உ

கணபதி துணை

கடைச் சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய

மதுரைக்

கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்

அருளிச்செய்த

மணிமேகலை

இது

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து

நூதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரையோடும்

பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளோடும்

அவர்கள் குமாரர்

S. கலியாணசுந்தரையரால்

சென்னை

புரசபாக்கம் வீனஸ் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

[நான்காம்பதிப்பு]

ஸர்வதாரி ௵ வைகாசீ

உரிமைப்பதிவு] 1949

[விலை ரூபா ஏழு

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பதிகம

. . க

௩ விழாவறை காதை...

கக

௨ ஊரலருரைத்த காதை

க௯

௩. மலர்வனம் புக்க காதை

௨எ

௪ பளிக்கறை புக்க காதை

௪௨

௫ மணிமேகலாதெய்வம்

வந்துதோன்றியகாதை ௫௪

௬. சக்கரவாளக் கோட்டமுரைத்தகாதை

௭௭

௭. துயிலெழுப்பிய காதை

.. அ௫

௮ மணிபல்லவத்துத் துயருற்ற காதை

. ௯௫

௯ பீடிகை கண்டு பிறப்புணர்ந்த காதை

. . க0௩

௰. மந்திரங் கொடுத்த காதை

க0எ

௪ ௩ பாதகிரம பெற்ற காதை கருள

பக்கம்

கஉ. அறவணாத் தொழுத காதை ... கரு௲

கரு ஆபுத்திரன்றிறம் அறிவித்த காதை . கசஉ

கச பாத்திரமரபு கூறிய காதை .. கருஉ

கரு பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை . கசாரு

கசா ஆதிரை பிச்சையிட்ட காதை ருகரு

கஎ. உலகவறவி புக்ககாதை கஎஅ

கஅ உதயகுமரன் அம்பலம் புக்ககாதை . கஅஈ

கசு சிறைக்கோட்டம்

அறகசோட்டமாககிய காதை உ0உ

உ0 உதயகுமரனை காநசனன வாளாலெறிநத

ந ரை,ந

, டுனன

உக. கநகிறபாவை வ நவதுரை,நத காதை உஉ.ரு

உஉ. சிறைசெ ப காதை உ ர0

உந ரி யறவிடுகாதை

. . உ௫ந

உச ஆ| |தநிரனுடனை_நத காதை

. . உசா௫

உ௫ ஆபுததிரனோடு மணிபலலவமடைநத காதை உஎரு

உரு. வஞசிமாந நா| | ந காதை உகூந

உஎ. சமயக கணககா தந்திறங்கேடடகாதை

. ௩0ட

உஅ கசசிமாநகாபுகக காதை ௩உச

உகூ தவததிறம்பூண்டு தருமங்கேடடகாதை

---

*

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி

அகநா - அகநானூறு
அடியார் - அடியார்க்கு நல்லார்
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்
ஆசார - ஆசாரக்கோவை
ஆதி - ஆதிபர்வம்
இலிங்க - இலிங்க புராணம்
இறை - இறையனார்கப்பொருள்
என் - என்றும், எனவும்
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு
ஒ - ஒப்பு
கம்ப - கம்பராமாயணம்
கல் - கல்லாடம்
கலி - கலித்தொகை
கலிங் - கலிங்கத்துப் பரணி
குண்டல - குண்டலகேசி
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு
குறுந் - குறுந்தொகை
கூர்ம - கூர்மபுராணம்
சமய - சமய திவாகரம்
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்
சிவ சித்தி - சிவஞானசித்தியார்
சிறப் - சிறப்புப் பாயிரம்
சிறுபா - சிறுபாணாற்றுப்படை
சீவக - சீவகசிந்தாமணி
சூ - சூத்திரம்
சூடாமணி - சூடாமணி நிகண்டு
சூளா - சூளாமணி
ஞானப் - ஞானப்பிரகாசர் உரை
தக்க - தக்கயாகப்பரணி
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன் கோவை
தமிழ்நா - தமிழ்நாவலர் சரிதை
திரி - திரிகடுகம் [வையார்
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோ
திருஞான - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி
திருவந் - திருவந்தாதி [நாயனார்
திருவா - திருவாசகம்

தே - தேவாரம்
தொல் - தொல்காப்பியம்
ந - நச்சினார்க்கினியருரை
நள - நளவெண்பா
நன் மயிலை - நன்னூல் மயிலைநாதருரை
நன் வி - நன்னூல் விருத்தியுரை
நாலடி - நாலடியார்
நீல - நீலகேசி
நெடுநல் - நெடுநல்வாடை
ப - பக்கம்
பட்டின (பட்டினப்) - பட்டினப் [பாலை
பதி - பதிகம்
பதிற்றுப் - பதிற்றுப்பத்து
பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை
பரிமேல் - பரிமேலழகருரை
பழ - பழமொழி
பி - ம் - பிரதிபேதம்
புறநா - புறநானூறு
பு வெ - புறப்பொருள் வெண்பா
பெரிய - பெரியபுராணம் [மாலை
பெரியாழ்வார் - பெரியாழ்வார் திருமொழி
பெருங் - பெருங்கதை [படை
பெரும்பாண் - பெரும்பாணாற்றுப்
பேரா - பேராசிரியருரை
பொருந - பொருநராற்றுப்படை
மணி - மணிமேகலை
மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி
மலைபடு - மலைபடுகடாம்
மு - முற்றும்
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு
மூத்திருப் - மூத்த திருப்பதிகம்
மேருமந் - மேருமந்தரபுராணம்
மேற் - மேற்கோள்

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை
XXVI	7	யோகங்கிய
1	8	காவரி
9	1	நைகக
60	4	சந்திர ா
16	31	புணரப்பீகரப
கரு	26	எனசங்க
கஅ	13	சுரசெநன
க0௭	29	ளௌளரபட
ககரு	ரு	மெதுதல

உகக	[illegible]	பொருந்துபு
உ௯௪	23	மரமாதலின
௬௬௨	12	கரு சூ
௪கரு	32	விழாவெனவும
௪௪க	29	உடபகைபா
௪௬௪	24	திரிகடு பதிக
௪௬௫	6	தேலோகக
௪௬௮	35	பணமை
௫00	23	பொனவன
௫கஉ	38	வணதகுர

திருத்தம்

யோஙகிய
காவிரி
கதைதச
தநதிறங
யுணாநதோப

எனச் சீவக
சூர்க்கொள
ளென்றபபு
மெய்துதல
பொருந்துபு
மரபாதலின
கூ கூ
விழாவெனவும
உட்டாகை
திரிசமேகம பதி
நேட சீலாகத
பனமம
பொனபுனன
வனக்குரு

இப்புத்தகத்தில் எடுத்தாளப்பட்ட பலவகை

நூற்பெயர்கள்

[இவற்றிற் பெரும்பாலனவற்றைப் பற்றிய வரலாறுகளை அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியிற் காணலாகும்.]

அச சாறூரு ய, அஙகம ஆறு, அஙகாகமம,
அபிதாமபிடகம, அபிதாமாாதத சஙகிரகம, அருணசிகைஷ,
அவதானகலபலதை, அறநெறிசசாரம, அனனம படடயம,
அனுமான ஸூததிரம, ஆககினேய புராணம, ஆசாரக
கோவை, ஆசெளச சதகம, ஆசெளசநிரணயம,
ஆததிரேயம, ஆதிததிய பரியாய ஸூததிரம, ஆபஸதமப
கிருஹயம, ஆபஸதமபம, ஆாததிப பிரபநதம, ஆரிய
பரியேஷண ஸூததிரம, இசைததமிழநூல,
இராகுவமசம, இலககணக கொதது, இலககணவிளககம,
இலகுஜாதகம, இலிஙகபுராணம, இறையனா ரகப்பொருள,
உதயணகுமார காவியம, உபதேசரதனமாலை,
உலோகவசனம, ஏலாதி, ஐஙகுறுநூறு, ஐநதிரம,
ஓவியநூல, கடகாபபாராகாவியம, கணடபூஷணம,
கமபராமாயணம, கலபசூததிரஙகள, கலலாடம, கலிஙகத
துபபரணி, கலிததொகை, காதமபரி, காாநாறபது,
காரைககாலமமையாா
அறபுததிருவநதாதி, ஷை திருவிரடடைமணிமாலை, ஷை
மூததிருப்பதிகம, காவயகலபலதா, காவேரிமாகாதமியம,
கிராதாாஜுனீயம, கிருததகோடி, கிருஹயாதகம,
கிருஷண யஜுாவேதபாராயணம, கிழககுததிசைபபரி
சுககும புததகஙகள, குணதிலகம, குணாதாதபாயம,
குணடலகேசி, குமார சமபவம, குலலூகபடடீயம,
குலோததுஙகசோழனுலா, குவலயானநதம, குறிஞசிப்பாட

ம், கு ற ்மெதாகை, கூர்மபுராணம், கோகளிலைஷ,
கோயிற திருபாணணியா திருவிருத்தம்,
கோவிநதராஜீயம, கௌதமதாமசூததிரஙகள், ச
,கௌஸதுபம, சாகுநதலம், சிததாநத தெதாகை,
சிலபபதிகாரம, சிவ ஞானசித்தியார், சிவஞானபோதம,
சிவபோகசாரம, சிறுபாணறறுபபடை, சீவகசிநதா மணி,
சூடாமணி நிகணடு, சூளாமணி, ஞானசாரம, தக்கயாகப
பரணி, தசகுமார சரிதம, தசநிாணயம, த ்ரைசவ ்ணன
கோவை, தததுவ போதினி, தததவதராய ர, தமிழ்நாவலா
சரிதை, தருகக சஙகிரகம, தாாயிக சூததிரம,
தான ்ப ரமிகை, திரிகடுகம, திருககுறள்,
திருசசிறறமபலக கோவையாா, திருஞானசமபநதா
திருககலமபகம, ஷை திருசசணபை விருத கம, ஷை
திருதமெதாகை, ஷை திருமுமமணிககோவை, ஷை
திருவநதாதி, ஷை திருவுலாமாலை, திருகதணிகை ்புலா,
திருதமெதாணடா திருவநதாதி, திருநாரையூாப பொலலா
பிளளையாா திருவிரடடைமணிமாலை, திருநாவுக கரசா
திருவேகாதசமாலை, திருபபதிகம, திருபபலலாணடு,
திருபபெருந
் ்ர ்புராணம, திருமுருகாற றுபபடை,
திருவளளுவமாலை, திருவாசகம,

திருவாதவூரடிகள் புராணம், திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, திருவாராதனக் கிரமம், திருவிசைப்பா, திருவெங்கைக்கோவை, திருவெண்காட்டுப் புராணம், திவ்யப்பிரபந்தம், திவாகரம், தீககநிகாயம், தேவகோச நிகண்டு, தேவாரம், தொல்காப்பியம், நரிவிருத்தம், நவநீதம், நளவெண்பா, நற்றிணை, நன்னூல், நாநார்த்தம், நாமலிங்காநுசாசனம், நாரதசிக்ஷை, நாராயணீயம், நாலடியார், நாற்கவிராச நம்பியகப்பொருள், நீதிபரதீபம், நீலகேசி, நூற்றந்தாதி, நெடுநல்வாடை, நைஷதம், ப்ரபஞ்சஹ்ருதயம், பரமேயஸாரம், பாஜ ஞாபாரமிதை, பஞ்சுருதியாகமம், பட்டிகாவியம், பட்டினப்பாலை, பதிற்றுப் பத்து, பரதநூல், பரமதிமிரபானு, பரிபாடல், பழமொழி, பன்னிருபடலம், பாகசாத்திரம், பாணினிசிக்ஷை, பாணினீயவியாகரணம், பாரத்துவாசசூ, பாரத்துவாஜசிக்ஷை, பிங்கலம், பிரமேதஸாரம், பிரதாபருத்திரீயம், பிரயோகவிவேகம், பிராகிருதப்பிரகாசம், பிராதிமுக்தக வினய வினிச்சயம், பிராதிமோக்ஷம், பிருஹத்கதை, பிருஹத்ஜாதகம், பிருஹத்ஸம்ஹிதை, பிருஹதாரண்யகோபநிஷத், புத்தசரித காவ்யம், புத்தஜாதகக்கதை, புறத்திரட்டு, புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பூர்வாகமம், பெரிய புராணம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, பெருங்கதை,

பெரும்பாணாற்றுப் படை, பொருநராற்றுப்படை, போதாயன தர்மசூத்திரம், போதாயனீயம், போதிஸத்துவாவதானகல்பலதை, மகாகண்டகம், மகாபரிநிர்வாணசூத்திரம், மகாவம்சம், மகாவாக்கம், மத்தியமநிகாயம், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நூல், மதுரைக்காஞ்சி, மலைபடுகடாம், மனுஸ்மிருதி, மனோரமா, மஹாபதான சூத் திரம், மஹாவிஹ்ரமநாதசூத்திரம், மாகம், மாளவிகாக்கினிமித்திரீயம், மீமாம்ஸா சாஸ்திரம், முப்பத்தாறாயிரப்படி, முமுக்ஷுப்படி, முல்லைப்பாட்டு, மேகஸந்தேசம், மேதாநீயம், மேருமந்தர புராணம், மைத்ராயணீ உபநிஷ தம், யதிராஜவிம்சதி, யாப்பருங்கலவிருத்தி, ரத்நாபரணம், வங்கர்கோவை, வாராகம், வான்மீகராமாயணம், விக்கிரமசோழனுலா, விக்கிரமோர்வசீயம் விம்பசாரகதை, வியாசசிக்ஷை, வியாசபாரதம், வினயபிடகம், வீரசோழியம், வேதாலபஞ்சவிம்சதி, ஜப்பானதேசத்துப் பௌத்தநூல்கள், ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோபஸ்வாமிவைபவம், ஸ்ரீபுராணம், ஸ்ரீவசனபூஷணம். ஸ்மிருதிரத்னாகரம், ஸருகாலவாதசூத்திரம், ஸப்தகாதை, ஸம்யக் திருஷ்டிசூத்திராந்தம், ஸம்யுத்தநிகாயம், ஸர்வஸம்மதசிக்ஷை, ஸாரஸங்கிரகம், ஸித்தாந்தகௌமுதி, ஸித்தாந்தசிகை, ஸுந்தரீவிலோசனம், ஸூத்திரபிடகம்.

உ

கணபதி துணை

முகவுரை

அகவல்

நன்றே னாக்கி னொன்றுகைம் மீகூஉம்
களிறுவளர் பெருங்கா டாயினும்
ஒளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெஞ்சே.”

வெண்பா

“காலையு மாலையுங கைகூப்பிக காறொழுதால மேலை
வினையெல்லாங கீழவாம—கோலக
கருமானறோல வெண்ணீறறுச செமமேனிப பைநதாரப
பெருமானைச சிறறம பலதது”

கட்டளை

உலகமாா பனனூற் றிலக்மா யிலகி
நவையறு மொனபான சுவைபுணாந தினிமைத

இரட்டுறு * மைந்து பொருட்டொடா நிலைகளுள
அமிழ்தினிற சிறந்த தமிழெனு மடந்தை
அணிமே கலையா மணிமே கலைதான,
நச்சும பெருமை முச்சங் கத்துட
கறைமிடற றிறைவ னிறையனா ரெனும்பெயா
வாய்ந்தே † புலம்பல வாய்ந்த வாய்ந்த சங்கத
தொலலிசை பலவுறு நலலிசைப் புலவருட்
சீலமாா மதுரைக் கூலவா ணிகன் சீத்தலைச்
சாத்தனாரெனனும புலவாபெருமானால அருளிச
செயயபபட்டது, இளம்பூரணா, பேராசிரியா,
தெயவச்சிலையாா, நச்சினார்க்கினியா,
பரிமேலழகா, அடியாாக்குநல்லாா,
சமயதிவாகரவாமன முனிவா, இலக்கண
விளக்கவுரையாசிரியா, இலககணககொத்து
உரையாசிரியா, திரு வொற்றியூர் ஞானபபிரகாசா,
மயிலைநாதா, சங்கரநமச்சிவாயர்

---

* ஐந்து பொருட்டொடாநிலைகளாவன —சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதியெனபன

† புலம் - நூல, இதனை, "புலநதொகுத தோனே" என்னும தொல்காப்பியப் பாயிரததாலுணாக

முதலிய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாண நூல்களுள் ஒன்று, தன்மைநவிற்சியணியும் பாவிகவணியும் இன்னோரன்ன பிறவணிகளுமே ஆங்காங்கு அமைந்திருத்தலால் தன்னுட் கூறப்பட்டுள்ள மலை கடல் தீவு வனம் நாடு நகர் ஆறு முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் நேரில் அறிந்துகொண்டார் போலப் படிப்பவர்களுடைய மனத்திற்கு நன்றாகப் புலப்படச் செய்யும் நயப்பாடுற்றது. இக்காலத்தில் வேறொருவகையாலும் விளங்காதனவாகிய சில தெய்வங்களுடைய பெயர்களையும், அத்தெய்வங்களை வழிபடுமுறைமையையும், சில சாதியாரையும், அவர்களுடைய நடை முதலியவற்றையும், சில நகரங்கள் தீவுகள் மலைகள் வனங்கள் தோட்டங்கள் அறச்சாலைகள் மன்றங்கள் முதலியவற்றையும், அவைகள் இன்ன இன்னவாறமைந்திருந்தனவென்பதையும், இன்ன இன்ன சமயங்கள் இன்ன இன்ன

இடத்திற பரவியிருந்தனவெனபதையும, அவற்றின இலகாணங்களை யும, சில அரசா சில முனிவா முதலியோருடைய சரித்திரங்களை யும, பிற வறறையும இந்நூலால விளங்க அறிந் துகொள்ளலாம, இதனபா லுளள[சொல நுட்பமபொ ருள நுட்பங்கள நூலை வேயாகிய நுண ணறிவிற்சேறு விடத்தும காணபபடுமெனறு கூறுவார, இதனை

"மந்தா கினியணி வேணிப பிரானவெஙகை மனனவரீ
கொந்தா ருழையணி மேகலை நானுட்பங் கொளவதெஙஙன
சிந்தா மணியுந் திருககோ வையுமெழு திககொளினும
நந்தா வரையை யெழுதலெவ வாறு நவினறருளே"

என்று கவிஞா பெருமா னாகிய துறைமஙகல ம ஸ்ரீ சிவபபிரகாச முனிவா அருளிசெய்த வெஙகைககோவைச செய்யுளாலுணாக. பினனும, "சிந்தா மணியாம, சிலப்பதிகா ரமபடைத்தான, கந்தா மணிமே கலைபுனைந்தான"

(திருததணிகையுலா) என்று இநநூற பெயரை ம,
“ மாதவி பெறற மணிமே கலைநமமை வாழவிப பதே ” (அம்பிகாபதிகோவை) என இககாபபியத தலைவியாகிய மணிமேகலையின பெயரையும தததம நூலகளில் தொனியில அமைதது விததுவானகள பாடியிருபபதும இதன பெருமையையும மணிமேகலையின பெயரையும புலபபடுததும.

சிலபபதிகாரக கதைததலைவனான கோவலன் மகளாகிய மணி மேகலையெனபவளுடைய சரிததிரமாதலின இநநூல சிலபபதிகாரததோடு கலநததொடாபுடையது

இதில், சோழவளநாட்டுள்ள காவிரிபபூமபட்டினததில பெருங்குடி வாணிகமரபில உதிதத கோவலனுககு மாதவியென்னும நாடகககணிகையிடந தோன்றிய மணிமேகலை யெனபவள தனனுடைய தாய, கோவலன மதுரையில வெட்டுணடிறநதது கேட்ப

பரததைதமைத தொழிலை வெறுததுப
பௌததமுனிவ ராகிய அறவணவடிகளைச
சரணடைநது வாயமைநானகும சீல மைநதும
உபதேசிககபபெறறுப பௌதத
சஙகததிருததலை யறிநது அவளோடு பழகிச
சிறுபிராயததிலேதானே பௌதத சருமஙகளை
அறிந்தறகேற்ற உணாசசியுறறு ஒருநாள தாயின்
கட டளைபபடிச சுதமதியுடன பூககொயதறகு
மலாவனஞசென்று தன்னை விருமபி வநத
உதயகுமரனுககு அஞசி அஙகுளள பளிக
சறையில ஒளிததிருநது அவன போனபின |
வெளியேவநது தன குலதேவதையாகிய
மணிமேகலாதெயவததால மணிபலலவத
தீவிறகுக கொணடுபோகபபடடு அததீவிலுளள
புததபீடிகைக காடசியால தனனுடைய
பழமபிறபபில நிகழநத செயதிகளையறிநது
அபபால அததெயவம அறிவுறுததிய மூனறு
மநதிரஙகளை யுணாநது முறபிறபபிற
கணவனாயிருநத இராகுலனெனபவனே
இபபிறபபில உதயகுமரனாக வநதானெனறு
அததெயவம கூறக கேடடு அபபீடிகையின

காவறதெயவமாகிய தீவதிலகையினுதவி யாற்
சே ரபு கியெனனும பொயகையையடைநது
அதிலிருநத அமுதசுரபியெனனும அக்ஷயபாததிரம
தனகையில வரபபெறறுப பினபு
காவிரிபபூமபட்டி னததைச ராநது
அறவணவடிகளை யடைநது ஆபுததிரன
வரலாறறையும அவனுககு மதுரையிற்
சிநதாதேவி அமுதசுரபியைக கொடுததமையும
பசிதத உயிா களுககு உணவளிததலே
எலலாவறறினும மேலான தருமமென பதையும
அவா கூறககேட்டு அவா கூறியவாறே
உணவளிததற பொருட்டு அமுதசுரபியைக
கையிலேநதிககொணடு வீதியிற சென்று சிறநத
பததினியாகிய ஆதிரையெனபவள முதலிற
பிசசையிடப்பெ
றறுககாயசணடிகையெனனும விததியாதரமஙகை
யின் தீராபபசியை
அபபாததிரததிலிருநதெடுததுதவிய ஒருபிடி
யமுதாற்போககி அபபாததிரததில மேனமேலும
அமுது வளரப பெற்று அநநகரததுள்ள
உலகவறவியென்னும அமபலத்தை யடைநது

அஙகேவநத எல்லாவுயிர்களின் பசியையுமபோக்கி
அவ்வறஞ்செய்தலையே நித்த நியமமாகப் பூண்டு தன்னை விருமபி

வநத உதயகுமரன அறிநது கொளளாவண்ணம மேறகூறிய காய சணடிகையின வடிவஙகொணடு அநநகரததுளள சிறைசசாலையை யடைநது அஙகே பசிததிருப்பவாகளுககெலலாம உணவளிதது அதனை அறசசாலையாககி, தன்னை மீட்டும விடாது தொடாநத உதயகுமரன் காயசண்டிகையின் கணவனால வெட்டுணடுவீழ்நதது கண்டு மனஙகலஙகிப பின்பு கநதிறபாவைதசெய் வதின் மொழி களால் தேறுதலுறறு உதயகுமரனுடைய தநதையாகிய மாவண கிள்ளியாற் சிறையில வைக்கபபட்டு, இராசமாதேவியின் முயறசி யால் அசசிறையினின்று நீஙகி நாகபுரததை யடைநது அதன் தலைவனான புணணியராசனோடு

மணிபலலவஞசாரநது புத்தபீடி கையைககாட்டி அதனுல அவனது பழமபிறபபை அவனுககறித விதது, காவிரிப்பூமபட்டினம கடல கொளளபபட்ட செயதியைத தீவதிலகையாலறிநதுகொணடு அபபாறசென்று வஞசிநகாபபுறத தேயுளள பததினிககடவுளாகிய கணணகியின கோயிலேயடைநது தரிசிதது, தனனுடைய எதிாகாலச செய்திகளைக கணணகிதெதய்வம்கூற அறிநதுசென்று ஆஙகிருநத சமயவாதிகள பலரையுஞ சாாநது அவரவாகளுடைய கொளகைகளைத தனிததனியே விஞவி யுணாநது, அநநகரில தவமபுரிநது கொண்டிருநத மாசாததுவா னேககண்டு அவன மொழிநத செய்திகள பலவறறையுங கேட்டு அவன் கூறியவாறு காஞசிநகரமபோய, அநநகரிற பசியாலவருநதி வாடிய எலலாவுயிாகளுககும உணவளிதது, அஙகேவநத அறவண வடிகளைத தரிசிதது அவா உபதேசிதத அறமொழிகளைககேட்டு, பின் முத்திபெறுதறபொருட்டு அநநகரிலேயே தவஞசெய்து கொண்டிருநதாளென்னுங கதை விரிததுக கூறபபடும.

இந்நூல, பௌதத சமயசசாரபினளாகிய மணிமேகலையின் சரிததிரமாதலின இதில அசசமயக கொளகைகளைப பரககக காணலாம.

பற்பல தருமங்கள் இதிற சொல்லபபட்டுள்ளன , அவற்றுள மிகுதியாகக் காணபபடுவது ஒருவன் மனமொழிமெயகள் தூய னாகி எலலாவுயிாகளிடததும எபபொழுதும அருளுடையனாதல வேண்டுமென்பதே

மணிமேகலை யென்பவளுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறு தலின், இஃது இபபெயா பெறறதென்பா. நீலகேசி, புததவாதச சருக்கததில, " குயலாகுயலம " என்னுஞ செய்யுளுரையில, மூ க வு ை ர

xii

* " தீவினையென்பதி .. .. பிரமரு மாகிளென்பது மணி மேகலைதுறவாதலின், இதனால ஸமஸகாரமறிநதுகொள்க " எனச சமயதிவாகரவாமன முனிவரும், சிவஞானசிததியாா பரபககததிற

சௌ ததிராநதிகன் மரததுளள “ ஓஙகிய வுருவம ” ானனுந திரு விருததததின் உரையில, * “ தீவினையெனபதி. . ………….பிரமரு மாகி என்பது மணிமேகலை துறவாதலின், இதனால ஸமஸகார மறிநதுகொள்க ” எனத திருவோறறியூா ஞானபபிரகாசரும் எழுதி யிருததலால, இநநூல மணிமேகலை துறவெனறும அககாலததில வழஙகபபட்டு வநததெனறு தெரிகினறது, “ மணிமே கலைதுற, வாறைம பாட்டினுளறிய லைவததனன ” என்று பதிகததிறுதியிற கூறபபட்டிருததலும இதறகு இபபெயருணடென்பதை வலி யுறுததும

இநநூல, அமமை முதலாகிய வனபபெட்டினுள இயைபின் பாறபடும, தொல்காபபியச செயயுளியலின் கணணே, ‘ அமமை முதலியவனபபெட்டும தொடாநிலைச செயயுடகிலககணம ’ என்று கூறுகினறுழி, † “ ஞகாரை முதலா ளகார விறறுப, புளளி யிறுதி யியைபெனப படுமே” எனனுஞ

சூததிரவுரையில, ‘ ஞணநமன யரலவழளவெனனும பதினொரு புளளியுள ஒனறனை ஈருகவமைத துச செயயுளைப பொருடடொடராகவும சொறறொடராகவுஞ செயவது இயைபெனபபடும, னகாரவீறறுனிறுப பொருளுமி யைநது சொலலுமியைநது வநதன, சீததலைச சாததனாற செய யபபட்ட மணிமேகலையும், கோங்குவேளிராற செயயபபடட உதயணன் கதையும் போலவன ’ என று பேராசிரியரும் ஆசிரியா நசசினாககினியரும் எழுதியிருததல காரணக, இநநூலிற சொல லியைபும பொருளியைபும அமைநதிருததல அறிதறகுரியது.

இதிற கூறபபட்டுளள சரிததிரம நிகழநத காலமும இநநூலா சிரியா காலமும ஒனறென்றும, இஃது அவரால தமிழிலேதான் முதலிற பாடபபட்டதென்றும, சிலப்பதிகாரத்தாலும அதன பதி கத தொடக்கததில அடியார்க்கு நல்லாரெழுதிய உரைநடையா லும, இநநூற் பதிகததாலும விளஙகுகின்றமையின், இது வேறு மொழியிலிருநது வநததெனறு

சொலலுவதற்கிடமிலலை

* மணிமேகலை, உச கஉந-கநக, நo கூச-அo.

† தொல்காப்பியம், செயயுளியல, சூ. உசo.

கதையைத தொகுததுக கூறுவதும பதிகமெனறு வழஙகப படுவதுமாகிய கதைபொதிபாடடை இநத முதலிறபெறறு விழா வறை காதை முதற பவததிறமறுகெனப பாவை நோறறகாதை யிறுதிபாசவுள்ள முபபது பகுதிகளாகப பகுககபபடடுளளது, காதை - பாடடு, நீலகேசி, குணடலகேசிவாதசசருககம, உள - ஆம செயயுளுரையில, "முனறுன பெருமைககணினறுன என ஊங காதையை அனுவதிததவாறு" எனவும, உஅ-ஆம செயயு ளுரையில, "பிடகம எனனுங காதை சொனனவாறு" எனவும, மொகக

வாதசாருககம, ௨௫ - ஆம செயயுளுரையில, "தன் புறதக என னுஙகாதை சொலலபபடடது" எனவும, சo - ஆம செயயுளுரையில, "எழுமணை பகதி என னுஙகாதை" எனவும, சக - ஆம செயயுளுரையில, "காளிறற சுமநதுயபபான என னுஙகாதை" எனவும, ச௨ - ஆம செய யுளுரையில, "மககட பணைபழியாநு என னுஙகாதை" எனவும, அந நூலுரையாசிரியா எழுதியிருததலாலும, 'காதைகரபபு' என னும ஒருவகைச் சிததிர சவிபபெயராலும காதையென்பதறகுப பாடடென்று பொருள கொளளுதல நுணியபபடும, "ஆறைம பாடடினு ளறியவைத தனன" எனப பதிகததிறுதியிற கூறபபடடிருததலும, மிதிலைப் பட்டுத் திருசசிறறம்பலககவிராயரவாகள விட்டிற கிடைதத பிரதியில இந நூற பகுதிகளின் பெயாகள யாவும பாட்டெனறே இருபபதும இதனை வறபுறுததும, காதையெனபதை இசையோடு பாடபபடுவதாகிய செய்யுளென்று பொருளபடுகிற 'காதா' என னும வட சொற்சிதைவென்று கொண்டால யாதோ ரிழுககு மினறெனறு வடமொழியாளா கூறுவா,

இது நிறக;
பல வருடஙகளுககுமுன் பழைய தமிழப புததகஙகளைத தேடுமவணணம இததமிழநாடடினுள்ளே செலலுதற்குரிய பல ஊாகளுககுச சென்று அஙகஙகுளள பரமபரைத தமிழபபணடி தாகளுடைய வீடுகளில இருநத கையெழுததுப பிரதிகளைப பரி சோதிததுப பாாததகாலஙகளிலெலலாம எனககு மணிமேகலை மூலபபிரதிகள மடடும கிடைததனவேயன்றி உரைபபிரதி யாணடும கிடைததிலது. சென்னை, தஞ்சை முதலிய நகரஙகளிலுள்ள பழைய கையெழுததுப புததகசாலைகளும பாாககபபட்டன , அஙகும கிடைககவில்லை. வெளிநாடடிலுள்ள நணபாகள் பல ரைப பததிரிகைவாயிலாக இதைபபறறி வினவினேன் , அங்ஙனம

விளுவப படடவாகள,
கைலாசபிளளையவாகள
யாழபபாணதது நல்லூா ஸ்ரீ சிற்
தமது கையாலெழுதிய மூலபபிரதி
யொனறை அன।|டன அனுப।பிஞாகள ,
பினபு பாரிஸநகரத
துளள புரொபஸா ஜூலியன்வின்ஸன் என்பவா, '
இநநகரததுக
கையெழுததுப புததகசா ஈலயில மணிமேகலை
மூலபபிரதி ஒனறே யுளளது' எனறு
தெரிவிதது மாதிரிககாக அதிலிருநது பதிகத
தைமடடும எழுதி யனுபபிஞா, மறறவாகள, '
யாதொன்றுங கிடை கசவிலலை' எனறு
விடையளிததுவிடடாாகள கிடைதத பிரதிகளை
வைததுககொணடு ஒபபுநோககி
ஆராயநதுவநதபொழுது பிரதி களில
எழுதுவோாகள இயலபாகவே செயவிததிருநத
வேறுபாடு களாலும, இது பெளததசமயக
காபபியமாதலால அசசமயக கொளகைகளைக

கூறும பாகஙகளை யெலலாம எளிதிறறெரிநது கொளளால கூடாமையாலும, அவறறை ஒழுஙகாகப புலபபடுத தும பழைய * தமிழப பௌ,த,த நூலகள பண்டைக காலததில இருநதும பாதுகாபபோரினமையால பிற்காலததில இறநதொழிந தமையாலும, அககொளகைகளை விளஙகச சொலலுவோா அருப படாமையாலும, பிழைகளைப பிழைகளெனறு நிசசயித துக களைநது திருததமான பாடஙகளைத தெரிநதுகொளளுதறகு எடுத துககொணட முயறசியும கழித,தகாலமும அடைநத வ நததமும அளவுபடுவனவலல

திருஞானசம்பநதமூா ததிநாயனூா முதலிய சைவசமயாசாரியா கள அருளிசசெய யத தேவாரஙகளிலுளளா பௌததசமய மறுபபுக களும, பெரியபுராண முதலியவறறுட கூறபபடடுளள அசசமயக கொளகைகளும, மறுபபும, சிவஞானசிததியாா பரபககததுளள சௌததிராநதிகனமத முதலியனவும, அவறறிறகுத திருவொறறி யூா ஞானபபிரகாசரெழுதியவுரையும, அவவுரையிலுளள சில உதாரணச செயயுட்களும,

மறுபபுககளுமு, நீலகேசியும் அதனுரை யும், அவவுரையில் மேறகோளகளாக எடுததுககாடடப்படடுளள

---

* பணடைககாலததுப பௌததநூலகளெனறு தெரிநதவை குண்டலகேசீ, சித்தாந்தத்தொகை, திருப்பதிகம், விம்பசாரகதை யென பன, அவறறிலிருநது சில பாடலகளே நீலகேசியுரை முதலியவறறில நூறபெயாகளோடெழுதபபடடுளளன, தக்கயாகப்பரணியின் உரையால கவிராசாசரெனனும பெயரினராகிய புலவரொருவா பௌததனூ லொனறு செயதுளளாரெனறு தெரிநதது.

சில கவிகளும, வீரசோழியம் யாபபுபபடலவுரையிலுளள சில உதா ரணப் பாடலகளும, இனனுஞசிலவும் பௌததசமயமரபுகளிற் சிலவறறையும அசசமயததோா பேசிவநத சில தமிழ்பபரிபாஷை

களையும பிறவற்றையும ஒருவாறு விளஙகசசெய்தன , செய்தும முனபிருநத ஐயஙகள முற்றுந தீராமையாற் பினனும அறிஙதோா பாற சென்றும தூரதேசததாாககுக கடிதமெழுதியும விசாரித தலேயே மேறகொணடிருநதேன்.

இபபடி இருககையில, ஹிநதுதேசதது வித்தைகளிலும ஆங கிலேய வித்தைகளிலும மிகபபபிறசியடைநது விளஙகியவரும சென்னை இராசதானிக சலாசாலையில ஸமஸகிருத போதகாசிரிய ராக இருநதுவருமான ராவபகதூா மஹா ஸ்ரீ அரங்காசாரியரவாகள் எம. ஏ , பௌததசமய நூலகளிலும பாணடிததியமுளளவாக ளெனபதை அறிநதுகொணடு உரியகாலஙகளில அவாகளிடத துச சென்று விஞவிவநதேன , வருகையில, ஒவவோாமயத தும தடையினறி உடனுடன அவாகள கூறியவிடைகளால அதறகுமுனபு எனககிருநத ஐயஙகளிற பெருமபாலன நீஙகின , நீஙகவே இநநூலைப பரிசோதிததலில என மனம ஊக கமபெறறது. அவாகளுடைய பேருதவி

இலலையாயின், மணிமே கலையில வநதுளள துடிதலோகம, பாரமிதை, அரூபபபிரமா, உரூ பபபிரமா முதலிய சொறகளுககுககூட உளளவாறே பொருள கொளளுதல எனககு மிக அரிதாகும , தமககுரிய அரியவேலைகள அநேகமிருநதும இபபழைய தமிழநூல வெளியேவநது உலாவு தலையே பயனுககககருதி, யான செலலுஙகாலநதோறும சிறிதும சலிபபினறி அவாகள செயதுவநத பேருதவி ஒருபொழுதும மறக கறபாலதனறு , அவாகளுடைய பேருதவியாலேயே பௌததமதத துள ழுமமணியென்று வழஙகும புத்தசரித்திரம பௌததர்
மம பௌதத சஙகம எனபவை எழுதப்பெற்றன அமமகோப காரி விஷயததில

இததமிழ்நாட்டினேமாகிய நாமெலலாம் நனறி பாராட்டுதற்கு உரியவாகளாக இருககிறோம.

எவவிடததும இநநூலுககு உரை அகபபடாமையாலும,
உரை முனபு உணடென்று ஒருவாறுறுமும விளங்காமையாலும இனி மூலததைதமட்டுமாவது

வெளிபபடுததவேண்டுமென று நிச்
சயிததுப் பதிப்பிககத தொடஙகியபொழுது,
தமிழ்ப்பாஷாபி மானிகளாகிய அனபர்களிற்
சிலா, 'உரையெழுதியே இதனை

வெளிபபடுததசவேணடும ' என்று வறபுறுததிக
கூறினமையின, அவாசள சொலலை மறுததறகு
அஞசி, இது புலவாதிலகாகள செய தறகுரிய அரிய
காரியமெனறு கருதாமல, * "ஆஙகவன் புகழுநத
நாடடை யனபெனு நறவ மாநதி, மூஙகையான
பேச லுறறு னெனனையான மொழிய லுறறேன "
எனறு பெரியோா கூறியதறகு இலககியமாக, தகக
நூலாராயசசியும எணணிய வறறைச சுவை
பயககுமபடி நலலநடையில விளஙகவெழுதும
வலலமையுமிலலாத யான, † "மணிமேகலை
நூலுடடாஙகொளவதேஙஙன்" எனறு ஆனறோரா
பாராடடபபடடுளள இநநூறகு
அருமபதவுரை யெனற ஏதோவொனறை எழுதத

தொடஙகினேன.

மொழிகளுட பெருமபாலனவறறிறகுப பொருள விளஙகிக கிடககினறமையின அரியவறறிறகுமடடுமே பொருள செயதும, ஆஙகாஙகுளள வாககியஙகளை ஒததவைகளாக இநத நூலிலும வேறு நூலிலும காணபபடட வாககியஙகளை அவவவவிடததில தநதுகாட்டி அவறறினிடஙகளை உடனுடன விளஙகசசெயதும, பொருளவிளஙகாத இடஙகளில (?) இககேளவிககுறியை அமைததும, கையெழுததுப பிரதிகளிறகணட பாடபேதஙகளை எடுததுக காட்டி அவறறுள இனறியமையாத சிலவறறிறகுமடடுமே பொருளைப புலபபடுததியும, எலலோருககும எளிதிற பொருள விளஙகுதறபொருடடு வடசொறகளைப பெருமபாலும விரிததும, சிலவறறிறகுச சஙகமருவிய நூலகளிலிருநது மேறகோளகள இப பொழுது அகபபடாமையால அவறறை விளககுதறகுப பிறகாலதது நூலகளிலிருநது பிரயோகஙகளை எடுததுககாடடியும ஒரு வாறு அதனை எழுதிமுடிததேன.

‡ "சவிபுறத தெளிநது தண்ணென ஞெழுகசமும பயின்று" எனறு கம்பநாடரும், $ "செலலாறு தோறும பொருளாழநது தெளிநது" எனப பரஞ்சோதி முனிவரும் அருளிசசெயத திரு வாககுககளுககு இலககாகவிளஙகுங கவிகளினுடைய வரிசையிலே

* கம்பராமாயணம, நாடடுபபடலம, க
† திருவெஙகைக்கோவை.
‡ கம்பராமாயணம், சூாபபநகைபபடலம, க.
$ திருவிளையாடற் புராணம். அனனககுழியும வையையுமழைத்த படலம், 22

0

நிற்குந தகுதியுள்ள பாடடுககளையுடைய இநநூலுககு யானோ அரும் பதவுரை எழுதுபவன? இதுசெயதறகுத துணிநத எனது தறு கணமையைப பொறுததருளுமபடி இநதமிழுலகததை மிகவும வேண்டுகிறேன.

பழைய செநதமிழநூற பரிபாலகரும இவ

வாராய்ச்சியால் எனக்குமனச்சோர்வுண்டா காதவண்ணம் அடிக்கடி ஊக்கமளித்து வந்தவரும் கொழும்புநகரத்துப் பிர ... சிந்தாமணியுமாகிய கௌரவம் பொருந்திய ஸ்ரீ பொ குமாரசாமி முதலியாரவர்கள், இந்நூலிற் சிற்சில விடங்களில் முன்னம் நிகழ்ந்த ஐயங்களை நீக்கிக்கொள்ளுதற்பொருட்டு யான் கேட்ட வினாக்களுக்கு இலங்கையிலுள்ள பௌத்த வித்தியோதயபாடசாலைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்களரவர்களைக்கொண்டு விடைகளெழுதுவித்தனுப்பிப் பேருதவி செய்து வந்தார்கள்.

எனக்கு அக்காலத்தில் வடமொழிப் பிரயோகங்களில் உண்டாகிய ஐயங்களை உடனுடன் போக்கியருளிய ஸ்ரீபெருகவாழ்ந்தான் மஹாமஹோபாத்தியாய அரங்காசாரியாரவர்கள், திருப்பதி ஈசசம்பாடி சதாவதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸாசாரியரவர்கள் என்னும் இருவர்களுடைய நினைவும் என்றும் என் நெஞ்சினின்றும் நீங்கவில்லை.

மணிமேகலையின் முதற்பதிப்பு 1898-ஆம்

வருஷத்திலும் இரண்டாம்பதிப்பு | 1921-ஆம் வருஷத்திலும் வெளியிடப்பெற்றன. முதற் பதிப்பிற்கு உதவியாகக் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்

1. திருவாவடுதுறையாதீனத்துப் பிரதி க.
2. எட்டயபுரம் பெரிய அரண்மனைப் ,, க.
3. மிதிலைப்பட்டி ஸ்ரீ அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரவர்கள் வீட்டுப் ,, க
4. திருநெல்வேலி ஸ்ரீ திருவம்பலதின் னமுதம்பிள்ளை யவர்கள் ,, க.
5. சேலம் ஸ்ரீ இராமசாமிமுதலியாரவர்கள் ,, க.
6. யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ சிற். கைலாசபிள்ளையவர்கள் ,, க.

7. ஆறுமுகமங்கலம் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திப் பிள்ளையவர்கள் பிரதி

க

8. திருமயிலை ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் ,,

க

9 சென்னை ஸ்ரீ தி முத்துக்குமாரசாமி முதலியாரவர்கள் - ,,

க. 10. சென்னை இராஜாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தக சாலைப் ,,

க

இவற்றுள், மிசப் பழமையானதும் பரிசோதனைக்கு இன்றியமையாததாக இருந்த நம் மற்றைப் பிரதிகளிற்குறைந்த நம்பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் போகிய பாடங்களை யெல்லாம் ஒழுங்குபடச் செய்து பரிசோதனைக்கு அழகுகெடுமாசுவொ ரதிந்து கிடந்த செந் தமிழச் செல்வியின்

படிமிமே ிலையை அ ா ா ளிநதுகொளளும
வணணம ொ ப ஞசெய குகொடுததும
மிதிலபபடிபபிரதியே.

இரணடாம பதிபபுககு உதவியாக ம ரைத
தமிழசசஙகத துபபாணடியனபுததகசாலப
பிரதியொன றும, சென்னை ஸ்ரீ பாா
சுவாமிநாதையரவாகள பிரதியொனறும ிை தகன
மு தறபதிப பில ாணித ாணி ிய ிபபிகாப ெ
றுறிருநத அபிதான விளககம, அருமபத ாதி,
அருநதொ ா ராதி, முலவிஷயசூசிகை, அரும
பதவுரையில அடா டியவை, தமிழ நூறபொ ாகள
முதலியன என
னுமபகுதிகளுடனசேர்ந்துசேர்க்கப்பெறறுஒரேஅகராதியாக'அரும்
பத முதலியவறறின் அகராதி ’ எனனும
பெயருடன் பதிபபிககப பெறறன , லம
முதலியவறறிற காணபபடடு முனபு பதிபபிக கப
படாத விருநத அருமபத ஙகளும, அருநதொட
ாகளும, சிலவற றின பொருளும, உவமை ளும,
பழைய ெ ாயதிகளும, வழககங களும, பிறவும
இவவகராதியிற சோககபபெறறன.

முதலிரணடு பதிபபு க ் பபறறிய மறற
விஷயஙகளை அப பதிபபுப ததகஙக ிலுள ள

பகவுரைகளாலறிநது கொளளலாம.

இபபொழுது இது மூனறாவது முறையாக வெளியிடபபடு கிறது. இபபதிபபில விசேஷமான மாறறம ஒனறும இலலை ஆனாலும இடையிடையே விடுபடாமலிருநத சில பகுதிகளை விளககியும சில மேறகோளகளைக காட்டியும இருததலைக காணலாம புதத சரிததிரம, பௌதத தருமம, பௌதத சஙக மென்னும மூனறும மணிமேகலையைப படிபபவாகளுககுப

பயனபடுவதறகாகவே முதலில எழுதபபடடனவாதலின அவையும இபபதிபபிற சேர்ககப பெறறுளளன.

இபபதிபபிறகு உடனிருநது ஒபபுநோககுதல முதலிய உதவிகளைச செயது வநதவாகள சென்னை, கிறிஸடியன காலேஜ ஹைஸகூல தமிழப பணடிதா சிரஞசீவி, வித்வான வி மு சுப்பிரமணிய ஐயரும்,மோகனூர தமிழப பணடிதா சிரஞசீவி,

கி. வா ஜகந்நாத ஐயரும் ஆவார்கள்

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒன்றென றிருதெய்வ முண்டென றிருவுயா
செலவமெலலாம அனறென றிருபசித தோாமுகம
பாாநல லறமுநட்பும நனறென றிருநடு நீஙகாம மேலநமக
கிட்டபடி
எனறென றிருமன மெயுனக கெயுப தேசமிதே, ”

‘தியாகராஜ விலாசம’
திருவேட்டீசுவரன பேட்டை
28—8—31

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையா.

குறிப்பு

மேலே உள்ள எநதையாரவாகளுடைய முகவுரையால எலலாம விளஙகும அவாகளுடைய கைபபுததகததிற கணட சில திருததஙகளை இதில அமைததிருககிறேன (1) மமணிகளென று

சொலலபபடும புததசரிததிரம, பௌததருமம, பௌததசஙகம எனபவை தனிப புததகமாக வெளிவநதிருபபதால இபபோது இபபதிபபிற சோககப பெறவிலலை

S கலியாணசுநதரம்
15—12—'48

இந்நூலாசிரியராகிய மதுரைக் கூலவாணிகன்

சீத்தலைச் சாத்தனார் வரலாறு.

இவர் கடைச சஙகப புலவர்களுள ஒருவர் இயறபெயர் சாத்தனாரெனபது, வணிகமரபினர், இவருடைய கூல வியா பாரம செய்து கொண்டிருநதமையின இபபெயர

பெற்றூா கடைச சஙகததுப நலலிசைப
புலவாகளுள இவரைபபோலவே, பொான்
வாணிகனூா, மதுரை அறுவைவாணிகன
இளவேடடனூா, மதுரைப பணடவாணிகன இ
ளநதேவனூா எனற வணிகமரபினா சிலா
இருநதனரெனறு தெரிகினறது. இவா,
பததினிக கடவுளாகிய கணணகியின
வரலாறறைபும அவள மேமபாடடையும சேரன்
செஙகுட்டுவனுககு அறிவுறுததி அவனைககொணடு அவளுககுக
கோயில கடடுவிதது நிததியபூசை முதலியன நடககுமபடி செய
தவா. அவவரசனுககுக கணணகியின
வரலாறறைக கூறிய பொழுது அவனோடு
கேடடுககொணடிருநதவரும அவன சகோதரரும
துறவு பூணடவருமாகிய இளஙகோவடிகள
அவளுடைய சரிததைசப பொருடடொடாகிலைச
செயயுளாககச செயதறகு
வேடகையுடையுமவணணம செயதவா இவரே, அசசிலபபதிகாரத
தைக கேடடாரும இவரே, இவரசை சிலபபதிகாரததின பதி
கததாலும அநநூலிலுளள உடு-ஆவது காடசிக காதையாலும
உணாக எடடுததொகையாகிய நறறிணை முதலிய நூலகளில

இவா இயறறியனவாரய பததுச செயயுடகளும (நற 3, குறுந 1, அகநா. 5, புறநா 1), திருவளளுவமாலையில ஒரு செயயுளும இப பொழுது காணபபடுகினறன. இவறறுட புறநானூறறுச செயயுள பாணடியன சிததிரமாடததுத துஞசிய நனமாறனைப பாடியது

இவா பெயா கூலவாணிகன சாததனாரெனவும, மதுரைச சீததலைச சாததனாரெனவும, சாததனாரெனவும வழஙகும "தண டமிழச சாததன" (பதிகம், 10) எனறும, "தணடமிழாசான சாததன" (காடசிக 66) எனறும, "நனனூற புலவன" (காடசிக 106) எனறும சிலப்பதிகாரத்து இவா சிறபபிககபபட டிருககினறனா சஙகததில அரஙகேறறுவிததறபொருட்டு வரும நூலகளிற பிழைகள காணபபடுநதோறும ஆககியோாகளைக குற

றங கூறுதற்குத துணியாராய, "இநதப பிழைகளைக கேட்குமபடி நேரிட்டதே" எனறு மனம வருநதித தமது தலையைக குததிக கொளவாரென்றும, அதனால தலை புணபடடுச சீயோடிருநதமை யின சீததலைச சாததனாரெனபது இவருககுப பெயராயிறறெனறும கூறுவா, " வளளுவாபய பாலாற, றலைககுதது தீாவுசாத

தறகு " எனறு மருததுவன் தாமோதரனா திருககுறளைச சிறப பிததுக கூறிய செயயுளில இஙஙனக குறிபபிகதிருததலும, "இயற பெயா சினைப்பெயா " (தோல பெயா. சூ. 20) எனபதன உரை யில ஆசிரியா இளம்பூரணா முதலியோா சினைபபெயருககு உதாரணமாக, 'சீததலைச சாததன ' எனனும இவா பெயரைக காட்டியிருததலும இககொளகைககு ஆ . . . . அனைவு நு காணக. சீததலையெனனும ஊரி லுளள ஐயனா பெயராகிய சீத தலைச சாததனாரெனபது இவரது இயறபெயரென று ஒரு சாரா கூறுவா

அகநானூறறிலும, புறநானூறறிலும், திருவளளுவமாலையிலும் இவருடைய செயயுளும மருததுவன தாமோதரனா செய்யுளும அடுததடுத துக காணபபடு தலானும தாமோதரனா இ வரைபபற றிக கூறியிருததலானும இவவிருவரும நெருஙகிய நட்பினரெனறு கருத இடமுணடு. திருசசசுராச சாஸனமொன்றில, முதகமிழாசிரியரெனனும சிறபபுபபெயாபெறற சாததனா வழிவநத பெருநமபியெனனும ஒருவா கூறபப

,டுகிறா. அதிற கூறபபடும சாததனா இவரோ
வே று யாரோ தெரியவிலலை இவா சேரன
செஙகுடடுவனபாலும இளஙகோவடிகளபாலும
நடபுரிமைபூணட வா. இநநூலில வஞசிமாநகா
புகக காதையின இறுதியில செங
குடடுவனுடைய செஙகோனமுறையையும
வெறறிச சிறபபையும விளககியிருககலாலும
இநநூலை இளஙகோவடிகள கேடடதாலும தம நூ
லில இவரைச சிறபபிததிருததலாலும இஃது
உணரபபடும

இவா திருககுறளில் மிக ஈடுபடடவரெனபது
அநநூலை இவா சிறபபித தபபாடிய
திருவளளுவமாலைச் செயயுளாலும, மருத துவன
தாமோதரனா அமமுபபாலால இவா
தலைககுததுத தீநத தெனச சொலவதாலும,
இநநூலில இவா, "தெயவந தொழாஅள் கொழுநற்
றொழுதெழுவாள, பெயயெனப பெயயும
பெருமழை யென்றவப, பொயயில புலவன
பொருளுரை தேறாய" (உஉ: 59-

---

* South Indian Inscriptions, 301 of 1909

61) எனத திருககுறட செயயுளொன்றை மேறகோள காட்டிக திருவளளுவரைப பாராட்டியிருததலாலும", கேளவியாற ஞேட்கப படாத செவி" எனனும குறடபகுதியை நினைநது, " கேளவி யாளரிற், ஞேட செவியைநீ யாருமவை " (கு ரு 134-5) எனபத னுலும பிறவறறுலும அறியக கிடககினறது

இவா கணணகியைபபறறிய வரலாற்றை இளஙகோவடிகட்குக கூறுகையில, 'வினைவிளை காலமாதலின பாணடியன தேரா னுகிக கோவலனைக கொலலுமாறு கட்டளையிட்டான " எனறு சொலல இளஙகோவடிகள, " வினைவிளை காலமெனறீர , யாது அவா வினை விளைவு ?" எனறு கேடக இவா, 'நாம மதுரையில வெளளியமபலததிறு பளளிகொணடிருககையில மதுராபதியெனனும தெயவம கணணகிககு முறபிறபபின வரலாறறைக கூறிக கோவலன

கொலையுணடது பணடைவினையின
பயனெனறறிவுறுத தியதைக கேடடவாறு கூ
றினரெனபதும, அதனைக கேட்ட இளங கோவடி
களால மூனறு உணமைகளைப புலபபடுததிச
சிலபபதி காரம் இயறறபபெறறதெனப துமஅ
நநூலால தெரிகினறன. இவ வரலாறறினால
சாததனார எனற நிகழசசியும பணடை வினையின
பயனாக விளைவதெனனும கொளகையுடையரா தல
காணபபடும. அககொளகையை இநநூற ஊ ண
பலவகையிற புலபபடுததி யிருக கினறனர
உரையகுமரன காரனெனனும விஞசையனால
வெட்டுணட செயதியைச சககரவாளககோட்டத
துமாதெயவம அரசனுக குக கூ றும பொழுது,
"ஆங்கவன தீவினை உருததுக்கூடடின அஃது
அவள தனனை அமபலதேறறி இவனை ஆங்குயததுவ
விஞசையனைக கூய அவன மனததைப புக்கு
சலகக இவனறனனை எறிநதது " (உஉ 193 -
203) எனறு அசசெயகையை
வினையினமேலேறறிச சொலலும பகுதியாலும, "
மடையனை, உடறறுணி செயதாங குருததெழும
வலவினை, நஞசுவிழி யரவி னலலுயிர வாஙகி, விஞ
சையன வாளால வீடடிய தனறே " (உந-

82-5), " காணடகு நலவினை தமமைமயீ கழை ; தரு'' (உ 98) எனபன போன்ற பகுதிகளாலும இதனை அறியலாகும.

காவிரிபபூமபட்டி னம, வஞசிமாநகா, கசசியமபதி யெனனும பெரிய நகரஙசளைபபறறி இவா விரிததுக கூறியுளள பகுதிகள அக்காலதது நாகரிசச சிறபபையும, கைததொழில மேமபாட்டை யும, நகரவளததையும விளககி அநநகரஙகளிலெல்லாம இவா

நன்கு பழகிக கண்டவறறைக் கணடவாறே அறிவிககும பேராற் றலுடையாரெனபதைப புலபபடுததுகினறன. சிறு பொழுது களின வருணனைகள இடையிடையே சுவைபயககுமவணணம இவராற கூறபபெறறிருககினறன உவவனததைபபறறிச சொலலு கையில அநதப, பல மரஙகள நிறைநது விததசரிபபறறிய விளங கிய கைவினைச சிததிரச செயலை ஏப படாம போாதத துவே யொப பத

தோனறியதாக உரைககினறா , இதே கருதது இவருடைய அகநானூறறுச செய்யு ளொன்றிற சிறிது வேறுபாட்டுடன காணப படுகினறது, அது வருமாறு

"வானம வாயபபக கவினிக கானம
கமஞசூன மாமழை காரபயந திறுததென
மணிமருள பூவை யணிமல ரிடையிடைச
செமபுற மூதாய பரதாலி னனபல
முலலை வீகழ றூஅய வலலோன
செயகை யனன செநநிலப புறவின" (134)

இவர சிததிர சமபநதமாகக கூறும வேறுசில செயதிகளும உணடு மனைகளதோறும தெயவஙகள முதல பலவகை உயிரகள வரையி லுளளவறறைப போனறு நுணணச சாநதில சிறபபுற இயறறிய கணகவரோவியஙகள இருநத மையும (ந 127 - 31), ஓவிய நூலில பரததையரும பயிறசியுடையராக இருநததமையும (உ 31) இவரால சொலலப படுகினறன அணிகலன புனையாது தனியவறறை அணியாமல மணிமேகலை நினறதை, "புனையா வோவியம போல நிறறலும" (கஙு

131) எனறும, ஊரார அவா கூறியதறகாக மணமபெருது யாதொரு செயறகை பழக்கமினறிக கனனியாக வாழவைக கழிக கத துணிநத விசாகை வநதகை, " புனையா வோவியம புறமபோந தெனன " (உஉ 88) என்றும கூறிய அடிகளில வணணஙகளைக கொணடு ஒபபனை செயயாத சிததிரததை அவவிருவாகளுககும உவமைகூறியிருததல காணக. மாதவிககுச சுதமதி உவவனததி லுளள பளிகசறை மணடபததைபபறறி யுரைககுமபொழுது, " விளிபபறை போகாது மெயபுறத திடூஉம, பளிககறை மணடப முணடு" (ந 63 - 4) எனறதும, மணிமேகலை அதறகுள மறைந திருநதகாலையில உதயகுமரன் அவள உருவததைமட்டிலும் கணடதுமாகிய செய்திகளால இவா கணணாடியின இயறகையைப புலப்படுததியிருக்கினருா. இவா இநநூலில வருகின்ற பல

சீத்தலைச் சாத்தனுர் வரலாறு.

XXV

ருடைய வரலாறறையும யாரேனும ஒருவருடைய கூறறாக அமைதது பபடுதது கினறார, உயிாகளின பசிபபிணியை நீககியும, அவறறிறகு உடை இருககை முதலியவறறை வழஙகியும செயயபபடும அருளறததினது சிறபபைப பலவகையில எடுததுக காட்டுகின்றார மாதவி கணணகியைபபறறிக கூறும பகுதியிலும ஆதிரை மருதியெனபவாகளுடைய வரலாறுகளிலும, சிததிரா பதியின கூறறிலும பததினிபபெண்டிா இயலபை விளஙகவைத திருககினறாா.

எடுததுககொண்ட நூறகேறற கொளகைகளைச சிறபபிததல ஆசிரியாது கடபபாடாதலின, பெளதத சமயததைப பாராட்டிக கூறும இநநூலில சுதமதியின வரலாறறால சமண்ரையும ஆபுததிரனது வரலாறறால வேளவியையும குறை கூறுதல அறிதறகுரியது. இடையிடையே * பல இதிகாசக கதைகள புராணக கதைகள முதலியன இவராவ எடுததாளபபடுகின்றன. மாதவாகளுககு அபசாரம செயயின அதனால பெருந்துனபததை

வினை கருமென பதும அவாகளுககு ஒரு சிறிது நனமைபுரிபினும அது பினபு பனமடஙகு நறபயனை உணடாகருமென்பதும பலருடைய வர லாறுகளால இநநூறகண இவராற காடடபபடுகினறன

சில இடஙகளில சிலா கூறறில உலகவழககில நிகழும சில வகைத தொடாகளை இடைபபெயது அபபகுதிகளைச சுவைபெறச செயகினறாா. "மறநதே னதனறிற மாதவி கேளாய" (ரு 69), "மறநதது முணடென மறிததாங கிழிநது" (கo 88), "மறநதே னதனறிற நீயெடுத துரைதகனை" (கக 119) எனபவறறையும, "ஆஙகவன றனறிற மறவண ணறியுமென, றீஙகென னுவை வருத தியது" (கரு: 38 - 9) எனபதனையும, "ஒவியச சேனனென் னுறு துணைத தோழன, ஆவதை யிநநகாக காருரைத தனரோ" (உக · 135-6) எனபதனையும, "இருநதாய நீயோ வெனபா ரினமையின" (கச · 69) எனபதனையும காணக. சுதமதி உதயகுமரனுடன உட லின் தனமையைக கூறும பகுதியும, சிததிராபதி மணிமேகலையை அழைததுவருமாறு

உதயகுமரனைத் தூண்டும் பகுதியும், சக்கர வாளக்கோட்டத்து முனிவர் உதயகுமரன் வெட்டுண்ட செய்தியை அரசனுக்குக் கூறும் பகுதியும், இவைபோன்ற பிறவும் இன்ன வகைச்செய்தியை இன்னருடன் இவ்வாறு சொல்லவேண்டுமென

* இவற்றை இந்நூல், ௩௯ - ௪ - ஆம்பக்கங்களிற் காணலாம்

D

னும் முறையைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. சில தொடர்கள் ஒரேவிதமாகப் பல விடங்களில் இந்நூலில் வந்துள்ளன. உருவகங்கள் பல இந்நூலுட் காணப்படும் "வலம்புரிச் சங்கம் வறிதெழுந் தார்ப்பப், புலம்புரிச் சங்கம் பொருளொடு முழங்க" (எ 117-24) என்பன முதலிய அடிகளிற் சொற்பின்வருநிலையணியும், "சாலிக் குண்டோதவறு" (௧௩ 98) என்னும் தொடரிற் சிலேடையணியும், * "குருகுகரு

வுயிாபட, ஒருதனி யோஙகிய திருமணிக காஞசி'' (கஅ 55-60) எனவருமம அடிகளிற சிலேடை உருவகம முதலியனவும, "பரூஅக குருகி ஞயிாதது'' (கக 28), "பூதந வஞசி பூவா வஞசியில'' (உ௯ 78) எனபவறறில வெளிப படை நிலையணியும அமைநதுளளன. சமய சமபநதமான சில சொறகளை யும தொடாகளையும வேறு சிலவறறையும இடததிற சேறப இவா மொழிபெயாதது அமைததிருததல மிகபபாராட டறகுரிய தொனறு ம. இவருடைய வாககில நனசனம செவவனம எனனும சொறகள பலவிடஙகளில வநதுளளன

வெண்பா.

" சொல்லென்னும பூமபோது தோறறிப
பொருளெனனும
நலலிருந தீநதாது நாறுதலால - மலலிகையின
வணடார் கமழதாம மனறே மலையாத
தணடாரான கூடற றமிழ."

---

* "பொருணிலை மயக்கமாவது பொருணிலைமை மயக்கங் கூறுதல், 'குருக்கு கருவுயிர்ப்ப, ஒரு தனியோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி' என்றவழி, குருக்கு என்பது மாதவி யென்னும் கொடிக்கும் பெயராதலின் அப்பெயருடையாளைக் குருக்கென்றார்; காஞ்சி யென்பது மேகலைக்குப் பெயராதலின், அது மணிக்காஞ்சி யென்றேட்டி மணிமேகலை யென்பாள்மேல் வந்தது; இவ்வாறு பொருணிலைமயக்க முருவனவும் இசையெச்சமா மென்றவாறு (தொல். எச்ச. 47, குரியது தெய்வ.) என்றது இங்கே கருதற்

இந்நூலால் தெரிந்த அரசர்களின் பெயர்கள் முதலியன.

---

௧ அரசர்கள் —அத்திபதி, இரவிவன்மன், இராகுலன், இராமன், உதயகுமரன், ககந்தன், கரிகால்வளவன் (கரிகாற்பெருவளத்தான்), கனகன், காந்தன், கிள்ளிவளவன், குமரன், சிதரன், செங்குட்டுவன், துச்சயன், துணை பிளங்கிள்ளி, தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட்செம்பியன், நெடுகழற்கிள்ளி,

நாகநாட்டரசிரு வா, நெடுஞ்செழியன, நெடுமுடிக்கிள்ளி, புண்ணியராஜன, பூமிசந்திரன், மனு, மாவணகிள்ளி, மாவலி, முசுகுந்தன, வசு, வடிவேற் கிள்ளி, வத்தவன (வத்ஸராஜன), வலைவணன, வாணன, விசயன, விடாசதிலெ, ஈழிசந்தவேந்தன, விராடன, வெற்வேற்கிள்ளி

உ. அக்ஷயபாத்திரம் —அமுதசுரபி.

௩. ஆறுகள் —கங்கை, காயங்கரை, காரியாறு, காவேரி, குமரி.

௪. உலகம் —ஆடிசலோகம, விந்தியாந்தரருலகு.

௫. ஊர்கள் —அசோதரநகரம, இடவயம, உஞ்ஞை, கச்சயம், கபில, ாகந்தனபுரம, காஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம (காகந்தி), சோழகை, கோசம்பி (கௌசாம்பிநகரம்), சண்பை, சிங்கநகரம, சிந்திபுரம, சேடி, தக்கணம துரை (மதுரை), நாகபுரம, வஞ்சி, வயணங்கோடு, வாரணசி

௬. குலங்கள் —இந்திரகுலம, சூரியகுலம, மாவலிகுலம.

எ. கோயில்கள் —இந்திரவிகாரம,

கலேகியமம, குசசாக குடிகை, ஏககரவா ாகேகோட-
-ம, கருகி 'ல (கறபகதரு கிறகுவ கோயில),
தீவதிலகை கோபில, புதசபாத பீடிகைக கோயில, பூதசதுககம, மணிமேகலா தெய்வக கோயில, வசசிரககோடடம (வசசிராயுதம கிறகுமகோயில)

அ. தருமசாலே —உலகவறவி

கூ. தீவஙகள —இரத்தினததீவம, இலஙகாதீவம, சமபுத தீவம, சிறுதீவு இரணடாயிரம, பெருநதீவுநானகு, மணிபலலவம

கo தெயவஙகா —அநதரி (துாககை), அருபப பிரமா நானகு வகையிஞா, இநதிரன், உருபப பிரமா பதினறுவகையிஞா,

கணணகி, சுநதிறபாவை (துவதிகன), குமரி கோவலன, சமபுததீவசகாவற தெய்வம (ஏமபாபதி), சிததிரசேனன, சிநதாதேவி, சிவபெருமான், சிகாமல, தீவதிலகை, பலதேவன, பிரமன், பூதம (அஙகாடி படபூதம, சதுககபபூதம), மணிமேகலா தெயவம, மஹாபரஹமா, மாரன்,

மாருதவேகன, முருககடவுள, விநதாகடிகை.

கா. நகரததெயவங்கள —ரமபாபதி, ம
நுராபதி

கஉ நாடுகள —அ ஙகநாடு, உததரமகதம,
கலிஙகநாடு, காந் தாரநாடு, சாவக நாடு,
நாகநாடு, பாண்டிநாடு, பூருவதேயம, மகதம.

கந. நூலகள —ஒவிய நூல, திருககுறள,
பிடகம, மடைநூல, பறகவிநூல

கச நோய —யானைதறிநோய

கரு. பாம்பு —திட்டிவிடம

கசா. புததஸ்தலமுளள இடஙகள —ர
ஞசி, சாவிரிப பூமபட்டினம, சமநரம (ரமணொளி,
பாதபஙகயமலை), மணிபலலவம, வஞசிநகா.

கஎ. புலவாகள —இளஙகோவடிகள,
திருவளளுவா.

ரஅ பொயகைகள் —கோமுகி, ரரவணைம

ரகூ மலைகள —இமயம, ர ம ப ரம
(ரமணொளி, பாதபஙகய மலை, கிர ரதிர கூடம),
கவ ர மலை, ர ர ராமலை, பொதியில், மேரு,
மேருவைச சூழநத ஏழு குன றபார்ள, விநதம

உ0 முனிவாகள .—அககபாரா,
அகததியா, அரலா, அற வணவடிகள, கவேரா,

கிருதகோடி, கேசகம்பளர், கௌதம முனிவர், சங்கதருமர், சாதுசக்கரர், சிருங்கி, சைமினி, தருமசாவகர், பரசுராமர், பிரமதருமன், புத்தன், மணமுகப் புலிவன், விசுவாமித்திரன், வியாசன், விரிஞ்சி, விருச்சிகன்

உக. வனங்கள் :—கவேரவனம், சமபாதிவனம், தருமதவனம்

உஉ. வாதங்கள் :—அளவைவாதம், ஆசீவகவாதம், சாங்கியவாதம், சைவவாதம், நிகண்டவாதம், பிரமவாதம், பூதவாதம், மந்திரவாதம், வேதவாதம், வைசேடிகவாதம், வைணவவாதம்.

உரு. விழாக்கள் :—இந்திரவிழா, மங்கலத்திருநாள்.

உ

மணிமேகலைக் கதைச்சுருக்கம்.

வெணபா

" ஒமையவாகண மேலாலி யிலைமலாதசாள ருடச
சமையாத தொாறு பாற ை யல—சிலமய
பலைமடநதை வாச மலாடடநதை யெணணெண
சலைமடநதை நாவலோா கண "

க.—விழாவறைகாதை.

பலைடைக ராலதகிற சாவரிபபூமபடடினத தை வாமுரச செயவிதத றகு நிணைநத அகததியமுனிவருடைய கடடளைபினபடி தூஙகெயிலெறிநத தொ டி தசோடசெமபிய னெனனுஞசோ ரா இநதிரனை வணஙகிக குறையிரநது அவனனுமதிபெறறு இருபத தெடடு நாள அநநகரில நடததியதும அசசோழன காலததிற போலவே பிறகாலஙகளில அவன பரமபரையோரால ஆணடு தோறும நடததபபெறறு வநததுமாகிய இநதிர விழாவை நடதத சகசருரிய அநநகரததுளள பலசமயவாதிகளும பிறரும ஒருஙகு கூடி, " இநதிரவிழாவை நாம மறநதால முசுகுநதனது துயரைப போககியதான நாளஙகாடிப பூதம துனபஞசெயயும, பாவிகளைப புடைததுணபதாகிய

சதுககசபபூதம இநநகரை விடடுநீஙகும, ஆதலால
இவவிழாவை நடததுவோமாக'' எனறு தமபுள
ரிசசயிததுககொணடு அவவிழா நடககபபோ
ாதலை ா நகரததாருககு அறிவிககுமபடி
முரசறைவோனுககுச சொலல, அவன வசசிரக
கோடடததுளள முரசை யானையின பிடரிலேறறி,
முதலில ஊரை வாழததி, "மேகம மாதநதோறும
பு மபமழை பொழிக, அரசன செஙகோலினனுககு,
அறிஞாகளே ! இநதிரவிழா நடககுங
காலததிற சுவாககலோகம வறிதாகுமபடி
எலலாததேவரும
அதனை நீஙகி இஙகே எழுநதருளுவாரெனபது
பெரியோாக
ளுடைய துணிப ாதலால, வீதிமுதலியவறறிற
பூரணகுமபஙகளும
பொறபாலிகைகளும பாவைவிளககுகளும
ஆகிய இவறறைப
பரப வைததிடுமின, குலைககமுகும
குலைவாழையும கருமபும
வஞசிககொடியும பூஙகொடியும ஆகிய இவறறைக
கடடவேணடிய
இடஙகளிற கட்டுமின , தூணஙகளில
முததுமாலைகளை நாறறுமின,

வீதிகளிலும மனறபாகளிலும பழமணலை மாறறிப புதுமணலைப் பரபபுமின், துகிறகொடி வகைகளை மாடஙகளிலும வாயிலகளிலும கடடுமின், சிவபெருமானமுதல ச தகநபபூதமிறுதியாகிய தெய்வஙகள் உறையுங கோயிலகளிறசெயயவேணடிய காரியஙகளை ஏறபசசெயயுமின, தருமோபதேசஞசெயய அறிநதவாகளே! பநதரிலும அமபலஙகளிலுஞசென்று பிரசஙகம புரிமின, சமயவாதிகளே! விததியாணடபதனை அடைநது இருததறகுரிய இடததிலிருநதுவாதம புரிமின, பகைமையும பூசலையும் கோபமும் நீககிக்கொளளுமின" என்று கூறி முரசறைநது இநதிரவிழாவைத தெரிவிததான.

2.—ஊரலருரைத்தகாதை.

பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில

இந்திர விழா நடைபெற்றது,
அவ்விழா காலத்தில் பழைமைவழக்கப்படி
ஆடுதற பொருட்டு மணிமேகலையும மாதவியும
வாராமையால மனம புழுங்கிய சித்திராபதி
வயந்தமாலையைப அழைத்து, “ நீ மாதவிபால
சென்று விழாவிற்கு வாராதிருத்தலபற்றி
இவ்வூரார கூறும பழிமொழியை அவளுக்குச்சொ
ல்லி வா ” என்று அனுப்ப, அவள் சென்று
மணிமேகலையோடு மாதவி இருந்த
மலர்மண்டபத்தை யடைந்து, அங்கே தவச்சால
வாடிய மாதவியின உடம்பைக் கண்டு
வருத்தமுற்று அவளை நோக்கி, “ நீ உன மகளுடன
இந்திர விழாவிற்கு வாராமலும, உன மரபிற்கு
ஒவ்வாத தவவொழுக்கம பூண்டும இருத்தலபற்றி
ஊரார கூறும பழிமொழிகள பல” என்று கூற, மாத
வி, “ கணவன கொலையுண்டதற்குப பொருளாய
மிச்ச சினந்து மதுரையை எரித்த
பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியினுடைய மகள
மணிமேகலை
தவவழியிற செலலுதற்கு உரியளேயன்றி மிகவுமிழிந்
த பரத்தைமைத் தொழிலுக்கு உரியாளலலள ,
ஆதலின அவள அங்கே வாராள, நான

இஙகேவநது பௌததாசாரி யராகிய அறவணவடி கஙா வணஙகி, என் காதலன மதுரையிற ரொலை ,வாட்ட முதலிய பெருநதுனபததை வருநதிசசொலலி முறையிட்டேன, முறையிட்ட எனககு அவா,

> 'பிறநதோ ருறுவது பெருகிய துனபம
> பிறவா ருறுவது பெருமபே ரினபம
> பறறின வருவது முனனது பினன
> தறறோ ருறுவ தறிக' (கச - எ)

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை

3

என்று நாலவகைவாயமைகளையும அருளிசசெயது பஞ ர ஈலததை யும உபதேசிதது, 'இவறறைக கடைபபிடி' என்று சொலலி என் னைத தவவழியிற புகுததினராதலின், நானும அஙகே வருவதறகு உரியேனலலேன, இசசெயதியை என தோழிகளுககும என் றாய் சிததிராபதிககும சொல'' என்று கூற, அ வசேரட்ட வயநதமாலை பெறுதறகரிய மாணிககததை ககடலில

விரதநிப வாபோலச செய லற்று மீணடு
சித்திராபதியிடம் சென்றுள

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை

இங்ஙனம மாதவி வயந்தமாலைக்குச் சொல்லிய வருத்தச சொல்லைக்கேட்ட மணிமேகலைக்கு அகத்தே எழுந்த பழியாகப் பற்று தற்குரிய நற்காலம (எதிர்காலம்) வந்துற்றமையால, அவள் தன்னுடைய தாயாகிய கண்ணகிக்கும் கோவலனுக்கும மதுரையிலே நேர்ந்த துன்பத்தையெண்ணித் தன் காதுகளால் கேட்ட மன ங்கலங்கி அழுது சிந்துகின்ற கண்ணீரால் தானதொடுக்கின்ற மாலையை நனைத்துக்கொண்டிருப்ப, மாதவி அதனைக்கண்டு கண்ணீரைத் துடைத்து அவளுடைய துக்கத்தை ஒருவகையாக மாற்ற நினைந்து, "இப்பூமாலை உன் கண்ணீர் கலப்பால் தூய்மை யொழிந்தது, ஆதலின், வேறுமாலை தொடுத்தற்கு நீ சோலை சென்று புதுமலர் பறித்துவா" என்றுள

அதனைக்கேட்ட சுதமதி மாதவியை நோக்கி,

" தாயரநதை யாகக் நோகத பெருந்தாபத்
தைக்கோ _ ி பிககருக கதைத அடைநத
டணிமேசலையா ன கணணீரைக சாவிற காமன
தன படைக்கலங்களை எறிநதுவிட்டு நடுங்குவான ,
இப்பாவையை ஆட வா புறத்தே சாணபாராயின
விடடு நீஙகுவாரோ? நீஙகார, இயற கைததன்மை
குனறுவா, குன்றுமல நிறபராயின, அவாகள
பேடிய
ரலலரோ? ஆரனொ, இவள் இபபொழுது புறத்தே
பூபபறிததற
குத் ானியே அறுபபொகாது இநத ாததில நான
வநததறகுரிய காரணஙகூறுவேன , போடபாயாச
ரணாபுர நகரதநுள்ளானாகிய செளசிகனெனனும அ
ரசனுடைய மகனாகிய யான, றனியே செல்
லுதற்கு அஞசாமல ஆராயசசியினறி ஒரு சோ
லையிறசென்று
பூப்பறிததேனை, அபபொழுது இநதிரவிழாவைக்
காணுதறகு இந
நகரைநோககி ஆகாயவழியேவரும பாருதவேக
னெ ன்னும விததி யாதரனொருவன்
எனனைககணடு உடனே எடுத்துக்கொண்டு

மேலேசென்று, தனவயமாககிச சிலநாள கழிததபின இநநகரததிலே என்னை விட்டு விடடு நீஙகித தன நகரம போயினன, மகளிர தனியே செல்லுதலால உணடாகும தீஙகு இத தனமையது, ஆத லால, மணிமேகலை தனியே போயச சோலையிற பூபபறிததல தவறுரும இவளுடன யாரேனும செலலவேணடும இலவநதி கைச சோலைககுச சென்றால அரச னுடைய பககததிலுளளார அஙகிருபபார, உயயானததிறகுச செலலலாமோ வெனின அதில தேவாகளாலனறி மனிதாகளால விருமபபபடாதனவும வணடுகள மொயககப பெறுதனவுமாகிய மலா களையுடைய மரஙகளெ ல லாம வாட ாத பூமாலைகளைத தாககுதலால, 'இவவனம பாசக கையையுடைய பூதஙகளாற காககபபடும' எனறு நினைநது அவ வனததை அறிவுடையோ ரா அடையார, சூரியகிரணததாற சிறை யிழநத சமபாதியிருநத சம பாதிவனமும, காவிரியின தநதையாகிய கவேரனிருநத கவேரவனமும மிக ச

முடாமையுடையனவும
நீண்டிவருததுவனவுமாகியசெயவ ஙகள
ாறகாகசபபடுதலின அவற றினிடததும
அறிவுடையோா செலலாா,

அருளு மனபு மாருயி ரோமபும
ஒருபெரும பூடகையு மொழிய னோனபிற
பகவன தாணையிற பனமரம பூககும (ஙக - கூ
க)

உவவனமெனறு ஒருவனமுணடு, அவவனததில
தன ள ககதுள ளோருடைய ஓசையை
வெளிபபடுததாமல அவாகளுருவ ஙகளை மடடும
வெளிபபடுததுவதாகிய பளிககுமணடபம
ஒனறுள து, அமமணடபததிலுளளே மாணிசகச
சோதிபாநத ஒருபதுமபீடம இருககிறது,
அபபீடததிலிடடால அருமபுசள மலரும,
பல வரு டஞசெனறாலும அதில இட்டமல ாகள
வாடா, அமமலாகளில வணடுகள மொயயா,
இதுகாறும அதன பெருமையை உனககுச சொலல
மறநதேன, கேடபாயாக ஒருசெய்வததை
நினைநதோா அதசெயவததின அடிகளை த
தியானிததுா மலாகளை அபபீடததிற சோததால

அமமல ாகளா அபபிடாதைத நீஙகி அதகெயவத தின அடிகளிடததே செலலாநிறகும, யாதொரு நிீனபபுமினறி அவறறை அபபிடததே சோபபின, அவைகள அதனை விட்டு நீஙகா, இதறகுகாரணம யாதெனறு வினவுவாயாயின சொலலுவேன, செயயும சருமஙகள மனததோ ாடு கூடாத விடததும அவைகள பலிககும' எனனும விரதிகள துனபமடையவும, 'மனத

௬.—பளிக்கறைபுக்காதை

5

தோடுகூடாதவழிககருமஙகள்பலியா' எனபோாகமு உதாரணமாக வும மலரை இட்டுக சாட்டுதறகு மயனெனனும தெயவது தசச னுல அபபீடம நிருமிககபபடடதாகும, அவவனததிலனறி உனமகள வேறு வனஙகளிற செலலுதறகு உரியாளலலள, அவளோடு பூபபறிததறகு நானும துணையாகச செலவேன "

என்று சொலலி
விடடு மணிமேகலேயோடு சேரநது அவள போகுமபொழுது உண்ணுநோனபி யொருவனேத தொடாநது நினறு, "ஐய, இதனே உண்ணும, உணடால, காறறுபபுகாத அறையிற புகுந தவாபோலே அழுககுடைய உடமபிற புகுநது வருநதிக கொண டிருககும உமமுடைய உயிா அவவருததத மொழிநது மிகக இனபததை அடையா நிறகும, ஆதலால இதனேயுணடு தெளிக"
என்று களளே யுணணுமபடி வறபுறுததிக கூறும ஒரு களிமகன பின்னே வியபபுறறுச செல்லும சனஙகளும, ஒரு பிததனுடைய பலவகைபபடட விகாரச செயலகளேககணடு வருநதி நிறகும சனஙகளும, பேடெனனுங கூததைககணடு நிறகும சனஙகளும, தெருவின இருபுறததுமுளள மாளிகைகளில எழுதபபடடுளள சிததிரஙகளேககணடு வியநது நிறகும சனஙகளும, சிறு தேரின மீது செயது வைககபபடடுளள யானேயினமேற சிறுவாகளே யேறறி மகளிா பாராட்டுதலேக கணடு நிறகும சனஙகளும ஆகிய எல்லோரும, முன்னம விராட நகரததிற பேடி வடிவஙகொணடு
சென்ற அருசசுனனேச கணடு வியநது
சூழநதுகொணடவாகளேப
போல மணிமேகலேயைச சூழ்நதுகொணடு, "
மிகக அழகை

புடைய இவளைத் தவவழியிற புகுததிய தாய மிகவும கொடியவள, இவள பூபபறிததறகுச சோலையிற புகுவாளாயின, ஆஙகுளள அன்னபபறவைகள முதலியன இவள நடை முதலியவறறைக கண்டு என்ன பாடு படா!" என்று இவைபோலவனவறறைச சொலலி அவளுடைய அழகைப பாராடடி மிகவும வருநதி நின்றனா. மணிமேகலை சுதமதியோடு மெலலச்சென்று உவவனத தில மலாகொயதற்குப புகுநதாள.

௪.—பளிக்கறைபுக்ககாதை.

புகுநதவள, அசசோலையின வளஙகளையும ஆஙகுளள பொய கையின் அழகையும சுதமதிகாடடக காணபாளாயினள

அவள் அங்கே அபபடியிருகக, மதவெறிகொணடு தெருத தோறும் சனஙகளை வருததித திரிநதான காலவேகமெனனும

E

௬ மணிமேகலைக்கதைச்சுருக்கம்.

யானையின் மதத்தை யடககித் தேறோறிச சேனையுடனவரும உதய குமரன நாடகக கணிகையா வீதியில ஒரு மாடததே மலரணை மேற் காகறபரதனை யொருததியோடு யாழின் கோட்டைத் தழுவிககொண்டு மயஙகிப்

பாவை பே ரலிருநத எடடி குமரனைத தெருபபககததிலுள்ள சாளர வழியாற கண்டு, " நீ அடைநத துன்பம யாது?" என்றான். உடனே அவன துணுககுற்றெழுநது விரைநது அருகே சென்று உதயகுமரனை வணங்கித துதிதது, " இயறகை யழகுகெடடு மலா வ ரததிறகு இவ்வீதி வழியே நடநது செலலும மணிமேகலையைக கணடேன , கண்ட வுடன் அவளது தநதையாகிய கோவலன ம துரையிலடைநத கொடிய துன்பம

நினைவிறகு வநது என மனததிணமையை மாறறி இநத யாழி லுளள பகைநரமபில என கையைச செலுததிய து, இதுவே நான அடைநத வருததம " என்று சொலல, பலநாளாக மணிமே கலையை விருமபிககொணடேயிருநத உதயகுமரன அவன சொலலால, அவள சோலை சென்றுளளமையை அறிநது மகிழநது, " அஙகே போய மணிமேகலையை என தேரிலேறறிககொண்டு வருவேன " என்று அவனுககுச சொலலிவிடடுத தேரைசசெலுததிச சென்று உவவனததின மதிலவாயிலை யடைநதான.

மணிமேகலை அகசேரொலியைக கேடடுச சுதமதியை நோககி, " உதயகுமரன

எனமேல மிகக விருபபமுடையவ னெனறு மாதவிககு வயநதமாலை சொலலியதைத முனனமே கேடடுளளேன , அவனுடைய தேரொலிபோலும இது, இதநுனபத

திறகு யாது செயவேன ?" எனறுள அதைககேடட சுதமதி அவளை ஆஙகுளள பளிககறையிற புகுததித தாழககோலிட்டுக் கொண்டு உளளே இருககச செயதுவிடடு, தான அபபளிககறைககு ஐநது விற்கிடைத தூரததே நின்றுள அஙஙனம நின்ற சுதமதி யைச சோலையிலுளளேவநத உதயகுமரன கணடு, "யாருமிலலாத இவவிடததே நின்றாய் , நீ மணிமேகலையுடன் வநதாயென்று அறிநதுகொண்டேன , அவள முதுககுறைவுறறனளோ ? அவளுடைய செவவாய் நகைததலைப பெறறதோ ? கணகள பிறழநது உளாளி வேட்கையைப புலபபடுததுமோ ? அவள பௌததச சஙகத தாரிருபபிடததை நீஙகி இவவிடம வநததற்குக காரணம யாது ? சொலவாய " எனறு தனது வேட்கை தோன்ற

வினவினன்.

அபபொழுது சுதமதி, வாயிலில்லாத அறையில் அகப்பட் டோா போல மனம்வருந்தி, " இளமைப்பருவத்திலேயே முதுமை

நு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றியகாதை 7

வேடம பூணடு வழககைககேட்டு உணமையை வெளிபபடுததிய சோழன கரிகாற பெருவளததானுடைய வழிததோனறலே! நீ ஆணடில இளையயாயினும அறிவிலமுதியையலலையோ? உனககு மகளிா தெரிவிததறகுரியனவும உளவோ? ஆயினும, ஒன்று தெரி விபபேன்? கேடடருளுக

வினையின வநதது வினைககுவிளை வாயது
புனைவன நீஙகிற புலாலபுறத திடுவது
மூபபுவிளி வுடையது தீபபிணி யிருககை
பறறின பறறிடங குறறக கொளகலம
புற்றடங கரவிற செறறச சேககை
அவலக கவலை கையா றழுஙகல
தவலா வுளளந தனபா லுடையது
மககள யாககை யிதுவென வுணாநது

மிக கோ யிதனைப புறமறிப பார ய" (நகரு-
உக) என று உடமபினியலபைக கூறினள அவள
அஙஙனங கூறிய இனியவாரதைதை உதயகுமான
துகாதை அடைமுனனே பளிக
கறையிலுளளேயிருநத
மணிமேகலையினுருவம அவன கணணுககுத
தோறறியது.

ரு.—மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை.

தோறறியவுடன, அவவடிவததை
மணிமேகலையின் வடிவ மென்று நிசசயிதது
அபபளிககறையினுளளே சென றடைதறகு நினைநத
உதயகுமரன, அதனவாயில காணபபடாமையால
அஃது இனனவிடததிலுளளதென்பதை
அறிநதுகொளளுதறகுப பளிக குசசுவரைக
கையால தடவிககொணடு சூழ்நது வநதான் ; வநத
வன சுதமதியைபபாரதது, " மணிமேகலை
எததிறததினள ? சொல " எனறான.
என்றவனுககுச சுதமதி, " அவள தவ

வொழுககமுடையவள , குற்றஞ் ெ யதா ரைச
சபிசகுமவன்மை யையு முடையவள , இறிதும
காமவிகாரமிலலாதவள; ஆதலின நீ அவளை
விருமபுதல தககதனறு” எனறு கூறினள.
கூறவே, “அவள எததனமையளாயினும ஆகுக;
எபபடியும எனககு உரியளாககடவள ” என்று
சொலலிககொணடு செலபவன,
மீட்டும சுதமதியைப பாாத்து, “ துறவொழுககம
பூணட சமண மாதாகளின் நடுவே
ஒருவிததியாதரனல இடபபட்டவளென்று

எல்லாராலுங கூறபபடும நீ அவரை நீங்கிப
பௌததசஙகததைச் சார்ந்த மாரதியின்
மகளுடன் வந்ததற்குக காரணம யாது”
சொலவாய” எனறுன
அதுகேடட சுதமதி, “ அரச ! யான்
சணபைநகரததுள்ள
கௌசிகனெனனும அநதணனுடைய மகள, என

இளமைபபரு வததில அனனை இறநதாள ,
அவளிறநதபினபு தநதையால ஆதரிககப
படடுவநத நான ஒரு சோலையிறசென்று
தனியே நினறு பூககொயகையில என்னை விருமபி
ஆகாயததே எடுததுச சென்று தன்வயமாககிககொ
ணட விததியாதரனொருவனால இடப பட்டு
இநநகரததிருநதேன, இதனையறியாத என
தநதை என னைககாணாமல வருநதித தே
டிககொணடே கனனியாகுமரியாற
றிறகு நீராடசசெலபவாகளோடு சென்றா ,
செலலுகையில இடையிலுளள தான இநநகரததுச
சஙகமுகததுறையில நீராடு பிறகு
அநதணாகளோடுவநது என்னை
இநநகரிறகணடு, 'நீ இஙகே எபபடிவநதனை ?'
என றுவினவி வருநதி, அநதணாகளோடிருநத
தறகு நான தகுதியிலலேனாபினும என்னிடதது
மிகக அனபுடை யவராதலின, அவா என்னைக
கைவிடாதவராகி மனைதோறும் பிசசையெடுதது
உணபிதது தாமும உணடு பொழுது கழிபபா
ராயினா அபபடியிருககையில ஒருநாள, அவா
பிசசையெடுதத றகுச செலலுமபொழுது இள

பகணறையுடைய ஒருபசு அவரை முட்டி வயிற்றைக கிழிததுவிட்டது, அஃறுற சரிநத குடரைக கையிலேநதிககொணடு நானிருநதவிடமெனறு முனபு அறிநதவ பசலாற சமணப பளளியிறபுகுநது, 'முனிவாகளே ! யான உஙகளடைககலம, எனனைப பாதுகாககவேணடும' எனறு முறையிட்டாா, அதைககேட்ட அவாகள சினநது அவரை எனனேடும புறததே தளளிவிட்டனா நாஙகளிருவரும மிகக துககமுடை வா ளாய்ப புறவீதியிறசெனறு, 'கதியறற எமமைப பாதுகாககும அறவோா யாரேனுமுணடோ ?' எனறு புலமபி முறையிட டோம, அபபொழுது மனைதோறும சென்று ஐயமெறகும பாத திரததைகயேநதிய கையையுடையவனும முழுமதிபோன்ற முகத தினனும பொ ானனிறமுளள சீவர ஆடையினனுமாகிய சஙக தருமனெனனும முனிவன விரைநதுவநது, 'எனன துன்பம அடை நதீாகள ?' என்று எமமை அருளுடன் பாாதது இனிய மொழிகளைக் காதுகளில நிறைநது எமமனததைக் குளிா

ரு.—மணிமேகலாதெய்வமவநதுதோன்றியகாதை

விதது உடனே தன கையிலுள்ள
பிசசைபபாததிரததை என கையிற
கொடுததுவிட்டு என் தநதையின் துனபம
முறறும நீஙகுமபடி அவரைத தழுவி
எடுததுககொணடு சென்று பெளதத சஙகததார
இருபபிடததைககாட்டி என் தநதையின
மரணததின பததையும நீககினுன் அம
முனிவன எனககுச செவியறி வுறுததிய,

எஙகோ னியலகுண னேகயில்

குணபபொருள

உலக ஞானபிற பலகதி யுணாநது
குனகனெ வாழாப பிறாககுரி யாள்ன
இனபச செவவி மனபதை செயத
அருளறம பூணட வொருபெரும பூடகையின
அறககதி ராழி திறபபட வுருட்டிக
காமறக கடநத வாமன (எக - எ)

பாதஙகளை யே என்றுடைய நாவானது
இடைவிடாமற பாராட டுமேயலலாமல

வேறொன்றையும சொலல அறியாது, அதுமுதல பௌதக சஙகதததைச சாாநதிருந்த மாதவியிடததில உறைவேனாயினேன, அதனால இவளுடன் வநதேன" என்று கூறினள. அதுகேடட உதயகுமரன, "உனதியலபை அறிநதுகொணடேன, மணிமேகலையைச சிததிராபதியால இனி அடைதலுங கூடும" என்று சொலலிவிடடுக காமபரவசனாய அச சோலையினின்றும போயினன. போனவுடன் மணிமேகலை பளிககறையினின்றும வெளியேவநது சுதமதியை நோககி, "அனபிலலொன்றும தவவுணாசசி யிலலாதவனென்றும வருணககாபபிலலொன்றும விலைமாதெனறும என்னை உதயகுமரன இகழநதானென்று நினையாமல அவன பினனே என்னுடைய நெஞசமானது செலலுதலுறறது, இதறகுக காரணம யாது? காமததினியலபு இதுவோ?" என்று சொலலிககொணடு நின்றாள நினறபொழுது, இநதிரவிழாவைக காணுதலுறற மணிமேகலாதெய்வம அவாகளுககுத தெரிநதவளும மாயவிததை செயபவளுமாகிய ஒரு மடநதை வேடமபூணடு அச சோலையையடைநது

பளிககறையி லுளள ஸ்ரீ பாதபீடிகையை
வலஙகொண்டு உயர எழுமபி னின று,

"புலவன றீ ததன புணணியன புராணன
உலக னோனபி னுயாநதோ யென்கோ
குறறங கெடுததோய செறற ௬ செறுததோய
முறற வுணாநத மு ல்வா வெனகோ

காமற கடநதோ யேம மாயோய
தீநெறிக கடுமபகை கடிநதோ யெனகோ
ஆயிர வாரத தாழியந திருநதடி
நாவா யிரமிலே னேதது வதெவன" (கூஅ-
௬௦௫) என்று துதிக்கத் தொடஙகியது ,
அஙஙனம துதிததுக்கொண் டிருக்கையிற
பசுறகாலம நீஙக அநதிமாலை வநதது

௬.—சக்கரவாளக் கோட்ட முரைத்த காதை.

வநத அநதிமாலைப பொழுதுநீஙக, சநதிரன உதயமாயினன. மணிமேகலா தெயவம மீடடும,

ஆகி முதலவ னறவாழி யாளவோன
பாத பீடிகை பணிநது (கக - உ)

எதிதி அஙகே வாடிநினற சுதமதியைபபாாதது, "நீ ஙகள இஙகே நினறதறகுக காரணம யாது? எனன துனபமடைநதிாகள ?" என்று கேடக, சுதமதி உதயகுமரன் மணிமேகலையை விருமபிச சொலலிய சொலலையும, பினபு சிததிராபதியால அவளைப பெறலா மெனறு அவன எண்ணிச சென றதையும கூறினள , கூறலும அத தெயவம அவளைப பாாதது, "உதயகுமரனுககு மணிமேகலைபா லுளள ஆசை சிறிதும தணிவுறறிலது, 'இது முனிவாகளுடைய தவவனம, இதில யாம தீஙகு செயயலாகாது' எனறெணணியே அவன இச சோலையை நீஙகினன், இவள இசசோலையைக கடநது செ லவா ளாயின, புறவீதியில அவன இவளை அரசபபடுததிககொளளுவான. இஃது உ ணமையே , நீஙகள இச சோலையைச சூழநத மதிலின்

மேறறிசைக சணணதாகிய சிறியவாயில வழியேபோய முனிவாக ளுககு இருபபிடமாகிய சககரவாளக கோடடததிற் செலலுக ; சென்றால ஒருபொழுதும யாதொரு துன்பமும அணுகாது " என்று சொலலியது சொலலலும், சுதமதி, " மாருதவேகனும நீயுமே அதனைச சககரவாளக கோட்டமென்று சொலலுவீா , மற்றையோா யாவரும சுடுகாட்டுக கோட்டமென்றே சொல்லா நிற்பா் , சககரவாளக கோட்ட மென்றதற்குக் காரணம யாது? அதனைச சொலலுக " என்றாள்

என்றலும அததெயவம, " காவிரிபபூமபட்டினம தோன்றிய காலததே உடன்றோன்றியதான நன்காடு இசசோலையின் பககத தேயுள்ளது.

அது நாற்புறத்தும வாயில்களையுடைய மதிலாறசூழப்

சு.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை

11

பட்டது , காளிகோட்டத்தையும், அருந்தவா அரசா கணவனி றக்க உடனேயிறந்தமடவாா ஆகிய இவாகளுள இன்னாின்னா இன்ன இன்னவிடத்தே புதைக்கப்பட்டாரெனபதற்கு அறிகுறி யாக அவரவாகள வருணம ஆசசிரமம முதலியவற்றிற்கும அவர வாகள தகுதிக்கும ஏற்பச சிறியனவும பெரியனவுமாகக கட்டப பட்டுளள பறபலகோட்டஙகளையும, மயானதெயவஙகளுக்குப பலிபிடுதறகு உரிய தூண்களையும, கறகளை நிறுததிச செய்யபபட டுள்ள திணணைகளையும, காவறகாரா உணபதற்கும உறஙகுவதற் கும அமைநதுளள குடிசைகளையும, தோரணஙகளையும பநதா களையுமுடையது , பிணஙகளைச சுடுதறகும சுமமாபோடுதறகும குழியிற புதைததறகும உளளேவைதது வாயிலையடைததறகும தாழியாற கவிததற்குமாக இரவும பகலும வருபவாகளுடைய ஓசையும், அஙஙனம வநது செலபவாகளுடைய ஓசையும், சாப பறைகளின

ஓசையும், இறந்த துறவிகளைத் தொழுபவர் ஓசையும், மறையோர்பொருட்டு அழுபவர் ஓசையும், நரியின் கூக்குரலோசையும், செத்தோரையழைக்கும் பேராந்தைகளின் ஓசையும், கோட்டானுடைய குரலும் ஆண்டலைப்பறவைகளின் குரலும், அம்மயானத்தில் மிகுதியாகவுண்டு, தான்றி, ஓடுவை, உழிஞ்சில், காரை, சூரை, கள்ளி முதலிய பற்பல மரவிசேடங்களும் அங்கே அடர்ந்துள்ளன ; பேய்கள் நெருங்கியுள்ள வாகைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், பிணத்தோடு இறைச்சிகளைத் தின்று மகிழ்ந்து பறவைகள் தங்கியுள்ள விளாமரம் நிற்கும் மன்றங்களை யும், காபாலிகசமயத்தோர் வாழும் வன்னிமரம்நிற்கும் மன்றங்களையும், விரதத்தாலிளைத்த உடம்பையுடைய சிலர் உடைந்த தலைகளை மாலையாகக்கட்டும் இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், பிணங் களைத்தின்போர் களித்துவாழும் வெளியான இடங்களையுடைய மன்றங்களையும் அம்மயானம் உடையது; நெருப்பிருந்த பாண்டங்களும் மண்டைகளும் பாண்டைகளும் அற்றுதெறிந்த

மாலைகளும உடைநத குடஙகளும நெறாளும பொரிகளும சிறுபலியாக இடப பட்ட அரிசிகளும எஙகும பரவபபெறறது ,

தவததுறை மாககண மிகபபெருஞ செலவா
ஏறறிளம பெணடி ராறருப பாலகா
மூதியோ ரெனனு ளிளையோ ரெனனுண
கொடுநதொழி லாளன கொனறனன குவிபபவிவ

12 மணிமேகலைக்கதைச்சுருக்கம்

வழலவாயச சுடலை தினனக கணடும
கழிபெருஞ செலவக களளாட டயாநது
மிகக நல்லற்றம விருமபாது வாழும
மககளிற சிறநத மடவோ ருணடோ ! (கள - க0ச)

இததனமையதான அசசுடுராட்டைப பாரபபனசசிறுவனாகிய சாஙகலனென்னும ஒருவன், நகரமாக நினைநது அதில தனியே சென்று அஙகே களித்தாடி ய

பேயொனறைககண்டு அஞ்சி அதனல தாககபபட்டுக கதறிககொணடு ஓடித தன தாயாகிய கோதமையையடைநது, 'சுடலையிலுள்ள பேயகத்து என னுயிரைக கொடுததேன' என்று சொலலி அவளமுன விழநது இறநதான, உடனே கோதமை, 'முதுமைபபருவமடைநது தளாநத பாாப பானும யானும கணணிழநதுள்ளேம்பொனபதையும வேறு புகலில லேமென்பதையும நினையாமல எபசள மைநதனுடைய உயிரை யுண்டது அணங்கோ! பேயோ! அறிகிலேனே!' என்று புலம பிககொணடு தன் அருமைபபுதலவனுடைய உட லையெடுததது மாாபோடு தழுவிசசென்று சுடுகாட்டைச்சூழநத மதிலவாயிலை யடைநதுநின்று, 'சமபாபதி! நீதது றைகளிலும மனறங்களிலும பழைய மாஅடிகளிலும கோட்டங்களிலும வேறிடங்களிலும இருநது யாருககும எநதச சமயததும யாதொருதீஙகும அணுகா வணணம பாதுகாததருளும நீ என்மகனைக காவாதொழிநததறகுக காரணம யாது? நினபால நடுவு நிலைமையிலலையோ? இனி யான் எனசெய்வேன!" என்று வருநதி

முறையிட்டாள்.

"முறையிடவே சமபாபதிவநது, 'இவவிரவில இமமயானத திற் பேய்கள போககுவரவுசெய்யும வாயிலில நினறு மிகக வருதத மடைநது நீ எனனை அழைததறகுக் காரணம யாது? சொல வாய்' என்ன, கோதமை நிகழ்நததைதககூறினள சமபாபதி, 'உன மகனுயிரை அணஙகும பேயும கவாநதில, அவனுடைய அறியா மையையே பறறுககோடாககொண்டு இழவூழே அவனுயிரைக கவாநது சென்றது' என்று கூறினள. கூறலும, கோதமை, 'என் னுயிரை வாஙகிககொணடு இவனுயிரை நீ தநதருளவாயாயின், இவன்கண்ணற்ற தநதையைக காததளிபபான, ஆதலால, அஙஙனம செய்தருளவாயாக' என்று வேண்டினள சமபாபதி மனமிரங்கி, ' உயிா உடமபைவிட்டுநீஙகின அது விளைவழியேசென்று வேறு பிறபபை அடையாநிற்கும், இதில ஏதேனும ஐயமுண்டோ ?

சூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை

13

போனவுயிரை மீட்டளிததல என்னால
இயலுஙகாரியமன்று , ஆதலால, மகன்
இறநததுபறறி நீ இரஙகாதே ,

உலக மனனவாக குயிாககுயி ரீவோா
இவரோ லிநத வீமப் புறஙகாட்
டரசாக கமைநதன வாயிரங கோட்டம
நிரயக கொடுமொழி நீயொழி' (கஅ௪ - எ)

என்றலும, கோதமை, ' சேட்ட
வரஙகளெயெலலாம தேவா தரு வாரென்று
நூலகள கூறுகிறதும , ஆதலால, யான கேட்ட
இவ வரததை நீ தநதருளக , தாராயாயின
இவவிடததில இப்பொழுதே என்னுயிரைத
துறப்பேன' என்று சொன்னாள. சொலலவே
சமபாபதி, ' நீ சொலலியபடியே
இசசககரவாளததுள்ள தேவா
களில யாரேனும நீ கேட்ட வரததைக
கொடுப்பாருள ராயின
யானும அதனைக கொடுசகும உரிமை

புடையேனுவேன , என ஆறறலைக காணபாயாக ' என று சொலலிவிட்டு, நானகு வகை அருவபபிரமகணஙகளையும பதினறுவகை உருவபபிரமகணஙகளையும இருசுடாகளையும அறுவகைத தெயவகணஙகளையும பலவகை அசுரசணங்களையும எணவகை நரகாகளையும பல விணமீன கூட டஙகளையும அசசுவினி முதலிய இருபததேழு நாள்களையும கோள களையும தனககுளளே அடககிக கொணடிருககும சககரவாளததி லுளள வரஙகொடுககும வன்மையயுடைய தேவாகளையெலலாம வருவிததுக கோதமைககு முனனே நிறுததி, ' இவளுடைய வருத ததைதக கெடுததிடுவீராக , இவளடைநத வருததம இதுவாகும ' என று நிகழ்நதவறறைச சொலல, அததேவாகள சமபாபதி கூறியவாறே கூறிமுடிததாாகள , அதனைககேட்டு உணமையறிநது ஒருவாறு வருததமொழிநத கோதமை ,தன மகனைச சுடுகாட்டிற் சோததுவிட்டு இறநதுபோயினள.

" அபபால, சமபாபதியின வனமையை

யாவருககும புலப
படுதத வேண்டி, எலலாததேவாகளும
கூடியவிடதது அவர்கள்
கூடியதறகு அறிகுறியாக, இவவுலகின்
நடுவேயுள்ள மேருமலேயும்
அதனேச சூழநத ஏழு சிறு மலேசளும நான்கு
பெருந தீவுகளும
இரணடாயிரம சிறு தீவுகளும மறற
இடவிசேடஙகளுமாகிய இவற
றைப புலபபடுததி ஆஙகாஙகு
வாழபவாகளுடைய உருவஙகளே
யும வகுதது மயனுல
கிருமிககபபடடதாலின, சககரவாளக
F

கோடடமெனப பெயாபெறறது , இது
சுடுகாட்டைச சூழ்ந்த
மதிலின்புறத்தேயுள்ளதாதலாற
சுடுகாட்டுககோட்டமென்று எல லாராலும

கூறபபட்டும், இதன வாலாறு இதுவாகும" என்று சொலலக்கேட்டுக்கொண்டிருநத மணிமேகலை, "மனிதா வாழ்க்கை இததனமைதது" என்று சொனனாள் அவள அங்கே அபபடி யிருககையில, சுதமதி தூஙகுதலுறறனள், அபபொழுது அத தெய்வம தன் விசசையால மயககி மணிமேகலையைத தழுவி யெடுததுக கொணடு ஆகாயவழியே முபபது யோசனையளவு தெறகே சென்று கடலசூழ்நத மணிபலலவமெனனும சிறுதீவை யடைநது அதில அவளை வைததுவிட்டுச சென்றது.

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை

சென்ற மணிமேகலாதெய்வம, "விடிநதால மணிமேகலையை எப்படியும நான அகபபடுததிககொளவேன" என்று எண்ணிக கொணடு காமபரவசனாய்த துனபமுறறுத தூஙகாமலேயிருநத உதயகுமரனமுன்னே சென்று அவன காணநினறு.

" . . . . . மன்னவன் மகனே
கோட்டிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்
கோணிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரும்
மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லை
மன்னுயி ரெல்லாம் மண்ணாள் வேந்தன்
தன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் றாகும்
தவத்திறம் பூண்டோ டன்மேல் வைத்த
அவத்திற மொழி." (எ - கசு)

என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுப் பின்பு உவவனஞ் சென்று அங்கே தூங்குகின்ற சுதமதியை யெழுப்பி, "யான் மணிமேகலா தெய்வம், இந்நகரில் நடக்கும் இந்திரவிழாவைக் காணுதற்கு வந்தேன்; நீ அஞ்சாதே; பௌத்த சமயவழியே செல்லுதற்குரிய நற்காலம் மணிமேகலைக்கு உண்டாயிற்று; ஆதலால் அவளை எடுத்துக்கொண்டு சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன்; தன்னுடைய முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியையும் அறிந்துகொண்டு அவள் இற்றைக்கு ஏழாவது நாளில் இங்கே வந்து சேருவாள். இந்நகரில் வேறு

வடிவங்கொள்வாளாயினும அவள உனக்கு ஒளிப

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை
15

பாளல்லள் ; அவள் இஙகே புகும நாளில் இநநகரின்கண்ணே பல அற்புதஙசள் நிகழும நான் வநதசையும மணிமேகலை நலல வழியிற் சென்றதையும மாதவிககுச சொலவாயாக, மாதவி முனனமே என்னை யறிவாள, கோவலன், 'நமது குலதெய்வததின் பெயரை இககுழநதைககு இடுக' என்று சொலலி, என பெயரை இவளுககு (மணிமேகலைககு)வைதத நாளின் இரவில மாதவியின் கனவிற் சென்று, 'காமன் செயலற்று ஏஙகும வணணமஆசையை முறறககெடுககும தவமாதைபபெறறாய' என்று நனவிற கூறுவது போல யான கூறியதுண்டு , இதனையும அவளுககு நினைபபூட்டு வாயாக" என்று கூறிபபோயிற்று

அபபாற சுதமதியெழுநது மணிமேகலையின்

பிரிவால வருநதி அசோகவனததைச சூழநத மதிலின மேறகோபுரததின சிறிய வாயில

வழியே சென்று சகசரவாளக கோட்டததையடைநது ஆஙகுளள உலகவறவியின் ஒரு பககததேயிருநதாள. அவள அபபடியிருக கும்பொழுது அவவிடத்தே தூணிலுளள பாவையொனறை அதிட்டிததிருககுந தெயவமொன்று சுதமதி மயஙகி அஞசுமபடி,

"இரவி வனம ஒருபெருமகளே

துரகத தானைத துசசயன தேவி
தயஙகிணாக கோதைத தாரை சாவுற
மயஙகி யானைமுன மனனுயிர் நீததோய
காராளர் சணபையிற கௌசிகன மகளே
மாருத வேகனோ டிநநகர் புகுநது
தாரை தவவை தனனொடு கூடிய
வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய (கூஅ - க0ரு)

உன் தஙகையாகிய இலக்குமி தன்னுடைய முற்பிறப்பையும உன

னுடைய முறபிறபபையும அறிந்துகொண்டு இறறைககு ஏழாம நாளிரவில இநநகரததே வருவாள், அவள பிரிநததுபற்றி நீ அஞ சற்க " என்று தன்னுடைய வாக்காற கூறிறறு.

அதனைக்கேட்டு

மனம நடுங்கிய சுதமதி, பொழுது புலருமளவும அவ்விடததே யிருநது சூரியன உதிததவுடன் எழுநது புறபபட்டு விதிவழியே சென்று மாதவியை அடைந்து முதனாளில நிகழ்நதவற்றைச சொன்னவுடனே அவள் மாணிக்கததையிழநத நாகமபோன்று மிகக துயரதடோடிருநதாள சுதமதி மணிமேகலையின பிரிவாற் றுமையால் உயிரிழநத உடமபுபோலச செயலறறிருநதனள்.

அ.—மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை

சுதமதி இங்கே இப்படியிருகக, மணிபலலவததிற் கடலருகே மணலிற் றுயின்ற மணிமேகலை, துயிலுணாநது தனககுத தெரிநத பொருள யாதொனறும அஙகே காணபபடாமையால, முன் பிருநத இடததைத துறநது வேறறிடததுச சென்று பிறநத உயிர் போனறவளாகித திகைததுக கொணடிருககையிற் சூரியன் உதித தான உதிததவுடன் அவள, “இவவிடம, உவவனததில முனனம கணடறியபபடாத ஒரு பகுதியோ !

சுதமதி யொளித்தாய துயாஞ செயததனே
நனவோ கனவோ வெனபதை யறியேன
மனநடுகே குறா- மாறறு தாராய

வல்லிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கும்
மெல்லவள் வாராய் விட்டகன் றனையோ! (உ0 -
உச) இது மாயவித்தையோடு தோன்றிய
அம்மட்டந்தை செய்த வஞ்சமோ! ஒன்றும்
தெரியவில்லையே! தனியே இருத்தற்கு மிகவும்
அஞ்சுகின்றேன், நீ விரைந்து வருவாயாக"
என்று சொல்லிக் கொண்டு பல
நீர்த்துறைகளிலும் பல மணற்குன்றங்களிலும்
சென்று தேடித் தனக்குத்தெரிந்த ஒருவரையுங்
காணாதவளாகிக் கூக்குரலிட்டு அழுது
வருந்துபவள், தன் தந்தையை நினைந்து,

"கோற்றொடி மாதரொடு வேற்றுநா டடைந்து
வைவா ளுழந்த மணிப்பூ ணகலத்
தையா வோ" என்று அழுவோண் முன்னர்
(சக - கூ), இந்திரனால் இடப்பட்டதும்
தரிசித்தோர்க்குப் பழம்பிறப்பைத்
தெரிவிப்பதுமாகிய புத்த பீடிகை தோன்றியது.

கூ.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை

தோன்றலும் அதனைக்கண்ட மணிமேகலை,

விம் பிததததால் தனனே அறியாளாயினுள ; அவளுடைய கைகள தலைமேற் குவிந தன , பின்பு ஆனநதககண்ணீரை யுகுதது அபபீடததை மூன்று முறை வலமவநது பணிநது எழுபவள அபபீடிகைக் காட்சி யால தன் பழமபிறபபில நிகழநத செயதிகளையறிநது, " மாதவ ! உறுதிபபொருளை யுணாநதோய் ! காயங்கரை யென்னுமநதிக் கரையில நீ சொலலியவெலலாம உண்மையாதலை விளஙக அறிந் தேன . காநதாரமென்னும பெரியதொரு நாட்டிலுள்ள பூருவ

கூ.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்நதகாதை 17

தேசததில இடவயமெனனும நகரை இராசதானியாகக கொணடு அரசுபுரிநது வாழும அததிபதி யெனனும அரசனுடைய மைநதுனனுகிய பிரமதருமா ! நீ அவவரசனிடததிற சென்று தருமோபதேசம புரிகையில,

‘இசசமபுததீவில இறறைககு ஏழாம நாளில பூகமபமுணடாகும, உணடாகும பொழுது இநநகருமநாக நாடடில நானூறு யோசனைப பரபபும பாதலத திலவீழநது கெட்டொழியும ; ஆதலால, நீ இநநகரததைவிட்டு விரைவில வேறு நகரம புகுவாய ’ என்று சொலல, அவன நகரததார யாவருககும அசசெயதியைப பறையறைவிதது சாற்றி எலலாருடனும அநநகரை நீஙகி அதறகு வடககேயுளள அவநதிநகரம செலலுதறகுப புறபபட்டு வழிககொணடு இடையே யுள்ள கா யஙகரையெனனும நதிககரையை அடைநது அஙகே பாடிவீடு செயதுகொண டிருநதபொழுது, ஐயா ! நீ உரைதத படியே குறிதத நாளிற பூகமபமுணடாக இடவயநகரம அழிநது போயிறறு , அதுதெரிநத அரசனும மறறையோரும உனபால அனபுமிககு உனனைச சரணமடைநது சூழநது நினற காலததில, அவாகளுககு முததிவழியை உபதேசிததுக கொணடிருநதாய இருநதபொழுது, அசோதரநகரததரசனாகிய இரவிவனமனென பவனுடைய தேவியான அமுதபதியெனபவள

வயிற்றிற்பிறந்து இலக்குமியென்று பெயர் பெற்று, அத்திபதியென்னுமரசனுக்கு நீலபதி யென்பவள்பாற் பிறந்த இராகுலனுக்கு மனைவியாகப் புக்க யான் என் கணவனோடு வந்து தருமங்கேட்டற் பொருட்டு வணங்கியவுடன், நீ என்னை நோக்கி, 'இவ்விராகுலன் இறைக்குப் பதினாறுமநாளில் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால் இறப்பான்; நீ இவனோடு தீயிற் புகுவாய், புகுந்து, பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் சென்று பிறப்பாய், அவ்விடத்தில் உனக்கு ஒரு துன்பம் வரும், அப்பொழுது மணிமேகலா தெய்வம் வந்து சோனறிருள் விரவில் உன்னை யெடுத்துக்கொண்டு சென்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே கடலிலுள்ள சிறுதீவொன்றில் வைத்துவிட்டுச் செல்லும்; சென்றபின் ஆங்குள்ள புத்தபீடிகையைக் கரிசித்துத் தொழுவாய், தொழுதவுடன் உனது முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து இன்று நான் சொன்ன மொழிகளையும் தெரிந்துகொள்வாய்' என்று சொல்ல, 'என் கேள்வன் இன்னவாறு பிறப்பானென்பதையும் தெரிவிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டேன்; கேட்ட எனக்கு, 'உன்னைக்கொண்டு சென்ற தெய்வம் மீட்டுங்

தோன்றி உனக்கு அதனைப் புலபபடுததும்' என்று அருளிசசெய் தாய்; அத தெயவம வரவிலலையே !" என்று ஏஙகி அழுதுகொண் டிருநதாள.

௧௦.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை

மணிமேகலை இப்படியிருககையில, "புததபீடிகைக காட்சி யால் இவள பழமபிறபபையறிநதாள, இவளுடைய இயறகையும அழகியது" என்றெண்ணிககொண்டு ஆகாயததினினறும இறஙகி வநத மணிமேகலா தெய்வம, அவள கேடகுமபடி,

"உயிாக ளெலலா முணாவுபா ழாகிப
பொருள வழஙகும செவிததுளை தூாநதறி
விழநத
வறநதலை யுலகத தறமபாடு சிறககச
சுடாவழக கறறுத தடுமாறு காலைமயாா
இளவள ஞாயிறு தோனறிய தெனன
நீயோ தோனறினை நினனடி பணிநதேன
நீயே யாகிநிற கனமாநதவிவ வாசனம

ஈாபிசை வைததேன றலைப்பிசைக கொணடேன
பிசை யேறறினேன புலமபறுக" (எ-கரு)

என்று புததேவருடைய பீடிகையை அவராகவே மதிததுத துதிதது வலமவநது பூசிதது வணஙகியது. வணஙகியதெய்வததை மணிமேகலை வணஙகி, "உன திருவருளால, எனனுடைய முற் பிறபபை அறிநதேன, அபபிறபபிற கணவனுகவிருநத இராகுலன் எஙகே பிறநதுளளன ?" என்று கேட்டாள

கேட்டவளுககு அத தெய்வம, "இலககுமி ! கேட்பாயாக : நீ ஒருநாள சோலை யொனறில இராகுலனெடு ஊடியிருநதாய் ; இருநதபொழுது அவன் ஊடலைததீாததறகு உனது அடியைவணஙகினன, வணஙகுகையில, இரததினததீவஞசென்று அஙகே தரும சககரததைப பிரவிருததிககச செயதுவிட்டு வருபவனுகிய சாது சககரனென்னும பௌததசாரண முனிவனெருவன் உசசிப் பொழுதில ஆகாயததினின்றும இறஙகிவர, நீ அவனைக கண்டு மெய்நடுஙகி மயஙகிக் கலஙகி ஒலகிப பணிநதாய, அது கணட இராகுலன, 'இஙகே வநதவனயார ?' என்று கோபித்துச

சொல் லனும, நீ அஞசி நடுநடுங்கி அவன் வாயைப் பொததி, ' ஆகாயததினினறுமிறஙகிய இப் பெரியோனுடைய மலரடியை வணஙகாமலும இவனைத துதியாமலும இருநதது எவவளவு பெருமபிழை !'' எனறு அவனுககுச சொலலி அவனோடும்

௧௦.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை
19

அம்முனிவனுடைய பாதஙகளை வணஙகி, 'யாஙகள தேவரீருடைய அடியேமலலேமாயினும்,

அநநீர்த் தணணீ ரமுதொடு கொணர்கேம (௧௭),

அமுது செய்தருளக ; தேவரீருடைய திருவுளபபாஙகின்படியே நடததறகு உரிமையுடையேம' என்று தெரிவிததலும, அமமுனி வன், 'தாயே ! உண்பேன் ; இஙகே கொணடு வருக' எனறு சொலல, நீ உடனே அவறறைக் கொணாநது அவனை உண் பிததாய்
,

நினனுங கொழிய ரது நினபிறப பறுத்திடுமே (சOO - சக),

அவ்விராகுலனே உவவனததில உனபால வநத உதயகுமரன். அதனுலே தான், அவனுடையமனம உன்னை விருமபியதனறி உன மனபு ம அவனை மிகபபறறியது , அநதபபறறை மாறறி நலவழிப படுததற்கு நினைநது உன்னை இததீவிறகொணாநது வைதது இப பீடிகையைக காட்டினேன. இலககுமீ ! இனனுங கேடபாயாக : முறபிறபபில உனனுடைய தமககைமாராயிருநத தாரையையும வீரையையும அஙகநாட்டுளள கசசயநகரததரசனுகிய துசசய னென்பவன மணஞசெய்து கொணடு ஒரு நாள அவாகளோடு சென று மலைவளஙகளைக கண்டு வநது கஙகைக கரையை அடைநதிருநதபொழுது, அறவணவடிகள அஙகே வரககணடு உடனே எழுநது வணஙகிய அவன, 'தேவரீா யாவிா ? எஙகே எழுநதருளியது?' எனறு கேடக, அவா ' பாதபஙகயமலையைத தரிசிததற்கு வநதேன் , ஆதிகாலததே புதத தேவா எலலா உயிாகளும துககத தினின் றும நீஙகி இனபுறறிருகக

வேணடுமென்று நினைநது அவை கள் யாவும கேட்டு மகிழுமபடி அமமலையின் உசசியில நின்று கொண்டு தருமோபதேசஞ செயதபொழுது அவருடைய பாதச சுவடுகள் தஙகபபெறறமையால, அஃது அபபெயரையுடையதா யிறறு. குறறமறற அறிவுடையீா ! நீஙகளும அதைதத தரிசிதது வழிபடுமின்' என்று கூறினா அவா கூறியவாறு உடனேசென்று அமமலையை யடைநது தரிசித்த புணணிய விசேடததால தாரை யும வீரையும முறையே மாதவியாகியும சுதமதியாகியும வநது உன்னோடு கூடினர். மணிமேகலை ! நீ பழம் பிறபபையறிநதாய ; தருமததின் தோற்றததையும் தெரிநதுகொண்டாய் ; மற்றைச சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளையும இனி ஒரு காலததிற கேட்

பாய , அஙஙனம கேட்குமபொழுது உன்னை, ‘இளமைப்பருவத் தினள’ என்று நினைநது அவாகள

தததம சமய உண்மைகளைச சொலலாாகள ,
ஆதலால, அககாலதது நீவேறுருவடிவஙகொளள
வேண்டுவது இனறியமையாதது ” எனறு கூறி
வேற்றுவடிவைக கொடுபபதும ஆகாய வழியே
சஞசரிககச செய்வதுமாகிய மங திரஙகள
இரணடை அவளுககு உபதேசிதது, “ நீ
புததேவா அருளிச செயத நலலற வழியை
நணுகுதல ஒருதலையென்று உணர் வாயாக ,
இபபீடிகையை வணஙகித துதிதது ஊா
செலவாயாக ” என்று சொலலி விடடு மேலே
செலலுதற்கு எழுநது, “இனனும ஒனறைச
சொலல மறநது விடடேனே ” என்று மீடடும
இறஙகி வந்து, “சிறநத விரதவொழுககமுடையாய
f சேடபாயாக மககள யாககை உணவாலாகிய
தொகுதி , இமமநதிரமோ பசியைத தொலைககும
, இதனைக் கொளக” எனறு சொலலி
அமமந திரததை அவளுககு உபதேசிதது விடடு
எழுநது ஆகாய வழியே சென றது.

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை

அபபால, மணிமேகலை அததீவிலுளள

மணறகுன்றுகளையும பூஞசோலைகளையும குளிாநத பொய்கைகளையும பார்ததுக் கொண்டு மெலல உலாவி வருகையில ஒருததி வநது நின்று, " கபபல கவிழபபெறற மகளிாபோல இஙகுத தனியே வநத நீ யாா? " என்று கேடடாள்.

மணிமேகலை, " பொறகொடிபோலவாய ! ' நீ யாா ' என்றது என்னுடைய எநதப் பிறபபின் செய்தியைத தெரிநது கொளளுதற்கு? கேடபாயாக : சென்ற பிறபபில இலககுமி யென்னும பெயரை யுடையேன் , இராகுலனென்னும அரசிளங் குமரனுககு மனைவியாயிருநதேன் , இபபிறபபில நாடககக்கணிகையாகிய மாத வியின் வயிறறிற் பிறநதேன் ; என் பெயா மணிமேகலையென்பது. மணிமேகலா தெய்வம காவிரிபபூமபட்டினத்துள்ள உவவனத்தி லிருநது இததீவிற கொண்டுவநது வைததமையால இந்தப் பீடி கையைத தரிசிதது முறபிறப்பை அறிநது கொண்டேன் ; இஙகே வநதமையால நான அடைநத பயன் இது ; என்னுடைய வரலாறும

இதுவாகும , பூஙகொடிபோல்வாய் ! உன் வரலாறு யாது?" என்று கேட்டவுடன் அவள், " இத்தீவிற்கு அயலிலுள்ளதான இரத்தினததீவததிலே மிக உயாநது விளஙகா நின்ற சமந்தகூட

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை

மலையின் உச்சியிலேயுள்ள புத்த தேவரது அடியிணைப்படிமை கனைத தரிசித்து விட்டு இத்தீவிற்கு முன்னொரு காலத்தில் வந் தேன் ; வந்தது முதல் இநதிரன் கட்டளையால் இநதத் தரும பீடிகையைக காததுககொண்டு இவவிடத்திலேயே இருககிறேன் ; என் பெயா தீவதிலகையென்பது புததசேதவரருளிச செய்த நல் லற வழியே நடப்போா யாரேனும இதனைததரிசிபபராயின் அவர் கள் அநதத தரிசன விசேடததால உடனே தமமுடைய பழம பிறப்புணாசசியை அடைவது திண்ணம ; அததனமையினையுடை யோா உலகத்தில மிக அரியா , அவாகளுககே

அருமபதமஉரிதது; இஃது உண்மை. பழமபிறபபுணாசசியைப அடைநதமையால் நீ மிகவும் பெரியை. இநதப பீடிகைககு முனனே மாமலர்ககுவளை யும நெய்தலும மயஙகிய கோமுகியெனனும கொழுநீரிலஞசி யொன்று உளளது, அபபொயகையிலுளளே யிருநது, அமுத சுரபியெனனும அக்ஷய பாததிரமானது ஒவவொரு வருடத்தும் புததேவா அவதரிதத காலமாகிய வைசாக சுதத பூரணிமை தோறும மேலே வந்து தோனறு கிறகும; இததினம அபபூர்ணி மையே, அதுதோனறும வேளையும இதுவே, இப்பொழுது அந்தபபாததிரம உனகையில வருமெனறு எணணுகிறேன்; அதி லிடபபட்ட அன்னம எடுகக எடுகக மேனமேலும வளர்ந்து கொணடேயிருக்கும, அதன வரலாறறை உன் ஊரிலுள்ள அறவணவடிகளிடத்தே இனிக கேடபாய்'' என்று சொல்லும், மணிமேகலை அதைப்பெறுதறகு விருமபிப் புததபீடிகையை வநதிதது அவளோடு சேர்நது செனறு கோமுகிப பொய்கையை வலஞ செயது வநது நினறவுடன, அபபாததிரம அபபொய்கை யிலுளளிருநது மணிமேகலையின கையை அடைநதது. உடனே அவள அளவு கடநத மகிழசசியுறறு நின்று,

" மாரனை வெலலும வீர நின்னடி

தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோய் நின்னடி
பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் நின்னடி
துறக்கம் வேண்டாத் தொல்லோய் நின்னடி
எண்பிறக் கொழிய இறந்தோய் நின்னடி
கண்பிறர்க் களிக்குங் கண்ணோய் நின்னடி
தீமொழிக் கடைத்த செவியோய் நின்னடி
வாய்மொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி
நரகர் துயர்கெட நடப்போய் நின்னடி
உ

உரகர் துயர மொழிப்போய் நின்னடி
வணங்குதல் அல்லது வாழ்த்தல் என் நாவிற்
கடங்காது" (௧௧ - ௭௨)

என்று புத்ததேவரைத் துதித்தாள்;
இங்ஙனந் துதித்த மணிமேகலைக்கு உயிர்களுடைய
பசித்துன்பத்தையும் அதனைத் தீர்ப்போருடைய
பெருமையையும் தீவதிலகை சொல்லப்புகுந்து,

"குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடூஉம்
நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்

*   *   *   புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோர்
இசைச்சொ லளவைக் கென்னா நிமிராது (எசு - அக)

முன்னொருகாலத்தில், மழையே இல்லாது போனமையால், பசியால் வருந்திய கௌசிகமுனிவர் அதனைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற்கு எங்குந்திரிந்து சிறிதும் உணவுகிடையாததுபற்றி மெலிந்து பின் நாயிறைச்சியைப் பெற்றுத் தின்னப்புகுந்து, முதலில் அவ்விறைச்சியின் ஒருபகுதியைத் தெய்வங்கட்குப் பலியிடுவாராயினர், அது தெரிந்த இந்திரன் உடனே எங்கும் மழைபெய்யச் செய்தமையால், உயிர்கள் களித்துவாழும்படி விளைவுபெருகிய தென்பர், அதனை நீ கேட்டிருப்பாயே

ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோர்
ஆற்றா மாக்க ளரும்பசி களைவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை
மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே (கூஉ - கசு),

ஆதலால்,
பசியைப்போக்கி உயிரைக்கொடுத்தலாகிய
தருமத்தைச் செய்வாய் " என்று கூறினள்,

அதுகேட்ட மணிமேகலை, "போன பிறப்பில எனகணவனாகிய இராகுலனை திட்டிவிடமென்னுமபாமபா
கிறநதது பொருமல, யான தீபபாய்நது உயிரோடு வேவாநிறகை யில முனனம ஏாதுசக்கரமுனிவனை உணபித்த நினைவையுடையே னானென, இறககுஙகாலத்தில் எனககு அநநினைபபிருநத புணணிய விசேடததாலேயே இநதபபாததிரம என்கையிற புகுநததென்று எணணுகிறேன, இதுநிறக, பசியாலவாடிய குழநதையின் முகத தைககண்டு மனமிரஙகிப பாலசுரககும தாய்போலவே ஊபிறுகாய்

கஉ. —ஆறவுணர்த்தொழுத்காதை

23 பெரும்பசி அலைததறகு இரஙகி வெயிலெனறும மழையெனறும பாராமல எஙகுமவாடி அலைநது திரியும் ஏழைகளுடைய முகத் தைதககணடு இரஙகி இபபாததிரம மேனமேலும அவர்களுக்கு அமுது சுரநதளிததலைக காணும விருபபமுடையேன" என்று சொல்லககேட்டு மகிழநத தீவதிலகை, அவளோடு பின்னும சில நேரம அளவளாவிக கொணடிருந்து, "இனி இபபாததிரததோடு உன

ஊருககுச செலவாயாக" எனறுசொலல,
மணிமேகலை அவள பாததகதை வணஙகிப
புததபீடிகையைததொழுது வலஞசெயது
ஆகாயகமனமநதிரததை ஜபிதது மேலேயெழுநது
ஆகாயவழியே சென்று, தனனைககாணுது
வருநதித திகைதது மயஙகி வழியை
நோககிககொணடேநிறகும சுதமதியையும
மாதவியையும பார்த்து வியபபடையுமவணணம
அவாகளுடைய முறபிறபபை அவாகளுககு
அறிவிதது, "மானிடயாககையாற்பெறுதறகுரிய
தவவழியை அறவணவடிகளிடததே இனிப
பெறககடவீா ; இஃது ஆபுததிரனுடைய
கையிலிருநத அமுதசுரபியென்னும
அக்ஷயபாததிரமாகும, இதனைத தொழுமின்"
எனறுசொலலி அதனை அனபுடன் தொழுத
அவாகளை அழைததுககொணடு
அறவணவடிகளைத தரிசிததறகுச் சென்றுள.

கஉ.—அறவணர்த்தொழுதகாதை

சென்றவள, "அறவணவடிகள
எஙகேயுள்ளார?" என்று விசாரிததுககொண்டு

போய,

நரைமுதிர யாக்கை நடுங்கா நாவின
உரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி (ந - ச),

அவரைத தரிசிதது மும்முறை பணிநது துதிததுத தான் உவ வனஞசென்றதும, உதயகுமரன அங்கே வநது சொலலிப போன தும, பினபு மணிமேகலாதெய்வம தனனையெடுததுசசென்று மணி பலலவததில வைததும, அததீவிலுளள புததபீடிகைககாட்சி யால தன பழம்பிறபபைத தானறிநதுகொண்டதும, 'முறபிறப பிற் கணவனுயிருநத இராகுல னே உதயகுமரனாக வநதுபிறநதான், அபபிறபபில உனககுத தமககைகளாக இருநத தாரையும வீரை யுமே மாதவியும சுதமதியுமாக வநதனா அவாகள வரலாறறை

அறவணவடிகள்பால நீ தெரிநதுகொள்' என்று மணிமேகலா தெய்வஞசொல்லி மூன்றுமநதிரஙகளை உபதேசிததுச சென்ற

தும், அப்பால் தீவதிலகை வநதறும, அவளுடன் சென்று கோமுகிப்பொய்கையிலிருநத அமுதசுரபியைபபெற்றதும்,'ஊருக்குச்சென்று அறவணவடிகள்பால ஆபுததிரன வரலாறறைக்கேள்' என்று அத்தீவதிலகை சொலலத தான வநததும ஆகியஇவற்றை யெல்லாநதெரிவிகக, அமமுனிவாகேட்டு மகிழநது, "முன்பு ஒரு முறை நான் பாதபஙகயமலையை வழிபட்டு மீண்டுவருகையில துச் சயராசனை ஒரு சோலையிறகணடேன, 'அரச! நீயும உனமனைவி யரும சுகமோ?' எனறு யானவினவ, அவன மனஙகலஙகி அரற றிக்கொண்டு, வீரை மதுவினமயககததால ஒருயானைமுன் சென்று இறந்ததும் அசசெய்தியைக கேடடு வருநதிய தாரை ஒருமாடத தின் மீதேறி வீழநது மரிததது!ரா ரிய பெருநதுன்பததைககூறி வருந்தினன, நான, 'இது பழவினைபபயனாகும , ஆதலால் நீ வருந் தாதே' என்று சொல்லிப்போநதேன , அஙஙனமிருநத நீவிர இப போது கூததரைப்போல வேறுவேடம

பூண்டுவந்தீர்கள்" என்று மாதவியையும சுதமதியையும் பார்த்துச்சொல்லிவிட்டு, பின்னும மணிமேகலையைப்பார்த்து,

"இவ்வுலகிற பெளததருமங்களகுறைய பாவங்கள் மிகுந்தன, ஆனாலுமசிறிது சிறிது தருமமுண்டாத லுங கூடுமென்று எண்ணி நான் தருமததை உபதேசிததுவருதலு முண்டு, அததருமததை இவ்வுலகததிலுள்ள மாநதரறியா இவ் வுண்மையையறிந்த இசசககரவாளததிலுள்ள தேவாகளுடைய வேண்டுகோளால, * ஆயிரததறு நூறறுப பதினாறும ஆண்டில துஷிதலோகத்திலுள்ள தேவன இவவுலகத்தில அவதரிப்பான, அதற்குப பினபு யாவருககும அருளறததில மனஞசெலலும,

புதத ஞாயிறு தோனறுங காலைத
திஙகளு ஞாயிறுந தீஙகுறு விளஙகத
தஙகா நாணமீன றகைமையி னடககும,
வானம பொய்யாது மாநிலம வளமபடும,

ஊனுடை யுயிரக ளூறுதுயா காணு,
வளிவலங கொட்கும மாதிரம வளமபடும,
நளியிரு முநீா நலமபல தரூஉம,
கறவைகன ரூாததிக கலநிறை பொழியும,
பறவை பயனறுயத துறைபதி நீஙகா,
விலஙகு மககளும வெரூஉபபகை நீஙகும,

* இஙகே கூறப்பட்டுள்ள ஆண்டு இன்னசகாப்தத்தைச சாா்ந்ததென்று புலபபடவிலலை.

கரு.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்தகாதை 25

கலஙகளுா நரகரும் பேயுங கைவிடும்,
கூனுங குறளு மூமுஞ் செவிடும்
மாவு மருளு மன்னுயிா பெறூஅ,
அந்நாட் பிறநதவ னருளறங கேட்டோா
இன்னுப் பிறவி யிகநதோ ராதலிற
போதி மூலம பொருநதிய சிறபபின்
நாதன் பாத நவைகெட வேததுதல்
பிறவி தோறு மறவேன மடகொடி! (அசு - கoரு)

"இது நிறக, மணிமேகலை! இந்நகரத்தில் உன்னாலே சில விசேடங்கள் நிகழ்வனவாம; அவை நிகழ்ந்தபின்பன்றி யான் கூறும் தருமமொழி உன்மனத்திற பொருந்தாது, இவ்விருவரும் முற்பிறப்பிற் பாதபங்கயமலையை வழிபட்ட புண்ணிய விசேடத்தால், பிற்காலத்தில உன்னோடுகூடிப புத்ததேவரது திருவடியைத தொழுது வணங்கி வினைகளினின்றும் நீங்கி முத்தியை அடைவார்கள்; உயிர மருந்தாகிய மிக்கச் சிறந்த அமுதசுரபியை நீ பெற்றனை; எல்லா உயிர்களுடைய பசியையும தீர்ப்பாயாக;

மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கும
ஒத்த முடிவி னொற்ற முன்ரக்கேன
பசிபபிணி தீர்த்தல" என்றே யவரும
தவப்பெரு நல்லறஞ் சாற்றினர (கககூ - கூ)

மணிமேகலையும, "அங்ஙனமே செய்வேன்" என்றாள்.

கஅ.—ஆபுத்திரன் திறமறிவித்தகாதை.

பின்பு அறவணவடிகள் மணிமேகலையை நோக்கி, "ஆபுத்தி

ரன் வரலாற்றைக் கூறுவேன , கேட்பாயாக ; வாரணுசி யென்னு மூரில வேதமோதுவிப்பவனுகிய அபஞ்சிகனெனனும அநதணன்

மனைவி சாலியென்பாள , அவள நியமநதப்பி ஒழுகினமையால் உண்டாகிய பாவததைத் தீரததுககொளளும பொருட்டு, தான்

கர்ப்பிணியாக இருநதும அதைப பாராமல கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச் சென்ருள் , சென்றவள சூலால வருநதி வழியிடையே

ஒரு குழநதையைப பெற்று , அக்

குழநதையிடத்திற் சிறிதும்

இரக்கம வையாமல் அதனை ஒரு தோட்டததில் இட்டு நீஙகினள ; நீங்கவே அக்குழநதை உணவு பெருது பசியால் வருந்தியழுதது ; அவ் வழுகை யோசையைக்கேட்டு ஒரு பசுவானது வந்து அதன்

வருத்தந்தீருமபடி நாவால நக்கிப் பாலூட்டி

எழுநாள் வரையும்

26

மணிமேகலைக்கதைச்சுருக்கம்

அப்புறஞ் செல்லாது பாதுகாத்து வநதது, அப்படி யிருககையில வயனங்கோடென்னும ஊரிலுள்ளவனுகிய ( ) நதியெனனும் அநதண

ஒருவன தன மனைவியோடும அவவழியே வருபவன், அக குழநதை அழுத கூககுரலைக கேட்டுச சென்று தனியே கிடககும அதனைக கண்டு மிகக துன்பததோடு கணணீா பெருககி, 'இவன் பசுமகனல்லன் , என் மகனே' என்று கூறி அககுழநதையை யெடுதது ஊாசென்று வீடடைநது மகிழ்ச்சியுடன் வளாதது உரியகாலததுக தன்குலததிற்குரிய கலவிகளை நனகு பயிறறிவந தான் ; வருகையில அசசிறுவன் ஒருநாள அவ்வூரில ஓரநதணன வீட்டிற் புகுந்து, யாகசாலையில ஒரு பசு மாலை பச சுறறியகொமபுகளை யுடையதாய்ப பினபுதனககுண்டாகும துன்பததிற்கு அஞசி வெய்துயிாததுப புலமபி வேடாகளுடைய வலைபிறபடட மான் போல அஞசிக கதறுவதைக்கணடு மனம நடுஙகிக கணணீருகுதது, 'இவாகளறியாத வண்ணம இப பசுவைக கவாநதுகொணடு இரவிற் போய் விடுவேன' என்று தன்னுள் எண்ணிககொணடே ஒரு பககததில ஒதுஙகியிருநது அனறிரவில அப்பசுவைக கயிறறுபறறி ஊருககு வெளியே போய்விட்டான , பசுவைககாணாத அநதணாா பலா அதனைத தேடிசசென்று வழியிற பசுவையும்

அதனைக கவாநதுசெனற அச சிறுவனையு ஙகொணடு அசசபபடுததிககொணடு, அவன கருததை யறியாராய, 'புலையா ! இபபசுவை இரவில என கவாநது சென்றாய் ?' என்று கேட்டு அவனைக கோலாலடிதது ஒறுககததொடஙகினா அபபொழுது பசு அவாகளுள மிகவும வருததிய உவாததியாயனை முட்டி வயிறறைக்கிழிததுக குடரைப புறபபடச செய்து காட்டிற்கு விரைநதோடிவிடடது ஆபுததிரன் அவர்களை நோககி, ' வருததன்மின் , யான் சொலலுவனவற்றைக கேண்மின் ; நீஙகள் வருததுமபடி இபபசு என்ன குறறஞ் செய்தது?

விடுநில மருஙகிற படுபுல லாாநது
நெடுநில மருஙகின மககட் கெல்லாம
பிறநதநாட டொட்டுஞ் சிறநததன றீமபால
அறநதரு நெஞசோ டருளசுரந தூட்டும
இதனொடு வநத செறற மெனனை ?' (ஙக -
ஞ)

என்றுகேட்க, அவாகள, ' நீ விதியையறியாமல வேளவியை இகழு கின்றாய் , ஆதலால பசுமகனெனபதறகுப பொருததமுடையை என்று இகழ்நது கூறவும, ஆபுததிரன்,

கரு.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்தகாதை 27

'ஆனமக னசலன மானமகன சிருங்கி
புலிமகன விரிஞ்சி புரையோா போறறும
நரிமக னலலனோ கேச கமபளன
1 ஈங்கிவா நுஙகுலத திருடி கணஙகளென
மீரூாகுயா பெருஞ்சிறப புரைததலு முண்டா
"
ஆவொடு வநத வழிகுல முணடோ' (கூரு -
அ)
என்று சொலல, அவாகளுளளே ஓரநதணண, 'இவனுடைய பிறப்
பின் வரலாறறை யான அறிவேன! முனனொருநாள கனனியாகுமரி
யில் விதிபபடி நீராடிவிடடு வருககத்தோடு வநத சாலியென்னும்
ஒரு பாாப்பனியைககண்டு, 'உன ஊா யாது? நீ
எதற்காக இங்கே
வநதனை?' என்று நான் கேடடதற்கு அவள், 'யான் வாரணசி
யென்னுமூரிலுளள ஆரண உவாததியாயனுகிய ஓரநதணன மனைவி;
யானொழுகிய தீய வொழுககததாற
கணவனைப்பிரிநது கன்னியா

குமரிககு நீராடச் செலலுகையில, கொறகை நகரததுக்கு அப்பாற காதவழிதநூரததிலுளள இடையர் சேரியில ஆண் குழநதை யொனறைப பெறறு இரககமினறி அதனை அஙகுளள ஒருதோட்டததில இட்டுப் போனேன், இப்படிபபட்ட தீவினையேனுகிய எனககு நறகதியுண்டோ?' என்று மிகத் துனபுறறு அழுதாள்; அங்ஙனம அழுதவள பெற்ற அநதமகனே இவன, இதைச சொல்லுதலால யானறு பாயனெனறு இருநதாரும உஙகளுககுத தெரிவியா திருநதேன். அசுததனுதலால இவனைத தொடாதொழிமின்' என்று சொலல, ஆபுததிரன, 'திலோததமையின புததிரர்கள் பெரிய முனிவாகளாக இருததல கேட்டிலிரோ? நீஙகள * சாலிக்குத தவறுகூறத துணிநதீரகளே' என்று சொலலி அவாகளைப பார்தது நகைததான், வளாதத பூதியும அவனை அசுததனென்று எண்ணி உடனே நீககிவிட்டான, அபபால, ஆபுததிரன பிசசை யெடுதது உண்டு பொழுதுகழிகக எணணினன். பசுவைத திருடின களவனெனறு இகழநது அநதணாகளுடைய கிராமஙகளி லெலலாம அவனுடைய பிசசைபபாததிரததிற கலலிடத் தொடஙகினாகள, அதனுல, வேறு புகலினறித

தெனமதுரையை யடை நது சிந்ாதேவியின கோவிலாகிய கலைநியமததின முன்னேயுள்ள அமபலததையே இருப்பிடமாகக கொணடு கையிற பிசசைப் பாததிரததை யேநதி வடுதோறும சென்று சென்று வாஙகிவநத உணவை,

* சாலியெனபதறகு அருநதகி யெனனும ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

28 மணிமேகலைக்கதைச்சுருக்கம்

காணா கேளா கான்முடப பட்டோா
பேணுந ரில்லோா பிணிநடுகே குற்றோர்
யாவரும வருகவென றிசைததுட னூட்டி (கககக - ந),

அவாகளுண்டு எஞசியதையே தானுண்டு பிச்சையோட்டைத் தலையணையா கவைத்துக்கொணடு அவ்வமபலததின் கண்ணே நாள தோறும இரவிற கணபடைபுரிநது காலஙகழிதது வநதான்.

கச.—பாத்திரமரபுகூறியகாதை

" அவன அஙஙனம காலஙகழிதது வருகையில, அவனுக்கு

ஒருநாள அஙகே நிகழநத செயதியைசசொல்வேன், கேட்பாயாச. அவன அவவமபலததில ஓரிரவில தூஙகுமபொழுது, சிலா வநது, 'பெருமபசி எஙகளை வருததாநினறது' எனறார்கள அதைககேட் அவன் அததுன்பததைதத தீர்ததறகு ஆற்றலில் லாதவனாய மிகக வருததமடைநதான, அசசமயததிற் சிநதா தேவி எழுநதருளிவநது, 'இததைனக கொளவாயாக, நாடெலலாம வறுமையுற்றாலும இவவோடு வறுமையயடையாது, கொடுககக் கொடுகக இதில உணவு வளாநதுகொணடே யிருககும' என்று சொலலி, தனகையிலுள்ள அக்ஷய பாத்திரமொன்றை அவன் கையிற் கொடுததாள, உடனே அவன் அளவுகடநத மகிழசசி யடைநது,

'சிநதா தேவி! செழுஙகலை நியமநது
நநதா விளககே! நாமிசைப பாவாய!
வானோா தலைவி! மணணோா முதலவி!
எனேறாறற விடாகளைவாய (கள - உப)

என்று துதித்து அத்தேவியைப் பணிந்து, பசியால் மிகவருந்தி இரந்தவர்களை ஊட்டி மகிழ்வித்து, அன்றுமுதல் எல்லாவுயிர்களுக்கும் உணவளிப்பானாயினன், உண்பதற்காக மனிதர்கள் பலர் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள், விலங்குகளும் பறவைகளும் அவனைப் பிரியாவாய் அன்புடன் சுற்றிக்கொண்டன ; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் அவனது புண்ணியமிகுதியைத் தனது பாண்டு கம்பள நடுக்கத்தால் அறிந்த இந்திரன், அவனுக்கு வரங் கொடுக்க நினைந்து ஒரு முதிய வேதியனது வடிவுகொண்டு வந்து நின்று, ' நான் இந்திரன் ; வரங்கொடுத்தற்கு வந்தேன்; நீ விரும்பியது யாது? உன்னுடைய பெரிய தானத்தின் பயனைப் பெற்றுக் கொள்வாயாக ' என்று சொல்ல ஆபுத்திரன் விலாவெலும்பு ஒடியும் வண்ணம் சிரித்து,

௧௪.—பாத்திரமரபுகூறிய காதை

“அறஞ்செய மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநா
நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்
யாவரு மில்லாத் தேவா நன்னாட்டுக்
கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே!” (சஉ - சரு)

வருந்தி வந்தவர்களுடைய தீர்த்தற்கரிய பசியினைத் தீர்த்து அவர்களுடைய இனிய முகத்தைத் யான் காணும்படி செய்கின்ற எனது தெய்வப்பாத்திரம் ஒன்றே போதும்; வேறொன்றும் வேண்டற்பாலதன்று' என்று அவனை மதியாது சொன்னான். சொல்லவே இந்திரன் கோபித்துப் பசித்துன்பத்தால் வருந்துவோரில்லையாம் படி செய்வேனென்று மனத்தில் நினைந்து யாங்கும் மழை பெய்வித்து மிக்க செல்வத்தை யுண்டாக்கினன். அதனால் பசித்து வருவோர் இல்லராயினர். அதுகண்டு ஆபுத்திரன் முன்னிருந்த அம்பலத்தை நீங்கி ஊர்தோறும் போய், 'உண்போர் யாரேனுமுண்டோ?' என்று வினவத் தொடங்கினன்; அதுகேட்டுச் செல்வக் களிப்பால் யாவரும் அவனை இகழ்ந்தார்கள். உண்போரைப் பெறுமையால், அவன் பெருஞ் செல்வத்தையிழந்தோரைப்போல வருந்தித் தனியே செல்லுகையில், கப்பலில் வந்த சிலர் அவனைக்

கணடு, சாவகநாடு மழையிலலாமையால
மிகுநத வறுமையுறற தென்றும அதிலுளள
உயிரகள பெருமபாலும பசியால இறநதன
வென்றும கூறினா அது கேட்டு அவன
அநநாட்டிறகுச செலல நினைநது ஒரு
கபபலிலேறினன, அககபபல சென்று மணிபலல
வததினருகே ஒருநாள தஙகிறறு, அவன
அததீவில இறஙகினன. இறஙகிய ஆபுததிரன
ஏறிவிட்டானென்று மீகாமன எண்ணி இருளில
அககபபலை வேறிடம செலுத்திககொண்டு
போயினன். அது தெரிநது ஆபுததிரன மிகுநத
வருததமடைநது, 'பலாககு உணவளிககும
இபபாததிரததை வைததுககொண்டுயாருமிலலாத
இததீவில யான மட்டும இரேன' என்று எணணி
அபபாததிரத தைத தொழுது, 'வருடததிறகு ஒரு
நாள நீ தோனறுவாயாக' என்று கூறிக
கோமுகிப பொய்கையில அதைவிடுபவன், '
மிகக கருணையோடு கூடித தருமஞ செயதலையே
மேறகொண்டு எலலா வுயிரகளையும
பாதுகாபபோா யாரேனுமவரின அவா கையிற
புகுவாயாக' என்று சொலலி அபபொயகையில
விட்டு விடுத் தான் பட்டினியிருநது உயிா

துறபபாளுயினன அபபொழுது அதநிவிறகுச சென்ற யான் அவனைக கணடு, 'நீ யாது துன்ப படைநதாய ?' எனறு கேடக, அவன நிகழநதவறறைச சொல்லி

H

30 மணிமேகலைக்கதைச்சுருக்கம்

மணிபல்லவத்தில் உடம்பை வீழ்த்தி விட்டு எல்லா உயிாகளையும் பாதுகாககுமெண்ணத்தோடு சென்று சாவக நாட்டரசனுடைய பசுவயிற்றி லுதிததான்.

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை

" மணிமேகலை ! இன்னும கேட்பாயாக . முன்பு ஆபுததிர னுககு ஏழுநாள வரையும பாலூட்டிய பசுவானது அப்புண்ணிய விசேடததால சாவகநாட்டில தவளமலையில தவஞசெய் துகொண

டிருக்கும மணமுக முனிவனிடததே, பொனமயமாகிய கொமபு களையும குளமபுகளையும உடையதாயச சென று, ஈனுமுன்னமே பால சுரநது எலலா உயிாகளையும உணணச செயது கொணடிருந தது. அதனை ககணடு, முககால உணாசசியையுமுடைய அமமுனி வன், ' இபபசுவயிறறில எலலாவுயிாகளையும பாதுகாககும ஒரு விசேடபுருடன பொனமயமான முட்டையினிடம தோன்றுவன்' எனறு கூறினன். தருமஞ செயதறகாகவே மணிபலலவததில இறநத ஆபுததிரன தன்னைக குழநதைப பருவததே காததளிதத பசுவை எபபொழுதும நினைததுககொணடிருநதவனாதலின, மண் முக முனிவன் கூறியவாறே அபபசுவயிறறில தோன்றினன , அவன தோன்றிய காலம வைசாககசுதத பூர்ணிமை ; அபபொழுது சில நன்னிமிததஙகள நிகழநதன. அது தெரிநத சககரவாளககோட டததுளள முனிவாகள, ' புததன் அவதரிககுங காலததில தோன றும நிமிததஙகள இபபொழுது நிகழவதறகுக காரணம என்ன ?' என்று வியபபுறறு, அசசுணமையைத

தெரிநது கொளளுதறகுக கநதிறபாவையை யடைநது வினவினாகள, அது, ' மணிபலலவத தில இறநத ஒரு விசேடபுருடன உயிாகளைப பாதுகாததற்காகச சாவகநாட்டில உதிததான , அதனாலே தான நனனிமிததஙகள நிகழநதன. அவன வரலாறறை அறவணனபாற கேணமின் ' என று சொலலி எனபால அனுபபி எனது நாவை வருததியது. மகபபேறிலலாமல வருநதுபவனான அநநகரததரசன் பூமி சநதிர னெனபவன் மணமுக முனிவனை வணஙகி மேறகூறிய பசுப்பெற்ற குழநதையை வாஙகிககொணடு சென று வளாதது வநதான , அச சிறுவன இபபொழுது அரசுரிமை பெறறு வாழகின றான. இது நிறக. காவிரிமாநதி மாறுது நீா பெருகி இநநாட்டை வளமுறச செயதும யாதுகாரணததினாலோ உயிாகள வறுமையால வருநது கின்றன. ஆதலால,

கசு.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை

வெணடிரை தாத வமுதை வானோ
உணடொழி மிசசிலே யொழிததுவைத தாஙகு
(௬க - உ)
மிகப் பயன்படுகின்ற இவவமுதசுரபியை நீ சுமமா வைததிருத்தல் தகுதியனறு " என்று கூறினர். அதைககேட்ட மணிமேகலே உடனே அவரை வணஙகித துதிததுப பிககுணிககோலம பூண்டு அப்பாததிரததைக கையிலேநதி வீதியையடைந்தாள் அடைய வே, உசசயினிநகரததரசனுகிய பிரச்சோதனனென்பவன் உதய ணனே வஞசித நச் சிறைபபடுததியபொழுது, அவனேச் சிறை மீட் டறகு அவன மநதிரியாகிய யௌகநதராயணனெனபவன் வேற்று வடிவஙகொணடு வீதியையடைநத காலததில, அவனேககண்டு துன்புறறு அநேகா சூழ்நதாற் போலப பிககுணிககோலததை யுடைய மணிமேகலேயைக கண்ட பலரும, " உதயகுமரனுடைய உளளததில ஒளிததிருககும இவள எல்லாருங காணுமபடி பிசசைப் பாததிரததைதயேநதி வீதியையடைநதது என்ன வியபபு !" என்று கூறித துனபுறறு அவளேச

கூறிக்கொண்டனர். அப்பொழுது மணிமேகலை, "கற்புடைய மாதர் இடும் ஐயத்தையே முதலில் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் தகுதி" என்று சொல்ல, காயசண்டிகை, "மழையைத் தரும் கற்புடையமாதர்களுள் மிக்கமேம்பட்டவளாகிய ஆதிரையென்பவளுடைய வீடு இது; நீ இதிற் புகவேண்டும்" என்று அவளுக்குக் கூறினள்.

கசு.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை

அங்ஙனங்கூறிய காயசண்டிகை மீட்டும் மணிமேகலையை நோக்கி, "இந்த ஆதிரையின் கற்புவிசேடத்தைக் கேட்பாயாக: இவள் கணவன் சாதுவனென்பான், அவன் ஒரு பரத்தையின் இணக்கத்தாற் கைப்பொருளிழந்து வறுமையுற்று வேற்றுதேயம் போய்ப் பொருள்தேடவெண்ணிச் சில வணிகரோடு கப்பலேறிச் சென்றான். செல்லுகையிற் கடுங்காற்றால் அக்கப்பல் கவிழ்ந்தது. கவிழவே சாதுவன் அதிலிருந்து ஒடிந்துவிழுந்த பாய்மரத்துண்டமொன்றைத் தெப்பமாகப்பற்றிக்கொண்டு நீந்திச்சென்று உடை யில்லாது சஞ்சரிப்பவராகிய நாகருடைய

மலேபபகககதைத அடைந தான். அஃது அஙஙனமாக ; அககபபலினின்றும நழுவிய மரத தைதபபற்றிக கடலில நீநதிப பிழைததுக காவிரிப்பூமபட்டினம் வநதோர, '
கபபலஉடைய இறநதவாகளோடுசா துவனுமிறநதான்
,

32 மணிமேகலைக்கதைச்சுருக்கம்

என்று ஆதிரைககுக கூறினா அதுகேட்ட அவள், மிகக வருத் கமடைந்து இறககத துணிநது மயானததிற குழிதோணடி அதில விறகுகளை அடுககுவிததுக தீயை மூட்டி, 'விளைபபயனால என் கணவனடைநத இடததை
நானுமடையககடவேன ' என்று சொலலி அதிறபுகுநதாள, புகுநதவளை அததீயானது சுடாதொழிநதது , ஒழியவே அவள, தீயுஞசுடாத பாவியேன இனியாது செய்வேன்?' என்று ஏஙகுகை யில ஆகாயவாணியானது,'ஆதிரை! உன கணவன இறககவிலலை , அவன பிழைததுசசென்று

இபபொழுது நாகா மலையிலிருககிறான், அஙகே பலவருடம தஙகான, சநதிரததத னென்னும வாணிகனுடைய கபபலவழியே வநது உனனையடைவான, நீ வருநதாதே' எனறு கூறிறறு அதைககேடட ஆதிரை வருததமொழிநது வீடடையடைநது கணவன் விரைநது வருதலைக குறிதது அதறகேறற புணணியஙகளை இடைவிடாது செயதுவநதாள.

" அஙகே நாகாமலையையடைநத சாதுவன், ஒருமரநிழலைச சார்ந்து அயாச்சியால துயில்கொளள, அமமலையிலுளள நாகாகள வந்து இவ்வுடமபு நமககு நலல உணவாகுமெனறெணணி அவனை எழுப்பினர், அவன் அவாகள பாஷையை விளஙகச கறறவனாத லால், அவாகளோடுபேச, அவர்கள அவனை வணஙகி நலைத தவிாநது, 'எஙகளாசிரியன் ஒருவன இருககிறான், அவனிடம நீ வரல் வேணடும' எனறு அழைதது சசெனறாாகள. சாதுவன அவாகளோடும போய்,

கள்ளடு குழிசியுங கழிமுடை நாறறமும
வெள்ளென புணஙகலும விரவிய விருககையில

எணகுதன பிணவோ டிருநதது போலப
பெணடுடனிருநத (கூகூ - க)

அவாகளுடைய குருமகனைககண்டு அவனோடு அளவளாவி அவனை வசமாககிககொணடான, கொளளவே அககுருமகன, 'நீ இஙகு வநதது எதனபொருட்டு ?' என்ன, சாதுவன் நிகழ்நததைதக கூறினன. அவன, 'பசியால வருநதிய இவனுக்கு வேண்டியவளவு களளையும ஊனையுஙகொடுததுப பின இளையவளாகிய நங்கை ஒருததியையுஙகொடுமின' என்று சொ னனான. சாதுவன அதுகேட்டு அவனுடைய அறியாமைககு வருந்தி 'எனககு அவைவேணடா' என்றான. அவன, 'பெணடிரையும

கஎ.—உலகவறவிபுக்ககாதை

33

உண்டியையுமன்றி மாநதர்ககு இனபநதருவது வேறே யாதுளது? இருநதாற் சொலவாய்' என்று கோபிததுச சொலல, சாதுவன்,

‘ மயககுங களளு மனனுயிா கோறலும
கயககறு மாககள் கடிநதனா கேளாய
பிறந்வா சாதலு மிறநதவா பிறததலும
உறஙகலும விழிததலும போனற துணமையின
நலலறஞ செயவோா நலவுல கடைதலும
அலலறஞ செயவோா ஙருநா கடைதலும
உணடென வுணாதலி னுரவோா களைநதனா’

(அச - கூ0)

என்று கூறினன. பின் அவன கேட்ட வினககளுககெல்லாம தககவாறு விடை கூறி மறுபிறபபும புணணியபாவஙகளும அவறறால வரும இன்பதுனபஙகளும உணடென்பதை அறிவுறுததி இறககுமவரையும நடககவேணடியமுறையையும அவனுககு இயையபத தெரிவிதது விடைபெறறு, அவன் கொடுதத ரநதனம அகில துகில் முதலியவற்றைக கைககொணடு, அஙகுவநத சநதிரதததனென்னும வாணிகனுடைய கபபலிலேறி இநநகரையடைந்து இவளோடு வாழவானுகிய பலதானஙகளும செய்தான். அபபடிப்பட்ட மேமபாடடை உடையவளாகிய இநத ஆதிரையின கையால முதல பிசசை

பெறுக" என்று சொல்ல, மணிமே கலை அவளுடைய மனையிற் புகுந்து பாவைபோற் சித்திரம்போல நின்றாள் நின்றவுடன்,

தொழுதுவலங் கொண்டு துயர்அறு கிளவியோ
டமுத சுரபியி னகன்சுரை நிறைதரப்
பார்க மடங்கலும் பசிப்பிணி யறுகென
ஆதிரை யிட்டன ளாருயிர் மருந்து (கஙடு-௫)

கஎ.—உலகவறவிபுக்ககாதை

ஆதிரையளித்த பிச்சையை முதலில் மணிமேகலை ஏற்ற பின்பு அமுதசுரபியிலுள்ள சோற்றுத்திரளை,

அறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோர்
திறத்து வழிப் படூஉஞ் செயல்க போல (ந-
ச)

எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும் வளர்ச்சியையடைந்து வந்தோருடைய பசியைப்போக்கி விளங்கிற்று அதுகண்ட காய சண்டிகை வியந்து மணிமேகலையை வணங்கி, "அன்னாய்! என்

னுடைய தீராப்பசியையும் தீர்த்தருளவேண்டும்" என்று வேண் டினள். உடனே மணிமேகலை, அமுதசுரபியிலிருந்து ஒருபிடி யமுதையெடுத்து அவளது கையிலிட்டாள் அதனையுண்டு அப்பசி நோய் தீர்ந்து மகிழ்ந்த காயசண்டிகை, "வடதிசையில் வித்தியா தரருலகிலுள்ள காஞ்சனபுரமென்பது எனனுடைய ஊர், தென்றிசைக்கண்ணதாகிய பொதினமலையின் வளங்களைக் காண்பதற்குக் கணவனும் யானும் புறப்பட்டுப்போந்து இடையேயுள்ள காட்டாறொன்றின் கரையில் இருந்தோம் இருக்கையில், விருச்சிகனென்னும் முனிவனொருவன் பாரணஞ்செய்தற்குப் பனங்கனிபோன்ற பருமையையுடைய நாவற்கனியொன்றைத் தேக்கிலையில் வைத்து விட்டு நீராடச்சென்றான். அக்கனி அம் முனிக்கு உணவாகுமென் பதனை அறியாத நான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையால் அதனைக் காலாற் சிதைத்துக் கெடுத்தேன் நீராடி மீண்டுவந்த விருச்சிகன் அக்கனி என்றை

சிதைநதிருத,தலையறிநது மிகவும கோபித்து என்னை நோககி, 'தெய்வததனமைபுள்ளதும பன்னிரணடு வருடத துக்கு ஒருமுறை ஒருசனியைத தருவதுமாகிய நாவலமரததிலுண் டானது இது, இதனையுண்டோா பனனிரணடுவருடம பசியொழிந திருபபாா, நானோ பனனிரண்டு வருடம பட்டினிபிருந து ஒருநாளு ண்ணும விரதமுடையேன், உணணுந்தினமும இன்றுதான, யான் உண்ணக கருதிய கனியும இதுவேகாண, இதனை நீ அழிததுவிட டாய்; ஆதலால, ஆகாயவழியே செலலும மநதிரததை மறநது யானைத தீயெனனும நோயாற பனனிரணடு வருடம திராபபசிகொ ண்டு வருநதிய பின்பு இஙகு இககனியை நான உணணும தினததில் நீ பசியொழிவாயாக' எனறு கூறிப் பசியால வருநதிபபோயினன். உடனே எனக்குப பெரும பசியுண்டாயிறறு, அதனால மிக்கவருதத மடைநதேன். அதுகண்ட எனகணவன சிறநத கனிகள கிழஙகுகள காய்கள் முதலியவறறை நிரமபககொணாநது எனனையுண்பிககவும அப்பசி தீரவிலலை; அநதரஞசெலலும மநதிரமும என்

நினைவுககு வரவிலலை. அபபோது அதுகணடு வருநதிய என் கணவன், ‘ நீ

நடநதுசென்று இததமிழ்நாட்டில ஆறறுமாககட்கு அருநதுணை வர்களாகிய பெருஞசெலவாகள வாழநதிருககும காவிரிபபூமபட்டி னததையடைநது அஙகே யிருபபாயாக’ எனறு சொலல நான் அவவண்ணமே வநது இஙகிருககினறேன இஙகு இநதிரவிழா நடககுஙகாலததில ஒவவொருவருடததும எனகணவன வந்து என வருததததைப பாாததுவிட்டுத தானும வருநதிச்செலவான்.

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை 35

தணிவில் வெம்பசி தவிாததனை

வணஙகினேன

மணிமே கலையென வானபதிப படாகேன

(எ௬ - ௯) இநநகரில் முனிவர்கள் பலா

இருககும் சக்கரவாளக்கோட்ட மென்பது

ஒன் றுணடு அதிற் பலருப வநது புகுதற்சாசவ

எப் பொழுதும கதவுதிறநதுளள

உலகவறவியென்னும பெயரை யுடைய அமபலம

ஒனறுண்டு அதில,

ஊரூ ராஙக ணுறுபசி யுழநதோா

ஆரு பிணமையி னருமபிணி யுறறோா

இடுவோாத தோநதாங இருபபோா பலா (எகூ - அக), ஆதலால அவவிடததிறகுச செலவாயாக" என்று சொல்லிவிட்டு, அவள தனனூருககுப போயினள. போகவே மணிமேகலை, வீதியின் ஒருபககததே ஒதுஙகிசசெனறு உலகவறவியையடைந்து மூனறுமுறை வலமவநது பணிநது அதிலேறிச சமபாபதியையும் கநதிற்பாவையையும வணஙகி,

வெயிலசுட வெமபிய வேயகரி கானததுக
கருவி மாமழை தோனறிய தெனனப
பசிதின வருநதிய பைதன மாககட
கமுத சுரபியோ டாயிழை தோனறி (கூக - ச),

"இபபாததிரம ஆபுததிரன கையிலிருநததாகிய அமுதசுரபி; உண ணுதறகு விருபபமுளள யாவரும வருக" எனறு சொலல, பலரும வநது உணபாராயினா, ஆகவே அவவமபலததில உணணுமொலி மிகுநதது.

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை

மணிமேகலை பிககுணிககோலஙகொணடு பாததிரமேநதி ஐயமேறறு உலகைவறவியிற சென்றுளென்பதைதக கேட்ட சிததிராபதி மனஙகொதிதது வெயதுயிாததுக கலஙகி, "மணிமேகலையை இசசெயலினினறும நீககுவேன்" என்று எணணிககொண்டு நாடகககணிகையரெலலாரையும பாாதது, "கோவலன இறநதது கேடடு மாதவி எலலாவறறையுந துறநது முனிவாகளுடைய தவச சாலையையடைநது தாபதககோலம பூணடிருததல நகைககததககதாக இருககின்றது, யாம கணவனுடன இறககும பததினிப்

பெண்டிரல்லேம்; பாணன் இறநதபொழுது அவனுடன் இறவாத யாழைபபோலவேம, பினனும்,

நறுந்தா துண்டு நயனில காலை
வறும்பூத துறககும வணடு போல்குவம (கக -

உ0),

தாபதகோலநாயகுவது நமமுடைய குலவொழுககத்திற்கு ஒததன்று, மாதவிமகள மணிமேகலேயின் பிக்குணிக்கோலத்தை மாற்றி அவள கைப்லேநதிய பிசைப்பாததிரததை

பிசசை மாககள பிறாகைக காட்டி (ந0),

பலநாவாக விருமபிககொணடிருக்கும

உதயகுமரனை அவளை அவனது தேரிலேறறுவித்தே வருவேன். அஙஙனஞசெயது வா

ரேனாயின குடிககுறறபபட்டு ஏழுசெஙகல்லத தலேமேலேறறிக கொண்டு நாடகவரஙகைச சுறறிவநது பழியோடிருககும நாடக

மடநதையாபோல இனி நான் நாடகககணிகையர் வீட்டிற்குச செல்லேனாகக கடவேன்" என்று சபதஞசெயதுவிட்டுத தன்னைச சிலர் சூழநதுவரசசென்று உதயகுமரனுடைய அரணமனேயை யடைநது அவனைககணடு துதிதது, மணிமேகலை உலகவறவியை அடைநதிருககினறுளென்பதை அவனுககுக குறிப்பிகக, அவன உவவனததில மணிமேகலேயைக க ட்டமுதல நிகழநதவறறைக கூறி அவளிடததுளள விசேடததனமையைப

பாராட்டினன்; இந்த திராபதி அவனுடைய மனததை வேறுபடுததும வாரததைகள பலவறறைச சொலலி முயல அவன உளளம மகிழநது தேறி உலகவறவியை யடைநது, பலாககும உணவளிததுககொணடிருககும மணிமேகலையைககணடு அருகிற்சென்று, "நீ தவககோலம பூணடது யாது கருதி?" என்று வினவினன்; மணிமேகலை, "பழம பிறப்பிற் கணவனாக இருநத இவனை என்று எண்ணி வணங்கி, வணஙகுதல முறையாகும"

"பிறததலு மூததலும பிணிபபட டிரஙகலும
இறததலு முடைய திடுமபைக கொளகலம
மககள யாககை யிதுவென வுணரநது
மிகக நலலறம விருமபுதல புரிநதேன" ௧௫-௬-௯)

என்று கூறி, வேறுவடிவஙகொளளநினைநது அவனை நீஙகிககோயிலினுள்ளேசென்று சமபாபதியை வணஙகி, முனபு

முற்று அமுதசுரபியைபே ாநதி வெளியேவந்து நின்றுள ஆவள் அவ் வாறு வாநத தையறிய ரா உதயகுமரன், " சென்ற மணிமேகலை சமப ா பதிகோயிலுளளே ஒளிநதுகொண்டாள்" என்று நினைநதுசெனறு சமபாபதியையவண நகி, " பிசசைபபாததிரததைக் காயசணடிகை யின கையிறகொடுததுவிட்டு ஒளித நதசென்ற மணிமேகலையை இங்கேயுளள இவவளவு பாவைகளு ட்டஙகளுளளே நான் எவ்வாறு தெரி நதுகொளளுவேன்? நீ ஓ ஊகது அவளைககாடடாயாயின இவ் விடததிலேயே ப ரடுகிடபபேன் , பலநா ளசென்றாலுமசெலலுக , மணிமேகலையை இஙகேவிட்டுவிட்டு நானமட்டுமபோகேன் , உன் னுடைய திருவடியைத தொடடேன" என்று சபதஙகூறினன்

உதயகுமரன் சம்பாபதியை வணங்கி இங்
ஙனம் சபதங்கூறுகையில் அவன் கேட்கும்படி, "நீ
எம்பெருமாட்டியின் முன்னே ஆராய்ந்து பாராமல்
வஞ்சினங்கூறினை, இங்ஙனங் கூறியதில் யா
தொருபயனுமில்லை" என்று ஆங்குள்ள
சித்திரங்களுள் ஒன்றை அதிட்டித்திருக்கும்
தெய்வம் கூறியது. அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு
அவன் மனங்கலங்கி வருந்தி, "மணிமேகலையை
மறப்பாயென்று முன்னங் கூறிய தெய்வத்தின்
வார்த்தையும் வியப்பைத்தருகின்றது,
தெய்வத்தன்மையுள்ளதாக இருத்தலின் அவள்
ஏந்திய பாத்திரமும் வியப்பைத்தருகின்றது;
இச்சித்திரம் பேசியதும் வியப்பை உ
ண்டுபண்ணுகின்றது, இவற்றையெல்லாம் ம
ணிமேகலையின் செய்தியை அறிந்துகொண்டபின்பு
அறிவோம்" என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு
காயபரவசனாய் வெளிப்போந்து மீண்டு தன்
இருப்பிடத்தை அடைந்தான். மணிமேகலை, "
நம்வடிவோடு திரிந்தால் உதயகுமரன் விட்டு நீ
ங்கான், அகப்படுத்திக்கொள்ள முயலுவான்,
ஆதலால் நாம் காயசண்டிகை வடிவங்கொள்ளுதலே

"நன்று" என்று எண்ணி அவ்வடிவுகொண்டு சம்பா பதியின் கோயிலிலிருந்த அமுதசுரபியைக் கையிலே எடுத்துக்கொண்டு ஊர்க் குடிம்போய்ப் பிச்சை வந்த பலருக்கும் உணவளித்து வரலானாள். ஒருநாள் அந்நகரத்தரசன் சிறைச்சாலையிற் புகுந்து அங்கே அடைக்கப்பட்டிருந்து பசியால் வருந்துவோரை அருளுடன் பார்த்து மனமுருகி இனிய மொழிகளைக் கூறி உண்பிக்கலாயினாள். அதனைக் கண்ட காவலாளர், அவள் ஒரு பாத்திரத்திலிருந்தே பலருக்கும் உணவளித்த

I

தலைத் தெரிந்து வியப்புற்று, "இப்பாத்திரத்தின் விசேடத்தையும் இவள் செய்கையையும் அரசனுக்குத் தெரிவிப்போம்" என்று நினைந்து சென்று ஒருமண்டபத்தில் மிகச் சிறப்புடன் சீதத்தி யென்னும் இராசமாதேவியோடு வீற்றிருக்கும் அரசனுடைய செவியைப் பார்த்துச் சேய்மையில் வணங்கிநின்று,

"வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
ஒளியொடு வாழி யூழிதோ றூழி
வாழி யெங்கோ மன்னவ பெருந்தகை
கேளிது மன்னே கெடுகநின் பகைஞர்" (௧௨௭ - ௩0)

என்று வாழ்த்தி, "யானைத்தீயென்னும் நோயால் வருந்தி உடல் மெலிந்து இந்நகரில் திரியும் மங்கை யொருத்தி சிறைக்கோட்டத்துள்ளே வந்து சிறைவீரை வாழ்த்திக் கையிலுள்ள பிச்சைப்பாத்திரம் ஒன்றையே வைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்துண்டாகி வளரும் சோற்றால் அங்கேயுள்ள எல்லாருடைய பசியையுந்தீர்த்து விளங்குகின்றாள். இவ்வற்புதத்தைத் தெரிவிப்பதற்கே வந்தேம்" என்றார். அதைக்கேட்ட அரசன், 'அம்மங்கையை இங்கே அழைத்து வருக" என்றான். உடனே காவலாளர்கள் வந்து அதனைச்சொல்ல அவள் சென்று அரசனைக் கண்டு, "அரச! உனது அருள் வாழ்க" என்றாள். அரசன், "மிக்க தவமுடையாய்! நீயார்? கையிலேந்திய பாத்திரம் எங்கே கிடைத்தது?" என்றான். அவள், "அரசே! நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக, யான் விஞ்சைமகள், இந்நகரில் வேற்று

வடிவங்கொண்டு திரிந்தேன் , இது பிச்சைப்பாத்திரம் , இதனை அம்பலத்தேயுள்ள தெய்வமொன்று எனக்கு அருளியது , இது தெய்வத்தன்மையோடு கூடியது , யானைத்தீயென்னும் தீராப்பசியைத் தீர்த்தொழித்தது ; பசியால் மெலிந்தவர்களுக்கு மிருதசஞ்சீவினியாகவுள்ளது " என்று சொல்ல, அரசன், " யான் செய்யவேண்டுவது யாது ?" என்றுகேட்ப அவள், " சிறைச்சாலையை அறச்சாலையாகச் செய்யவேண்டும்" என்றாள். அரசன் அவள் விரும்பிய வண்ணமே சிறைச்சாலையை அழித்துத் தூயனவாகச் செய்து அவ்விடத்தைப் பலவகையான புண்ணியங்களும் நடத்தற்குரிய இடமாகச் செய்வித்தான்.

உ௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை.

அரசனுடைய கட்டளையால்,

சிறைசசாலை பலவகைப் புண்ணியஙகளும நிகழதற்குரிய அறசசாலையாக விளஙகிறறு உதயகுமரன இசசெய்திகளையெலலாம கேட்டு, “ மணிமேகலை உலகவறவியை நீஙகி வெளியே வநதபொழுது அவளைக் கைபபறறிககொணாநது தேரிலேறறி அவள சறற விதலைககளையும அவள் கூறும இனிய முதுமொழி களையும கேட்பேன்” எனறு தன் னுளளே எணணிககொணடு சென்று அவளிருககும உலகவறவி யில ஏறினன். காஞசனனெனனும விததியாதரன், “பெருமபசியால வருநதுமபடி காயசணடிகை ககுப பொதியினமலையைச சாாநத காட்டாறறின் கரையில விருசசிசமுனிவன் இட்ட சாபததை அவள அனுபவிததறகுரிய பனனிரண்டு வருடஙகளும சென்றன, செலறும அவள வாராமைககுக காரணம யாதோ?” என்று மிகக கவலையுறறு, தனது நகரை நீஙகி ஆகாயவழியே வநது காவிரிபபூமபட்டினததில இருஙகிப பூதசதுககமும பல பூஞசோலைகளும முனிவாசளுடைய தவசசாலைகளும மனறஙகளும அமபலஙகளும ஆகிய இடஙகளிலெலலாம சென்று சென்று தேடித தேடி

த திரிந்து, க ரபாணடிகைவேடம பூணடு
உணவளித்து மாந்தாகள பலருடைய பசியையும
மாறறிககொண டிருககும மணிமேகலையை
மணிமேகலையென்று அறியானுகிக காயசணடிகை
யென்றே நிசசயிததுககொணடு அருகிற
சென்று அவளைநோககி , "நீ ஏந்திய
இபபாததிரம ஒன்று பிருந்தும இத ஞால
அளிககபபடும உணவை அருந்துவோா பலராய
உள்ளாா , எனககு இது மிகக வியபபைத
தருகின்றது , உனனை வருததிய யானைததீயாகிய
நோயை ஒழிததறகுத தேவாகள இதனைக
கொடுததாாகளோ?'' என்று சொல்லிப் பினபு
பழைய நட்பினைப புலபபடுததும மொழிகள்
பலவற்றைக கூறிப்பாராட்டவும, அவள அவற்றைச
சிறிதும மதியாமல அவனை நீங்கி
உதயகுமரனை யடைந்து அவனருகே நின்று
இளமை பின் நிலையிலலாமையை அவனுககு
அறிவுறுதத நினைந்து, அங்கே இயஙகாவந்த
முதுமைபபருவத்தா ளொருததியைக காட்டி ,
முன்பு அழகையுடையனவாயிருந்த அவளுடைய
உறுபபுககள் வலிமைகுறைந்து அழகுகெட்டு
வெறுககததககனவாக இருததலைப
பலவாறறுலும அவனுககுப புலபபடுததுவானாகி,

"பூவினுஞ் சாந்தினும் புலால்மறைத் தியாத்த
தோலின் மணியினும் தொலையா வகுத்த
வஞ்சந் தெரியாய் மன்னவன் மகனே" (கூஎ - கூ)

என்று கூறினள் அவள் அவ்வாறு கூறுதலைக்கேட்ட காஞ்சனன், "யான் பாராட்டிக் கூறுகின்ற சொற்களின் பொருளை இவள் கொள்ளுகின்றிலள்; என்னை மதிக்கின்றிலள்; அயலான் பின்னே செல்லுகின்றாள், என்னை அயலானாகக் கருதுகின்றாள், காதற் குறிப்பைப் புலப்படுத்திக்கொண்டே நீதிமொழிகளை இவனுக்குக் கூறுகின்றாள், இவன் ஆசைநாயகனுதலினாலேயே இவள் இவ்விடத் தில் தங்கிவிட்டாள் போலும்" என்று நினைந்து மிக்க கோபங் கொண்டு புற்றிலடங்கும் பாம்பைப்போல அவ்வம்பலகவற்றினுள்ளே புகுந்து தீத்தொழில் ஒளித்து அடங்கினன். அவன் அங்ஙனம் அடங்கியதை அறியாத உதயகுமரன்

மிகக வேட்கையை யுடையவனுகி, "மணிமேகலைதான் காயசண்டிகை வேடமபூண்டு கையிற பிசசைபபாததிரததை ஏநதிககொண்டு வநதுநினறு நமமை மயககினள, அறிநதவன போன்று பழமைகூறிய பாராட்டிய அயலானொருவன இஙகே இருநதலால இவள இனறிரவில இவவிடததைவிட்டு நீஙகுவாளலலள; இவள செயதியை இனறிர வின நடுயாமததே வநது தெரிநதுகொளவோம" எனறு தன் னுள எண்ணிககொண்டே சென்று தனனிருபபிடமடைநதான மணிமேகலையும காயசண்டிகையின் உருவததோடே சமபாபதி கோயிலில அடைநதுவதிநதாள அபபால எலலாருமதூஙகிய பினபு உதயகுமரன் முனபு எண்ணியவாறே செலலததுணிநது தனியேயெழுநது அரணமனையை நீஙகி உலகவறவியை யடைநது,

வேக வெநதீ நாகங கிடநத
போகுயா புறறளை புகுவான போல (கஅ - க)

அதனுள்ளே புகுநதான். உடனே, அஙகே

முன்னம புகுநது இவன வரவை
நோககிக்கொண்டே கோபததுடனிருநத காஞச
னன், "இவன் இவளிடத்திலேயே வநதான்"
என்று நிசசயிதது அதிக வேகததோடும எழுந்து
விரைநதுபோய் அவன தோளை வெட்டி
வீழ்ததிவிட்டு, காயசண்டிகையைக
கைப்பறறிக்கொண்டு ஆகாயவழியே
செலலுவோமென்று நினைநது அவளருகே சென்
றான்
அப்பொழுது அஙகேயுள்ள கநதிற்பாவையானது,
"காஞசன! செல்லாதே, செலலாதே; இவள
உனமனைவியாகிய காயசண்

உக.—கந்திற்பாவை
வருவதுரைத்தகாதை 41

டிகை யலலள, இவவடிவம மணிமேகலைகொண்ட
வேறுவடிவம், காயசணடிகை கடுமபசியொழிநது
ஆகாயவழியே செலலுகையில அவளுககு நோநத

துன்பததைக கேட்பாயாக: ஆகாயசாரிகள
தாககைக எழுநதருளியிருககும
விநதமலைககுநேராக மேலேசெல லார ; யாரேனும
அஙஙனம செலவாராயின், அமமலையைககாக கும
விநதா கடிகையென்பவள அவாகளைச
சாயையினலே இழுதது தன் வயிறறில
அடககிககொளவாள ; இதனை யறியாத காய
சண்டிகை அமமலைககு நேராக மேற்சென்று
அவள வயிறறில அடஙகி விடடாள. காஞ்சன !
இதனையுங கேடபாயாக உதய குமரன்
ஊழ்வினையினல இறநதானயினும நீ சிறிதும
ஆராயாது வெடடினமையால,
அறிவிலலாதவனேயாவாய ; மிகக தீவினையைச
செயதுவிடடாய, அவவினை விடாது தொடாநது
உன்னை வருததும" என்று சொலலியது.
அதுகேடடு மனம வருநதிக, காஞ்சனன்
தனநகரததுககுச சென்ருன்.

உக.—கந்திற்பாவை
வருவதுரைத்தகாதை.

அப்பால் சம்பாபதியின் கோயிலில் இருந்த மணிமேகலை, காஞ்சனன் செய்தியையும் உதயகுமரன் வெட்டுண்டு வீழ்ந்து இறந்ததையும் காஞ்சனனுக்குக் கந்திற்பாவை கூறிய அற்புத மொழியையும் அறிந்து உடனே எழுந்து தான் கொண்ட வேற்று வடிவத்தைத் துறந்து உதயகுமரன் உருவத்தை நோக்கி, "முற்பிறப்பில் திட்டிவிடத்தால் உன்னுயிர் போன காலத்தில் நின் பிரிவாற்றாது தீயிற்பாய்ந்து நானும் உயிர் துறந்தேன்; உவவனத்தில் கண்டபொழுது உன்பால் கருத்தைச் செலுத்தியது பற்றி மணிமேகலா தெய்வம் என்னை எடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்துப் புத்தபீடிகைக் காட்சியால் என் பழம்பிறப்பை எனக்குத் தெரிவித்து உன் முற்பிறப்பையும் கூறிற்று, அதனால், நீ முன்பு கணவனாக இருந்ததையறிந்து யான் உன்பால் அன்புற்று,

பிறந்தோர் இறத்தலும் இறந்தோர் பிறத்தலும்
அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
யாநினக் குரைத்துநின் இடர்வினை

யொழிகக்க

காயசண டிகைஉடி வானென காதல (கக - உஉ),

விக்தியாதரனுடைய வாட்படையால வெட்டுண்டு வீழ்ந்தனையே

அநதோ !'' என்று புலமபி வெயதுயிர்தது வருநதி அவனுருவின்

அருகே செல்வாளாயினள அப்பொழுது அஙகுள்ள கநதிற பாவைத தெயவம, " நீ இவனிடததிற செலலாதே , செல லாதே , உனககு இவன கணவனாக இருநததும இவனுககு நீ மனை வியாக இருநததும சென்ற பிறவியிலேமட்டும நிகழ்நதனவலல அதற்கு முன்னமேயும் எததனையோ பிறவிகளில நிகழ்நதன ,

நினககிவன மகனாத தோனறிய தூஉம
மனககினி யாறகுநீ மகளாய தூஉம

பணடும் பணடுமெ பலபிறப புளவாற
கணட பிறவியே யலல காரிகை (உகூ - ௩உ)

இஙஙனம தடுமாறும பிறவிததுனபததை ஒழிததுககொள்ளுதற்கு முயலும் அறிவினையுடையாய் ! இவனிறநதுபடறறி நீ துனபமடையாதே " என்று தனது செய்வவாககாற சொலலிறறு. அதுகேட்ட மணிமேகலை னெனறு, " இவவமபலததில யாவருககும மெயமமை யைச சொலலிச சொலலாநின்றருளிபிருககுந தெயவம ஒன்றுண் டென்பார் ; அதசெய்வம நீ தானோ ? உன் திருவடியை வணஙகுகின்றேன் ; சென்றபிறவியில திட்டி விடததாலும இப்பிறவியில விரதியாதரனுடைய வாளாலும இவன் இறநததற்குள்ள காரணததை நீ அறிவையோ ? அறிநதிருபபாயாயின அதனை அடிசசேர்க்கு உரைததருளல வேண்டும " என்றுள்ள றனறலும அத செய்வம, " ப ுததசேவன் அவதரிதது வருதலைக கூறிக காயஙகரை யென்னும ஆற்றங்கரையி லிருநதுகொண்டு மனிதருடைய அறிவினமையைப

போககும பிரமசருமமுனிவரை இராகுல னும நீயும வழிபடடு அவருககு அமுது செயவிகக நினைநது அககருததைத அவருககு அறிவிதது அவா உடனபாடுபெறறு, ' விடியற்காலததிலேயே அடிசில முதலியவறறை விரைநது ஆக்குவாய் ' எனறு மடையனுககுக கூறினா ; அவன் யாது காரணததாலோ அககாலததில வாராமல சிறிது பொழுது டாணிதது வநது, அஙஙனமவநத அசசததால வழுககுற்றுக காலதளர்நது மடைக் கலம சிதையுமபடி வீழநதான் ; வீழநததனைககணடும இரஙகாமல, ' இவன் முனிவாககுச செயய வேணடிய காரியததை விரைநது வநது செய்யாது தாழ்த தான் ' எனறு சினநது தோளும தலையும துண்டமாய் வேறுகுமபடி இராகுலன் அவனை வெட்டினான் , வெட்டிய அவ்வல்

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்த காதை 43

வினேயே அபபிறபபில அவனேத
திட்டிவிடததால இறககச செய்த ,தனறி
இபபிறபபிலும இஙகு வெடடுண்டு வீழசசெய்தது
, உதய குமரன இஙஙனமிறநததறகுக காரணம
இதுவே ; வினே, தன் பயனே
ஊட்டாமலொழியாதெனபது திணணம
இன்னும கேட் பாயாக . உதயகுமரனிறநததறகு
மிகவும வருததமுறற சககர வாளககோட்டததுு
முனிவரால அசசெய்தியை அறிநத அரசன்
உனனேச சிறையில வைபபான் , அதுதெரிநத
இராசமாதேவி உன்னேச சிறைமீட்டுத் தன்காவலில
வைததுககொளவாள , மாத வியின்
வேண்டுகோளால வநத அறவணவடிகளுடைய
சொலலால அககாவலினின்றும நீஙகுவை.
அபபால நீ சாவகநாடு போய ஆபுததிரனிடஞ
சென்று அவனேடு மணிபலலவததை அடைவை,
தன வரலாறறைப புதநபீடிகைக காட்சியாலும
தீவதிலகையாலும அறிந்து அவவரசன தன
நாட்டை யடைநத பின், நீ ஒருமுனிவன வேடம
பூண்டு வஞசிநகரம புகுவாய , புகுநது
அநநகரததுளள சமயவாதிகள பலருடைய

கொள்கைகளையுங் கேட்பாய்;

தீவினை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்
வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்' (கக௩ - ச)

இதுமிறக ! என் வரலாற்றையும் கேட்பாயாக யான், தெய்வ கணங்களைச் சார்ந்த ஒருவன்; என் பெயர் துவதிகனென்பது, இந்தப் பழைய தூணில் எனக்கு ஒப்பாக மயனால் செய்யப்பட்ட இந்தப் படிமத்தைவிட்டு ஒருபொழுதும் நீங்கேன்" என்று மிகவும் விளக்கமாகச் சொல்லியது சொன்னவுடன் மணிமேகலை, "அப்பால் என்னுடைய மரணபிறுதியாகிகழும் செய்திகளையெல்லாம் உரைத்தருள வேண்டும்" என்று பிரார்த்திந்தாள். பிரார்த்திக்கவே, "மழையில்லாததுபற்றிக் காஞ்சிநகரத்தில் உயிர்கள் பசியால் வருந்துதலையும் மாதவி சுதமதி யென்னும் இருவருடன் அறவணவடிகள் அந்நகரஞ்சென்று உன்னுடைய வரவைப் பார்த்துக்கொண்டு தங்கியிருத்தலையும் வஞ்சிநகரத்தில் நீ அறிந்து உடனே அக்காஞ்சி நகரஞ் சென்று உணவளித்து எல்லாவுயிர

களையும பாதுகாப்பாய , அநநகரததே உனனாலே பறபல அற் புதஙகள் நிகழும. அபபால, வஞசிநகரிற கேடட சமயவாதிசளு டைய கொளகைகளையெல்லாம அறவணவடிகளுககு நீ தெரிவிப பாய்; அபபொழுது அவா,

' தவமுஞ் தருமமுஞ சாபிற் றேறறும
பவமறு மாாககமும பான்மையி னுரைதது
மறவிரு ளிரிய மனனுயி ரேமுற
அறவெயில விரிததாங களபபி லிருததியொடு
புதத ஞாயிறு தோனறுங காறும (கசு௩ - எ)

இநதத தலததிலேயே இறநதும பிறநதும தருமோபதேசஞ செயதுகொணடு தஙகாநிறபேன " என்று சொலலுவர். அவா செய்த உபதேசமொழிகள பிழையாமல நலலறஙகள் பலவற்றை யும செய்து இறநது மேலேவரும பிறப்புககளை * உத்தர மகத நாட்டிலேயே பெறுவாய் , அவைகள யாவும உனக்கு

ஆண்பிறப பாகவே நிகழும , அபபிறபபுககளுள ஒவ்வொன்றிலும அருளறத நினைறும ஒழியாயா கி நின்று முடிவிற (புதசதேவனுககு முதல மாணுககனுககும பெருமபேறுறறுப (பிறறறு திருவாணமடை வாய . இனனுங்கேள : உன் குலதது முனனோகளுள தானந ஈ ரஙகிச சிலததில மேமபடட ஒருவனைக கடலினின்றும முன்னம எடுததளிதத மணிமேகலா தெயவம நீ முறபிறபபில சாதுசககர முனிவனுககு உணவளிதத புணணியவிசேடமுடையாயெனபதை யறிநது உவவளதகினின்றும உன்னை யெ டுதது மணிபலலவததிற் கொண டு சென்று புதத பீடிகையைக காணச்செய்தது" என்று அததெயவம சொலலிறறு. கேடட மணிமேகலை கவலையொழிநது மயககம நீ ஙகியிருநதாள. அவவளவிலே சூரியனுதிததான்

உஉ.—சிறைசெய்காதை.

சூரியனுதிததவுடன கநதிறபாவையையும சமபாபதியையும வழிபட டவாகள அஙகே உதயகுமரன் வெட்டுணடு கிடததலைக கணடு, அதனைச சககரவாளககோட் டததிலுள்ள முனிவாகளுக்குக கூறினா அமமுனிவாகள, "இவன் வெடடுணடதறகுக காரணம நீ அறிநததுணடோ?" என்று மணிமேகலையைககேட்ப, அவள் நிகழ்ந்தவற்றைச சொல்ல, அவாகள உதயகுமரனுடைய உடமபையும மணிமேகலையையும வேறிடததில ஒளிததுவைதது விடடு அரண்மனை சென்று தமமுடைய வரவை வாயில காபபோ

புததரேவா அவதரிததது அவருககு ஞானேயமானதும மகத நாடாதலால, அது சிறநத புணணியபூமியாகப் பௌததரால மிகப பாராட்டபபடும

உஉ.—சிறைசெய்காதை

ரால் அரசனுககுத தெரிவிதது உளளேபோய்

அரசனையடைந்து அவனை வாழ்த்தியபின்பு, அவர்களுள் ஒருமுனிவர், "அரசே! இன்றுமட்டுமன்று! இந்நகரில் காமவிகாரத்தால் பயப்பக்தியின்றிப் பெண்டிரையடுத்து வன்மைசெய்தும் தவமகளிரை விரும்பியொழுகியும் ஒறுக்கப்பட்டு இறந்தோர் முற்காலத்தும் பலருண்டு, சேட்பாயாக: அரசர்களுடைய பரம்பரையை வேரறுத்த பரசுராமன் போர்செய்தற்கு வந்தபொழுது, தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியனுடைய மகனும் அந்நாளில் இந்நகரையாண்ட சாந்தனென்னும் அரசனைப் பார்த்து, 'நீ இப்பொழுது பரசுராமனோடு போர்செய்தற்குச் செல்லுதல் தகுதியன்று' என்று கூறினமையால் வேற்றிடஞ் செல்லுதற்கு நினைந்த அவ்வரசன் இந்நகரைப் பாதுகாத்தற்குரியோர் யாரென்று ஆராய்ந்து சாவற்கஞ்சாமையின் புகலிலும் வீரருள் வீரனுமாகிய ககந்தனென்னும் தன் சேனாபதியே இதற்குத் தகுதியுள்ளானென்று நிச்சயித்து அவனை வருவித்து, 'அரசர்க்குரிய உரிமை உனக்கின்மையால், அரசபரம்பரையோரைக் கொல்லுதலையே விரதமாகக்கொண்ட பரசுராமன் உன்னோடு போர்செய்தற்கு வாரான், அகத்தியமுனிவருடைய கட்

டனே பெறறு யான மீணடு வருமளவும இநந ர ஸரை நீ பாதுகாக்கக கடவை , உனறை காககபபடுதலின இநநகா ககுக காகநதியெனற பெயா உண்டாகககடவது ' என்று செ ாலலிவிடடு வேறுவடிவங கொணடு தானகருதிய இடஞ சென்றான்

" அவன சென்றபின ககநதனெனபவனுலை இநநகரம ட ாது காககபபடடு வநதது. அபபொழுது ஒருநாள ககநதனுடைய பிள்ளை களுள இளையவன, காவிரியில நீராடிவிட்டுத தனிதது வநத பவளாகிய மருதியென்னும பாாபபனியை அநநதிவாயிலிற்கண்டு காமபரவசனுய, ' நீ வா ' எனறழைததான் , அவள மனம கலஙகி, ' இவவுலகில மழைவளந்தைதததரும் பததினிபபெண்டிர ர புள்ளாா பிறருடைய நெஞசிற் புகாா , நானே இவனுடைய உள ாததிற புகுநதேன் , ஆதலால இனி அநதணனுடைய முததி யைபபெறுநதகுதி எனககு இலலையே ! இதறகுககாரணமயாது ?' எ ன்று துனபுறறுத தனனுடைய வீட்டிறகுச செலலாமல பூதசதுககம புகுநது மயஙகி,

'தெயவமே ! கொணடவனுககு யாதொரு குறறமுஞசெய்திலேன , அபபடியிருநதும பிறனுடைய ெனஞசில எளிதாகப புகுநதேன , யான செயத தவறு இனன தென்று எனககே புலபபடவிலலை , தவமறைநதொழுகுவோர

J

முதலிய தீயவாகளைப பாசஙகட்டிவர நீ இ 'சே அறைநதுண்டை

யென்று ஆனறோா கூறகக கேட்டுளேன், இபபொழுது என்னை அஙஙனஞ செயயாமையின், நீ கண்டிருநதவை பொய்யாமோ?' என்று அவலிததது அரற்றினள அரற்றுமபொழுது சதுககப பூதம தோன்றி, ' மடககொடி! கேட்பாயாக:

தெயவந தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவ ள்

பெயயெனப பெயயும பெருமழை யெனறவப

பொயயில புலவன பொருளுரை தேறாய

(...)

பொயககதைகளையும நகையை விளைவிககும மொழி களையும் பிறர் வாய்ககேட்டு நிருததகீதவாததியஙகளை உடைய விழாக்களை விரும பித தெயவஙகளை வழிபடும நியமததை மறகொணடிருந்தனை, ஆதலின, உன் ஏவலால மேகம மழையைப பெய்யாது, உததமப பததினிப்பெண்டிரைபபோலப் பிறருடைய மனததைச சுடுந்தன்மையும உனககு இலலாதுபோயிறறு. மேற் கூறிய வேற்றுச் செய்கைகளை விடுவாயாயின மேகம உன மொழிவழிபபட்டு ஒழுகாநிற்கும. மனம போனவாறே யொழுகும பெணடிரைக கட்டுவதுபோல உன்னை என பாரம கட்டல் செய்யாது. குற்றஞ செய்தோரை ஏழு தினஙகளுககுள தணடிததல அரசனுடைய முறைமை; அவன் அககாலவரையறையுள் அதனைச செய்யா தொழியின் அப்பால தண்டிபபது எனனுடைய முறைமையாகும, இவவேழுதினததிறகுள்ளோ தானே இசசெயதியைக கேட்டுக ககநதன உனனை

விருமபிய சிறுதொழிளாளனை வெட்டிவிடுவான்' என்று எடுததுரைககது அபபூதம உரைதக ஏழுநாளைகருள்ளே அசசிறு தொழிலாளன் தாதையின் வாளால தடியபபட்டனன். மன்னவரேறே! இன்னும கேட்பாயாக:

" இநநகரில முன்பிருந்த பேரழகையுடைய தருமதததன் னென்னும வாணிகனும அவன் மாமன் மகளாகிய விசாகையென் பவளும ஒருவா பால் ஒருவர் மிகக அன்பு பாராட்டி உரையாடிக கொண்டிருநதமை பற்றி, ' இவர் காந்தருவ மணத்திற்கு உரியவராயினா ' என்று ஊரிலுள்ளாரெல்லாரும பழி கூறுவாராயினா அது பொறுத விசாகையானவள சென்று உலகவறவியிலேறி, ' கந்திற்பாவாய் ! இப்பழியை ஒழிப்பாய் ' என்று முறையிட்டாள் , உடனே அததெய்வம், ' நகருள்ளீர் ! இவள் யாதொரு குற்றமும இலலாதவள் ' என்று தனது தெய்வ வாக்கால் அவளை

உஉ.—சிறைசெய்காதை

உயர்ததிககூறியது , அதுகேட்டு ஊரார அவளே வியந்து புகழ்ந் தாாகள. விசாகை, 'இ,ரதெய்வம செளிவியா,தா.பின், இவ்வூரா ருக்கு என்பாலுண்டாகிய ஐயம நீஙகா,தூ ; மறுபிறப்பிலேதான் மைததுனனுக்கு மனேவியாவேன , இபபிறபபில இவனே மணத்தல் செய்யேன் ' என்று தன்னுடைய நற்ருய்க்குச சொல்லிவிட்டுக கனனிமாடம புகுநது தவஞசெயது கொண்டிருநதாள். அப் பால், தருமதத்தன் தன்பழியைப பே ாககிய காதிறபாவையைத துதிததுக காவிரிபபூமபாட்டினததைநக கடநது தென் மதுரையை யடைநது, 'விசாகையையன்றி வேறு மகளிரை யான விருமபேன் ; இபபிறபபு இஙஙனம ஒழிவதாக ' என்று எடுததுககூறி விரதம பூணடவனுகி வாணிகஞசெயது அறவழியே பொருளீட்டிப் பெருஞ செலவமுறறு அரசனுல எட்டிபபூபபெறறு மிகக சிறப்பை யடைநது

அறுபது பிராயம வரையும அநநகரில தஙகுவானு யினன. அபபொழுது அவனிடததில ஒரநதணன் சென்று, ' நீ விவாகமினறி இநநகரததே இருநது என்ன காரியஞ் செய்தனை ? மனைவியிலலாதவாகள எவவளவு தருமஞ செயவாராயினும தெய்வ லோக மடையாரெனபதை நீ கேடடறிநதிலையோ ? இனித தாழ்ததலின்றி உன நகரஞ செலவாயாக ' என்று கூறலும், தரும தததன அநநகரைவிட்டு நீஙகிவநது இநநகரததிற் புகுந்தான. அவன் வநதது கேடட விசாகை சிறிதும நாணமின்றிக கனனி மாடததிலிருநது புறததேவந்து அவனையடைநது, ' இபபொழுது நமமுள ஒருவரையொருவர் நாம அறிநதிலேம , முன்பு நமமை மயககிய அழகுகள எஙகே ஒளிததுச சென்றன ? உனககு அறுபது பிராயம ஆயின ; எனககும கூநதல நரைததது ; மூன் பிருநதஇளமையும காமமும் எஙகே ஒளிததுபபோயின , உரைப பாயாக இப்பிறப்பில யான் நின்னடியை அடையேன் , மறு மையில் நின்னை மணபபது திணணம.

இளமையு நிலலா யாகககையு நிலலா
வளவிய வானபெருஞ செலவமு நிலலா
புதசே ளுலகம புதலவருந தாரார
மிகக வறமே விழுத துணை யாவது (கஙடு - அ),

ஆதலால், தானஞசெய்க' என்று சொல்ல, அவன தான்ஈட்டிய பொருள்களையெலலாம் விசாகைக்குக காட்டி அபபொருள்களைக கொண்டு அவனே பாடு செயத நல்லறங்கள் பலப்பல. இதுநிறக;

முன் இநத விசாகை கநதிறபாவைத தெயவததால் பழி நீஙகிய பலா நடுவே வீதியில வருகையில, முன்பு மருதியால மடிநதவனு டைய மூத்தோன, அவவிசாகையைககணடு அதிகமோகங்கொண்டு, தான் தலையிலணிநத மாலையை வாஙகி அவள கழுத்தில இடுதற குத துணிநது அமமாலையை எடுததறகாகத தன் கையைக குடுமியிற் செலுதத அககை அதனைவிட்டு நீஙகாததாயிற்று ஆகவே, ' விசாகையின் ஒழுகக விசேடததால

அவன கை கீழே இழிந திலது' என்று பலா கூறககேட்ட ககநதன மிகுநத கோபங கொணடு தன மகனென்று பாராமல் உடனே அவனை வெட்டி வீழததினை" என்று கூறினாகள.

கேடட அரசன், "இனறு மட்டுமன்று என்று தொடஙகிய பலவறறையும கூறினீா , முன்பு நிகழ்நததாகக கூறிய அதநீய வொழுககம இநநாளிலும உளதோ ? இயமபுமின " எனறு கேடப, அமமுனிவாகளுள் ஒருவா,

"முடிபொரு ளுணாநதோா முதுநீ ருலகில
கடியப படடன வைநதுள வவறறில
கள ளுண பொயயுங களவுங கொலையும
தளளா தாகுந காமந தமபால
ஆஙகது கடிநதோ ரல்லவை கடிநதோரென
நஙகின ரனறே நிறைதவ மாககள
நஙகா ரனறே நீனிலவேநதே
தாஙகா நரகந தனனிடை யுழபபோா (கசுக - எ
சு).

தன் கணவனாகிய கோவலன கொலையுணடது பெருமல் மாதவி உலகவாழவை வெறுதது முனிவாகளுடைய தவசசாலையை அடைநதாள. அவள் பெறற மணிமேகலை யென்பவள இளம

பருவததே தானே தவஞசெயயத துணிநது
சிற்றிலும பேரிலுஎ சென்று ஐயமேற்று அருநதி
ஊராமபலமடைநதாள். அவள அவ
வியலபினளாகவும, அவளை விழைநது நிழலபோல
விட்டுநீஙகாமற காமபரவசனாய நளளிருளில
உதயகுமரன அவவமபலததை அடைநதான
அது தெரிநத மணிமேகலை, அவன் தனனை
நலியாதிருகக வேணடிக காயசண்டிகை
வடிவம பூண்டாள
காயசணடிகையை அழைத்துச் செலலுமபொருடடு
வநது அஙகே
முனனமிருநத அவள கணவனாகிய விததியாதரன
கண்டு, அவள் மணிமேகலை யென்பதைத
தறியாமல, அவளைத தன மனைவி யாகிய
காயசண்டிகை யென்றும, அங்கே வநத உதய
குமர

உ௩.—சிறைவிடுகாதை

49

னைத தன் மனைவியை விருமபி

வந்தவனென்றும், தானே

தன்னுள் நிச்சயித்துக்கொண்டு முறுகிய கோபமுற்று உடனே அவனை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினன்'' என்று சொன்னா அதுகேட்ட அரசன் தன்மகன் இறந்ததற்குச் சிறிதும் வருந்தா மற் சோழிகவேனுதியைப் பார்த்து, "உதயகுமரனுக்கு யான் செய்யவேண்டிய தண்டனையைத் தான் செய்தமையால் விச்சியா தரன் தகவிலனுவான;

மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்பும்
காவலன் காவ லின்றெனின் றின்றால் (௨0அ - க),

தன் மகனைப் பூமியிலே கிடத்தி அவன் மீதுதோககாலைச் செலுத்தி முறைசெய்த அரசாபிரானுடைய பரமபரையில் ஒரு தீவினை யாளன் பிறந்தானென்பதை மற்றை அரசர்கள் கேட்கு முன்னம அவனைப் புறங்காட்டைவித்து, கணிகைமகளாகிய மணிமேகலையை யும் சிறைப்படுத்துக'' என்றனன், சோழிகவேனுதி அவ்வாறு செய்தான

உ௩.—சிறைவிடுகாதை

பின்பு, அரசன் கட்டளையால் வாசந்தவையென்னும் முதிய வளொருத்தி, புத்திரசோகத்தாற் கலங்கி வருந்தும் இராசமாதே வியை விரைந்தடைந்து தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி அவளு டைய வருத்தம் நீங்கும்வண்ணம் பல கட்டுரைகள் கூறி ஒருவாறு ஆற்றுவித்துப் போயினள் அவள் போனபின், இராசமாதேவி

தன்னுடைய வருத்தம் புறத்தே

தோன்றாதவண்ணம் அடக்கிக் கொண்டவளாய், '

மணிமேகலையை வஞ்சித்து வருத்துவேன்''

என்று எண்ணி அரசனைச் சார்ந்து, "செங்கோல

வேந்தே! மணி மேகலையின் பிக்குணிக்

கோலத்தைக்கண்டு தன்னறிவு வேறுபட்ட

உதயகுமரன் அரசாட்சிக்கு உரியவனல்லன்,

அவன் அக்கொடுந் தொழிலால் இறந்தது தக்கதே,

தனது இளமையைப் பயனற்ற

தாகச் செய்த பேரறிவுடையவளாகிய மணிமேகலைக்குச் சிறை

தகுதியன்று'' என்றாள் அரசன், "உனக்குத் தக்க அப்படியாயின்

அவளைச் சிறையினின்றும் விடுவி'' என்று

கூறினன். கேட்ட இராசமாதேவி

சிறையினின்றும் விடுவித்து அவளை அழைத்துக்

கொண்டு அரண்மனையுட்சென்று, "

இவ்வூரிலுள்ளாரெல்லாரும அடித்து வரும்படி

இவளைப் பித்துடையவளாகச் செய்வேன''

என்றெண்ணி மயக்கும் மருநதை அவளுககு ஊட்டினள். அவள் மறு பிறப்புணாநதவளாதலால சிறிதும அறிவு வேறுபடாதிருந தாள் அப்பால் இராசயாதேவி அறிவிலியாகிய ஒரிளைஞனை அழைதது, "இவளுடமபை எப்படியேனும வேறுபடுத்தி, 'மணி மேகலை என்னை விருமபினுள்' என்று பலாக்கும சொல்வாயாக" என்று சொல்லிப பொற்காசுகள் பலவற்றைக கைநிறைய அவனுக குக் கொடுப்ப, அவன் அததீச்செயற்கு உடமபட்டு மணிமேகலை இருநத இடததை அடைநதான். அடைதலும அவள, "இவன வநதது இராசமாதேவியின வஞசனையால" என்று நிசசயிதது வேற்றுருவெய்துவிக்கும மநதிரததை ஜபிதது ஆண்வேடமபூண்டு அஙகேயிருந்தாள அஙஙனமிருநததனைக கண்ட அறிவிலி நடு நடுஙகி, "அரசருடைய அந்தபபுரத்தில ஆடவா அணுகாா; இராச மாதேவியின் தீய நினைபபை யான் அறிநதிலேன்" என்று பயநது அவ்விடததைவிட்டு விரைநது புறததே ஓடிபபோயினன. அதன

பின இராசமாதேவி, " நம அருமைப் புதலவனை மயககி மாளச செய்த இவளை இனி உயிரோடு வையேன " என்று சினந்து, "நோய்மிகுதியால இவளுககு உணவு செலலவிலலை" என்று அவள பாற் பொய்நோயொன்றைக் காட்டி அவளைப் புழுககறையில அடைபப, அவள ஊழெழி மாந்திரமுடையளாதலின் அம்மந்தி

ரததை ஜபிததுச சிறிதும வாட்டமின்றி அவவறையிலேயே இருந

தாள் அதனைககண்ட இராசமாதேவி

ஆச்சரியமுறறு நடுநடுங்கி

அவளைநோககி, "மகனை யிழநத பெருந்துனபம பொருககலாற்

ருது இததீங்குகளைச செய்தேன் , நீ இவற்றைப பொறுததருள

வேண்டும " என்று பலவாறு வேண்டினள. வேணடவே மணிமே

கலை, " சென்றபிறபபில் நீலபதியின் வயிறறிற றோனறிய இராகுல

னைத திட்டிவிடமென்னும் பாமபு உயிருண்டபொழுது, அதனைப

பொறேறுகித ரிபிறபாய்ந்து என்னுடைய உயிரை

விட்ட நாளில,

யாஙகிருந தமுதனை யிளஙகோன றனககுப்
பூஙகொடி நலலாய பொருநதாது செய்தனை
உடறகழு தனையோ வுயிாககழு தனையோ
உடறகழு தனையே லுனமகன றனனை
எடுததுப புறஙகாட் டிட்டனா யாரே
உயிாககழு தனையே லுயிாபுகும் புககில்
செயப்பாட்டு வினையாற் றெரிநதுணா வரிய

உக.—சிறைவிடுகாதை
51

தவவுயிாக் கன்பினை யாயி னுய்தொடி
எவவுயிாக காயினு மிரஙகல் வேணடும் (எக - க).

உன்மகனை விதியாதரனொருவன் வெட்டிவீழ்ததியதற்குக்காரண மான தீவினையை இனனதென்று கூறுவேன் , கேட்பாயாக : அது முற்பிறப்பில மடைக்கலஞசிதைய வீழ்நத மடைதொழிலாளனை வெட்டி வீழ்ததியதாலுணடாகிய தீவினையே , அததீவினை அப்பிறப் பிலேயே நஞசுவிழியரவால

அவனுடைய நல்லுயிரை வாஙகி இப் பிறபபிலும விஞசையன்வாளால் வெட்டுண்ணசசெய்தது. 'இச செய்திகளை யெலலாம நீ எபபடி அறிநதாயோ?' என்பையாயின் நடநதது இவவாறாகும" என்று தான் உவவனஞ சென்றது முத லிய எலலாவற்றையும, அவளுசகு விளஙககூறிப பின்னுங கூறு வாளாயினள: "நீ மருநதால எனக்குப பித்தேறறினை ; யான் மறுபிறபபுணாநதேனுசசலின் சிறிதும அறிவுபிறழாதிருநதேன ; உன ஏவலால கலலாககயவன என்பாலவர வேற்றுரு வெய்துவிககும மநதிரவலியால ஆணுருககொண்டிருநதேன் ; யாதொரு நோயுமிலலாத என்னைப பொய்ந நோய்காட்டிப புழுககறையில் அடைபபித்தாய் , ஊழ்வினை மநதிரமுடைமையினாலேயே அத துன்பததினினறும தபபினேன் நீ சென்ற பிறபபில எனக்குக் கணவனாயிருநத இராகுலனுககு இபபிறபபில ஈன்றதாயாதலின் உனது துககததைககளைநது தீவினையைபபோககி

உன்னை நலவ ழிபபடுததற பொருட்டே ஆகாயவழியே செலலுதலையும் வேற்று ருக கொளளுதலையும யான் நினைநதிலேன் ; இதுநிற்க ; இவவுல

கததுளளே ராககுத துனபம தருவன யாவையெனின, காமம, கொலை, கள், பொய களவென்னும ஐநதுமாம. இவறறைத் துறநதோரே சீல முடையோராவா

செறறஞ செறுததோா முறற வுணாநதோா
மலலனமா ஞாலதது வாழ்வா ரென்போா
அலலன மாககட கிலலது நிரபபுநா
திருநதே ரெலவளை செலலுல கறிநதோா
வருநதி வநதோா ரருமபசி களைநதோா
துனப மறுககுந துணிபொரு ளுணாநதோா
மனபதைக கெல்லா மனபொழி யாா" என
ஞான நனனீா நனகனந தெளிததுத
தேனு ரோதி செவிமுதல வார்தது
மகனறுயா தெருபபா மனமவிற காக
அகஞ்சுடு வெநதீ யாயிழை யவிபப (கஙக - சக),

இராசமாதேவி மனந்தெளிந்து மணிமேகலையை வணங்கினள்; மணிமேகலை அதனைப்பொருளாகி, 'நீ என் கணவனைப்பெற்ற தாயாக இருந்தலன்றி அரசனுடைய மாபெருந்தேவியாகவுமுள்ளாய், ஆதலால் என்னை வணங்குதல் தகுதியன்று" என்று துதித்து அவளைத் தானும் அன்புடன் வணங்கினள்.

உச.—ஆபுத்திரனுடைந்தகாதை

மணிமேகலை விரும்பிச்சென்ற உதயகுமரன் விஞ்சையனுடைய வாட்படையால் உலகவறவியில் வெட்டுண்டு இறந்ததை

பூம் மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தலையுங் கேட்டு வருந்தி நடுங்கி அவளைச்சிறையினின்றும் நீக்கக்கருதிச் சித்திராபதி இராசமாதேவிபாற் சென்று வணங்கி, "மாபெருந்தேவி! கோவலனிறந்தானென்று மாதவி தனது பரத்தைத்தன்மைத் தொழிலை நீத்துத் தவச்சாலையை யடைந்ததும், அவள்மகளாகிய அரங்கக் கூத்தி பாத்திரமேந்தி வீடுதோறுஞ் சென்றுசென்று பிச்சையேற்றதும் யாவரும் அவமதித்துச் சிரித்தற்கு இடமாயினவேயன்றி வேறல்ல, இதுநிற்க, உதயகுமரனிறந்ததன்றி, மணிமேகலையால் இனி இந்நகரத்திற்கு உண்டாகும் பெருந்துன்பமுமொன்றுண்டு, கேட்பாயாக

" முன்னொருநாள அரசன், இநநகரிற கடறகரையைச சாாநத புன்னைமரசசோலையில் பொழுகினளாகிய ஒரு மஙகையைககணடு விருமபி அவளோடும ஒருமாதம அசசோலையில உறைவானுயி னன், அமமஙகை அவனிடஞ சொலலாது தன்னிடஞ சென் றாள், செலலவே அரசன் இளஙகொடி யாஙகொளிததனை ளோ எனறு பலவிடததும தேடிககொண டிருநதபொழுது, அற்புத சகதியையுடைய ஒரு சாரணனவா, அரசன் கணடு அவனை வணஙகி முன்னின்று, 'என் உயிாபோலபவளாகிய ஒரு நதி இஙகே ஒளிததனள், அவளை அடிகள கணடதுண்டோ? கண டாயின சொலலுக' என்றுகேட்ப அநதசசாரணன், 'அரச! அப்பாடநகையை யான் இபபொழுது கண்டிலேனுயினும முன்பு அறிநதுளேன, கேடபாயாக: அவள நாகநாடடரசனுகிய வளைவண ணென்பவனுடைய தேவியான வாசமயிலையென்பவளின் வயிற்றில் தோனறிய பீலிவளையென்பாள; அவள்பிறநதநாளிறசோதிடஙகூற வாநத கணி, 'இவள சூரியகுலததரச னொருவனைச சோநது

கரு உசு.—ஆபுத்திரனுடைந்தகாதை 53

வற்று வருவாள்' என்று அரசனுககுக கூறினன, இது முனபு நடநதது, அவளே நீ கூறியமடநதை, இனி, அவள் வயிற்றில்

தோனறும மகனே வருவான், அ வள வாராள , நீ
க வலாதிருக்கக கடவை. இனனும ஒனறு
கேட்பாயாக இநதிரவிழாச செயயாத நாளில
மணிமேகலா தெயவததின செ ாலலால உன
நகரததைக கடலகொளளும , இநதிர சாப ப ம
இருததலால அது தபபா து ; ஆதலால, யான்
கூறியதை உணமையென்றே நினைநது இநநகரைக
கடல கொள்ளாதபடி இநதிரவிழாவை
வருடநதோறும மற வாது செய்துவருக ' எனறு
சொலலிவிடடுப போயின ன , அவன்போன
அநநாள தொடங்கி, நகரததிறகு எபபோது கேடு
வ நதுவிடுமோ வெனறு இநநகரததாரெல்லாரும
நடுஙகிககொண்டே இருககின்றனா தன்னுடைய
பெயரைப பெறறமடநதை துன்பமுறுவா னாயின்
அதனைப பரிகரிததறகு மணிமேகலாதெயவம
வருத லுரா டுமோவெனறு யா னும அஞ சா
நினறேன்'' எனறு சொல லித துதிதது, "
நலலமனமுணட ரசப பெற்ற நாடகக் கணிகையை
ம னமுனக்குப போதருமபடி பட்டினி யிடுவாய ''
என்று கேட்ப ஓராசமாதேவி,

"கள்ளும பொயயுங காமமுங கொலையும
உளளக களவுமென றுரவோா துறநதவை (எஈ -

அ)

ஆகும , அவறறையே கைககொணட உனது பரததைதமைத தொழிலை அசுதுதவழியென்றெண்ணி வநத இவள உனனுடன் வநது உன் மனையிற புகுநதாள; எனனோடுதானே இருததறகுரியள்'' என்று சொலலிககொணடிருக்கையில, மணிமேகலையின நிலைமை யைககேட்ட மாதவி அதனைச சுதமதிககுககூறி வருநதிசசென்று அறவணவடிகளை வணஙகி அறிவிதது அவரை முன்னிட்டுக கொணடு அவளைச சிறைமீட்டறபொருட்டு இராசமாதேவியிடம வர, இராசமாதேவி அவரைககணடவுடன் மறறை இருவரோடு மெழுநது எதிரசெனறு அவரடியை வணஙகினள, அவர, "அறிவுண்டாக" என்று ஆசிகூறினர, அபபால் அவள் அவரைச சிறநத ஓராதனததில இருததி அடிவிளககிச சிறபபுச செயது, "எமது நலவினையே மிகப பெரியோராகிய உமமை இஙகே எழுநதருளச செய்தது;

காதலொலை வில்லை யாயினுந தளாநது
மூதாவிவ யாககை வாழகபல லாணடு'' (கக - கபப)

K

என்றுகூற அவர், "யான இந்த உடமபிற் பொருநதியிருநதும அத்தமிகருஞ சூரியனைப போன்றேன் ;

பிறந்தார் மூததார் பிணிநோ யுற்றார்
இறந்தா ரெனகை யியல்பே யிதுகேள '(கOரு-ரு)

என்று பன்னிரு நிதானஙகளையும் அவளுககு உபதேசிதது, " எப பொழுதும நலலறததையே பேணிக்கேட்டு அவ்வாறே யொழு குக" என்று சொலலிப் பின மணிமேகலையை நோககி, " மற்றைச சமயதருமங்களையெல்லாம நீ கேட்டபின்பு இவறறையும இவற றின் பகுதிகளையும உனக்கு விளஙக உணாததுவேன் " என்று கூறித தம்மிடஞ் செலலுதறகு எழுதலும, மணிமேகலை எழு நது அவரை வணஙகிப பின்பு இராசமாதேவி முதலியோரை

நோக்கி, "அறவணவடிகள் கூறிய உபதேசமொழிகளை மறவன்மின், அவர் கூறியவாறே ஒழுகுமின், யான் இந்நகரில் இருப்பேனாயின், 'உதயகுமாரனுக்கு இவள் கூறுபட்டிருந்தாள்' என்று யாவரும் கூறுவர், ஆதலால் இங்கிரேன், இனி, ஆபுத்திரனுடைந்து பின்பு மணிபல்லவஞ் சார்ந்து புத்தபீடிகையைத் தரிசித்துவிட்டு, அப்பால் வஞ்சிநகரஞ் சென்று பத்தினிக் கடவுளைத் தரிசித்தபின் எங்கும்போய் நல்லறஞ் செய்துகொண்டு ஒழுகாநிற்பேன்; எனக்கு இடருளதாகுமோவென்று நீர் சிறிதும் கவலற்க" என்று சொல்லி அவர்களையும் வணங்கி, சூரியாஸ்தமயத்திற்குப் பின் அந்திமாலைப்பொழுதிலே சென்று, உலகவறவியையும் சம்பாபதி யையும் கந்திற்பாவையையும் வலங்கொண்டு துதித்து ஆகாய வழியே பறந்துசென்று, இந்திரனுடைய வழித்தோன்றலாகிய புண்ணியராசனது நகர்ப்புறத்தேயுள்ள சோலைக்குள்ளேயிறங்கி அயர்வுயிர்த்து, ஆங்குள்ள ஒருமுனிவனை வணங்கி, "இந்நகரின் பெயர் யாது? இதனையாளும்

அரசன் யார் ?" என்று கேட்டாள் ; அமமுனிவன், "இதனபெயா நாகபுரமென்பது ;இசனையாளபவன் பூமிசநதிரன் மகனுகிய புண்ணியராசனெனபான் ; இவன் பிறநத காலங் தொடஙகி இநநாட்டில் மழை பிழைத்ததில்லை ; பூமியும மரஙகளும் பிறவும பலவளஙகளையும் மிகுத தாராநிற்கும ; உயிா களுக்கு ஒருவகையான நோயுமில்லை " என்று அரசனுடைய பெருமையை அவளுக்குக் கூறினுன்

உரு.—ஆபுத்திரனேடு மணிபல்லவமடைந்த காதை

அப்பொழுது புண்ணியராசன், தன்பெருநதேவியோடு அச் சோலையிற புகுநது ஆங்குள்ள தருமசாவகனென்னும முனிவனை வணஙகி,

அறனு மறனு மநிததமு நிததத
திறனுந துககமுஞ செல்லுயிாப புகலிலும்
சாாபிற றோறறமுஞ சாாபறுத துயதியும

பின்பு, "இவள் ஒபபறற பேரழகினள்" கையிற் பிச்சைப பாததிர மொன்றை உடையவளாயத தருமங்கேட்கிருள், யாா ?" என்று வினவுகையில, அருகேநின்ற சட்டையிட்ட பிரதானி அரசனை யணுகி ," இவளை யொபபவாயாருமில்லை. முனனொருகாலததில கிளளிவளவனேடு நட்புககொள்ளுதலை விருமபிக காவிரிப்பூமபட்டினததிறகுச சென்றபொழுது, அங்கேயுள்ள அறவணவடிகள் இவள வரலாறுகளை யெல்லாம கூறினரென்று முன்னமே நான் உரைததுண்டு, அமமடநதையே இவள் " என்று கூறினன். கூறலும, மணிமேகலை அரசனைப் பாாதது, "உன் கையிலிருநத பாததிரமே என்கையை அடைநதது ; செலவததால மயஙகினை போலும ! நீ முறபிறப்பை அறிநதிலை யானுலும பசுவின் வயிற்றிற் பிறந்த இநதப் பிறப்பை யேனும் அறிநதிலையே , என்செய்தனை! மணிபல்லவதது சென்று புததபீடிகையைத தரிசிததாலன்றி

உனது பழமபிறபபின் செய்தியையறியாய் , ஆதலால, அரச ! அஙகே வருவாயாக” என்று சொலலிவிடடு, எழுநது ஆகாய வழியே சென்று சூரியாஸதமயததிறகு முனனமே மணிபல்லவததிலிறஙகி வலஙகொண்டு புததபீடிகையைத தரிசிததாள். அது பழமபிறபபை அவளுககுத தெரிவித்தது அதனை யறிநது வியநது அவள் அஙகேயிருக்க, புண்ணியராசன் அசசோலையை நீஙகி நகரிற் புகுநது, தன்னைவளாதத தாயாகிய அமர சுநதரி யைக கண்டு வினவித தன்வரலாறு முழுவதையும அவள கூறக் கேட்டு வருநதி அரசாட்சியில வெறுபபுற்றுத துறத்தற்குசதுணிநது தன் கருததை வெளியிட்டான் , அதனைககேட்ட சனமித் திரனென்னும மநதிரி அவனை வணஙகி,

“எஙகோ வாழி யெனசொற கேணமதி (கக),

உன்னை அரசன் பெறுவதன்முன இந்நாட்டில பன்னிரண்டு வருடம் மழையில்லாமறபோயிறறு, வறுமைமிககது, அதனால எலலா வுயிர்களும வருநதின ; அககாலததில் நீ தோன்றினை ; தோன்றிய பின இந்நாட்டில எலலா வளஙகளும நிரமபின , உயிர்கள துயரம் நீஙகி வாழ்வனவாயின , நீ நீஙகுவாயாயின் எலலா உயிாகளும தாயைபபிரிநத குழநதைகளைபபோலக கூவாநிறகும ; இ ந த நிலைமையையுடைய உலகததைக காவாமல் உனதுபயனையே விரும பிச செலலுதல் தகுதியன்று ;

தனனுயிாக கிரஙகான பிறவுயி ரோமபும
மனனுயிா முதலவ னறமுமீ தனறூல்" (கககூ-எ)

என்றுகூற, அரசன் கேட்டு, " மணிபலலவததை வலங்கொள்ள வேணடுமெனறு எனககுணடாகிய வரமபுகடநத ஆசை தணிதறகு அரியது ; ஆதலால, அஙகே போய்வருவேன் ; ஒருமாத காலம இநநகரைப பாதுகாததல உனது கடன " என்று கூறிப புறபபட்டு வழிகொண்டு

கடறகரையைச சாாநது நாவாயேறி மணிபலலவததை யடைநதான ; உடனே மணிமேகலை வநது அழைததுசசென்று அவனோடு அததீவை வலமவநது, "பழம பிறபபை யுணாவிககும தருமபீடிகைஇது" என்று காட்ட, அரசன் அதைதத தரிசிதது வலஙகொணடு துதிததான் ; துதிககவே அபபீடிகை பழமபிறபபின செயதியை அவனுக்கு விளஙகததெரி விததது அதனை யறிநது வியபபுறறு, தனககுப பழமபிறபபில அமுதசுரபியெனனும அக்ஷயபாததிரததை யளிதத சிநதாதேவி யை நினைநது, "தெனறமிழ மதுரைச செழுஙகலைப பாவாய ! அறிவிலே விளஙகிச சொறபொருளகளை உணாததும மடநதை யே ! நான பிறநத பிறவிகள தோறும நின்னை வழிபடுதலலது மறநது வாழேன் " என்று துதிதது மணிமேகலையோடுமெழுநது தென்மேறகிறசென்று கோமுகிககரையில ஒரு புனனைமரததின நிழலிலே இருநதான ; இருககையில, ஆபுததிரனோடு மணிமேகலை வநதிருததலைத தீவதிலகை அறிநதுவநது, " அமுதசுரபியைக கையிலேநதி உயிாகளின்

பெருநதுயரததைதத தீாதத பெரியோ னே!
அககாலததில மறநது உன்னை இததீவில
தனியே விடடு விட்டுக கபபலேறிசசென்று
பின்பு உன்னை நினைநது மீண்டுவநது இஙகே நீ
இறநதிருததலை யறிநது உடனே தமமுயிரை
நீதத ஒன்பது செடடிகளின் உடலென்புகள்
இவை ; காண்பாயாக.
உரு.—ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை
57

அசசெட்டிகள உணபிகக உண்டு உடன
வநதோர்கள் அவர்கள இறநதது தெரிநது
தாஙகளும இறநதாாகள் ; அவாகளுடைய
எனபுகள இவைகளகாண். அலைகள தொகுத்த
மணலால மூடபபடடுப புன்னை நிழலினகிழே
உனது பணடை யுடமபு இருநததைப
பாாபபாயாக.

நினனுயிா கொனறுய நினனுயிாக கிரஙகிய
பினனுள வநத பிறருயிா கொனறுய
கொலைவ னலலையோ கொறறவ னுயினே" (களஉ
- ச) என்று அரசனை நோக்கிககூறி, பின்பு

மணிமேகலையைபபாாதது, “
காவிரிபபூமபட்டினததைகக கடல கொணடது;
அதறகுக காரணங கேடபாயாக.
நாகநாடடரசன் மகளாகிய பீலிவளையென்பவள்
தான் பெறற குழநதையுடனவநது இததீவையும
புததபீடிகையையும வலம வநது
துதிககும்பொழுது, கமபளச்செட்டியின கபபல
வநது தஙக, பீலிவளை அவனிடஞ சென்று,
‘இவன அரசன புதலவன், இவனை அவனிடஞ
சோபபாயாக’ என்று சொலலி,
குழநதையை அவன கையிற கொடுகக அவன பெருமகிழசசியடை
நது வாஙகிக கபபலேறிசசெலலுகையில், கபபல
உடைநது போயிறறு. போகவே
கபபலிலிருநதோரிற சிலா மெலலப பிழைதது
சசெனறு காவிரிபபூமபடடினததை அடைநது
புதலவனைக் கொடுதத செயதியை அரசனுககுத
தெரிவிததாா. அதுகேட்டு அவன பொருமற
செயலறறுக கடறகரையையடைநது மகனைத
தேடிககொணடு அலைநதமையால, நகரம
இநதிரனுககு விழாச செயதலை விடடொழிநதது.
ஒழியவே, அதனைப பொறுககாமல
மணிமேகலா தெயவம, ‘இநநகரைக கடலகொளளுக

' என்று சபிக்கக் கடல் நகரை மூடியது, கூடவே அரசன் வேறிடஞ் சென்றான். அறவணவடிகளோடு மாதவியும் சுதமதியும் யாதொரு வருத்தமும் இன்றிப்போய் வஞ்சிநகரம் புகுந்தாள்" என்று சொல்லிப்போயினள், அவள்போன பின்பு புண்ணியராசன் அவ்விடத்தே மணலைத் தோண்டி, அங்கேதோன்றிய தன்னுடைய பழைய உடம்பினை என்பைக்கண்டு மயக்கமுற்றான். அதைக்கண்ட மணிமேகலை, "நீ என்ன துன்பமுற்றாய்? யான் நின் நாட்டிற்கு வந்து நின்னை ஈங்கு அழைத்து வந்தது நினக்கு முற்பிறப்பையுணர்த்தி எங்கும் நின்புகழை நிலைநிறுத்தற் பொருட்டேயாகும். உலகத்தை யாளும் அரசர் தாமே அருளறத்தை மேற்கொண்டால் உலகிற்

குற்றமெல்லாம் அற்றுவிடுமன்றோ? அறமெனப்படுவது யாதெனிற் சொல்லுவேன்; கேட்பாயாக: உயிர்களுக்கு உணவையும்

உடையையும இருகசையையும வழஙகுவதே ; இதனையன்றி வேறு இல்லை'' எனறு சொல்லித தேறறினள். அதனைக கேட்ட அவன், " எனனுடைய நாட்டிலும் பிறருடைய நாட்டிலும நின்னாற் சொல் லபபடட நல்லறத்தைச் செய்வேன நீ என்பிறப்பை உணாத தினை ; நானை நின்னிடத்தினின்றும பிரியும் எனமையில்லேனாக விருககிறேன்'' என மணிமேகலை, " நீ வருநதறக. நீ இஙகு வநது விட்டதறகு வருநதி நின்நாடு நின்னை அழைககும, ஆதலிற் கபபலேறி நீ நின் நாட்டிற்குச செலலுக நானை வஞ்சிநகரததுக குச செலவேன்'' என்று கூறி ஆகாயததிலெழுநதாள

உகூ.—வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை

எழுநதவள், ஆகாயவழியே சென்று வஞ்சிநகாபுறததே இறஙகி, தாய கண்ணகியையும தநதை கோவலனையும் தரிசிகக வேண்டுமென்கிற ஆசை தூண்டுதலாற் கோயிலிற்புகுநது கண்ண கியை வணஙகித துதிதது, " கணவனிறநததுதெரிநது உடன இற வாமலும கைம்மைநோன்பை நோவாமலும சினஙகொண்டு

மது ரையை அழிததறகுக காரணஙகூறி யருளவேண்டும'' எனறு பிராாத்திககப பததினிகடவுளாகிய கண்ணகி, "எனனுடைய தலை வனுககுநோநத மரணத்துன்பததைப் பொறுகக முடியாமையால மதுரையை எரிததழிக்கத தொடஙகினேன ; அபபொழுது மதுராபதியென்கிற அந்நகரததெய்வம எனககு முன்னே தோன்றி, 'இததுன்பததை நீங்களனுபவிததல் முறபிறபபிற செய்த தீவினை யினாலேயே அதனைககூறுவேன் ; கேட்பாயாக :

'முன்பு கலிஙகநாட்டிலுள்ள சிஙகபுரததரச னாகிய வசு என்ப வனும கபிலபுரததரசனாகிய குமரனென்பவனும தமமுட் பகைமை கொண்டு போாசெய்வாராயினர் ; அபபொழுது மனைவியுடன் சிஙக புரத்துக கடைவீதியிற்சென்று பண்டம்விற்றுககொண்டிருநத சங கமனென்னும் வணிகன்பாற் பொருளுமையுறறு, அந்நகரததரசனி டம வேலைபாாத்துக்கொண்டிருககும பரதனென்பவன், 'இவன் பகைவனுடைய ஒறறன்'

என்று அரசனுககுசசொல்ல, யாதொரு குற்றமுமில்லாத அசசங்கமனை அவ்வரசனைகககொணடு கொலை செய்விததான். சஙகமன்மனைவி நீலியென்பவள் அதனைத் தெரி

ந்து ஏங்கி அழுது பெரிய மலைமீதேறி வீழ்நது உடமபைததுறகக நிச்சயிதது, 'எமககுத துன்பஞசெய்தோா மறுபிறபபில இததுன் பததையே அடைவாாகளாக' என்று சபிததுவிட்டு இறநதாள ; அப்பரதனே கோவலனைகபபிறநதான் ; அவ்வினையால் இதது ன்ப மடைநதீாகள் , பழமபிறப்பிற்செய்த வினையின்பயனை யாருமநுகா நதே ஒழிததலவேணடும' என்கிற உணமைமொழியைக கூறியது அதெய்வம் கூறியபின்னுமம என்கோபம அடஙகாமையால, நக ரத்தை எரிததழிததேன. முனபுசெய்த நலவினையாலே நானுமம

என்கணவனும தேவர்களாகிச சென்றேம
இநநலவினையின் இறுதியிற கோபததாலுணடாகிய
பாவபபயனை நுகாதல்கூடும. இபபடிப பிறநது
பிறநதும புண்ணியததின் இறுதியிற் பாவப
பயனையும பாவததின் இறுதியிற் புண்ணியப
பயனையும நுகர்ந்து நுகாநது உழலாநிற்பேம
அபபால மகதநாட்டிற கபிலையம் பதியிற் புதத
ஞாயிறு உதிததுப் போதிமரததினடியில எழுந
தருளியிருநது நால்வகைச ஏததியஙகளையும
அறிநது பன்னி ரணடு சாாபுகளின்
தோற்றஙகளையும அவறறின அழிவையும்
விளஙகக கூறி இசசககரவாள முழுவதும தரும
வொளியை வீசுங காலத்தில், யாம அவவுபதேச
மொழிகளை க கேட்டுத துறநது
நிருவாணமடைவேம , இபபயனை யாம
அடைதறகுக காரணம, முன்பு
காவிரிபபூமபட்டினததிற புததசைததியததிலுளள
இநதிர விகாரமேழினையும உன் தநதையுடன்
ஏததிய புணணியமே. யாம
நிருவாணததையடைவது பலநாளைக்குப
பினபோயினும, அது காறும பலவகையாகிய

சிததிகளையும செய்துகொணடிருபபேம. இதுவிறசு ; நீ இநநகரிலுள்ள பல சமயவாதிகள கூறுமு கொளகை கஃளயெலலாங கேட்டு அவற்றுள ஒன்றும உனககு உணமை யென்று தோன்றுமையால பினபு பொாதத சமயததைபபறறி யொழுகுவை'' என்று சொன்னுள்.

அவறறைககேட்ட மணிமேகலை வணங்கி வேறறுருவெயதது விககும மநதிரததை ஜபிதது ஒரு முனிவன் வேடஙகொணடு,

தேவ குலமுந தெற்றியும பளளியும
பூமலாப் பொழிலும பொயகையு மிடைநது
நற்றவ முனிவருங கறறடங கினரும
கணனெறி காணிய தொனனூற புலவரும் (௭௨ - ௫)

செய்திகளை நீ கநதிறபாவையாலறிநதாயென்று

அறவணவடிகளா ஷறிநீரன். அமமுனிவர், உனககுத் தருமோபதேசஞ செய்தற்கு அமைநதவிடம சாருஞ்சிநகரமெனறெண்ணி இஙகிருந்து அஙகே சென்றா ; மா தவியும சுதமதியும அவருடன் அநநகரம் போயினர். இன்னு நகேட்ட பாயாக:ர மழையிலலாமையாற் காஞ்சிநகரததில மிகக வறுமையுண்டாயிற்று, பலவுயிர்கள் இறநதன ; அநநகரில ஐயமிடு வோா இலலாமற போனமையால அஙகேயிருநத முனிவாகள இவ் விடம வந்துவிட்டாாகள , ஆதலால் அந்நகரமடைநது எலலாவுயிா களையும பாதுகாத்தல் உனககுக கடனாகும"' என்றுசொன்னா

அதகனைக் கேட்ட மணிமேகலை அவனைவணஙகி அமுதசுரபி யைக கையிலேநதிக்கொண்டு வஞ்சிநகரததின் மேற்றிசையி னினறு மேலேயெழுநது ஆகாயவழியே வடதிசைக்கட்சென்று, பசிக கொடுமையுற்று வறுமைபுறறு அழகுகெடடுப போயிருக்கும காஞசிநகரத்தைக் கண்டு மனமிரஙகி வலமவநது அந நகரின நடுவே பிறநகிக தொடிகழறகிள ளியின் துணைவனாகிய இளஙகிளளியால அஙகே

ச,் டு ளிககபபடடுளள புத்தாலயத்தை வணஙகி அதறகுத தென்மேறகிற தென்று ஒரு சோலேயில் தஙகினள. அ சசெயதியைத தெரிநத ஒருவன் விரைநது சென்று அரசனே வணஙகி, " அரச ! சோவா ன னபுதலவி சிறநத தவஞ செய தொழுகுபவள இசசமபுததீவில எல்லாருள்ளுஞ சிறநதவள அவள கையிலே நதிய அமுதசுரபியெனனும பாததிரததோடு இந நகரில வநது தருமதவனததேத உறைகின்ருன் " எனருன் அதை கேட்ட அரசன் சநதிரபாவை முன்பு நமககுககூறியது உண்மையேயென்று மகித்து அதசெயவததை வாதிதது மநதிரிகளுடன் விரைநது சென்று மணிமேகலேயையடைநது அவளே நோககி,

"செஙகோல கோடியோ செபதவம.

அலததற் காலே யாகிய தறிபேன் (க அ அ - கக)

இனிச் செய்வது யாதென்று மயங்கிக

கொண்டிருந்தேன் , இருந்தபொழுது ஒரு பெரிய தெய்வம எனககு முன்னேவநது, 'நீ வருநதற்க; உனது நலவினையால் ஒரு மடநதை இஙகே தோன்று வாள ; அவளுடைய கையிலுள்ள தெய்வப் பாததிரத்திலிருநது எடுகக எடுக்கக குறையாமல மேன்மேலும்வளருகிற உணவால்இவ வுலகமெல்லாம உய்யும , அவளுடைய கருணையால மேகமும மழை மிகப்பொழியும், அவள் இந்நகரத்திற்கு வந்த பின்பு உண்டாகும

உ௬.—தவத்திறம்

பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை 63

விசேடஙகள பலவாம.சார்வறஙகூரினும நீர்வறஙகூராது; அவள்வந்
திருததறகாக கோமுகி யென்னும பொய்கையும அதனையுடைய
மணிபலலவ மென்னுந்தீவும இஙகுவநதனவென்று சொலலுமபடி,
இநநகர வீதியில ஒரு பொயகையையும அதனைசசூழ ஒரு சோலை
யையும உணடுபணணுக ' என்று சொல்லிவிட்டுப போயிறறு. அந
தெய்வம போனபின்பு அது கட்டளையிட்டபடியே செய்துவைதத
இடம இஃது" என்று சொல்லிஅவவிடததைககாட்ட, மணிபலலவ
வமபோன்ற அசசோலையையடைநது அதனையும பொய்கையையும
கண்டு மகிழசசியுறற மணிமேகலை, தனது பழம்பிறப்பை அறி
வுறுததிய புததபீடிகையை அச்சோலையில இயறறுவிததுத தீவ
திலகையையும மணிமேகலா தெய்வததையும வழிபடுதற்குரிய
கோயிலையும் அஙகே உண்டாககி நிததிய பூசையையும திருவிழா
வையும அரசனைககொண்டு செய்விததுத தான் வநதிததுத
துதிதது மேற்கூறிய புததபீடிகையில ஆருயிர மருநதெனும்
அமுதசுரபியை வைநது உணணுதற்கு எல்லாவுயிரகளும வருக
வென்று அழைததனள, அழைககவே,

மொயதத மூவறு பாடை மாககளிற

மனனுயிர டஙகலும வநதொருங கீணடி (உஉக - எ)

உணணாஉணண அவ்வுணவு மேனமேலும பெருகிபபசிததுன்பத
தைநத அகறறி விளஙகியது அப்புணணிய விசேடததால் எஙகும
மழை பெயதது; வளஙகள மிகுநதன அபபடிநிகழுஙகாலததில்
அறவணவடிகள் அநநிகழ்சசிகளைக கேட்டு மாதவியோடும சுதமதி
யோடும் அறச்சாலையை அடைநதனர பின்பு மணிமேகலைவிரைநது
சென்று அன்புடன் வணங்கி அவரடிகளை விளககிஆதனததிலிருததி
அறுசுவை போனகம அமுது செய்விதது, "யான் செயத புண்ணி
யம் தபபாது பலிததிடுக" என்று சொலலி மீட்டும வணஙகினள்.

வணஙகிய மணிமேகலையை வாழ்ததிசசொல்லும அறவண வடிகள், "பீலிவளை பெற்ற குழநதையைக கமபளசசெட்டி கடலிற் கெடுததது தெரிநத அரசன் வருததமுற்று அக்குழநதையைத தேடியலைந்தமையாற் காவிரிபபூம்பட்டினததில் இநதிரவிழாச செயயபபடாது போயிற்று மணிமேகலாதெய்வம் அது தெரிநது

நகரக் கடல்கொள்ளுக என்று சபிததது, இநதிரனும சபிததான். அதனால் அந்நகரம கடலால் விழுஙகபபட்டது. அபபால உன் தாயாரும யானுமாக உன்பொருட்டு இநநகரம அடைநதோம" என்று கூறினா. கூறவே மணிமேகலை அவருடைய அடியிணையை வணஙகி, "மணிபல்லவத்திற் புததபீடிகையைக் காததுககொணடிருக்கும தீவதிலகையெனபவளும் இச்செயதியைச செப்பினள

நான வேறுருக்கொண்டு சென்று வஞசி நகரமடைநது ஆஙகுளள பலசமயவாதிகள கூறிய கொளகைகள யாவும மனததிறகுப பொருநதாமையால் அவற்றையும முன்புகொண்டிருநத வேறு வடிவததையும துறநது இநநகரமடைநது நுமமைச சரண்புககேன தேவரீா அடிசசிககு உண்மைப்பொருளை உணாததியருள வேண்டும" என்று பிராததிகக, அவா பிரததியககம அநுமான மெனனும் இரண்டு அளவைகளின் இல ககணஙகளையும அவறறின போலிவகைகளையும உணமையறிவுணடாவதறகுக கருவியாக அவளுக்குக கூறினா.

௩௦.—பவத்திரமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை

தானஞசெய்தலை மேறகொணடு சீலததில முதன்மையாக நின்று பழம்பிறப்பின் உணாசசியையடைநத மணிமேகலை, அப பால் புத்தம் சரணஙகசசாமி தர்மம சரணஙகச்சாமி ஸஙகம

சரணங்கச்சாமி என்பவற்றை மூன்று முறை சொல்லி மும்மணிகளையும் மூன்றுமுறைவணங்கி அறவணவடிகளைச் சரணாகதியாக அடைந்தாள். அடையவே பௌத்ததருமத்தை உபதேசிக்கத் தொடங்கிய அவர், "இதனைக்கேட்பாயாக: உயிர்களெல்லாம் அறிவில்லாமல் இருந்த காலத்தில் தேவர்கள் பிரார்த்திக்கத் துடிதலோகத்தினின்றும் இவ்வுலகில் அவதரித்து அரசமரத்தினடியிலேயிருந்து தத்துவத்தை ஆராய்ந்தறிந்து மாரனைவென்று முக்குற்றங்களையும் அறுத்து விளங்கிய புத்ததேவன் அருளிச்செய்த இன்பமயமாகிய கட்டுரையாகும் இது; பண்டைக்காலத்தில் அவதரித்த அளவற்ற புத்தர்கள் கருணைமிகுந்து திருவாய்மலர்ந்தருளியதும் இதுவே" என்று சொல்லிப் பேதைமை முதலிய பன்னிரு நிதானங்களின் தோற்றவொடுக்கங்களையும் பிறவற்றையும் முறையே விளங்க உபதேசித்து, "உன்மனத்திருள் நீங்குக" என்றுகூறி ஞானதீபத்தை நன்கு காட்டினர். மணிமேகலை அவ்வுபதேசமொழிகளைக்கேட்டு ஐயந்திரிபறவுணர்ந்து பிறவித்துன்பம் ஒழிவதாகவென்று அந்நகரிலேயே நோற்றுக்கொண்டிருந்தாள்.

உ

கணபதி துணை

மணிமேகலை

பதிகம்

*[கதைபொதியாட்டு]

இளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து
விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி
பொன்றிகழ் நெடுவரை யுச்சித் தோன்றித்
தென்றிசைப் பெயர்ந்த தீவத்
தெய்வதம்
ரு சாகைச் சம்பு தன்கீழ் நின்று
மாநில மடந்தைக்கு வருந்துயர் கேட்டு
வெந்திற லரக்கர்க்கு வெம்பகை நோற்ற

க ஞாயிறு - சூரியன் எள்ளும் - இகழும், உவமவுருபுமாம்

க - உ "பொன்னிறம் பொலிந்த நிறத்தாள் தோன்ற" (மணி கூ நசரு)

ந வரை - மேரு உச்சி - உச்சியில்

௪ இத்தீவம் - சம்புத்தீவு

ரு சாகை - கிளை சம்பு - நாவல்மரம்

எ வெம்பகைநோற்ற - வெவ்வியபகையாக நோற்ற

(பிரதிபேதம்) க 'எள்ளுந்தோன்றல்' ௪ 'தென்றிசைப்பெயர்ந்த' ரு 'சாயகை' எ 'தோற்றச'

* இதுவும, இதுபோல இநநூலின ஒவவொரு
பகுதியின தலைபபில இருதலைப பாகததுள உளள வாககி
யங்களும் கிடைதத கையெழுததுப் பிரதிகளுள மிகப
பழையதும இநநூற பரிசோதனைககு இனறியமையா
திருநததுமாகிய
வீடடுபபிரதியிற

மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரவர்கள்
காணபபட்டன இகனுலும, பதிகததினிறுதியில,
" ஆறைம பாடடினு ளறிய வைததனனென "
எனறிருததலாலும இநநூற பகுதிகளின, பெயர
பாடடெனறு வழஙகிவநததென்று தோனறுகினறது

† முதலிலுளள எண காதையையும பினனுளளது
அதனடியையும குறிபபன

உ மணிமேகலை

சமபு வெனபாள சமபா பதியினள
செஙகதிரச செலவன றிருககுலம
விளககுந
௩௦ கஞச வேடகையிற காநதமன வேணட
அமர முனிவ னகததியன றனுது
கரகங கவிழதத காவிரிப பாவை

செஙகுணக கொழுஙகியச சமபா பதியயற
பொஙகுநீாப பரபபொடு பொருநதித
தோன்ற
கஙி ஆஙகினி திருநத வருநதவ முதியோள
ஓஙகுநீாப பாவையை யுவநதெதிா
கொணடாங
காணு விசுமபி ஞகாய கஙகை
வேணவாத தீாதத விளககே வாவெனப
பின்னிலை முனியாப பெருநதவன் கேடடீங
உ0 கனனை கேளிவ வருநதவ முதியோள
நினனுல வணங குங தண்மையள
வணஙகெனப
பாடலசால சிறபபிற பரதத தோஙகிய

அ சமபாபதியினள - சமபாபதியிடததே யிருநதாள, சமபாபதி யெனபது காவிரிபபூமபடடினததின பழைய பெயா

கூ செஙகதிாசசெலவன திருககுலம - சூரியகுலம

க0 கஞசவேடகையின - நீருணடாககும விருபபததைபுடைய, கம - நீா, கஞசம - நீருமாம, " கஞசங கலங்குவன " (ரள சுய·ம கடு) காநதமன - காநதனெனிய மன, காநதனெனபது ஒரு சோழன பெயா, " கனனி யேவலிற காநத மனனவன " (மணி உஉ உஎ)

கக மூ " அமர முனிவ னகததியன றனது "

(மணி உஉ கூ)

கஉ கரகம - குணடிகை, "நீர றவறியாக கரகதது" (புறநா க) காவிரிபபாவை - காவிரியாகிய மஙகை, "நீாபபாவை" (மணி பதிகம, கரு)

கரு செஙகுணககு - செவவிய கிழககு, செமமை - நோமை

கஎ ஆணு - நேயம, "ஆணுப பைஙகிளி யாணடுப பறநதே" (சீவக கOOஉ) ஆகாயகஙகை பெயா

கஅ வேணவா - வேடகையாலாகிய அவா, தோல் உயிா கு அரு, பாாகக

கக பினனிலை முனியா - பினநிறறலை வெறுத தியன

பெருநதவன - அகத

உO அனனை விளி, அனனையெனறது காவிரியை

உஉ மு மணி கஅ · 57 பாதகது - பாதகணடததில

(பி - ம்) கO 'கஞைசை' கக 'முனிவான' கஉ 'கவிழ்நத' கரு 'ஒழுகிய சமபாபதி' கஎ 'ஆணாட' கஉ 'முனிவாய' உO 'முதியோளினி' உக 'தகைமையள்'

கோடாச செங்கோற சோழா தங் குலககொடி
கோணிலை திரிநது கோடை நீடி னுமஉறு
நானிலை திரியாத தணடமிழ்ப பாவை
தொழுதன ணிறபவத தொனமூ தாட்டி
கழுமிய வுவகையிற கவாறகொணடிருநது
தெயவக சருவுந திசைமுகக கருவும
செமமலா முதியோன செயத வந்நாள்

---

௨௩ சோழா தஙகுலககொடி -
வேறறுவேநதரனுகாமையால சோழா
தங குலககொடியாயுளளாள , இபபடியே வையைநதி, "
வையை யெனற பொயயாக குலககொடி " எனறு
கூறபபடடுளளது , சிலப் ௧௩ ௧௭௦

௨௪ மணி ௬ ௯௪ - ஆம அடிககுறிபபைப பாாகக

௨௫. பாவை - காவிரி

௨௬ தொழுதனளநிறப - தொழுது நிறப

௨௭ கழுமிய - கலநத கவான - துடையினமேல

௨௮ - ௯ தெய்வக்கரு - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் மகாராஜிக லோகமுதலிய தெய்வலோகம் ஆறினுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வக்கணப் பிண்டங்கள், தெய்வலோகம் ஆறாவன (௧) மகாராஜிகலோகம், (௨) திரியத் திரியசலோகம், (௩) யாமலோகம், (௪) துஷிதலோகம், (௫) நிருமாணரதி லோகம், (௬) பரநிருமித வசவர்த்திலோகமென்பன, "இருமூவகையிற் பெருவனப்பெய்திய தெய்வதக் கணங்களும்" (மணி ௬ : ௱௭௮ - ௯) நிரைமுகக்கரு - ப்ரஹ்மகாயிகலோகம் முதலிய ப்ரஹ்மலோகம் இருபதினு முள்ள இருபது வகைப்பட்ட ப்ராஹ்மகணப்பிண்டங்கள், ப்ராஹ்மலோகம் இருபதாவன (௧) ப்ரஹ்மகாயிகலோகம், (௨) ப்ரஹ்மப்ரோஹிதலோகம், (௩) மஹாப்ரஹ்மலோகம், (௪) பரீத்தாபலோகம், (௫) அப்பிரமாணாப லோகம், (௬) ஆபாஸ்வரலோகம், (௭) பரீத்தசுபலோகம், (௮) அப்பிரமாண சுபலோகம், (௯) சுபகிருஸ்னலோகம், (௧௦) பிரகத்பலலோகம், (௧௧) அஸஞ்ஞி யாஸத்துலோகம், (௧௨) அப்பிரகலோகம், (௧௩) அதபலோகம், (௧௪) ஸுதர்ச லோகம், (௧௫) ஸுதர்சிலோகம், (௧௬) அகநிஷ்டலோகம், (௧௭) ஆகாசானந் தியாயதனலோகம், (௧௮) விஞ்ஞானானந்தியாயதனலோகம், (௧௯) ஆகிஞ்சந் யாயதனலோகம், (௨௦) நைவஸஞ்ஞாஸஞ்ஞாயதனலோகமென்பன; இவற்றுள், ப்ராஹ்மகாயிகலோகம் முதலியன பதினாறையும் உருப்பப்ராஹ்மலோகமென் றும், ஆகாசானந்தியாயதன லோகம் முதலிய நான்கையும் அருப்பப்ராஹ்ம லோகமென்றும் கூறுவர், "நால்வகை மரபின் அருப்பப் பிரமரும், நானால் வகையின் உருப்பப் பிரமரும்" (மணி ௬ : ௧௭௬ - ௭) மேற்கூறியவற்றுள், தெய்வலோகங்கள் ஆறும் ஸகாம லோகங்களென்றும் கூறப்படும்; இவை பௌத்தநூலிற் காணப்பட்டன. செம்மலர் முதியோன் - மஹாப்ராஹ்மா. அந் நாள் - அந்நாளில்.

(பி - ம்.) ௨௪ 'கோணிலைதிரிந்து' ௨௬ 'தொன்மூதாட்டியைக்'

என்பெயர்ப் படுத்த இவ்விருபெயர் மூதூர்
நின்பெயர்ப் படுத்தேன் நீவாழிய என

இருபாற பெயரிய வுருகெழு மூதூா
ஒருதா றாகவெளி யுரவோன் றனக்குப
பொருவிழா வறைந்தும பெருகிய
தலரெனச
நந்தி சிந்தைக் கொடுஞ்சிறை சித்திரா பதிதான
யத்த மாலையான மாதவிக் குளைத்ததா
மணிமேகலைதான மாமலா கொய்ய

சுO என்பெயாப்படுத்த - எனபெயாப்படைச்செய்த, என்றதனால், சம
பாபதி யெனனும் பெயா சமபுதநீவுத தெய்வத்திற்கு இயலபாகவே உண்டென்பது பெறப்பட்டது இதனை, "தகவில்லை கொலலோ சமபாபதி" (மணி சு கஙஅ) என்று வருதலாலுணாக.
சிலப்பதிகாரத்திலும இந்நூலிலும தென்மதுரையையும அதன அதிதேவதையையும மதுராபதியென்று வழங்கியிருத்தல காணக சோழாகளின பழைய இராசதானியாதலின, இந்நகரம மூதூரெனப்பட்டது இப்படியே இந்நூலிற பலவிடத்தும இந்நகரை மூதூரென்று வழங்குவா (உ சுச, சO, ரு சுச, ச உஅ, கஅ சுக, உO உஅ, உக கக்க), "ஆரங்கண்ணிச் சோழன மூதூா" (பதிகம், கஉ) எனவும, "வீங்குநீா வேலி யுலகிற கவனகுலத்தோா, டோங்கிப் பரந்து ஒழுகலான" (சிலப் க கக - உ) எனவும வருதல

காணக

௩௨ இருபாற பெயரிய - சமபாபதி, காவிரிபபூமபட்டினம என்னும

இருவகைப பெயரினையுடைய உருகெழு மூதூா - பகைவாககு அசசததைதச செயதல பொருநதிய பழைய ஊா, மு மணி ௨ ௩௩

க - ௩௨ விரிசடையாட்டி, தெயவதம, சம்புவெனபாள, சமபாபதி யினள, அக்காலததுக காவிரிபபாவை ஒழுகி அசசமபாபதியயலில ஃதானற, ஆஙகிருநத முதியோள நீாபபாவையை எதிாகொண்டு விளககே வாவென, அதனைப பெருநதவன கேட்டு வணஙகென, குலககொடி தணடமிழ்பபாவை

யமமுதியாளைத தொழுதுநிற்ப, அமமூதாட்டி, அவளைக கவாஎிற கொண டிருநது, அநநாளில, எனபெயாப படுதத இமமூதூரை நினபெயாப படுத தேன, நீவாழியவெனறலால இருபாற் பெரியமூதூரெனக

௩௩ நூறுவேள்வியுாவோன - சதமகன, இந்திரன

௩௪ அலாபெருகியதென, அலா - பலாறியகழததும பழிமொழி

௩௫ சிததிராபதி - மாதவியின நறறாய, " எறபயநத, சிததிராபதிக குஞ செபபுநீ " (மணி ௨ ௭௦ - ௭௧) என்று மாதவி கூறுதலாலுணாக

௩௬. வயநதமாலை - மாதவியின தோழி, " தன்மக டோழி, வயந்த மாலையை வருகெனக கூஉய் " (மணி. ௨. ௭ - ௮), இவளைக கூனியென றும வழஙகுவா மாதவி - மணிமேகலையின் தாய, நாடகக கணிகை

(பி - ம்) ௩௧ ' பெயாபடுததேன '

அணிமலர்ப் பூம்பொழி லகவயிற் சென்றதும்
அங்கப் பூம்பொழி லரசிளங் குமரனைப்
பார்த்திறங் கண்டவள் பளிக்கறை புக்கதும்
பளிக்கறை புக்க பாவையைக் கண்டவன்
துளக்குறு நெஞ்சிற் றுயரொடும் போயபின்
மணிமே கலாதெய்வம் வந்து தோன்றியதும்
மணிமே கலையை மணிபல் லவத்துய்த் ததும்
உவவன மருங்கினவ் வுரைசால் தெய்வதம்
சுதமதி தன்னைத் துயிலெடுப் பியதூஉம்
ஆங்கத் தீவகத் தாயிழை நல்லாள்
தான்றுயி லுணர்ந்து தனித்துய ருழந்தூஉம்
உழந்தோ ளாங்கண் ணொளிமணிப் பீடிகை
பழம்பிறப் பெல்லாம் பான்மையி
னுணர்ந்தூஉம் ———— ————
———— —— —— ————

௯௮
௯௯

பொழில - உபவனம அகவயின - உள்ளிடத்தே
பொழில - பொழிலில அரசிளஙகுமரனை - உதயகுமரனை
பளிககறை - பளிஙகாலாகிய அறை ௬௧ பாவை - மணி
மேகலை

௬௨ துளககுறுநெஞசு - நிலை கலஙகுதலுறற
நெஞ்சு, "கடிமாக
துளஙகிய காவும" (புறநா ௨௩)

௬௩ மணிமேகலா தெயவம - அரசா வாதைபணணுதபடி இநதிரன
ஏவலாலே சில தீவுகளைப பாதுகாததுககொணடிருததலையுடையது, கோவல
னுடைய குலதெயவம

௬௪ மணிபலலவம - ஒரு சிறுதீவு, சிறுதீவை
வழஙகுவா
அநதாததீவென று
௬௫

உவவனம - உணடாககபபடட வனம, உபவனமெனனும
வட மொழிச சிதைவு, இதனை ஆராமமெனறும
வழஙகுவா உரைசால - புக
ழமைநத.

௬௬ சுதமதி - மாதவியின தோழியாகிய ஒரு பாரபபனி துயில
எடுபபியதூஉம - துயில எழுபபியதும, "உரவுநீரப பரபபி னூாதுயி
லெடுபபி" (சிலப் ௪ எ௬)

௬எ நலலாள - மணிமேகலை

௬அ தனிததுயருழநததும - ஒபபறற துயரால வருநதியதும, "அருந
துயருழககுநின றிருநதிழை யரிவை" (புறநா ௧௪௬)

௬௯ ஒளிமணிபபீடிகை - செவவொளியையுடைய மாணிக்கததா
லாகிய புததனுடைய பாதபீடிகையால

(பி - ம்) ௬௧ 'பாவை கணடவன' ௬௨. 'பெயாநதபின்' ௬௪ 'மணிப
பலலவம்' ௬௬. 'துயிலெழுபபியதூஉம' ௬அ 'தானறுயிலெழுந்து'
௬௯ 'உழநதோணமுனனா'

உணாந்தோன் முன்ன ருயாதெயவந
தோன்றி
மனஙகவ லொழிகென மநதிரங
கொடுததும
தீப திலகை செவவனந தோன்றி
மாபெரும பாததிர மடககொடிக
களிததும
பாததிரம பெறற பைநதொடி தாயரொ
டியாபபுறு மாதவத தறவணாத
தொழுததும
அறவண வடிக ளாபுத திரன்றிறம
நறுமலாக கோதைககு நன்கன
முரைததும
அஙகைப பாததிர மாபுத திரன்பாற
சிநதா தேவி கொடுதத வண்ணமும

ருக உயாதெயவம - மணிமேகலாதெயவம

ருஉ கவல - கவலுதல , முதனிலைத
தொழிறபெயா மநதிரம - வேறறுரு அடைவிபபதும,

அநதரததில திரியசசெயவதும, பசியை ஒழிபபதுமாகிய மூனறு மநதிரஙகள கொடுததலும - உபதேசிததலும

௫௩ தீபதிலகை - மணிபலலவததிலுளள புததனுடைய பாதபீடி

கையை இநதிரனேவலால காவலபூணடு ஒழுகுபவள, தீவுககு அலஙகாரமாக உளளவளெனபது பொருள செவவனம செவிதாக, "தீவதிலகை செவவன மொழிககும" (மணி ௧௧ ௨0) எனவும, "சிறநதோாககலலது செவவனஞ சுராவாது (மணி ௧௧ ௧௨௧) எனவும இமமொழி இபபொருளில வழஙகிவருதல காணக

௫௪ மாபெருமபாததிரம - அமுதசுரபியெனனும பெயருளள பிசசைப பாததிரததை மடககொடிககு - மணிமேகலைககு

௫௫ தாயரொடு - மாதவி சுதமதியெனனும இருவரோடு, "ஆஙகத தாயரோ டறவணத தோநது" (பதிகம, ௮௯), "பொறபெருடி தாயரு மபபதிப படாநதனா" (௨௮ ௧௫௪), "நதாகடல கொளளஙின ருயரும யானும" (௨௯ ௩௫) என இவவிருவரையும மணிமேகலையின தாயரென இநநூலுளளே வழஙகிவருதல காணக

௫௬. யாபபு - கட்டு அறவணா - புதத சஙகததினரான ஒரு முதிய முனிவர

௫௭ ஆபுததிரன - ஓரநதணன, தனனைபபெறறவுடன தாய நீஙகிவிட, எழுநாளவரையில ஒரு பசுவால பாலூடடிக காககபபடடமையின,

கூ0 சிந்தாதேவி - ஸரஸவதிதேவி , யாவருககும சிநதையிற் றேன றிச சொறபொருளுணாததுபவளெனபது பொருள, இநநூலுளளே, " நாமி சைப பாவாய" (கச கஅ), " செழுஙகலைபபாவாய" (உரு - கநக)

(பி - ம்) கூஉ 'ஒழியென' கூக 'தீவதிலகை' கூஎ. 'அறவணரடி கள்' கூஅ 'நறுமணககோதைககு' கூகூ 'ஆஙகபபாததிரம'

ப தி க ம்

மறறப பாததிர மடககொடி யேநதிப
பிசசைக கவலூரப பெருநதெரு
வடைநததும
பிசசை யேறற பெயவளை கடிஞையிற
பததினிப பெண்டிர பாததூ ணீததததும
கூரு ஈாரிகை நலலாள காயசண டிகைவயிற
றீனத தீககெடுத தமபல மடைநததும
அமபல மடைநதன ளாயிழை யென்றே
கொஙகலா நறுநதாரக கோமான் சென்றதும
அமபல மடைநத வரசிளங குமரன்முன்
எ0 வஞச விஞசையன் மாளவடி வாகி

மறஞ்செய வேலோன் வானசிறைக்
கோட்டம்

அறஞ்செய கோட்ட மாக்கிய வண்ணமும
காயசண டிகையென விஞ்சைக காஞசனன

"உணாவிற ரேனறி யுரைபபொரு ளுணாதது, மணிநிக ழவிரொளி மடநதை" (உநி கசஅ) என வழஙகுதலால இஃது உ ணரபபடும

கக மடக்கொடி - மணிமேகலை

கஉ பிசசைககு - பிக்ஷைககு அவவூா - காவிரிபபூமபட்டினம

கங கடிஞை - பிசசைபபாததிரம, "தோமறு கடிஞையும" (சிலப் கO கஅ)

கச பததினிபபெண்டிா - ஆதிரை பாததூண - பகுததுண்ணும உணவு

கரு காயசண்டிகை - ஒரு விததியாதர மகள

கசு ஆனைததீ - எததனையும தணியாத பெருமபசியைச செயவதொரு வியாதி, இதனைப பஸமக வியாதியெனபா ஸ்ரீ புராணமுடையாா, இத னியலபை, சீவக சஎO, சஎரு - ஆம பாடலகளாலுணாக அமபலம - உலகவறவி

கஅ கோமகன - உதயகுமாரன

௭௦ விஞைசயன
னுடைய மனைவியாகிய

மகளவடிவு - காஞ்சனனெனனும விததியாதா
காயசணடிகையினது உருவம, மகள - மனைவி,
இநநூலுளளே, "நினககிவன மகனாகத தோனறிய தாஉ, மனககினியாற்கு நீ
மகளாய தாஉம" (உக உக - ௬௦) எனபுழி மகளெனபது இபபொருளதாத
லுணாக

௭௧ வேலோன - சோழன சிறைககோடடம -
சிறைசசாலையை.

(பி - ம்) ௬௬ 'பெருநதகைககடிஞை' ௭௦ 'மகள
வடிவாயதாஉம' ௭௬ 'காஞ்சயன'

அ மணிமேகலை

ஆயிழை தனனை யாவா தறுகலும
௭௫ வஞ்ச விஞசையன மனனவன சிறுவனை
மைநதுடை வாளிற றபபிய வணணமும
ஐயரி யுணகணவன றுயா பொறு அள
தெயவங கிளவியிற றெளிநத வணணமும
அனறகழல வேநத னாயிழை தனனைச
௮௦ சிறைசெய தெனறதுஞ சிறைவீடு
செயததும

நறுமலாக கோதைககு நலலற முரைததாங
காயவனை யாபுத திரனா டடைநததும
ஆஙகவன றனனொடு மணிபீடிகை போகி
ஓஙகிய மணிபல லவததிடை யுறறதும
அந உறறவ னாஙகோ ருயாததவன வடிவாயப
பொறறொடி வஞசியிற பொருநதிய
வணணமும

எச அணுகலும - நெருஙகுதலும

எரு மைநது - வலி தபபிய - வெடடிய, "
வாளிற றபபிய வல விளை யனறே" (மணி உக ருO)

எஅ தெயவககிளவி - கநதிறபாவையாகிய
தெயவததின மொழி

எகு வேநதன - மாவணகிளளி

அO வீடு - விடுதல

அக நறுமலாக கோதைககு - இராசமாதேவிககு
நலலறம - பௌததத தருமம, இதனை அருளறமெனறுங
கூறுவா

அஉ ஆபுததிரன நாடு - சாவகநாடு

அங ஆஙகவன றனனொடு - ஆபுததிரனொடு

அச புததனுடைய
பாதபீடிகையினையுடையதாதலின, 'ஓஙகிய

மணிபலலவம' எனறா

அரு உயாதவனவடிவாய - மணிமேகலை உயாஙத முனிவன வடிவங கொணடு, "மையற சிறபபிற றெயவங தநத, மநதிர மோதியோா மாதவன வடிவாய" (உகூ எ0 - எக) எனறு பின வருதல காண்க.

அகூ வஞசி - சேரனுடைய இராசதானி

(பி - ம்) எஎ - அஉ 'நெடுநிலைக கநதி னினற பாவை, வருவ துரைதது மயககொழி யெனறது, மகனறுயா பொறாஅ மனனவன மாத ரைச சினஙகொண டாஙகோா சிறையிடை யிடடதும, சிறைவீடு செயத விராசமா தேவி, பொறைகொண டிரபபச சீலங கொடுததது, தாழ்கழல வேநதன சாவக மனனனுக காயிழை தனனை யகறறிய வணணமும' அக 'நறுமலாககோதை நலலறம' அகூ 'பொறகொடிமூதூா', 'பொற றொடி வஞசி'

பதிகம் கூ

நவையறு நன்பொரு ளுரைமி னோவெனச்
சமயக கணக்கர் தநதிறங் கேட்டதும
ஆங்கத தாயரோ டறவணாத தோநது
பூங்கொடி கசசி மாநகா புக்கதும
புககவள கொணட பொய்யுருக் களைநது
மறறவா பாதம வணஙகிய வணணமும
தவததிறம பூண்டு தருமங கேட்டுப
பவததிற மறுகெனப பாவை நோறறதும
இளஙகோ வேநத னருளிக் கேட்ப

வளஙகெழு கூல வாணிகன சாததன
மாவண டமிழததிற மணிமே கலைதுற

அஎ நலையறு - குறறமறற நனபொருள - நலலததுவஙகளை

அஅ. சமயககணககா - சமயவாதியா, "சமயக கணககா மதிவழி கூறுது", "மாறுகொணடறையு மதிறற கடலகிளா, சமயக கணககா தநதிறங கடநது" (கல் கஎ, கூகு)

அக ஆஙகு - வஞசிநகாததில கூ0 கசசி - காஞசிநகாம

கூக பொயயுரு - முனனஙகொணட முனிவன வடிவு

கூஉ அவா - அறவணவடிகளது கூங தருமம - பௌதத தருமம

கூரு இளஙகோவேநதன் - சிலப்பதிகார நூலாசிரியராகிய இளங் கோவடிகள் அருளிக கேடப - அருளபுரிநது கேடப, கேடடருள வென விகுதிபிரிததுக கூடடினும அமையும

கூசு கூலவாணிகன சாததன - கூலவாணிகனன சாததன, கூலம எணவகைதது நெலலு, புலலு, வரகு, தினை, சாமை, இறுஙகு, தோரை, இராகியென, பதினெண வகைதெனபா கூததநுலாா; "பதினெண் கூலமு முழவாககு மிகுக"

கள தமிழ்ததிறம - தமிழிலககணததின பாகுபாட்டால மணி மேகலை துறவு - மணிமேகலைதுறவெனனும பெயருள்ள இநநூலை, இந நூலுககு மணிமேகலைதுறவெனனும பெயருணமை நீலகேசியுரை முத லியவற்றிற் காணபபடும, ஆயினும மணிமேகலையெனனும பெயா இரு வகை வழககிலும மிகுதியாக வழஙகுதலபற்றி, அபபெயரே ஈண்டு எடுத தாளபபட்டது இனி, மணிமேகலை துறவெனபதனை நூறபெயராகக கொள்ளாமல மணிமேகலை யெனபவளுடைய துறவெனறு கொள்ளினும பொருநதும.

(பி - ம்.) அக. 'தொழுது' கூO. 'காஞ்சிமாநகா' கஉ 'மற்றவன' கள. 'வணடமிழததின மணிமேகலை திறம'

கூO மணிமேகலை

வாறைம பாட்டினு ளறியவைத தனனென்.

*பதிகம முற்றிற்று

---

௧ † அரிமேய்வ ன்னுயாத்த வாதியான வண்டின்
புரிமேறும் போதி நிழற்கீழ்ப் - பெரியோன
அடித்தா மரைமலரை யனபோடேறு சென்று
பிடித்தார் பிறவார் பெயர்ந்து

௨ புத்தபுனற் பூம்பொய்கைப் பூம்புரார் மாகவிக்கு
வாய்த்த மணிமேகலைத்துறவை - ஏத்தன
மணிமேகலை

---

௬௪ ஆறைம்பாட்டினுள் - முப்பத்து பாட்டினுள்
அறிய - தம்

முகத்தா அறியுமப்படி என்னெனனும் அசைச சொலலால ஆசிரியபபா
முடிதல் சிறப்புடைத்தலனோர, "ஏகாரை முதலா" (தொல் செய் சூ
௨௪௦) என்பதற்கு, 'ஞணநமனியரலவழள வென்றும் ப
புள்ளி யீறறினுள் ஒன்றனை இறுதியாகச
செய்யுஞ் செய்புள் பொருட்டோடாத

வும் சொறறொடராகவும் செய்வது இயைபுத்தொடைமே எ - று, இவை
பெனறதனுனே பொருளும் இயைந்து சொலலும இயைந்துவருமென
பது கருதது சீத்தலைச் சாத்தனார் செயயபபட்ட
மணிமேகலையும

கொங்குவேளாற் செய்யப்பட்ட தொடர்நிலைச் செய்யுளும் போல்வன, அவை னகார ஈற்றன இற்றன' எனப் பேராசிரியரும், 'ஞ ள என ஞம் பதினொரு புள்ளியுள் ஒன்றனை யீறாகக் கொண்டு செய்யுட்பொருட் டொடராகச் செய்வது இயைபெனப்படும் எ - று, இயைபென்றதனானே பொருளியைதல் பெறாரும் ?ரந்த மொழியால் அடிநிமிர்ந்த தோல் உயிரீற்றவாயவரும் னகாரவீற்றான் இற்றுப் பொருள் தொடர்ந்தன மணிமேகலையும் உதயணன் கதையும்' என நச்சினார்க்கினியரும் எழுதியவை இங்கே அறிதற்பாலன

௯௨ - ௯௮ மூதூர் விழாவறைந்தது முதற் பாவைநோற்றது ஈறாக வுள்ள மணிமேகலை துறவை இளங்கோவேந்தன் கேட்பக் கூலவாணிகன்

சாத்தன் ஆறைம்பாட்டினுள் அறிய வைத்தனனெனக

எல்லாவடியும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், டில ஆசிரியப்பா

இப்பாட்டு நிலைமண

* (பி - ம்) 'பாயிரமுற்றும்'

† இந்த இரண்டு செய்யுட்களும், இந்த வண்ணமாக மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரவர்கள் வீட்டுப் பிரதியில் மட்டும் இருந்தன

மணிமேகலை

முதலாவது

விழாவறை காதை

[முதலாவது விழாவறைந்தபாட்டு]

உலகந திரியா வோஙகுயா விழுசசீரப
பலாபுகழ் மூதூாப பணபுமேம படீஇய
ஓஙகுயா மலயத தருநதவ னுரைபபத
தூஙகெயி லெறிநத தொடித்தோட
செமபியன்

க - ரூ உலகம - நனமககளுடைய ஒழுககம திரியா - வேறு படாத ஓஙகுயா விழுசசீா - மிகவுமுயாநத சீரியபுகழ் திரியாமூதூா, சீரினையுடைய மூதூரெனக, "உலகம புகழநத வோஙகுயா விழுசசீ,' ரலவாய" (முருகு கஉச - கூ) பலா புகழ மூதூா - பல தேசததாரும கொணடாடுமே பழமையாகிய நகரம, எனறது காவிரிப பூமபட்டினததை, பலரும புகழ் தலை, "பூமபுகாா போறறுதும பூமபுகாா போற்றுதும" (சிலப் க கo), "வாழியரோ புகழா லமைநத புகாா" (சிலப். புகாாககாணடததி னிறுதிச செயயுள்) எனபவறறாலும பிறவறறாலும உணாக, பலா - பல சமயததாருமாம மூதூாப பணபு மேமபடீஇய - மூதூரின தனமைகள் மிகும பொருட்டு மலயம - பொதியினமலை அருநதவன - அகததியன மேமபடீஇய உரைபபவெனக

௪. தூங்கு எயில் செம்பியன் - தேவர்கட்குப் பகைவராகிய அசுரர்களுடைய, ஆகாயத்திலே அசைகின்ற மதில்களை அழிந்த வீர வளையை யணிந்த தோளையுடைய சோழன், இவன் சோழருள் ஒருவன், இவன் தூங்கெயிலழித்ததனை, "ஒன்னா ருட்கும் துன்னருங் கடுந்திறற், றூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர்" (புறநா. ௩௯), "தூங்கெயில் மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணம்மானை, சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மானை" (சிலப். ௨௯ 'வீங்குநீர்' என்னும் செய்யுள்), "வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விசும்பிற், றூங்கு மெயிலுந் தொலைத்தலால்" (பழ. ௪௯) என்பவற்றாலுணர்க.

(பி - ம்) ௨ 'மேம்படுதல்', 'மேம்படியர்' ௩ 'ஆங்குயர் மலயத் தருந்தவ னுரைப்ப'

விண்ணவர் தலைவனை வணங்கிமுன் னின்று
மண்ணகத் தென்றன் வான்பதி தன்னுள்
மேலோர் விழைய விழாக்கோ ளெடுத்த
நாலேழ் நாளினு நன்கினி துறைகென
அமரர் தலைவ னாங்கது நேர்ந்தது
கவராக் கேள்வியோர் கடவா ராகலின்
மெய்த்திறம் வழக்கு நன்பொருள்
வீடெனும்
இத்திறந் தத்தம் இயல்பினிற் காட்டும்
சமயக் கணக்கருந் தந்துறை போகிய

௩ விண்ணவர் தலைவனை - இந்திரனை

௪-௫ அருந்தவன் உரைப்பச் செம்பியன் வணங்கி யென்க, உரைப்ப எதிர்கொள்வெனவும் இயையும்

௬ 'மண்ணகத்து' என்பதுமுதல் சோழன் வார்த்தை வான்பதி தன்னுள் - நன்றாகிய காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில

௭ விழாக்கோள் எடுத்த - விழாவெடுத்தலை மேற்கொண்ட

௮ நாலேழ்நாளினும் - இருபத்தெட்டு நாளினும், "நாலேழ் நாளினும்" என்பர் மேலும், ௫ ௬௭

௫-௮ முன்னின்று உரைக்கென, உரைக்கென - உரைக்கவென்று சோழன் வேண்ட

௯ நேர்ந்தது - இந்திரன் உடன்பட்டது, இது பெயர், விழாவை யென்றபடி

௧௦ கடவார் - பிழையார்

௧௧ மெய்த்திறம் - மெய்ம்மையையுணர்த்துவனவாகிய நூல்வகைகள், வழக்கு - உலகியல், நன்பொருள் - தத்துவம், வீடு - முத்தி, "மெய்த் திறம் வழக்கென விளம்புகின்ற, வெத்திறத்தினும்" (உ௭ ௧௦௬ - ௭) என்பர்மேலும் இப்படியே, "அருமறை விதியு முலகியல் வழக்கும், கருத் துறை பொருளும் விதிப்பட நினைந்து" (௬௬) என்றார் கல்லாடத்தும்

௧௨ இத்திறம் - இவ்வகைகளை

கரு   தம துறைபோகிய - தமமுடைய வழியிற்

கைதோநத

கசு   அமயக கணககரும - காலஙகளை எண்ணிச

சொலவோராகிய

சோதிடரும,   கணககொனபது கணககென்னும
அகலாராகி - இநநகரை விட்டு நீஙகாராகி

வடமொழிச சிதைவு

(பி - ம்) கக ‘ பேருாக ’

திறமவிளககும ’ கசு ‘ கவையக கணககருங கலலென

க.—விழாவறை காதை

கரு.

கடு காநதரு வெயதிய கடவு ளாளரும
பாநதொருங கிண்டிய பாடை மாககளும
ஐமபெருங குழவு மெண்போ ராயமும

வந்தொருங்கு குழீஇ வானபதி தன்னுட
கொடித்தேர்த் தானைக் கொற்றவன் றுயரம்
உ௦ விடுத்த பூதம விழாக்கோண் மறுபபின

கடு கரந்துரு எய்திய கடவுளாளரும - மக்கள் கண்கள் காணப் பொருளவென்று தமது மிக்க ஒளியையுடைய தெய்வ யாக்கையை மறைத்து அக்கண்கள
துக்கொண்ட தேவரும
பொறுக்குமளவினவாகிய உருவங்களை நிருமித்த
இதனை, "அந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின, வந்து காண்குறூஉம வானவன விழவும்" (சிலப் சு எஉ - கூ),
"அவளுக்குப, பூவந்த வுண்கண பொறுக்கென்று மேவித்தன, மூவா விளங்கு காட்டி" (சிலப் கூ கூகூ - ரு) என வருவனவற்றாலும அவற்றின உரையாலும உணாக

கக ஒருங்கு ஈண்டிய - ஒன்றுபடத்திரண்ட பாடை மாக்கள - மொழி வேறுபட்ட மாக்கள், இவாகள, மாக்கலந்தருஉ செலவப் பொருட்டால வந்த பரதேசிகள, இவரை, "புலமபெயா மாக்கள" (சிலப் ரு : கக), "மொழிபெயா தேத்தோா" (சிலப் சு கசகூ) என

வுங கூறுவர்

கஎ ஐம்பெருங்குழு - அமைச்சர், புரோகிதர், சேனாபதியர், தூது வர், சாரணரென்னுமிவர்கள், எண்பேராயம் - கரணத்தியலவர் முதலியோர், இவ்விவரத்தை, "அமைச்சர் புரோகிதர் சேனாபதியர், தவாத் தொழிற்றூதுவர் சாரணரென்றிவர், பார்த்திபர்க்கைம்பெருங் குழுவெனப்படுமே", "கரணத் தியலவர் கரும விதிகள், கனகச் சுற்றங் கடைகாப்பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை வீரரிவுளி மறவர்,
இனைய ரெண்பே ராய மெனப" (திவாகரம்) என்பனவற்றாலுணர்க, "ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்" (சிலப். ரு : கடு, பெருங். உ ரு ச)

கஅ ஒருங்கு குழீஇ - ஒன்றுபட்டுக்கூடி '... வானபதிதன்னுள்' என்றது முதலியன சமயக்கணக்கர் முதலியோர் வார்த்தை

கக கொற்றவன் - முசுகுந்தன் துயரம் - அவனுடைய கண்ணும் மனமும் இருளும் வண்ணம் அசுரர் விட்ட தாமசாஸ்திரத்தால் அவனுக்குளதாகிய துன்பம் துயரம் - துயரத்தை

உ0 விடுத்த பூதம் - முசுகுந்தனுக்கு ஒரு மந்திரமுபதேசித்து அவ

விருவளப் போகிய, பட்டினப்பாக்கம் மருவூர்ப்பாக்கம் இரண்டற்கும் இடையேயுள்ள நாளங்காடி யிடத்துப் பூதம், "வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை யொழிக்கென ..பீடிகை" (சிலப். ரு : சுடு - எ), "கடுவிசை யவுணர் இடனுங் காணகும்" (சிலப். சு : எ - கரு) என்பவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க விழாக்கோள் - விழாவெடுத்தல்

(பி - ம்) கரு 'காந்தருவெய்திய' கஅ 'குழீஇய' கக 'துயாற்', 'துயரிற' உ0 'மறைப்பின'

மடிதத செவவாய் வலலெயி றிலஙக
இடிகுரான் முழககத திடுமபை செய்திடும்
தொடுதத பாசததுத தொலபதி நரகரைப
புடைததுணணும பூதமும பொருநதா தாயிடு
உரு மாயிரு ஞாலத தாசுதலை யீணடும
ஆயிரங கணணோன விழாககால

கொளகென

வசசிரக கோடடதது மணஙகெழு முரசம
கசசை யானைப பிடாததலை யேறறி
வெற்றுரி போாதத விடியுறு முழகசிற்

உக வலலெயிறு - வலிய பல

உஉ முழககதது - முழககதோடு இடுமபை - துனபம

உ0 - உஉ மறபபின, பூதம இடுமபை செயதிடு மெனக

உரு - ச தொடுதத - கடடிய நரகா - தமமைப பிறா நமபுவதற குத தவவேடததில மறைநதுநினறு அததவததிற கிழுககானவற்றினகண ஒழுகும பொயவேடததா முதலிய அறுவகையோா புடைதது - அறைநது. பூதம - மேறகூறிய பொய வேடததா முதலிய அறுவரைத தன பாசங கடடிவா அவரை அறைநதுணணும சதுககபபூதம, இதனை,

" மாதுய ரெவவமொடு மனையகம புகாஅள
சேயிழை யாறறலும "

(மணி உஉ சக - ருக), " தவமறைந தொழுகுந
தனமையி லாளா, அவ மறைந தொழுகு மலவைப
பெணடிா, அறைபோா கமைசசா பிறாமனை நயப போா,
பொயககரி யாளா புறஙகூற ருளரென, கைககொள
பாசததுக

கைபபடு வோரெனக, காத நானகும கடுஙகுா லெடுபபிப, பூதம புடைத
துணும பூத சதுககமும", " பததினி யொருததி உயிாமுனபுடை
பப" (சிலப் ரு கஉஅ - ஙச, கு. எக - அக) எனபவறறாலுணாக

உரு மாயிருஞாலம - மிகப பெரிய பூமி. ஈணடும -
கூடும

உகூ. ஆயிரஙகணணோன - இநதிரன
காலகொள்கென - தொடங குகவெனறு சொலல, "
காலகோள் விழவின கடைநிலை சாறறி" (சிலப் ரு. கசச
)

உஎ வசசிரககோடடம - வசசிராயுதம
நிறகுஙகோயில, சிலப் ச கஉ மணங கெழுமுரசம -
விழாமுரசு

உஅ கசசை - கீழவயிற்றிற கடடும கசசை
பிடர்ததலை - பிடரிடம

உஎ - அ மு " வசசிரக கோடடதது மணஙகெழு
யானைபபிடாததலை யேறறி" (சிலப் ரு · கசக-உ)
முரசம, கசசை

உகூ - ஙக எற்றுரிபோாததமுரசு - வெனற

எற்றினது உரியைப

போாதநின முரசு, இககருததினைப பின வருவனவறறாலுணாக "நலவேற றரிவை தைஇய முரசம" (அகநா நாசுச), "எறிாணடேன் மதேது, வென்றதன பசசை சீவாது போாதத, .. முரசம" (புறநா உஅஅ),

(பி - ம்) உக 'வலவெயிறருமப' உள

வாஙகி' உகூ. 'இடியுருமுழககின -'

'மனகெழு', 'மணமுழா

க,—விழாவறை காதை

கரு

நூO கூற்றுக்கண் விளிக்குங் குருதி வேட்கை

முரசுகடிப பிகூஉ முதுக்குடிப பிறந்தோான்

திருவிழை மூதூா வாழவென றேத்தி

வானமும மாாரி பொழிக மன்னவன

கோணிலை திரியாக கோலோ னாகுக நூடு தீககு

சாந்தி செயதரு ளனனுள

" எற்றுரி முரச நாண வெறிதிரை " (சீவக உகசஉ), " சாறறிடக கொணட வேறறுரி முரசம " (பெருங். க கூஅ கoo), " எறறுரி முரசினிறைவன மூதாரககு " (பெருங் க சக கசடு) இடியுறு முழககின் முரசு-இடியினது முழககமபோலும முழககினையுடைய முரசு உறு உவமவுருபு, " தோளுற ஞெரதெயவந துணையாயதறுயா நீரததவாறும " (சீவக கo) கூறறுககண விளிககும முரசு-கூறறை அழைககு முரசு, கண அசைநிலையுமாம, "மீனக ணறறதன சுளையே " (புறநா கoக) குருதிவேடகை முரசு - குருதிப பலி கொளளும விருபபததையுடைய முரசு, " குருதி வேடகை யுருகெழு முரசம " (புறநா. ருo.) கடிபபு - முரசடிககுங குறுநதடி இககூ ம - அறை யும, புறநா கடுஅ

கூஉ திருவிழை மூதார (மணி க கூச)

வாழ்கென று - வாழக வென று

கூகூ ' வானமும்மாரி ' முதலியன முரசறை நதோன கூறறு

வானம - மேகம மாரி - மழை

கூச கோளநிலை திரியாக கோலோன ஆருக - கோளகள நிறகு ம நிலை குலையாமைககுக காரணமாகிய செஙகோலையுடையோனுககு, " கோனிலை திரிநதிடிற கோணிலை திரியும " (எ அ) என இநநூலுளளும, " கோணிலை திரிநது அரசுகோல கோடட னென்றனே " (உடுடு) எனச சீவகசிந்தாமணியுளளும வருதல காணக

கூடு சீவகசசாநதி - சீபசாநதி ; எனறது இநதிரவிழாவை, சம புததீவக காவற்றெயவம, முறகாலதது இதகிவிலுளளாரககு அசுராரால

வரும தீவனகப பரிகரிததறபொருட்டு இநதிரனுககுச செயதமையால இவவிழா இபபெயா பெற்றது, "நாவ லோஙகிய மாபெருந தீவினுட காவற றெயவதந தேவாகோற கெடுதத, தீவககசாநதி" (மணி உ க-௫), இனி, நகாததிறகு உளவாகுந தீஙகுகளைப பரிகரிததற பொருட டுச செயயபபடும இவ்விழா, தீவிற்குச செயவதனுேடொககு மெனபது பற்றித தீவககசாநதி யெனபபட்டதெனினுமமையும, இவவூரமபலததை, "உலகவறவி" (எ ௬௬, கஎ. எஅ, அ௬) என இநநூலுளளும, இவ்வூா வாயிலை, "உலகவிடைகழி" (௪௦ உஎ) எனச சிலப்பதிகாரத்துள்ளும, இவவூராசனை, "உலகமனனவன" (௫ ௪௬) என யிருததல காணக

இநநூலுள்ளும கூறி

(பி-ம்) ௬௪ 'கடிபபிேஷம' ௬௫ 'வானமும 'மாரியும' ௬௯ 'தீபசாநதி', 'தீவகசாநதி'

ஆயிரங் கண்ணேன் றன்னே டாங்குள
நாலவேறு தேவரு நலததகு சிறப்பிற
பாலவேறு தேவரு மிபபதிப படாநது
மனனன் கரிகால வளவனீங கியநாள
இநநகா போலவதோ ரியலபின தாகிப
பொனனகா வறிதாப போதுவ ரென்பது
தொன்னிலை யுணாநதோா துணிபொரு
ளாதலிற்

ஞோரண வீதியுந தோமறு கோட்டியும
பூரண கும்பமும பொலமபா விகைகளும
சு௫ பாவை விளக்கும பவவுடன் பரபபுமின்
காயககுலைக் கமுகும வாழையும வஞசியும
பூககொடி வலலியுங கருமபு நடுமின்

௬௯.
திவாகரா
நால்வேறு தேவா-முபபதது மூவா ; அவா வசுககள எணமரும,
பனனிருவரும, உருததிரா பதினொருவரும, மருததுவா
இருவரும், முந்த 167

௬௮ பாலவேறு தேவா - பதினெண கணஙகள்,
பால - பகுதி படாநது - நினைநது

௬௯ கரிகால வளவன - புகாரையாணட ஒரு சோழன் நீஙகிய
நாள - பகைவரை வெலல வடதிசையை நோககி அவன போன நாளில,
" இருநில மருஙகின . . . புண்ணியத திசைமுகம போகிய வஙநாள "
(நி · அ௯ - ௯௭) என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல காணக.

௭௧ பொனனகா - தேவலோகம வறிதா -
வறுமையையுடையதாக ; தேவா பலரும விழாககாண
இஙகாகக வநதுவிடுதலபற்றி, இவவாறு கூறபபட்டது

௭௦ - ௭௧ ஆகி வறிதாவென்க.

௭௩. கோட்டி - சபை, கோயிலவாயிலென்பா
பதவுரையாசிரியர், ௬௦ ௯௨

சிலப்பதிகார அரும்

சச பொலம பாலிகை - பொறபாலிகை

சரு. பாவை விளககு - பிரதிமை விளககு, “ பாவை விளககுபபசும பொற்படாகை” (சிலப் ரு. கருச) உடன பரபபுமின் - ஒருஙகு பரபபுமின்

சசு. வஞ்சி - மரவிசேடம , கொடிவிசேடமுமாம் , வஞசிநகா ததை, “ பொற்கொடிப பெயாபபடூஉம பொன்னகா” (உசு : கூஉ) என்று பின்பு கூறுதல காணக

சஎ. பூக்கொடிவலலி யெனரூா, துகிற்கொடியை மாறறுதறகு, “ கதலிகைக கொடியுங காழூன்று விலோதமும்” (மணி. க . ருஉ)

(பி - ம்) கூஅ. ‘ இபபதியடாநது ’ சஉ •‘ சொனனிலே ’ சங ‘ தோட்டியும் ’ சசு ‘ வாழைககதலியும வஞ்சியும ’ சஎ. ‘ கருமபொடு கடுமின் ’

க.—விழாவறை காதை

கள

பத்தி வேதிகைப் பசுமபொற றூணததுு
முத்துத தாம முறையொடு நாறறுமின்
விழவுமலி மூதூர் வீதியு மன்றமும
பழமணன் மாறறுமின் புதுமணற்
பரபபுமின்
கதலிகைக் கொடியுங் காழூன்று
விலோதமும
மதலை மாடமும வாயிலுஞ் சோததுமின்
றுதல்விழி நாட்டத திறையோன் முதலாப

௵ பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வமீ ருக
வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு
செய்வினை
ஆறறி மரபி னறிந்தோர் செய்யுமின்
தண்மணற் பந்தருந் தாழ்தரு பொதியிலும்
புண்ணிய நல்லுரை யறிவீர் பொருந்துமின்

சஅ பதி - வரிசை வேதிகை - திண்ணை தாணம் - தாண
சகூ தாமம் - மாலை
௬௦ மன்றம் - ஊர்க்கு நடுவாய எல்லாருமிருக்கும் மரத்தினடி, "மன்றமும் பொதியிலும்" (முருகு உஉசு.)
௬உ கதலிகைக்கொடியும் காழூன்று விலோதமுமென்பன துகிற் கொடி விசேடங்கள், காழ் - காம்பு
௬௩ மதலை - கொடுங்கை, பற்றுக்கோடுமாம்
௬௪. நுதலவிழி நாட்டத்திறையோன் - இறைவி கண்புதைத்த பொழுது நெற்றியிற் புறப்பட விட்ட கண்ணையுடைய தலைவன், என்றது சிவபெருமானை, விழிநாட்டம். வினைத்தொகை இனி, நுதலில இமையா நாட்டமென்றுமாம், "நுதலவிழி நாட்டத்திறையோன் கோயிலும்" (சிலப். கச எ)
௬௫ சதுக்கத்துத் தெய்வம் - சதுக்கப் பூதம், என்றது, முன்னாகக் கூறிய அறுவகை நாகரைப

புடைததுணணும பூததனை ; சதுககம - நாற
றெருககூடுமிடம

௫௬ செயவினை - செயவினையை

௫௭ ஆறறிமரபினறிநதோா - நிருததம முதலிய ஆறஙகஙகளையும
உணாநத முறைமையுடைய அநதணா, "ஆறறியநதணாககு"
(கலி கட
வள), ஆறு - வழியுமாம அறிநதோா ' முனனிலைபபெயா

௫௮ பொதியில — அமபலம ௫௯ புணணிய
நலலுரை - தரும பதம

(வி - ம்) ௪௬ ' முதததாம முகையொடு ' ௫௧ ' பழமணற்பாற்றுமின ' ௫௨ ' கதலிக்கொடியும ' ௫௫ ' சதுககதெயவம ' ௫௮, ' தணமணபநதா ' ௫௯ ' அறிநதோா பொருநதுமின் '
3

௬0 ஒட்டிய சமயத துறபொருள வாதிகள
பட்டி மணடபததுப பாஙகறிந தேறுமின
பறறு மாகக டமமுட னாயினும
செறறமுங கலாமுஞ் செயயா தகலுமின

வெணமணற குன்றமும விரிபூஞ
சோலையும
கூடு தணமணற றுருததியுந தாழபூந
துறைகளும
தேவரு மககளு மொததுடன் றிரிதரும
நாலேழ் நாளினு நனகறிந தீரென
ஒளிறுவாண மறவருந தேரு மாவும
களிறுஞ சூழ்தாக கணமுர சியமபிட
எ0 பசியும பிணியும பகையு நீஙகி
வசியும வளனுஞ சுரககென வாழ்ததி

கூ0 ஓடடிய - சபதஞ்செயத பொருள் - தததுவம
கூக படடிமண்டபம - விததியாமணடபம, ஓலககமணடபமெனறும
கூறுவா, "படடி மண்டப மேறறினை யேற்றினை" (திருவா சதகம சக), "பகைபபுறததுக கொடுதத படடிமண டபமும" (சிலப் ரு. கoஉ), "பன ணருங கலைதெரி படடி மணடபம" (கம்ப நகர கூஉ)
பாஙகு - உரிய இடம
கூஉ பறறுமாககள - பகைவா
கூங செற்றம - பகைமை நெடுஙகாலம நிகழுமகோபம, "செற்ற நீக கிய மனததினா" (முருந சஙஉ) கலாம - போா, "புலாறகளஞ செயத கலாஅத

தானையன" (புறநா சுகூ)

சுரு துருத்தி - ஆறறிடைககுறை

தாழ்பூநதுறைகள - ஆழ்நத பொலிவினையுடைய நீரததுறைகள்

சுஅ ஒளிறுவாள - விளஙகுமவாள், "ஒளிறுவாண மனனா" (புறநா களஎ) மறவா - வீரா

சுகூ கணமுரசு - முகததையுடைய முரசம, "கடிபபிகு கணமுரசம" (நாலடி க00), முரசின முகததைக கணணெனறல மரபு

எ0 பகை - உடபகை

எக மழையும செல்வமும சுரககவெனறு வாழ்ததி

எ0 - எக ழ "பசியும பிணியும பகையு நீஙகி, வசியும் வளனுஞ் சுரக கென வாழ்ததி" (சிலப், ரு எஉ - கூ)

(பி - ம்) சு0. 'ஒட்டிய துறபொரு ளுணாநத வாதிகள்' சுஅ 'வெளிறு வாண்மன்னரும்' சுகூ 'இயமப'

உ.—ஊாலருரைத்த காதை

கூ

அணிவிழா வறைநதன னகநகா மருஙகென

க —விழாவறை காதை முற்றிற்று

எஉ அகநகா - உளநகா , எனறது

பட்டினபபாககததை

க - எஉ அருநதவன உரைபபச செமமியன விணணவா தலைவனை நாலேழ்நாளினும வான்பதிதனனுள் உறைகென அவனோககததைக கேளவி யோா கடவாராதலின, சமயககணககா முதல்யோா குழீஇ 'மறபபின இடுமபை செயதிடும, பொருநதா தாயிடும, காலகொள்க' என, முதுககுடிப பிறநதோன முரசததை ஏறறி இயமபி எதிச சுரககென வாழ்தகிப பொழிக, ஆகுக, ஙனகறிநதீா, தணிபொருளாதலின நாலேழ் நாளினும பாபபுமின, நடுமின, நாறறுமின, மாறறுமின, பரபபுமின, சோததுமின, செயயுமின, பொருநதுமின், ஏறுமின, அகலுமின என அகநகாமருஙகு விழாவை அறைநதனனெனக

(பி - ம்) எஉ 'அகனமா மருங்கென'

இரணடாவது

ஊரலருரைத்த காதை

[இரண்டாவது ஊரலருரைத்தபாட்டு]

நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட்
சாவந் றெய்வத் தேவர்கோற் கெடுத்த
தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள்
மணிமே கலையொடு மாதவி வாராத
ரு தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை மேல்வரச்
சித்திரா பதிதான் செல்லலுற் றிரங்கித்
தத்தரி நெடுங்கட் டன்மக டோழி

க நாவலோங்கிய மாபெருந்தீவு - சம்புத்தீவு, இது மகாதவீபமு நான்கனுள் ஒன்றாதலின் மாபெருந்தீவெனப்பட்டது, இக்கருத்து, "நால் வகை மரபின் மாபெருந் தீவும்" (மணி க: ககசு) என்பதனால் விளங்கும்

ங நாள் - நாளில் ழ. "தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள்" (மணி க. ஙஉ.)

(பி - ம்) ங. 'தீபசாந்தி செய்தரு மன்னாள்' ச 'மாதவிபார'

வயந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்ப்

பயங்கெழு மாநக ரலரெடுத் துரையென
வயந்த மாலையை மாதவி துறவிக்
கயர்ந்துமெய் வாடிய வழிவின ளாதலின்
மணிமே கலையொடு மாதவி யிருந்த
அணிமலர் மண்டபத் தகவயிற் செலீஇ
ஆடிய சாய லாயிழை மடந்தை
வாடிய மேனி கண்டுளம் வருந்திப்
பொன்னே ரனையாய் புகுந்தது கேளாய்
உன்னோ டிவ்வூ ருற்றதொன் றுண்டுகொல்
வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்துக்
கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந் துணிவும்

---

௮ கூஉய - அழைத்து

௯ பயம் - பிரயோசனம் அலர் - பலரறிய நிகழ்த்தும் பழிமொழி உரையென - அலரை மாதவிக்குச் சொல்லென்று சித்திராபதி சொல்ல

௧௦ துறவிக்கு - துறவுக்கு

௧௧ அயர்ந்து - மனந்தளர்ந்து அழிவினள் - வருத்தமுடையாள்

௧௩ மலர்மண்டபம் - பூத்தொடுக்கும் மண்டபம். அகவயிற்செலீஇ - உள்ளிடத்தே சென்று.

௧௪ சாயல் - மென்மை மடந்தை - மாதவியினது.

௧௫ வாடியமேனி - தவத்தால் வாடிய மேனியை.

கசு பொன - திருமகள , 'பொனனேரனையாய' யன வயநதமாலே கூறறு புகுநதது - சமபவிததலை. எனபது முதலி

கஎ உறறதொன றுணடுகொல-உறறதாகிய பகைமை ஒன றுணடோ.

கஅ வேததியல - அரசாககு ஆடுங கூததது, பொதுவியல் - எல்லாாககும ஒபப ஆடுங கூததது, திறம - வகை, "வேததியல பொதுவியலென றிரு திறததும், மாததிரை யறிநது மயஙகா மரபி, னுடலும" (சிலப் கச கசஅ - இ.)

கக பாட்டு - இசை. தூககு - தாளஙகளின் வழியே வரும செந தூககு முதலிய ஏழு தூககுகள், "ஒருசீா செநதூக கிருசீா மதலே, முச சீா துணிவு நாற்சீா கோயி, லைஞ்சீா நிவபபே யறுசீா கழாலே, யெழுசீா மெநேதூக கெனமனூா புலவர்" எனபதனுலுணர்க. துணிவு - தாளவறுதி.

(பி - ம்.) அ. 'வசநத' கூ. 'அகன்கெழு மன்னக ரலர்படுத்துரை யென' கo. 'துறவிறகு' கஎ. 'நினனோடு டிவ்வூா நினறதொன றுணடு கொல்'

உ.—ஊரலருரைத்த காதை

உக

உo பண்ணியாழ்க கரணமும பாடைய பாடலும

தண் ணுமைக் கருவியுந தாழ்தீங் குழலும
கநதுசக கருதது மடைநூற செய்தியும
சுநதரச சுண்ணமுந தூநீ ராடலும
பாயற பளளியும பருவத தொழுக்கமும உடு
காயக கரணமுங் கணணிய துணாதலும
கடடுரை வகையுங காநதுறை கணக்கும
வடடிகைச செயதியு மலராயநது
தொடுத்தலும
கோலங கோடலுங் கோவையின் கோபபும
காலக கணிதமுங கலைகளின் றுணிவும

உ0 யாழககரணம - யாழுககுரிய செயகை, பாடைப நாடகஙகளுககும புறநாடகஙகளுககும உரிய உருககள பாடல - அக

உக கருவி - வாசசியம குழல - புலலாஙகுழல

உஉ கநதுகம - பநது மடைநூல - பாகசாததிரம

உங சுநதரசசுணணம - நிறததையுடைய வாசனைபபொடி, "சுநத ரச சுணணதது" (சிலப் ௬ கடு௬)

உச. பாயறபளளி - பாயலிடம, பருவததொழுககம - காலஙகட்கேறப ஒழுகும ஒழுககம, பருவம - இருது

உடு காயககரணம - காயததாற செயயபபடும

அறுபதது நானகு வகைச செயகை கணணியதுணாதல
- பிறா கருதியதை அறிநது கொள்ளுதல

௨௬ கடடுரைவகை - தொடுததுககூறும
சொலவன்மை கரநது உறை

கணககு - மறைநதுறையுமவகை, "அடிசில வினையும யாழின றுறையும, கடிமலாச சிபபமுங் கரந்துறை கணக்கும், வட்டிகை வரைபபும வாககின விகற்பமும, கறறவை யெலலாங காட்டுமி னமகெனு" (பெருங் க ௩௪ ' ககூகூ - கூ)

௨௭ வடடிகை - எழுதுகோல, "வட்டிகைச செயதியின வரைநத பாவை" எனபா பினனும், ௪ ' ௰௭.

௨௮. கோலம - அவவககாலஙகட் கேறபக் கொள்ளும ஒபபனை, "இரவிற்கோா, கோலங கொடியிடையாா தாஙகொள்ள" (சிலப் கூ ௩ - ௪) கோபபு - கோததல

௨௯ காலககணிதம - சோதிடம, "ஆயுள் வேதருங காலக கணி

தரும" (சிலப். ௫ : ௪௪) கலைகள் - பாதலையாகருரியவெனறு நூல் களிற் கூறபபட்ட யாழ்வாசிரினை முதலிய அறுபததுநான்கினுள் இபபாட்டில

(பி - ம்) ௨௦. 'பண்ணியாழ்ககானமும', 'பணணியாழ்ததானமும' ௨௪. 'தாழ்நதிலகுழலும' ௨௫. 'கணணியதுரைததலும' ௨௬ .'காநதுரை கணககும' ௨௮ 'கோவையுங கோபபும'

௩௦ நாடக மகளிாககு நன்கனம வகுதத
ஓவியச செநநூ லுரைநூற் கிடககையும
கற்றுததுறை போகிய பொறறொடி நஙகை

நற்றவம் புரிந்தது நாணுடைத் தென்றே
அலகின் மூதூ ரான்றவ ரல்லது
பலர்தொகு புரைக்கும் பண்பில் வாய்மொழி
நயம்பா டில்லை நாணுடைத் தென்ற
வந்த மாலைக்கு மாதவி யுரைக்கும்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கேட்டுப்
போதல் செய்யா வுயிரொடு நின்றே
பொற்கொடி மூதூர்ப் பொருளுரை யிழந்து

முன்னும் பின்னுங் கூறுதொழிந்த கலைகள், பாத்தையாக்குரிய கலைகள் அறுபத்து நான்கென்பதைப் பின்வருவனற்றாலுணர்க. "யாழ்முதலாக வறுபத் தொருநான், கேரிள மகளிர்க் கியற்கையென் றெண்ணிக், கலையுற வகுத்த காமக் கேள்வி" (பெருங் ௧ ௩௬ ௮௪ - ௯), "கலைவலார் நெஞ்சிற் காமமே போன்றும்" (சீவக ௨௧௦௭), "பண்ணுங்கிளையும் பழித்த தீஞ்சொ, லெண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு வீதியும்" (சிலப் ௧௪ ௧௬௬ - ௭), "எண்ணான் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற மடந்தையர்" (சிலப் ௨௨ ௧௩௮ - ௯)

௫௦ நன்கனம்வகுத்த - நன்றாக வகுக்கப்பட்ட, "நாணமு முடையு நன்கன நீத்து" (௫ ௮௮) எனவும், "நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி" (௧௫ ௨௪) எனவும், "நாத்தொலை வின்றி நன்கன மறிந்தபின்" (௧௫ ௨௯) எனவும் நன்கனமென்பது இப்பொருட்டு.

இந்நூலுள்ளே பயின்றுவருதல் காண்க

கக ஓவியச்செந்நூல் - ஓவியநூல், இப்பெயருள்ள நூல் ஒன்றுண்டென்பது. "ஓவியநூலுள் நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் இயங்குதலென்னும் இவற்றின் விகற்பங்கள் பலவுள" (சிலப் அ உரு - சு, அடியார்) என்பதனு லறியலாகும்

கஉ துறைபோகிய - கற்றவைகளிற் கைதேர்ந்த

கஉ - ரு நற்றவம்புரிந்தது நாணுடைத்தென்று

பலர் கூடி உரைக்கும் வாய்மொழியெனக்

கசு நயம்பாடில்லை - அழகுண்டாதலில்லை

கஅ காதலன் - கோவலன் கடுந்துயர் - மிக்க துயர், என்றது கொலையுண்டதை, "கணவற் குற்ற கடுந்துயர்" (உ கo), "காதலனுற்ற கடுந்துயர்" (உ. கக) என்பர் பின்னும், "கண்டாளவன்றன்னைக் காணக் கடுந்துயரம்" (சிலப் கக கஅ)

சo பொருளுரை - புகழுரை
(பி - ம்) கச 'அலைகழூஉநர்' கசு
செல்லாவுயிரோனன்றே'
'நலம்பாடில்லை' கக. 'போதல்

உ.—ஊரலருரைத்த காதை

உரு

நறுநுடி நுகாய் நாணுத் துறந்தன்
காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி
ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா
தின் னுயி ரீவ ரீயா ராயின்
சஙு நனணீரப பொய்கையி னளியெரி புகுவர்

சக நுகாயென்றது வயநதமாலையை

நுஅ - சக கேட்டு நினறு இழநது துறந்தேனென்க

சஉ கனையெரி - மிககநெருபபு, " கனையெரி யுரறிய மருஙகும " (புறநா உரு) பொத்தி - மூட்டி, " கானவா பொததிய ஞெலிதீ விளக்கத்து" (புறநா. உசஎ)

சரு ஊதுலைக குருகின உயிரதது - உலையிலூதும துருத்திமூக்கைப

போலவே அழலெழவுயிர்த்து, " காதலாப பிரிநத நோயோ ளெஙகனன, றூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி " (சிலப் ச ௫அ - க), ' காதலற கெடுத்த நோயோ ளெஙகனன, றூதுலைக குருகி னுயிர்த்தனள் " (சிலப். உஉ கஙக - உ)

சச இனனுயிரீவர் - இனியஉயிரைக கொடுபபார், என்றது, காதல ரிறந்தமை கேட்டபொழுதே இறப்பரெனறபடி, பாண்டியன நெடுஞ்செழிய னிறபப அவன மனைவியாகிய பெருங்கோப்பெண்டும உடனே இறநத

சரிததிரம இஙகே அறியததககது , அதுவருமாறு . " அரிமானேநதிய வமளி மிசை யிருநத, திருவீழ் மாாபிற றெனனா கோமான, றயஙகிணாக கோதை தன றுயா பொருஅன மயஙகினன கொலலென மலாடி வருடித, தலைத்தா ணெடுமொழி தனசெவி கேளாள, கலககங கொளளான கடுநதுயா பெரு அள, மனனவன செலவுழிச செலக யானெனத, தனனுயிா கொணடவ னுயிாதே டினன்போற, பெருஙகோப பெணடு மொருஙகுடன மாயந தனள " (சிலப் உடு எஅ - அகூ) , இவவாறிறததலை மூதானநதமெனபா , " கயலோா கணணி கணவனொடு முடிய, வியனெறிச செலவோா வியநது ரைத தனறு ", " ஒருயி ராக வுணாகவுடன கலநதோாக, கீருயி ரெனப ரிடைதெரியாா - போரில, விடனேநதும வேலோாறகும வெளவளையி னுட்கு, முடனே யுலநத துயிா " (பு - வெ உசுஉ)

சஉ - டு நளியெரி - செறிநதநெடுபபு , " நனமர ளிய நறுநதண சாரல " (புறநா கடுO) காதலிரிறபபிற பொயகையிற புகுவதுபோலச செறிநத நெருபபிற் புகுவா பததினிபபெணடிா , " பெருநதோட் கணவன மாயநதென வருமபற, வளளித ழவிழ்நத தாமரை, நள்ளிரும பொய்கையுந தீயுமோா றறறே " (புறா உசசு), கணவரை யிழநத பததினிபபெண டிாககுப பொயகையுந தீயும ஒரு தன்மையின வெனறபடி

சச - டு பினவரும வாககியததில இவவடிகளின கருதது அமைந திருததல காணக " காதலன வீயக கடுநதுய ரெயதிப, போதல் செயயா வுயிரொடு புலநது, நளியிரும பொயகை யாடுநா போல, முளியெரி முதுககுடிப பிறநத, பததினிப பெணடிா " (மணி கஅ . கக - டு) புகூஉ

(பி - ம்) சடு ' பொயகையினரி னியடு '

களியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ
டுடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம்
படுவர்
பத்தினிப் பெண்டிர் பாப்புநீர் ஞாலத்
தத்திறத் தாளு மல்லளெம் மாயிழை
கணவற் குற்ற கடுந்துயர் பொறாஅள்
மணமலி கூந்தல் சிறுபுறம் புதைப்பக்
கண்ணீ ராடிய கதிரிள வனமுலை
திண்ணிதிற் றிருகித் தீயழற் பொத்திக்
காவலன் பேரூர் கனையெரி மூட்டிய
மாபெரும் பத்தினி மகள்மணி மேகலை
அருந்தவப் படுத்த லல்லது யாவதும்
திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅள்

சஎ நோற்றுடம் படுவர் - கைம்மை நோன்பை நோற்று உடம்படுவர்

வருந்துவார் கைம்மைநோன்பு இன்னதெனபதைப் பின்வரும் மேற்கோள்களாலுணர்க. "வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட, வேளை வெந்தை வல்சி யாகப், பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியும், உயவற் பெண்டிர்" (புறநா. உசஅ), "இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகமழ்கத், துன்புறு வனநோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போல" (சிலப். கஅ ௬௪ - ௫.)

சஅ பரபபுரீா - கடல

சகூ ஆயிழை - கணணகி

ஙக. சிறுபுறம - பிடா, "செயத்தகு கோவையிற் சிறுபுற மறைத்து" (சிலப் கூ கoஉ) புதைபப - மறைபப கூநதல அவிழ்நது கிடபப வெனறபடி

ஙஉ - ரூ முலைதிருகி - இடமுலையை வலகணகியாறறிதிருகி, "இட முலை கையாற திருகி" (சிலப் உக சரூ) அழறபொதகி - அழலை மூடடி

ஙஈ காவலன பேருா - பாணடியனது பெரிய

வுராகிய மதுரையை

ஙகு மாபெருமபததினி - கணணகி,

ஙகூ அருநதவபபடுததலலலது - செயதற்கரிய தலையனறி யாவதும - சிறிதும

தவவழியிற சோத

ஙஎ. திருநதாசசெயகை தீததொழில - பாத்தைமைததொழில, "கள்ளும பொயயுங காமமுங கொலையு, முள்ளக களவுமென றுரவோர துறநதவை, தலைமையாக கொணடகின றனமையில வாழ்ககை" (உச: எஎ - கூ) என்று சித்திராபதியை நோககி இராசமாதேவி, பாததைமையை இழிததுச சொலலியதாகப பினனுங கூறுவர்.

ஙஅ - எ மணிமேகலை தவவழியிற் சோகசுப்பவொளனறிபபாததை

(பி - ம்) சஎ. 'நோற்றுடன்பவெர்' ஙஉ

ஙகூ 'அருந்தவமபடுததலலலது'

'கணணீராட்டிய'

உ.—ஊரலருரைத்த காதை

ஆங்ஙனம் அன்றியும் ஆயிழை கேளாய்
ஈங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன்
மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
அறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்ந்து
மாபெருந் துன்பங் கொண்டுள மயங்கிக்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கூறப்
பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்னது
அற்றோ ருறுவ தறிகென அருளி

——— மைத் தொழிவிற் சோகப்படுவாளல்லள், "மணிமேகலையை வான்றுயருறுக்கும், கணிகையர் கோலங் காணாதொழிக" (சிலப். ௩௦. ௨௫ - ௬)

௫௯. மாதவர் - பௌத்த சங்கத்தார்.

௬௦. மறவணம் நீத்த - பாவத்தன்மைகளைத் துறந்த; பாவங்கள் பத்துவகைப்படும், காயத்திற்றோன்றுவன மூன்றும், சொல்லிற்றோன்றுவன நான்கும், உள்ளத்திற்றோன்றுவன மூன்றுமென,

ழுதனை, '' தீவினை யெனபதி யாதென வினவின,
கொலையே களவே காமத தீவிழை, வுலையா வுடமபிற
றேனறுவ மூனறும, பொயயே குறளை கடுஞசொல பய
னில, சொலலெனச சொலலிற றேனறுவ நானகும,
ய்வஃகல வெகுளல பொலலாக காடசியென, றுளளந
தனனி னுநபபன மூனறுமெனப, பதது வகையால ''
(மணி உ௪ ௩௨௩ - ௩௧ , ௩0 ௬௪ - ௭௨)
எனபதனுலுணாக

௬௩ கூற - அறவணவடிகடகுக கூற

இனி, துககம, துககநிவாரணம, துககோறபததி, து:ககநிவாரண மாாககமெனனும **வாய்மைகள்** நானகும முறையே கூறபபடும

௬௪ பிறநதோருறுவது பெருகிய துனபம - துககம

௬௫ பிறவாருறுவது பெருமபேரினபம - துககநிவாரணம

௬௬ பறறின வருவது முனனது - துககோறபததி, '' பறறெனப படுவது பசைஇய வறிவே '' (மணி ௩0 ௬௨)

௬௬ - ௭ பினனது அறறோர உறுவது - துககநிவாரண மாாககம

௬௭ அறிகெனறருளி - துககமுதலிய வாயமை நானகினையும அறிநது கொளவாயெனறு உபதேசிதது, '' துனபந தோறறம பறறே காரணம, இனபம வீடே

பறறிவி காரண, மொனறிய வுரையே வாயமை நான
ாவது " (மணி ௩௦ கஅசு - அ.) வாயமை சததியமெனறு
வழஙகபபடும

(ுசி - ம்)"ஙிகூ 'உறைவிடமபுகுநது' சுக
4
'அறவணாடிகளடியிணை'

ஐவகைச சீலத தமைதியுங காட்டி
உயவகை யிவைகொளென றுரவோ
னருளினன ௰ மைததடங கண்ணா தமகருமெற
பயநத

சிததிாபதி சகுஞ செபபு நீயென
ஆங்கவ ளுரைத்தகட டருமபெறன மாமணி
யூஙகுதிரைப பெருஙகடல வீழ்ததோ
பெனறு

மைய னெஞசமொடு வயநத மாவியுட னிழி
கையறறுப பொயநதனள காரிகை திறதெதன

உ —ஊரலருரைதத காதை
முற்றிற்று.

௬அ ஐவகைசீலம - காமம, கொலை, களவு, பொய, களவு என னும இவவைநதையும முறறததுறததல , " களளும பொய புங காமமுங கொலையு, முளளக களவுமென றாவோர துறநதவை " (உசு எஎ - அ) எனபா பின னும, " சீல நீஙகாச செயதவத தோரககு " (உக ருஎ), " சீலந தாஙகித தானந தலைநின று " (உசு கஙஎ), " தானந தாஙகிச சீலந தலைநின று "
(ஙo க) என இநநூ லுளளே சீலமெனபது பயினறுவருதல காணக
௬௯ உயவகை இவைகொள என று - பிறபபி றபபினின றும தபபும
வகை நாலவகை வாயமையும ஐவகைச சீலமுமாகும , இவறறைக கொளவா யாகவென று உரவோன - அறவணவடிகள , உரம - அறிவு
௬௪ - ௯ வாயமையும சீலமும இனறியமையாதன வெனபதை, " வழு வாச சீலம வாயமையிற கொணட, டானமையின " (மணி உ௯ உo - உக)

எனபதனுலுணாக
௭o மைததடங கணணா - ஆயததாா
எஉ - ரு பெ றுதறகரிய மாணிககததை . பெ ரியகடலில வீழததிய வாகளை யொதது, " அநுமீ டட வாசனு நகாமு, மோஙகிய நனமணி யுறு கடல வீழததோா, நமமிற றனபந தாஙகி யெயத " (சிலப் ஙo உ௯ - ஙo) மாமணி - நீலமணியுமாம
எ௬ கையறறு - செயலற று காரிகைகிறது - மாதவியிடததி னின றும.
க - எ௬ நனனுளில மாதவி வாராத துனபம

மேலவாச சிததிராபதி இரஙகி வயநதமாலையைக கூவி
அலலா மாதவிககு உரையெனறு சொலல, வயநதமாலை,
மாதவியிருநத மணடபததுச சென்று கணடு வருநதி,
அனனை யாய, கேளாய, உணடுகொல ' பணபில
வாயமொழி நாணுடைததெனற வயநதமாலைககு உரைககும
மாதவி, கேடடு நினறு இழநது நாணுததுறந தேன ,
மணிமேகலை தீதெதாழிற படாஅள , இனனுஙகேள .
புகுநது வீழநது மயஙகித துயரைக கூற, உரவோன
அறிகெனறருளிக காடடி இவறறைக
கொளளெனறருளினன , இதனைக கணணூ தமககும
சிததிரா பதிககும நீ செபபெனறு சொலல,
வயநதமாலையும கேடடு மணியைக கடலில
வீழததோபோனறு கையறறுப பெயரநதனளென
முடிகக

(பி - ம்) ௬அ ' சிலததமைவுங ' எஉ ' ஆஙகவருரை
,

மூனறாவது

மலர்வனம்புக்க காதை

வயக்க மாலைக்கு மாதவி புரைத்த
உயங்குநோய் வருத்தத் தாரைமுன் றோன்றி
மாமலர் நாற்றம் போன்மணி மேகலைக்
கேது நிகழ்ச்சி யெதிர்ந்துள் ளாதலின்
நு தந்தையுந் தாயுந் தாநணி யுறந்த
வெந்துய ரிடுமைசெ வியகம் வெதும்பக்
காதல னெஞ்சங் கலங்கிக் காரிகை
மாதர் செங்கண் வரிவனப் பழித்துப்

க - உ உரைத்த உரைமுன் றோன்றி - சொல்லிய சொல்லினிடமாக உதித்தது

ங கன்மங்களாகிய காரணங்கள் தத்தம் பயனைக் கொடுத்தற்குத் தோற்றுதலை, 'ஏது நிகழ்ச்சி' என்பது பௌத்தநூல் வழக்கு, இதனை ஹேதுபாப தாமமென்பர், "ஏது நிகழ்ச்சி யீங்கின் றாதலின்" (கூ நுக), "ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள" (கஉ கo௫), 'ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள" (உக கஅo) என இந்நூலுள்ளே இப்பெயர் பின்பும் வருதல் காண்க இஃது 'உது' எனவும் வழங்கும் எதிர்ந்துள தாதலின் - தோற்றிய தாதலால், "சுணங்கெதிரிள முலை (மதுரைக்

௪௩௬)

உ - ச மணிமேகலைககு ஏது நிகழசசி மலாநா றறமபோல தோனறி எதிரநதுளதா தவினென இயைகக

ரு தநதையும தாயும - கோவலனும கணணகியும உழநத - வருநதிய

௬ வெதுபப - சுட எ காரிகை - மணிமேகலை

அ மாதா - காதல , உரிசசொல , " மாதாகாதல " (தொல் உரி ௬ ௯௦) வரிவனப பழிதது - மையெழுதிய அழகைச சிதைதது , " வரிவனப புறற " (புறநா ௯௯)

(பி - ம்) ச ' ஏது நிகழசசி செயதிருநதுளது ' ரு ' தாயருநதாந துயருழநத ' ' தாழதுயருழநத ' அ ' வனபபழிநது '

புலமபுநீ ருருட்டிப பொதியவிழ நறுமலா
இலஙகிதழ் மாலையை யிடடுநீ ராட்ட
மாதவி மணிமே கலைமுக நோககித
தாமரை தணமதி சேரநதது போலக
காமா செங்கையிற கணணீா மாறறித
தூநீா மாலை தூததகை யிழநதது

நிகாமலா நீயே கொணாவா யெனறலும
மதுமலாக் குழலியொடு மாமலா தொடுக்கும
சுதமதி கேட்டுத துயரொடுங கூறும
குரவாக குறற கொடுநதுயா கேட்டுத
தணியாத துனபந தலைததலை யெயதது
மணிமே கலைதன் மதிமுகந தன்னுள
அணிதிகழ நீலத தாயமலா ரோட்டிய
கடைமணி யுகுநீா கணடன ளாகிப
படையிட்டு நடுஙகும காமன பாவையை

கூ புலமபுநீருருட்டி - வருததததால உணடாகிய கணணீரை உதிாதது, தனிதது வீழகினறகணணீாததுளியுமாம

எ - க0 காரிகை அழிதது மாலையை நீராட்ட

கஉ தாமரை எழூவாய மதி - மதியை தாமரைமலா மாதவி கைக்கும், மதி மணிமேகலை முகததிறகும உவமை.

கங காமா - விருபபம

கச தூய நீரமையையுடைய மாலையானது கணணீரில நனைநது தூய தனமையை யிழநதது

கரு நிகாமலா - ஒளியையுடைய மலா, “ நீாவாா நிகாமலா கடுபப ” (அகநா கக), “ அருமபவிழ முலலை,

ஙிகாமலா நெலலொடு தூஉய" (சிலப் கூ க - உ)

கசு மதுமலாககுழலி - மணிமேகலை

கஅ குரவாககு - தாய தநதையாககு

உஉ கடைமணி உகுநீா - கணமணிக

கடையினினறும உகுகின்ற நீா, "ஆவின கடைமணி யுகுநீா நெஞ்சுசுட" (சிலப் உ௦ ருச)

உரு படையை எறிநதுவிட்டுக காமன நடுஙகுவான (கலி 109)

(பி - ம்) சு 'புலமபுநீரூட்டி' க௦ 'இலஙகுதணமாலையை யிடு நீராட்ட', 'இநநீராட்ட'

ந.—மலர்வனம்புக்க காதை

உகூ

ஆடவா கணடா லகறலு முணடோ
உரு பேடிய ரன்றோ பெறறியி னின்றிடின்
ஆஙகன மனறியு மணியிழை கேளாய
ஈஙகிந நகரத தியானவருங காரணம
பாரா வாரம பலவளம பழுநிய
காராளா சணபையிற கௌசிக னெனபோன

இருபிறப பாள ளொருமக ளுளளோன்
ஒருதனி யஞேச ஞோர நெஞசமோ
டாரா மததிடை யலாகொய வேன்றனே
மாருத வேகனென பாஞோ விஞைசயன
திருவிழை மூதூர தேவாகோற் கெடுதத
பெருவிழாக காணும பெறறியின ஒருவோன்
தாரன் மாலையன் றமணியப பூணினன

உச உணடோ, ஒ எதிாமறை

உரு பெறறியின - தம இயறகைததனமை திரியாமல இவனை விருமபாது நிறபாராயின

நினறிடின -

உசு ஒபபு மணி. உ ருஅ

உசு - எ யானவருங காரண ததைக கேளாய

உஅ - கூ பாராவாரம - கடல பழுநிய - முதிாநத, "பெருவளம பழுநி" (புறநா ககரு) காராளா - பூவைசியா சணபை ஒரு நகரம, சீகாழியுமாம, அஙகநாடடிற் கஙகைககரையிலுளளதாகிய சமபையெனனும நகரமுமாம, இவவுரைககுக காராளரெனபதனைக கராளரெனபதன விகாரமாகக கொளக, கராளா - ஒரு சாதியாா

உகூ பூ மணி எ கOஉ

௬௧ ஒருதனி - ஒபபிலலாததனி, மிகக தனிமை

௬௨ ஆராமம - உபவனம ௬௩ விஞ்சையன - விததியாதரன

௬௪ மூதூா - காவிரிபபூமபட்டினம

௬௫ - எ தாரன பூமாலையை யுடையவன மாலையன - மணிமாலையை யுடையவன 'தார மாலையன' எனப பாடமோதி, மநதார மாலையையுடையவனெனினுமமையும தமனியப பூணினன - பொறபூணினையுடையவன பாரோா காண - மககள கணணிறகுபபுலபபடாத பலா தொழுபடிமையன - தேவா பலருந தொழும தெயவவடிவையுடையன படிமை - தெயவ வடிவு, ம "தாரன மாலையன தமனியபபூணினன, பாரோா காணப பலா தொழு படிமையன" (சிலப் கஙு கஙஎ - அ)

(பி - ம்) ௨அ 'பாராவாரபபலவளம' ௨௬ காரானசணபை' ௬௨ 'அலாகொயவேனை'

பாரோா காணப பலாதொழு படிமையன
எடுததன னெறகொண டெழுநதனன் விசுமபிற
படுததன ஞாஙகவன பானமையே ஞாயினேன்
ஆஙகவ னீஙகெனை யகன்றுகண மாறி
நீஙகினன றனபதி நெட்டிடை யாயினும
மணிப்பூங கொமபா மணிமேகலைதான
தனித்தலா கொயயுந தகைமைய ளலலள

பனமல ரடு ங்ய ஙனமரா பநதா
சநி இலவா திசையி னெயிறபுறம போகின
உலக மனனவ னுழையோ ராஙகுளா

நுரு - எ வருவோனும படிமையனுமாகிய
விஞசையன

நுஅ எடுததனன - எடுதது
விசுமபிலெழுநதனனெனக

நுகூ படுததனன - அகபபடுததிககொணடான
அவன பானமையே

ஞயினேன - அவனுடைய இனபததின பகுதியையுடையேனாயினேன, "பனியிரு விசுமபிற றேவா பானமையிற றெனறு சொனனாள" (சீவக நுருரு)

சo - சக ஆஙகவன - மாருதவேகன ஈஙகு - இநநகரததிடதது கண மாறி எனனை அகனறு நீஙகினன - விழிதத கண இமைககும அளவிலே மறைநது எனனை விடடு நீஙகினன, கணமாறல-விழிதத கண இமைககுமள விலே மறைதல், "கணமா றூடவ ரொடுகக மொறறி" (மதுரைக் சுசஉ) தனபதி நெடடிடையாயினும நீஙகினனெனக கூட்டுக சுதமதியை மாருத வேகன இநநகரததிலவிடடு நீஙகினனெனபதை, "அஞெசஞசாய லாரநதா ணததுளோா, விஞசைய ரிடட விளஙகிழை யெனறோ, நலலென போருநாப பலலோா ருரையி.. " (மணி ரு உரு - ரு) எனறு உதயகுமாரன கூறிய வாறறானு முணாக

சஉ மணிபபூஙகொமபா மணிமேகலே - மாணிககப பூஙகொமபு போலும மணிமேகலே, எழுவாய

இனிப பூககொயதறகுரிய இடம கூறுகினருள

சச - ரு பலமலாகளே நிரைதத நலல மா நிழலேயுடைய இலவநதி கையினது மதிலின புறததே சென்றல, மரபபநதா - சோலேயுமாம இல வநதிகை - யநதிரவாவி, ' நிறைககுறி னிறைததுப போககுறிற போககும பொறிபபடை யமைநத பொஙகில வநதிகை" (பெருங க சO ருகக - உ), " இலவநதிகை - நீராவியைச சூழநத வயநதகசோலே, அஃது அரசனும உரிமையுமாடும காவறசோலே " (சிலப் கO ருO - ருக) எனபா அடியாரககு நல்லார்.

சசு உலகமனனவன - சோழன உழைமயோா - பககததிலுளளோா

(பி - ம்) ருக ' பானமையளானேன ' சO ' ஆஙகவனெனனே ' சரு ' கொயயுநதனமையளலலள ' சசு ' நனமலாபபநதா '

ரு.—மலர்வனம்புக்க காதை

ருக

விணணவா தோமான விழாககொ ணனனுள
மணணவா விழையாா வானவ ாலலது

பாடுவண்டு இமிரா பன்மரம் யாவையும்
வாடா மாமலர் மாலைகள் தூக்கிற்
கைசெய் பாசத்துப் பூதங் காக்குமென்
றுய்யா னத்திடை யுணர்ந்தோர் செல்லார்
வெங்கதிர் வெம்மையின் விரிசிறை இழந்த
சம்பாதி யிருந்த சம்பாதி வனமும்
தவாநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் றாதை
கவேரன் ஆங்கிருந்த கவேர வனமும்
மூப்புடை முதுமையின் தாக்கணங் குறையும்

சஎ நன்ஞள - நன்ஞளில

சஅ வானவரல்லது - தேவர் விரும்புதலையன்றி விழையாரென இயைக்க

அல்லது மண்ணவர்

சக தேவர்கள் விரும்பினமையால் மரங்களில் வண்டுகள் இமிரா வாயின, "சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தள்" (குறுந். சக)

சக - நிO மரம் யாவையும் மாலைகளைத் தூக்கலின், தூக்குதல் - தொங்கவிடல் வாடாத மலர்மாலைகள் தேவர்களால் நிருமிக்கப்பட்டன, "வாடா மாலை வாரதளிரப் பிண்டி வாம" (சீவக. நOகஅ)

நிக கைசெய்பாசம் - கையினிடத்துக

கொண்டபாசம் மரங்கள் வாடாமாலைகளைத் தாங்குதலால் பூதங்காத்தல் உணரப்பட்டது

௫௨ உய்யானம் - உத்தியானம், அரசர் விளையாடுங் காவற்சோலை, "உய்யானத்தி னுறு துணை மகிழ்ச்சியும்" (சிலப். ௧௪ ௧௨௭)

௫௩ வெங்கதிர் - சூரியன்

௫௪ சம்பாதி - சடாயுவினுடன் பிறந்தவன் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற்கு அருகிலுள்ளதும் சம்பாதிபுரமென்று வழங்கப்படுவதுமாகிய புள்ளிருக்கு வேளூரிறைவனை, ஒரு யோசனை தூரத்திலிருந்து பூக்கொணர்ந்து சம்பாதி பூசித்தானென்று தெரிதலால் அவன் பூக்கொய்தவனம் இந்தச் சம்பாதிவனமாக இருத்தல் கூடுமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது

௫௫ - ௬ தாதையாகிய கவேரன், "கவேர கன்னிப் பெயரொடு விளங்கிய, தவாக்களி மூதூர்" (௯. ௫௨ - ௩) என்பா ரின்னும்

௫௭ மூ அகார் ஏழ் முதுமைய - முதுமையையுடைய தாக்கணங்கு - தீண்டிவருத்துந் தெய்வம், "தாக்கணங்கு, தானைக்கொண்டன்ன துடைத்து" (குறள், ௧௦௮௨), "வெம்முது பேய்க்கென னுயிர்கொடுத்தேனே" (௯ ௧௩௦) என்று பின்னும் வருதல் காண்க

௫௪ - ௭ சம்பாதிவனமும் கவேரவனமும் தாக்கணங்குடையன

(பி - ம்) ௫௨ ‘சம்பாவனமும்’

யாபபுடைத தாக வறிநதோ ரெபதாா
அருளெ மன்பு மாறுாி ரோமபும

கூO ஒருபெருமபூடகைபு மொழியா நோன்பிற
பாவன தாணையிற பனமரம பூககும
உவவன மெனபதொன ருணடத னுளளது
விளிபபறை போகாது மெயபுறத திரூமம
பளிககறை மணடப முணடத னுளளது

கூரு தூநிற மாமணிச சுடரொளி விரிநத
தாமரைப பீடிகை தானுண டாஙகதன
அருமபவிழ செயபு மலாகநன வாடா

௫அ யாபபுடைததாக - உறுதியுடைததாக, யாபபு - உறுதி, "யாபபறை மாகக ளியலபிற றொளளாா" (சிலப் கச கூO)

௫கூ அருள - அனபுகாரணததால தோனறும அளி அனபு - அருடகு முதலாகி மனததினகண நிகழும நேயம

கூO பூடகை - மேறகோள, "அறததாறு நுவலும பூடகை" (புறநா கூ)

கூக பகவனது ஆணையின - புததனது கடடளையினலே

கூஉ உளளது - உளளிடததது

கூச அதனுளளது - அமமணடபததின உளளிடததது

கூரு - ச விளிபபு அறைபோகாது - ஓசை வெளிபபோகாமல மெய புறதது இடேம - தனனைசசாாநதாருடமபைமடடும புறததே தோனறு விககும பளிககறைமணடபம - பளிககுமணடபம தன ஞுட புகுநதவா களுடைய ஓசையை வெளிபபடுததாமல அவாகளுருவததை மடடும வெளிபபடுததுவதெனறு அபபளிஙகு மணடபததின தனமை கூறியவாறு விளிபபறை. இருபெயரொடடுமாம, அறை - ஓசை

கூஉ - ச அதன உளளதாகிய மணடபமெனக கூடடுக

கூரு - கூ மணிசசுடரொளிவிரிநததாமரைபபீடிகை - மாணிககசசோதி பரநத பதுமபீடம, எனறது புததன பாதபீடததை, புததன பாததததை மணிபதமமெனறலும, அதனை வழிபடுவோா அதுபறறி, ' ஓம மணிபத மேஹூம ' என ற மநதிரததை ஜபிததலும பௌததசமய மரபு

கூகூ ஆஙகு இடின - அபபீடததே இடடால

கூச - கூ, உளளதாகிய பீடிகையெனக

கூஎ அவிழசெயயும - மலாதலைச செயயும

கூஎ - அ தொலயாணடு கழியினும வாடா மூசா வெனக காலம் தொனமையதாதலின, ' தொலயாணடு ' எனறாா

௩.—மல்லாவணமடுக்க காதை
௩௩

சுருமபின மூசா தொலயாணடு கழியினும
மறநதே னதன்றிற மாதவி கேளாய
எO சடமபூண்டோா தெயவங கருததிடை
வைதகே தாா
ஆஙகவ ரடிககிடி னவாடி தா னுறும
நீஙசா தியாஙகளு ந்னை பில ராயிடின
ாஙகிநன் காரண மெனனை யெனறியே ற
சிா தை யினறியுஞ செயவினை யுறுமெனும
எரு வெநதிற ஞேனபிகள விழுமங கொளளவும
செயவினை சிநதை யின்றெனின யாவதும
ாயதா தெகனபோாக கேது வாகவும
பயஙசெழு மாமல ரிடுக காட்ட
மயனபனை ழைதத மாபின ததுதான
அO அவ்வன மலலை தணியிழை நீனமகள
செவவனஞ செலவுஞ செமமை தானிலஃ ய

௬௬ மறநதேன கம்ப 5. 3 34
எO கடமபூணடு - முறைமையால மேறகொணடு
, " நிழலவாய நேமி, கடமபூண டுருடடுங கொளரியா "

(சிலப் கரு ௦ - உ) ஓர் தெய்வம - ஒரு தெய்வத்தை

எக அவர் - அத்தேவருடைய அடிக்கு ஆங்கு

இடின - அடியின

பொருட்டு (மலரை) அப்பீடத்தே இட்டால அவரடிதானுறும - (அம்மலர்) அத்தேவருடைய அடியை அடையும

எஉ நினைப்பிலராய இடின யாங்கணும நீங்காது

எசு - ரு சிந்தையினறியும செயவினை

யுறுமெனும வெந்திறல நோன்பிகள் -

மனமிலலாதிருக்கவும அறமும

பாவமுமுளவாகுமென்று சொலலுகின்ற வெவ்விய

திறலையுடைய விரதிகள் விழுமங்கொள்ளவும -

வருததங்கொள்ளவும

எசு - எ சிந்தை யினறெனிற செயவினை

யாவதும எயதாது என

போதற்கு ஏதுவாகவும - மனமில்லையாயின அறமும பாவமும சிறிதும உள வாகாவென்று கூறுவோர்க்குக் கருவியாகவும

எசு - எ மனமுள்ளதாயவழி

வினையுமுள்ளதாமெனபதும, மனமிலலதாய வழி

வினையுமிலலதாமெனபதுமாகிய இவற்றை கூகசு, கூகஎ - ஆம

திருக்குறள் களாலும அவற்றிற்குப பரிமேலழகரெழுதிய

உரையாலும உணர்க

எஅ பயம - பயன எகூ அது - அப்பீடிகை

அ ௦ செவ்வனஞ் செலலும - நேராகச

செலலும ,   வேறுகச செலலுமெனறுமாம , “ திருமக
ளிருககை செவவனங கழிநது ” (சிலப் சு   கஉஎ)
(பி - ம்) சுஅ ‘ சுருமபூசா ’ சுகூ ‘
மறநதேனிதனறிற மாதவி மகள கேள் ’ எக ‘
ஆஙகவனடிக ’ எஅ ‘பைஙகெழுமாமலரிடடுக காடடி’

மணிமே சலையொடு மாமலா கொயய
அணியிழை நலலா யானும போவலென்
றணிபபூங கொமப ரவளொடுங கூடி
மணிததோ வீதியிற சுதமதி செலவுழீஇச
சிமிலிக கரணடைய னுழைகோற

பிரமபினன

தவலருஞ சிறபபி னாாநதா ணததுளோன்
நாணமு முடையு நன்கண நீததுக
காணு வுயிாககுங கையற றேஙகி
உணாஞ் சோனபொ டுயவ லியாஙகாயின்
மணாஞ் மேனியன வருவோன றனனை
வநதீ ரடிகளும மலரடி தொழுதேன
எநத மடிக ளெமமுரை கேணமோ
அழுககுடை யாககையிற புகுநத நுமமுயிா

அச அவளொடும - மணிமேகலையோடும

அரு சிமிலிககரணடையன - உறியிலே வைதத குணடிகையை யுடையன, "கலபொளிந தனன விட்டுவாயக கரணடைப, பலபுரிச சிமிலி நாறறி" (மதுரைக் சஅ௨ - ரு) நுழைகோற பிரமபினன - நுணணிதாகத திரணட பிரமபையுடையன.

அள தவலருஞ சிறபபின அராநதாணததுளோன - கேடிலலாத மேனமையையுடைய அராநதாணததேயுளளான, அராநதாணம - அருகத தானம, எனறது சினாலயததை, "அருஞ்சுசுசாய லராநதா ணததுள" (மணி ரு ௨ரு)

அகூ காணுவுயிாககுங கையறறேஙகி - நுணணிய உடமபையுடைய உயிாகடகும நடததல இருததல கிடததல நிறறல முதலிய தனறொழில களால துனப நிகழுமோவெனறு செயலறறு ஏஙகி

கூ௦ உயவல - வருநதுதலையுடைய, "உயவற பாண" (புறா சுகூ)

கூக மணஞுமேனியன - கழுவாத மேனியையுடையன, "கழுவா வுடலம" (ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவ ரு, ௨அ), "மணஞுவுடமபு" (நகக ௨கக) வருவோன றனனைநோககி

கூரு. கேணமோ - கேளும, ஓ அசைநிலை, "முதுமறை யநதணிர முனனிய துரைமோ", "மாபெறை மாககள வருஙகுலங கேணமோ" (கரு நிசு, கூரு) எனறு இந்நூலுளளே பினபு வருதல

காணக.

கூச அழகருடையாககையென்ருன,
பணணுமேனியாதலால

(யிம்) அசு. 'நீாமவி காணடைய
ஹூழைதறோற பிரமபினன' அள 'அரநதாணம', '
அரரநதானம' கூச 'புகுநதது', 'புகுநது'

௩.—மலர்வனம்புக்க காதை

௩டு

கூடு புழுக்கறைப படடோர் பொன்றுளம
வருநதா

திமமையு மறுமையு மிறுதியி லின்பமும
தன்வயிற றருஉமென் றலைமக னுரைததது
கொலையுமுணடோ கொழுமடற றெங்கின்
விளைபூந தேறலின் மெயததவத தீரே
௧௦௦ உணடு தெளிநதிவ யோகத தறுபயன
கணடா லெமமையுங கையுதிர்க
கொண்மென

உணணு நோன்பி தனனெடுஞ் சூளுற்
றுண்மென விரககுமோா களிமகன்

கூ புழுககறைபபடடோா - புழுஙகசசெயயும அறையில அகபபட்டோா

கூசா - ரு நுமமுயிா படடோாபோன று உளம வருநதாவணணம

கூகூ - எ இமமைபபயன முதலிய மூனறையும தனவயிற றருஉந (கஎ) தேறலெனவும (கக), உரைததததாகிய (கஎ) தேறலெனவும (கக) இயைகக , தருஉந தலைமகனென இயைபபினுமமையும

கOO யோகம - மருநது , சோகையுமாம

கOக. எமமையும கையுதிாககொணமென - தேறலையனறி எமமையும அகற்றிவிடுமென று சீலமிலலாதவரைக காணின, அவரோடு பேசாமல அவரைப போகும்படி கையசைததுக குறிபபிததல சைன முனிவாககு இயலபு , இபபடியே, “மையறு படிவதது மாதவா புறததெதமைக, கையுதிாக கோடலின ” (ரு ருசா - ரு) என று பினனும வருதல காணக

கOஉ உணணுநோனபி - இரணடு உவாவும அடடமியும முட்டுப பாடுமே படடினிவிடடுணணும விரதி , என றது சைனமுனிவனை , “ படடினி நோனபிகள ” (சிலப் கரு கஞசா) கூளுற று - சபதஞ்செயது

கOரு உணமென உணணுமென று ஓா களிமகன பினனருமம - ஒரு கடகுடியன பினனே நிறபோருமம

அகூ - கOரு கரணடையான, பிரமபினன, உளோன

என்பன உணரு

நோன்பிகளு அடை, "துறக்கங் கூடினுந் துறந்திவ ணீங்கும, பிறப்பபோ வேண்டேன யானெனக் கூறி, ஆத்த வாய லூரக்களி மூரக்கன, செவ வழிக் கீதஞ் சிதையப் பாடி, அவ்வழி வருமோ ரந்த ணாளனைச, செலல லானை நிலலிவ ணீயென, எய்தச் சென்று வைத்தவண் விலக்கி, வழுத் தினை முண்ணுமிவ வடிநறுந் தேறலைப, பழித்துக் கூறுநின பார்ப்பனக் கணமது, சொலலா யாயிற புலலுவென யானெனக, கையிலைத் தோடுமோ களிமகற காணமின" (பெருங் க ௪௦ அஅ - கூஅ.)

(ய - ம்) கூறு 'போனறு வருந்தா' கள 'தனமையிறறரூஉம' ௪௦௪ 'கைவிதிர்கொணமென' ௪௦௨. 'நோனபியைத'

கணவிர மாலையிற கட்டிய திரளபுயன
குவிமுகி ழெருக்கிற கோத்த மாலையன
சிதவற றுணியொடு சேணோங்கு
நெடுஞ்சினைத
தாாவீழ் பொடித்துக கட்டிய வுடையினன
வெணபலி சாந்த மெயமமுழு துறீஇப
பணபில கிளவி பலரொடு முறைத்தாங
கழூஉம விழூஉ மரற்றுங கூஉம
தொழூஉ மெழூஉஞ சுழலலுஞ சுழலும
ஓடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்கி
நீடலு நீடு நிழலொடு மறலு

மைய லுறற மானபின வருநதி க
ககநி சையறு துனபங கணடுசிற குருடம
சரியற முடி மருளபடு பூங்குழற
பவளச செவவாயத தவள வாணகை
ஒளளரி நெடுஙகண வெளளிவெண
டோடடுக
கருஙகொடிப புருவததது மருஙகுவளை
பிறைநுதல்)

கO௪ கணவிரமாலை - அலரிமாலை, "கணவிரமாலை கைககொணடென" (மணி ரு ௬அ)

கO௬ சிதவறறுணி - சிதரினசீரை

கO௬ - எ சினைத ததா வீழபு - கிளைகளிலுளள செறிநத சுளளிகள,

வீழ்பு - சுளளிகளுககு ஆகுபெயா, ததா - கொததுமாம, "சிதாஙகை முருக கின சேணுஙகு நெடுஞசினைத, ததா" (சிறுபாண் உ௫௪ - ரு)

கO௮ வெணபலி - வெணணீறு சாநதம - சநதனம உரீஇ - உருவி, பூசி

ககக சுழலலுஞ சுழலும - சுழலுதலையுஞ செயவன இவவாறு பின வருவனவறறிறகும இபபடியே பொருள கொள்க, "இயஙகலு மியஙகு மயஙகலு மயஙகும" (சிலப் உஉ கரு௪)

௧௧௪ மையலுறற மகன - பிததன ௧௧௬ தாடி - மோவாய

௧௧௬ 'சுருளிடுதாடிமருளபடு பூஙகுழல' (சிலப் 27 · 182)

௧௧௮ வெளளிவெணடோடு - சஙகிறைமசெயத காதணி

௧௧௯ கருஙகொடிப புருவம - கரிய ஒழுஙகாகிய புருவம, கொடிப புருவ மேரு" (சீவக ௬௫௮), இதனை, வடமொழியில "கருங ப்ருலதா எனபா

(௰ - ம்) ௧௦௪ 'கணவிரை', 'கணவிரிமாலை கட்டியதிரணையன'

௧௦௭ 'பொழிததுக' ௧௦௮ 'உதீஇ' ௧௧௦. 'அரறறினுமாறறும' ௧௧௧ 'சுழ லினுஞ்சுழலும' ௧௧௨ 'ஓடினுமோடுமே' ௧௧௩ 'நீடினுநீடுமே' ௧௧௪ 'மைய லுறறு' ௧௧௮ 'வெண்ளைவணடோடுக'

௩.—மலர்வனம்புக்க காதை

௩௭

௧௨௦ காநதளஞ செஙகை யேநதிள வனமுலை
அகன்ற வலகு லநதுண மருஙகுல
இகநத வட்டுடை யெழுதுவரிக கோலதது

வாளான பேரூா மறுகிடைத தோன்றி
நீணில மளநதோன் மகனமுன் ஞாடிய கஉடு
பேடிக போலததுப பேடுகாண குநரும
வெமப மாககள கமபலை மூதூரச
சுடும ஞெங்கிய செடுரிலை மனைதொறும
மைமயுறு படிவததுப வானவா முதலா

கஉ௩ அ நுண மருங்குல - அழகிய நுணணிய இடை.

கஉ௨ வடடுடை - முழந்தாளளவாக உடுக்கும உடை விசேடம, "வடடுடைப பொலிநத வணணக கலாபமொடு, படடுசசுமந தசைநத பரவை யலகுல வாசவ ததநதையை" (பெருங் உ ௪ கஉ௪ - ௬) எழுதுவரிக கோலம - கொஙகை முதலியவறறில எழுதிய பததிக்கீறறு, "எமுதுவரிக கோல முழுமெயு முறீஇ" (சிலப் ௫ உஉ௬)

கஉ௬ - ௪ வாணன வாஞ்சுரன, ஊா - சோநகரம, நீணிலமளந தோன - கணணன, மகன - காமன, பிரதயுமநன, "வாணன பேரூா மறுகிடை நடநது, நீணில மளநதோ ஞாடிய" (சிலப் ௬ ௫௪ - ௫)

கஉ௫ பேடு - புறநாடகம பதினொன றனுள ஒன்று, அபபதி னொனறையும அவறறை நிகழததியவாகளையும பினவரும வெணபாவா லுணாக "கடையமயி ராணிமாக காலவிநதை கநதன, குடைதுடிமா லலலியமற குமபம - சுடாவிழியாற, படடமதன பேடுதிருப பாவையரன பாணடாஙகம, கொடடியிவை காணபதினொ கூதது" இபபேடு உழை காரணமாக வாணனறே சிறைவைககபபடட தன மகன அநிருததனைச சிறை மீட்டுக காமன சோநகரததாடிய ஆடல உழை - வாணன மகள

கக௬ - உடு "ஆணமை திரிநத பெணமைக கோலததுக, காமனாடிய பேடி யாடலும" (சிலப் ௬ டு௬ - எ), "சுருளிடு தாடி மருளபடு பூஙகுழல, அரிபரந தொழுகிய செழுஙகய னெடுஙகண, விரிவெண டோடடு வெண

ணைகத துவராயச, சூடக வரிவளை யாடமைப
பணைத்தோள், வளரிள வனமுலைத் தளரியன மினனிடைப,
பாடகச சீறடி யாரியப பேடி " (சிலப் உஎ : கஅக - சு)

கஉசு வமபமாககள - புதியோா, " வமப
மாகக டமபெயா பொறிதத " (சிலப் ௫ கககக)
கமபலை - முழககம மூதாா - மூதாரில

கஉஎ சுமெண ஓஙகிய - செஙகலாற செயயபபடடு உயாநத, " சுடும
ணோஙகிய நெடுநகா வரைபபு " (பெரும்பாண் ௪0௫), " சுடுமெ ணெடுமெதில "
(பு - வெ. 113), " சுடும ணேரு கடிமனை " (சிலப் கச கசசு - எ)

கஉஅ படிவம - தெயவவடிவம

(பி - ம்) கஉ௫ 'பேடிகாணகுநரும'

எவவகை யுயிாகளு முவமங காட்டி
வெணசுதை விளககத்து வித்தக ரியறறிய
கணகவா ரோவியங கணடுநிறகுநரும
விழவாறறுப படுதத கழிபெரு வீதியிற
பொனனணை கோதத நன்மணிக் கோவை
ஐயவி யபபிய நெயயணி முசசி
மயிரபபுறஞ சுறறிய கயிறகடை முக்காழ்
பொலமபிறைச சென்னி நலமபெறத தாழச
செவவாயக குதலை மெயபெறா மழலை

கஉக - ககூ சுதை - சுணணசசாநது விதகா - சிறபாசாரிகள், " விதக ரியற்றிய விளஙகிய கைவினைச, சிததிரச செயகைப படாம" (மணி கூ : கசுஎ - அ) விளககததையுடைய சுதையாலியறறிய ஓவியம, ஓவியம - சிததிரம " எவவகைச செயதியு மூவமங காட்டி, நுணணிதி னுணாநத நுழைநத நோககிற, கணணுள் வினைஞரும" (மதுரைக் கூகசு - அ), " மயனெனக கொபபா வருதத பாவையி, னீஙகே னியான" (மணி உக கஙஉ - கூ) கஙஉ

என றபடி,

விழவு ஆறறுபபடுதத - விழவை வழிபபடுததின, நடததிய " முருகாற்றுப படுதத வுருகெழு வியனகா" (முருந உசச)

கஙச ஐயவி அபபிய நெயயணி முசசி - வெணசிறுகடுகையபபிய நெயயையணிநத மயிாமுடி, பேயதீணடி வருததாவணணம குழநதைகளின மயிாமுடியில நெயயணிநது வெண்சிறுகடுகை அபபுதல மரபு வெணசிறு கடுகிறகுக கடிபபகையெனனும பெயா வநததறகுக காரணம இதுவே, கடி - பேய, " குறுநடைப புதலவாககுக, காவற பெணடிா கடிபபகை யெறிநது, தூபங காட்டித தூஙகுதுயில வதியவும" (எஙஎ - கூ) எனவும, " அரவாயக கடிபபகை யையவிக கடிபபகை" (எ எகூ) எனவும பினபு

வருதல காணக
அபபியிருநததாக,

சந்திராபீடனெனபவனது தலையில வெணசிறகடுகு காதம்பரி என்னும வடநூலிலும கூறபபடடுள்ளதென பா முசசி - உசசியில

கஎ௬ - கூ கயிறகடை - கொககுவாய, சோககும வாயுமாம, (கொககி யெனறு வழஙகுகினறது), " கயிறகடை யொழுகிய காமா தாமணி, செயத தகு கோவை" (சிலப் கூ கoக - உ) முககாழ - மூனறு கோவையாகிய முததுவடம பிறைசசெனனி - பிறை வடிவமாகிய ஆபரணததின இரணடு கோடுகளில முககாழ தாழவெனக

கஎஎ 'மெயபெறு மழலை' எனறு ஈண்டுக கூறியதுபோல, " விளை யாமழலை " (௪ கூக) எனறு பினனுங கூறுவா

கஎஅ ஐமபடை - ஐமபடைததாலி, காததறகடவுளான திருமாலின சஙகம சககரம கதை சடகம சாரஙகம என்னும ஐநது ஆயுதஙகளின வடிவமாக அமைபபது, இதனைப பஞசாயுதமெனறும், ஐநதாவது நாளில பிளளை

௩.—மலர்வனம்புகக காதை

௩௫

அறறங காவாச் சுற்றுடைப பூநதுகில
கசo தொடுததமணிக கோவை யுடுபபொடு

துயலவாத

தளர்நடை தாஙகாக கிளாபூட புதலவஷா।ப
பொலநதோ மீமிசைப புசாமுக வேழத
திலங்குதொடி நலலா சிலாந்ன றேறறி
ஆலமா செலவன் மகனவிழாக காலகொள
கசடு காணமி ஞேவெனா கணடுநிற குநரும
விராடன பேரூா விரயனும பேடி யைக
ாணிய சூழநத ாமாலே மாசாரின

— — ——— களுககு இதனைத தாரணஞ செயதல மரபெனறும ந்ந ாயுரதநம் எனனும வடநூலில இதறகுவிதி உளள மதனறுங கூறுவா " அமளித துஞசு மைமபடைத காலிக, குதலைச செவவாயக குறுநடை புதலவா" (எ · ௫௬ - எ) எனபா பினனும, இது தாலியெனவும தாலியைபடை யெனவும வழஙகும, " தாலி களைநதனறு மிலனே பாலவிட, டயினியு மினறயின

றனனே " (புறா எள), " எழிலார திருமாபிற கேறகு மிவையென, றழகிய வைமபடையு மாரமுங கொணடு, வழுவில கொடையான வயிசசிர வணன, ஒழுதுவனுய நினறான றுலேலோ, தாமணி வணணனே காலேலோ" (பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௧ ௫ ௬), " தாலி யைமபடை தவழு மாாபிடை" (கம்ப. நாடு ௫௮)

௧௨௧ - ௫ பொறறேரின் மேலுளள யானையிற புதலவரை யேறறி, " பொறசிறு தோமிசைப

பைமபொற போதக, நரசிரு ஞாதலின " (சீவக அக
)

கசஉ ஆலமா செலவன - சிவபெருமான , மகன - முருககடவுள் ,

" ஆலமா செலவன புதலவன வரும " (சிலப் உச 'சேறிவிை ') சிறுமை முருககடவுளாக எண்ணினா விழாக காலகோள - விழாவின தொடககம

கசரு என - என்று சொலல

கருஉ - சரு வீதியில நலலாாசிலா, சோவையையும முசசியையும

குதலையையும மழலையையும பூணபுமுடைய புதலவரை வேழததுமுககாழ தாழச சினனா நீணபபத துகில துயலவா எறறிக காணமிரே வென்று சொலல, அதனைககணடு நிறபவாகளும எனக

கசகூ பேரூா - பேரூரில விசயனும பேடியை - அருசசுனனாகிய பேடியை

கசஎ காணிய - காண கமபலைமாககள - வேறுசில காடசி கணடு முழஙகித திரியுமவா , " கமபலை மாககள கணவனைத தாஙகாடட " (சிலப் கக உக)

(பி - ம்) கசO 'எடுபபொடு ' கசஉ 'தோாதனமிசை ' கசரு 'சிலா நனறேறறி ' கசகூ. 'விசயபபேடியை ' கசஎ 'கமபலமாககளின '

மணிமேகலைதனை வநதுபுறஞ சுறறி
அணியமை தோறறத தருநதவப படுததிய
தாயோ கொடிய டகவில ளீஙகிவள
மாமலர கொயய மலாவனந தானபுகின
நலவிள வன்ன நாணு தாஙகுள
வலலுந கொலலோ மடநதைத தனனடை
மாமயி லாஙகுள வநதுமுன னிறபன
சாயலைகு பணகொலோ தைகய றனனுடன்
பைஙகிளி கூாபுள பாவைதன கிளவிக
கெஞசால கொலலோ கிளைசயுந வலல
எனறிவை சொலலி யாவரு மீணடுகச
செந்தளிாச சேவடி நிலமவடு வுறுமா
குரவமு மரவமுங குருநதுங கொனறையும
திலகமும வகுளமுஞ செஙகால வெட்சியும
நரநதமு நாகமும பரநதலா டணையும

கசஅ வநது புறஞசுறறி - பினனரும
கணடுநிறகுநரும காணகு நரும கணடுநிறகுநரும
கணடுநிறகுநரும வநதுபுறததே சூழநது

கசாகூ - ௯௦ அணி அமை தோறறதத - ஆபரணஙகளிலலாத தோறறததையுடைய, "உபபமை காமததுபபின" (க௦எ) எனவும், "நிகாமைநத முழநதாளும" (கஎ௫) எனவும சீவகசிந்தாமணியில 'அமை' எனபது இபபொருளில வருதல காணக அருநதவபபடுததிய - அரிய தவநெறியிற சேரதத தாயோ - மாதவியோ "மணிமேகலை, அருநதவப படுதத வலலதி யாவதும, திருநதாச செயகைத தீததொழிற படாஅள" (உ ௫௫ - எ) எனறு மாதவி முனபு கூறியிருததல காணக

க௫௦. இவள - மணிமேகலை

க௫உ - ரு ஆஙகுள அனனம நாணுது மடநதை தனனடை வலலுந கொலலோவென இயைகக

க௫எ இசையுந அலல - ஒபபனவலல

க௫அ இனைநது உக - வருநதிசசிநத

க௫கூ சேவடியும நிலமுப வடுவுறுமல, மெலல நடநதாளெனறபடி

கசு௦ குரவம - குராமரம மரவம - வெணகடபப மரம

கசுக திலகம - மஞசாடிமரம வகுளம - மகிழ

கசுஉ. நரநதம - நாரததை நாகம - சுரபுனனை, "நனைநினையன நகுவிரையன நலனுடையன நாகம" (நீலகேசி, பதி கசு)

(பி - ம்) க௫௦ 'கொடியவள' க௫௫ 'சாயல கொலலோ' கசு௦ 'குநதமுங கொனறையும'

௩.—மலர்வனம்புக்க காதை

பிடவமுந தளவமு முடமுட் டாழையும்
குடசமும வெதிரமுங
கொழுங்கா லசோகமும கசுகு செருந்தியும
வேஙகையும பெருஞசண பகமும
எரிமல ரிலவமும விரிமலா பரபபி
வித தக ரியற்றிய விளஙகிய கைவினை ச
சித திர ச செயகைப படாமபோா த ததுவே
ஒபபத தோன்றிய வுவவனந தன்னைத களo
தொழுதனள காட்டிய சுதமதி தனனொடு
மலாகொயயப புகுநதனண மணிமே
கலையென்.

௫—மலர்வனமபுகக காதை முற்றிற்று

கசுரு பிடவம - குட்டிபபிடவமெனனுங கொடி தளவம-செமமுலலை (குறிஞ்சி அo, ௫), " பனிவளா தளவின சிரலவாயச செமமுகை " (ஐங்குறு சசஎ), " புதனமிசைத தளவி னிதனமுட செநநனை, நெருஙகு குலைப பிடவமோ டொருஙகுபிணி யவிழ " (அகநா உரு), " குருதிக கூரொ யிறு கூததியாகட கொணட கொடிததளவமே " (சீவக கசுருக) முடம - வளைவு
கசுச குடசம - வெடபாலை விசேடம , வெதிரம -

மூஙகில , " குட சமும வெதிரமுங கொழுஙகொடிப பகனறையும " (சிலப் கரு கநிஎ)

கசுசு எரிமலா இலவம - நெருபபைபபோலச சிவநத பூவையுடைய இலவமரம , " எரியுரு வுறழ விலவ மலர " (கலி ருரு)

கசுஅ சிததிரச செயகைபபடாம-சிததிரததொழில அமைநத துகில

கஎO தொழுதனள் காட்டிய - வனதேவதையைத தொழுது உவ வனததைக காட்டிய , புததனது பாதபீடிகையுளள வனமாதலால அதனைத தொழுதனளென றுமாம.

க - கஎக மாதவியுரைதத உரைமுனறேனறி மணிமேகலைககு எது நிகழ்சசி எதிரநதுளதாதலின அககாரிகை வெதுமபக கலஙகி அழிதது உருட்டி ஆட்ட மாதவி நோககி மாறறிக கொணாவாயென றலும அதனைக கேட்டுத துயரொடு கூறும சுதமதி, ' கணணின ரக கணடனனுயிற காமன நடுஙகும ; ஆடவா அகறலுமுணடோ , நினறிடிற பேடியானறே , அனறியும, யான இநநகரதது வருஙகாரணம கேளாய , கொயவேனே விஞ்சையன எடுததனன , எழுநதனன, படுததனன, ஆயினேன , அவன ஈஙகு எனனை அகனறு தனபதிநீஙகினன , ஆதலால, மணிமேகலை தனமையளலலள , போகின, உழையோராஙகுளா , செலலா, எபதாா , உவவனமெனபதொன றுணடு , உண்டு , உணடு , மா பினது அதுதான் , செமமைதானிலள , யானும போவல ' என று கூடிச செலவுழி, பினனரும நிறகுநரும காணகு நரும

நிறகுநரும நிறகுநரும மணிமேகலையைச சுறறி
இளைநதுக, மணிமே கலை சுதமதிதனனொடு மலாசோயயப
புகுநதனளென முடிகக

6

நானகாவது

பளிக்கறை புக்க காதை

[நானகாவது மணிமேகலை உதயகுமரனைக்கண்டு
பளிககறைபுககபாட்டு]

பரிதியஞ செலவன் விரிகதிர த தானை ங
கிருளவளைப புணட மருளபடு பூமபொழிற
குழலிசை தும்பி கொளுநதிக காட்ட
மழலை வணடினம் நலலியாழ செயய
ரு வெயிலநுழை பறியாக குயிலநுழை
பொதுமபா

மயிலா டாங்கின மந்திரானா ।ணகாலை
மாசறந்த தெளிர்ந்த மணிநீ ரிலஞ்சிய

க செலவனுடைய கதிர், கதிர்த்தானைககு - கிரணஙகளாகிய சேனைககு

கூ தும்பி குழலிசை கொளுத்திக காட்ட - தும்பிகள் வேயஙகுழலின ஓசையைப பொருததிககாட்ட, தும்பி - வணடின கிளைகளுள ஒரு சாதி

கூ - ச இவவடிகளின பொருள, "கொமபாத தும்பி யாழ் செயய" (கக. நிஎ - அ) எனறு இநநூலுட பினபு

. . . நலவி

வந்திருததல

காணக

ரு வெயில நுழைபு அறியாப பொதுமபா - ஞாயிறறின கதிர தோன்றிய காலததும படுகினறகாலததும உடபடச சிறிதும செலலுதலறி யாத இளமரககா, குயில நுழை பொதுமபா - இலை நெருககததாலே குயில கள நுழைநது செலலும இளமரககா. ம "வெயினுழைபறியாக குயினுழை பொதுமபா" (பெரும்பாண். கூஎச)

க - கூ பொழிலிற காட்டச செயயமயில

ஆடுகின்ற பொதுமபராகிய அரஙகில இருநது

காணபனவாகிய மநதிகளைக காணபாயாக.

எ மணிநீரிலஞ்சி - பளிஙகு போலும நீரையுடைய பொயகை, நீல மணிபோலும நீரையுடைய இலஞ்சியெனறுமாம இலஞ்சி - இலஞ்சி யில

(பி - ம்) க 'பருதி' உ.'வளைவுணடன', 'வளைபபுணடென மருள் படும' கூ - ச 'கொழுநதிககாட்ட மழலைவரிவணடினம' கூ 'மநதிகாண'

பாசடைப் பரப்பிற் பன்மல ரிடைநின்
றொருதனி யோங்கிய விரைமலர்த் தாமரை
அரச வன்ன மாங்கினி திருப்பக்
கரைநின் றாலு மொருமயி றனக்குக்
கம்புட் சேவற் கனைகுரன் முழவாக்
கொம்ப ரிருங்குயில் விளிப்பது காணாய்
இயங்குதேர் வீதி யெழுதுகள் சேர்ந்து
வயங்கொளி மழுங்கிய மாதர்நின்
முகம்போல்
விரைமலர்த் தாமரை கரைநின் றோங்கிய
கோடுடைத் தாழைக் கொழுமட லவிழ்ந்த
வாலவெண் சுண்ண மாடிய திதுகாண்
மாதர் நின்கண் போதெனச் சேர்ந்து
தாதுண் வண்டின மீதுகடி செங்கையின்

க ஒரு தனி - ஒப்பிலாததனி, "ஒப்புடைய தானையு ளொருதனி யஞ்சி" (சீவக. உ௮௦), "ஒருதனி நின்றய" (ச. கக) "விரை ஒருதனி யிருந்த திரு" (கசு ௲ரு-ச), "உலக வறவியி னொருதனியேறி" (கஎ

அசு), " ஒருதனி மனனவன " (உகு உ0ச) எனறு, '
ஒருதனி ' எனபது இந நூலுளளே பயினறுவருதல காணக

அ - கூ " குளனணி தாமரைக கொழுமலா நாபபண,
ஒருதனி யோஙகிய திருமலா " (மணி கரு எகு - சு)

கக ஆலும-ஆடும, ஆரவாரிததழைககுமெனறுமாம; " மாலவரைச சிலமபின மகிழ்சிறந தாலும, பீலி மஞஞையின " (பெரும்பாண் ௩௩0 - ௩௧)

கஉ கமபுள் - சமபஙகோழி சேவலினது குரல் முழவொலியாக

கூ கொமபா - கொமபரில இருநகுயில - கரியகுயில விளிப பது - பாடுதல, " விளியாதான கூததாட்டு " (திரி கக), " விளித்த வினனமிா துறழகீதம " (சீவக கூ௯௪) எனபுழி விளிததல இபபொருள படடு வருதல காணக

கசு எழுகினற துகள கரு மாதா - அழகையுடைய

கள சஙகுடைநதாற போலுந தாழையின, சூளா நாடு கசு

கஅ வாலவெணசுணணம - தூய வெளளிய சுணணம, " ஊாதி வாலவெள ளேறே " (புறநா க)
இது - இததாமரை மலரினை

கசு - அ துகள சோநது ஒளி மழுஙகிய நினமுகமபோற் சுணண மாடியதாகிய

இததாமரைமலரினைக காணபாயாக

(பி - ம்) கூ 'இருமலாத' கக 'கரை நினறும' கள 'தோடு டைததாழைக கொழுமடல வீழநத'

அஞசிறை விரிய வலாநத தாமரைச
செஙகயல பாயநது பிறழ்வன கணடாங
கெறிநதது பெரு அ திரையிழநது வருநதி
மறிநது நீஙகு மணிசசிரல காணெனப
பொழிலும பொயகையுஞ சுதமதி காட்ட
மணிமே கலையம மலாவனங காணபுழி
மதிமருள வெணகுடை மன்னவன் சிறுவன்
உதய குமர னுருகெழு மீதூா
நீயா னடுஙக நடுவு நின றோஙகிய
கூமபுமுதுகன முறிய வீஙகுபிணி யவிழநது
சுயிறுகால பரிய வயிறுபாழ பட்டாங
கதைசிதைநத தாரபபத திரைபொரு முநநீா
இயஙகுதிசை யறியா தியாஙகணு மோடி
மயஙகுகா லெடுதத வஙசம போலக

உரு அது . சாதியொருமை

இரை - முன்பு கௌவியிருநத உணவ

உக - ரு அஞ்சிறைவிரிய எறிநதென இயைகக

உச மணிசசிரல - நீலமணிபோனற

சிசசிலிபபறவை , " புலவுக கய லெடுதத பொனவாய மணிசசிரல " (சிறுபாண் கஅக)

கக - உச நினகணணைப போதெனறெணணி

உணணவருகினற வண டினஙகளைக கடியும நினசெஙகைபோலத தாமரைமலரிற்பாயநது பிறழ்வன வாகிய செஙகயலகளைக கணடு எறிநது அவறறைறபபெறாமல இரையையு

மிழநது வருநதி மீணடு நீஙகும சிரலைக காணபாயாக

உள மருள : உவமவுருபு , " மதிமருள வெணகுடை " (புறநா களச)

மனனவன - சோழன

உஅ - கூ உருகெழுமீது ஊர

நீயான-அசசமபொருநதிய மேலிடததே ஊர்ந்திருககினற மாலுமி , நீயானென்பதற்குபபொருள் மாலுமி யெனபதை, " ஆழகடற பௌவத தருஙகல மியககு, நீயான போல " (பெருங் கூ - கO) எனபதனலுணாக

க சகூ

கூO கூடமபு முதல முறிய - பாயமரம அடியிலே

முறியுமபடி

௩0 - ௩௧ வீஙகு பிணி அவிழ்நது கயிறு கால பரிய - இறுகின பிணிபபு அவிழ்நது பாயகட்டின கயிறு அறுபட

௩௧ - உ வயிறு பாழ்பட்டு இதை சிதைந்து பாழாகிப பாய பீறுணடு ஒலிபப

ஆர்பப - நடுவிடம

௩௪ சுழலகாற்றினுல அலைககபபட்ட மரககலம

௩0 - ௩௪ சீவக உ௨௩௧

(பி - ம்) உக 'இரிய' உஅ 'மூதூர' உ௯ தானடுஙக' ௩0 'முரிய'

'மீயாண', 'நளி

௪.—பளிக்கறைபுக்க காதை

௪௫

௩௫ காழோர் கையற மேலோ ரின்றிப
பாகின் பிளவையிற பணைமுகந துடைததுக
கோவியன் வீதியுங கொடிததோ வீதியும
பீடிகைத் தெருவும பெருங்கலக் குறுததாங

இருபாற பெயரிய வுருகெழு மூதூா
௪0 ஒருபாற படாஅ தொருவழித தங்காது
பாகும பறையும பருநதின் பநதரும்
ஆதுல மாககளு மலவுறறு விளிபப
நீல மாலவரை நிலனொடு படாநதெனக
சால நேவகஙக ளிமயக குறறென

---

௩௫ காழோா - குதததுககோறகாரா, "காழோா, கடுஙகளிறு கவளங
கைபப" (மதுரைக் ௬௫௮ - ௯) கையற - செயலற பாகரினறி, எனபது பாகரை வீசியெனறபடி மேலோரின்றி -

௩௬. பாகின பிளவையிற் பிணமுகம துடைதது - பாகனுலுண் டாகிய பிளவையினையுடைய பரியமுகததைக கையாறறுடைதது, பிளவை - அஙகுசததாற பிளககபபடட பண, பாகனுடைய உடற்பிளவாலெனறு மாம, கூர்ம பாயிரம, ௪0

௩௭ கோவியனவீதி - இராசபபெருநதெரு. கொடியணிநத தேரோடும வீதி கொடிததோவீதி -

௩௮ பீடிகைததெரு - கடைததெரு பெருஙகலககு உறுதது - பெரிய கலககததையுண்டாகி

௬எ - அ. ழ சிலப். ரு · ௬௦ - ௬௧ ௬௯ ழ மணி பதி. ௬உ

௬௧ பாகு - பாகன பறை - பறையடிபபோா , யானைககு முனபு பறை அடிககபபடுதல மரபு, இதனை, " நிறையழி கொலயானை நீாகுவிட் டாஙகுப, பறையறைந தலலது செலலறக வெனனு, இறையே தவறுடை யான " (கலி ருகூ) எனபதனுலுணாக

௬௨ ஆதுல மாககள - மிகக வறுமையையுடையாா அலவுற்று - சுழனறு, " நறையும விரைபு மோசசியு மலவுறறு " (குறிஞ்சி எ.) விளிபப - கூபபிட

௬௩ இலபொருளுவமை நிலனெடு - பூமியில

௬௬ காலவேகமெனபது அவயானையின பெயா , கடடியஙகாா னுடைய பட்டததுயானையை அசனிவேகமெனறும, தடமிததன பட்டதது யானையை விஜயசுநதரமெனறும, சீவகசிநதாமணியிற கூறியிருததல காணக. களிமயககுறறென - மதமயககுறறுத திாிநததாக, களி மததிற்கு ஆகுபெயா

௨௯ - ௬௬ நீயான நடுஙகக கூமபுமுதல்முறியக் கயிறுகாலபாிய

(பி - ம்) ௬௯. ' பாகின விழவிற" ௬எ ' கோவியல ' ' ௬உ. ' வாதுவ மாககளும ' ௬௬ ' காலமேகம '

விடுபரிக குதிரையின் விரைநதுசென்
றெயதிக
கடுங்கண யானையின் சடாத்திற மடக்கி
அணிதந்தோத தானையொ டாசிளங குமரன்
மணிதந்தோக கொடுஞசி கையாற யறறிசு
காரலர் கடம்ப னலல னைப
தாரங கணணியிற் சாற்றினன வருவோன

இதைசிதைநதாாபப முநநீரில் யாஙகளும ஓடி மயஙகுகின்ற வஙகமபோலக காழோர்கையறப பாகன முதலியோா அலவுறறு விளிபப மூதூரில மேலோ ரினறித துடைததுப பெருஙகலககுறுதது ஒருபாறபடாது ஒரு வழிததங காது நிலமாலவரை படாநதெனக காலவேகம களிமயககுறறதாகவென முடிகக

வஙகம யானைககும காறறு மதத்திறகும உவமை வஙகமபோலக கால வேகம களிமயககுறறெறன எனவியையும இபபடியே, “ வீஙகுபிணி நோனகயி றரீஇயிதை புடையூக, கூமபுமுதன முருஙக வெறறிக காயந துடன, கஙகாற றெடுபபக கலபொரு துரைஇ, நெடுஞசுழிப படட நாவாய போல, இருதலைப பணில மாாபபச சினஞசிறநது, கோலோாக கொனறு மேலோா வீசி, மெனபிணி வனசெரடா பேணாது காழசாயததுக, கநதுநீத துழிதருங கடாஅ யானையும ” (மதுரைக் கூஎஅ - அகூ) எனறு வநதிருததல காணக

௪௫ பரிககுதிரை, பரி - செலவு, “ பகைபபுலங கவாநத பாய பரிபபுரவி ” (மதுரைக் கூஅகூ)

௪௬ கடுஙகண - தறுகணமை, அது கடுந கொலலுதல, “ நெடுஞ சுழிப படட கடுஙகண வேழத, துரவுசசினந தணிதது ” (மலைபடு கூஉ௫ - கூ)

சஅ 'கொடுஞசி - தாமரைபபூவடிவமாகப பணணித தோததட்டின முனனே நடுவது' எனபா ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், "கொடுஞசி நெடுந தோ" (மதுரைக் எருஉ), "நெடுநதோக கொடுஞசி" (பு றநா எஎ), இது தாமரைமொட்டு வடிவமுளள தெனறும கூறுவா

சகூ காரலா கடமபன அலலனெனபதை - காாகாலதது அலாகினற கடமபின அலராறதொடுககபபட்ட மாலையையுடைய முருக நகடவுளலல னெனபதை, "காரநறுங கடமபின" (பு றநா உரு) எனபதனற கடமபு காாகாலததிறகு உரியதெனபதும, "பராஅரை மராஅத, துருளபூந தண டாா புரளு மாாபினன" (முருகு கo - கக) எனபதனுல முருககடவுள கடபபமாலையையுடையனெனபதும அறியபபடும

ஙo ஆரங்கணணி - ஆததிமாலை, இது சோழாகளுககுரிய அடை யாளமாலை, "ஆரங கணணிச சோழன" (சிலப் பதிகம், கஉ)

சகூ - ஙo அழகாலும ஆணமையாலும உதயகுமரனை முருககடவு ளெனறெணணிக கடபபமாலையினமையாலும ஆததிமாலையுணமையாலும அவனைச சோழனமகனெனறு கண்டோா துணிநதமையின இவவாறு கூறப பட்டது

உஎ - ஙo மனனவன சிறுவன், உதயகுமரன, அரசிளங்குமரன, சென

ச.—பளிக்கறைபுக்க காதை

சூஎ

நாடக மடநதையா நலங்கெழு வீதி
ஆடகச் செயவினை மாடத தாங்கட
சாளரம பொளிதத காலபோகு பெருவழி
வீதிமருங கியன்ற பூவணைப பளளித
௫௫ தகாக குழலா டன்னொடு மயங்கி
மகர யாழின் வான்கோடு தழீஇ
வடடிகைச் செயதியின் வரைநத பாவையின
எடடி குமா னிருநதோன றனனை
மாதா தன்னொடு மயஙகினை யிருநதோய

____

____ றெயதி அடககிப பறறி அலலனெனபதைசசாற்றித் தானையொடு வருவோ னெனக.

௫க நாடகமடநதையா - நாடககணிகையரது வீதி - வீதியில

௫உ ஆடகம - நாலவகைப பொனனுள ஒன்று செயவினை - செய தொழில மாடததாஙகண - மாடததிடததே

௫௩ காலபோகுபெருவழி - காறறுசசெலலும

பெரியவழி கால் போகு பெருவழியாகிய பொளிததசாளரம.

௫௪ வீதி மருஙகு இயனற - வீதியின பககததே இயறறிய பூ அணை பபள்ளி - மலரணையாகிய படுககையில

௫௫ தகரம - மயிாசசாநது தகரககுழலாளெனறது ஒருகணிகையை

௫௬ மகரயாழ் - நாலவகையாழுள ஒனறு, அது பதினேழு நரம புடையது கோடு-யாழ்ததணடு, "அஙகோடடுச செறிநத வவிழ்நது வீஙகு திவவு" (சிறுபாண் ௨௨௨), "கருஙகோடடுச சீறியாழ" (நெடுநல் எ௦) தழீஇ - தழுவி

௫௭ வடடிகை - எழுதுகோல, "வடடிகைச செயதியும" (௨ ௨௭) எனறா முனனும

௫௮ எடடி - வைசியாபெறும பட்டப பெயா, "எட்டிப பூபபெற

திருமுப பதிறறியாண, டொடடிய செலவத துயாநதோ னுயினன" (௨௨ : ககூ - ௪) எனபா பினனும, "எடடி குமர னினிதி னியககு, மினனெலி வீணைப பணனெலி வெரீஇ" (பெருங் க ௪௦ ககசு - எ), "எடடி காவிதிப படடந தாஙகி" (பெருங் ௨ ரு. க௪௪), "எடடி சாயலனிருந தோன றனுத" (சிலப் க௬ ககரு), "எட்டி காவிதி யெனபன தேய வழககாகிய சிறபபுப பெயா" (தோல் தொகை. சூ க௨) எனபா ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர்

௫௯ மயஙகினை இருநதோய - மயஙகியிருநதோய

(ıº - ம்) ஙிகூ ' சாளரமொழித்த,' ' சாளமொழிநத', ஙுஙு ' தாதவிழ் குழலாள ' ஙிகூ ' மாதாவீணையின '

கூ0 யாதுநீ யுறற விடுகக ணென்றலும
ஆஙகது கேட்டு வீஙகிள முலையொடு
பாஙகிற சென்று தான்றொழு தேததி
மடடவி ழலஙசன் மன்ன குமாற
கெடடி குமா னெயதிய துரைபபோன் கூரு
வகைவரிச செபபி லுள வைகிய மலாபோல்
தகைநலம வாடி மலாவனம புகூஉ
மாதவி ....நத மணிமேகலையொடு
கோவல னு...ற கொடுநதுயா தோன்ற
நெஞ்சிறை கொணட நீாமையை நீககி எ0
வெம்பகை நரமபி னெனகைச செலுததிய

சுO இடுக்கண் - துன்பம்

கூO - சுO அங்ஙனம் வருவோன் வீதியில் மாடத்துப் பள்ளியிற் குழலாடனொடு மயங்கித் தழீஇப் பாவையினிருந்தோன்றனனை, இருந்தோய், நீயுற்ற இடுக்கண் யாதென்றலுமெனக்

எட்டிகுமரன் வீதிமருங்கியன்ற சாளரச்சேக்கையிலிருந்தமையின் உதயகுமரன் அவனைக்கண்டான்

சுஉ பாங்கு - முறைமை, பக்கமெனலுமாம் தொழுது - பணிந்து

சுங. மட்டு - தேன் சுச எய்தியது - நேர்ந்ததை

சுO - சுச என்றலும் அதுகேட்டு எட்டிகுமரன் கணிகைமெயாடும் சென்று தொழுது எதிர் மன்னகுமரற்கு உரைப்போன்

சுரு செப்பினுள் வைகியமலர் புழுக்கத்தால் வாடும், "மடைமாண் செப்பிற்றமிய வைகிய, பெய்யாப் பூவின் மெய்சாயினளே" (குறுந் க), "வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய கோதையேம்" (கலி சு அ கஇ), பெருங், க ஙங எஅ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க

சுசு தகைநலம் - மிக்கவழகு

சுஎ - அ பயந்த - பெற்ற மணிமேகலையைக் கண்டவுடன் எட்டி குமரனுக்குக் கோவலனடைந்ததுன்பம் நினைவிற்கு வந்தமையின், 'மணிமே கலையொடு, கோவலனுற்ற கொடுந்துயர் தோன்ற' என்றாள், இப்படியே, "இளங்கோன் கண்ட விளம்பொற் பைங்கொடி யுருவம் பெயாப்ப" (ரு க - சு) என்பர் பின்னும்

உருவிலாளனை

௬௯ நெஞ்சு இறைகொண்ட நீர்மையை - மனம் தங்குதல் கொண்ட தன்மையை, "வண்டிறை கொண்ட கமழ்பூம் பொய்கை" (மதுரைக். உ௫௩)

௭௦ பகைநரம்பு - நின்றநரம்பிற்கு ஆறாவதும் மூன்றாவதுமாகிய நரம்புகள், "நின்ற நரம்பிற் காறு மூன்றுங், சென்றுபெற நிற்பது கூடமாகும்" (சிலப். ௮ : ௩௩ - ௪, உரை, மேற்), கூடம் - பகை.

௪.—பளிக்கறைபுக்க காதை

௪௬

திருவா ணுற்ற விடம்படை யென்றலும்
மதுமலர்த் தாரோன் மனமகிழ் வெய்தி
ஆங்கவ டன்னையென் னணித்தே சேறி
ஈங்கியான் வருவே னென்றவற்

குரைத்தாங்

கெறி கோடுமழை கிழியு மதியம் போல
மாட வீதியின் மணித்தேர் கடைஇக்
காரணி பூம்பொழிற் கடைமுகங் குறுகவத்
தேரொலி மாதர் செவிமுதல் லிசைத்தலும்
சித்திரா பதியோ டுதய குமரனுற

௭௦ றெனமேல வைதத வுளளத தானென
வயநத மாலை மாதவிக கொருநாட
கிளநத மாறறங கேடடே ஞதலின்
ஆஙகவன றேரொலி போலு மாயிழை

௬௪ - ௭௧ உரைபபோன மலாபோல கலம்வாடி வனம புகூஉம மணிமேகலையொடு கோவலனுறற துயாதோனற அததுயரம நீரமையை நீககி என கையைப பகைநரமபிற செலுததியது, யானுறற இடுமபை இது வெனறலு மெனக.

௭௨ தாரோன - உதயகுமரன முனிவருடைய உறைவிடததை நீஙகி மலாவனததிறகுச செனற மணிமேகலையை இனி எளிதிற பெறலா மெனறு மகிழ்நதான

௭௩ அவள தனனை - மணிமேகலையை

௭௪ அவறகு - எடடிகுமரறகு

௭௫ கிழியுமதியம - கிழிதறகுக காரணமாகிய மதியம மதியம போல - சநதிரனபோல, கலைநிரமபினமையின, உதயகுமரனுககு மதி உவமையாயிறறு, “நாளவாய நிறைநத நகைவெணமதி செலவ தோதத தான” (சீவக. ௪௫௪) மாடஙகடகு மழையையும, தேருககு மதியததையும உவமையாககினும பொருநதும

௭௬ கடைஇ - செலுததி, “காலியக கனன கதழபரி கடைஇ” (மதுரைக் ௪௪௦)

எஎ கடைமுகம - வாயிலிடம குறுக - அடைய

எஅ மாதா - மணிமேகலை செவிமுதல - செவியிடம

எக - அ எனறலும மகிழவெயதி, 'அவளை என தேரோறறி இஙகு

வருவேன' எனறு அவனுககுரைதது மதியமபோலத தேரைக கடைஇப பொழிலின கடைமுகஙகுறுக, அததேரொலி செவிமுதலிசைததலு மெனக

அஉ இளநத - சொலலிய அங ஆயிழை : விளி.

(பி - ம்) எகூ. 'கிழிகரும'

7

ஈங்கென செவிமுத லிசைததெ்தன்
செய்கென

அ௫ அமுதுறு கிளவெசா லாயிழை யுரைததலும
சுதமதி கேடடுத துளககுறு மயிலபோற
பளிககறை மணடபம
பாவையைப புகுகென்

றொளிததறை தாழ்கோத துளளகத திரீஇ
ஆஙகது தனககோ ரைவிலின் கிடககை
க௰ நீஙகாது நினற நேரிழை தன்னைக

கலலென ளூனொடு கடுநதோ நிறுததி, ।
பனமலாப பூமபொழிற பகனமுளை த
ததும்பாற
பூமாச சோலையும புடையும பொஙகருங
தாமரைச செஙகண பாபபினன வருஉம
கூற அரசிளங குமர ரூருபி லொருசிறை
ஒருதனி நின்ற யுணறிற மறிநதனன

அ௪ எனசெயகு - யாதுசெயவேன
அ௫ அமுதுறு தீஞசொ லாயிழை - மணிமேகலை
எ௯ - அ௫ உதயகுமான எனமேல வைதத
உளளததானென்று வயநதமாலை சிததிராபதியோடுறறு
முனனொருநாள மாதவிககுக கிளநத மாறறததை நான
கேடடேன, ஆதலின, ஆயிழாய, என செவிமுத
லிசைதத ஒலி, அவன தேரொலிபோலும, இதறகு
யான யாதுசெயவே னெனறு மணிமேகலை
யுரைததலுமெனக
அசு துளககுறுமயில - தளாசசியுறற மயில
அஎ. மணடபததில பாவையை -
மணிமேகலையை புகுக எனறு
அஅ இரீஇ - இருககசசெயது
அ௯ ஐநதுவிறகிடை நீளததே நிறறல் மரபு, "
ஐவிலி னகல நின

ருங கடிதொழு திறைஞ்சி ஞறகு" (சீவக களOச), "இருநத மனனவற கெழுகோ லெலலையுட, பொருநதல செலலாது புககவ ணிறைஞ்ச" (க சஎ இகூ - ச) எனறு எழுகோலெலலைகூறுவா, பெருங்கதை நூலாசிரியா

அகூ - கூO கேடடு மணடபததிற புகுகவெனறு பாவையையொளித துத தாழகோதது இருததி அதுதனககு ஐநதுவிறகிடககையில மயில போல நினற நேரிழையாகிய சுதமதிதனனை

கூக. கடுநதோ கடுமை - விரைவு கூஉ பகல - சூரியன

கூரு பொஙகா - ஈணடுக கட்டுமலை, மாககிளையெனறுமாம

கூச பரபபினன - பரபபி.

கூடு ஒருசிறை - ஒருபககம, "வானவ ருறையும பூநா ளொருசிறை" (சிலப் கO. கடுஅ) •

கூசு திறம - இயலபு

(பி - ம்) அடு 'அமுதூறு' அஅ 'தாடகோதது', 'தாடகடகோதது'

ச.—பளிக்கறை புக்க காதை

நுக

வளரிள வனமுலே மடநதை மெலலியல
தளரிடை யறியுந தனமையள கொலலோ
விளேயா மழலே விளேநது மெலலியல
முளேயெயி றருமபி முதது நிறைந

தனகொல

செஙகய னெடுஙகண செவிமருங கோடி
வெஙகணே நெடுவேள வியபபுரைக

குஙகொல

மாதவ ருறைவிட மொரீஇமணி மேகலே
தானே தமியளிங கெயதிய துரையெனப
பொதியறைப படடோர போனறுளம

வருநதி

மதுமலாக கூநதற சுதமதி யுரைககும
இளமை நாணி முதுமை யெயதி
உரைமுடிவு காடடிய வுரவோன மருகற

கள மெலலியல - மணிமேகலே.

கஅ தளரிடை - ஆடவா காமததாற றளாநத சமயததை, இடை காலம, "உடையோா போல விடையினறு குறுகி" (புறநா ருச.)

கக "விளேயா மழலேயின விரிததுரை யெழுதி" (சிலப் அ. சுள)

க00 "முளேவள ரிளநகையே முழுமதி

புரைமுகமே ” (சிலப் எ :

கசு), “ முளையிள வெணபன முதுககுறை நஙகை ”
(சிலப் கரு : உ0உ)

க0உ வெஙகணை - விருபபததைச செயயும

அமபு

க0ங மாதவா - சஙகததாா ,
அறவணவடிகளெனறுமாம ஒரீஇ -

நீஙகி

க0௪ தமியள் - தனிததவளாய

க0 - க0௪ தானையொடு ம்தரைப புறததே நிறுததிப பொழிலிற் பகல முளைததுபோல வருஙகுமரன சுதமதியைக கணடு, ‘ ஒருசிறை
தனி நினறுய, உனதிறமறிஙதேன , மணிமேகலை

அறியுநதனமையள

கொலலோ , அவள முளையெயிறு

முததுநிரைததனகொல , அவள் கண

கள வேள வியபபுரைகருஙகொல , அவள

மாதவருறைவிடததை யொரீஇத

தமியளாய இஙகு எயதியதறகுக காரணமுரை ’ எனறு
கேடபவெனக

க0ரு. பொதியறைபபட்டோா - துவாரமிலலாத

கீழறையில அகப

பட்டோா , “ பொதியறைபபடடோா போனறுமெய

வருநதி ” (மணி கக.

அ) , “ போதாா பிறவிப பொதியறையோரென ”

(சிலப் கυ ககக)

கOஎ - அ இளமைநாணி முதுமையெய்தி

உரைமுடிவு காட்டிய உர வோன -

இளமைபபருவததை நாணி முதுமைபபருவததை

யடைநது, தம

முட பகைமை கொணடு வநதாரிருவருடைய சொலலை ஆராயநது அவற
றின முடிவை அவாகளுககு விளககிய அறிவுடையோனுகிய கரிகாற் பெரு
வளததானெனனுஞ சோழன , இவவரலாறறை அடியிலவரும பழமொழி

(பி - ம்) கூஅ ‘ தளாநடை யறியுநதனமையை

கொலலோ ’ கOகு

போனறு மெயவருநதி ’ கOஅ ‘ மருமாற்கு ’

கறிவுஞ சாலபு மாசியல வழக்கும
செறிவளை மகளிர் செபபலு முண்டோ
அனைய தா'பி னும யானெனறு கிளபபல
வினைவிளஙகு தடககை விறலோய கேட்டி
வினையின் வநதது வினைககுவிளை வாயது
புனைவன நீஙகிற புலாலபுறத திடுவது
மூபபுவிளி வுடையது தீபபிணி யிருககை
பறறின பறறிடங குறறக கொளகலம

—————— ——— வெண்பாவாலும் அதன் உரையாலு முணாக, " உரைமுடிவு காணா னிளமையோ னென்ற, நரைமுது மக்க ளுவப்ப - நரைமுடித்துச், சொல்லான் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை, கல்லாமற் பாகம்படும் " (உக), என

பது—' தம்முள் மாறுதலையாயினு ரிருவர் தமக்கு முறைமை செய்யவேண்டி வந்து சில சொன்னால் அச்சொன் முடிவு கண்டே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவு நிரம்பாத இளமைப்பருவத்தா னென்றிகழ்ந்த நரைமுது மக்களுவக் கும் வகை நரைமுடித்து வந்து முறைவேண்டிவந்த இரு திறத்தாரும் சொல் லிய சொற்கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான் கரிகாற்பெருவளத்தா னென்னுஞ் சோழன் , ஆதலால், தத்தம் குலத்துக்குத்தக்க விச்சைகள் கற் பதற்கு முன்னே செம்பாகமுள்வா றென்றவாறு ' , இவ்வரலாறு, " முதியோ, ரவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவும் " (கஅஎ - அ)

என்று பொருநராற்றுப்படையிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. உரவோன் மரு கற்கு - கரிகாற்பெருவளத்தான் வழித்தோன்றலாகிய உனக்கு; மருகன் - வழித்தோன்றல், " உலக மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக " (மதுரைச் உ௬)

கo௬ சால்பு - அமைதி அரசியல் வழக்கு - அரசநீதி

௧0௯-௧0. ஒபபு மணி ௧அ , ௧௪0 - ௪௧

௧0௫ - ௧0 அதுகேட்டு உளம வருநதியுரைககும சுதமதி ஙருகறகு அறிவு முதலியவற்றை மகளிர செபபுதலும உளவாகுமோவெனறு ஜெனன

௧௧௧ இளபபல - சொலலுவேன ௧௧௨ விழை - போரில

இனி, மணிமேகலையை அவன விருமபாமலிருததறகு உடமபின தூயது அனமையைச சொலலுவாள

௧௧௩ வினையினவநதது - கனமத்தால வநதது விழைகககு விழை வாயது - கனமததிறகு விளைநிலமாகவுளளது

௧௧௪ புனைவன - சநதனம மலா முதலியவை

௧௧௫ மூபபுவிளிவுடையது - முதுமையையும சாதலையுமுடையது நீபபிணி யிருககை - கொடியநோயகளுககு இருபபிடமாகவுளளது

௧௧௭ அரவு அடஙகு புறறினென இயைகக செறறம - பகைமை நெடுஙகாலம நிகழ்வதாகிய சினம சேககை - தஙகுமிடம

(பி - ம்) ௧௧௨ 'வேணீ' ௧௧௫ 'மூததூ'

௪.—பளிக்கறைபுக்க காதை

௫௩

அவலக் கவலை கையா றழுஙகல

தவலா வுள்ளந் தன்பா லுடையது
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்
என்றவ ளுரைத்த விசைபடு தீஞ்சொல்
சென்றவ னுள்ளஞ் சேரா முன்னர்ப்
பளிக்குப்புறத் தெறிந்த பவளப் பாவையின்
இளங்கொடி தோன்றுமா லிளங்கோ தன்னென்.

௪ — பளிக்கறைபுக்க காதை முற்றிற்று.

கக௮ அவலம் - வருத்தந்தோன்றி நிற்றல் கவலை - யாது செய்வலென்றல் கையாறு - மோசித்தல் அழுங்கல் - வாய்விட்டழுதல், இஃது அரற்றெனப்படும்

கக௮ - கூ அவலம் முதலியவைகள் நீங்காததாகிய உள்ளத்தினைத் தன்னிடத்தே உடையது

கஉ0 யாக்கை இதுவென - யாக்கை இத்தன்மையதென்று, இது வென்றது, 'வினையின் வந்தது' என்றது முதலியவற்றை

கஉக. இதனை - இவ்வுடம்பை புறமறிப்பாராய் - புறமறியாகப் பார்ப்பாயாக, பார்ப்பின், இதன் தூய்து அன்மை விளங்குமென்றபடி, "மற்றதனைப் பைம்மறியாப் பார்க்கப்படும்" (நாலடி ௪உ), "பைம்மறியா நோக்கப் பருந்தார்க்குந் தகைமைத்து" (இறை சூ க, உரை)

கஉஉ அவள் - சுதமதி

ஈஉ௯ "பளிஙகுபுறத தெறிநத பவளப பாவை" (மணி கஅ, எஅ), "பளிககறைப பவழப பாவை பரிசெனத திகழுஞ சாயல" (சீவக கஈஉ)

ஈஉ௫. தோனறும - தோனறுகினறுள

ஈஉஉ - ௫ எனறு அவள உரைததசொல அவனுள்ளம சென்று சேராமுனனா, இளஙகொடி பாவைபோல இளஙகோமுன தோனறுமெனக

க - கஉ௫ காணடனகாண காணுய காண காண காணெனச சுதமதி காடட மணிமேகலை வனஙகாணபுழி, மனனவன சிறுவன உதயகுமரன

அரசிளஙகுமரன வருவோன, இருநதோனறனனே, இருநதோய, யாதெனற லும, உரைபபேன, எனறலும, மகிழவெயதி உரைததுக கடைஇக குறுகத தேரொலி இசைததலும எனச செயகெனவுரைததலும சேடடு இரீஇ நினற சேரிழைதனனே, நினறுய, அறிநதேன, தனமையள கொலலோ, கிரைததன கொல, உரைகருஙகொல, உரையென, சுதமதி, செபபலுமுணடோ, கிளப பல, கேடடி எனறு உரைததசொல சேராமுனனா இளஙகொடி தோனறு மென முடிகக

(பி - ம்) ககஅ 'தையாறறழுஙகல'

ஐந்தாவது

மணிமேகலாதெய்வம்

வந்து தோன்றிய காதை

[ஐந்தாவது மணிமேகலை உதயகுமரனபால
உளளத்தாளேன
மணிமேகலை தனக்கு மணிமேகலாதேயவம
வந்துதோனறியபாட்டு]

இளஙகோன கணட விளமபொற பூஙகொடி
விளஙகொளி மேனி விணணவா வியபபப
பொருமுகப பளிஙகி னெழினி வீழததுத
திருவின் செயயோ ளாடிய பாவையின
ரு விரைமல ரைஙகணை மீன விலோதனத
தருவி லாளனெ டுருவம பெயாபப

க. இளஙகோன - போனற மணிமேகலை
உதயகுமரன. பொறபூஙகொடி - காமவலலி

உ. விளஙகொளி மேனி விணணவா - தேவா,

௬. பொருமுகப பளிஙகின எழினி - பளிஙகாகிய பொருமுக வெழினியை; எழினி - திரைசசீலை, பொருமுகவெழினி - மூவகைத திரைசசீலைகளுள ஒனறு, "ஒருமுக வெழினியும பொருமுக வெழினியும, கரநதுவர லெழினியும புரிநதுடன வகுதது" (சிலப். ௩ கoக - கo)

௭. திருவின செயயோள - இலககுமி, இன சாரியை, "செம மலர்த திருவின பாவாய" (சீவக ௩கக) எனபுழிபபோல பாவை - பதினொ ராடலுள ஒனறு, அது போரசெயதறகுச சமைநத கோலததோடு அசுரா மோகிதது விழுமபடி கொலலிப பாவைவடிவாயத திருமகள ஆடியது, இதனை, "செருவெங கோல மவுணா நீஙகத, திருவின செயயோ ளாடிய பாவையும" (சிலப் ௬ கo - ௬க) எனபதனுலுணாக, "பாவை திருமக ளாடிற றதறகுறுப, போவாம லொனறுடனே யொனறு" பாவையின - பாவைபோல, பாவையாடிய திருமகளபோல வெனினும பொருநதும

௯ மலரைஙகணை - மலராகிய ஐநதுபாணம

விலோதனம - கொடி.

௬ உருவிலாளன - அநஙகன, 'உருவி லாளனொ டுருவம பெயாபப'

எனபதறகு இவளுருவததைக காணபவாகளுககு உடனே மனமத பாதை உணடாகினறதெனபது கருததாககொளக, மணி ௪ கள - அ, பாகக (1ரி - ம்) ௫ - ௬ 'விலோததருவிலாளனுருவம'

௫—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை ௫௫

ஒவிய னுளளத துளளியது வியபபோன்

காவியங கணணி யாகுத றெளிநது
தாழொளி மணடபந தனகையிற றடைஇச
சூழ்வோன் சுதமதி தனமுக நோககிச
சித்திரக கைவினை திசைதொறுஞ செறிநதன
எததிறத தாணின னிளஙகொடி யுரையெனக
குருகுபெயாக குனறங கொனறோ னன்னநின
முருகச செவவி முகநதுதன கணணுற
சஙு பருகா ளாயிற பைநதொடி நஙகை

க - சு பூஙகொடி, பாவையின உருவிலாளனெடு உருவம பெயாபப வெனக

எ ஓவியன - சிததிரமெழுதுவோன, உளளியது - சிததிரம எழுது வதற்காக நினைநததை, மணிமேகலையுருவததைச சிததிரமெனறு கருதினு னெனறவாறுயிறறு, இது, "மேவிய பளிஙகின விருநதிற பாவையிஃ, தோவியச செயதியென றொழிவேன முனனா" (கஅ சுசு - எ), "சஙகிம மணணீட டியாரென வுணாகேன" (கஅ கடுசு) என்று பின வருவனவற றால துணியபபடும வியபபோன - ஆசசரிய மடைவோன, இது பெயா, இனி, 'ஓவியன' எனபதறகு உதயகுமரன ஆசசரியததால சிததிரம போனறவனுய நினறெனறும, 'அது' எனபதறகு அவவடிவததையென றும பொருள கூறினும பொருநதும

•

அ காவியஙகணணியாகுதல - மணிமேகலையாதலை

எ - அ வியபபோன தெளிஙதெனக

கூ

பதலைத

தாழ ஒளி மணடபம - தஙகிய ஒளியையுடைய பளிஙகுமணட தடைஇ - தடவிபபாாதது, மணடபததுளளே செல்லக கருதிய வன வாயில காணுதறகு முயலுகினறுன

கஉ எததிறததாள - எனன இயலபுடையாள், நின இளஙகொடி எததிறததா ளென்க

கO - கஉ சூழ்வோன நோககி உரையென

கக குருகுபெயாககுனறம - கிரவுஞசகிரி கொனறோன - முருகக கடவுள, "குருகுபெயாக குனறங கொனற நெடுவேலே" (சிலப் உச 'சரவண'), "குருகுபெயாக குனறங கொனறுன மடவன" (சிலப் உச 'ஆயவளை')

கச முருகசசெவவி - இளமைபபருவததி னழகை

கரு ஆயின - ஆராயுமிடதது

கச - ரு நஙகை நின செவவியைப பருகாளென

இயைகக

(பி - ம்) க 'தாளொலி' கக - உ 'சிறநதன வொததாணின' கச முருகறசெவவி' கரு 'பருகாளாயினிப'

ஊழ்தரு தவத்தள் சாப சரத்தி
காமற் கடந்த வாய்மைய ளென்றே

தூமலர்க் கூந்தற் சுதமதி யுரைப்ப
சிறையு முண்டோ செழும்புனன் மிக்குழீஇ
நிறையு முண்டோ காமங் காழ்க்கொளிற்
செவ்விய ளாயினென் செவ்விய ளாகென
அவ்விய நெஞ்சமொ டகல்வோ னாயிடை
அஞ்செஞ் சாய லராந்தா ணத்துளோர்
விஞ்சைய னிட்ட விளங்கிழை யென்றே
கல்லென் பேரூர்ப் பல்லோ ருரையினை
ஆங்கவ ருறைவிட நீங்கி யாயிழை
ஈங்கிவ டன்னொ டெய்திய துயரென

---

௧௬. ஊழ் - முறை, பௌத்தர்களுக்கு ஊழ்வினை உடன்பாடாகலின், ஊழ்வினையால் தரப்பட்ட தவத்தையுடையளென்றுமாம். சாபசரத்தி - சாபமாகிய அம்பையுடையாள், சாபம் - சபித்தல், வில்லையும் அம்பையும் உடையாளென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. தவத்தினரைச் சாபசரரென்பர் வடநூலார்.

௧௯. செழும்புனல் மிக்குழீஇச் சிறையுமுண்டோ - வளவியபுனல் மிக்கவிடத்து அதனைத் தாங்கும் அரணுமுண்டோ, இல்லையென்றபடி, "நீர் மிகிற் சிறையு மில்லைத் தீமிகின், மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை" (புறநா. ௫௧), "நீர்மிகி னில்லை சிறை" (பழ. ௧௯௦)

௧௯-௨௦. "சிறையெனப் படுவதில்லைச் செவ்வே செம்புனல் பெருகுமாயின், நிறையெனப் படுவதில்லைக் காம நோயின்று சிறக்கு மாயின்" (சூளா. கல்யாண. ௧௫௫.)

உ௦ காமம காழ் கொளின நிறையும உணடோ - காமம அடிபபடின் அதனை நிறுததறகுந தனமையும உளதாகுமோ , காழ - வைரம , நிறை - நிறுத துந தனமை , "பிறிது மாகுப காமஙகாழக கொளினே" (கறுந கஎ)

உஉ ஒளவியம - பிறாககு இவள உரியளாதல கூடுமோவெனபதால உளதாகிய பொறாமை ஆயிடை - அபபொழுது

உரு. அஞசெஞசாயல விளி, எனறது சுதமதியை அராநதாணம (மணி ரு. அஎ, பெருங் உ உ கருஅ, எ கசஅ, ௫ ௯ கருக)

உச விஞசையன - விததியாதரன , எனறது மாருதவேகனை

உ௫ உரையினை - சொலலையுடையாய

உரு - ௫ அராநதாணததிற சுதமதி மாருதவேகனால இடபபடடா ளெனபதை, "எனமக ளிருநத விடமென றெணணித, தனனுறு துனபந தாஙகாது புகுந்து, சமணீர காணுஞ சரணென றோனே" (மணி ௫ - ௫௦ - ௫உ) எனபதனாலுமுணாக

உஎ உரையென - சொலலெனறு உதயகுமரனசொலல

(பி - ம்.) கரு 'தவததா சாபசசாதகி', 'தவததான சாபதி சாதகி' கஅ 'அரும்லா' உ௦ 'காழகொளிற' உக 'ஆயினினன செவவிய ளாககென' உ௨ 'ஆயிழை'

௫. மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை ௫எ

வாரகழல் வேந்தே வாழ்கநின் கணணி
தீநெறிப படரா நெஞ்சினை யாகுமதி
ரு௦ ஈங்கிவ டன்னோ டெய்திய காரணம
வீஙகுநீா ஞால மாள்வோய் கேட்டருள
யாபபுடை யுள்ளத தெமமனை யிழநதோன்
பார்ப்பன முதுமகன் படிம வுண்டியன்

மழைவளந் தரூஉ மழலோம பாளன
௩௫ பழவினைப் பயத்தாற் பிழைமண மெய்திய
எறகெடுத் திரங்கித் தற்றகு வுடைமையிற
குரங்கு செய்கடற் குமரியும் பெருந்துறைப்
பாந்துசென் மாககளொடு தேடினன்
பெயர்வோன்
கடன்மணடு பெருந்துறைக காவிரி யாடிய

உ௮ "வாழ்க நுங் கண்ணி மாதோ" (சீவக. க௮௬௦.)

உ௯ படரா; செல்லாத. நெஞ்சினையாகுமதி - நெஞ்சையுடையாக ஆககடவாய, மதி: முனனிலை யசை
யா

௩0 - ௩௧ காரணம கேட்டருள

௩௨ யாபபு - உறுதி எமமனை - எம அனனை; "எமமனை காணுய்" (௬ : ௧௨௯) எனபா பினனும, "எமமனை தமியை யாகி" (சீவக. ௩௧௫)

௩௩. படிமவுண்டி - நோற்றுப பட்டினிவிட்டுணணும் "படிம வுண்டிப பார்ப்பன மகனே" (குறுந் ௧௫௬)
உணவு,

௩௫ மாருதவேகனுககுத் தான சிலநாள
உரியளானதுபற்றி, 'பிழை மண மெய்திய' என்ருள, "

ஒத் லந்தணாக கொவவே ஞயினும் " (ரு : சரு) என று பின

வருதல காணக

௬௬. எற கெடுதது இரஙகி - எனனைக காணபபெருது இரஙகி; " அரசுகெடுத தலமவரு மலலற்காலை " (சிலப் ௯ அ) தன தக உடைமையின - தனனைத தககிருககுமபடி உடைமையிளுலே

௬எ குமரி - கனனியாகுமரி

௬எ - அ குறறமுறற குலமகளிா

அககுற றததைப போககுதற்

பொருடடுக குமரியாடச செல்லுதல மரபாதலால, இவன கனனியா குமரி யாற்றிற்குச செலபவாகளோடு சோநது சுதமதியைத தேடிச செனறுன, " பாாபபனி சாலி காபபுககடை கழிநது, கொணடோற பிழைதத தணடமஞசித, தெனறிசைக குமரி யாடிய வருவோள " (மணி கரு ரு - எ)

௬௯. கடனமணடு பெருநதுறைககாவிரி - சஙகமுகததுறை

(பி - ம்) ௬உ 'யாபபிடை' ௬எ 'குரஙகுசெய கடற்றுறை',
' குரஙகிகுசெயகடறகுமரி ' ௬௯ ' ஆடிட '

8

வடமொழி யாளரொடு வருவோன் கண்டீங்
கியாங்கனம் வந்தனை யென்மக னென்றே
தாஙகாக் கண்ணீ ரென்றலை யுதிர்த்தாங்
கோத லந்தணாக் கொவவே னாயினும
காதல னாதலிற் கைவிட லீயான்
இரந்தூண டலைக்கொண் டிருந்தா மருங்கிற்
பரந்துபடு மனைதொறுந் திரிவோ னொருநாட்
புனிற்றுப பாய்ந்த வயிற்றுப புண்ணினன்
கணவிர மாலை கைக்கொண் டென்ன
நிணநீடு பெருங்குடா கையகத் தேந்தி
என்மக னிருந்த விடமென் றெண்ணித்

தன்னுறு துன்பந் தாங்காது புகுந்து
சமணீர் காணுஞ் சரணென றோனை
இவணீ ரலலவென றெனனொடும வெகுணடு
மையறு படிவத்து மாதவா புறத்தெனைக ௫௫
கையுதிர கோட்டிற கணணிறை நீரா

---

௪௦. வடமொழியாளா - பாாபபாா, பாாபபனியை, யாட்டி" (௬௩ எ௩) என்று பினனாக கூறுவா "வடமொழி

௪௧ மகள் • விளிபபெயர்

௪௨ கைவிடலீயான - கைவிடான ; "காவலன மகனே லீயான" (கக ௬௨) என்பா பினனும ; "காட்டிய தாதலிற கைவிட

கைவிட

லீயான" (சிலப் கக அ௫)

௪௭ புனிறறு - ஈனற அணிமையையுடைய பசு

௪அ கணவிரமாலே - அலரிமாலே, மணி ௬ ௭௦௪

௫௨ சமணீாகாள - சமணாகளே

௫௩ இவண ணீா அலல எனறு.

இவவிடததிறகுரிய தனமையன ஒறனறு

௫௪ படிவம - தவவேடம மாதவா - சைனமுனிவா

௫௫ கையுதிாக்கோடலின - கையசைததுப

போயவிடுகவெனறு

குறிபபிததலால, "காண மிலியெனக கையுதிாக கோடலும" (கசு . ௭௦) என்று பினனு மவரும, இவ்வழககம மலேநாட்டில மிகுதியாகவுள்ளது கண

ணிறை நீரேம - கண்களில நிறைநத நீரையுடையே மாய

(பி - ம்) ௪௧. 'இயனமவநதனேயேமகளெனறே' ௪௨. 'உகுததாஙகு' ௪௪. 'காதலினுதலிற்' ௪௬ 'திரிவேனெரு' ௪௭. 'வயிற்றுறு' ௪அ 'கண வீரமாலே கைககொணடன்ன' ௪௯ 'அடககி' ௫௩ 'இவனீரல்ல' ௫௬ 'படிமத' ௫௫ - ௬ 'கணணறை நீரென, மறவோாருளி வாருமிலோவென' ௫.

மறவோ ருளீரோ வாருமி லோமெனப்
புறவோா வீதியிற் புலமபொடு சாறற
மகைகுறேய் மாட மனைதொறும புகூஉம
அங்கையிற கொண்ட பாததிர முடையோன
கதிாசுடு மமயததுப் பனிமதி முகத்தோன்
பொன்னிற நிசழும பொலமபூ வாடையன்
என் னுற் றனிரோ வென்றெமை நோககி
அன்புட னளைஇய வருணமொழி யதனால
அஞ்செவி நிறைதது நெஞ்சகங்
குளிரபபிததுத
தனைகைப பாததிர மென்கைத தந்தாங்
கெரனைதக குறற விடுமமை நீஙக
எடுததனன் றழீஇக கடுபபத தலையறறி
மாதவ ருறைவிடங காட்டிய மறையோன்
சாதுயா நீககிய தலைவன் றவமுனி
சஙக தருமன் றனெமக கருளிய

---

௫௬. ஆரும இலோம் - பாதுகாபபோா

யாரையுமில்லேம.

௫௭ புறவோர - புறததிலுள்ளோரது

௫௯ பாததிரம - பிசசைபபாததிரம. இதனைக கோரகை யென்பர

௬௦. இலலறததோர எலலாருமுணடபினபு, பௌததசநநியாசிகள பகலில் உசசிபபொழுதிற பிசசைககுச செல்லவேணடுவது விதியாதலின, 'கதிர்சுடு மமயதது' எனறார இபபடியே, 'வெஙகதி ரமயதது வியன பொழி லகவயின, வநது தோனறலும" (௧௦ . ௨௭ - அ), 'வெயிலவிளஙு கமயதது விளஙகித தோனறிய, சாது சககரன் றனனையா னூட்டிய" (௧௧ ௧௦௨ - ௩) எனறு பினனர வருதல காணக

௬௧ மருதநதுவரில தோயககபபட்டு மஞசளநிறமுளளதாதலால, 'பொனனிற திகழும பொலமபூ வாடை' எனபபடடது, இதனைச சீவர மெனபர.

௬௩. அளைஇய - கலநத, "அன்புடை நனமொழி யளைஇ" (முருகு ௨௬௨); "இனசொலா லீர மளைஇப படிறிலவாஞ், செமபொருள கணடார வாயச சொல" (குறள், ௯௧)

௭௦. சஙகதருமன . இதன பொருள புததாம சஙகமெனனும மூன றனுள் சஙகததிற்குரிய தருமததை அனுசரிதது நடபபவனெனபது

(பி - ம்) ௫௭ 'சேர' ௬௦ 'கதிருட்டமைதது' ௬௩ 'அளைஇய நுணமொழி' ௬௪ 'நிரைதது குளிரநது' ௬௬ 'இடுமணைபதணிஙக' ௭௦ 'தானெனக

கருளிய'

எஙகோ ஹியலகுண னேதமில குணபபொருள
உலக நோன்பிற பலகதி யுணாநது
தனகசென வாழாப பிறாககுரி யாளன்
இனபச செவவி மன்பதை யெயத

எக எஙகோன - எமமுடையசுவாமி இயல
குணன - இயலபாகவே
தோனறின குணஙகளேயுடையோன ; "இறைவன
னெஙகோன" (சிலப் கo கஅச)
குரவனியலகுண

எஉ உலகநோணபு - உலகசீலம் (மணி கு
பல பிறபபுகளிலும பிறநது பிறநது உணாநது,
கக) பலகதி உணாநது -
கதி - பிறபபு "புததன
கைவநத முததியைவிடடுக கனமவசததாலனறிக கருணையாற பரிசுதத
ஞானததுடன பலவிலஙகிற பிறநதும இறநதும பிணிபபடடும மூததும
தாமோபதேசம பணணி ஒழியாமல உலகுயயக கொணடான" எனறும
"கனமவசததாற பிறநதானெனில, விலஙகாயப பிறநது பேசுதலும, யானை
யாய மருபபீதலும, முயலாய மாமஸமீதலும பிறவும

நிகழா" (நீல சமய) என்றும் கூறுவர், புத்தன் கருணையாற் பலவகைப் பிறப்பும் எடுத்தானென்பதைப் புத்தஜாதகக் கதைகளிற் பரக்கக் காணலாம், "எறும்புகடை யயன் முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுரைக்கப் பிறந்திறந்த யோனிதொறும் பிரியாத சூழ்போகி, யெவ்வுடம்பி லெவ்வுயிர்க்கும் யாதொன்று விடரெய்தின், அவ்வுடம்பி லுயிர்க்குயிரா யருள்பொழியுந் திருவுள்ளம்", "மீனுருவாகி மெய்ம்மையிற் படிந்தனை, மானுருவாகியே வான்குண மியற்றினை" (வீர யாப்பு ௧௧, உதாரணங்கள்), "வானும்ம பரியாயு மரிணமாயும் வன்கேழற் களிறுயு மெணகாற் புள்மான, தானுயும் பணியெருமை யொருத்த லாயுந் தடக்கையிளங் களிறுயுஞ் சடங்க மாயு, மீனுயு முயலாயு மன்ன மாயு மயிலாயும் பிறவாயும் வெலலுஞ்சிங்க, மானுயுங் கொலைகளவு கட்பொய காமம் வரைந்தவர் முறைநதபதி மாணு ஆரே" (நீல சமய)

என தான சீவிததிருததல தனக்கென்று நினையாமல பிறர்க்கே உரிமை பூண்டொழுகுபவன், "முன்றுன பெருமைக்க ணின்றுன முடி வெய்துகாறு, நன்றே நினைந்தான குணமே யொழிந்தான் றனக்கென், றென்றனு முள்ளான் பிறர்க்கேயுறு தீக்குழந்தா, னன்றே யிறைவ னவன் றுளசா ணங்க ளன்றே" (குண்டல கடவுள்) "இருடபார வினைநீக்கி யெவ்வுயிர்க்குங் காவலென, அருட்பார தனிசுமந்த வன்றுமுதலின் றளவும், மதுவொன்று மலரடிக்கீழ் வந்தடைந்தோர் யாவர்க்கும், பொதுவன்றி நினக் குரித்தோ புண்ணியநின் றிருமேனி", "தீதியல புலியதுபசிகெடு வகை நின திருவுரு வருளிய திறமலி பெருமைய" (வீர யாப்பு ௧௧, உதா

ரணஙகள), " பிறாககற முயலும பெரியோய நினனடி " (கக. சுகூ), " தன ஹுயிாக கிரஙகான பிறவுயி ரோமபு, மனனுயிா முதலவன " (உகு ககசு-எ) எனபா பினனும, பூ அகநா நிசு. கரு

எசு. நிருவாணமடைதற்குரிய பருவததை உயிாபபனமைகள் அடையுமபடி, மன்பதைத --உயிாபபனமை, " மனபதை காககுநின புரைமை " (புறநா.-உகO)

(பி - ம்) எஉ. 'பலகெதியிழநது' எகூ 'பிறாககுரையாளன்'

ரு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை சுக

எரு அருளறம பூணட வொருபெ்ரும பூடகையின்
அறக்கதி ராழி திறபபட வுருட்டிக
காமற கடநத வாமன் பாதம
தசைபா ராட்டுத லலல தியாவது

எரு காருணியததைப பூணட ஒபபற்ற பெரிய மேற்கோளினலே;

அருளறம, நலலறம, காருணயம, தயாதருமம எனபன ஒருபொருட் சொற்கள, இதனை, " அஹிமஸா பரமோதாம " எனபதிற்காணக. கீதகோவிந்தத்தில் திருமாலின தசாவதாரததை எடுததுச சொலலிய, " வேதாநுததாதே " எனனும சுலோகததிற் பௌததாவதாரததின பெருமையைப பறறி, " காருண்யமாதந்வதே " எனறு ஸ்ரீஜயதேவர் பாராட்டியிருககின

றனா

எச - ௫ எயதப பூணடவெனக. உயிாபபனமைகள இனபச செவ விமை அடையுமபடி புதசன அருள றமபூணடமையை, "உயிாகளெலலாம நீயோ தோனறினே நினனடி தொழூதேன" (௧0 · எ - ௬௨), "மாதுய ரெவவ மககளை நீககி, குனறக மருஙகில" (௧0 . ௬௨ - ௬) எனறு இந நாலுளளே பினனா வருவனவறறாலுமுணாக

எ௬ அறககதிா ஆழி திறபபட உருட்டி - தருமசககாததை உலகத திற் பலவகையாக உருளசசெயது, தருமததைச சககரமாகக கூறியதற் கேறப, 'உருடடி' எனறா 'திறபபட' எனறதனால, பலவகையாக அவன தருமோபதேசஞசெயதமை கூறியவாறாயிறறு இது பறறியே புத தனை தருமசக்கரப் பிரவர்த்தனசாரியனெனபா, "ஆதி முதலவ னறவாழி யாளவோன" (௧0 ௬௧) எனபா பினனும, "அருளாழி நயநதோயநீ, அற
வாழி பயந்தோய் நீ, மருளாழி துரநதோயநீ,
(வீர யாபபு ௧௧, உதாரணம)
மறையாழி புரநதோயநீ"

-

எஎ காமறகடநத - மாரனைவெனற, மாரன - காமவிரோதிகளான' இசசைகளை மனததில உணடாககும ஒருதேவன, மகாபோதி விருடசத
தினகீழே தவவொழுககமபூணடு நோறறிருககையில இவனுற செயயபபடட இடையூறுகளெலலாம வெனறுமேமபடடு விளஙகினமையால, புததனை, ' காமற கடநத வாமன ' எனருா, " மாரனை வெலலும வீர நினனடி " (கக . சுக), " போதி மாரனை வெனறு வீரனுகி " (கூO கO - கக)
எனறு பினனா வருதலகாணக
மதனஅனறெனபது பெளததசமய
' மாரன ' எனபதறகுபபொருள மன
மரபாதலால, இநநூலிற காமனெனறு
வருமிடமெலலாம மாரனெனறு பொருளகொளக வாமன - புததன, அழ
குள்ளவனெனறு பொருள பாதம - பாததை.

எO - எஎ அருளிய பாதம

எஅ தகை பாராட்டுதல் எனபன, ஒரு சொனனீரவாயத துதித்த லென்ற பொருளிலவநதன யாவதும - சிறிதும.

(பி - ம்.) எகு - சு ' பூடகை, யறககதிர ' எஅ ' அலலதை யாவதும '

மிகைநா வில்லேன் வேந்தே வாழ்கென
அஞ்சொ லாயிழை நின்றிற மறிந்தேன்
வஞ்சி நுண்ணிடை மணிமே கலைதனைச்
சித்திரா பதியாற் சேர்தலு முண்டென்
றப்பொழி லாங்கவ னயர்ந்து போயபின்
பளிக்கறை திறந்து பனிமதி முகத்துக்
களிக்கயல் பிறழாக் காட்சிய ளாகிக்
கற்புத் தானில ணற்றவ வுணர்விலள்
வருணக் காப்பிலள் பொருள்விலை யாட்டியென
றிகழ்ந்தன னாகி நயந்தோ னென்னாது
புதுவோன் பின்றைப் போனதென் னெஞ்சம்
இதுவோ வன்னாய் காமத் தியற்கை
இதுவே யாயிற் கெடுகதன் றிறமென
மதுமலர்க் குழலாள் மணிமே கலைதான்
சுதமதி தன்னொடு நின்ற வெல்லையுள்
இந்திர கோடணை விழாவணி விரும்பி

---

௭௯. மிகைநா - மிகைக்கின்ற நா, மிகைத்தல் - வேறு பொருள்களைச் சொல்லுதல்; "காமனை வென்றோ னாயிரத் தெட்டு, நாம மல்லது நவிலா தென்னா" (சிலப். ௧0 · ௧௯௬ - ௭)

௮0 நின்திறம் - நின்வரலாறு

அரு. அபபொழில - அபபொழிலில் அயாநது - தனனேமறந்து, விருமபியென்றுமாம, மணி. ரு கஉரு

அ௫ களிககயலென றது கணகளை

அஎ வருணககாபபு - வருணததிறகேறற காவல, காவலென்றுமாம பொருள விலையாட்டி - விலைமாது வருணமாகிய!

அஅ நயாநதோன - விருமபினேன

கக தனனெனறது, காமததை

கச. இநதிர கோட்டணை விழா (இநதிர கோட்டணையாகிய விழா) - இந திரவிழா. பலவகைபபட்ட முழககஙகளையுமுடைமையின விழா, கோட்டணை யெனபபட்டது, கோட்டணை - முழககம, அலஙகாரமெனறும கூறுவர் ;

" இநதிர கோட்டணை
விழவணி வருநாள "

யிநஙகாக காண, வநதேன ", " இநதிர கோட்டணை (மணி எ, கஎ - அ, கஎ. கக.)

(பி - ம்) எக. ' நாவிலலவென வேநதே ' அச ' பகாமதிமுகதது '

அரு ' நறறவபபுணாவிலள ' அஎ ' வருளக காபபிளம பொருணமுலை யாட்டி ' அக ' பினனாபபோன ' கக. ' கெடுகவிதனறிறமென '

ரு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை கூரு

வந்து காண்குறூஉ மணிமே கலாதெய்வம்
பதியகத் துறையுமோர் பைந்தொடி யாகி
மணியறைப் பீடிகை வலங்கொண் டோங்கிய
புலவன் றீர்த்தன் புண்ணியன் புராணன்
உலக நோன்பி னுயர்ந்தோ யென்கோ
குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றஞ் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வா வென்கோ
காமற் கடந்தோ யேம மாயோய்
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோ யென்கோ
ஆயிர வாரத் தாழியந் திருந்தடி
நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவனென
றெரிமணிப் பூங்கொடி யிருநில மருங்குவந்
தொருதனி திரிவதொத் தோதியி னொதுங்கி
நிலவரை யிறந்தோர் முடங்குநா நீட்டும

---

௯௬ மூ மணி ௬ ௧௫ ஓர் பைந்தொடியாகி - ஒரு பெண்வடிவு கொண்டு

௬எ மணியறைப பீடிகை - பளிககறையிலுள்ள பாதபீடத்தை

௬௬ உலகநோனபு : மணி ௫ எ௨

௬00 குறறம - காமவெகுளி மயககஙகள், "யாமே லுரைதத பொருள்கட் கெலலாம, காமம வெகுளி மயககங காரணம" (௬0 : ௨௫௨ -

௩) என று பினனாக கூ றுவா, "பூமகனே முதலாகப புகுநதமா ரெணடிசையும, தாமலரா லடிமலரைத தொழுதிரநது வினவியநாட், காமமுங கவெகுளியுங கழிபபரிய மயகக முமாயத, தீமைசால் கட்டினுக்குத திறற்கருவி யாயகிடநது, நாமஞசா நமாகளுககு நயபபமொர் றினிதுரைததச, சேமஞசா னனெறிககுச செலலுமா றருளினையே" (வீர. யாபபு கக, மேற்)

க0க முறறவுணாநத முதலவா - சாவஜஞா

க0௨ எமமாயோய - பாதுகாவலாக உளளோய, எமம - இனபமு மாம

க0௩ தீநெறியாகிய கடுமபகை, தீநெறி - கெட்டவழி

க0௪. இவனுடைய பாததில் ஸகஸ்ராரசக்கரரேகையுணடெனபா

க0௫. எததுவது எவன - துதிபபது எததனமையது, எணணுவில அடஙகுவதனறு எனறபடி, மணி கக ' எக - ௨

க0௭. ஓதியின - மெயஞஞானததுடன

க0௮ நிலவரை இறநது - நிலவெலலையைக கடநது. ஓா சொல நீட்டும - நீட்டுகினறுள், சொல்லுகினறுளென றபடி

இடைச

(பி - ம்) ௯௬. ‘மணிமேகலைதான்’ ௯௯. ‘உலவாகோனபின’ ௧௦௦ ‘குற்றங்கடிந்தோய்’ ௧௦௩. ‘கடந்தோயென்கோ’ ௧௦௪ ‘நாமத்தாழியன் றிருந்தபடி’ ௧௦௬ ‘நாவாயிரமிலமேத்தவஃதெவனென’ ௧௦௭. ‘திரிவதோதியினொதுங்கி’, ‘திரிவதோதியினேகி’ ௧௦௮ ‘முடங்குணநீடும’

புலவரை யிறந்த புகாரெனும் பூங்கொடி
பன்மலர் சிறந்த நன்னீ ரகழிப்
புள்ளொலி சிறந்த தெள்ளரிச் சிலம்படி
ஞாயி லிஞ்சி நகைமணி மேகலை
வாயின்மருங் கியன்ற வான்பணைத் தோளி
தருநிலை வச்சிர மெனவிரு கோட்ட
மெதிரெதி ரோங்கிய கதிரிள வனமுலை
ஆர்புனை வேந்தற்குப் பேரள வியற்றி
ஊழி யெண்ணி நீடுநின் றோங்கிய
ஒருபெருங் கோயிற் றிருமுக வாட்டி
குணதிசை மருங்கி னாண்முதிர் மதியமும்
குடதிசை மருங்கிற் சென்றுவீழ் கதிரும்
வெள்ளிவெண் டோட்டொடு பொற்றோ டாக
வெள்ளறு திருமுகம் பொலியப் பெய்தலும்

________________________ இனி, நிலவெலலையைக கடநதோராகிய தேவா தலைகுனிவதறகுக காரண மாகிய தனது நாவை நீட்டுகின்றுளெனறுமாம

கOக புலவரையிறநத - அறிவின் எலலையைக கடநத, "புலவரை யிறநதோய போகுதல பொறேஎன" (சிலப். உஅ களச) புகார் - காவிரிபபூமபடடினம

ககஉ. ஞாயில - மதிலுறுபபுககளில ஒனறு, அஃது, எபபுழைககு

நடுவாய எயது மறையுஞ சூடடெனபா ஆசிரியா நச்சினர்க்கினியர் (சீவக கOகு), குருவிததலையெனபா அடியார்க்குநல்லார் (சிலப் கக உகஎ) இஞசி - மதில

ககரு பணை - மூஙகில இது தோரணகமபமெனபபடும.

ககO - கரு அகழியாகிய அடியினையும, இஞ்சியாகிய மேகலையையும, பணையாகிய தோளினையுமுடையாள்

ககசு தருநிலை - கறபகதரு நிறகுமகோயில், வசசிர (நிலை) - வசசி ராயுதம நிற்குமகோயில

ககசு வேநதன - சோழன "பெரும்பெயா பணைககுதது" (நெடுநல் எஅ) மனனாக் கொபப

ககசு - அ இருகோட்டமாகிய கொஙகைகளையும, லாகிய திருமுகததைதயுமுடையாள்.

சோழன் கோயி

கககூ குணதிசை - கீழ்த்திசை. கஉக தோடு - காதணிவிசேடம்.

கஉஉ எள்ளறு - இகழ்ச்சியற்ற பெய்தலும் - அணிந்துகொள்ளவும்

(பி - ம்,) ககO. 'நனமலா துறந்த' ககஉ. 'மனமணிமேகலே' கககூ 'நெடிநகாககு' ககள 'நீடுகினறு' கககூ. 'குணறிசை'

ரு. மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை கூரு

அன்னச சேவ லயாநதுவிளை யாடிய
தன்னுறு பெடையைத தாமரை யடக்கப
கஉரு பூமபொதி சிதையக கிழித்துப
பெடைகொண
டோங்கிருந் தெங்கி னுயர்மட லேற
அன்றிற பேடை யரிககுர லழைஇச -
சென்றுவீழ பொழுது சேவற கிசைப்பப
பவளச செங்கா றறவைக காணததுக

௧௩௦ குவளை மேய்ந்த குடக்கட் சேதா
முலைபொழி தீம்பா லெழுதுகள் விடிப்பக்
கன்று நினை குரல மன்றுவழிப் படர
அந்தி யந்தணர் செந்தீப் பேணப்
பைந்தொடி மகளிர் பலர்விளக் கெடுப்ப
௧௩௫ யாமோர் மருத்த தின்னாமப் புள்ளரக்
கோவலர் முல்லைக் குழன்மேற் கொள்ள
அமரக மருங்கிற் கணவனை யிழந்து

---

௧௧௩ - ௨௨. மதியமும் கதிரும் முறையே
வெள்ளித்தோடும் பொற்றோடுமாகத்
திருமுகத்திற்பெய்தலும்

௧௦௩ - ௨௨ பூங்கொடி தோளி முகவாட்டி அவள், திருமுகம் பொலி யப்பெய்தலும், சூரியன் அத்தமிக்கவு மென்றபடி

௧௨௫ அயர்ந்து - மெய்ம்மறந்து,
விரும்பியென்றுமாம்

௧௨௫ - ௬ அன்னச்சேவல் பெடைகொண்டு
தெங்கின் மடலேற

௧௨௭, அரிக்குரல - மெல்லிய குரலால் அழைஇ -
அழைத்து.

, ௧௨௭ - அ பேடை, அழைஇப் பொழுதைச்
சேவற்கு இசைப்ப

௧௨௯ செங்காற் பறவை - அன்னப்புள்

கானமெனரூா மிகுதிபற்றி

கநூ0 சேதா - செவவிய பசு கநூஉ குரல - குரலவாய

கநூ0 - நூஉ சேதா பால தகைாயவிபபக குரலவாய்ப படா, "ஆன கணம, கனறுபயிா குரல மனறுநிறை புகுதா" (குறிஞ்சி, உகஎ - அ), "கற வைதம பதிவயிற, கனறமா விருபபொடு மன்றுநிறை புகுதா" (கலி ககக), "மதவுநடை நலலான, வீஙகுமாண செருதத தீமபால பிலிறறக, கனறுபயிா குரல மனறுநிறைபுகுதரு, மாலையும" (அகநா கச)

கநூசு முலலை - முலலைபபண, "குழலவளா முலலையிற கோவலா தமமொடு, மழலைத தும்பி வாயவைத தூத" (சிலப், ச · கடு - சு.)

கநூஎ. அமாகம - போாககளம.

(பி - ம்) கஉ௯ 'பூமபொறிசிதையக' கஉசு - எ 'ஏறி, யனறிற் பேடை யரிகுரலளைஇ' கநூஉ 'குானமனறு' கநூசு 'முலலை குழன்மேல வைபப!'

தமாசம புகூஉ மொருமகள போலக
கதிராறறுப படுதத முதிராத துன்பமோ கச0
டநதி யென்னும பசலைமெய் யாட்டி
வநதிறுத தனளான் மாநகா மருஙகென்.

ரு.—மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை

பூற்றிற்று

கரு அ தமரகம - தமமவாகளிடம

கருகூ கதிராறறுபபடுதத - சூரியனைபபோககிய

கசூ0 அநதிபபொழுதாகிய மஙகை பசலை மெயயாட்டியென்றா, கணவனைப பிரிநதாளெனபது புலபபட

கசூக இறுததனள - தஙகினுள

கசூ0 - சூக பசலை மெயயாட்டி மாநகாமருஙகு வநதிறுததனள

க - கசூக இளமபொறபூஙகொடி உருவம பெயாபப, சூழவோன சுதமதி முகநோககி உரையென, உரைபப, அகலவோன எயதியது உரையென, கேட்டருள, சஙகதருமனருளிய வாமனபாததைப பாராட்டுதலல லது மிகைநாவ லிலலென்ன, அவன போயபின, மணிமேகலை சுதமதியொடு நினற வெலலையுள, மணிமேகலாதெயவம, பைஙதொடியாகிய பீடிகையை வலஙகொணடு ஓஙகி ஒதஙகி நாட்டும, கீட்டப புகாரொனும பூஙகொடி பெயதலும, பசலைமெயயாட்டி முதிராத துனபமொடு நகாமருஙகு வநதிறுத தனளெனறு முடிகக

ஆ ரு வ து

சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை

[ஆருவது மணிமேகலை தனககு
மணிமேகலாதெயவம சககரவாளக கோட்டமுரைத்து
அவளை மணிபலலவததுக கொணடுபோனபாட்டு]

அநதி மாலை நீஙகிய பின்னா
வநது தோனறிய மலாகதிா மணடிலம
சானறோர் தஙக ணெயதிய குறறம

உ மலாகதிா மணடிலம - சநதிரமணடிலம
ங சானறோா - உயாநத குடியிறபிறநத உணடாகிய
மேனமககள எயதிய -

(பி - ம்) கசO 'பூட்டி' உ 'மணடலம'

சூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை கூஎ

தோன்றுவழி விளங்குந் தோற்றம போல
மாசறு விசும்பின் மறுநிறங் கிளர
ஆசற விளங்கிய வந்தீங் தணகதி
வெள்ளிவெண குடததுப பாலசொரி
வதுபோற
சளளவிழ பூமபொழி லிடையிடைச சொரிய
உருவு கொணட மின்னே போலத
திருவி லிட்டுத திகழதரு மேனியள
ஆதி முதலவ னறவாழி யாளவோன்
பாத பீடிகை பணிந்தன ளேததிப
பதியகத துறையுமோா பைநதொடி யாகிச

---

௪ தோனறுவழி - தோன்றுமிடதது.

ரு மாசு - குறறம விசும்பு - ஆகாயம் மறு - களஙகம் நிறம கிளர - நிறம விளஙகித தோனற, நிறம - மாரபிலெனறுமாம.

கூ - ரு சநதிரனிடததுளள தூயமையாலும, தான அதறகு மாறுக இருததலாலும, களஙகம, சானறோரிடததுண்டாகிய குறறமபோல விளங கித தோனறியதெனபதாம, இது, "குடிபபிறநதார" (கூஙஎ) எனனும் குறளின் கருததை ஒருவாறு தழுவி, ஆணடுளள பொருளையும உவமததை யும முறையே உவமமாகவும பொருளாகவும பெறறுவநதமை காணக, "அஙகண விசுமபி னகனிலாப பாரிககும, திஙகளுஞ சானறோரு மொப பா" (நாலடி கடுக)

௬ ஆசு - குற்றம் தண்கதிர் - நிலாவை

எ சந்திரனுக்கு வெள்ளிக்குடமும், நிலாவிற்குப் பாலும் உவமை

உ - அ மண்டிலம் மறுகிறங்கிளரப் பாலசொரிவதுபோல தண்கதிரை இடையிடையே சொரியாகிறக

௯ இலபொருளுவமம

௧0 இந்திரவில்லைப்போல ஒளிவிட்டு அழகைத் தருகின்ற திரு மேனியையுடையளாய, " திருவில் விட்டுத் திகழ்தரு மேனியன " (சிலப் ௧௫ ௧௫௬) இந்திரவில இன்னவாறு தோன்றுமெனப புலப்படாமையி னல, அங்ஙனம் தோன்றுகின்ற தெய்வங்கட்கு அஃது உவமமாயிற்று ,'' மற்றவன் றேவ னாகி வானிடு சிலையிற் ரோன்றி " (சீவக ௯௫௧),'' வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையாற, கானிலந் தோயாக் கடவுளை " (நாலடி கடவுள்)

௧௧ மு மணி. ௧0. ௬௧ அறவாழியாள்வோன் - புத்தன்

௧உ பாதபீடிகை - உவவன்த்திற பளிக்கறையிலுள்ள பாதபீடம பணிந்தனளேத்தி - பணிந்தேத்தி

௧௩. மு மணி ௫ : ௯௬

(பி - ம்) ௬. 'விளக்கும்' ௭ 'குடத்திற்பால்' ௮ 'பூம்பொழிலிடையே சொரிய' ௯ - ௧௦ 'உருவுகண்டமின்னே போனது, திரு'

சுதமதி நலலாண் மதிமுக நோககி
ஈஙகு நின்றீ ரெனனுற றீரென
ஆஙகவ ளாஙகவன கூறிய துரைததலும
அரசிளங குமர னாயிழை தனமேல
தணியா நோககந தவிாநதில னாகி
அறஙகோ வனமென றகன்றன னாயினும
புறஙகோ வீதியிற பொருநதுத லொழியான
பெருநதெரு வொழிததுப பெருவணஞ் சூழநத
திருநதெயிற குடபாற சிறுபுழை போகி
மிகக மாதவா விருமபின ருறைபும
சககா வாளக கோடடம புககாற
கஙகுல கழிபினுங கடுநவை யெயதா
தஙகுநீ போமென றருநதெய்வ முரைபப

௧௫ நின்றீரெனறது, மணிமேகலையையும உளபபடுததி என்னுற றீர - யாது துனபமுறறீர? என - என்று

மணிமேகலாதெயவம கேடப

கO - கரு மேனியள, எதநி ஆகி நோககி
எனறுறநீரெனவெனக

கக அவள - சுதமதி அவன - உதயகுமரன.
கூறியது - " சித திரா பதியாற சோதலு முணடு " (மணி
ரு. அஉ) எனறது

கஎ ஆயிழைதனமேல - மணிமேகலையிடதது

கஅ அறதோா வனமெனறு - முனிவாகள
உறைகினற வனமெனறு நினைநது

உO புறதோா வீதியில-புறததிலுளளவாகளுடைய
வீதியினிடததே

கஎ - உO குமரன தவிரநிலனுகி அகன்றனன,
ஆயினும வீதியிற பொருநதுதலொழியானெனக

கக - உO மணி ரு ருக - எ

உக பெருநதெருவெனறது முனபு கூறிய
புறதோா வீதியை

உஉ மூ மணி. எ . அக எயில - மதில
சையினிடததேயுளள சிறியநுழைவாயில்
குடபாற சிறுபுழை - மேறறி

உக - ச மணி கரு : ககக - உ, கஎ எரு - க, உஉ
ரு - க

உரு கடுநவை யெனறது உதயகுமானுற

பறறபபடுதலே

உகூ அஙகு - சககரவாளககோடடததிடததே

கூ - உசு அவள உரைததலும, அருநதெயவம, அரசிளங குமரன பொருநதுத லொழியான், ஆதலா ற போகிப புககா ற கடுஙவை யெயதா து, நீா அஙகுபபோம எனறுரைபபவெனக

(பி - ம்) கசு 'நலலாடனமுகம' கஅ 'தவிாவிலஞகி', 'தணிநஙில ஞகி' ககூ. 'வனமென. ஞயினும' உக 'ஒழிததுபபெருவளஞ' உடு - சு 'எயதாவஙகுரீாபோ மெனவருந'

௬.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை

௬௬

வஞச விஞசையன் மாருத வேகனும
அஞசெஞ சாய னீபு மலலது
நெடுஙகா மருஙகி னுளளோ ரெலலாம
௩௦ சுடுகாடடுச கோடட மென்றல துரையாா
சககர வாளக கோடட மஃதென
மிகரோய கூறிய வுரைபபொரு ளறியேன்
ஈஙகஃதன் காரண மென்னை யோவென
ஆஙகதன் காரண மறியக் கூறுவன
௩௫ மாதவி மகளொடு வலலிருள வரினும
நீகே ளென்றே நேரிழை கூறுமிந
நாமப பேரூா தன்னொடு தோனறிய

ஈமப புறங்கா டீங்கித னயல
தூரா நறறே ரோவியப படுத்துத
தேவா புகுதரூஉஞ் செழுங்கொடி வாயிலும
நெல்லுங் கருமபு நீருஞ் சோலையும
நலவழி யெழுதிய நலங்கிளா வாயிலும
வெள்ளி வெண்சுதை யிழுகிய மாடத
துள்ளுரு வெழுதா வெள்ளிடை வாயிலும
மடித்த செவவாயக கடுத்த நோக்கிற
றொடுத்த பாசத்துப பிடித்த சூலத்து

---

௩௧ அஃது சக்கரவாளக்கோட்டமென்று

௩௩ என்னையோவென - யாதென்று சுதமதி கேட்ப

௩௪ கூறுவல - கூறுவேன

௩௫ - ௬ மாதவிமகளொடு நீ கேள் நேரிழை - மணிமேகலா தெய்வம

௩௮ ஈமப்புறங்காடு - மயானம, ஈமம - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும விறகடுக்கு, "கரிபுற விறகி னீம வொள்ளழல" (புறநா ௨௩௧) இதன் - இந்த உவவனத்தின் புறங்காடு இதன் அயலிடத்துள்ளது

௩௯ ஊராநற்றோ - விமானம ஓவியப்படுத்து - சித்திரமபோல ஆகாயத்தே நிற்கும்படி செய்து

௪௩ வெள்ளிவெண்சுதை - மிக்க

வெண்மையையுடைய சுண்ணச
சாந்து இழுகிய - பூசிய
சச உரு - வடிவங்கள்
வெள்ளிடை - வெளியான இடம
சரு கடுத்தநோக்கு - கோபித்துப்பார்த்த பார்வை
சசு தொடுத்த பாசம - பிறரைக் கட்டிய கயிறு,
மணி க உரு
(பி - ம்.) உஅ 'சாயனீயும' ககு 'கோட்டமீதென' ககூ 'என கொலோவென' கூஅ. 'ஈமப்பெருங்காடு' கூக 'ஓவியகப படுத்து' சஉ 'நலலவழி யொழுகியநலங' சரு 'எழுதியமாடத'

நெடுநிலை மண்ணீடு நின்ற வாயிலும
நாறபெரு வாயிலும பாறபட் டோங்கிய
காபபுடை யிஞசிக் கடிவழங் காரிடை உலை
யா வுள்ளமோ டியாககட ணிறுத்தோ
தலைதூங்கு நெடுமரந் தாழ்ந்துபுறஞ சுறறிய
பீடிகை யோங்கிய பெருமபலி முன்றிற

சஎ. நெடு நிலை மண்ணீடு - நீண்ட தோற்றத்தையுடைய பூத வடிவம், என்றது மயானத்தைப் பாதுகாப்பதொரு தெய்வவிசேட வடிவமென்.

பா. மண்ணீடென்பதற்குச் சுதையாற் செய்யப்பட்ட பாவையென்பது பொருள், "பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து" (சு· உ௦௦), "ஈங்கிம மண்ணீட் டியாரென வுணரேன்" (கஅ : கஙசு) என இந்நூலுள்ளும், கண்ணுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளரும" (ஞ ௬௦) எனச் சிலப்பதிகாரத் துள்ளும் வருதல் காண்க மண் - சுதை, "மண்மாண் புனைபாவை யற்று", "மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர்" (குறள், ச௦எ, ௫எசு)

சஅ நாற்பெருவாயிலும் - செழுங்கொடிவாயிலும் நலங்கிளர்வாயிலும் வெள்ளிடைவாயிலும் நின்றவாயிலுமாகிய நான்கு பெரியவாயிலும் பாற்பட்டு - பகுக்கப்பட்டு

சகூ காப்பு - காவல் கடி வழங்கு ஆரிடை - பேய்கள் உலவுகின்ற அரிய இடம் என்றது மயானத்தை

சஅ - கூ ஓங்கிய ஆரிடையெனக.

ரு௦ உலையாவுள்ளமொடு - தளராத உள்ளத்தோடு உயிர்க்கடனிறுத்தோர் - உயிராகிய கடனைக்கொடுத்தோர், உயிர்க்கடனிறுத்தலை, சிலப் ரு . அஎ - அ - ஆம் அடிகளின் உரையிற்காண்க இவர்களை, மயான வாசினியது மந்திரசாதகரான பைரவவேஷதாரிகளென்றும், காபாலிகமதத்தினரென்றும் கூறுவர், இஃது அவிப்பலியெனப்படும், "

சிரஙதெரிநதன வறிநதரிநதுகுவை செயத பைரவாகள செஙிலம, பரஙதெ ரிநதுபொடி செய்ய மற்றவை பரிகக வநதவா சிரிபபரே" (தக்க ருக)

இக தலைதூஙகு நெடுமரம - உ யிரககடனிறுததோருடைய தலைகள தொஙகப பெறற நீணட மரஙகள பலிகொடுபபோா சிகையை மரததில முடிந்துவிட்டுத தலையையரிநது தூககைககுப பலிகொடுததல மரபாதலால இஙஙனங கூறினா, "வீங்குதலை நெடுஙகழையின மிசைதோறுந திசைதோறும, விழித்து நினறு தூஙகுதலை சிரிப்பனகண டுறஙகுதலை மறநதிருக குஞ சுடாககட ஞரபபேய" (கலிங்க கோயில உக) இதுபோனற ஒழுககம, வடநூலில் தசகுமார சரிதத்தில் உபகாரவாமாவின சைசவவிருத தாநததிற் சொல்லபபட்டுளள தெனபா

இஉ பீடிகை - பீடம பெருமபலிபீடிகையோஙகிய முனறிலெனக

(பி - ம்.) சள 'நெடுநிலைநிறை மண்ணீடு நினறவாயிலும' சகூ 'கடி வழககா' ௩0 - இக 'உயிரககடவததொா தலைதாஙகு'

கா.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை

எக

காடமா செலவி கழிபெருங கோட்டமும
அருநதவாக காயினு மரசாக காயினும
௨௫ ஒருஙகுடன மாயநத பெணடிாக காயினும
நாலவேறு வருணப பாலவேறு காட்டி
இறநதோா மருஙகிற சிறநதோா செயத
குறியவு நெடியவுங குனறுகண டனன
சுடும ணோஙகிய நெடுநிலைக கோட்டமும
௩௦ அருநதிறற கடவுட டிருநதுபலிக கநதமும
நிறைககற றெறறியு மிறைககளச சநதியும

௨௩ காடமாசெலவி - தூககாதேவி, சணடிகை யெனறுங கூறுவா
(மணி ௩அ ௩௩௫), கானநாடியெனபா (தக்க ௯௪, ௮௦) கோட்டம் - கோயில "கோளி யாலமுங கோழரை மரஙகளுங குழுமித, தூளி யாாத தெழு சுடலையு முடலமுந துவனறி, மீளி யாககைய தாககியுண பேயககண மிகைசூழ், கூளி தாயகனெ வாககிய கோட்டமொன றுளதே" எனனும நீலகேசிச செயயுளாலும பரணிசசெயயுட்களாலும மயானததில தூககை யாலயம இருநததாகத தெரிகினறது
௩௦ - ௩௩ இருநதோருடைய தலைகள தூஙகுகினற மரஙகளாற சுற்றபபட்டுப பலிபீடிகை ஓஙகிய முனறிலையுடைய கோட்டம
௨௫ ஒருஙகுடனமாயநத பெணடிா - கணவனுடன

இ ,றநத மகளிா

௫ச - ௫ ஆயினும ஓா எணணிடைசசொல, " பொதியி லாயினு மிமய மாயினும,
புழிபபோல,

புகாரே யாயினும" (சிலப் க கச - சு) என

௫சு நாலவேறுவருணம - அநதணா, அரசா, வணிகா, வேளாளா

௫எ இறநதோா மருஙகில - இறநதவருடமபைப புதைததவிடததே. ௫அ குறியவும சிலப் உஎ க௫ரு

நெடியவுமாகிய சிறிய மலைகளைக கணடாலொதத,

௫கூ சுடுமண - செஙகல கோடடம - அறை, "ஈமப புறஙகாட, டாசாக கமைநதன வாயிரங கோடடம" (சு க௬௫ - சு) எனபா பினனும

௫அ - கூ கணடனன கோடடம

௬௦ பெறுதறகரிய திறலையுடைய தெயவஙகளையுடைய, திருநதிய பலியிடுதறகுரிய தூணகள கநதம ஸகநதமெனனும வடமொழிச சிதைவு " இலகொளிக கநதமும" (மணி உச க௬௨), "கலிகெழு கடவுள கநதங கைவிட" (புறநா ௫௨)

௬௩ நிறைககறறெறறி - நிறுததிய கலலாலாகிய
நிணணை மிறைக
களசசநதி - வளைநத இடததிணையுடைய பலவழிகளுங கூடினசநது , மிறை-
வளைவு , '' மிறைகொளி திருததி னுனே '' (சீவக உ௮௫)

(1ரி ம்) ௫௫ 'பெணடீாக' ௫௬
றெறறியு மிறைகளச'

'சுடுமஹேனுஙகிய' ௬௩ 'நிறைகற

தணடு மண்டையும பிடித்துக் காவலர்
உண்டுகண படுக்கு முறையுட் குடிகையும
தூமக கொடியுஞ் சுடாதகோ ரணஙகளும கூடு
ஈமப பநதரு மியாஙகணுமம பாநது
சுடுவோ ரிடுவோா தொடுகுழிப் படுபபோா
தாழ்வயி னடைபபோா தாழியிற் கவிப்போா
இரவும பகலு மீளிவுடன் றரியாது
வருவோர் பெயாவோா மாறுச சுமமையும
எஞசியோா மருங்கி னீமஞ சாறறி

கஉ மண்டை - உண்ணுதற்குரிய ஒருவகை மட்கலம் ; ஏற்கும் பாத்திரமென்றுங் கூறுவர் ; "கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரென", "பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்ம்மார்", "ஏலாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன் மண்டை" (புறநா கO௬, கக௫, கஎக) காவலர் - மயானங் காப்போர்

௬௩ குடிகை - பர்ணசாலை ; 'குடிகா' என்னும் வடமொழிச் சிதைவென்பர் , இஃது இக்காலத்துக் குடிசையென வழங்குகின்றது

௬௪ தூமக்கொடி - புகையொழுங்கு , "மீன்சுடு புகையிற் புலவுநாறு நெடுங்கொடி" (புறநா ௯உ)

*௬௩ - ௬௫. கழிபெருங்கோட்டமும், நெடுநிலைக் கோட்டமும், பலிக் கந்தமும், தெற்றியும், சந்தியும், குடிகையும், கொடியும், தோரணங்களும், பந்தரும், யாங்கணும் பரந்தெனக.

௬௬ சுடுவோர் - பிணங்களைச் சுடுவோர் இடுவோர் - கொணர்ந்து அவற்றைச் சுமமார் போகடுவோர் தொடுதல் - தோண்டுதல் , மணி கக உ௫.

௬எ. தாழ்வயின் அடைப்போர் - பள்ளமாகிய இடங்களிற் பிணங் களை அடைத்துவைப்போர் ; தாழ்வயின் - தாழ்ந்த இடம் தாழியிற் கவிப்போர் - பிணங்களைத் தாழியினுலே கவிப்போர் , இதனை, "தேவருலக மெய்தின னாதலின், அன்னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றாழி" (உஉ௮), "கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த" (உ௩௮) "ஈமத் தாழி யகவிதாக வனைமோ" (உ௫௬), "தாழிய பெருங்கா, டெய்திய ஞான்றே" (௩௬௪) எனவரும் புற நானூற்றுப் பாடல்களாலுணர்க , இத்தாழி, முதுமக்கட்டாழி யெனவும் வழங்கும்

௬௮ இளிவுடன - அருவருபபுடன ௬௬ சமமை - ஒலி

௭௦ எஞசியோா - சீவித஫ிருபபோா ௬மஞ சா றறி - ஈமமுணடென ப்ஙதைச சொலலி

(௧௫ - ம்) ௬ள 'காழ்வயினடப' ௬௮ 'இர்வும பகலுமேயாவீடி னறிவரு' ௭௦ 'எஞசினாமருஙகினேமஞசா றறி'

௬ா.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை

௭௬

நெஞசு நடுககுறூஉ நெயத லோசையும
துறவோ ரிறநத தொழுவிளிப பூசலும
பிறவோ ரிறநத வழுவிளிப பூசலும
நீணமுக நரியின் றீவிளிக கூவும
௭௫ சாவோாப பயிருஙு கூகையின குரலும
புலவூண பொருநதிய குராலின குரலும
ஊணடலை துற்றிய வாணடலைக குரலும
நன்னீாப புணாி நளிகட லோதையின்
இன்னு விசையொலி யென்றுநின் றறாது

எக. நெயதலோசையும - சாபபறையின ஓசையும, " ஓரி னெய்தல் கறங்க வோரி, லீரதண முழவின பாணி ததும்ப " (புறநா ககஅ), " பல லவாக கிரங்கும பாடிமிழ நெயதல, கலலென வொலிககுங காடு " (பு - வெ உஎஅ)

எஉ. தொழுவிளிப பூசல - துதிமுழககம, துறவோராதலால, தொழுதல கூறபபடடது

எங பிறவோா - இலலறததோா

எ௪ இறபபோரை அழைககும போாநதையின ஒலியும, போாநதை செததோரை அழைககுமெனறும கூறுவா, ' போழவாயககூகை சுடடுக குவிடெனச செததோாப பயிரும, கள்ளியம பறநதலை " (புறநா உ௪0)

எரு குரால - கோட்டான

எ௭ உணவாகத தலைமூளையைக கடிததுணட ஆணடலைப பறவைகளின குரலும, ஆணடலைப பறவை - ஆணமகனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப பறவை, இதனை, " நீணட பலிபீடததி லிருநதுவைதத நெடுஙகுஞசிச சிரததைததங் கினமென றெணணி, யாணடலைப புளருக ணொநது பாாககு மாலோ வணைதலுமச சிரமசச முறுததுமாலோ " (கலிஙக கோயில பாடியது, கசு) எனபதனுலுணாக, " அழுகுரற கூகையோ டாண டலை விளிபபவும " (பட்டின உ௫அ), " ஆண்டலை பாட " (மூத்ததிருப் கூ), " ஈமத தாமமு மெரியினு மிருளொடு விளககா, வணமைக கூகையு மோரியு முறழுறழ கதிககும, யாமத தீணடிவாக தாண்டலை மாணபில வழைககும, தீமைக கேயிட ஞயதோா செமமலை யுடைததே " (நீல தரும கூ), தக்க உகூஅ - ஆமதாழிசைக குறிபபைப பாாகக

எஅ புணாரி நளி கடல - அலைகள செறிநத கடல

ஓதையின் - ஓசை

யைபபோல

எக. இனனு இசை ஒலி - தினபததை
இசைககின்ற ஒலிகள்

சுக - எக மாருச சுமமையும, நெயதலோசையும, தொழுவிளிப

(பி - ம்.) எரு ' வாழுவிளிப பூசலும்' எஎ. 'வீழ்முகநரியின நீவிளிக குரலும ' எகு புலாலுணபொருநதிய குராலுணகுரலும ' எஎ ' ஊன றலைதுற்றிய' எஅ ' நளிர கடல '

10

தானறியு மொடுவையு முழிஞசிலு மோஙகிக
காணறையுஞ சூரையுங களளியு மடாநது
காயபசிக கடுமபேய கணஙகொண டீணடு
மாலமா பெருஞசினை வாகை மன்றமும
வெணணிணந தடியொடு மாநதி மகிழ்சிறநது
புளளிறை கூருமவெளளின் மன்றமும
சுடலை நோனபிக ளொடியா வுளளமொடு
மடைடீ யுறுககும வனனி மன்றமும
விரத யாககையு ருகடதலை தொகுததாங
கிருநதொடாப படுககு மிரததி மன்றமும

பூசலும, அழுவிளிபபூசலும, கூவும, குரலும
இனனுவிசைகள அரு திருககபபெறறு
குரலும, குரலும ஆகிய

அ௦ - அக தானறி முதலிய மாவிசேடஙகள
நெருஙகபபெற்று

அ௨ காயபசி - மிககபசி (மணி ௬ : ககஎ, மணி
கக ௲.) கணம - கூட்டம

அ௩ மால - மேகம சினை - கிளை பல பேயகள்
கூட்டஙகொண

டிருததறகு இடமானதுபறறி வாகையடி, மன்றமெனபபபட்டது பின வரு
வனவறறையும இபபடியே கொளக ஊருககு நடுவாய எலலாருமிருககும
மரததடியை மனறமெனபா ரச்சினார்க்கினியர், முருத
௨௨௬

அ௪ தடி - தசை மாநதி - உணடு

அ௫ புள - பேராநதை, கோட்டான, கழுகு,
ஆணடலைபபுள முதலியவை இறைகூரும - தஙகுதல
பருநது, காகனை,
மிகக வெளளில -
விளாமரம

அ௬ சுடலை நோனபிகள - காபாலிகா, "
இறைவி சோட்டதது

ஸீரிரு திஙகள தககை உறையு ளாகவவ வுறையருங காடடஙக துறை வான, பொறையு மாறறலும பூமியு மேருவு மனையான, சிறைபசய சிந தையா னநதமில பொருளகளைத தெரிநதான" (கரும எ) எனனும நீல கேசிச செயயுளால முனிசநதிரனெனற ஒரு முனிவன மயானததிலிருநது தவஞசெயதானெனறு தெரிகிறது ஓடியாவுளளம - தளராத உளளம.

அஎ மடை - சோறு வனனி - வனனிமரம

அஅ. உடைதலைகளைச சோதது

அகூ இருநதொடடபபடுககும - பெரிய மாலைகளாகச செயயும இரததிமனறம - இலநதைமரம நிறகும மனறம, " இரததி நீடிய வகனறலை மனறதது " (புறநா கூச)

(பி - ம்.) அ0 'ஓடுவைபு முழிஞசிலு மொடுஙகிக' அக 'காரையுஞ', 'கள்ளியும படாநது' அரு 'ஆலம பெருஞசினை வாகை மனறமும' அச 'வெண்ணிணக குடியொடுமொநதி' அரு 'வெளளிடை மன்றம' அகூ 'இருநதுடி படுககும'

சு.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை எரு

௬0 பிணநதின் மாகக ணிணமபடு குழிசியில விருநதாட டயரும் வெளளிடை மனறமும அழறபெய குழிசியும புழறபெய

மலாடையும

வெள்ளிற பாடையு முள்ளீட டறுவையும
பரிநத மாலையு முடைநத குமபமும
நெலலும பொரியுஞ சிலபலி யரிசியும
யாஙகணும பாநத வோஙகிரும பறநதலை
தவததுறை மாககள மிகபபெருஞ செலவா
ஏறறிளம பெணடி ராற்ருப பாலசா
முதியோ ரெனஞ னிளையோ ரெனஞன்
சொடுநதொழி லாளன கொனறனன

குவிபடலிவ

அழலவாயச சுடலை தினனக கணடும

கo குழிசி - பானை

கக. வெள்ளிடை மனறம - வெளியான இடததையுடைய மனறம, "உள்ளுநாப பனிககும வெள்ளிடை மனறமும" (சிலப். ரு ககள)

கஉ புழல - ஒருவகைச சிறறுணடி

கங வெள்ளிற பாடை இருபெயரொடடு உளளீடடறவை - உளளே பணடஙகள இடுதலைபபெறற உறி, "சுவனமே லறுவையும" (சிலப் கo கஅ) அறுவை - சீலையெனின, உள்ளீடடையுடைய கிழியுமாம

கச பரிநத மாலை - பாடையிறகடடி அறுதசெதறியபபடட மாலை,

"வெள்ளின மாலையும விரிநதவெண டலைகளுங கரிநத, கொள்ளி மாலை யுங கொடிபடு கூறையு மகலும, பள்ளி மாறிய பாடையு மெலும்புமே பாநது, களளி யாரிடைக காநதோா தோறறமுங கடிதே" (நீல கநும ச)

கூரு சிலபலி யரிசி - சிறுபலியாகிய அரிசி, "தூவெண ளரிசி, சில பலிச செயது" (முநந உகூகூ - ச)

கூசு பறநதலை - பாழிடம

அகூ - கூசு. வாகைமன றமும, வெள்ளினமன றமும, வனனிமன றமும,

இாதிமன றமும, வெள்ளிடை மன்றமும ஆகிய இமமன றஙகள ளும அழறபெயகுழிசி முதலியவைகள பாநத பறநதலையெனக யாஙக

சுரு - கூ பரநது அரூது பாநத பறநதலையெனச

கூஅ. மு மணி எ. அக கOO

கொடுநதொழிலாளன - காலன

சுகூ - கOக ஆரிடை பறநதலை சுடலை

தினனககணடுமெ

(பி - ம்) கூO 'பிணநதினமாககணிணமபசிகுழிசியின' கஉ 'பிறழ பெயமணடையும', 'பிழல' கக 'இளையோரெனனுன முதியோரெனனுன'

கழிபெருஞ் செல்வக கள்ளாட் டயாநது
மிகக நலலறம விருமபாது வாழும்
மககளிற சிறநத மடவோ ருணடோ
ஆஙசுது தன்னையோ ாருங்கடி நகரெனச
சாங்கல னென்போன் றனிவழிச்
சென்றோன்
என்புந் தடிப்பு முதிரமு மியாககையென
றன்புறு மாககட் கறியச சாறறி
வழுவொடு கிடநத புழுவூன் பிணடத
தலைதசக மூடடிய வடிநரி வாயககொண
டுலபபி லின்பமோ டுளகுகு மோதையும
கலைபபுற வலகுல சழுகுகுடைந துணடு
நிலைததலை நெடுவிளி யெடுககு மோதையும்
கடகளு செறிதத கைனயத தீநாய
உடையக கவலி யொடுஙகா வோதையும
சாநதந தோயநத வேநதிள வனமுலை

க0௨ மிகபபெரிய செலவமாகிய
செயது
களலையுணடு விளையாடுதலைச

௧௦௪ மடவோா - மூடா

௧௦௫ அதிதனனே - அடிமயான தநதை கடி - காவல

௧௦௬ தனிவழிச சென்றேனுகிய சாரஙகலன

௧௦௮ அனபுறு பாககடகு - உடமபினிடததே அனபுமிகுநத மனிதாகடகு மாககளெனரூா, ஐமபுல வுணாசசியேயனறி மனவுணாசசி யிலலாதவரெனறற்கு, "மாவு மாககளு மையறி வினவே" (தொல் மரபு சூ ௩௨)

௧௦௭ - அ. யாககை, எனபு முதலியனவாமெனறு மாககடகுச சாறறி

௧௦௯ வழு - தாதுவிசேடம, வழுவொடு - வழுவுதலுடனெனறு மாமபிணடமெனறது உடமபை

௧௦அ - ஃ சாறறிக கிடநதவெனக, இனி, சாற்றி உளோககும நரியோதை யெனினுமமையும வாயககொணடு

௧௧௦ அலததகம - செமபஞசுககுழமபு

௧௧௧ உலபபு இல இனபமோடு - கேடிலலாத இனபததோடு

௧௧௪ தீநாய - மயானததிறா றிரியும ஒருவகை நாய

(பி - ம்) ௧௦௫ 'தனனை யொருஙகுகடிநதெரன' ௧௦௭ 'அனபுநதடியும' ௧௦௯ 'வழுவொடு தோனறிய புழுவுணபிணடதது' ௧௧௩ 'நிலததலை' ௧௧௫ 'கதுவி'

சு.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை

எள

காய்ந்தபசி யெருவை கவாநதூ ணோதையும
பணபுகொள யாககையின் வெணபலி

யாஙகதது

மண்கணை முழவ மாக வாஙகோா
சஉ௦ சருநதலை வாஙகிக கையகத தேநதி
இருமபே ருவகையி னெழுநதோா பேயமகா
புய லோ குழலோ சயலோ கணணோ
குமிழோ மூககோ விதழோ சவிரோ
பலலோ முததோ வெனறு திாஙகாது சஉரு
கணடோட டொடு கவையடி பெயாதது
தணடாக களிபபி ஞடுங கூததுக
கணடனன் வெரீஇ சடுநவை யெயதி

கசஎ சாய்நதபசி - மிகக பசி (மணி சு அஉ, கசு
ரூரூ) எருவை - தலைவெளுதத உடல சிவநதிருககும
பருநது, கழுகுமாம, “ விசுமபா டெருவை பசுநதடி
தடுபப ” (புற,ாா சுச)
கசஅ வெணபலி அரஙகதது - சாமபற்குவையாகிய

அரஙகததிலே

கககூ மண கணே முழவமாக- மாரசசனே யமைநத திரணட தண ணு மையாக , தண ணுமை - ஆடறகுரிய ஒருவகைத தோறகருவி

ககக - கூ உளேககுமோதையும, எடுககுமோதையும, ஒடுஙகாவோதை யும, கவாநதாழ்ஞதையும ஆகிய இவைகள் முழவமாகவெனக

கஉo கருநதலேயென றது, ஒரு பெணபிண ணதின தலேயை

கஉக பேயமகள் - பெணபேய

கஉஙூ குமிழ - குமிழமபூ கவிர - முளளு முருககமபூ

கஉச எனறுது - எனறு கருதாமல்

கஉரு கண தொடடு உணடு - கணணேத தோணடி உணடு , " கண

டொட டுணட " (முருந ரூ) கவை அடி பெயா ததும் - கவைதத அடிகளேப பெயாதது , " கருமறிக காதிற கவையடிப பேயமகள " (சிறுபாண் கூஎ)

கஉகூ தணடாக களிபபு - தணியாத களிபபு , " தணடா வீகைத தஙகைமாண குடுமி " (புறா கூ)

ககக - உரு உளேககு மோதை முதலியன முழவமாக வெணபவி யரஙகததில ஒரு பேயமகள கவையடி பெயா ததது ஆடுங கூததைசசெனக

கஉஎ கணடனன - கணடு தடுஙவை எயதி - அபபேயாற பிடிக கபபட்டு , " கழலகட் கூளிக

கடுஙகைப பட்டோர" (சிலப் ரு கஉ௫)

கഠசு - உஎ சென்றேஞ்கிய சாரகலனெனபோன கணடு
(பி - ம்) கஉரு 'அதரோ கவிரோ' கஉ௫ 'கவையடிப பெயாதது',
'கையடிபெயாதது' கஉசு 'களிபபிஞெடாடுங'

விணடோர திசையின விளிததனன
பெயாநதீங
கெமமனை காணு யீமச சுடலையின
வெமமுது பேயககென் ஹுயிாகொடுத
தேனெனத
தமமனை தனமுன வீழநதுமெய வைததலும
பாாப்பான றனஞெடு கணணிழந திருநதவித
தீதுதொழி லாட்டியென சிறுவன றனனை
யாருமி றமியே னெனபது நோககா
தாருயி ருணட தணஙகோ பேயோ
துறையு மன்றமுந தொலவலி மரனும
உறையுளுங கோட்டமுங் காபபாய காவாய
தகவிலை கொலலோ சமபா பதியெனக

கஉஅ விணடு - நீஙகி விளிததனன பெயாநது - கூபபிட்டுககொணடு பெயாநது

கஉகூ எமமனே - என தாயே

கஙக தன தாயினமுனனே இறககவும மெயவைததல மணி உ௫ கசுஎ

கoசு - ஙஃ சாாஙகலனெனபோன வீழ்நது மெயவைததலும

கஙஉ பாாபபானெனறது சாாஙகலன தநதையை, பாாபபான றன னொடு கணணிழந திருநத" என று இஙகே சொலலுதலாலும, "கணணில கணவனே" (சு கடு௫) எனறு பினபு வருதலாலும, சாாஙகலனுடைய தநதை தாயிருவரும கணணே யிழநதோரெனபது பெறபபடடது

கஙச மணி சு கசசு

கஙரு அணஙகோ பேயோ, மணி சு கசஅ, கரு0 அணஙகு - காமநெறியான உயிாகொளளுந தெயவமகளெனபா, குறள், ககஅ,பரிமேல்

கஙஙு - ரு சிறுவன றனனே ஆருயிருணடது

கஙசு துறை - ரீாததுறைகள தொலவலி மரன - பழைய வலியை யுடைய மரம

கஙஎ உறையுள - தஙகுமிடம காவாய - காவாமலிருநதாய

கஙசு - எ முருகு உஉக - சு, கலி கoக கங - ச

கஙஅ தகவிலை கொலலோ - தகவினமையை யுடையாயோ, தகவு நினனிடமிலலையோ எனறுமாம

(பி - ம்) கஉஅ 'விளிநதனன' கஉகூ 'காணுவீமச' கஙo 'பேயககே முனனுயிா' கஙக 'தமமுன வீழ்ந்து மெயவைபபப' கஙஉ - ங 'ஒழிநத, விதிதொழி' கஙச 'யாருமிறமியோனென்பது நோககா

௬.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை ௭௯

மகன்மெய் யாக்கையை மார்புறத் தழீஇ
௧௪௦ ஈமப் புறங்காட் டெயிற்புற வாயிற்
கோதமை யென்பாள் கொடுந்துயர் சாற்றிக்
கடிவழங்கு வாயிலிற் கடுந்துயர் செய்தி
இடையிருள் யாமத் தென்னையீங்
கழைத்தனை
என்னுற் றனையோ வென்குறை யென்றே
௧௪௫ பொன்னிறப் பொலிந்த நிறத்தா ரோன்
ஆருமி லாட்டியென் னறியாப் பாலகன்
ஈமப் புறங்காட் டெய்தினோ னன்னே
அணங்கோ பேயோ வாருயி ருண்ட
தறங்குவான் போலக் கிடந்தனன் காணென
௧௫௦ அணங்கும் பேயு மாருயி ருண்ணா
பிணங்குநூன் மார்பன் பேதுகந் தாக
ஊழ்வினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது
மாபெருந் துன்பநீ யொழிவா யென்றலும்
என்னுயிர் கொண்டிவ னுயிர்தந்

தருளிலென்

கடுடு கணணில கணவனை யிவனகரத தோமபிடும
இவனுயிா தநதெனை னுயிராவாங கெனறலும
முதுமூ தாட்டி யிரஙகினண மொழிவோள

கசக கோதமை யெனபது அவளபெயா.
கொடுநதுயா - தனமகன இறநதானெனபது

கசஉ மணி சு சகூ

கசரு இருளையுடைய இடையாமததில

கசடு, பொனனிற பொலிநத நிறததாள - சூரியனைபபோல விளங கிய நிறததினையுடைய சமபாபதி, பொன - சூரியன, "இளங்கதிா ஞாயி றெளளுந தோறறதது, விளஙகொளி மேனி விரிசடை யாட்டி" (க - உ) என்று இநநூற பதிகத்தில் வருதல காணக

கசசு மணி சு கருச கசகூ என - என்று கோதமை சொலல

கடுக மாாபன - சாாஙகலன பேதை கநதாக - அறியாமை காரணமாக

கடுரு என்றலும - என்று சமபாபதி சொலலலும

கடுடு கணணில கணவனை மணி சு கருஉ ஓமபிடும - பாதுகாபபான

கடுசு என்றலும - என்று கோதமை சொலலலும

கடுள முதுமூதாட்டி - சமபாபதி

(பி - ம்) கருக 'யாகதைமாாபுற' கசரு 'அழைததாய' கசசு 'அறி யாப பாாபபான்' கசள '

எயதியோன' கருக 'பேயநுகநதாக' கருரு 'துனப
மொழிவாய' கருசு 'உயிா தநதாவென'

ஐய முணடோ வாருயிா போறற
செய்வினை மருங்கிற சென றுபிறப
பெயதுதல
ஆஙகது கொணர்ந்துநின் ஞரிடா நீககுதல
ஈஙகெனக காவதொன் றன் றுநீ யிரஙகல
கொலையற மாமெனுங தொடுஙதொழின்
மாககள
அவலப படிறறுரை யாஙகது மடவாய
உலக மன்னவாக குயிாககுயி ரீவோா
இலரோ விநத வீமப புறஙகாட
டரசாக கமைநதன வாயிரங கோடடம
சிரயக கொடுமொழி நீயொழி யென றலும
தேவா தருவா வரமென் றொருமுறை
நான்மறை யநதணா நன்னூ லுரைககும
மாபெருந தெயவ நீயரு ளாவிடின
யாரோ காவே னென னுயி ரீஙகென
ஊழி முதலவ னுயிாதரி னலல

கடுஅ - கூ பிறபபெயதுதவில ஐயமுணடோ, " செயவினை வழிததா யுயிாசெலு மெனபது, பொயயில காடசியோா பொருளுரை யாதலின" (சிலப் உஅ கசுஎ - அ, புறநா ககஉ)

கசுO அது - அவவுயிரை ஆரிடா - தீாததறகரிய துனபம

கசுக எனககு ஆவதொனறனறு - எனககு இயலுவதான ஒரு காரிய மனறு

கசுரு அவலபபடிறறுரை - நேட்டைத தருகினற பொயயுரை அதி அவலப படிறறுரை யெனக

கசுகு இலரோ - உளரெனறபடி. புறஙகாட்டில

கசுசு ஆயிரம கோடடம அமைநதன, ஆயிரம - அநேகம, " இறந தோா மருஙகிற சிறநதோா செயத, குறியவு நெடியவுங குனறுகண டனன, சுடுமணணோஙகிய நெடுநிலைக கோட்டமும" (சு ௫எ - கூ) எனறாா முனனும

கசுஎ நிரயக கொடுமொழி - நரகவேதனையைததரும கொடிய வாாததை, எனறது, " இவனுயிா தநதெனனுயிாவாஙகு" (மணி சு · கடுசு) எனறதை எனறலும - எனறு சமபாபதி சொலலலும

கசுகூ தூல - வேதம. களO தெயவமாகிய நீ.

களக யான எனனுயிரைத தறபபேன எனறு கோதமை சொலல

களஉ. ஊழி முதலவன - மஹா பாஹமா, "

தெயவக கருவுந

(பி - ம்) கசுஈ 'அலவலைபபடிற்றுரை', 'அவலை படிற்றுரை' கசுடு

'புறவகாட்டின' கசுஎ 'நிரையததொடு' கசுக 'சென னுரலுரைககு' கஎக 'என்னுயிரொனறபின்'

சு.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை

அக

தாழித் தாழி யகவரைத் திரிவோா
தாநதரின் யானுந் தருகுவன் மடவாய்
களடு ஈஙகெ ஞற்றலுங் காணபுா யென்றே
நால்வகை மரபி னரூபப் பிரமரும்
நாஞல் வகையி னுரூபப பிரமரும
இருவகைச் சுடரு மிருமூ வகையிற
பெருவனப பெய்திய தெய்வ கணஙகளும்

திசைமுகக கருவும, செமமலா முதியோனை செயத வநாள்'' (மணி பதிகம், உஅ - க) இகாதகை அசைநிலையாககி ஊழ்வினையாகிய முதலவ னெனக் கூறினும பொருநதும

களஈ சககரவாளமாகிய தாழியினுடைய உள்ளிடததே சஞ்சரிபபவா

களசு. தரினெனவே தரலினமை பெறபபட்டது

களஈ - சு இறநதுபோன உயிரை மீட்டுககொடுககு மாற்றல இஙகசு சக்கரவாளததிலுள்ள தேவாகளுககு

எங்ஙனமில்லையோ அங்ஙனமே எனக்கு மில்லை யென்றபடி

௧௭௫ ஆற்றல் - வலி என்று - என்று சம்பாபதி சொல்லி-

௧௭௬ நால்வகை மரபின் அரூபப் பிரமரும் - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் இருபத்தெட்டாவதாகிய ஆகாசாநந்தியாயதன லோகம் முதலிய நான்கு உலகங்களிலுமுள்ள அரூபப்பிரஹ்ம சாதியாராகிய நால்வகையினரும், இவர்களைத் தியானம் ஐந்தனுள் அவிசேஷமெனனும் ஐந்தாவதில் தேறியவர்களென்பர்

௧௭௭ நால் நால்வகையின் உருபப் பிரமரும் - மேற்கூறிய உலகங்களுள் பன்னிரண்டாவதாகிய பிரஹ்மகாயிகலோகம் முதலாகிய உலகம் பதினாறிலுமிருக்கிற உருபப்பிரஹ்ம சாதியாராகிய பதினாறு வகையினரும், இவர்களில் ௧௨, ௧௩, ௧௪-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்கள் ஸ்ரோதாபந்தி என்னும் முதலாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், ௧௫, ௧௬, ௧௭-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்கள் ஸ்கிருதாகாமி என்னும் இரண்டாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், ௧௮, ௧௯, ௨௦-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்கள் அநாகாமி என்னும் மூன்றாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், ௨௧-ஆவது முதலிய எழுலகங்களிலுள்ளவர்கள் அர்ஹந் என்னும் தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும் பௌத்த நூல் கூறும் நான்காவது

௧௭௬ - ௭ இருவகைப் பிரஹ்மலோகங்கள் இருபதின் பெயர்களையும் இந்நூற்பதிகத்தின் ௨௮ - ௯ ஆம் அடிகளின் உரையிற் காண்க

௧௭௮ இருவகைச்சுடர் - சந்திர சூரியர்கள்

கஎஅ - கூ மேறகூறிய உலகம முபபததொனறனுள் ஆறுவதாகிய மகாராஜிகலோகம முதலிய உலகம ஆறிலுமுள்ள அறுவகைத தெயவ (ங், ம்) கஎகூ 'அகவயிற்றிரிவோர' கஎச 'மடவோயீங கெனுலுற்றலுங' கஎசு. 'பிடமரும' கஎஎ 'உருபிதபிரமரு', 'உருபப பிடமரு'

11

பல்வகை யசுரரும படுதுய ருறாஉம
எணவகை நரகரு மிருவிசும பியஙகும்
பன்மீ னீட்டமு நாளுங கோளும
தன்னகத தடககிய சககர வாளதது
வாநதரற சூரியோர் தலைமுன் னிறுததி
அரநதை கெடுமிவ ளருநதுய ரிதுவெனச
சமபா பதிதா னுரைததவம முறையே
எஙகுவாழ் தேவரு முரைபபக கேடடே
கோதமை யுறற சொடுநதுயா நீங்கி
ஈமச சுடலையின மகனைபபிட டிறநதபின்
சமபா பதித னுறற றோன்ற
எஙகுவாழ் தேவருங் கூடிய விடநதனிற்

கணங்கள இநத உலகஙகளின் பெயரைப பதிகத்து உஅ - கூ-ஆம அடியின் உரையிற் காணக 'பெருவனப பெயதிய' எனறூா, விளஙகொளி மேனிய ராதலின

கஅ௦ படுதுயா - மிகக துனபம

கஅக எண்வகை நரகா - மேற்கூறிய உலகம முபபதொன் றுனுள்

முதலாவதாகிய நரகலோகத்தின் பகுதிகளான மஹாரெளரவம், ரௌரவம், காலஸுத்ரம, ஸஞ்சீவனம, மஹாவீசி, தபனம, ஸமபிரதாபனம, ஸமஹதம எனனும் எட்டு நரகஙகளிலுமுளளவாகள

கஅஉ ஈட்டம - கூட்டம நாள - இருபததேழு நட்சததிரஙகள்

கஅ௩ மேறகூறிய அரூபபபிரஹ்மகணலோகம முதலியவறறைத

தன்னுள் அடககிய கோளததைச சககரவாளமெனபா, "சககர வாளத துத தேவரெல்லாம" (மணி கஉ. எஉ), "எணணருஞ் சககர வாள மெஙகணும" (மணி உகூ இஉ) என வருதல காணக

கஅச வானதா றகுரியோா - தேவா

முன்னே நிறுததி.

முனனிறுததி - கோதமைககு கஅரு அரநதை - துனபம கெடும - கெடுமின என – என்று சமபாபதி சொல்ல

கஅசு - எ சமபாபதி உரைதத முறையினை, மணி சு : கஎ௩ - ச-ஆம அடிகளிற காணக

கஅஅ இறக்கத துணிநதமையால் கோதமை கொடுநதுயா நீஙகினள். இதுபோனற நிகழ்சசியைச சிலப்பதிகாரம், உகு அஉ - ஆம அடி முதலிய

வற்றிற காண்க

கஅக. ஈமம - பிணஞசுடுதறகு அடுக்கும விறகடுக்கு

கக௦ - கக தோனறககூடிய விடமெனக

(பி - ம்.) கஅ௨ 'பணபினீட்டமு' கஅ௪ - இ 'உரந்தாற் குரியோா தம்மைமுன னிறுததிய, காககை' கககக. 'அஙகுவாழ் தேவருஙகூட்டிய'

௬.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை

அங

சூழ்கடல் வளை இய வாழியங் குன்றத்து
நடுவு நின்ற மேருக குன்றமும
புடையி னின்ற வெழுவகைக குன்றமும்
ககூ௫ நாலவகை மரபின மாபெருந தீவும
ஓரீ ராயிரஞ சிறறிடத தீவும
பிறவு மாஙகத னிடவகை யுரியன
பெறுமுறை மரபி னறிவுவரக காட்டி
ஆஙகுவா ழுயிரகளு மவவுயி ரிடஙகளுநம
௨௦௦ பாஙகுற மணணீட்டிற பண்புற வகுதது

ககூ௨ சூழ்கடல - பெருமபுறககடல
வாளகிரியின உடபடட இடததில்

கஃரு நடுவிடத்தே நின்றதாகிய, எண்பத்தீராயிரம யோசனை உயர மும அவவுயரத்திறகுத தக்க பருமையும அமைநதுளள மேருமலையும

கஃச அமமேருவின பக்கத்தே அதிலிருநது உயரததில ஒனறற்கொனறு வரவரப பாதிப பாதியளவு குறைநது குறைநது ஒனறைசசுறறி யொனறாகச சூழ்நதுளள எழு குலகிரிகளும

கஃடு மேறகூறிய மேருவும அதனைச சூழ்நதுளள எழுகுலகிரிகளும அககுலகிரிகளுள ஒவவொனறனையும சூழ்நத அவவககிரியின உயர அளவுளள ஆழமும அகலமுமமைநத எழுகடலகளும ஆகிய இவறறை யெலலாம சூழ்நது கிடக்கும பெருமபுறககடலிலுளள சமபுததீவு முதலிய நானகு மகாதவீபங்களும இநத நானகினுள தெறகேயுளளது சமபுததீவு, இது நாவலந்தீவு எனறுங கூறபபடும, இதனை, "நாவ லோங்கிய மாபெருந தீவு" (மணி உ ௧), "நாவலொடு பெயரிய மாபெருந தீவதது" (மணி கக. ௧௦எ) எனபவறறாலுணர்க

கஃசு மஹாதவீபம நானகினுள ஒவவொனறையும தனிததனியே ஐநநூறு ஐநநூறாகச சூழ்நதுளள இரணடாயிரம சிறு தீவுகளும, இசசிறு தீவுகள அநதரத தீவுகளெனறுஞ சொலலபபடும

கஃடு - சு "அநதரத தீவினு மகனபெருந தீவினும" (உடு, உஉச) என்று பினவருதல காணக

கஃரு - சு இவவடிகளிலுளள வரலாறுகள் பர்மா தேசத்துப் ।।க்த நூலிலிருந்து தெரிநதுகொளளபபட்டன

கஃஎ - அ உரியனவறறைக் காட்டி.

கஃக உயிரகளெனறது அவவவவுயிரகள வாழுகினற

உடமபுகளை

உ௦௦ பாஙகு - பகுதிததிரள, "அடியோா பாஙகு மாயமு நீஙகி" (சிலப்.- கரு. அ௫), அழகுமாம மணணீட்டின - சுதையாற செயயபபட்டுளள பாவை வடிவமாக

(பி - ம்) ககஉ 'ஆழிககுனறதது' உ௦௦. 'மணணிடிற'

மிக்க மயனு லிழைககப பட்ட
சக்கர வாளக் கோட்டமீங கிதுகாண்
இடுபிணக கோட்டத தெயிறபுற மாதலிற்
சுடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையார
இதன்வர விதுவென் றிருநதெயவ முரைக்க
மதனி னெஞசமொடு வானறய ரெயதிப
பிறநதோா வாழ்ககை சிறநதோ ருரைபப
இறநதிருள கூாநத விடையிருள யாமததுத
தூஙகுதுயி லெயதிய சுதமதி யொழியப
பூஙகொடி தனனைப பொருநதித தழீஇ
அநதர மாறு வாறைந தியோசனைத
தென்றிசை மருஙகிற சென றுதிரை யுடுதத
மணிபல லவததிடை மணிமேகலா தெயவம
அணியிழை தனனைவைதத தகனறது

தானென்

சு — சக்கரவாளகோட்டமுரைதத காதை முற்றிற்று

உ0க. மயன - தெயவததசசன், அசுரததசசனென றுங கூறுவா

உ0ங இடுதல் - போகடுதல் பிணககோடடம - மயானம.

உ0ச மூ மணி சு : ஙo சுடுகாட்டுக கோட்டம சிலப் க உ0

உ0ரு இருநதெயவம - மணிமேகலா தெயவம

உ0சு மதனில நெஞசமொடு - செருககறற மனததுடனே, மதன - வலியுமாம

உ0எ சிறநதோள் - மணிமேகலை வாழ்ககையெனறது நிலையாமை யை. வாழ்ககையைச சிறநதோள உரைபப

உ0அ இடையிருள யாமதது - நடுயாமததில, மணி சு கசங

உக0 பூஙகொடிதனனை - மணிமேகலையை

உகக. அநதரம ஆறு - ஆகாயமே வழியாக

உகக - உ முபபதுயோசனைதூரம தெனறிசைககணணே சென று

உக0 - கச மணி க. ருரு - எ

க - உகச கதிரமண்டிலம சொரிய, மேனியள்
எத்தி நோகக என ஞுறநீரென, அவள் உரைததலும,
அருநதெயவமுரைபப, சுதமதி எனனை

யோவென, நேரிழை கூறும, அஙஙனங கூறுகினற தெயவம, இதன் வரவு இது வெனறுரைகக, சிறநதோளுரைபப, தெயவம இடையிருள் யாமததுக சுதமதியொழியப பூஙகொடிதனனைத தழீஇச சென்று மணிபல்லவததில வைததது அகனறதென முடிக்க.

(பி - ம்) உ0௬. 'எனபவரறியார' உ0௯
'பொருநதினடழீஇ'

'இதுவெனவிருந' உ௬0

ஏழாவது

துயிலெழுப்பிய காதை

[ஏழாவது மணிமேகலாதேயவம
உவவனமபுகுந்து
சுதமதியைத் துயிலெழுப்பியபாட்டு]

மணிமே கலைதன்னை மணிபல் லவத்திடை
மணிமே கலாதெய்வம் வைத்து நீங்கி
மணிமே கலைதன்னை மலர்ப்பொழிற் கண்ட
உதய குமர னுறுதுயர் செய்திக
கங்குல் கழியிலென் கையகத் தாளெனப்
பொங்குமெல் லமளியிற் பொருந்தா
திருந்தோன்
முன்னாட் டோன்றி மன்னவன் மகனே
கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்
கோணிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரும்
மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லை
மன்னுயி ரெல்லா மண்ணாள் வேந்தன்
தன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் றாகும்
தவத்திறம் பூண்டோ டன்மேல் வைத்த

---

௩ மலர்ப்பொழிற் கண்ட - உவவனத்திற் கண்ட
௪ உறுதுயர் - மிக்க துன்பம்
௫ கையகத்தாள் - கையினிடத்தே யுள்ளாள்
௬ பொருந்தாது - துயிலாது ௧௧ வறம் - வறுமை
௮ - ௧௨ இந்நூற் பதிகம், ௨௪ - ஆம் அடியைப் பார்க்க, "கோணிலை திரிந்து நாழி குறைபடப் பகலகண் மிஞ்சி, நீணில மாரியின்றி விளைவஃகிப் பசியு நீடிப், பூண்முலை மகளிர் பொற்பிற் கற்பழிந் தறங்கண் மாறி, யாணையில் வுலகு கேடா மரசுகோல் கோடி னென்றான்" (சீவக ௨௫௫.)

கக - உ புறநா கஅசு.
கரு தவததிறம - தவததின கூறுபாடு.
(பி - ம்) ௪ 'துயிலெய்தி' அ 'இரிந்திடக் கோணிலை' கஉ. 'தருவை யாயின', 'தருதியையாயிற்' கரு. 'தவுத்திற்பூணடோ'

அவததிற மொழிகென் றவன்வயி
னுரைததபின்
கரு உவவனம புகுநதாங குறுதியில கொளளும
சுதமதி தன்னைத துயிலிடை நீககி
இநதிர கோடணை யிருநகாக காண
வநதே னஞசன மணிமே கலையான
ஆதிசான் முனிவ னறவழிப படூஉம
உ0 ஏது முதிாநத திளஙகொடிக காதலின்
விஞசைபிற் பெயாததுநின் விளஙகிழை
தன்னைமயார்
வஞசமின் மணிபல லவததிடை
வைததேன்
பணடைப பிறபபும பணபுற வுணாநதீங

கின்றேழ் நாளி லிரகார மருஙகே
உடு வநது தோன்று மடககொடி நலலாள
களிபபுமாண செலவக காவற பேரூா
ஒளிததுரு வெயதினு முன்றிற
மொளியாள
ஆஙகவ ளிரநகா புகுநத வநநாள

கச அவததிறம - கேடுசெயயுஙகாரியம, "தவஞசெயவா அவஞ்செயவா ராசையுட படடு" (குறள், உசுசு) எனபதில, 'அவம' என பது இபபொருளில வருதல காணக

சு - கச மணி கஅ அo - அரு

க - கச மணிமேகலாதெயவம மணிமேகலையை மணிபலலவததிடை வைதது நீஙகிப பொருநதாிருநதோஞகிய உதயகுமரன முனனாத தோனறி அவததிறம ஒழிகவென்று உரைததபினனக

கள. இநதிரகோடணை - இநதிரவிழா

கஅ. மூ சிலப் கடு ருரு அஞசல - அஞசாதே

கக ஆதிசாலமுனிவன - புததன

உo எது முதிாநதது - எதுநிகழ்சசி முற்றியது

உக. விஞசையின - விதததையினலே

உச. இனறேழநாளில - இறறைககு எழாவது நாளில, மணி கக கஉக.

உ௫. தோனறும் - தோனறுவாள நலலாள - மணிமேகலை

உ௬ பேரூா - காவிரிபபூமபட்டினததில

உ௭ உருவை மறைததது வருவாளாயினும

(பி - ம்) க௪ 'அவவயினுரைததபின' க௫ 'நவவனம' உக

'குணாநதுகின' உ௫ 'வநதுகாணகுறும' றிறமொழியாள', 'ஊனறிறமொழியாள'

உ௬. 'பெயரூா' உ௭ ' உ௯

எ.—துயிலெழுப்பிய காதை

அள

ஈங்கு நிகழ்வன வேதுப பலவுள

௲௦ மாதவி தனகூியான் வநத வணணமும

ஏதமி னெறிமக் ளெய்திய வணணமும

உரையாய நீயவ ளென்றிற முணருமு

திரைபிரும பௌவததுத தெய்வமொன்

றுணடெனக

கோவலன கூறிபிக் கொடியிடை தன்னையென்

நாமஞ் செய்த நன்ஞு ணளளிருட்
காமன் கையறக கடுநவை யறுககும
மாபெருந தவக்கொடி யீன்றனை யென்றே
நனவே போலக கனவகத துரைததே
ஈஙகிவ வணண மாஙகவட் குரையென்
றநதாத தெழுநதாங கருநதெயவம போயபின்
வெநதுய ரெயதிச சுதமதி யெழுநதாங்

ககன்மனை யரஙசத தாசிரியா தமமொடு

---

௨௯ நிகழவனவாகிய எதுககள

௩௧ ஏதமில நெறி - குற்றமிலலாதவழி ; அஃதாவது விசுததி மாரககம

௩௨ அவள - மாதவி என திறம உணரும் - என வரலாற்றை உணாவாள

௩௩ பௌவததது - கடலினிடததது தெயவம ஒன்று உணடென - எனது குலமுதலவனை விபததினின்று நீஙகிப பாதுகாதத தெயவமொன்று உள்ளதென்று

௩௫ நனஞளிற செறிநத இருளிடததே

௩௩-௫ சிலப் ௧௫ ௨௮-ஆம அடி முதலியவற்றின பொருளை இவற்றுடன ஒபபிடுக

௩௬-௭ சிலப் ௩0 ௨௫-௬

கரு - சO மணிமேகலாதெய்வம் புகுந்து நீக்கி, ' இந்நகரில் இந்திர விழாக்காண் வந்தேன் , யான் மணிமேகலாதெய்வம் , இளங்கொடிக்கு
ஏது முதிர்ந்ததாதலால் அவளை மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன் , அவள் இந்நகரில் இறைக்கு ஏழாநாளில் தோன்றுவள் , ஏதுப் பலவுள , மாதவிக்குரை , அவள் என்றிறமுணரும் , இவ்வண்ணம் அவட்கு உரை ' என்று போயபின்னெனக்

சஉ அகல் மனை அரங்கத்து - விசாலித்த வீடாகிய நடனசாலையில்.

ஆசிரியர் தம்மொடு - இயலாசிரியனும், ஆடலாசிரியனும், யாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமையோனுமாகிய இவர்களோடு நின்று.

(பி - ம்) கூக ' ஏதமின்மக ', ' ஏதமுனிமைக ' கூஉ ' உரைப
பொருளுணரும் ' கூகூ ' பவ்வத்தெய்வ முண்டென ' கூரு ' நல்லிருள ' கூக ' கையாற் கரந்தை ' சக ' எய்தியசுதமதி ' சஉ. ' தாசியா தம்மொடு '

வகைதெரி மாக்கட்கு வட்டணை காட்டி
ஆடல் புணர்க்கு மரங்கியன் மகளிற
கூடிய குயிலுவக் கருவிகண் டுயின்று
பண்ணுக்கிளை பயிரும் பண்ணியாழ்த்
தீந்தொடை
கொளைவல் லாயமோ டிசைகூட் டுண்டு

வளைசோ செங்கை மெல்விர லுதைத்த
வெம்மைவெய் துறாது தன்மையிற்
றிரியவும்
௫0 பணிபல காதலன் பரத்தமை நோனு
துண்கண் சிவந்தாங் கொல்குகொடி
போன்று
தெருட்டவுந் தெருளா தூடலொடு
துயிலவோர்
விரைபூம் பள்ளி வீழ்த்துணை தழுவவும்

---

௪௩ வகைதெரிமாக்கட்கு - அவிநயம் முதலிய கூறுபாடுகளைத் தெரிகின்ற மாந்தர்களுக்கு வட்டணை காட்டி - கமல வர்த்தனையைக் காட்டி, கமலவர்த்தனையாவது கைத்தலங்காட்டல, சீவக ௬௭௫

௪௪ அரங்கியல் மகளிரின் - நாடகமளிரைப்போல; நாடக மகளி ருடனென்றுமாம்

௪௫ கூடியகுயிலுவக்கருவி - சோந்த குழல் யாழ் மத்தளம் குடமுழா இடக்கையெனபவை, "கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லாம், குழல்வழி நின்ற தியாழே யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப், பின்வழி நின்றது முழவே முழவொடு, கூடிநின் றிசைத்த தாமந் திரிகை" (சிலப் ௩. ௧௩௯ – ௪௨, உரை) கண்டுயின்று-ஒலியா தடங்கி 'மகளிரின' (௪௪) என்றதனுல் அவர்கள் துயின்றமையும் பெறப்பட்டது ஒப்பு கம்ப ௪ 1 · 11

௪௬ சிலப் ௨௨ · ௧௪௧

சசு - கூ பணணுககிளை - பணணின வகைகளை பயிரும - இசைக கும. நீங்தொடை - இனிய நாமபுகள கொளைவல ஆயமோடு - பாட்டில் வல்லமகளிர் கூட்டததுடனே, கொளை - ஒறறுமததலுமாம கூடடுணடு - சோநதனுபவிதது உதைதத - தெறிதத உருது - உருணமயால. தொடை திரியவுமெனக, நேடுரல் சுஅ.

இo - இரு பாததமை - பாததன தனமை, பாததையை நுகாவான் பாத்தன், "பெணணியலா ரெல்லாருங கணணிற பொதுவுணபா, நண ணேன் பாததநின மாாபு" (குறள், கங்கக); "வறுமொழி யாளரொடு வமபப பாததரொடு" (சிலப் கங : கரு) நோனாது - பொறுமல் துயில வோா - ஊடியமகளிா. வீழ்துணை - விருமபியகணவன துயில்வோா தழுவவும

(பி - ம்) சசு 'பணணுககிழமை பிறமண்ணியாழ் ' சள 'கொள வல்லாய' சஅ 'வளையாா செஙகை ' சகூ 'வேதுரூது' இo. 'காதல் பாாததமை நோனாது' இக. 'நுண்கண' இஉ. 'துயிலவோன்'

எ,—துயிலெழுப்பிய காதை

அகூ

தளாநடை யாயமொடு தங்கா தோடி
விளையாடு சிறுதே ரீாததுமெய வருநதி
அமளித துஞசு மைமபடைத தாலிக
குதலைச செவவாயக குறுநடைப புதலவாககுக
காவற பெண்டிா சடிபபகை யெறிநது
தூபங காட்டித தூஙகுதுயில வதியவும
இறையுறை புறவு நிறைநீாப புளளும
காவுறை பறவையு நாவுள ளழுநதி
விழவுக்களி யடங்கி முழவுக்கண டுயின்று
பழவிறன் மூதூா பாயலகொ ணடுநாட
கோமகன் கோயிற் குறுநீாக கன்னவின்
யாமங கொளபவ ரேததொலி யரவமும
உறையுணின் றொடுஙகிய வுணணு வுயககதது
நிறையழி யானை நெடுஙகூ விளியும
தோவழுஙகு தெருவுஞ சிறறிடை
முடுக்கரும
ஊாசாப பாள ரெறிதுடி யோதையும
முழுஙகுநீா முன்றுறைக கலமபுணா கமமியா

௫௪
௫௬.

தளாநடையாயம - சிறாகூட்டம
ஐமபடைததாலி, மணி ௯ க௲அ, உரையைப பாரகக
௫அ - ௬ காவற பெணடிா - செவிலிததாயா
கடிபபகை. மணி எ : எ௯ காவற்பெணடிா
துயிலவதியவும
௬௦ இறை - வீட்டின இறபபு ௬க கா -
சோலே,
௬௨ களி - களிபபு, கூததுமாம ௬௯ நடுநாள் -
நடு இரவில்
௪௬ - ௬௯ தனமையிற் றிரியவும, வீழ்துணே தழுவவும, துயில் வதியவும், கருவி கணடுயினறு நா உள்எழுநது முழவுககணடுயினறு ஊாபாயல் கொள் நடுநாளிலெனக

௬௪
௬௫
கன்னவின - நாழிகை வட்டிலால, முல்லே ௫அ
யாமஙகொளபவா - நாழிகைககணககா : சிலப் ௫. ௪௬
௬௬
௬எ
க௬
உணஞ உயககம - உணஞமையாலுண்டாகிய வருததம்
நெடுஙகூவிளி - நெடியகூபபிடுதலின முழககம, மணி.
எ :

௬அ. சிற்றிடைமுடுககா - சிறிய இடஙகளேயுடைய
முடுககுத தெருககள.

சுக துடி - ஒருவகைத தோறகருவி

எ௦ கலமபுணா கமமியா - கபபலிற் சேர்நது தொழில் செய்வோா

(பி - ம்) ௫௪ 'தாஙகாதோடி' சு௨. 'களிபபடஙகி' 'குறிநீரக கனனல், யாமஙகொளவோா' சுசு 'ஓஙகிய' சு௪ - ௫.

12

துழநதடு களளின் றோபபியுண் டயர்நது
பழஞ்செருக குறற வனநதாப பாணியும
அரவாயக கடிபபகை யையவிக சடிபபகை
விரவிய மகளி ரேநதிய தூமததுப
எ௫ புதலவரைப பயநத புனிறுதீா கயககம
நீாவிளை மகளிா குளஞ டாவமும
வலிதத நெஞசி ஞடவ ரின்றியும

எக துழநது அடு களளின தோபபி உணடு அயாநது - துழாவிச சமைதத களவகைகளில நெலலாற சமைதத களளையுணடு தம்மை மறநது; " இலலடு களளின றோபபி பருகி " (பெரும்பாண் ௧௪௨)

எஉ அனந்தா - களவே உண்டமையாலுண்டாகிய செருக்கு, "அனந்தா நடுக்க மல்ல தியாவது" (போரு கூச)

எரு கடிப்பகை - பேயகுப பகையாகவுள்ளதென்று பொருள், அரவாயககடிப்பகை - அரமபோன்ற வாயினையுடைய வேப்பிலை ஐயவிக கடிப்பகை - வெண் சிறுகடுகு, இவை பேயகுப்பகை யெனபதை, புறநா உஅக - ஆம செய்யுளாலும உணாக பேய முதலியவைகள அணுகாநிருத தறகு இருவகைக கடிப்பகையும கூறப்பட்டன, மணி ரு: கருச, உரையைப பாாகக

எச தூமதது - புகையுடன்

எரு - ச மகளிரோடிய அரவாயககடிப்பகை ஐயவிககடிப்பகை விரவிய தூமம ஆகிய இநத இரணடேன சென்று என ஒருசொல வருவிகக

எகு - கூ புனிறுதீரமகளிர, கயககநீரமகளிரெனக, கயககம - கயங குதல புதலவரைபபெறறுப புனிறுதீரநத மகளிர இரவிறசென்று குளத்தில் நீராடுதலை, "கணவ ருவப்பப புதலவாப பயநது, பனிணதே நதிளமுலை யமுத மூறப, புலவுபபுனிறு தீரநது பொலிநத சுறறமொடு, வளமனை மகளிர குளநீ ரயர" (மதுரை கூOO - கூOரு) எனபதனுலுமுணாக புதலவரைப

பெறறமகளிா எழுநதுசெனறு பததாவது இரவில நீராடவேணடுமெனறு ஆபஸ்தம்ப ஈருஷ்யததின கடு - ஆம கணடததுளள அ - ஆம ஸூததிரத தாலும அநதாலே அநுஸரிததுத தோழப்ப ரெனறு வழஙகுகிற வைதிக ஸார்வபௌமரியறறிய க்ருஷ்யரத்னத்தில் சு - ஆம கணடததில நாமகரணப பிரகரணததிலுளள, " தசமேஹ்நி " எனனும ஸூததிரததாலும தெரிகினறதெனபா.

எள வலிதத நெஞசின ஆடவா இனறியும் - பகைமையைக் கருதிய நெஞசினையுடைய வீரா இலலாதிருககவும

(பி - ம்) எக. 'துழநதகளளின தொடபிரணடயநது' எகூ 'நாவாயக கடிபபகை' எசு 'இரவியனமகளிா' எகு - கூ 'புதலவாபபயநதபுனிறு தீருகதது', 'தீாவியன விரிவியன மகளிாகுன நாளரவமும', 'புனிறு தீருயககா,

எ—துயிலெழுப்பிய காதை

கூ௫

புலிககணத தன்னோ பூத சதுககததுக்
கொடிததோ வேநதன் கொறறங் கொளகென
இடிககுரன் முழக்கத் திடுமபலி யோதையும
எறறிளம பெணடி ராறறுப பாலகா
சடுஞ்சூன் மகளிா நெடுமபு ணுறரோ
,ஏநதுயா கெடுசகு மநதிர மாககள
மனறப பேய்மகள வநது கைக கொளகென

அரி நின்றெறி பலிபி னெடுங்கூரா லோதையும
பலமேவ ரோதையும பரந்தொரங் கிசைப்பக
சேட்டுளங கலங்கி யூட்டிரு ளழுவத்து
முருநதே ரினங்கை நீங்கிப பூமபொழிற
றிருநதெயிற குடபாற சிறுபுழை போகி
கூ0 மிகாமா தெயவம வியநதெடுத துரைதத
சககர வாளக கோட்டத தாஙகட்
பலாபுகத திறநத பகுவாய் வாயில்
உலக வறவியி னொருபுடை யிருததலும

எஅ புலிககணத தனனோ - வீரா பூத
சதுககதது - பூததை யுடைய சதுககததிலே , சதுககம -
நாறசநதி

அக ழ மணி கூ கூஅ

அஉ கடுஞசூலமகளிா - முதாசூலயுடைய மகளிா
, "கடுஞசூன முணடகங கதிாமணி கழாஅலவும"
(சிறுபாண் கசஅ.)

அஎ ஊடடிருளழுவதது - ஊடடிறைபோனற இருட்பாபபில

அகூ ழ மணி கூ உஉ

கூஉ - கூ ழ மணி கஎ எஎ - அ உலக அறவி - ஊரமபலம, எல லாசசாதியாரும வநது தஙகுதறகுரிய தருமசாலை, இதனை, 'லோகோப காரிகா' எனபா வடநூலார

சக - கூரு சுதமதியெழுநது நடுநாளில ஏதமொலியரவமும, நெடுங் கூவிளியும், துடியோசையும, அனநதாபபாணியும, குளஞடாரவமும, பலி யோசையும, நெடுஙகுரலோசையும ஆகிய பல ஓசைகளையும கேட்டு உளம கலஙகி நீஙகிப போகிச சககரவாளககோட்டததிடததே உலகவறவியின் ஒரு புடையிருததலுமெனக

(பி - ம்.) எஅ 'பூதசசதுககதது' அகு. 'புலியின்' அஎ 'பூட்டிருளழுவதது' அஅ 'நீங்கிய பூம்பொழில' கூரு. 'உலகவிறைவியொருபுடை'

கநதுடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய கூ

அரந்தி லெழுதிய வற்புதப் பாவை
மைத்தடங் கண்ணை மயங்கினள் வெருவத்
திபபிய முரைகருந தெய்வக் கிளவியின்

கூச - ௫ நெடுநிலை உடைகந்து அந்தில - நெடிய தோற்றத்தை

யுடைய தூணுகிய அவவிடததே காரணம காட்டிய - பழவினையாகிய காரணததை யாவருககும காட்டுதற்பொருட்டு எழுதிய - மயனெனனும தெய்வததசசனால நிருமிககபபட்ட அறபுதபபாவை - யாவருககும ஆசசரி யததை உண்டுபண்ணுகினற பாவை, இது, மேற்கூறிய உலகவறவியிற சம பாபதி கோயிலின கிழககேயுளள தூணெனறில தெய்வ கணததோனுகிய துவதிகனெனபவனுடைய வடிவமபோல மயனால் நிருமிககபபடட பாவை, முககாலசசெயதியையும, கேட்போாககுச சொலலும இயலபையுடையது, பேசுதலபற்றி இது நாவுடைபபாவையென்றுஞ சொலலபபடும இவறறை, "கநதுடை நெடுநிலைக கடவு ளெழுதிய, வநதிற் பாவை யருளு மாயிடின" (௨௰ : ௬௯ - ௪), "கநதுடை நெடுநிலைக காரணங காடடிய, தநதுணைப பாவையை" (௧௭ : அ௬ - ௯0), "நெடுநிலைக கநதி னிடவயின் விளஙகக, கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குரைககும" (௨0 . ௧௯0 - ௧௧), "கடவு ளெழு திய நெடுநிலைக கநதின, குடவயி னமைதத நெடுநிலை வாயின, முதியாள கோட்டம்" (௨௧ : ௧ - ௩), "எனறிவை சொலலி யிருநதெயவ முரைத தலும" (௨௧. ௯௫), "மனபெருந தெயவ கணங்களி னுளளேன, றுவதிக னெனபேன ரெனறுமுதிா கநதின, மயனெனக கொபபா வகுதத பாவையி, னீஙகேன" (௨௧ ·

கஙo - ஙூ), “ நெடுநிலைக கநதி னினற பாவை ” (உஉ · உ), “ இலகொளிக கநதி னெழுதிய பாவாய ” (உஉ கக), “ நாவுடைப பாவை நஙகையை யெடுததலும ” (உஉ : கச), “ நாவுடைப பாவையை நலமபல வேததி ” (உஉ கoச) என இநநூலில வருவனவற்றாலுணாக. எழுதிய - பணணிய , “ கடவு ளெழுதவோா கற்றா ராயொனின ” (உரு . கஙo), “ கடவு ளெழுதவோா கறகே யாதலின ” (உரு : கஙக), “ கடவு ளெழுதவோா கறகொண டலலது ” (உசூ · கச) எனச சிலப்பதிகாரத்து

வருதல காணக

கசு. மைததடஙகணணாள் - சுதமதி

கஎ திபபியம : இது, திவயமெனனும வடமொழிசசிதைவு ; தேவ லோகததிலிருபபதெனறு பொருள. இவவாறு இறநதகால எதிாகாலச செய திகளைக கூறுதல பெருமபாலும இவவுலகவழககமனமையின இதனை, ‘ திப பியம ’ எனறாா. “ செஙகோல காட்டிய தெய்வமுநதிபபியம, பையா வலகுல பலர்பசி களையக, கையி லேநதிய பாததிரததிபபிய, முதலை முதலவி யடி பிழைத தாயெனச, சிததிர முாைதத விதாஉந திபபியம ” (கக : கo - கச) எனறு இநநூலுளளே, ‘ திபபியம ’ எனபது இபபொருளில் வருதல காணக தெயவக கிளவியிலை திபபியமுரைககும , தெயவககிளவி - தெயவததன்மை யுள்ள சொல் , வடசொலலாலெனினுமமையும.

எ.— துயிலெழுப்பிய காதை

கஙஙூ

இரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகத தானைத் துச்சயன் றேவி
தயங்கிணர்க் கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்
காராளர் சண்பையிற் கௌசிகன் மகளே
மாருத வேகனோ டிந்நகர் புகுந்து
தாரை தவ்வை தன்னொடு கூடிய
வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய்
இன்றேழ் நாளி லிடையிருள் யாமத்துத்
தன்பிறப் பதனொடு நின்பிறப் புணர்ந்திங்
கிலக்குமி யாகிய நினக்கிவை யாளவரும
அஞ்சலென் றுரைத்த தவ்வுரை கேட்டு

சுஅ இரவிவன்மன் - அசோதரநகரத்தரசன், ...டைய முற்பிறப்பில் தந்தையா யிருந்தவன் ... சுதமதியென்பவளு...

கூஅ - க. மு. மணி. கக . கரு - ச துச்சயன் = துர்ஜயன் - பகைவரா

லால வருத்தமுற்று வெல்லப்படுபவனென்று பொருள் ; இவன் அங்கநாட்டி லுள்ள கச்சயமென்னும் நகரத்தரசன், சுதமதியென்பவளுடைய முற்பிறப் பிற் கணவனாக விருந்தவன், மணி. கO. ருO - ருச

கOO தாரை - இவள் வீரைக்கு முன்னே பிறந்தவள்; வீரை யானை யால் இறந்தது கேட்டு இவள் இறந்தமையால், 'சாவுற' என்றார்; மணி.

கஉ : சடு - அ

கoக. மயங்கி - மதுவைக் குடித்தமையால் மயங்கி

கoஉ காராளசணபை - அங்கநாட்டிற

கங்கைக்கரையிலுள்ள தாகிய சம்பாநகரம்; இப்பொருளில

காராளரெனபது காராளரெனபதன விகாரமெனறும,

கொடுமையென்று பொருளபடுகினற காராளதவம

அலலது காராளதையெனபது இசசொறகுப பகுதியெனறும,

இககாராளாகள தாககா பூஜை செய்து நரபலி

கொடுபபோரெனறும், இபபெயா இககாலதது மஹா

ராஷ்டிர தேசததிற காரடிகளெனறு வழங்குகிறதெனறுங

கூறுவா, மணி. கூ. உக

கoச. தாரை தவவை - தாரையாகிய தவ்வை,

தவவை - முன்பிறந்த

வள் தாரையெனபது மாதவியெனபவளுடைய முற்பிறபபுப பெயா.
கoடு வீரையெனபது சுதமதியெனபவளுடைய முறபிறபபுபபெயா.
கoஅ. இலககுமியெனபது மணிமேகலையின முறபிறபபின பெயா,

தாரை, வீரை, இலககுமி இமமூவரும சகோதரிகள

கoகூ அஞசல - அஞ்சாதே தெயவம உரைததது

(மி - ம்) கஎ - அ 'கிளவி யிரவிவனமகனெரு'

கoக 'மயங்கியல் யானை' கoஉ 'காராளகசணபை' கoச

'தாரை தனவவை' கoடு. 'சுதை மதி' கoசு. '

இனறேளாளிடையிடை' கoஎ - அ. 'உனபிறப

புணாநதீங, கலககுமியாகிய'

நெஞச நடுககுறூஉ நேரிழை நலலாள
காவ லாளா கணடுயில கொளளத
தூமென் சேககைத துயில்கண விழிபப
வலமபுரிச சங்கம பொருளொடு முழங்கப
புகாமுக வாரண நெடுஙகூ விளிபபப
பொறிமயிா வாரணங குறுஙகூ விளிபபப
பணை [illegible] லைப் புரவி பலவெழுந் தாலப
பணைநிலைப புளளும பலவெழுந தாலப
பூமபொழி லாாகைப புளளொலி சிறபபப
பூஙகொடி யாாகைப புளளொலி சிறபபக
கடவுட பீடிகைப பூபபலி கடைகொளக
கலமபகா பீடிகைப பூமபலி கடைகொளக

கக0 நலலாள - சுதமதி

ககஉ சேககைத துயில கண - படுககையில தூஙகுகின்ற ஆடவா மகளிரெனனும இருபாலாருடைய கணகள

கக௩ வறிதெழுநதாபப - பொருளினறி முழஙக.

ககச புலம - அறிவு சஙகம - புலவா கூட்டம.

ககரு வாரணம - யானை நெடுஙகூ விளிபப -

நெடியகூடபபீட்டைச செயய, மணி எ. கள கூ - கூபபீடு,
" விளைபுனை நலவி விளைகூடக கேட பவும " (புறா சஅ)

ககரு வாரணம - கோழி

. கஎ பணை - குதிரைபபநதி ஆல - ஆட

ககஅ பணை - கிளை ஆல - முழுஙக

ககக பூமபொழில ஆரசைப புள ஓவி சிறபப - பொலிவு பொருந தியசோலையினிடததே நிறைதலையுடைய பறவைகளின முழககம அதிகரிகக

கஉ0 பூஙகொடியார - மகளிர புள - கைவளை,
" புட்கை போகிய புனறலை மகார " (மலைபடு உருரு)

கஉக தெயவஙகளுககுரிய பீடஙகளிற
கொடுககபபடும பொலிவு பெற்ற பலிகளானவை
முடிவுகொளள

கஉஉ அணிகலஙகள விறகபபடுகினற
அஙகாடிவீதியில மலராற செயயபபடும ஆசசனைகளைக
கடையிடஙகள கொள்ள, " பூபபலி செயது காபபுககடை
நிறுததி " (சிலப் உஅ உருக) வாயிலகளில
இலலுறை தெயவஙகளின பொருட்டுக காலையிற பூவிடுதல
மரபு

(பி - ம்) ககரு 'வலமபுரிசஙகம' ககஅ '
புரிசசஙகம்' கஎ
புலமபுரிசஙகம', 'பொலம 'கடிகொள' கஉஉ

ஆபப' ககஅ 'கணங்லேபபுளளும ஆபப' கஉக
'பூபபொலிகடிகொள'

எ.— துயிலெழுப்பிய காதை

கூரு

குயிலுவர் கடைதொறும பணணியம
பரநதெழக்
கொடுபபோர கடைதொறும பணணியம
பரநதெழ
கஉரு ஊர்துயி லெடுபப வுரவுநீ ரழுவத துக
சாரிருள சீததுக் கதிரவன் முளைததலும
மேவுறு மஞ்ஞையி னினைநதடி வருநத
மாநகா வீதி மருஙகிற போகிப
போய கஙகுலிற் புகுநதனை யெல்லாம
சஙo மாதவி தனககு வழுவின் றுரைததலும
நன்மணி யிழநத நாசம போனறவள
தன்மகள வாராத் தனிததுய ருழபப
இன் னுயி ரிழநத யாககையி னிருநதனள
துன்னிய துரைதத சுதமதி தானென

முற்றிற்று

கஉ௲ தோற்கருவி வாசிபபாருடைய இடஙகளிலெலலாம செவவை செயயபபட்ட வாததியஙகள் பாவியெழ , பண - இசையென றுமாம

கஉச உபகாரிகளுடைய வாயிலகள்தோறும

கொடுததற்குரிய பல பணடஙகளும பரவுதலுறறுமிக

கஉ௫ எடுபப - எழுபப உரவு நீரழுவதது - கடற்பரபபில

கஉ௬ சிதது - அழிதது

கஉஎ எ - அமபு , " சுதமதி கேடடுத துளககுறு மயிலபோல"

(௪ ' அ௬) எனறுா முன்னும , மு. முலலை அச '

கஉ௧ போயகஙகுலில - சென ற இரவில

க௲௧ "மனனவன மகனுக குறறது பொரு அ, னனமணி யிழநத நாகம போனறு" (உ௫ க௬௪ - ௫) என று இவவுவமையே பினனும வரும , "இருநிதிக கிழவனும பெருமனைக கிழததியு, மருமணி யிழந்த போனறதும" (சிலப் க௲ ௫எ - அ) அவள - மாதவி

நாகம

சு௲ "இனனுயி ரிழநத யாககை யெனனத, துன்னிய சுற்றந் துயாககடல வீழநததும" (சிலப் க௲ . ௫௧ - ௬0) எனபுழியும இவவுவமை வருதல காணக

க-க௲ச மணிமேகலாதெயவம நீஙகித தோனறி உரைததபின புகுநது நீககி உரையென று போயபின,

சுதமதி எழுநது கேடடு உளங கலஙகி நீஙகிப போகி
ஒருபுடையிருததலும, பாவை உரைககும , அது, ‘ வரும,
அஞசல ’ எனறு உரைததது , அதனைககேட்டு
நடுககுறுநலலாள, கதிரவன மூளைததலும போகி
மாதவிககுரைததலும, அவள துயருழபபத தான
உயிரிழநத யாககை போல இருநதனளென முடிகக.
(பி - ம்) கஉ௰ ‘ எடுபபிய’, ‘ எழுபபிய ’ கஉ௬ ‘
போகியககுல ’ கரூ௨ ‘ மகவாரா ’

எட்டாவது

மணிபல்லவத்துத்துயருற்ற காதை

[எட்டாவது மணிமேகலை
மணிபலலவத்துத்துயிலெழுந்து துயருற்றபாட்டு]

ஈஙகிவ ளின்னண மாக விருங்கடல
வாஙகுதிரை யுடுதத மணிபல லவததிடைத

தததுநீ ரடைகரைச சஙகுழு தொடபபின்
முதததுவிளை கழனி முரிசெம பவளமொடு
விரைமா முருட்டுந திரையுலாப பரபபின்
ஞாழ லோஙகிய தாழகண ணசுமபின்
ஆமப லுங குவளையுந தாமபுணாநது மயங்கி
வணடுண மலர்நத குணடுநீ ரிலஞசி
முடககாற புன்னையு மடறபூந தாழையும
வெயிலவர வொழிநத பாயிலபூம பநதா

---

௧ இவள் - சுதமதி

௩ அடைகரையில தொடபபு - விளாககொணடு உழுதல, “தொடடபே ருழவ ரோதைப பாணியும” (சிலப் உள உ௩௦)

௩ - ௪ அடைகரையாகிய கழனியிலென்றுமாம

௫ விரைமரம் - சநதனம அகில முதலியன, “விரைமா மென றகில” (௧௬ . ௧௨௨) எனபா மேலும “வீஙகுதிரை கொணாநத விரை மர விறகின்” (சிறுபாண் ௧௫௫)

௬ ஞாழல - புலிநககொன்றை, “பொன்னுறு ஞாழற் பூவுடன ஙடுககும், பேழ்வாயப புலியுகிா” (கலி ௫௨) அசும்பு - சேறு, “வாரசும பொழுகு முன்றில” (புறநா ௧௧௪)

௭ மயஙகி - கலநது.

௮ குண்டு நீா இலஞசி - ஆழமான நீரையுடைய பொயகைககரை, இலஞசி : ஆகுபெயா.

௯ முடம் - வளைவு ௧௦. பநதா - நிழல.

௯ - ௧௦. புன்னையும் தாழையும வெயிலின வரவையொழிதத பநதா

(பி - ம்.) ௧. 'எங்கிவரிங்ஙனமாக', ௪ இ 'வரைமாமுருட்டு' ௬ 'தாழ்கணணசுருமபி' 'முதது விணைகழனி'

௮.—மணிபல்லவத்துத்துயருற்ற காதை

கூள

அறலவிளங்கு நிலாமண னறுமலாப பளளித
துஞசு துயிலெழூஉ மஞசி லோதி
காதற சுறற மறநது கடைகொள
வேறிடததுப பிறநத வுயிரே போனறு
பணடறி கிளையொடு பதியுங் காணா
கணடறி யாதன கணணிற காணு
நீல மாககட னெடுஙகட யனறியும
காலை ஞாயிறு கதிாவிரிதது ரூளைபப
உவவன மருஙகினி லோரிடங சொலவித்
சுதமதி யொளிததாய துயாஞ செயதனை
நனவோ சனவோ வெனபதை யறியேன
மனநடுக குறூஉ மாறறந தாராய
வலலிருள கழிநதது மாதவி மயஙகும
எலவளை வாராய விடடகன றனையோ
விஞைசயிற றோனறிய விளஙகிழை மடவாா

கக அறல - நீர் அரித்து ஒழுகுதலால
உண்டாவது, "மட்டற
னலயாற்று"
ளிய மணல
(புறநா கஎஎ) நிலாமணல - நிலாவைப் போன்ற வெள
மலரப்பள்ளி - உதிர்ந்து கிடக்கும் மலராகிய படுக்கையில

உஉ அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவானமயிரினையுடையாள், "அஞ்சி லோதி யரசனுக் கொருநாள்" (உரு உச) எனபாமேலும், "அஞ்சி லோதி" (குறிஞ்சி. க௬௦)

க - கஉ மணிபல்லவத்திற் கரையிற் கழனியிற்
பரப்பில இலஞ்சிக் கரையில மணலிற் பள்ளியில
துயிலெழுந்த மணிமேகலை யெனக

கரு கடைகொள - முடிவு கொள்ள கடு காஞ்ள
- காஞ்ஞாக

க௬ கண்டறியாதனவற்றைக் கண்ணிற் கண்டு
கஎ நெட்டிடை - நெடிய இடம
கஅ 'உவவனம' என்பது முதல மணிமேகலை
கூற்று

உ௦ சுதமதி . விளி உக இந்த நிலை நனவோ
கனவோ
உரு மயங்கும் - மயங்குவாள
உச மெல்லிய வளையினையுடையாய, எவ்வளையுமாம

௨௫ விஞைசயிற் ரோனறிய - வ் தைதயிஞலே தோனறிய

(பி - ம்) கக ' துறலவிடஙகு நிலாமணறறாமலா ' கஉ ' ஒதி டதது ' கரு ' பதியஙகாஞள ' கரு - எ ' காண, நீலமாகடல ' கஅ ' காலஞாயிறு ' ௨0 ' ஒழிததாய '

13

ஒருதனி யஞசுவென றிருவே வாவெனத
திரைதவழ பறவையும விரிசிறைப பறவையும
எழுநதுவீழ சிலலையு மொடுஙகுசிறை முழுவலும
௩௦ அனனச சேவ லரச னாகப
பனனிறப புளளினம பரநதொருங கீணடிப
பாசறை மனனா பாடி போல
வீசுநீாப பரபபி னெதிரெதி ரிருககும
துறையுந துறைசூழ நெடுமணற குனறமும
௩௫ யாஙகணுந திரிவோள பாஙகினஙகாணள
குாறறலைக கூநதல குலைநதுபின் வீழ
அாற்றினள கூஉ யழுதனள் ஏஙகி

உஎ ஒருதனி - ஒபபறற தனிமையை
வாவென - வாவெனறு சொலலிககொணடு

உஅ - கூ அலையில தவழ்நதுசெலலும பறவை முதலிய நீரவாழ மறவைசசாதிகள நானகும

உஅ - ௩௧ திரைதவழ பறவை முதலியனவாகிய பனனிறப புள ளினம

௩௨ போாகுறிததுவநது படைவீடுகளில விட்ட பகையரசரிருவ ருடைய படைகளிரணடும எதிரெதிரிருததலபோல பாடி - படைவீடு

உஅ - ௩௪ திரைதவழபறவை முதலியன, அனனசசேவல அரசனுக நீரபபரபபில எதிரெதிரிருககுந துறையெனக இபபடியே, " கமபுட கோழியுங கனைகுர னாரையு, செஙகா லனனமும பைஙகாறகொககும, கானக கோழியு நீாநிறக காககையு, மூளளு மூரலும புளளும புதாவும, வெலபோா வேநதா முனையிடம போலப, பலவேறு குழூஉககுரல பரநக வோதையும " (௧௦ ௧௧௪ - கூ) எனறுா சிலப்பதிகாரத்தும

௩௪ - ௫ துறையும குனறுமாகிய யாஙகணும திரிவோள - மணி மேகலை பாஙகினம - பககததிலுளள இனஙகளை

உஎ - ௩௫ திருவே வாவெனத திரிவோள

௩௬. குாறறலைக கூநதல - பூஙகொததை

இடதகேயுடைய கூநதல , “ குரற்றலைக கூநதல குடசம பொருநதி ” (சிலப் கச அஎ) , “ குரறறலைக கூநதல குலைநதுபின வீழ ” (சிலப் ௩௦ ௩அ)

௩எ கூஉய - கூவி

௩அ விழுமககிளவியின - துனபததைப புலபபடுததும சொற்களால

(பி - ம்) உஎ ‘ அஞசுவா னறிவேவாவெனத ’ உக ‘ சிலாலையு மொடுஙகு சிறைமுழவலும ’, ‘ ஓடுஙகுசிறைமுயும ’ ௩க ‘ புளளும பாநது ’ ௩௩ ‘ நெறி யெதிாநிறகும ’ ‘ எதிரெதிாநிறகும ’ ௩௬ ‘ குரறறலை கூநதல ’ ௩அ - க ‘ விழுககிளவியறரூழ்நது ’

அ.—மணிபல்லவத்துத்துயருற்ற காதை

௯௯

ரூழ்துய ருறுவோ டநதையை யுளளி
௪௦ எமமிதிற படுததும வெவவினை யுருபபக
கோறறொடி மாதரொடு வேறறுநா டடைநது

வைவா ளுழந்த மணிபபூ ணகலந
தையா வோவென றழுவோண முனனா
விரிநதிலங கவிரொளி சிறந்துகதி பரபபி
உரைபெறு முமமுழ நிலமிசை யோங்கித
திசைதொறு மொனபான முழநில மகனறு
விதிமா ணுடிமின வடடங குயினறு
பதும சதுர மீமிசை விளங்கி
அறவோற கமைநத வாசன மென்றே
நறுமல ரலலது பிறமாஞ சொரியாது
பறவையு முதிரசிறை பாஙகுசென றதிராது
தேவாசோ னிடட மாமணிப பீடிகை

ருக தநதையையுள்ளி - கோவலனை நினைநது

சO. எமமிதிறபடுததும வெவவினை - எமமை இததனபததினிடத தே அகபபடுததும வெவவிய வினை , " எனனிதிற படுதத வேந்தல "

(சீவக
1 34

எகரு), " எனனிதற படுதத நனனுதன மாதரை " (பெருங்
93) உருபப - முதிர , " ஊழ்வினை யுருததெதன " (சிலப் கரு உகள) , கோபிககவெனறுமாம

சக கோறறொடிமாதா - கணணகி வேறறுநாடு - பாணடிநாடு

௪௨ வைவா ளுழந்த - கூரியவாளால் வெட்டுண்டு
வருந்திய அகலம் - மார்பு

௪௫ நிலமிசை முழமுழமோங்கி

௪௬ ஒன்பான் முழம் - ஒன்பது முழம்

௪௭ விதிமாண - விதி மாட்சிமைப்பட்ட
பளிங்கினால் வட்டஞ் செய்யப்பட்டு
ஆடியின் வட்டங்குயின்று-

௪௮ பதுமத்தையுடைய சதுரம்,
பதுமமென்றதற்குப் புத்தனுடைய
பாதங்களெனினும் பொருந்தும் மீமிசை - மேற்பட்ட இடம்
௪௯ அறவோற்கு - புத்தனுக்கு
௪௪-௯ சிறந்து பாப்பி ஓங்கி
ஆசனமெனக்
அகன்று குயின்று விளங்கி அமைந்த

௫௦ பிற - பிறவற்றை மாமநறுமலரையே
சொரியும் ௫௧ பறவையும் அப்பீடிகையின்
மையச் செய்யாது
பக்கத்திற்சென்று சிறையொலி

(பி - ம்) ௪௦. 'மெய்விதற்படுத்து', 'எம்மிகற்படுத்தும்' ௪௩. 'ஐயா கோவென்றழுவாள்' ௪௭ 'விதிமாண்டாடியின் விட்டணை குயின்று' ௪௮-௯ 'விளங்கியச, சிறவோர்' ௫௦ 'பிறமணஞ்' ௫௧ 'உதிராது'

பிறப்புவிளங் கவிரொளி யறத்தகை யாசனம்
கீழ்நில மருங்கி னாகநா டாளும்
இருவர் மன்னவ ரொருவழித் தோன்றி
எமதீ தென்றே யெடுக்க லாற்றார்
தம்பெரும் பற்று நீங்கலு நீங்கார்
செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்துத்
தம்பெருஞ் சேனையொடு வெஞ்சமம் புரிநாள்
இருஞ்செரு வொழிமி னெமதீ தென்றே
பெருந்தவ முனிவ னிருந்தற முரைக்கும்

---

௫௫. பிறப்புவிளங்கு ஆசனம் - காண்போருடைய பழம்பிறப்புக்களை அவர்களுக்கு விளங்குதற்குக் காரணமாகிய ஆசனம்.

௫௬. கீழ்நிலம் - கீழ்த்திசையிலுள்ள இடம். நாகரெனனும் ஒருவகை மனிதர் வாழும் நாடு நாகநாடெனப்படும், இந்நாட்டின் பெயர், "நாகநன் னாட்டு நானூறு யோசனை" (௯ : ௨௧), "நாகநாடு நடுக்கின் றாள்பவன்"

(உச ௩௪), "நாக நனஞ டாளவோன" (உ௫ கஎஅ), "நாகநா டாள வோன" (உக ரு) என இந நூலினுளளே பினபும வருதல காணக நாக இலசசினையை (பாமபின அடையாளததை) உடைமையின, இவாகளுககு இபபெயரும தக்ஷகரெனற பெயரும வநதனவெனறு ஊகிககினறனா

௫௬ எடுககல ஆறறா - எடுககும வனமை இலராய.

௫எ தம பெருமபறறு - தமமுடைய பெரிய விருபபம நீஙகலும நீஙகாா - நீஙகுதலையும செயயாா, "சுழலலுஞ சுழலு, மோடலு மோடு மொருசிறை யொதுஙகி, நீடலு நீடும" (ரு ககக - ரு) எனறா ஹும, "கறைமிட றணியலு மணிநதனறு" (புறநா க) முன

௫அ நெஞசு புகையுயிாததது - மனஙகொதிததது, "வஞ்சினஞ சாறறி நெஞசுபுகை யுயிாதது" (சஅ ருஎ) எனபா மேலும, "ஊதுலை தோறக வுயிாககுமென னெஞசனறே" (கஅ · கரு) எனறா சிலப்பதிகாரத்தும்

௬௧ பெருநதவ முனிவன - புததன, பொறிகளை யடககி நெடுநாள மிகக நியமததோடிருநது அரியதவஞசெயதது பறறி இவனைப பெருநதவ முனிவனெனறா, "ஆதிசான முனிவ னறவழி" (எ. கக), "போது வழி விகழ்நது புலமுறு மாதவன" (கO அச), "போதி மாதவன பூமியிற றோனறும" (க௫ . உரு), "பிணிபபறு மாதவன பீடிகை" (உ௫ ருச) என இநநூலுளளே வருதல காணக, "பொருநது போதியி,

விருநத மாதவா,
திருநது சேவடி, மருநது
பொதுவாய திருமேனி,
மாகுமே" (ரூ), "பூதலதது ளெவவுயிாகரும
மாதவனீ" (கக), "மாதவரின மாதவனீ
வானவருள வானவனீ" (கக) "மருளறுதத
பெருமபோதி மாதவன ரக கணடிலமால" (கடு) எனபன
வீரசோழியம் யாபபுபபடல உதாரணஙகள
(பி - ம்) இன 'பற்றி' கூ0 'ஒளிமினெம' கூக, 'பெருநதகை முதல வனா்தற முரைகரும'

கூ.—பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்த காதை

கூ0க

பொருவறு சிறபபிற புரையோ ரேததும
தரும பீடிகை தோன்றிய தாஙகென்

ஆ.—மணிபலலவததுத்துயருற்ற காதை முற்றிற்று.

கூஉ புரையோா - ஈணடு, பௌததரில உயாநதோா, 'புரை

யோாப பேணிப போகலும போகுவை" (மணி உக அரு), "அாசுவீற நிருநது புரையோாப பேணி" (மணி உி . அக), "புரையோா தாழுமிப பூமபொழி' விழிநது" (மணி உஅ கக௨)

ு௨ - சுரு மாமணிப பீடிகை,
அஙகே தோனறியது

அறததகையாசனம, தருமபீடிகை

சரு - சுரு அழுவோளமுனனாத தோனறிய
தெனக

ுச - சுரு. இவவடிகளிறகூறிய வணணமே, "
வேக வெநதிற ஞகநாட டாசா .. திருநதொளி
யாசனம" (க ுஅ - சு௨) எனறு பினனுங கூறுவா

க - சுரு. இவள இனனணமாக,
மணிபலலவததிடைத துயிலெழும அஞசிலோ,தி,
போனறு காஞளாயக கணடு, திருவே
வாவெனறு அழுவோள முனனாத தருமபீடிகை ஆஙகுத
தோனறியதெனக

ஒனபதாவது

பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்த காதை

[ஒனபதாவது மணிமேகலை
மணிபலலவததிடைப
பீடிகைகணடு பிறபபுணர்ந்த பாட்டு]

ஆஙகது கணட வாயிழை யறியாள
காநதளஞ செஙகை தலைமேற குவிநதன

க அதுகணட - புததபீடிகையைககணட
ஆயிழை - மணிமேகலை யானவள அறியாள - தனனை
அறியாளாயினவள இது பதுமைபறறி வநத
மருட்கையெனனும மெயபபாடு
(பி - ம்,) உ 'குவிநத'

தலைமேற குவிநத கையள செஙகண
முலைமேற கலுழநதுமுத ததிர
ஞகுததகின்
ரு இடமுறை மும்முறை வலமுறை வாராக
கொடிமின முகிலொடு நிலஞசேரந தெனன
இறநுசுப பலச வெறுசிலஞ சோநதாஙகு

செழுவோள பிறபபு வழுவின றுணாநது
தொழுதகை மாதவ துணிபொரு
ளுணாநதோய
சாயங கரையினி புரைததலைத யெலலாம
வாயே யாகுதன மயசசற வுணாநதேன
சாநதார மெனனுங சழிபெரு நாடடுப
பூருவ தேயம பொறைசெட வாழும
அததி பதியெனு மரசாள வேநதன
கரு மைததுன னுகிய பிரம தருமன

---

௩ - ௪ செஙகண கலுழ்நது - சிவநத கணகள கலஙகி முலைமேல முததததிரள உகுதது - கொஙகைகளினமேலே நீரததுளிகளைச சொரிநது அழின - அபபீடிகையினது

௬ மினகொடி மணிமேகலையினுடைய உருவததிறகும, முகில அவள கூநதலுககும உவமை

௭ அலச - வருநத (தக்க சூஉ) நிலஞசோநது - வணஙகி

௮ எழுவோள தனது முறபிறபபின செயதியை நனறாக அறிநது

௯ 'தொழுதகை மாதவ' எனபதுமுதல, 'எனறெடுத தோதினை' (சூக) எனபது

இறுதியாகவுள்ளவை, பிரமதருமனென்னு முனிவன் முற பிறப்பில் தனக்குக் கூறியவற்றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலறிந்து, அம்முனிவனை எதிர்பெய்து மணிமேகலை கொண்டு கூறுகின்றவை யெனக் கொள்க

க0 காயங்கரை யென்பது ஒரு நதியின் பெயர் சாரியை எல்லாம் - முழுவதும்

உரைத்ததை, ஐ

கக. வாயேயாகுதல் - உண்மையாதலை, வாய் - உண்மை, "பொய்யறியா வாய்மொழியால்" (மதுரை கக)

கஉ பலதேயங்களைத் தன்னுள்ளே பெற்றதெனபார், 'காந்தார மென்னுங் கழிபெரு நாடு' என்றார்

கங பொறை - பாரம், என்றது பாவத்தை

கச பிரமதருமன் விளி

(பி - ம்) க 'கையினள்' ச - ரு 'கவிழ்ந்துமுதத்திரளுக்குத்த தத்ட முறை' சு - எ 'நிலஞ்சோந்தென்ன, விறநுசுப்பலைய' அ 'உணாந்தே' கஉ - கூ 'கழிபெருநனுடுப, பூறுவதேசம்'

கூ.—பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்த காதை

ஆஙகவன் றன்பா லணைநதற னுரைபபோய
நீஙகனி நாவ லோஙகுமித தீவிடை
இனறேழ் நாளி லிருநில மாககள
நின்றுநடுக கெயத நீணில வேநதே
பூமி நடுசகுறாஉம போழ்தத திஙகா
நாகநன ஞெட்டு நானூ றியோசனை
வியன்பா தலதது வீழநதுகே டெயதும
இதனபா லொழிகென விருநில வேநதனும
மாபெருமபேரூா மககட கெல்லாம
ஆவு மாவுங கொணடுகழி கென்றே
பறையிற சாறறி நிறையருந தானையோ
டிடவய மெனனு மிருமபதி நீஙகி
வடவயி னவநதி மாநகாச செலவோன
காயங கரையெனும பேரியாற றடைகரைச
சேயுயா பூமபொழிற பாடிசெய திருபப
எஙகோ ..யாங குரைததவந நாளிடைத

கசு அவனெனறது அததிபதியெனனும அரசனை

கஎ சமபுததீவில

கஅ மணி எ உசு

கஅ - உ௦. இனறேழநாளில பூமி
நடுககுறுமபொழுதில

உ௦ - உஉ இந்த நகரும நாக நாட்டில நானூறு யோசனைப பரப பும பாதலததில விழுநது கெடுதலுறும.

உ௩ இதனபால ஒழிக என - இநநகரினினறும புறததே செலவா யாக வெனறு சொலல

உ௫ ஆ - பசு மா - மறறை விலஙகுகள சிறிதும தீஙகுசெயயத தகாத சாதியாதலின பசு முறகூறபபடடது,

புறன ௯

உ௬ நிறை அருந தானையொடு - பகைமேற செலபொழுது நிறுத துதலரிய சேனையோடு, "நிறையருந தானை வேநதனு மோநது" (சிலப் உ௫ கஎஅ.)

உஎ இடவயம - அததிபதியின நகரம

௩௦ பொழிலில

உஅ - ௩௦ செலவோன இருபப

உ௯ எஙகோனெனறது பிரமதருமனை.

(பி - ம்) க௬ 'தனபானைநதறமுரை'' கஎ 'ஒஙகுமதநீவிடை' கஅ 'பினறேழ,' 'மினறேழ்' உ௬ - எ 'நிறையிருநதானை யிடிவயம' உஅ 'விடவயினவநதிம மானகா', 'வசநத மாநகா' உ௯ 'பொறறடைகரை' ௩௦ - ௩௧ 'இருதோமுனங கோனீயங'

தங்கா தநநகா வீழநதுகே டெயதலும

மருளறு புலவ நின மலரடி யதனை
அரசொடு மககளெல்லா மீணடிச
சூழநதனா வணஙகித தாழநதுபல வேததிய
அருளறம பூணட வொருபே ரினபத
துலகுதுயா கெடுபட வருளிய வநநாள
அரவக சடலொலி யசோதர மாளுமு
இரவி வன்ம னொருபெருந தேவி
அலததகசர சீறடி யமுத பதிவயிற
றிலககுமி யென்னும பெயாபெறறுப பிறநதேன்
அததி பதியெனு மரசன பெருநதேவி
சிததிபுர மாளுஞ சீதரன றிருமகள
நீல பதியெனு நேரிழை வயிறறிற
சாலி ஞாயிறறுக கதிாபோற றோனறிய
இராகுலன றனககுப புககே ளவனொடு

ஙஉ நகாகேடெயதியது கூறவே நாகநாட்டில நானூறு யோசனைப பரபபினதுகேடும கூறியதாயிறறு

ஙடு ஏததிய - ஏதத ஙங - டு நினமலரடியதனை ஏதத

ஙஎ அருளிய - உபதேசிதத

ஙசு - எ இனபததை அருளிய அநநாளில்

௩அ. கடலரவம போன்ற ஒலியையுடைய அசோதர நகரம, "மலி தோரான கசசியு மாசட லுந சபமு, ளொலியும பெருமையு மொகும" (தோல் பொரு. 86, மேற) என்று வருதல காணக

௪0 அலததகம = அலததம - செவவாககு

௩௧ - ௪0 தேவியாகிய அமுதபதி.

௪௧ பிறநத இலககுமியெனனும பிரிததுக கூட்டுக

பெயாபெறறேனென விகுதி

௪௨ - ௪ பெருநதேவியும மகளுமாகிய நீலபதி

௪௬ இராகுலனெனபது புததனுடைய புததிரன பெயா, புததனிடததுளள பததியினால இவனுககு இடபபடடதுபோலும அது

௪௯ - ௬ மனிதாகளுடைய பிறபபிறபபுககளுககு முறையே சூரிய னுடைய தோறறம மறைவுகளை உவமை கூறுதல பௌதத சமய மாபாத லால, 'காலை ஞாயிறறுக கதிரபோற றோனறிய விராகுலன' எனறாள், இதனை, "குணதிசைத தோனறி ஆங்கவன றுனென" (௧௪ ௧௧ - ௧0௪) (பி - ம்) ௩௩ 'மலரடி வணஙகி' ௩௪ 'எலலாம வீழ்நது' ௩௯ - ௬ 'எதிரி, யருளறம' ௩௧ 'ஒருபெருமகளேன' ௪௧ 'பெயா பெறபபிறநதேன' ௪௩ 'சிததபுரம' ௪௩ - ௪ 'சிததிரபுரமாளுஞ சீதாருகனமக, ணீலபதி'

௯.—பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்த காதை

பாரவரு மாபினின் பாதம் பணிதலும்
எட்டி ரு நாளிலிவ் விராகுலன் றன்னைத்
திட்டி விடமுணு செலலுயிா போனல்
தீயழ லவனெடு சேயிழை மூழ்குவை
ஏது நிகழச்சி யீஙகின் றுதலிற்
கவேர கன்னிப பெயரொடு விளங்கிய
தவாககளி மூதூர்ச சென்றுபிறப பெய்துதி
அணியிழை நினக்கோ ாருநதுயா வருநாள

"தேவி கேளாய வீழகதிா போனறேன" (உச · கOக - உ), "சாககா டெனப தருவருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரென மறைநதிடுதல" (௯0 : கOஉ - ௯) என இநநூலுள் வருவனவற்ரு லுணாக

௯எ - சஎ அந்நாளில் யான் இராகுலனேடு நின பாதம பணிதலும்

௪அ.

௪௯

எட்டிருநாளில் - பதினறுநாளில.

திட்டிவிடம - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாமபு, இதன

விழிகளு எதிரப்பட்டோர் இறப்பர், இதனை, "திட்டி விடமுணச் செல் லுயிர் போவுழி" (கக : க00), "திட்டி விடமுண நினலுயிர் போகாள்" (உக : கக), "திட்டி விடமுணச் செலலுயிர் போயதும" (உக : ச0), "அழற்க ணாக மாருயி ருண்ண" (உரு : சுக), "நஞ்சுவிழி யுரவி னல்லு யிர வாஙகி" (உரு : அச) என இநநூலுள்ளே வருவனவற்றாலும், "புத தன் திருஷடி விஷமாயப் பிறநத ஜாதகதது. கணவிழிபபிற பிராணிகள் சாமெனறறிநது தன கணவிழியாதே கிடநதமையின" என வும, "நீ திருஷடிவிஷமானகாலதது நினககுக கொலையுள்ளமில்லை யெனினும கண்விழிககிற் பிராணிகள் சாமெனறறிந்து அதறகஞசி விழி யாது கிடந்தது எனனோ" எனவும வரும நீலகேசிவிருத்தி சமயதிவாக ரத்தாலும உணர்க, "கணகிழித் துமிழ்விடக கனலரா வரசு", "திட்டி யின விடமனன கறபின செல்வியை" (கம்ப. தாடகை. க0, கும்ப காண அ0), "திட்டி விஷததை", "திட்டி விஷமாகிய ஒரு மகாநாகம்" (தக்க கிகூச, கசகூ, உரை)

கூஉ. இராசரிஷியும யோகிகளிற் சிறந்தவருமாகிய கவேரனெனப வர் முததிபெறுதலை விருமபிப பிரமதேவரைக குறிததது அரிய தவம செயது அவரருளால் விஷணுமாயையைத தம புததிரியாக அடைநது முததி பெறறனரென்றும பினபு அககனனி பிரமதேவர் கட்டளையின்படி நதிவடிவு கொணடு செனறமையால அநநதி கவேரகனனியென்றும காவேரியென றும பெயர்பெற்றதெனறும ஆக்நேயபுராணததின இரணடாமபாகததுள்ள காவேரி மாகாதமியததின உரு - ஆம அததியாயததால தெரிகின்றதெனபர், மணி கூ : கூகூ - சு, பாரகக

கூரு

கூச.

மூதூர் - காவிரிபபூமபட்டினம் எய்துதி - அடைவாய். அருநதுயரெனறது, உதயகுமரனால் மணிமேகலைக்கு

உண்

டாகும மனவேறுபாட்டை

(பி - ம்) சள 'பாராவருமாபிற்பாதம' சக 'விடமுண்டு', 'விட முணச'

14

மணிமேகலாதெய்வம் வநது தோன்றி
அன்றப பதியி லாரிருளொடுததுத
தென்றிசை மருஙகிலோா நீவிடை
வைததலும
வேக வெநதிற ஞகநாட் டாசா
சினமா சொழிதது மனமாசு தீாததாங
கறசெவி திறநது மறசெவி யடைததுப
பிறவிபபிணி மருததுவ னிருநதற முரைககும
திருநதொளி யாசனஞ சென்றுகை தொழுதி
அன்றைப பகலே யுன்பிறப புணாநதீங
கின்றியா னுரைதத வுரைதெளி வாயெனச
சாதுயா சேடடுத தளாநதுகு மனததேன்
காதலன் பிறபபுங காட்டா யோவென

ஆஙகுரனை சொனானத வருமபெருந தெயவம
பாஙகிற ரேூன்றிப பைநதொடி கணவனை
ஈங்கிவ ளென்னு மெனறெடுத தோதினை

ருகூ இனமாசு - கோபமாகிய குற்றம மனமாசு - காமமும மயககமும

௩௦ அறசசெவி - அறததைக கேடடறகுரிய காது, திறநதெனரூா, கேட்பினும கேளாத தகையவாதலின (குறள், ௬௧௮), "அறவுரை கேடடுணாந தஞ்ஞான நீககி, மறவுரை விட்ட செவி" (அறநெறி ககூ௬) மறம - பாவம

௬௧. பிறவிபபிணி மருததுவன - புததன், மருததுவன - வைத தியன்

ருஅ - ௬௨. மணி. அ : ரு௬ - ௬௩

ருஎ - ௬௨ வைததலும சென று ஆசனததைக கைதொழுவாய

௬௬ என - எனறு நீ சொலல.

௬ரு சாதுயா கேடடு - இராகுலன இறபபானெனனும துனப மொழியைக கேட்டு

௬௬ காதலன - கணவன பிறபபும், எசசபபொருளது

உம்மை : இறநததுதழீஇய

௬௬ எனனும - என்று சொலலும்.

(பி - ம்) இஅ - ௬௦ 'வேக வெந்தீ நாகநன ளுடா, காயசினமொழி தலுமாக தீாததாங, கறசசெவி துறநது மறசசெவி யடைபப' ௬௨ - ௪ 'தொழு, தனறைப பகலே நினபிறப புணாதகி, யினறுநானுரைதத வுரை தெளி வருகென' ௬௭ - ௮ 'வீஙகளைக கொணாநதவிருமபெருந தெயவம, பாஙகினரெனறி'

௧௦.—மந்திரங்கொடுத்த காதை

௧௦௭

௭௦ ஆங்கத் தெய்வதம வாரா தோவென
ஏங்கின ளழுஉ மிளஙகொடி தானென்.

௬௦.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்த காதை முற்றிற்று.

---

௭௧. இளஙகொடி - மணிமேகலை அழுஉம - அழுவாள இளஙகொடி அழுஉம.

௧ - ௭௧ அதுகண்ட ஆயிழை தன்னை அறியாளாயினள்; அப பொழுது அவள் கைகள தலைமேற்குவிநதன, அஙஙனம குவிநத கையளாய் உகுதது வநது சோநது எழுவோள பிறபபையுணாநது, "மாதவ, உணாந தோய, நீ உரைத்ததையெலலாம மயககறவுணாநதேன, பிரம தருமன,

உரைபபோய, ' இததீவிடை இனறேழ்நாளில பூமி நடுக்குறூஉம போழ் ததது இநநகரும நாகநாட்டு நானூறு யோசனைப பரபபும் வீழ்ந்து கேடெயதும, இதன்பாலொழிக' எனறு சொலல, வேந்தனும சாற்றி நீஙகிச செலவோன இருபப, எஙகோன, நீ உரைததநாளில நகா கேடெய் தலும, நினமலரடியை எலலாம எதத அருளிய அநநாளில, புகசேன் அவனொடு நினபதாம பணிதலும, ' மூழ்குவை, எயதுதி, வருநாளில் வைததலும, கைதொழுதி, தெளிவாய ' எனறு நீ சொலல, காட்டாயோ வென்று யான கேட்ப ஓதினை , அததெயவம வாராதோ " என்று இளங கொடி ஏங்கி அழுமெனக.

(பி - ம்) எ0 ' ஆஙகததெயவம'

பத்தாவது

மந்திரங்கொடுத்த காதை

[பத்தாவது மணிமேகலாதேய்வம வந்துதோனறி மந்திரஙகோடுத்த பாட்டு]

அறவோ னசனத தாயிழை யறிநத
பிறவிய ளாயினள பெறறியு மைதென

க அறவோன - புததனது ஆசனதது - ஆசனததால்

க - உ அறிந்த பிறவியன் ஆயினன் - அறியப்பட்ட பிறவியை உடையவளாயினள், என்றது 'முற்பிறப்பை அறிந்தாளென்றபடி. பெற்றியும் ஐது - இவள் பெற்ற பேறும் அழகியது, பெற்றி - பேறு, " பிணிப்பறுத்

(பி - ம்) உ. ' பிறவியாயினள் பெற்றியமஃதென '

விரைமலரேந்தி விசும்பூ டிழிந்து
பொருவறு பூங்கொடி பூமியிற்
பொலிந்தென
வந்து தோன்றிய மணிமேகலாதெய்வம்
முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றோள் கேட்ப
உயிர்க ளெல்லா முணர்வுபா ழாகிப
பொருள்வழங்கு செவித்துளை தூர்ந்தறி
விழந்த
வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறக்கச்
சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோர்
இளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
நீயோ தோன்றினை நின்னடி பணிந்தேன்
நீயே யாகிநிற் கமைந்தவிவ் வாசனம்
நாமிசை வைத்தேன் றலைமிசைக்
கொண்டேன் ———

தோாதம் பெற்றி யெய்தவும" (சிலப். கடு கoo)
என - என்று மணி மேகலாதெய்வம நினைநது

கூ - ௫ பூஙகொடி வநதி இழிநது பூமியில்
தோன்றிய தெயவமெனக

விளங்கினற போலத

க முநதைப பிறபபு - முறபிறபபு நினறோள் கேட்ப - நினற மணிமேகலை கேட்குமபடி "அறிபிறப புறறனே" (கo எ௫) எனபா பினனும.

எ 'உயிாக ளெலலாம' என்பது முதல
புததனுடைய பாதபீடிகை யை வணஙகும
அறிவினறி
மணிமேகலா தெயவததின கூற்று
உணாவு பாழாகி -

அ.- பொருள் - தருமம, "பொருணீஙகிப பொசசாநதாா" (குறள், உசகூ) எனபதிறகாணக தாாநதெனறுா, அறததைக கேளாதொழிதலின; முனபு, "அறசெவி திறநது" (கூ கூo) எனறதும இது பற்றிபபோலும.

கூ வறம தலை உலகதது - வறுமையைத தனனிடததேயுடைய உல கததில. அறம பாடு சிறகக -

அறததினதோற்றம மிக, பாடு - படுததல,
உணடாதல, "அறமபா டறிநதனே" (௧௦ எ௫)
பாடு சிறகக - பெருமை சிறககவெனறுமாம
எனறு பினனுமவரும,

௧௦ சுடா - சூரியன வழககு - வழஙகுதல காலை - காலததில

௧௧ இளவள ஞாயிறு - பால சூரியன்

௧௨ பீடிகையைப் புத்தனுகவே பாவிததமையால, 'நீயோ தோன றினே' எனறுள, "நீயேயாகி" எனறு பினனாக கூறுவதும இககருததுப பறறியே, இஃது ஒக்கும

(பி - ம்) அ 'அறிவழிநது' ௧௦. 'சுடாவழகறுததமொறுகாலை' ௧௨ 'நீயே தோன்றுதி நினனடி தொழுதோன்' ௧௩ - ௪ 'வாச, ஞமிசை வைத தேனறுலமிசைகொணடேன்'

௧௦.—மந்திரங்கொடுத்த காதை

௧௦௩

௧௫ பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறு கென்றே
வலஙகொண் டாசனம வணங்குவோண் முன்னர்ப
பொலஙகொடி நிலமிசைச சோநதெனப் பொருநதி

உனறிரு வருளா லென்பிறப புணாநதேன
எனபெருங கணவன் யாஙகுள னென்றலும
இலககுமி கேளா யிராகுலன் றன்னொடு
புலததகைை யெயதினை பூமபொழி லகவயின
இடஙகழி காமமொ டடஙகா னுயவனை
மடநதை மெலலியன் மலரடி வணஙகுழிச

கரு புலமபு - வருததம, "புலமபுசே (மலைபடு சகஉ) என று - என று சொலலி

ணகலப புதலவி ராகுவிர"

கசு மானிடமகளாய நிறறலின, 'வணஙகுவோன்' எனத தெய

வததை உயாதிணையாற கூறினா, "யான செயத பாவமென்றுள" (சீவக கூகடு) எனபுழிபபோல

கள பொலஙகொடி - பொறகொடி, எனறது காமவலலியை பொருநதி - வணஙகி

சு - கள கேடபப புலமபறுகவெனறு ஆசனததை வலஙகொண்டு வணஙகுவோண முனனாப பொருநதியெனக

கஅ அவளைத தெயவமாகவறிநதே மணிமேகலை, 'உன்றிருவரு ளால' எனறுள

ககூ எனறலும - என று மணிமேகலை கேட்பவும

௨௦. ‘ இலககுமி ’ எனபதுமுதல மணிமேகலா தெயவததின கூறறு முநதைப பிறபபெயதி தினேரேளாதலின, மணிமேகலையை அததெயவம இலககுமியெனறழைததது

௨௧ புலததகையெயதின - ஊடினைய ; புலததல் - ஊடுதல. அக வயின - உளளிடததே

௨௨ இடஙகழி காமமொடு, மாகிய காமமோடு, இபபடியே, வரமபு கடநது எழுதறகுக காரண உதயகுமரனைபபறறிச சொலலும

பொழுது, “இடஙகழி காமமோ டடஙகா ஞகி” (௧அ : ௧௧௧) எனபா பினனும, இடஙகழி மான்மாலை” எனபதறகு, ‘இராகவேகததை யுண டாககும மயககமுடைய மாலைககாலம’ (பு - வே ௯௪௦, உரை) என்று பொருள கூறுவா “வமபபபாததை” எனபதறகு, ‘இடஙகழி காமதத ளாகிய குணடககணிகை’ (சிலப் ௧௦ ௨௧௧) எனறு பொருள கூறுவா அடியார்க்கு நல்லார்

௨௩ நினனடியை வணஙகுமபொழுது

(பி - ம்) ௧௫ ‘புலமபறசசெனறு’ ௨௦ •‘ கேளிவவிராகுலள ’

௨௧ ‘எயதிபபூமபொழிலகவையின்’ ௨௨. ஞயவுன்’ ௨௩ ‘வணஙகுழீஇச’

‘இடஙகடழி காமஞெடடஙகா

சாது சக்கரன் மீவிசும்பு திரிவோன்
உடு தெருமர லொழிததாங் கிரததின நீவத்துத
தரும சககர முருட்டினன் வருவோன்

உச சாதுசககரன. காரணபபெயர்; பெரியோர கூட்டததிலுள்
ளவனென்றவாறு, சககரம - மண்டலம, இனி, 'ஓமமணிபதமேஹூம'
என்ற மநதிரம சுறறுபபககததில எழுதபபடடுள்ள உலோகததாலாகிய சககர
மொனறை வலககையில வைதது மேற்கூறிய
மநதிரததை உருவேற ஜபிததுககொணடேனும
ஜபியாமலேனும அசசககரததைச சுழற்றிக
கொணடிருததல பெளததர்களிற சிலருடைய
வழககமாதலால, இவன அஙஙனம செயயபபடடுளள
நலல சககரததைக சுழறறிககொணடிருததலை
யுடையனென்று பொருள கூறினும பொருநதும
இஃது இககாலதது,
'திபெத்' எனனும தேசததுப புததர்களுடைய வழககமாகக காணப
படுகினறதெனறும இமமநதிரததை இஙஙனம ஜபிததலால வருமபயன,
நரகலோக முதலியவற்றில முறையே பிறவாமல
தாண்டிச்சென்று
நிருவாணமடைதலென்றுங் கூறுவர மீ விசும்பு திரிவோன - மேலேயுள்ள
ஆகாயததிற சஞசரிபபவன, பெளததரில இருத்தி (விததி) பெறறோர
ஆகாய வழியேசென்று அவ்வவ்விடஙகளில இறஙகிப புததனுடைய பாத
பீடிகை முதலியவறறைத தரிசிததலும, பகுவிகளுககுத தருமோபதேசஞ
செயதலும், ஏனையோரககு எண்ணியவறறை
யளிததலும மரபு , இத தன்மையடையோர
சாரணரொனறும் சொலலபபடுவர இதனை, "நிலத திற்
குளிதது நெடுவிசும பேறிச, சலததிற றிரியுமோர

சாரணன ரோனற ”

(உச : சகூ - எ), “ தருமம சாரணா தஙகிய குணதோா, கருமுகிற் படலததுக ககனத தியஙகுவோ, ராசறகேது வவவழி நிகழதலிற, புரையோா தாழும பூமபொழி விழிநத ” (உஅ . கoகூ - கஉ) எனப பின வருவனவறறுணாக இபபடியே சமணரில இருததி பெறறோரும சாாணரெனறு சொலலபபடுவா, “நீர்னிற பூவில வானி னிணைததழி யொதுஙகு கினற, சாரண ரெணமராவா சமணரி விருததி பெறறோா ”

(சூடாமணி உ ச) என று வருதல காணக

உகு. தெருமால - மனககவற்சி, “ செயயாா தேளஙு தெருமால கலிபப ” (போரு௩ ககூச) இரததின தீவதது - இரததினததீவில, இது மணிபல்லவமெனனுங தீவிறகு அயலிலுள்ள சிறுதீவு. இதிற புததனுடைய பாதககுறிகள் பொருநதிய உசசியையுடைய மலையொனறு உணடு இதன பெயா சமநதமெனபது, “ ஈஙகித னயலகத திரத்தின தீவத, தோஙகுயா சமநதத துசசி மீமிசை, அறவியங கிழவோ னடியிணையாகிய, பிறவி யெனனும பெருஙகடல விடூஉ, மறவி நாவா யாஙகுளது ” (மணி

கக · உக - இ)

உசு உருட்டினன் வினையெசசமுற்று. ’ தருமம முதலும் முடிவு மிலலாத நிதியபபொருளெனபாா தருமசககரமெனறும, அதனைத தடை யினறிச செலுததுகினறுனென்பாா உருட்டினன வருவோனெனறுங கூறினா, இபபடியே “ அறககதி ராழி திறபபட வுருட்டி ” (கு . எசு) என்றா முனனும் , தருமததை ஸாதனமெனறு வடநூலாா கூறுதல

(பி - ம்) உகு - சு ‘ தீபததத . முருட்டிய வருவோன ’

கo.—மந்திரங்கொடுத்த காதை

வெங்கதி ரமயத்து வியன்பொழி லகவயின்
வநது தோன்றலு மயங்கினை கலங்கி
மெலலியல கணடனை மெய்நநடுக குற்றனை
௩௦ நலகூா றுசுபயினை நாணினை யிறைஞச
இராகுலன் வநதோன் யாரென வெகுளலும
விராமலாக கூநத லவன்வாய் புதையா
வானூ டிழிநதோன் மலரடி வணஙகாது
நாஙல கூாநதனை யெனறவன் றனனொடு
௩௫ பகையறு பாததியன் பாதம பணிநதாங
சமர சேணின் றமால மாயினும,
அநதீந தணணீ ரமுதொடு சொணாகேம

காணக. தருமததைச சககரமாகவும, அதன
அஙகஙகளைச சககாத திற்குரிய அஙகஙகளாகவும
உருவகஞசெயது நூலகள கூறும, இதனை,
அச்வகோஷபோதி ஸத்துவரெனடவால வடமொழியிற்
செயயபபட்டுள்ள
புத்தசரிதகாவ்யமெனனும நாலில தர்மசக்ரப்பிரவர்த்தனந்திரேஷண
மெனனும பதினைநதாம வாககததினிறுதியிற காணக. இனி, முன்னர்க
கூறிய உலோக சககரததைக கையில வைததுச
சுழற்றிவருவோனெனினும பொருநதும, இபபொருள்
சாதுசககரனெனனும பெயருககுப பொருதத

முடைத்தாதல் காண்க.

உள வெங்கதிரமயத்து - உச்சிப்பொழுதில்,
மணி. டு. கூ0, கக:

க0உ.

உசு - அ. சாதுசக்கரன திரிவோன வருவோன்
வந்து தோன்றலு மெனக

உகூ - கூ0 மெய்ந்தெகுறுதல் முதலியன
இறைபொருள்ாகப் பிறந்த அச்சமென்னும் மெய்ப்பாடு

கூக. சாதுசக்காரனைத் தன மனைவி
இறைஞ்சக்கண்டு வெகுண்டமை குடிகொள்ளப்பற்றிவந்த
வெகுளியென்னும் மெய்ப்பாடு

கூசு. நா நல்கூர்ந்தனை - நா வறுமையுற்றாய்,
என்றது சாரணனைத் துதியாது வீணேயிருந்தாயென்று
இகழ்ந்தபடி. "நாடாது துணிந்து நாநல் கூர்ந்தனை" (கக
: ச) எனபா பின்னும.

கூடு. பாத்தியன - (புத்தனுடைய) பாத்திற்கு
அன்பன், "திரு
வாத ஆர்சிவ பாத்தியன" எனபதில், 'பாத்தியன்' எனபது இப
பொருளில வருதல காணக, இது நம்பியாண்டார்நம்பிகள் திருவாக்கு

கூசு நின தமரலம ஆயினும - யாம நினக்குச சிறந்த அனபரல்
லேமாயினும்

கூள அமுது - அன்னம, அமிர்தமென்னும
வடமொழிச்சிதைவு இதனை ஆருயிர் மருந்தென்று
இந்நூலுள்ளே பலவிடத்துங் கூறுவர்.

(பி - ம்) கூ0
வந்தோய்' கூக - உ
'நல்கூர' கூக. 'இராகுலன்வந்தீர', 'இராகுல

'வெகுளாது, மமலா' ௯௪. 'நாநலகூநதனே' ௯௫ - ௬.
'பணிந்துதீவகமாகேள்'

உண்டி யாமுன் குறிப்பின மென்றலும்
எமமனே யுண்கே ணீங்குக் கொணாகென
அங்கா ளவனுண் டருளிய வவ்வறம
நின்னுங் கொழியாது நின்பிறப் பறுத்திடும்
உவவன மருங்கி லுன்பாற் றோன்றிய
உதய குமர னவனுன் னிராகுலன்
ஆங்கவ னன்றியு மவன்பா லுள்ள
நீங்காத் தன்மை நினக்குமுண் டாகலிற்
கநத சாலியின் கழிபெரு விததோா
வெநதுகு வெண்களா வீழ்வது போன்மென

---

௯௮ உண்டி - உணபாய என்றலும - என்று நீ சொல்லலும

௯௯ எம்மனே - தாயே கொணர்க சாதுசககரன சொல்லி

என - கொணடவெருகவென்று

௪0 அவன உண்டருளிய அவ்வறம் - சாதுசககரான் மையாலுண்டாகிய அந்தப புணணியம

அமுதசெயத

௪௧. நினனுஙகொழியாது - நினனைவிட்டு

மணி ௧௧ : ௪௭

நீஙகாது நினனுங்கு '

௪0 - ௯௧ அவ்வறம நின்பிறபபை அறுததிடும

௪௯. உதயகுமாரனாகிய அவன்

௪௪. அவனனறியும - அவன உனபால்

செலுத்துவதலலாமலும.

நீஙகாத விருபபததைச

௪௪ - ௫ உதயகுமரனை மணிமேகலை இடைவிடாது நினைததிருந்தா ளெனபதை, உதயகுமரன வெட்டுணடு இறநதபொழுது, " உவவன மருஙகி னின்பா லுள்ளம, தவிரவிலே னாதலின " (மணி உ௧ . ௯ - ௪) எனறு அவள் அவனைக குறிததுக கூறியவாற்றாலும உணாக

௪௬, கந்தசாலி - சிறநதவாசனையுள்ள ஒருவகை நெல் ; இபபெய ரினதாகிய நெலலொன்று உணடெனபது, நகதுமார சரிதத்தின் உதத ரார்த்ததில் ஆருவது உசகவாசததிலுளள கோமினி கதையால் புலபபடு மென்பர். இககாலதது இநநெல கனனட தேசததுள்ள மஙகலாபுரததில (மங்களூரில்) மிகுதியாகவுள்ளது. மணிமேகலையின உயர்வுபற்றி அவளுக் குக காநதசாலி உவமை கூறபபட்டது. கழிபெருவித்து - மிகசசிறந்த விதை,

௪௭. களா - உபபுநிலம், வீழ்வது போன்ம - விதைக்கப்படுவதை யொக்கும ; என்றது, தருமத்துக்கு மூலமாகிய நீ உதயகுமரனை விரும புவாயாயின் உனதியல்பு களாநிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட காஞ்சாவியின் விதையைப்போன்று பயனற்றுப்போமென்றபடி என - என்று நினைந்து.

(பி - ம்.) ௩௮. ' உண்டியான் ' ௩௧ ' உண்டுகேளீரீருக் குணாவென ' ௪௦. ' அருளியவறலமுது ', ' அருளியவவ்வமுது ' ௪௭ ' வெகளர் '

௧௦.—மந்திரங்கொடுத்த

காதை ௧௧௫

அறத்தின் வித்தாங் காகிய வுன்னையோர்
திறப்படற் கேதுவாச் சேயிழை செய்தேன்
இன்னுங் கேளா யிலக்குமி நீநின்
தவ்வைய ராவோர் தாரையும வீரையும
ஆங்கவர் தம்மை யங்கநாட் டகவயிற
கச்சய மாளுங் கழற்கால வேந்தன்
துச்சய னென்போ னொருவன்
கொண்டனன்
அவருட னங்கவ னகன்மலை யாடிக்
கங்கைப் பேரியாற றடைகரை யிருந்துழி
மறவண நீதத மாசறு கேளவி
அறவண னங்கவன் பாறசென் றோனை
ஈங்கு வந்தீா யாரென் றெழுந்தவன்
பாங்குளி மாதவன் பாதம பணிதலும
ஆதி முதலவ னறவாழி யாள்வோன்

சஅ தருமத்திற்கு மூலமாகிய உன்னை

சஅ - க ஓாதிறப படறகு எதுவாசசெயதேன் - நினமனம் ஒரு வழிப படுதற்குக காரணமாகச செயதேன, ஒருவழி - வைராககியமாராககம்; "ஒருமன மெயதி யிருவினைப பிணிவிட, முபபகை கடந்து நால்வகைப பொருளுணாந்து" (வீர. யாபபு, கக, உதாரணம) என்று வருதல் காண்க. செயதேனென்றது, மணிமேகலையை உவவனத்திலிருநது மணிபல்லவத திற்குக கொணடுபோயப் புததனது பாதபீடிகையைக காட்டி முற்பிறபபின செயதியை அவள் அறிநது உயயுமபடி செயததனை, மணி. உக : கரு - எ.

ருக. தவவையராவோா - முனபு பிறநதோராவோா.

ருரு மூ மணி. கஉ : ருக இஉ - ச அவா தமமைத துச்சயன மணஞ் செய்து கொணடான

ருரு அவருடன - தாரை வீரையெனபவருடன ஆடி - விளையாடி.

ருஅ அவன - துசசயன சென்றேனை - சென்ற அறவணவடிகளை.

ருஎ - அ மணி உ : சுO - சுக.

ருகூ - சுO அவன் பாஙகு உள்ளி - அவனுடைய இயல்பை நினைந்து. பணிதலும - துசசயன் வணங்குதலும

சுக. மணி. சு : கக. ஆதிமுதல்வனென்பது முதலியவை அறவண வடிகள் துச்சயனை நோக்கிக கூறும சொல்

சுஉ மாதுயா எவவம் - மிகக துன்பம, எனறது

பிறபபிறபபுக்களை ; துயரெவவம் : ஒருபொருட் பன்மொழி
நீக்கி - நீஙகசசெய்து

(பி - ம்) சக. 'சேயிழைவநதேன்' ௨௰ 'உன்றன்' ௨௰க. 'தவ்வைய ராகிய', 'தவ்வையளாகிய' ௨௰உ 'அஙகாடகவையிற்' ௨௰௩ 'அவனுடனுஙகவரகன்மலே' ௨௰௫ 'பெயாற்றிடைகரை'

விலங்குக் தம்முள் வெரூஉமபகை நீக்கி
உடஙகுயிா வாழ்கவென் றுளளங கசிநதுசத்
தொன்று காலதது நின்றற முரைதத
குன்ற மருஙகிற் குறறங கெடுககும
பாத பஙகயங கிடததலி னீஙகிது
பாதபங் சயமலே யெ னுமபெயாத தாயது
தொழு துவலங கொளள வநதே னீஙகிப
பழுதில காடசியீா நீயிருந தொழுமென
அன்றவ னுரைதத வவவுரை பிழையாது
சென்றுகை தொழுது சிறபபுச செய்தலின்
மாதவி யாகியுஞ சுதமதி யாகியும

௬௩ வெரூஉமபகை - அஞசுதறகுக காரணமாகிய பகை

௬௪. உயிர உடஙகு வாழ்க எனறு - எலவாவுயிாகளும தம்முள் மன வேறுபாடின்றி ஒதது வாழ்வனவாக வென்று கருதி; எல்லாவுயிாகளும ஒருபடியாக நிருவாணமடைநது வாழ்கவெனறு கருதியெனறு கூறினும பொருந்தும உளளம கசிநது உக - மனம கருணை மிகுதியால இரஙகி கரைய

௬௫ தொனறு காலதது - பழையகாலததில

௬௨ - ௫ மணி கஉ அஎ - ௯௯.

௬௫ - ௬. நினறு அறம உரைதத குனற மருஙகில் - எல்லா உயிர்க ளும் காணுமபடி நினற தருமோபதேசஞ்செயத மலையினிடததே, அமமலை யாவது கிருந்திரகூடம்; அது மகததேசததின இராசதானியாகிய இராசகருக நகரததின அருகே உள்ளது குறறம - காமவெகுளி மயககஙகள

௬௬ - ௬ முதலவன ஆளவோன உயிா வாழ்கவெனறு நினறு அறம உரைதத குனறம.

௬௭. பாதபஙகயம - புததனுடைய பாததாமரைக் குறிகள்

௬௮ பெயாததாயது - பெயரையுடையதாயிற்று

௭௦. பழுது இல காட்சியீா - குற்றமிலலாத அறிவினையுடையீா தொழுமென - தொழுமினெனறு

துசசயன முதலியோரை நோககி அற வணவடிகள் சொல்ல

எக பிழையாது - தபபாது

எஉ. சிறபபு - விழா, "சிறபபொடு பூசனை செலலாது" (குறள், கஅ), பூசையெனினும பொருநதும

(பி - ம்) சுரு - ச
வாள்க.... .. கசிநது'

'விலஙகு தமமுளா ருட்பகை நீககி யுடனபயிா
சுஎ - அ 'கிடைததலணங்கியது, பாதபஙகய
மெனும்' எo - எக. 'காட்சியீரே நீருநதொழுமினென்,
வறவுரை'
றன் றவனுரைத்த

கo.—மந்திரங்கொடுத்த காதை

ககரு

கோதையஞ சாய னின்னொடு கூடினா
எரு அறிபிறப புறறனை யறமபா டறிநதனை
பிறவற முரைப்போா பெறறியுங

கேட்குவை

பலவேறு சமயப படிறறுரை யெலலாம
அலலியங் கோதை கேடகுறு மநநாள
இளையள வளையோ ளெனறுனக கியாவரும்
அ௦ விளைபொரு ளுரையாா வேறறுரு

வெயதவும

அநதாந திரியவு மாககுமிவ வருநதிறல
மநதிரங் கொளகென வாயமைாி ளேதி
மதிநாண முறறிய மஙகலைக திருநாள

எச கோதையஞ்சாயலெனறது மணிமேகலையை.

எரு - ச மூ. மணி சஉ கஎ - அ

எ௫ அறிபிறபபுறறனே - முற்பிறபபை யறிந்தாய; "முநதைப பிறபபெயதி னினறேன" (சு) எனறு இககாதையில் முனனுங கூறியிருந தல காணக. அறம பாடு அறிநதனே - தருமோறபததியை யறிநதாய; "அறமபாடு சிறகக" (க௦ க) எனறாா முனனும

எசு பிற அறம உரைபபோா - மற்றைச சமயதருமஙகளைச சொலலு வோா

எஎ படிற்றுரை - பொயவாாததை

எஅ அலவியஙகோதை , முனனிலைபபெயா

எசு இளையள - இளமையையுடையாள் வளையோள் - வளைகளை யுடையாள-

அ௦ விளைபொருள உரையாா - விளைகினற தததம சமயதததுவங களைச சொலலாா , இயலபனறெனபாா விளைபொருளெனறாா ஆதலா லென ஒருசொல வருவிகக வேறறுரு - வேறுவடிவம

எக - அ0 மு மணி உக சுஅ - க அக அநதாம - ஆகாயம

அஉ வாயமையின ஓதி - நாலவகை வாயமையுடன அமமநதிரஙகளை உபதேசிதது , வாயமையின - உணமையுடனெனறுமாம

அரு மதிநாள முறறிய - சநதிரன நாளதோறும ஒவவொரு கலையாக வளாநது முறறுபபெறற மஙகலததிருநாள - பௌாணிமையில புததன ஞானம பெறறதினம வைசாகசுதத பௌாணிமையாதலால, அதனை விளககுதறபொருட்டு, ‘மதிநாண முறறிய மஙகலத திருநாள’ எனறூா புததன பிறநத தினமும அதுவே இதனுல, வைசாகசுதத பௌாணிமையைச சிறநத திருநாளாகப பௌததா இககாலததுங கொணடாடுவா

(பி - ம்) எசு. ‘நினைஞெடுங்கூடினா’ எகு ‘அயபபாடிறநதனை’ எஅ - கூ ‘நாளி, ஙிணையளள வளையோரொனறுனககு’ அக ‘அநதாஞ சேறலும’, ‘அநதிரந திரியவும’

பொதுவறி விகழநது புலமுறு மாதவன் அரு

திருவற மெதுதல சிததமென் றுணர்நீ
மனபெரும பீடிகை வணஙகினை யேத்தி
நினபதிப புகுவா யென்றெழுந தோஙகி
மறநதது முணடென மறிததாங் கிழிநது
சிறநத கொளளைகச சேயிழை சேளாய
மககளா யாககைக புணவின பிணடம
இபபெரு மநதிர மிருமபசி யறுககுமென்
றுஙகது கொடுததாங கநதா மெழுநது
நீஙகிய தாஙகு நெடுநதெயவந தானென்.

க0 — மநதிரஙகொடுதத காதை முறறிற்று.

---

௫௪ பொதுவறிவு இகழ்நது - சாமானிய ஞானததை வெறுதது புலம உறும மாதவன - நானகு வகையாகிய சததியஙகளை அறிதறகுரிய ஞானததை யடைநத புததனுடைய புலம - மெயஞஞானம, முநது ௬௫

௫௫ சிததம - விததம - நிசசயம ௫௬ வணஙகினை - வணஙகி

௫௮ ஒப்பு மணி ௫ ௬௬ மறிதது ஆஙகு இழிநது - மீட்டும அவ விடததே இறஙகி

௫௯ கொளளை - விரதம, "சானற கொளளை" (மதுரை ௪௮0)

௬0 மனிதருடைய உடமபு உணவாலாகிய

தொகுதி, "உணடி முதறறே யுணவின பிணடம" (புறநா கஅ)

சுக எலலாமநதிா ததிலும சிறநததெனபாா பசியொழிககும மநதி ரததைப பெருமநதிரமெனறுா சுகூ நெடுநதெயவம நீஙகியது

சு - கூ ஆயிழை ஆசனததால அறிநத பிறவியளாயினள, இவள்

பெறறியும ஐதெனறு வநதுதோனறிய தெயவம, நினறேளகேடப, 'நீயோ தோனறினே, நினனடிபணிநதேன, வைததேன, கொணடேன, ஏறறினேன், புலமபு அறுக' எனறு ஆசனததை வலஙகொணடு வணஙகா நிறப, அபபொழுது அததெயவததின முனனாபபொருநதி, 'உனறிருவருளால எனபிறபபுணாநதேன, எனகணவன யாஙகுளன?' எனறு மணிமேகலை

கேட்டலும, அததெயவம, "இலககுமி! கேள், பொழிலில இராகுலனேடு நீ புலநதாய, அபபுலவியை மாறறவேணடி அவன உனனடியை வணஙகும பொழுது, சாதுசககரன திரிவோன வருவோன வெஙகதிரமயததுபபொழிலினுளளே வநது தோனறலும, நீ கணடு மயஙகிக கலஙகி நடுககுறறு நாணி இறைஞச, இராகுலன, 'வநதோனயாா' எனறு வெகுளலும, நீ அவன வாயைபபுதைதது, 'இறிநதோனுடைய அடியை வணஙகாது நா நலகூறந தனே' எனறு சொலலி அவனேடு பாதகியன பாதமடணிநது, 'அமா,

(1ஃ - ம்) அச 'பொதுவறிவழிநது புலமபறு மாதவன' அள 'நினறன பதிபபுகுவாயென' கூ 'நீஙகிய தாஙக'

சக.—பாத்திரம்பெற்ற காதை

ககஎ

கேள் , கொணாகேம் , உணடி , யாம உனகுறிபபினம ' எனறலும, அவன ' கொணாக' எனறு உணடருளிய அவ்வறம நினனை யொழியாது நின பிறபபை யறுததிடுமெ , உவவனததில தோனறிய உதயகுமாரனறுன இராகு வன , அவனுககு உனபாலன்றி அவன்பால உள்ளம நீஙகாததனமை நினககு முணடாதலின, நினது இயலபு வீழ்வது போலுமெனறெணணி உனனை ஒருதிறபபடறகு எதுவாச செயதேன , இலககுமி ! இனனுஙகேள , தாரை யும வீரையும நினதவவையராவோா , அவா தமமைத துசசயனகொணட னன , அவன அவருடன மலையாடி அடைகரையிலிருநதுழிச சென்ற அறவணனை அவன, ' வநதீயாா ?' எனறு எழுநது பாததைதப பணிதலும, அவன, ' பாதபஙகயததைத தொழுது வலஙகொளளவநதேன , நீருந தொழும ' என்ற உரைபிழையாது செனறு தொழுது சிறபபுச செயதலின, தாரையும வீரையும நினனொடு கூடினா , உறறனை , அறிநதனை , பெறறி யும கேட்குவை , அநநாள், யாவரும உனககு உரையாா , ஆதலால இமமந திரஙகொளக " எனறு அவறறை உபதேசிதது " உணாநீ , நினபதிப புகுவாய " எனறு எழுநதோஙகி, " யான மறநதது மொனறுணடு " எனறு மறிததும இழிநது, " கேளாய , யாககை உணவினபிணடம, இபபெரு மநதிரம இருமபசியறுககும" எனறு நீஙகியதென வினைமுடிவு செயக அமமநதிரததைககொடுதது எழுநது

பதினொன்றாவது

பாத்திரம் பெற்ற காதை

[பதினொன்றாவது மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை கோமுகியென்னும் பொய்கையிலெழுந்த பாத்திரங்கொடுத்த பாட்டு]

மணிமே கலாதெய்வம் நீங்கிய பின்னர்
மணிபல் லவத்திடை மணிமே கலைதான்
வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையும்
தண்மலர்ப் பொய்கையுந் தாழ்ந்தனள்
நோக்கிக்
காவதந் திரியக் கடவுட் கோலத்து

---

௩ குன்றமுதலியவற்றிற்கு இரண்டனுருபு விரிக்க

௪ தாழ்ந்தனள் நோக்கி - தாழ்ந்து நோக்கி, மெல்ல நோக்கி

௫ காவதம் - காதம், 'வ' பகுதிப்பொருள் விகுதி (சிலப். ௧௦ ௬௬, அடியார்), கடவுட்கோலம் - தெய்வவேடம்

யெனபா

க - ரு நீங்கியபினனா மணிமேகலை நோககித
திரியவெனக.
(பி - ம்) ௪ 'தணபுனறபொய்கை'

தீவ திலகை செவ்வனந் தோன்றிக்
கலஙகவிழ மகளிரின் வநதீங கெய்திய
இலங்குதொடி நலலா யாாநீ யென்றலும்
எடபிறப பகதநுள யாாநீ யெனறது
பொற்கொடி யன்னாய் பொருநதிக கேளாய்
போய பிறவியிற பூமியங் கிழவன்
இராகுலன மனையா னிலக்குமி யெனபோ
ஆய பிறவியி லாடலங கணிகை
மாதவி யீன்ற மணிமேகலையான்
வன்பெயாத தெய்வ மீஙகெனைக
கொணாந்திம
மன்பெருமபீடிகை யென்பிறப புணாநதேன்
ஈங்கென் வாவிதீங் கெய்திய பயனிது

௬ தீவதிலகை - இந்திரனேவலாற் புததனுடைய

பாதபீடிகையைப

பாதுகாததுககொணடு மணிபலலவததில இருபபவள , மணி. பதிகம், ௬௯, ௧௧ ° ௨௭ - அ) செவவனம - செவவிதாக , வேறுகவெனினும பொருநதும , "திருமக ளிருககை செவவனங கழிநது" (சிலப் ௬ ௧௨௭) எனபதிற

காணக

௭ கலம - கபபல மகளிரின - மகளிரைபபோல

அ. தொடி - வளே. என்றலும - எனறு தீவதிலகை

கேட்கவும

௬ - அ தீவதிலகை தோனறி யாா நீ யென றலும

௬ 'எபபிறபபகததுள' எனபது முதலியன

கூற்று

மணிமேகலேயின

௧0 பொற்கொடி யனனய -

காமவல்லியையொபபாய

௧௧. போய பிறவி - சென்ற பிறபபு கிழவன -

உரியவன ௧௨. மனே யான - யான மனேவி

யென்பது எனது பெயா

இலக்குமி எனபோ - இலககுமி

௧௩ ஆய பிறவியில் - இபபிறபபில்

கரு - ச. பலவகையினராகிய கணிகையாகளுள் மாதவி நாடகக கணிகையாதலின் அதனை விளககுதற்பொருட்டு, 'ஆடலஙகணிகை மாதவி' என்றாள் கணிகையாகளின வகையினைச சிலப்பதிகாரம், இ - ஆம காதையிலும, கச - ஆம காதையிலும் காணக

கடு

கசு

என்பெயாத் தெயவமெனறது மணிமேகலா தெய்வததை. பீடிகை - பீடிகையால.

கஎ பயனிதுவெனறது, பழமபிறபபுணாநததனை. (ங - ம்) அ 'இலஙகுகொடி யன்னு யாாநீ' கஉ. 'என்பேன்'

ககு.—பாத்திரம்பெற்ற காதை

ககக

பூங்கொடி யன்னு யார்நீ யென்றலும்
ஆயிழை தன்பிறப ப‌றிந்தமை யறிநத
உ0 தீவ திலகை செவ்வன முரைககும
ாங்கித னயலகத திரததின தீவத
தோங்குயா சமநதத் துசசி மீமிசை

கஅ என்றலும - எனறு மணிமேகலே கேட்கவும

கக. ஆயிழை - மணிமேகலே அறிநதனம - அறிநத தன்மையை

உO உரைகரும - சொலலுவாள்

மேல வருவன தீவதிலகையின கூறறு

உக இதன அயலகதது - இநத மணிபலலவததின அயலிடத துள்ள

உஉ ஓஙகுயா சமநததது - மிகவுமுயாநத சமந்தமெனனும மலேயி னது உசசிமீமிசை - உசசியினமேலே, மீமிசை - மேல, " கொலகளிற்று மீமிசைகொடி " (புறநா கூ) இமமலேககுச சமனெளி யென்றும ஒரு பெயருணடு, " இலஙகா தீவததுச சமனெளி யெனனும, சிலமபினே யெயதி " (உஅ கOஎ - அ) எனறு பினவருதலாலுணாக " ஆறைறநதி யோசனே மணிபல லவததிடை " (மணி - சு : உகக - கூ) எனறதனல மணிபலலவம காவிரிபபூம படடினததிறகுத தெறகே முபபதுயோசனே தூரததிலுள்ள தென்றும, " ஈஙகிதன யாஙகுள தாதலின் " (உக - இ) என இஙகே கூறியவதனல் இரததினதீவம மணிபலலவததிறகு அயலிடததுளளதென றும, அதிற் புததனுடைய பாதக குறிகளுள்ள உசசியையுடைய சமநதமெனனும மலேயொனறுணடெனறும தெரிதலாலும, " இலஙகா தீவதது எயதி " (மணி ' உஅ கOஎ - அ) எனபதனல இலஙகாதீவததிற சமனெளி யென்று பெயருளள

புததஸதலமாகிய மலேயொனறுணடெனறு தெரித
லாலும முனனுள்ள சமநதமெனபதும, பினனுள்ள சமனெளி யென்பதும,
இலஙகையிலுள்ள 'ஆடம்ஸ்பீக்' எனறு ஆஙகில பாஷையில வழஙகும
மலேயையே குறிககினறனவெனற எணணுவதறகு இடமுணடு. இலஙகைத
தீவின மேலமாகாணததில தெனகீழ்ப்பிரிவில இரததினபுரி யெனற ஓரிட
முமம, சிலராற் சமநதகூடமெனறும சிலராற சமனெலே
யெனறும சொல்லப பட்டுள்ள மலேயொனறும
உள்ளனவெனறு யாழபபாணம வடடுககோட்டை, வே
சதாசிவபபிள்ளேயெனபவரால, கி பி 1884 - ஆம
ஞ்ஞூததிற பதிப பிககபபட்டுள்ள இலஙகைப பூமிசாஸதிர
சஙகிரகமெனனும புததகததால தெரிகினறது
மணிபலலவம காவிரிபபூபபடடினததிறகுத தெறகே
ஆறைநது யோசனே தூரததுள்ளதெனறும அதன
அயலிலுள்ளது
இரததின தீவமெனறும முனபு கூறியதறகு 'ஆடமஸபீக' காவிரிபபூம
பட்டினததிறகுத தெறகே சறறேறககுறைய முபபது காததூரததிலிருத
தலும, அமமலே பணடைககாலததுச சமநதமெனறும
சமனெளியெனறும கூறபபட்டு வந்ததெனபதறகு,
இககாலதது அது, 'சமநதகூடம' எனறும,

(15 - ம்) உஉ 'சிமயததுசசி'

அறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய
பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடூஉம்
அறவி நாவா யாங்குள தாதலிற்
றொழுதுவலங் கொண்டு வந்தே னீங்குப்
பழுதில் காட்சியிந் நன்மணிப் பீடிகை
தேவர்கோ னேவலிற் காவல் பூண்டேன்
தீவ திலகை யென்பெய ரிதுகேள்
தரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த

'சமனொலி' என்றும் பெயர் பெற்றிருத்தலும், சமனொளி இலங்காதீவத்துள்ளதென்பதற்கு அஃது இலங்கைத்தீவிலிருத்தலும் சான்றாதலறிக.

உ௧. அறவியங் கிழவோன் - அறத்திலே நிற்கின்ற உரிமையையுடையோனாகிய புத்தன், "அறவியாற் காறு மூன்றும்", "அறவிய மனத்த ராகி" (சீவக. ௧௧உ௫, உ௮௭௭); "அறவிய மனத்தினை யாகி", "அறவியான் ஞானு மறவமிர்த மீந்தான்" (நீல. தரும. ௪௮, ௧௦௧) இணை - இரண்டு.

உ௪ பிறவி காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், 'பிறவியென்னும் பெருங்கடல்' என்றார். விடூஉம் - கடத்தும்.

உ௫ அறவிநாவாய் - அறத்திலே நிற்பதாகிய நாவாய்; நாவாய் - கப்பல்.

உ௨ - ௫. உச்சிமீமிசை அடியிணையாகிய நாவாய் உள்ளது.

உ௩ - ௫. பிறவியாகிய பெருங்கடலைக் கடத்தும் அடியிணையாகிய நாவாயெனக், "பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா, ரிறைவ னடி சேரா

தா" (குறள், ௬0)

உக ஈஙகு வந்தேன

உக - க இம்மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்தேயுள்ளதாகிய இரத்தினதீவத்துள்ள சமநதமெனனும மலையினது உச்சியிற் புததனது பாத மாகிய அறவிநாவாய் உளளதாதலால அதனைத தொழுது வலஙகொணடு ஈஙகுவநதேனென்றாளெனக

உஎ பழுது இல் காட்சி - குற்றமற்ற பீடிகை - பீடத்தை தோற்றத்தையுடைய

உஅ. காவல் பூண்டோன் - காத்தலை மேற்கொணடேன

உகூ என்பெயா தீவதிலகையெனபது

௩0 தருமாசனென்பது புத்தன்பெயர்களுள் தலைவனென்றாள்

ஒன்றுதலின் தரும

(பி - ம்) உக 'வந்தேனிந்தப' உஅ. 'காவற் பூண்ட'

பெருமைசா னல்லறம் பிறழா நோன்பினர்
கணடுகை தொழுவோா கண்டதற் பின்னர்ப்
பண்டைய பிறவிய ராகுவர் பைந்தொடி
அரிய ருலகத தாங்கவாக் கறமொழி
உரிய துலகத தொருதலை யாக
ஆங்கன மாகிய வணியிழை யிதுகேள்
ஈங்கிப பெருமபெயர்ப பீடிகை முன்னது
மாமலர்க் குவளையு நெயதலு மயங்கிய
கோமுகி யென் னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சி
இருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத

கக-கூ நோன்பினரே இபபீடிகையைத தரிசிததுக கைதொழுதற்கு உரியாரவர ; அஙஙனம் தரிசித்தபின்பு அவா பழைய பிறப்பின் செய்தியை யறியும அறிவையுடையாராவார்

கச-ரு அரியா உலகத்து - அததன்மையையுடையோர் உலகத்திற் பெறுதற்கரியா அவாசகு அறமொழி உரியது - அவாகளுத தருமபதம் உரிமையையுடையது. ஒருதலையாக - நிசசயமாக.

கசு ஆஙகனமாகிய அணியிழை - அததன்மையையுடையாயாகிய அணியிழாய்; என்றது, நீ தருமபதங் கேட்டற்கு உரிமையையுடையா யென்றபடி

௬ள பெயர் - புகழ்; பெரும்பெயா - வீமோம்; திய பெருமபெயா மதுரை" (மதுரைக் ௬௯௯)

"மிகருபபுகழெய்

௬அ. மயஙகிய - கலநத

௬௯ கோமுகி - மணிபலலவததுள்ள ஒரு பொயகை; காரணப் பெயா; பசுவின முகமபோனற வடிவமுடையதெனபது பொருள் இலஞ்சி - பொயகையில

௬ள - ௯ முனனிடததாகிய இலஞ்சியில்

ஆபுததிரன் வேணடுகோளின்படி கோமுகியெனனும பொய்கையினுள் ளேயிருநது அமுதசுரபியெனனும பாததிரம ஒவவொருவருடததும மேலே வநது தோனறுநினம் புததனுடைய ஜனனகாலமாகிய விசாகநட்சததிரத் தோடு கூடிய வைசாகசுதத பௌாணிமையாதலின, அததினததை மேலே வரும் நானகடிகளாற் சிறபபித்துக கூறுவாா

௨0 இருது இளவேனிலில் - இளவேனிற்பருவததில, பன்னிரண்டு மாதஙகளுள ஆவணிமுதலிய இரண்டுமாதஙகள் இருதுவெனவும பெரும பொழுதெனவும பருவமெனவும் கூறபபடும் அவை முறையே காா, கூதிா, முனபனி, பினபனி, இளவேனில், முதுவேனிலென ஆறுவகையாம. அவற்றுள, ஈணடு இளவேனிலெனறது சிததிரை வைகாசி மாதஙகளை

(பி - ம்.) ௬௯. 'ஒருதலையாங்கனம' ௬௬. 'ஆயிழை' ௬௬. 'என்னுமிக கொழுநீரிலஞ்சி' ௨0. 'இருநிள'

16

தொருபதின் மேலு மொருமூன் று சென் றபின்
மீனத திடைநிலை மீனத தகவையிற
போதித தலைவனொடு பொருநதித தோன் றும

———————— கதிர எரி இடபதது - சூரியன் மிகக
வெம்மையைச செயகினற வைகாசி மாததில.

சக ஒருபதின மேலும
நட்சத்திரஙகளுள் காரததிகை
ஒரு மூனறு சென றபின - இருபததேழு
முதலாகிய பதினமூனறு நடசததிரஙகள
சென்ற பினபு

சஉ நட்சததிரஙகளுள நடுவில நிறறலையுடையதான விசாகநட்சத திரததில, "போதித தலைவனொடு பொருநதிய போழ்ததது" (கடு உகூ) எனறு பினபு வருதலின, ஈணடு விசாகம கொளளபபடடது அசுவினி முதலிய இருபததேழனுள் பதினனகாவதும நடுவிலுள்ளதுமாகிய நடசததிரம சித்திரையாக இருகக அதனை நடுவிலுளளதாகக கூறுமல இவவிடததில விசாகததைககூறியது எனனையோவெனின ஒவவொருவருடததும பகலையும இரவையும சமனுக முபபது முபபது நாழிகையாகவே பெறற இரணடு விஷுவததினஙகளுள ஒனறுகிய மேஷாயனததிற சூரியனுககு எநத நடசத திரததிற பிரவேசமுணடாகினறதோ அதை நட்சததிரஙகளில முதலாவ தாகக கூறுவது சோதிட நூற்றுணிபாதலாலும, முனனொருகாலததிற சூரியனுககு கிருததிகாப பிரவேசம இருநத பொழுது மேஷாயனம நேரிட் டிருநததெனறும அதுபறறிக காரததிகையை முதலாககொணடு நடசததிரங களை எண்ணி வநதாரகளெனறும பழைய சோதிட நூலகளால தெரிகினற மையாலும நடசததிரஙகளின நடுவிலுளளதை விசாகமெனறு கூறியது குறற

மனறெனக இபபடியே முனனொருகாலததில நடசததிரஙகளைக காாததிகை முதலாக எணணி வநதாரகளெனபது கிருஷண யஜுாவேத ஸமஹிதை யாலும கிருஷண யஜுாவேத பிராஹமணததாலும தெரிகினறதெனபா உசசயினி நகாததில விககிரமாாககனுடைய அவைககளததிலிருநத நவரத தினஙகளுள ஒருவரெனறுசொலலபபடுகிற வராகமிகிரரெனற பிரஸிதத ஜயௌதிஷிகா தமதுகாலததில மேஷாயனததிற சூரியனுககு அசவினி நடசததிரப பிரவேசமுணடாயிருததலையறிநது பழையவழககததிறகு மாருக

நடசததிரஙகளை அசவினி முதலாக எணணும வழககததை வறபுறுததினமை யின், இககாலததில நடசததிரஙகள இஙஙனம எணணபபட்டு வருகினறன வெனபா

சக - உ இஙகே விசாக நடசததிரததைப பதினனகாவதாகக கூறி யிருததல அறிஞரால ஆராயசசி செயதறகுரியது

சரு போதி - அரசமரம , இதற்குப போதத்தையுடையதெனபது பொருள், போதம - ஞானம , இதனடியில இருநதபொழுது நாலவகைச சத தியஙகளையும அறிநதுகொளளுதறகுரிய ஞானததைப புததன அடைநதமை யால, இஃது இபபெயாபெறறதெனபா , புததன இதனடியிலிருநதானென

(பி - ம்) சக - உ 'சென்ற, மீனத' சரு 'போகததெருவரொடு'

கக.—பாத்திரம்பெற்ற காதை

கஉரு

ஆபுத திரன்கை யமுத சுரபியெனும
சறு மாபெரும பாததிர மடகைகொடி கேளாய்
அநநா ளிநநா ளப்பொழு திபபொழுது
நின்றுங்கு வருவது போலு நேரிழை
ஆங்கதிற பெயத வாருயிா மருந்து
வாஙகுநா கையகம வருததுத லலலது

பதை, "போதி நீழற பொருநதித தோனறு, நாதீன
" (கக : எரு - ச),
"போதி மூலம பொருநதிய சிறபபி, ஞுதண" (கஉ கOக - உ), "ஒஙகுயா போதி யுரவோன" (கஉ ககக), "போதித தலைவனொடு" (கஙு உசு), "போதி மாதவன" (கஙு உக), "புணைவுன போதியி னலலறம" (உஅ கசக), "பைமபூம போதிப பகவறகு" (உஅ கஎச), "போதி மூலதது, நாதன" (உகூ உரு - ச) என இநநூலுளளே பின வருவனவறறு ஞுணாக, இது மகாபோதியெனவுங கூறபபடும தலைவன - புததன இனி,
போதியெனபதறகு ஞானமெனறு பொருள செயதல
பெளததா சைனா
களுடைய வழககமாக இருததலின, போதிததலைவனெனறதறகு ஞானத திறகுத தலைவனெனறுபொருள கூறினும பொருநதும, "போதிச் செல்வம்
பூணடவரோததும போவிலினறு, லாதிக காலத
தநதணன காதன மகனெைதான" (சீவக ருகூகூ)
தோனறும முறறு

சO - சரு ழ மணி கஙு உரு - கூ
சச அமுதசுரபி - அமுதிததினது

மணமபோனற மணமுடைய

தென றும, அமுததனைதகொடுக்கும காமதேனுவைப போனறதென றும பொருள கூறுவா , அமுதம - அமிாதம, உணவு , சுரபி - மணம, காமதேனு

௪0 - ௪௪ புததன பிறநதகாலததே ஒவவொரு வருடததும கோமுகி யெனனும பொயகையிலிருநது தோனறுதலின, ' அமுதசுாபி, போநித தலைவனொடு பொருநதித தோன றும ' எனறா

௪௫ - நி பாததிரம தோனறும

௪௭ நினனுககு வருவது போலும - அபபாததிரம் நினைகயிடததுவருவதுபோலும , நினனுககு : மணி ௧0 : ௪௧ , " நினனுககு வரூஉமெனனெஞசினை, எனனுககு வாரா தோமபினை கொணமே " (கலி ௨௫)

௪அ அதில - அமுதசுரபியென்னும பாததிரததில

ஆருயிா மருநது - அனனம , பசிநோயால வருந்தாவணணம உயிாகளைப பாதுகாததலின, இஃது இஙஙனங கூறபபட்டது ; " அகனசுரைப பெயத வாருயிா மருநது " (௧௧ . ௧௭) எனபா பினனும் ; சோறும தணணீரும படும , புறநா ௭0

இருமருநதெனனப

௪௬ லகயகம - கையிடததை

(பி - ம்) ௪௪ ' மாபுததிரிகை ' துவதல்லது '

௪௭. ' நின்னுககருவது ' ௪௧. ' வருந் ௧௨௪

மணிமேகலை

௫௦ தான்றொலை விலலாத தகைமைய தாகும
நறுமலாக கோதை நின்னு ராஙகண
அறவணன் றன்பாற கேட்குவை

யிதன்றிறம

என்றவ ளுரைத்தலு மிளஙகொடி விரும்பி
மன்பெரும பீடிகை தொழுதனள

வணஙகித

௫௫ தீவ திலகை தன்னொடுங கூடிக
கோமுகி வலஞசெய்து கொளகையிபி

ணிறறலும

எழுநதுவலம புரிநத விளஙகொடி செங

கையிற

றெழுநதகை மாபிற பாததிரம புகுதலும
பாததிரம பெறற பைநதொடி மடவாள
௬௰ மாததிரை யின்றி மனமகிழ வெயதி
மாரனை வெலலும வீர நினனடி
தீநெறிக கடும்பகை கடிநதோய நின்னடி
பிறாககற முயலும பெரியோய நின்னடி

---

௫௦ தானெனறது அனனதைை ௫௧ கோதை விளி

௫௨ இதனதிறம - இபபாததிரததின வரலாறு அறவணனபாற கேடகுவை

இதனை திறததை

ருரூ அவள - தீவதிலகை இளஙகொடி -
மணிமேகலை

ருசு தொழுதனள வணஙகி - கைகுவிததுா வநதிதது
—

ருகூ கொளகையின நிறறலும - நியமததோடு
மணிமேகலை நிற்றலும ருள
மேகலை
எழுநது - கோமுகியிலிருநது எழுநது.
இளஙகொடி - மணி

ருள - அ பாததிரம எழுநது
இளஙகொடியினுடைய செஙகையிற புகுதலும

கூO மாததிரையினறி - அளவினறி

கூக 'மாரனை' எனபது முதலியன பாததிரம பெற்ற மகிழ்சசியால மணிமேகலை புததனைக குறிததுச செயயும துதிகள 'மாரன்' எனபதன பொருளை, மணி ௬ எள - ஆம அடிககுறிபபிற காணக

கூஉ தீநெறிக கடுமபகை - கொடிய வழிகளாகிய மிக்க பகையை, காமமுதலியவறறை, 'அரிஷட்வாககம' எனறும, 'வைரி' எனறும வட நூலார் கூறுதல போலத தீநெறியைக கடுமபகையெனறாா, மணி ௬ கOரு

கூரு பிறாககு அறம முயலும பெரியோய - மறறையோாககுப புண ணிய முணடாதறகு முயலுகினற பெரியோனே, இபபடியே, "பிறாககற

(ιபி - ம்) ೫ο 'தானஒருலேவறியா' ೫க
೫சு. கொழுதிவலஞ்' ೫அ 'தொழுதகை' சுO
போய', 'பகைபபோய'

'நறைமலாககோதை'
'எயத' சுஉ 'கடப

கக.—பாத்திரம்பெற்ற காதை

கஉ௫

துறககம வேண்டாத தொலலோய நின்னடி சுரு
எணபிறக கொழிய விறநதோய் நின்னடி
கணபிறாக களிககுங கணணோய நின்னடி.

மருளும பெரியோன" (உக களஅ) எனபா பினனும, போதிவிருட்சத தினடியிற புததனுககு ஞானோதயமானபொழுது மாரன அவனைநோககி, 'நீ இபபோழுதே நிருவாணமடை' எனறு சொலல, புததன மயஙகுகையில பிரமதேவா வநது, 'நீ இபபொழுது அடைய வேணடாம, நீ அறிநத தரு மததை உபதேசிதது நிருவாணமடைதறகுரிய வழியை எலலோாககுங காட்டிவிட்டு அபபாற செலக' எனறலின, புததன தருமோபதேசஞ செய யததொடங்கினனெனறு புதத சரிததததால தெரிகினறது

சுச துறககம - சுவாககம அழிவறற நிருவாணமே அவனால விரும பபபட்டமையின, அழிதன மாலையதாய துறககம வேணடபபடாததாயிறறு

௫௬ எண் பிறக்கு ஒழிய இறந்தோய - மாந்தர்களுடைய எண்ணங் கள் எட்டாமற் பின்னே கிடக்கும்படி மேற்பட்ட நிலையிற் சென்றோனே, பிறக்கு - பின், "துறைபிறக் கொழியப் போகி" (பெரும்பாண் ௩௫௧), "முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழிய" (முல்லை ௧0௧) இறத்தல் - கடத்தல்

௬௬ பிறர்க்குக் கண் அளிக்குங் கண்ணோய - உயிர்களுக்கு ஞானத் தை யருளிச்செய்த ஞானியே, கண் - ஈண்டு ஞானம் புத்தன் பலர்க்குத் தருமோபதேசஞ்செய்த ஆசிரியனாதலின், இங்ஙனங்கூறினார் இனி, உலோ கோபகாரத்திற்காகப் புத்தனெடுத்த அநேக ஜாதகங்களுள், ஒன்றில் இவன் கொடையைப் பரிசோதிக்கவெண்ணி, இந்திரன் வந்து இரண்டு கண்களையும் கேட்டபொழுது இவன் அவற்றைக் கொடுத்தானென்பராகலின், இதற்கு இந்திரனுக்குக் கண்ணைக்கொடுத்தோயென்று பொருள்கூறினும்பொருந்தும். இதனை, "விண்ணவர் நாயகன் வேண்டக், கண்ணினி துளித்த காதற், புண்ணிய னிருந்த போதி, நண்ணிட நோய்நலி யாவே" (வீர யாப்பு ௩, உதாரணம்), "கண்கொடுத்தான் றடிகொடுத்தான் கயப்புலிக்குத் தற் கொடுத்தான், பெண்கொடுத்தா னுடம்பினையும் பிளந்திட்டுப் பிறர்க்கீந்தான், மண்கொடுத்தான் மக்கொடுத்தான் மன்னுந்தற் சோந்தார்க்கு, விண்கொடுத்தா னவன்கொடுத்த விரித்துரைப்பன் கேளென்றாள்", "மிக்கதனங் களை மாரி மூன்றும் பெய்யும் வெங்களிற்றை மிகுசிந்தா மணியைமேனி, யொக்க வரிந் தொருகூற்றை யிரண்டு கண்ணை யொளிதிகழுந் திருமுடியை யுடம்பி னூனை, எக்கிவிழுங் குருதிதனை யரசு தன்னை யின்னுயிர்போற் றேவியை யீன்றெடுத்த செல்வ, மக்களைவந் திரந்தவர்க்கு மகிழ்ந்தே யீயும் வான்வர்தா மறைந்தபதி மாணு ஆரே" (நீல சமய) என்னும் பாடல்களால் உணர்க

(1ஶ - ம்) கூ6 '
என்பிறகொழியவிறைபோயநினனடி', ' இருநதோய நினனடி
'

தீமொழிக கடைதத செவியோய் நின்னடி
வாயமொழி சிறநத நாவோய் நினனடி
நரகா துயாகெட நடபபோய நினனடி
உரசா துயர மொழிபபோய் நினனடி
வணஙகுத லலலது வாழ்ததலென் னாறிற
கடங்கா தென்ற வாயிறை முனனாப
போதி நீழற பொருநதித தோனறும
நாதன பாத நவைகெட வேததித
தீவ திலகை சேயிழைக குரைககும

௬௭. தீமொழி - பொய, குறளை, கடுஞசொல், பயனிலசொல் என்பன, மொழிககு - சொலலைக கேளாதிருததற்கு

௬௮ வாயமொழி - சததியம

௬௯ நரகாகளிற சிலாககுக கிலேசசாநதி

செயவிததறபொருட்டு மன மிரஙகி ஒரு ஜாதகததிற

புததன நாகலோகததிறகுச சென்றுனெனபாாத

வின, இஙஙனங கூறினா, "அருவினை சிலகெட வொருபெரு நாகிடை, எரிசுடா மணிமல ரெனவிடு மடியினை" (வீர யாபபு கக, உதாரணம)

ஏ0. உாகா - நாகா ; நாகாகளுககுக

கருடனூலுணடாகிய துன்பம்

நீங்கும பொருட்டு அவனுககுத தயாதருமததை உபதேசஞசெயது அவனால் அவாகளுககு அமிாதஙகிடைககுமபடி புததன செயதானெனபது ஒரு ஜாதக கதை இதனைப பினனுளள செயயுடகளாலறிக "மீதியல கருடனை விட வா வொடுபகை விதிமுறை கெடவறம வெளியுற வருளினை", "பொற புடை நாகாதந துயரம போககினை", "பைஙநாகா குலமுயய வாயமிழ்தம பகாநதனையே", "ஆரமிழ்த மணிநாகா குலமுயய வருளினையே", "வாா சிறைபபுள் ளரையறகும வாயமைநெறி பகாநதனையே" (வீர யாபபு கக, உதாரணஙகள்) தயையைப புலபபடுததுதலேயே பயனாக நினைநது ஸ்ரீ ஹர்ஷ கவி யெனபவரால வடமொழியிற செயயபபடடுளளதாகிய ஜீமூதவாகனன சரிதமாயுளள நாகாநந்தமெனனும நாடகததை உறறுநோககின, அஃது ஈண டுககூறிய புததஜாதக கதையின வழிபபட்டதாக யாவருககும விளஙகு மெனபா

எக - உ வாழ்ததல அடஙகாது, இபபடியே "

ஆயிா வாாததாழியங திருநதடி, நாவா யிரமிலே

னேததுவ தெவன" (கு - கoச - ரு) என று முனனும

வநதிருததல காணக

எச புததனை நாதனெனறல மாபு, இதனை, "

நவையறுநாதனலலறம

பகர்வோா" (உஅ : எக), "நாதனலலறங கேட்டலை விருமபி" (உஅ அக) என இநநூலுள்ளே பினவருவனவறறாலுணாக புததாகளிற சிலா தேவா களையும நாதரெனபதுணடு நவை - குறறம.

எடு. சேயிழைககு உரைக்கும் -
மணிமேகலைககுத தீவதிலகை சொல்லுவாள்

கக.—பாத்திரம்பெற்ற காதை

க௨எ

குடிபபிறப பழிககும விழுப்பங் கொலலும்
பிடிதத கலவிப பெருமபுணை விடூஉம
நாணணி களையு மாணெழில சிதைககும
பூணமுலை மாதரொடு புறஙகடை நிறுததும்
பசிபபிணி யெனனும பாவியது தீாததோர்
இனசசொ லளவைக கென்னா நிமிராது
புன்மரம புகையப புகையழற பொஙகி
மனனுயிா மடிய மழைவளங கரததலின்

இனிப பசியின கொடுமை கூறபபடுகினறது

“பசிபபிணி யெனனும பாவி” (அ௦) எனபதனை ‘அழிககும’ (எக) எனபது முதலிய முறறுவினைகளோடு தனிததனியே கூட்டுக

எக குடிபபிறபபு அழிககும - பசி, தனனுறபற்றபபட்டாருடைய உயாகுடிபபிறபபைக கெடுககும, அககுடியிலிருநத முனனோாகளுககிலலாத

இழிநதசெயலகளே அவாகளிடதது உளவாககலான இவவாறு கூறபபட்டது, "தொலவரவுந தோலுங கெடுககுந தொகையாக, நல்குர வெனனு நசை" (குறள், கOசரு) விழுபபஙகொலலும - சிறபபினைக கெடுககும

எள கலவிப பெருமபுணை விடேம - கலவியாகிய பெரிய தெபபததை நீககும, "நறபொரு ணனகுணாநது சொலலினு நலகூாநதாா, சொற் பொருள சோாவு படுமெ" (குறள், கOசகு), "பிறநத குலமாயும பேராணமை மாயும, சிறநததங கலவியு மாயும" (நாலடி உஅ௫) என வருதல காணக

எஅ நாண அணி களையும - நாணுகிய ஆபரணததை நீககும, அழகு செயதலின, நாண அணியெனபபட்டது, "அணியன்றே நாணுடைமை சானறோாககு" (குறள், கOகச)

அO. பணபிறகுப பணபி இல்லையேனும தனனுற சாாபபட்டாரிடத துள்ள எலலா நனமைகளையும அழிததறகொடுமைபறறிப பசியைப பாவி யெனறாா, இபபடியே,
என்று வருதல ககணக.
"இனமை யெனவொரு பாவி" (குறள், கOசஉ)
அது - அபபசியை

அக இசை - புகழ் அளவைககு - அளததற்கு என் நா நிமிராது - எனது நா எழமாட்டாது, நிமிாதல - பேசுதறகு முயறல, உபகாரி களின புகழ் அளவுபடாதெனறபடி

பசி யாரையும வருததி வேறுபாடுறுவிககு

மெனபதறகு உதாரணமாக விசுவாமிததிர முனிவா வறடகாலமொனறில நாயூன தினபதறகு முயன றதைத தீவதிலகை இனிச சொலலுவாள.

அகூ மழை வளம காததவின - மழையாகிய செல்வம மறைநது போனமையால. பு. மணி உஅ . கடுள.

(௧௫ - ம்) எஅ ‘நாணிவினககளையும’ அகூ ‘மழைவளஙகரபப’.

அரசு தலை நீங்கிய வருமறை யந்தணன்
இருநில மருங்கின் யாங்கணுந் திரிவோன்

அரும்பசி களைய வாற்றுவது காணான்
திருந்தா நாயூன் றின்னுத லுறுவோன்
இந்திர சிறப்புச் செய்வோன் முன்னர்
வந்து தோன்றிய வானவர் பெருந்தகை

மழைவளந் தருதலின் மன்னுயி ரோங்கிப்
பிழையா விளையுளும் பெருகிய தன்றே
ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோர்

அச. அந்தணன் - விசுவாமித்திர முனிவர்.

அரு. அரும்பசி - தீர்த்தற்கரிய பசியை தற்குரிய உணவு யாதொன்றையும் காணாமை

ஆற்றுவது காணான் - தணித

அஎ. விசுவாமித்திரமுனிவர் பசியின் கொடுமையால் நாயூன் தின்பதற்கு முயன்றாரென்பதை மனுஸ்மிருதி, ௧0 - ஆம் அத்தியாயம், ௧0அ - ஆம் சுலோகத்திற் காண்க

அஅ இந்திரசிறப்பு - பலியிடுதல் (வைசவதேவம்); இது மற்றைத் தேவர்களுக்கும் உரித்தெனினும் தலைமைபற்றி 'இந்திரசிறப்பு' எனப்பட்டது, உண்பதற்கு முன்பு இதனைச் செய்தல் வேண்டுமென்பது விதி

அகூ. வானவர் பெருந்தகை - இந்திரன்

௯௧. பிழையா விளையுள் - தப்பாத விளைவு; "வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாக" (பொருந். உசசு - எ); "வெள்ளமா றாது விளையுள் பெருக" (மதுரைக். ௧0௧)

அகூ - ௯௧. மழைவளங் கரத்தலின், அந்தணன் திரிவோன் காணான் உழுவோன் செய்வோன முன்னர் வந்துதோன்றிய பெருந்தகை தருதலின, ஓங்கிப் பெருகியதனறே.

கஉ. ஆற்றுநர்க்கு - பொறுக்கும் வன்மையையுடையோராகிய செல்வர்க்கு; ஆற்றுநர்க்களிப்போர் பயன்கருதிச் செய்வோராகின்றமையின, 'அறவிலைபகர்வோர்' என்றார். "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனும், அறவிலை வாணிக னாஅ யல்லன்" (புறநா கஙச.)

கங. ஆற்றுமாக்கள் - தரித்திரர்; "எற்றகை மாற்றாமை யென்னு ளூந் தாமவரையா, தாற்றுதாரக வேதா மாண்கடன்" (நாலடி கஅ)

கச மேற்று - மேலது.

கக - ச. வாழ்க்கை களைவோர் மேற்று

கஉ - ச. இவ்வடிகளின் கருத்து, "எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர், (பி - ம்) அச 'அரசு நீங்கிய' அஅ. 'இந்திரச்சிறப்பு' கo 'ஓம்பி' கச. 'கெறிவழக்க'

கக.—பாத்திரம்பெற்ற காதை

கஉகூ

மணடிணி ஞாலததது வாழ்வோர்க கெலலாம்
உணடி கொடுததோ ருயிர்கொடுத தோரே
உயிர்ககொடை பூணட உரவோ யாகிக
கயககறு நலலறங கணடனை யெனறலும
விட்ட பிறப்பிலயான் விரும்பிய காதலன்
திட்டி விடமுணச செலலுயிர் போவுழி
உயிரொடு வேவே னுணர்வொழி காலதது
வெயிலவிளங கமயத்து விளங்கித

தோன்றிய

சாது சக்கரன் றனையா ஞாட்டிய
காலம் போலவந்தோர் கனுமயக குற்றேன்

பிறாக்கிவோர் தமக்கீபவென, வினைததுரைததனன யாஞுக"

(புறா ககக) எனபதில வந்திருததல காணக

கடு மணடிணி ஞாலதது - அணுககள செறிநத நிலவுலகததில, "மணடிணிநத நிலனும" (புறநா. உ)

கக. மூ புறநா கஅ

கள உயிர்கொடை - உயிரைககொடுத்தல்.

உரவோயாகி - வலிய அறிவினையுடையோயாகி

கஅ கயககு - கலஙகுதல, "கயககறு மாககள் கடிநதனர கேளாய" (கக அகு) எனபர பினனும 'கணடனே' எனறது தெளிவுபற்றி என்றலும - என்று நீவதிலகை சொலலலும

கக விடடபிறபபு-போனபிறபபு

காதலன-கணவனுகிய இராகுலன

௪00. இட்டிவிடமுண - திருஷடிவிஷமெனனும பாமபு தீணட, மணி க • சக - ஆம அடியின குறிபபைப பாாகக உயிரபோவழி - உயிர போனவிடதது

கக - ௪00 காதலன உயிரபோவழி

௪0க உயிரொடு வேவேன - அவன்

பிரிவாற்ருது நீயிறபாயாது உயிரொடு வேவாநிறபேன

வேவேன பெயா

கOO - கOக. மணி க சக - ௫O

கOஉ மணி ௫ சுO, கO உஎ

கOரு ஊட்டிய - உணணசசெயத

கOச. கனுமயககுறறேன - கனுவாகிய மயககததை அடைநதேன

கக - கOச காதலன உயிாபோவுழி வேவேன உணாவொழி காலத தூக கனுமயககுறறேன

(பி - ம்.) கக 'பிறபபின'

17

கO௫ ஆங்கதன் பயனே யாருயிர் மருநதாய்
ஈங்கிப் பாத்திர மென்கைப் புகுநதது
நாவலொடு பெயரிய மாபெருந் தீவகதது
விததி நலலறம விளைநத வதன்பயன
துயபபோா தமமனைத துணிசசித ருடுதது
ககO வயிறறுசாய பெருமபசி யலைததற கிரஙகி
வெயிலென முனியாது புயலென மடியாது

புறங்கடை நின்று புன்கண் கூர்ந்துமுன்
அறங்கடை நில்லாத் தயாவோர் பலரால்
ஈன்ற குழவி முகங்கண் டிரங்கித்
தீம்பால் சுரப்போ ளென்முலை போன்றே

கoரு அதன் - அக்கணுவின்

கoரு - கூ உயிர் உடம்பினீங்கும் பொழுதுள்ள நினைப்பின் பயனை

மறுபிறப்பில் அவ்வுயிர் அடையுமென்பது தொன்னூற்றுணிபாதலின் இங்ஙனம் கூறினள், மணி கஎ கoக - எ இக்கருத்தை, "பிறப்பென்னும் பேதைமை" (கூகஅ) என்கிற குறளுக்குப் பரிமேலழகரெழுதிய விசேடவுரையாலுமுணர்க கoள சமபுத்தீவில்

கoஅ நல்லறத்தை வித்தி. பயன் - பயனை, என்றது பலவகைத்தாகிய செல்வத்தை

கoகூ துய்ப்போர் தம்மனை - அனுபவிக்கும் செல்வமுடைய வீட்டில் துணிச் சிதருடுத்து - கிழிந்த சீரைகளை உடுத்திக்கொண்டு சிதர், சிதாரெனவும் வழங்கும்

ககo வயிறுகாய பெரும்பசி மணி கஎ கூ

ககக முனியாது - வெறுக்காமல் புயலென மடியாது - மழை யென்று ஓரிடத்தில் தங்காமல், மடிதல் - தங்குதல், "மல்லற் பேரூர் மடி யின்" (பெரும்பாண் உகஎ)

ககஉ புறங்கடைநின்று - தலைவாயிலில்

னறுகொணடு. புனகண கூாநது - துனபமிகுநது , " அகததாரோ வாழ்வாரென றணஞுநது நோககிப, புகததாம பெருஅா புறஙகடை பறறி, மிகததாம வருநதி யிருபபரோ மேலெத, தவததாற றவஞசெயயா தாா " (நாலடி கூக)

ககஉ - கூ முன அறஙகடை - முறபிறபபிற செய்தபாவததால நில லூது - ஓரிடததில நிலலாது. அறததினீககபபட்டமையின, பாவம அறங கடையெனபபபடடது , " அறனகடை நினறுரு ளெலலாம " (குறள், கசஉ)

ககடு சாபம்பாள - தாய

(பி - ம்) கoஅ 'விததியால' ககஉ, 'நினறுபுனகூாநதிரநதது முன றங'

கக.—பாத்திரம்பெற்ற காதை

ககூக

நெஞசுவழிப படூஉம விஞசைப பாததிரத் தகனசுரைப பெயத வாருயிா மருநதவா முகஙகணடு சுரததல காணடல வேட்கையே னென

மறநதே னதன்றிற ஙீயெடுத துறைததனே
கஉ0 அறஙகரி யாக வருளசுரந தூட்டும
சிறநதோரக கலலது செவவனஞ சுரவா
தாஙகன மாயினை யதன்டய னறிநதனே
ராங்குநின் றெழுவா யெனறவ ளுரைபப்த
தீவ திலகை தனனடி வணஙகி
சஉரு மாபெரும பாததிர மலாககையி னேநதிக
கோமகன் பீடிகை தொழுதுவலஞ கொணடு
வானூ டெழுநது மணிமே கலைதான
வழுவறு தெயவம வாயமையி னுரைதத
வழுநாள வநத தெனமகள வாராள

ககசு நெஞசுவழிப படூஉம - மனததினவழியே ஒழுகும விஞ்சை விததை

ககள சுரை - ஈணடுபபாததிரததில உளளீடிலலாது குழிநதபாகம.

சுகள - அ அவா முகஙகணடு - மேறகூறிய பசியாளாகளுடைய வாடிய முகஙகணடு வேடகை - விருபபம என - எனறு மணிமேகலை பசாலல

ககக அதன திறம - அபபாததிரததின வரலாறறை அதனதிறம மறநதேன

கஉ0 அறமகரியாக - தருமமே சானறாக

அருளாவது, “ ஒனறின

துயாகணடாற காரணமினறித தோனறும இரககம” எனபா (நு) புறநா ஞூற்று உரையாசிரியர், “தொடாபுபறறுத இயலபாக எலலாவுயிரகண மேலுஞ செலவது” எனபா பரிமேலழகர், குறள், உகூ -

ஆம அடி அவ

கஉக (பாததிரம) சுரவாது

கஉஉ ஆஙகனமாயினை - அறஙகரியாக

அருளசுரநதூட்டும அததன மையை யுடையாயாயினை ‘

அவாமுகஙகண்டு சுாததல காணடல வேடகை யென’

(ககள) என்று முனபு கூறியதனுல, ‘ அதனபயனறிநதனை’

எனறுள

கஉரு அவள - தீவதிலகை

கஉசு கோமகன பீடிகை - புததனுடைய பாத

பீடிகை

கஉஅ தெயவம - மணிமேகலாதெயவம

(பி - ம்) ககசு ‘ பாததிரமகன ’ ககஅ ‘

சுரததிலவேடகையே ’ கஉக

அலலதீவளஞசுரவாது ’ கஉஉ. ‘ ஆஙகண

மாயிழையதனபய ’

கரு0 வழுவா யுணடென மயஙகுவோனை முன்னா
வநது தோன்றி யவர்மயக் கங்களைந
தநதி லவாக்கோ ரறபுதங கூறும
இரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகத தானைத துசசயன றேவி
கருரு அமுத பதியயிற் றரிதிர றேன்றித
தவ்வைய ராகிய தாரையும வீரையும
அவவைய ராயினீர நுமமடி தொழுதேன்
வாயவ தாக மானிட யாககையிற
றீவினை யறுகெனச செயதவ நுமககிங
க௪0 கறவண வடிக டமபாற பெறுமின
செறிதொடி நலலீர் றுமபிறப பீங்கிஃ
தாபுத திரன்கை யமுத சுரபியெனு
மாபெரும பாத்திர நீயிருந தொழுமெனத்

கரு0
சுதமதி

வழுவாய - தபபுதல் என - என று நினைதது.
மயஙகுவோள -

கருக சுதமதியோடு மாதவியையும உளபபடுதது '

அவர்' என்றா கூஉ அந்நில - அவவிடததது. மேகலை சொல்லுவாள்

அற்புதம - ஆச்சரியம கூறும - மணி

கஉஎ - கூஉ மணிமேகலைதான், மயஙகுவோண தோனறிக களைநது அவர்கு ஓர அற்புதங கூறும முனனர வநது

கூசு தேவியெனறது சுதமதியை

கூரு - சு பூ மணி எ' கூஅ - கூ.

கூகூ தவவையர - தமகசைமார கூஎ

அவ்வையர - தாயமார

கூஅ - கூ வாயவதாக - வாய்ப்புடைததாகுக செயதவம நமககு வாய வதாகவெனக, "வாயவ தாகவின் மனபபாட்டறம" (உக கஎக) எனபா பின்னும, "வாயவதின வநத குரவை" (சிலப் கஅ. சஎ), "வாய்வதிற, நாதையுந தாயுந தொழுதெழுக" (ஆசார இ)

கசo - சக

கொள்ளுமின்

உம பிறபபின வரலாற்றை அறவணவடிகளிடம அறிநது

கசக - ரு இஃது, ஆபுததிரன கையிலிருநத அமுதசுரபியெனபபடு கினற மிகச்சிறநதுள்ள பாததிரம, இதனை நீருந தொழுமினெனறு மணி மேகலை சொலல

(பி - ம்) கஅ௦- 'வழுவாலுணடென மயஙகுவோள' கஅ௪ 'தாகதத' கஅ௯ - ௯ 'அமுதவதிவயிற ரேுனறியென, றவவையாகிய' க௪௦ 'அற வண ரடிகள்'

கக.—பாத்திரம்பெற்ற காதை

௬௫௫

தொழுதன ரேததிய தூமொழி யாரொடும
க௪௫ பழுதறு மாதவன பாதம படர்கேம
எழுகென வெழுந்தன ளிளஙகொடி தானென

கக.—பாததிரமபெற்ற காதை முற்றிற்று.

க௪௪ தூமொழியார - சுதமதியும மாதவியும்.

க௪௫ பழுது - குறறம இனி, "பழுதொழிந தெழுநதிருந்தான்" சிலப் கக. ௬௯) எனபதில 'பழுது' எனபதறகு உடமபெனறு அடி யார்க்குநல்லார் பொருள்செயதிருத்தலால, பழுதறுமாதவ னென்பதறகு உடறபறறொழிநத அறவணவடிகளென று பொருள்

கூறினும பொருந்தும , “ செயதவ யாககையின், மேவினை ஞயினும வீழ்கதிர போன்றேன்” (உச: சoக - உ) என்று அறவணவடிகள கூறியதாகப பினபு கூறுதல் காண்க படாகேம - செலலுவேம

கசசு. இளஙகொடி - மணிமேகலை இளஙகொடி, நீ எழுகவென்று சொலலி எழுநதனளெனக.

க - கசசு மணிபலலவததில தெயவம நீஙகியபினனா மணிமேகலை தாழநது நோககித திரிய, தீவதிலகை தோனறி, ‘யாரீ’ என்றலும, ‘சே ளாய எனவரவு ஈது, பயன இது, அனனைய நீயார’ எனறலும, தீவதிலகை உரைககும , அஙஙனமுரைபபவள, எனறுரைததலும, மணிமேகலை விருமபிப பீடிகையைத தொழுது வணஙகிக கூடி வலஞசெயது நிறறலும, அவள கையிற பாததிரம புகுநதது , புகுதலும மகிழவெயதி, ‘வாழததலை எனனு விறகடஙகாது’ எனறுள , எனற மணிமேகலையின முனனாத தீவதிலகை உரைககும , அஙஙனமுரைபபவள, ‘ கணடனை ’ எனறலும, மணிமேகலை ‘ காணடல வேட்கையேன ’ என, அவளுரைபப மணிமேகலை வணஙகி எநதி வலஙகொணடு எழுநது மயஙகுவோள முனனா வநதுதோன்றிக களைநது கூறும, அங்ஙனங கூறுகினறவள், தொழுமென, தொழுதேததிய அவரொடுமே இளங்கொடி எழுநதனளென வினைமுடிவு செயக

பனிரண்டாவது

அறவணர்த்தொழுத காதை

[பனிரண்டாவது மணிமேகலை
பாத்திரங்கொண்டு
தன்னூர் அறவணர்த்தொழுத பாட்டு]

ஆங்கவர் தம்முட னறவண வடிகள்
யாங்குள ரென்றே யிளங்கொடி வினாஅய்
நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவின்
உரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி
மைம்மலர்க் குழலி மாதவன் றிருந்தடி
மும்முறை வணங்கி முறையுளி யேத்திப்
புதுமலர்ச் சோலை பொருந்திய வண்ணமும்
உதய குமர னுற்றுரை செய்ததும்
மணிமே கலாதெய்வ மணிபல் லவத்திடை
அணியிழை தன்னை யகற்றிய வண்ணமும்
ஆங்கத் தீவகத் தறவோ னாசனம்
நீங்கிய பிறப்பு நேரிழைக் களித்ததும்

அளித்த பிறப்பி ளுகிய கணவனைக்
கனிகாய னெடுங்கட் கடவுளிற் பெற்றதும
கடு தவவைய ராகிய தாரையும வீரையும

க அவா - சுதமதி, மாதவி
உ இளங்கொடி - மணிமேகலை
கொண்டு
விஞஅய = விஞவி - கேட்டு

ச உரைமூதாளன - அறவணவடிகள் குறுகி -
அடைந்து
ரு - ச மணி உச. ககூ - 600, " நரைமூ தாளா
" (புறநா இஉ)
கூ. குழலி - மணிமேகலை சு. முறையுளி -
விதிப்படி
எ சோலை - உவவனம.
கக - உ ஆசனம பிறப்பை அளித்ததும
கச கடவுளின - மணிமேகலா தெயவததால
கரு - கூ வீரை மதுமயககததால
யானைக்குமுனனே சென்றும,
(பி - ம்) கூ 'குழலியா மாதவன' எ
'பிறபபிஞயிழை கணவனை'
'சோலைபனொருநதிய' கரு

கஉ.—அறவணர்த்தொழுத காதை

கஙரு

வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்ததுகே டெய்தி
மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியும
கோதையஞ் சாய னின்னொடுங் கூடினா
ஆங்கவா தந்திற மறவணன் றன்பா
பூங்கொடி நல்லாய கேளென் றுரைத்ததும
உரைத்த பூங்கொடி யொருமூன் றுமந்திரம
தனக்குரை செயதுதா னேகிய வண்ணமும
தெயவம போயபின் றீவ திலகையும
ஐயென த்தோன்றி யருளொடு
மடைந்ததும
அடைந்த தெயவ மாபுத்திரன் கை
வணங்குறு பாத்திரம வாயமையி
னளித்ததும
ஆபுத்திரன்றிற மறவணன் றன்பாற
கேளென் றுரைத்துக கிளரொளி
மாதெயவம
போகென மடந்தை போந்த வண்ணமும

௩.0 மாதவன் றனனை வணங்கின ளுரைததலும
மணிமே கலையுரை மாதவன கேட்டுத
தணியா வினபந தலைததலை மேலவாப
பொருளொடு மாதா நறறிறஞ் சிறகக
உரைமுனை வாயசீ பிவாதிற முரைகசேன
௩௫ நின்னொடுந தெயவ நினககெடுத துரைதத

தாரை

நிலாமுறறததினமேல ஏறி வீழநதும இறநதமையால, 'தாரையும் வீரையும, வெவவினை யுருபப விளிநது' எனறார், மணி கஉ சரு - அ

௧எ - அ ழ மணி ௪0 ' எ௬ - ச ௧௬ திறம - வரலாறு

உ௧ பூஙகொடி - மணிமேகலாதெயவம மூனறுமந்திரம ' மணி. ௧0 : அ0 - ௬௧

உச ஐயெனத தோனறி - விரைவாகத தோனறி.

உரு தெயவம - தீவதிலகை உஎ - அ மணி ௧௧. ருஉ,

உ௬ போக என - போவாயெனறு சொலல மேலவருவன அறவணவடிகளுடைய கூறறு

௩உ தலைததலை மேலவா மணி உ ரு,

௩௩ மாதா ' விளி நறறிறம - நலல கூறுபாடுகள

௩ச உரைககேன - உரைபபேன.

(1ரி - ம்) உசு 'வணஙகுபாததிர' உஅ '
கேளெனறுரைதத' கூ 'பொறறொடிமாதவர'

அந்நா ளன்றியு மருவினை கழூஉம
ஆதி முதலவ னடியிணை யாகிய
பாதபங் கயமலை பரவிச் செல்வேன்
சசசய மாளுங் கழறகால வேநதன
துசசயன் றனனையோர் சூழ்பொழிற்
கணடேன்
மாபெருந தானை மன்ன நின்னொடும
தேவியா தமககுந தீதின் றேவெண
அழிதக வுளளமோ டாற்றின ளாகி
ஒளியிழை மாதாக குறறதை யுரைபபோன்
புதுககோள யானைமுன போறறுது சென்று
மதுககளி மயககத்து வீரை மாயநதது'உம
ஆஙகது கேட்டோ ராயிய மேறித
தாஙகாது வீழநது தாரைசா வுறறதூஉம
கழிபெருந துன்பங காவல னுரைபபப

௫௦ பழவினைப பயனீ பரியலென் றெழுநதேன்
ஆடுங கூததிய ரணியே போல
வேற்றோ ரணியொடு வநதீரோவென
மணிமே கலைமுன் மடககொடி யாதிறம
துணிபொருண மாதவன் சொலலியு
மமையான்

---

௫௫ அநநாள அன்றியும - அந்தநாளிற்
சென்றதலலாமலும

௫௮ பாதபங்கயமலை : மணி ௯௦ : ௬௧ - ௮.

௫௮ - ௬௦ செல்வேன் தசசயனை ஓர் பொழிலிற்
கண்டேன்.

௬௬. உற்றதை - உறறதுனபததை.

௬௫. புதுககோள் யானை - புதிதாகப
பிடிததுக்கொண்டு வரபபட்ட யானை ; துறுந் ௧௨௧.

௬௭. அது - வீரைமாயநதது அரமியம - நிலாமுற்றம
௬௯ கழிபெருந துனபம - மிகபபெரிய துனபம, அவவிருவரும
இறந்த பெரியதுனபமுமாம, கழிதல - நீஙகுதல

௬௯ - ௭ மாயநததும் சாவுறறதுமாகிய
துனபததைத காவலனு ரைபப.

௭௦. பரியல - வருநதாதே
௭௧ - ௨ "ஆடுங கூததாபோ லாருயி ரொருவழிக, கூடிய கோலத
தொருஙகுநின றியலாது" (சிலப் ௨௮ · ௧௬௫ - ௬)
௭௪ அமையான - தணியானாகி

(பி - ம்) கஎ 'மாதவ முதலவனடி' கஅ 'பஙகயமலாபாவிச' ௨௨ 'நீனைனரேவென' ௨௩ 'ஆறரூஞஙி' ௨௫ 'யானையைப போற்ருச்' ௨எ 'கேடடாளரமிய' ௫௪ 'ஆடுகூததாணியே' ௫௨ 'வேரோணி'

கஉ.—அறவணர்த்தொழுத காதை

கஙஎ

பிறவியு மறவியும பெற்றியி னுணாநத
நறுமலாக் கோதாய நலங்கிளை கேளாய
தருமத தலைவன் றலைமையி னுரைதத
பெருமைசா னலலறம பெருநா தாகி
இறுதியி னறகதி செலலும பெருவழி
அறுகையு நெருஞசியு மடாநதுகண
ணடைத தாஙகுச
செயிராவழஙகு தீககதி திறநது கலலென்
றுயிராவழஙகு பெருநெறி
பொருதிறமபடடது
கணபனி விழுஙகிய செங்கதிா மணடிலம
உணடெனவுணாத லல்லது யாவதும
கணடினிது விளஙகாக் காடசி போன்றது
சலாகை நுழைநத மணித்துளை யகவையின
உலாநீர்ப பெருஙகட லோடா தாயினும

ஆஙகுக துளை வழி புகுநீர போல
வீஙகு நலலற மெய்தலு முணடெனச
எ0 சொலலலு முணடியான் சொலலுத
தேறறூா

ருரு அறவி - புணணியததோடு கூடியவழி

ரு௬ நலகினை கேளாய - உவநது கேளாய, நலகுதல் - உவததல், " நலகினு நலகா ஞயினும " (புறநா அ0)

ருரு - ௬ மணி உக க0௫ - ௬

ருஎ. தருமதலைவன - புததன, மணி கக ரு0

௫௯ இறுதியில நறகதி - நிருவாணம பெருவழி - தருமம.

௬0 அறுகை - அறுகமபுல கணணடைததாஙகு - இடம அடைககப படடாறபோல

௬க. செயிா - குறறம

௬உ உயிாவழஙகு
போகுமவழி (சிலப் உஅ

பெருநெறி - பிறநதிறககும உயிாகளெலலாம
களகூ - ச.) ஒருதிறமபடடது - ஒருவழிபபடடது

௬௩. செஙகதிாமணடிலம - சூரியமணடலம.

௬ச. யாவதும - சிறிதும. ௫௯ - ௬௫. பெருவழி

போனறது

கூகூ சலாகை - சிறிய நாராசம அகவையின - உளளிடத்தே.

எ0 யானசொலலலும் உணடே. தேறறா - தெளியாா

எ0 - எக மககள் தேறறாாதலின

(பி - ம்.) ௬௧ 'இறுதிநறகதி' கூ0 'படாநது கணணடைத' கூக-உ 'கல்லென் றுயிர்' கூரு 'தனமணிவிழுஙகிய' எ0 'சொலலுமுணடியான'

மலலணமா ஞாலதது மககளே யாதலிற
சககர வாளததுத தேவ ரெலலாம
தொகசொருங கீணடித் துடிதலோ கதது
மிகஙோன் பாதம விழுநதன ரிரபப
இருளபரநது கிடநத மலாதலை யுலகததது
விரிகதிாச செலவன் றேன்றின னென்ன
ஈரெண ணூறறோ டீரெட் டாணடிற்
பேரறி வாளன் றேன்றுமதற பிற்பாடு
பெருஙகுள மருஙகிற் சுருஙகைச சிறுவழி
இருமபெரு நீததம புகுவது போல

அளவாச சிறுசெவி யளப்பரு நல்லறம்
உளமலி யுவகையோ டுயிர்கொளப் புகூஉம்
கதிரோன் றோன்றுங் காலை யாங்கவன்
அவிரொளி காட்டு மணியே போன்று

எரு தொக்கு - கூடி துடிதலோகம் - துஷிதலோகம், இஃது உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் ஒன்பதாவது, மஹாராஜிகலோக முதலிய தெய்வலோகம் ஆறனுள் நான்காவது

எச மிக்கோன் - சிறந்ததேவன், இவன் பெயர் பிரபாபாலனென்று சில புத்தநூல்களால் தெரிகின்றது

எஉ - ச மணி ரு0 எ - கூ எகூ செல்வன் - சூரியன்

எரு - கூ புத்தன் தோற்றத்துக்குச் சூரியோத்தத்தை உவமை கூறி யிருத்தலை, இந்நூலிற் பலவிடத்தும் காண்க (க0. க0 - கக, ௧உ அரு - கூ, உக ககூரு - எ, உகூ சகூ)

எஅ பேரறிவாளன் - புத்தன் பிறபாடு - பின்னுக, இஃது ஒரு சொல், "பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற பாடு" (சிலப் கரு க)

எச - அ ஓராப்பத் தோன்றும்

எகூ - அ தோன்றினனென்னப் பேரறிவாளன் தோன்றுவான்

எகூ சுருஙகை - மதகு சிறுவழி - சிறுவழியில
அ0 நீததம - வெளளம அக செவி - செவியில
அஉ உயிா உவகையோடு கொளள
எகூ - அஉ சிறுவழியில நீததமபுகுவதுபோலச
சிறுசெவியில நலல நமபுகும
அரு காலை - காலததில அசு மணி - சூரியகாநதம
(பி - ம்) எக 'மககளை ததிரசசெலவனறேனறிணி
யாதலிற' எரு
துழிதபோகததது' எடு 'விணபாநதுகிடநத' எளு '
விசிததிரச செலவன' எகூ 'சுருஙகிற சிறுநெறி' அஉ '
உளமலைபுவகை' அரு 'காலையாஙகணவி'

கஉ,—அறவணர்த்தொழுத காதை

கநுகூ

அறு மைததிருள கூாநத மனமாசு தீரப
புதத ஞாயிறு தோன்றுங காலைத
திஙகளு ஞாயிறுந தீஙகுறா விளஙகத
தஙகா நாணமீன் றகைமையி னடசகும
வானம பொயயாது மாநிலம வளமபடும
கூ0 ஊனுடை யுயிரக ளுறுதுயா காணு

வளிவலங் கொட்கு மாதிரம் வளம்படும்
நளியிரு முந்நீர் நலம்பல தருஉம்
கறவைகன் றார்த்திக் கலங்கறை பொழியும்
பறவை பயன்றுய்த்த துறைபதி நீங்கா
கூடு விலங்கு மக்களும் வெரூஉப் பகை நீங்கும்
சலஞ்சல நரகரும் பொருங் கைவிடும்

அரு. மைத்து - கருத்து

மேல்வருவன. புத்தன் அவதரிக்குங் காலத்து உளவாகும் நற்குறிகள்.

அஎ தீங்கு உறுவிளங்க - தீமைகள் உறாமல் விளங்க, விரோதமில்லாம லிருக்கவென்றபடி.

அஅ நாணமீன் - நட்சத்திரங்கள் அகூ. வானம் - மேகம்.

கூ0 உடம்புமெலிந்த உயிர்கள் துயரைக்காணா, உடையுயிர் வினைத் தொகை ஊனுடையுயிர் - மக்கள்முதலிய உயிர்களுமாம்

கூக வளிவலம் கொட்கும் - காற்று வலமாகச் சுழலும், "வலமாதிரத்தான வளிகொட்ப" (மதுரைக். ரு) மாதிரம் - திசை, மலையுமாம்,

"மாதிரங் கொழுக்க" (மதுரைக் சுo)

கூஉ நளி இரு முந்நீர் - நீர்செறிந்த பெரியகடல, "நளியிரு முந்நீர் நாவா யோட்டி" (புறநா கூசு), முந்நீர் எழுவாய நலம் - தூசுகோலை சங்கமொளிரும்வளம் வெண்முத்த, நீர்ப்படு முப்பின்னே டைந்து" (சிலப் சுo கoஎ, மேற்) எனனும் வளங்கள்

கூகூ கறவை - கறத்தலையுடைய பசுக்கள் கன்று ஆர்த்தி - கன்றை

உணணசசெயத கலம நிறை பொழியும - கறவைககலமும அதனினினறும பாலசொரியும சாலும வழியுமபடி பாலைபபொழியும, நிறை - சால, "பீரி வாபு பாநத நீரறு நிறைமுதல" (பதிற் கஙு), "கனறருததி மஙகையா கல நிறை பொழிதா, நினறமேதி" (சீவக கூஙூ) கறவைகள் பொழியும

கூசா பறவைகள நீஙகா, புற,நா உ௦ தயதது அனுபவிதது, புசித தெனறுமாம

கூஙு மிருகசாதியும மனிதசசாதியும தமமுள மாகிய பகைமையை ஒழியும
அஞசுதறகுக காரண

கூசு அஞா - துனபம அஞரை நரகசசாதியும பேயசசாதியும விட டொழியும

(வி - ம்.) அஙு. 'மனமாளகழுஉம' அகூ 'வளமபடுமே' க௦ 'உயிரகள விறுவ தயா' கக 'வலஙகொளளும' கஙு 'பெருமபகை நீககும'

கூனுங குறளு மூமுளு செவிடும
மாவு மருளு மனனுயிா பெறறு
அநநாட் பிறநதவ னருளறங கேடடோா
இன்னுப பிறவி யிகநதோா ராகலிற
போதி மூலம பொருந்திய சிறபபி
ஞதன் பாத நவைகெட வேத்துதல
பிறவி தோறு மறவேன மடககொடி

மாதா நினைால வருவன விவ்வூா
௪௦ஒ ஏது நிகழ்சசி யாவும பலவுள
ஆஙகவை நிகழ்நத பின்ன ரலதை
பூஙகொடி மாதா பொருளுரை பொருந்தாய்

கள மூ சிலப் இ · ககஅ கூன - வளைவு, ஈணடு வளைவையுடைய வடிவததிறகு ஆகுபெயா குறள - குறுகியவடிவம, மககளுள நீரக குறியானைக குறளனென றும, அவனிற சிறிது நெடியானைச சிநதனென றும கூறுவா ஆசிரியா நச்சினர்க்கினியர் (தொல் செய சூ ௪௦) ஊம - ஊமை

கூஅ மா - விலஙகுவடிவாகப பிறபபது மருள - அறிவினறி மயஙகி யிருபபது உயிா - ஈணடு மககளுயிா

கூள - அ கூனமுதலிய வடிவஙகளை உயிாகள பெறமாடடா கூன முதலிய ஆறடனுடு குருடடையும மணைபோற பிறபபதாகிய பிணடததையுங கூடடி எணவகையெசசமெனபா, இதனை, " சிறடபில சிதடு மூறுபபில

பிணடமும கூனுங குறளு மூமுஞ செவிடு, மாவு மருளு முளபபட வாழ ாக கெணபே ரெசச மெனறிவை யெலலாம பேதைமை யலல தூஉமிய மில லென " (புறா உஅ) எனபதனாலும, " குறளொடு செவிடு மூஙகை கூன மருள குருடு மாவே, யுறுமுறுப பிலலாப பிணட மோரிய வெணமெய யெசசம " (சூடாமணி ௧உ · கூச) எனபதனாலும உணாக

கூக அருள றம வினைததொகை, தயா தருமமுமாம

க00 இன்னு - துன்பம் இகந்தோர் - கடந்தோர்

கOஉ பாதய - பாதத்தை நவை - குற்றம்

கOஉ - ரு எத்துதலை மறவேன, மறவேனென்றுமாம்

கOச மாதர் விளி இவளூர் - இவளூரில

கOகு மு மணி உக கஅO எது நிகழ்ச்சியெனப்பதன பொருளே, மணி ரு ச - ஆம் அடியின குறிப்பிற காணக

கOச - ரு வருவனவாகிய எது நிகழ்ச்சி

கOஎ பொருளுரை மெய்வார்த்தை, என்றது தருமோபதேச மொழிகளை, "பொய்யில புலவன பொருளுரை" (மணி உஉ: கக), "பொய்யில காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின" (சிலப் உஅ ககஅ)

ச

(பி - ம்) கக 'பிறந்தவருள்ளறங' கOO. 'இகழ்வோராதலிற' கOரு - 'மறவேனயானு மடக்கொடியாதலினமாதர் மாதாகினனல'

கஉ.—அறவணர்த்தொழுத காதை

கசுக

ஆதி முதலவ னருந்துயர் கெடுக்கும
பாதபங் கயமலை பரசின ராதலின்
ஈங்கிவ ரிருவரு மிளங்கொடி நின்னோடு
ஓங்குயர் போதி யுரவோன் றிருந்தடி
தொழுதுவலங் கொண்டு தொட்டவினை நீங்கிய

பழுதி னன்னெறிப் படர்குவர் சான்றோ
ஆருயிர் மருந்தா மமுத சுரபியெனும்
மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி பெற்றனை
மக்கட் டேவ ரெனவிரு சார்க்கும்
ஒத்த முடிவி னோற முரைக்கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்த லென்றே யவரும்
தவப்பெரு நல்லறஞ் சாற்றின ராதலின்
மடுத்ததீக் கொளிய மன்னுயிர்ப் பசிகெட
எடுத்தனள் பாத்திர மிளங்கொடி தானென்.

க௨.—அறவணர்த்தொழுத காதை

முற்றிற்று.

க௦அ ஆதிமுதல்வன் - புத்தன் க௦கூ பாசினர் - துதித்தார்

க௦அ - கூ ஆதிமுதல்வனது பாதபங்கயமலர்

க௧௦ இருவர் - மாதவி சுதமதியென்பவர் இளங்கொடி - விளி

க௧௧. உரவோன் - புத்தன், உரம் - அறிவு

க௧௫ பழுது இல் நன்னெறி - குற்றமில்லாத நல்லவழி, இதனை விசுத்திமார்க்கமென்பர் நெறி - நெறியில் படர்குவர் - செல்குவர்

௧0௯ - ௧௬ பரசினராதலின, இவரிருவரும நினஞேடு யைத தொழுது வலஙகொணடு நீஙகிபபடாகுவா

உரவோனடி

௧௧௯ இருசாரகும - இரணடு பகுதிகட்கும

௧௧அ அவவறம, தீரககல ஆகும அவரும - அறவணவடிகளும

௧௧௯ தவபபெரு நலலறம - மிகபபெரிய நலலதருமம

௧௨0 கொளிய - கொளுததினறபோனற

௧௨௧ இளஙகொடி பாததிரததை எடுததனள

௧ - ௧௨௧ இளஙகொடி அவாதமமுடன அடிகள யாஙகுளரொனறு வினஅயக குறுகி யாதவனவடியை வணஙகி ஏததி உரைததலும கேட்டு, அவரும தவபபெரு நலலறம சாறறினராதலின, இளஙகொடி பாததிர மெடுததனளென முடிகக

(பி - ம்.) ௧0௯ 'பஙகயமலா' ௧௧அ 'அனறேயாவரும' ௧௨0 'மடுதத தீககதிமனனுயிா' ௧௨௧ 'எடுதத பாததிரம'

பதின மூனறுவது

ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்த காதை

[பதினமூனருவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் ஆபுததிரனறிறங்கூறிய பாட்டு]

மாபெருய பாதகிர மடககொடிக கருளிய
ஆபுத திரன்றிற மணியிழை கேளாய
வாரா ணசியோா மறையோம பாளன்
ஆரண வுவாதகி யபஞசிக னெனபோன்
ரு பாாபபனி சாலி காபபுககடை கழிநது
கொணடோற பிழைதத தணட மஞசித
தெனறிசைக குமரி யாடிய வருவோள

உ. திறம - வரலாறறை

௩ வாரணசி - காசி மறையோமபாளன - வேததததைப பாதுகாததலை யுடையான, அநதணனெனறபடி, "வயனங கோட்டிலோா மறையோம பாளன" (கரு) எனபா பினனும

ச ஆரண உவாததி - வேதம ஓதுவிபபவன, உவாததி உபாததி யாயனெனனும வடமொழிச சிதைவு வேததிற சில பாகததையேனும வேதாஙகஙகளையேனும

சிவனத்தின பொருட்டு ஒதுவி மபவன உபாத்தியாயண,
இதனை மனுஸ்மிருதி, உ-ஆம அத்தியாயம், ககச - ஆம
சுலோகததிற் காணக இபபெயா தமிழ நூலகளில
உவாததியன, உவாததியான, உவாததி யெனவும வழஙகும
அபஞுசிகன காரணப பெயா, பஙகமிலலாதவனெனபது
பொருள

ரூ - ச மணி கரூ எஅ - க

இ பாரபபனி சாலி - அவனமனைவி
சாலியெனபாள், அநதணா களிற கணவனைப
பாரபபானெனறும, மனைவியைப பாரபபனியெனறும
கூறுதல மரபு, "பாரபபான றனஞெடு கணணிழந திருநதவித, நீததொழி
லாட்டி" (சு. கரூஉ - ரூ) என றமுனபு வநதிருததல காணக காபபுக கடை
கழிநது - காவலின எலலையைககடநது, கறபொழுககம நீஙகி யென்றபடி
சு கணவனுககுப பிழை செயதமையாலுணடாகும தணடததிறகுப
பயநது, தணடம - தணடனை, "கொணமோற பிழைதத தணடாதூக்கி"
(பெருங் க ரூசு கஙிச)

கு - எ மணி கு ரூஎ - அ. ஆடிய -
ஆடுதறபொருட்டு
(பி - ம்) உ 'இழாய கேளாய' ரூ - க 'வாருணுசி யோா மறை மேம
படுகேஞுான அகததுத துஞசிருள யாமததீனற' ச 'ஆரணவு வாத
திகன'

கரு.—ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்த காதை
கசரு

ஞானமுதிர பருவத்த துஞ்சிரு ளியவிடை
ஈன்ற குழவிக் கிரங்கா ளாகித்
தோன்றுத் தடவையி னிட்டன ளீட்டத்
தாயி றாவாக் குழவித் துயர் கேட்டோர்
ஆவந் தணைந்தாங் கதன்றுயர் தீர
நாவா னக்கி நனபா லூட்டிப்
போகா தெழுநாட் புறங்காத் தோம்ப
வயனங் கோட்டிலோர் மறையோம் பாளன்
இயவிடை வருவோ னிளம்பூதி யெனபோன்
குழவி யேங்கிய கூஉக்குரல் கேட்டுக்
கழூஉம்பிய துன்பமொடு கண்ணீ ருகுத்தாங்

அ துஞ்சிருள் - யாவரும் தூங்குதற்குக் காரணமாகிய இருளில், செறிந்த இருளுமாம் இயவு இடை - வழியினிடத்தே

கூ குழவிக்கு - குழந்தைக்கு

கO. தடவை - தோட்டம், "தொடுபெறிந் துழுத துளர்படு துடவை" (பெரும்பாண் உoக), "தொய்யாது வித்திய துளர்படு துடவை" (மலைபடு. கஉஉ)

கூ - கO மணி கரு அகூ - எ

கக தாவாக்குழவி - உணணாத குழநதை தாயா -

பசிததுயாததால ஒழியாமல அழுது கூபபிடும ஒலி, ஆகுபெயா, "தாயி ழூவாக குழவி போல, வோவாது கூஉநின னுடறறியோா நாடே" (புறநா ச)

கஉ ஆ - பசு அதனறுயா - அககுழநதையின பசிததுனபம

கஈ புறஙகாதது ஓமப - பாதுகாகக, இவை ஒருபொருட் பன மொழி, புறஙகாததல - பாதுகாததல, "வழிபடு தெயவ நிறபுறங காபப" (தொல் செய சூ ககO), "மெலிவில செஙகோ னீபுறங காபப" (புறநா சஉ) இதனுல ஆபுததிரனெனபது இவனுககுப பெயராயிறறு

கரு வயனஙகோடு - ஒரூா மறையோமபாளன. மணி கரு ரு

கசு வருவோன - மனைவியுடன வருவோன, பின, "காதலி தன னொடு கைதொழு தெடுதது" (உO) எனபதனுல, 'மனைவியுடன' எனபது கொளளபபடடது. பூதி எனபது அவன பெயா, "தாதை பூதியுந தனமனை கடிதா" (கOச) என று இககாதையிலேயே பினபு வருதல காணக

கஅ கழுமிய - கலநத, புறநா உருஅ கணணீா - உவகைக கணணீா

(பி - ம்) அ 'சூனமுதிருயககததுத துஞசிருளயாமதது' கூ 'இரங கினளாகி' கO '

இடடனணிஙகித' கஉ ' அணை தாஙஙகாஙக தன றயா
கெட'கூறி 'வயவனங கோடடில', 'வனயனங கோடடி'

காமக னலல னென்மக னெனறே
காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுதது
நமபி பிறநதான பொலிகநங கிளையென த
தமபதிப பெயர்நது தமரொடுங கூடி
மாாபிடை முநநூல வனையா முன்னா
நாவிடை நன் னூ னன்கன நவிறறி
ஓததுடை யநதணாக கொபபவை
யெலலாம
நாதவெ நாலை ளின்றி நனகன மறிநதபின்
அபபதி நன னுளோ ரநதணன மனைவயிற்
புகமோ ணுஙகுப புலைசூழ் வேளவிபிற •
குருஉ கதொடை மாலை கோடடி டைச சுற்றி
வெருஉபபகை யஞ்சி
வெய துயிரதுப புலமபிக

கக ஆ மகன அலலன - பசுவினுடைய
மகனலலன, பசுப பாது காதததனை கணடோனுதலின

இஙஙனங கூறினன

உ0 காதலி - மனைவி. கைதொழுது -
அககுழநதையைத தனககுத

தநதது தெயவமெனறெணணி அததெயவததிறகு அஞ்சலிசெயது, இல காட்சி (பைஙதொடி புதலவனைத, தொழுதனள வாஙகி"
"பழ
(உகு

கஅஅ - கூ) எனறு இநநூலுள்ளே பினபு வருதல காணக

உக நமகிளை பொலிகவெனறு உஉ பதி - ஊா

உரு முநநூல - பூணுநூல வினையா
பிததமை விளககி நினறது

முனனொனபது வினாயக கூற

உச நனனூல - வேதம வேதாஙகஙகள. நவிறறி - நவிறற, நவிலுதல - கூறி அடிப்படுதல, "நலலோா குழீஇய நாநவில லவையதது" (மலைபடு எஎ), "மறைநவி லநதணா நுவலவும படுமே" (புறநா க)

உகு ஓதது - வேதம

உசு நாததொலைவு. மணி. உச கக, சிலப் ரூ
சச

உஅ. புலை சூழ வேளவியில - அசுததமாகிய
ஊனின றலைச செய

இனற யாகசாலையில, சூழ்தல - செயதல (தக்க
மாம. புலையும வேளவியும ஆகுபெயா

உஎகூ, உரை), கருத்து

உகூ நிறமபொருந்திய தொடுக்கப்பட்ட மாலை கொம்பினகண்ணே சுற்றப்பட்டு

கூகூ வெரூஉப்பகை - அச்சத்தைத்தருமபகை, வெரூஉ - அச்சம, "வெரூஉப்பறை நுவலும பரூஉப்பெருந தடக்கை" (பொரு ளஎக.) புலமபி - வருத்தமுறறு, புலமபு - வருத்தம, "புலமபுவிட் டிருந்த புனிறில காட்சி" (மலைபடு சகூ)

(பி - ம்) உசு 'நனிகனிநவிற்றி' உஇ. 'ஒப்புமை யெல்லாம' உஎ, 'மனைவியிற புக்கோ னுங்கப்புலைசூழ்வேள்வியில்' உகூ 'குருஉக்கொடி'

கக.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்த காதை

கசரு

கொலைநவில வேட்டுவர் கொடுமர மஞ்சி
வலையிடைப் பட்ட மானே போனறாங்
கஞ்சி நின றழைக்கு மாத்துயா கணடு
நெஞ்சுநடுக் குற்று நெடுங்கணீ ருகுத்தாங்
கள்ள விலையிற கடுந்துயா பாழ்பட
நள்ளிருட் கொண்டு நடக்குவ னென னும
உளளங் கரந்தாங் கொருபுடை யொதுங்கி
அலலிடை யாக்கொன டப்பதி யகன்றோன்
கலலத ரத்தங் கடவா நின றுழி
அடாக்குறு மாக்களோ டந்தண ரெல்லாம
கடத்திடை யாவொடு கையகப் படுத்தி

ஆகொண டிநத வாரிடைக கழிய
நீசமக னலலாய நிகழநததை யுரையாய
புலைசசிறு மகனே போககப படுதியென

---

௯௧. கொலை நவில் வேட்டுவா - கொலலுதலைச
செயகினற வேட ருடைய கொடுமரம் - வில

௯௯. அழைக்கும ஆ துயா - கூபபிடுகினற பசுவின்
துயரததை

௯௦ - ௯௯ புலமபிப போனறு அஞசி நினறு
அழைககும ஆ

௨௮ - ௯௯ புககோன ஆவினது துயரததைக
கணடெனக

௯௫ - ௬ திருடடுத தொழிலால, பசுவினது மிகக
துனபம இலலை யாமபடி , கடுந துயா -
மரணததுனபமுமாம பாழபடக கொணடெனக

௯௬ நளளிருள - செறிநத இருடடு, " வெளளி
முளைகத நளளிருள விடியல " (பொருந. எ௨)

௯௭ உளளம காரநது - தனனெணணததை
மறைதது

௯௯. கலலதாததம - பருககைககறகள
பொருநதிய சினனெறியை யுடைய அருநெறி , " கலலத
ாததங கடகக " (சிலப் க௬. ௩௭)

௨௦ அடாக குறுமாககளொடு -
நெருககுதலைசெயயும அறிவிலலாதாரோடு , "

ஒலிதலெதாருங கீணடிய ஆாகருூ மாககளும" (கஞ ருக)
எனபா பினனும. குறுமாககள . கலி அஉ

சக கடம - அருநெறி

சக ஆ கொணடு - பசுவைக கை

பறறிககொணடு ஆரிடை - அரியவழி

சச ஊஃனவிருமபிப பசுவைக கவாநதாெனனறு நினைநது, 'புலைச சிறுமகனே' எனறா போககபபடுதி - விலககபபடுவாய

(19 - ம்) கூக. 'கொடுவாமஞ்சி' கூரு. 'களவினையாகியிக கடுவினை பாழ்பட' கூஅ. 'ஆகொணடபபதி' சஉ. 'ஆகொணநத' சக 'நீமகனல லாய' சச 'புலைசிரககனே போகபபடுதி'

றலைககோ லதனு லைற்நதனா கெடப
ஆடடின் றலைககு மநதண ருவாததியைக்
கோடடினிற குததிக குடாபுயத துறுததுக்
காடடிடை நலலாக கதழநதுகிளாந தோட
ஆபுத திரன்று ஞஙகவாக குரைபபோன்
நோவன செயயனமி ஞெடிவன கேணமின

விடுநில மருங்கிற் படுபுல லார்ந்து
நெடுநில மருங்கின் மக்கட் கெல்லாம்
பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்தன்று தீம்பால்
அறந்தரு நெஞ்சோ டருள்வாய்த் தூட்டும்
௫௫ இதனொடு வந்த செற்ற மென்னை
முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துறைபோ

---

௪௫ அலைகோல் - வருத்துதலைச்செய்யும் கோல். அறைந்தனர் - அடித்தனராய்.

௪௬ ஆட்டி அலைக்கும் - மிகவும் வருத்துகின்ற. இவை ஒரு பொருட் பன்மொழி.

௪௭ கோடு - கொம்பு. குடர் புய்த்துறுத்து - குடரைப்பிடுங்கி, "கோடுபுய்க்க லல்லா துழக்கு நாட்கேள்" (கலி ௱௮), "புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழை" (புறநா ௨௮)

௪௮ கதழ்ந்து கிளர்ந்தோட - விரைந்தெழுந்தோட, கதழ்தல் - விரைதல், "கதழ்வுந் துனையும் விரைவின் பொருள" (தொல் உரி சூ ௧௭) கிளர்தல் - எழுதல், "கால்கிளர்ந் தன்ன வேழம்" (புறநா ௮௨)

மேல் வருவன ஆபுத்திரன் கூற்று.

௫௰ கொடியன - சொல்லுவனவற்றை.

௫௧ மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலத்தினிடத்தே தானே உண்டாகிய புல்லைமேய்ந்து, பசுக்கள் கவலையின்றி மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலம் கோசஞ்சார பூமியெனப்படும்.

௫௩ பிறத்தல் மக்களின் தீம்பால் - இனியபால்.

௫௫ இதனொடு - இப்பசுவினிடத்து,

உருபுமயாககய மெசா றம - பகைமை நெடுஙகாலய நீ

ஈழவது, முநத ககஉ, ।

ருகூ முனனியது - எணணியது உரைமோ, உரையுமெனனும எவற பனமை உயிரமெயகெடடு ஓகாரமபெறறு வநதது எனவெனறு ஒரு சொல வருவிகக

(1९ - ம்) சுரு 'கேடபுழி' சுஅ 'கழிநதுகிளாநதோட' ருo

'கோவன செயயே னுெடியாது சேணமோ', 'நோவலசெயயல' ருக 'விடுபுலமருஙகு' ருகூ 'தொடசெசிறநத தீயபால' ருகூ 'முதுமொழி மாககணமுன யாதுரைமோ'

கரு.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்த காதை

கசுஎ

பொன்னணி நேமி வலங்கொள்சக கரக்கை
மன் னுயிா முதலவன மகனெமக கருளிய
அருமறை நன் னூ லறியா திகழ்ந்தனை
தெருமா லுளள ததுச சிறியை நீயவ
வாமக ஞதற கொததனை யறியா
நீமக னல்லாய் கேளென விகழததலும
ஆன்மக னசலன் மான்மகன் சிருஙகி
புலிமகன் விரிஞசி புரையோா போற றும்

நரிமக னலலனோ கேசக கமபனன்
எங்கிவர் நுங்குலத திருடி கணஙகளென்
றோங்குயர் பெருஞ்சிறப புரைததலு
முண்டால
ஆவொடு வநத வழிகுல முணடோ
நானமறை மாக்கா னன்னு லகததென
ஆஙகவா தமமுளோ ரநதண னுரைககும
ராஙகிவன் றன்பிறப பியானறி குவனென

௬எ நேமி - சககரததின சூடு, வட்டமுமாம வலம - **வெற்றி**, வலபபககமுமாம நேமியையுடைய சககராயுதம

௬அ மனனுயிாமுதலவன - திருமால மகன - பிரமன

௬௯ தெருமால - சுழறசி சிறியை - சிறுமையையுடையாய

௭௧ நூறபொருளையறியும அறிவிலானென'பார, 'ஆமக னுதற கொததனே' எனறார, "விலஙகொடு மககள் அனைய ரிலஙகுநூல, கற்றாரோ டேனை யவர" (குறள், ௪௧0) என்று வருதல காணக

௭௨ இகழதலும - அவவநதணர இகழநது பேசுதலும

மேல வருவன ஆபுத்திரன கூறறு

கூரு அசலனெனபவன ஆனினமகன, ஆன - பசு

சிருஙகியெனபவன மானின மகன, சமீக முனிவருககுப பசுவினிடம பிறநதவனெனனும பாரதம், ஆதி ருo - ஆம அத

கூசு விரிஞசியெனபவன புலியினமகன்

புரையோா - மேலோா

கூரு கேசகமபளனெனபவன நரியின மகன, அசிதகேசகமபள ரெனறு ஒரு முனிவாபெயா பௌதத நூலகளிற காணபபடுகினறது

கூஅ - க ஆவொடு - ஆவால, நனனூலகததது ஆவொடு வநத அழிகுல முணடோ? இலலையெனறபடி முனனம, 'ஆமக ஞுதற கொததனை' (கூக) என்று அநதணா இகழ்நததறகுப பரிகாரம கூறுகினறவனுதலின,

'ஆவொடு வநத வழிகுல முணடோ' எனறான

எo - எக இவன் பிறபபை யான அறிகுவனெனறு ஓரநதணன உரைபபான்

(ரீ - ம்) இள. 'வலஙகொளசதககை' இஅ. 'எமககளித்த' கூo

'சிறியோயாீயவ' கூக - ச. 'சிருஙகிப, புலிமகனவிருஞ்சி' கூரு 'தேசிகம பலின' கூக 'மாககணன்னூலக'

நடவை வருத்தமொடு நலங்கூர் மேனியள்
வடமொழி யாட்டி மறைமுறை யெய்திக்
குமரி பாதங் கொள்கையின் வணங்கித்
தமரிற் றீர்ந்த சாலியென் போட்டனை
யாது நின்னூ ரீங்கென் வரவென
மாமறை யாட்டி வருதிற முரைக்கும்
வார ணாசியோர் மாமறை முதல்வன்
ஆரண வுவாத்தி யரும்பெறன் மனைவியான்
பார்ப்பார்க் கொவ்வாப் பண்பி னொழுகிக்
காப்புக் கடைகழிந்து கணவனை யிகந்தேன்
எறிபய முடைமையி னிரியன் மாக்களொடு
தெற்கட் குமரி யாடிய வருவேன்

---

௭௨. நடவை - வழி. நலங்கூர் மேனியள் - இளைத்த உடம்பை யுடையாள்.

௭௩. வடமொழி யாட்டி - பார்ப்பனி, இந்நூலில், ௫ : ௪0 - ஆம் அடியிற் பார்ப்பாரை வடமொழியாளரென்று கூறியிருத்தல் காண்க. மறைமுறை யெய்தி - வேதவிதிப்படியே சென்று.

௭௪. குமரியாடப்போந்தோர், ஆங்குள்ள குமரித்தெய்வப் படிமத்தை வணங்குதல் மரபு.

௭௫. தமரிற்றீர்ந்த - தனக்குச் சிறந்தோரினின்றும்

நீங்கிய

எச - ඖ வணங்கித நீரநத சாலி. எகு ஈங்கு வரவு என்னென

எஎ உரைக்கும - உரைபபாள

எஅ வாரணசி = வாராணவஸ் - காசி வடமொழியில ஸித்தார்த தேள

முதி என்னும நூலின அவயயீபாவட பிரகரண ததில, "யஸயசாயாம" என்னும ஸூதர வியாகக்யானததில 'வாராணவஸ்' எனபதறகு, 'நலல ஜலததுககுத தூரததிலிலலாத நகரீ' என்று

சுக்துவபோதின யுரையின ஆசிரியா பொருள செயதிருபபதாகக கூறுவா.

எகூ 'உவாததி' எனபது, "தவாஅக காதலொடு தகையாழ் காட்டும, உவாததி யாதலின" (க சச கஙo - கூ) எனப பெருங்கதையிலும வரு திருததல காணக

அo ஒழுகி நடந்து

அக காபபுக்கடை கழிந்து, மணி கூ டு

அஉ எறிபயம - அடிததலாலுணடாகும அசசம இரியல மாககள - கெடுதலுறற மாககள, விரைந்து செலலும மாககளென்றுமாம

அகூ ஆடிய - நீராடுமபொருட்டு

(பி - ம்) அக 'கவவனையிகழநதேன' அஉ 'எறபயமுடைமையின்', 'நெறிபயமுடைமையின' அகூ 'தெககடகுமரி', 'தககண குமரி' கரு

—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்த காதை கசுகூ

பொற்றேர்ச் செழியன் கொற்கையம்
பேரூர்க்
காவதங் கடந்து கோவல ரிருக்கையின
ன்ற குழவிக ளிரங்கோ ளுகித
தோன்றுந் துடவையி னிட்டனன்
போந்தேன
செல்கதி யுண்டோ தீவினை யுறுசென
றல்லலுற் றழுத வவ்வை மக்க ணிங்கிவன
சொல்லுந் தேற்றேன் சொற்றாய
ரினமையிற்
புல்லல் லோம்பனரின புன்மக னிவனென
ஆபுத் திரனபின பமர்ந்தகை செய்து
மாமறை மாக்கள வருங்குலங் கேணமோ
முதுமறை முதல்வன முன்னர்த் தோன்றிய
கடவுட் கணிகை காதலஞ் சிறுவர்
அருமறை முதல்வ ரந்தண ரிருவரும
புரிநூல் மார்பீர் பொய்யுரை யாமோ

அச செழியன - பாணடியன
இராசதானி

கொற்கை - பாணடியர்களின பழைய

அ௬ கோவலா - இடையா

அஎ துடவை - தோட்டம அ௯ - எ மணி க௩ ௯ - க0

அஅ தீவினையேறகுச செலகதியுணடோ

௯0 பயம - பிரயோசனம, இனமையிற சொலலுதல தேறறேன

௯க புலலலோமபனமின - தீணடலைச செயயாதொழிக இவன புலை மகன - இவன அசுததமுடைய மகன புலை - வியபிசாரமுமாம, இது மலை நாடடு வழககெனபா

௯௨ அமாநகை - விருமபுஞ சிரிபபு

௯௩ கேணமோ, கேளுமெனனும எவறபனமை உயிாகெடடு ஒகா ாம பெறறுவநதது, நன் வி ௬ ௩௪க

௯௪. முதுமறைமுதலவன - பிரமன

௯௫ கடவுடகணிகை - திலோததமை யெனபாள சிறுவா - பிளளை கள

௯௬ முதலவராகிய அநதணரிருவரும இடா

இருவா - வசிஷடா, அகஸ

௬௫ - ௬ அநதணரிருவரும காதலஞ்சிறுவரெனக

கூச - கூ வஸிஷடரும அகஸதியரும திலோததமையில பிளளை களைபபதைப பினவரும வாககியததாலுணாக, "வஸிஷடனும அகஸதிய னும, பிரஹ்மா திலோததமையெனனும அபஸரஸைக கணடகாலததுக கல சதது ஜனிததனா" (நீல சமய)

(பி - ம்) கூஉ 'ஆபுததிரனருனமாநதை'

கரு௦ மணிமேகலை

சாவக குணடோ தவறென வுரைதது
நானமறை மாககளை நகுவன னிறப க௦௦ ஓத
லநதணாக கொவவா னென்றே
தாதை பூதியுந தனமனை கடிதர
ஆகவா களவனென றநதண ருறைதரும
கிராம மெஙக ணுங கடிஞைபிற கலவிட
மிகக செலவதது விளஙகியோா வாழும சௌந
தககண மதுரை தானசென றெயதிச
சிஙகா விளஙகின் செழுஙகலை நியமத
தநதின முனறி லமபலப பீடிகைத
தஙகினன வதிநதக தககணப பேரூா

கூஅ தவறு - குறறம கூகூ நகுவனன - சிரிபபவனுகி

கഠ൦ ஒவவான - பொருநதான , என றது ஆபுததிரனை

கഠக தாதை - தகபபன கடிநா - நீருக

கഠரு கடிஞை - பிசசைபபாததிரம கலஇட - கலீலப போகட , உலகததிற கடிஞையிற கலவிடுவார எககாலததும இலராகவும இவனுக குமஇஙஙனம நிகழநததேயென று இரஙகிக கூறினார , 'கடிஞையிற கலவிடு

வாரில' என்பது ஒரு பழமொழி , இதனைப பினவரும வெணபாவாலுணாக
"நினைதத நிதவென றந நீரமையை நோககி, மனததறிநதீவா மாணடாா -

புனதத, குடிஞை யிரடடுங குளிாவரை நாட, கடிஞையிற கலவிடுவா ரில" (பழ உசசு)

கഠ௫ தககணமதுரை - தெனறிசைககண உளள மதுரை , எனறது கூடறபதியை தககணம . வடசொறறிரிபு , சிலப் கச அக, அடியார்ந்

கഠசு சிநதாவிளககு - ஸரஸவதீதேவி , மணி

ஆம அடிககுறிபபைபபாாகக

பதிகததின சுഠ - கோயிலாதலின், அதறகுக

நியமம - கோயில , ஸரஸவதீதேவியின

கலைநியமமெனபது பெயராயிறறு , மணி

கச . கഠ - ௬க, கஎ - அ

கഠஎ முனறில அமபலபபீடிகை — சிநதாதேவியின கோயில வாயிற கண உளள மனறினிடததில அமபலபபீடிகை — அமபலமாகிய பீடிகை , அஃது உயாத்திககடடபபடடிருததலின, பீடிகையெனபபடடது , பீடிகை

யெனபதறகுக கோயிலவாயிறகண உளள பலிபீடமெனினும பொருநதும ,
இஙஙனங கொளளுஙகா ற பீடிகையையுடைய அமபலமென மாறுக
கO அ. தஙகினன வதிநது - தஙகி, ஒருபொருட்
கணப பேரூா - மதுரையில
பனமொழி தக

(பி - ம்) கOO 'ஔவவாயெனறே' கOஉ
'கடிகையிறகலவிட'

'ஆஙகவாகளவ' கOரு

கரு.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்த காதை

கருக

ஐயக் கடிஞை கையி னேந்தி
ககO மையறு சிறப்பின் மனைதொறு மறுகிக்
காணா கேளா கான்முடப் பட்டோா
பேணுந ரிலலோா பிணிநடுக குறறோர்
யாவரும வருகவென றிசைததுட னூட்டி
உணடொழி மிச்சிலுண் டோடுதலை மடுததுக் கண்
டு கணபடை கொளளுங காவலன் றுனெனன

கரு.—ஆபுததிரனறிறமறிவிதத காதை முற்றிற்று.

———

ககO மை - குற்றம் மறுகி - சுழன்று

ககக காணார் - குருடர் கேளார் - செவிடர்

ககஉ பேணுநரிலோர் - அகதிகள் பிணி - நோய்

ககக - ௨ மணி உஅ உஉஉ - கூ

ககரு யாவரும் - மேற்கூறப்பட்ட காணார் முதலிய யாவரும் உடன் ஊட்டி - ஒருங்குண்ணச்செய்து, உடன் - உடனேயென்றுமாம்

ககஎ உண்டொழி மிச்சில் உண்டு - அவர்கள் உண்டொழிந்த மிகுதியை யுண்டு, இது, “விருந்தோம்பி, மிச்சின் மிசைவான்” (அடு) என்ற குறளின் பொருளைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க ஓடு - பிச்சைப் பாத்திரம் தலைமடுத்து - தலையணையாகக்கொண்டு

ககஅ கண்படை - உறக்கம் காவலன் - காத்தலையுடையவன், என்றது ஆபுத்திரனை காவலன் கண்படை கொள்ளுமென்க

க - ககஅ அணியிழை, ஆபுத்திரன்றிறங்கேளாய், பாட்பணி சாலி,

கழிந்த அளசி வருவோன் இரங்காளாகிக் குழவியை இட்டு நீங்க, ஆ கேட்டு அணைந்து நக்கி ஊட்டிப் போகாது ஓம்ப, பூதியென்போன் கேட்டு உகுந்து என்மகனென்று எடுத்துப் பெயர்ந்து கூடி நவிற்ற, அறிந்தபின் புகேகோன்

ஆ துயர் கண்டு

கடவாநின்றுழி

ஊ றறு உகுதது உளளஙகரநது ஒதுஙகி அசனரேஞயக
அநதணரொலலாம குறுமாககளோடு சென்று கையகபபடுக
திக கேட ।, நலலா குததிபபுயததுறுதது ுட,
ஆபுததிரன உரைபபோன, ‘ உரைமோ ’ என,
அநதணாிகழததும ஆபுததிரன, ‘ நன ஹூலநதத
ஆவொடு வநத அழிகுலமுணடோ ’ என ஓரநதணனுரைககும, அஙஙன
முரைபபவன, ‘ புலலலோமபனமின, புலைமகனிவன ’ என ஆபுததிரன
ளைநசெயது, ‘ சாலிககுத தவறணடோ ’ எனறுரைதது நகுவனனிறப, பூதி
ஒவவாவென்னறு கடிதர, கிராமமெஙகணும கலவிட காவலன மதுரை சென
றெயதி வதிநது எநதி மறுகி இசைதது ஊடடி மிச்சிலுணடு
மடுததுக கண படை கொளளுமென விளைமுடிவு செயக

(பி - ம்) ககஉ ‘ பேணினரிலலோ ’ ககச ‘ தலையடுதது ’, ‘ தலை யெடுதது ந ’ ககரு ‘ நரவேனறுவெனன ’

ப தி ன ன கா வ து

பாத்திரமரபுகூறிய காதை

பதினன்காவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் அமிர்தசுரபியெனனும

பாத்திரம சிநதாதேவி ஆபுத்திரற்குக

கூறிய பாட்டு]

ஆங்கவற் கொருநா ளம்பலப் பீடிகைப்
பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்தது கேளாய்
மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தாரிடை யுழந்தோ ரம்பல மரீஇத்
துயில்வோன் றன்னைத் தொழுதன ரேத்தி
வயிறுகாய் பெரும்பசி மலைக்கு மென்றலும்

---

௧ ஆங்கவற்கு - ஆபுத்திரனுக்கு, ஆங்கவன் ஒருசொல், "ஈங்கிவன்" (திருச்சிற் ௧௧) என்புழிப்போல அம்பலப்பீடிகை - அம்பலத்தில்

அம்பலம் - பலருஞ்சென்று தங்குதற்குரிய பொதுவிடம்

இது மன்றமென வும் கூறப்படும் அம்பலப் பீடிகை

மணி ௧௯ ௧௦௭, ௧௪ ௫௯

௨ நல்லாயென்றது மணிமேகலையை புகுந்தது - நேர்ந்தது

௧ - ௨ அவற்குப் புகுந்ததைக் கேள்

௩ மாரிநடுநாள் - மழைத்துளிகளையுடைய இடையாமத்தில் வல் லிருண்மயக்கத்து - வலிய இருட்கலப்பில், 'இருண்மயக்கத்து' என்ற தனால், நடுநாள் இடையாமமாயிற்று, "புதையிருள்கூர, நெறியா ரருள் பெற நாநடு நாளிடை நீந்துதும்" (தஞ்சை ௨௯) என வருதல் காண்க

௪ அரியவழியில வருநதி வநதோராகிய கூததா

முதலியோா அம

பலததை யடைநது , கூததா முதலியோாவநது தஙகுமிடம
பதை, " மனறில வதியுநா சேட்புலப பரிசிலா " (மலைபடு,

அமபலமென

௪௯௨) என

பதனுணாக

ரு துயிலவோன றனனை - ஆபுததிரனை

சு மலைககும - மாறுபடுததும , வருததுமென றபடி , " மலைததல
போகிய சிலைததா மாாப " (புறநா ௯௭) வயிறுகாய பெருமபசி மணி.
௧௧ ௧௧௦, ௧௭ இன

௪ - சு உழநதோா மரீஇத தொழுது எததிப பசி
மெனக

மலைககுமென றலு

(பி . ம்) ௪ அமபலம விளஅய ' சு.
' அலைககு மென றலும '

' மலையுமென் றலும '

௧௪.—பாத்திரமரபுகூறிய காதை

௧௫ ௩

ஏற்றா ணலலது வேற்றா ணில்லோன்
ஆற்றுவது காணு னாகு செய்தக
கேளிது மாதோ கெடுகநின் றீதென
யாவரு மேத்து மிருங்கலை நியமததுத
தேவி சிநதா விளககுத தோன்றி
ஏடா வழிய லெழுநதிது கொளளாய்
நாடுவறங கூரினுமிவ் வோடுவறங் கூராது
வாங்குநா கையகம் வருநதுத லலலது
தான்றொலை விலலாத தகைமைய தென்றே
தன்கைப பாததிர மவன்கைக் கொடுததலும
சிநதா தேவி செழுஙகலை நியமதது

எ. ஏறறாண - இரநதுணணுமுணவு வேறறாண இல்லோன - வேறு உணவில்லாத ஆபுததிரன.

அ ஆறறுவது காணுன் - உதவும்வழியைக் காணுஙி ஆறறுதல - உதவுதல , "ஒருவீ ரொருவீரக காறறுதி" (புறநா இஅ) ஆா அரு - தீராததற்கரிய வருததம

இனி ஆபுததிரன் வருததம தீருமபடி அவனுககுச சிநதாதேவி அமுத சுரபி யெனனும பாததிரங்கொடுததமை கூறுவாா

கூ இதுகேள நின தீதுகெடுக

கO யாவரும ஏததும - எசசமயததினரும துதிககும நியமம் - கோயில். கலைநியமம ' மணி கரு கOசு

கக தேவியாகிய சிநதாவிளககு

கஉ அழியல - வருநதாதே இது கொளளாய் - இபபாததிரததைக் கொள

கங வறஙகூறினும - வறகடம மிகினும
" ஞாலம வறநதீரப பெயயக குணககோபு,

வறம - வறகடம் , பஞ்சம ,
காலததிரஞூனறியகொண

மூபபோல " (கலி அஉ) வறஙகூராது - வறுமையுறுமல ,
மு மணி உகு கஅஅ

கரு தான எனறது பாததிரததை எனறு - எனறு சொலலி

கஅ - ரு மணி கக அகூ - ருO, கஎ ரு - கூ

எ - அகூ இலவோன ஆரஞொயதச

சிநதாவிளககு, ' நினதீது கெடுக ' எனததோனறி, ' கொளவாய, கூராது, தகைமையது ' எனறு பாததிரததைக கொடுததலும

மேலவருவன, பாததிரமபெற்ற மகிழசசியால ஆபுததிரன சிநதா தேவியைத துதிககுந துதிகள

(பி - ம்.) கூ. ' நின்தீயமை ' கஉ ' ஏடாபரியவெழுநதிதுகேளாய ' கங ' இவரோடுவெறங ' கரு ' தானறெலைவறியாததகைமையது '
20

நந்தா விளக்கே நாமிசைப் பாவாய்
வானோர் தலைவி மண்ணோர் முதல்வி
ஏனோர் உற்ற இடர்களை வாயெனத்

தான்தொழு தேத்தித் தலைவியை வணங்கி
ஆங்கவர் பசிதீர்த்துத் தங்கா டொட்டு
வாங்குகை வருந்த மன்னுயி ரோம்பலின்

மக்களு மாவு மரஞ்சேர் பறவையும்
தொக்குட னீண்டிச் சூழ்ந்தன விடாஅ
பழுமரத் தீண்டிய பறவையி னெழூஉம்
இழுமென் சும்மை யிடையின் றொலிப்ப

---

௧௮ நந்தாவிளக்கே - கெடாததீபமே, மைவிளக்கு அழிதன் மாலைத் தாதலின், 'நந்தாவிளக்கே' என்றான், இது தெரிதருதேற்ற வுவமை யென்னும் அலங்காரம் இவள் வாக்கின் மடந்தையாதலின், 'நாமிசைப் பாவாய்' என்றான்

௧௭ - ௨௦. அடுக்கிய விளிகளாற் சிந்தாதேவிபால் ஆபுத்திரனுக்குள்ள அன்பு மிகுதி விளங்கும்

௨௧ தொழுது - அஞ்சலிசெய்து தலைவி - சிந்தாதேவி

௫ - ௨௧. மணி ௨௫ : ௧௫௧ - ௫௫

௨௫ வாங்குகை வருந்த மணி ௧௯ ௪௯

மனனுயிா என்ரா, விலஙகு முதலியனவும
உணபிககபபடுதல நோககி ஓமபலின - பாது
காததவினுலே

உச மாவும - விலஙகுகளும.

உரு உடன் தொகது ஈணடி - ஒருமிககச சோநது
திரணடு விடா - விடாவாய

உகூ பழுமாதது ஈணடிய -
பழுததமாததினகணணே வநது கூடிய பழுமரம,
ஆலமாமுமாம பறவையின - பறவைபோல, பொரு.
கூச பெரும்பாண் உ௦, புறநா களகூ, நாலடி, உ0உ, சீவக
அஉஅ எழூஉம எழுபபுகினற

உள சுமமை - ஒலி இடையினறு
இடையீடிலலாமல இடை - இடையீடு, "எயதத லறியா
திடையினறி" (பு - வெ உஅ0)

உச - எ மணி உஅ உஉஉ - கூஉ

உ௦ - உள ஆபுததிரன கஊவாயெனத தொழுது
எதநி வணஙகி
அநநாள தொடடு அவா பசிதீாதது ஓமபலின விடாவாய
எழூஉ ஞசுமமை
இடையினருெலிபபவெனக

மேலே, ஆபுததிரனுடைய புணணியமிகுதியைத
தனது பாணடு
கமபள நடுககததாலறிநது இநதிரன அவனுககு வரஙகொடுததற் பொருடடு
விருததவேதியன வடிவுகொணடு வருதலைக கூறுவாா

(பி - ம்) உச 'அருஞசிறைபபறவையும'

ஈண்டுநீ ஞாலத திவண்செய விந்திரன்
பாண்டு கம்பளந் துளக்கிய தாதலிற் ௩௰
றளாந்த நடையிற றண்டுகா லூன்றி
வளர்ந்த யாக்கையோ மறையோ னாகி
மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயி ரோம்பும்
ஆருயிர் முதல்வன றன்முன் றோன்றி

உக. பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளைக்கம்பளமாகிய ஆசனம் துளக்கியது - நடுங்கச்செய்தது

உஅ - க ஆபுத்திரன அறசசெயல இந்திரனுடைய பாண்டுகமப ளத்தை நடுங்கச்செய்தது இப்பூவுலகில தானம சீலம முதலியவற்றிற சிறந்த பெளத்தா உளராணுலும, அவாகளுக்கு ஏதேனுந துன்பமுளதாஞலும இந்திரனுடைய பாண்டுகம்பளம நடுங்குமென்றும, அக்குறிப்பால அவறறை யறிந்துவந்து அவாகளுக்கு வேண்டிய வரங்களைக கொடுத்தலும தீங்குகளை ஒழித்தலும இந்திரனுடைய கடப்பாடென்றும தெரிகின்றது புத்த தருமவொழுக்கினனுகிய வணிகனொருவன கப்பல கவிழப்பெறறுக கடலிலவருந்தியதைத தனது பாண்டு

கமபளததின நடுககததாலறிநத இநதிரன அவவணிகளை அததனபததினினறு நீககிப பாதுகாததனனெனறு இநநூல உக - ஆம காதையில (கரு - உகூ) வருதல காணக , " நமி விநமி எனபாரிருவா குமாரா தபசசரணம பணணியருளாநினற பகவானை யடைநது நமஸகரிததுக கநதபுஷபாதிகளாற பூசிதது நானுவித ஸதோததிரஙகளை அதிமதுரமாகப பாடிநினறு விணணபபம செயவாா பகவானே தமமாற புததிரபௌததிராதி பநது ஜனஙகளுககு வேறு வேறு இராசசியம கொடுககபபடடன, யாஙகள அபபொழுது சநநிதிதமாயினமலலேம, இப பொழுது எஙகளுககு விபவஙகளைப பிரஸாதிததருளவேணடுமெனறு திரப பநதிததுநினறு துதிபப, இதனைத தரணேந்திரன் தனது ஆசனங்கம்பித்தலில் அறிநது கடிது வநது மனுஷய ரூபததைககொணடு பருவதமபோலச சலியாது எழுநதருளிநினற பகவானது தைரியாதிசயததினைக கணடு விஸமிதனாகிப பிரதக்ஷிணமபணணித துதிததுக குமாரரகளை நோககிச சொலலு வான " எனறு ஸ்ரீபுராணததுள்ள முதலாவது விருஷபதீாததஙகரா புராணததில வருதலால, இபபடியே தனது ஆசன நடுககததால அறியவேணடுவனவறறை யறிநது நலலுயிாகளுககுச செயயவேணடுவனவறறை இநதிரன செயவானெனறு கூறுதல சைன சமபிரதாயமெனறும தெரிகினறது

கூO - கூக தளாநத நடையின - நடை தளாதலால , தணடுகாலூனறி - தானபிடிதத தணடினையே காலாகவூனறி, நாலடி கச வளைநத யாககை மறையோன ஆகி - கூனிய உடமபையுடைய வேதியனாகி,

" தளாநத நடையிற றணடுகா லூனறி, வளைநத யாககை மறையோன " (சிலப் கரு சச - ரு) ஆகி ஊனறியெனக

ஙரு ஆருயிாமுதலவன - ஆபுததிரன, " ஆருயி ரோமபுநன ",

(பி - ம்) உக 'பாணதென பவனத துளககிய'
ஙக 'யாககை மறையோனுகி'

இநதிரன வநதே னியாது நின்கருத
துனபெருந தானத துறுபயன் கொளகென
வெளளை மகனபோல விலாவிற நககீங்
கெளினன போமென் றெடுததுரைச

செயவோன

ராணடுச செயவினை யாணடுநுகாந திருததல
காணடகு சிறப்பினுங கடவுள ரலல
தறஞசெய மாககள புறஙகாத தோமபுநா
நறறவஞ செயவோா பறறற முயலவோா
யாவரு மிலலாத தேவாநன் னாடுக

" அருநதே மாநத வாருயிா முதலவனை " (டுக, கூஅ) என இவனை இககாதையிலேயே பினபு கூறுதல காணக.

௲௪ யாதுநின கருதது - உனனுடைய எணணம எனன ?

௲௫ தானஙகள பலவறறுள்ளும சிறநதமையின, அனன தானம பெருநதானமெனனபபடடது உறுபயன - மிகக பிரயோசனம கொளக என - கொளகவெனறு இநதிரன சொலல

இனி, இஙஙனஙகூறிய இநதிரனுககு ஆபுததிரன விடை பகாநதது கூறுவா

௲௬ வெளளைமகன போல - பயனிலலாத சொலலையுடையவன போல, " வெளளைக கோட்டி " (சிலப் ௲௦ ௧௲௮) எனபதறகு, ' பயனில உரைககோடடி ' எனறு பொருள கூறுவா அரும்பதவுரையாசிரியர்

௲௭ எள்ளுதல - இகழுதல. போம எவறபனமை செயவோன பெயா

௲௮ ஈணடுசசெயவினை - இவவுலகததுசசெயயும புணணியஙகளின பயனை ஆணடு - அவவிடததில.

௲௮ - ௯ நுகாநதிருததல காணடகு - அனுபவிததிருததலைச செய கினற நுஙகடவுளரெனறுன, தனககு அவா அயலெனனுஙகருததால, " நினறநின காமமி றனனையும " (திருச்சிற் எ௯ எனபுழிபபோல

௨௦ புறஙகாததோமபல மணி ௧௯ ௬௪

சஉ யாவருமிலலா - அறஞ்செய மாககள
முதலியோாகளில ஒரு வருமிலலாத
ஙஅ - சஉ தேவருலகம வினைபபயன
அனுபவிபபோாககேயனறி

அறஞ்செய மாககள முதலியோாககு இடமனறெனபதை, "பொலமபூங காவி னனனுட டோரும, செயவினை மருஙகி னெயத லலலதை, உடையோ ரீதலு மிலலோ ரிரததலும, கடவ தனமையிற கையற வுடைதது"

(புறநா. ஙஅ) எனவும, "ஈவாருங கொளவாரு மிலலாத வானதது, வாழவாரே வனக ணவா" (குறள், கா0௯அ, பரி மேற) எனவும,

(பி - ம்) ஙஙு ' வெள்ளைகள போல
மென '
விலாவிற ' ஙள போன

கச.—பாத்திரமரபுகூறிய காதை

கருள

கிறைவ ஞகிய பெருவிறல வேநதே
வருநதி வநதோ ரருமபசி களைநதவா
சஎ திருநதுமுகங காடடுமென றெயவக கடிஞை
உணடி கொலலோ வுடுபபன கொலலோ
பெணடிா கொலலோ பேணுநா கொலலோ
யாவையீங களிபபன தேவாகோ

னெனறலும

புரபபோன பாததிரம பொருநதுண

சுரநதிஙு

௫0 கிரபபோாக காணு தேமாந திருபப .
கிரபபின் றெயதிய நீணில மடஙகலும

'ஈவாரும எறபாருமினறி எலலாரும ஒரு தனமையராதலின ஒபபுரவு புத தேளுலகதது அரிதாயிறறு' (குறள், உகரு, பரிமேல்) எனவும வருவன

வறறுளுணாக

சஉ - ரு 'யாவரும பெருவிறல வேநதே'

எனபது இகழசசி.

சச ழ மணி உரு கருடு.

சச - ௫ வநதோராருமபசி - வநதோருடைய பொறுததறகரிய பசியை களைநது - நீககி அவா திருநதுமுகஙகாடடும - அவருடைய இனிய முகததை யான காணககாடடும, எனறது அவா திருநதுமுகஙகாடடும என தெயவக கடிஞையேயமையும, உணுற கொடுககபபடுவன எனககு இனபஞசெய யாவாகவின், அவை வேணடாவெனறவாறு, "ஈததுவககு மினபம" (குறள், உஉஅ) எனறு வருதல காணக காடடும முறறு தெயவககடிஞை யெனறுன, வாஙகுநா கையகம வருததுதலலலது தான தொலைவிலலாத தனமைததாதலின

சஅ ஈஙகு அளிபபன - எனககு அளிபபன, ஈஙகு, தனமையை யுணாறறிறறு, "ஒழிக காம மீஙகென" (சீவக எஉ) எனபுழிபபோல தேவாகோன விளி

சகு - அ உணைலளிககபபடுவன உணடி முதலியவறறுள யெனறு ஆபுததிரன இநதிரனை இகழ்நது கூறலும

யாவை

ஙள - சஅ எடுததுரைசெயவோன என றலுமெனக

இனி, தனனை ஆபுததிரன அவமதிததானெனறு இநதிரன சினநது அவன அனனதானஞசெயதறகு இடமிலலையாகுமபடி மழை பெயவிதது நாடடை வளபபடுததி இரபபாரை இலலையாககினமை கூறுவார

சகூ புரபபோனபாததிரம - உயிரகளைப
சைப பாததிரம
பாதுகாபபவனுடைய பிச

ங0 ஏமாநதிருபப - ஆபுததிரன உணபிததறகு ஆசையடைநதிருக குமபடி, " அருநதே மாநத நெஞசம" (புறநா கoக), துனபமுறறிருடப வெனினுமமையும.

ஙக நிரபபு - வறுமை
(பி - ம்) சஉ 'அருநதுபசிகளைநது' சகூ '
பொழிநதிணகுரபபு'

பரபபு நீராற பலவளஞ சுரககென
ஆஙகவன பொருடடா லாயிரங கணணோன
ஒஙகுயா பெருஞசிறப புலகோாக
களிததலும
௫௫ பனனீ ராா டு பாணடிநன னாடு
மன னுயிா மடிய மழைவள மிழநதது
வசிதொழி லுதவ மாநிலங கொழுபபப
பசிபபுயி ரறியாப பானமைத தாகலின
ஆருயி ரோமபுந னமபலப பீடிகை
௬௦ ஊணொலி யரவ மொடுஙகிய தாங்கு
விடருந தூரததரும விடடேற ருளரும

௫௩ ஆஙகவன பொருடடு - ஆபுததிரனபொருடடு, ஆஙகவன ஒரு சொல
௫௪ அளிததலும - இநதிரன கொடுததலும
௫௦ - ௫௪ ஏமாஙகிருபபச சிறபபை இநதிரன அளிததலும
௫௬ மணி உஅ கஙஎ
௫௫ - ௬ பனனிரணடுவருடம மழை வளததை இழநததாகிய பாணடி நாடு, மணி உ௫ கoக - உ
௫எ வசி - மழை, மணி க எக, வசிதொழிலுதவ மணி உஅ உ௬௬ ௫அ
பசிபபு - பசிததல

௫௫ - அ பாணடிநனனுடு பானமைததாகவின

௫௬ ஆபுததிான பலநாளிருநது

அறனுசெயதறகிடனுயதுபறறி அம பலம அவனதாகக

கூறபபடடது அமபலப பீடிகை மணி கரு ௧0எ,

கச க

சுO ஊவொலி அரவம - மககளும மாவும பறவையும ஒருஙகு வநது சோறறை உணணுதலால ஒலிககும ஒலி, ஒலியாவம விளைதகதொகை

சுக விடா - நீயஙடையையுடைய காமுகா, ஒரு விதஙதயையுடையவ ரொனறு கூறுவா பிரதாபருத்திரீய வடநூலாசிரியரொனபா தூாததா - பரத

தையை நுகருங காமுகா விடடேறருளா - இகழநது கடுனுசொற சொலலு வோா விடருநதூாததரும மணி சடு சுப, "வி—ருந தூாததரும விடடேறுரைபப" (பெருங் க கூடு உ௪சு), "சிறறினமாவது விடருமதூா ததரும நடருமு ளிடடகுழு" (குறள், ௪சு, அவ) எனறும, "நகைவகைய

ராகிய நடபினராவா விடரும தூாததரும

வேழமபருமபோனறு பலவகை

யால நகுவிததுத தாம பயன கொணடு ஒழிவாா" (குறள், அகஎ), எனறும பரிமேலழகரொழுதியிருககினறனா இவவடியிலுளள விடாமுதலிய மூனறு பெயாகளுள மூனறுவதாகிய விடடேறருளரொனபதறகுச சரியாக முறை யே 'நடா', 'வேழமபா' எனபனவறறைப பரிமேலழகர் அமைததிருததலே நோககுமிடதது விடடேறருள ரொனபதறகு நடரொனறேனும வேழமபரொன

(பி - ம்) ௫சு 'வளஙகாநதது' ௫எ - அ 'வசிதொழிலுதவமாகிலங

கொழுதிபபசியுயிா' ௫அ - சுரு 'பானமையதாக,

வடடும'

க௪.—பாத்திரமரபுகூறிய காதை

கருக

நடவை மாககளு நகையொடு வைகி
வடடுஞ சூதும வமபக கோடடியும
முடடா வாழககை முறைமைய தாக
ஆபுத திரனரு னமபல நீஙகி
ஊரூா தோறு முணபோா வினவிய
யாரிவ னெனறே யாவரு மிகழநதாங
சருநதே மாநத வாருயிா முதலவனை
இருநதாய நீயோ வெனபா ரினமையிற
றிருவின செலவம பெருஙகடல கொளள
ஒருதனி வருஉம பெருமகன போலத
தானே தமியன வருவோன றனமுன

றேனும பொருளகொளளுதல பொருததமுடைததெனத தோறறுகினறது இனிச சுறறததினினும, நடபினினும நீஙகிப பிறரையும அவவணணம செயவிபபோனை விடடேறறியெனறல வழககினகண உணமையின, விடடேறறுள ரெனபதறகு அததனமையையுடையோரெனறு பொருள கூறினும பொருநதும

௬௨ நடவை - வழி வைகி - விடா முதலியோா தஙகுதலால

௬௩ வடடு - உணடையுருடடுதல, "அரஙகினறி வடடாடியறறே" (குறள், ௪௦௧), "கலவாச சிறுஅா நெலவிவட டாடுமே" (நற்றிணை, ௩) வமபககோடடி - பயனில சொறதனைச சொலலுவோா கூடடம, "புலலா வெழுததிற பொருளில வறுஙகோடடி" (நாலடி ௧௫௬), "வெளளைக கோடடியும விரகினி லொழியின" (சிலப் ௩௦ ௧௩௮)

௬௪ முடடா வாழககை - குறையாத வாழககை, "முடடா வினபதது முடிவுல கெயதினா" (சிலப் ௧௫ ௧௩௭)

௫௩ - ௬௪ பீடிகை ஒடுஙகியதாகி

முறைமையதாகவெனக

சுசு உணபோா விளுஅய - உணபோரைவிளுவி

சுஎ இகழநது - இகழதலால

சுஅ அருநதேமாநத - பிறா உணண
ஆசைபபடட, மணி சுஅ எஉ, புறநா கoக)
ஆருயிாமுதலவனே ஆபுததிரனே

சுக நீ இருநதாயோவென று
விளுவுவோரிலலாமையால

சுஎ - கூ இகழதலால இனமையின

எo செலவததைககடல கொளள

எக பெருமகன - அரசன, "பெருநில
(சிலப். க கூக)
முழுதாளும பெருமகன"

எஉ உணபோாபலரிடையே யிருநதோன இபபோது மிகததனிமை யுறறனெனபாா, 'தானே தமியன வருவோன' எனறு ஆசிரியா இரஙகிக

(பி - ம்) சுசு 'உணபோாவிளுவ' சுஅ 'இருநதேமாநத' எo 'செலவமொருகடல' எஉ 'தமியேவருவோன'

மாரீா வங்கம வஙதோா வணஙகிச்
சாவக நன்ஞட்டுத தணபெயன்
மறுத்தலின்
ஊனுயிா மடிந்த துரவோ யென்றலும
அமராகோ ஞணெயி னருநதுவோாப
பெறுது
குமரி மூதததவென் பாததிர மேநதி
அஙகந நாடடுப புகுவதென் கருததெனை
வஙக மாககளொடு மகிழ்வுட னேறிக
காலவிசை கடுகக கடலகலக குறுதலின்
மாலிதை மணிபல லவததிடை வீழ்ததுத

கூறினா, இபபடியே, "காடேநது பூஞசாரல கடநதான் காலிற் கழலானே", "கானம வழஙகன மேவிக காவினனேகி ஞனே" (சீவக கஉஉக, கசகஉ) எனத திருததகதேவர் நடநதுசென்ற சீவகனைபபறறி இராஙகிக கூறி யிருததல காணக

எ௦ - எஉ. "நபனுடையா னலகூாநதா ஞதல செயுநீா, செயயா தமைகலா வாறு" (உககூ) என னுும துறளை இவவடிகளின பொருளோடு ஒபபிடுக

எ௩ மாரீா - கடல வஙகம - கபபல

எச தணபெயல மறுததலின - தணணியமழை இல்லாது போன மையால

எரு. ஊன உயிாமடிநதது - உடம்போடு கூடியவுயிா அவவுடம்பி னின்றும நீஙகிறற எனறலும -

என்று வங்கமவந்தோர் கூறலும

எசு இந்திரன் கட்டளையின்வ உண்போரைப் பெருமல, ஆணையிற பெருதெனக, ஆணை - கட்டளை வாஙகொதெதறகுவந்த இந்திரன ஆபுத திரன தனனை மஙயாததுபறறிக கோபஙகொணடு இரபபோா இலராகும வணணம நாடுவளஞசுரககும்படி மழைபெயவிததமையின, இஙஙனங கூறினா, இதனை இசகாதையில நசு - ஆம அடி முதலிய வறறாலுணாக

எள குமரிமூதத எனபாததிரம - ஒரு கனனிபபெண வறிதேமூத தாறபோனறனதுபாததிரம, கொடுபபோருங கொளவாருமேயனறித தானும பயனிழநது கழிநத குமரியை ஈணடு உவமைகூறினமையின தானும ஏற

பாருமேயனறிப பாததிரமும பயனிழநது கழிநததேயென்று ஆபுததிரன இரஙகியவாறறியறது, "அறறாகக்கொன றறறதான செலவ மிககலம, பெற்ற டமியணமூத தறறு" (குறள், ௧00எ), குமரிமூதத மணி உஉ ௧௯௯ பாததிரம - பாததிரததை

எஅ அஙகஙகாடு இவை ஒருசொனனீரமைய என கருததென - எனதெணணமெனறு ஆபுததிரன நினைநது

அ0 கால - காறறு அக இதை - கபபறபாய

(பி - ம்) எசு - அ 'சாவகஙனனுடைப

அ0. 'காலவிசைநடுகிககடல'

புகுவது பொருளென, வங்க'

தங்கிய தொருநாட் டாஙுங் கிழிநதனன
இழிநதோ னேறின னென்றிதை யெடுத்து
வழங்குநீர வங்கம் வலலிருட் போதலும்
வங்கம் போயபின் வருந்துதுய ரெய்தி
அங்கு வாழ்வோர் யாவரு மினமையின்
மனனுயி ரோம்புமிம் மாபெரும பாததிரம்
என னுயி ரோம்புதல் யானே பொறேஎன்
தவநதீர மருங்கிற் றனிததுய ருழநதேன
சுமநதெதன பாததிர மென்றனன் றொழுது
கோமுகி யெனனுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியின்
ஓரியாண் டொருநாட் டோன்றென
விடுவோன்
அருளறம் பூண்டாங் காருயி ரோம்புநர்
உளரெனி லவாகைப புகுவா யெனறூங்
குண்ணு னோனபோ டுயிாபதிப பெயாப்புழி
அநநா ளாங்கவன் றனபாற செனறேன்
என னுற றீனயோ வெனறியான் கேட்பத்

அஉ ஒருநாள் கபபல தஙகியது

எகூ - அஉ ஏறி ஆங்கு இழிந்தனன

அகூ அங்கு - மணிபல்லவத்தில

அஎ ஓம்பும் முற்று பாத்திரம மன்னுயிரோம்புமெனக

அகூ இப்பாத்திரமடைவதற்கு முற்பிறப்பில மிக்க நல்வினை செய்த நான அதனையொழிந்து பின்னாச சிறிது தீவினையுஞ்செய்த பக்கத்தானே தனித்துத துயரத்தையுழந்தேன, சிலப். கூ௪ உகூ

கூ௦ பாத்திரம சுமந்து என - ஏற்போரில்லாத இவ்விடத்தில் இப்பாத் திரத்தை யான சுமத்தலால வரும்பயன யாது?

கூஉ. ஓயாணடொரு நாளென்றது, வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையை.

கூரு அருள்றம - தயாதருமம, மணி. ரு : எரு - ஆம் அடியின் குறிப பிற் காணக

கூ௪. புகுவாயென்று - புகுவாயென்று சொல்லிப பாத்திரத்தைக் கோமுகியில விடுத்து.

கூ௫. பட்டினிவிட்டிருத்தலாகிய விரதத்தால் உயிரை விடுகையில்; "உண்ணு நோனபோ டுயிரபதிப பெயர்த்ததும" (சிலப். உஎ : அகூ)

கூஎ யானென்றது அறவணவடிகள் என உற்றனையோ - யாது துன்பமடைந்தாயோ?

(பி - ம்) அஉ 'தயங்கியதொருநாள்' அஅ 'யானோபோற்றேன்' கூக 'எனலுமிக்கொழுநீர' கூ௪

'பதைசசெலவாயெனறுஙகு'

தன்னுற் றனபல தானெடுத்த துரைததனன்
குணதிசைத தோனறிக காரிருள சீததுக ௧௦௦
குடதிசைச சென்ற ஞாயிறு போல
மணிபல லவததிடை மன்னுடம் பிட்டுத
தணியா மன்னுயிா தாங்குங் கருததொடு
சாவக மாளுந தலைததாள வேநதன
ஆவயிற றுதிததன னங்கவன றானென.

௧௪ —*பாத்திரமரபுகூறிய காதை

முற்றிற்று

---

௯௮ தனனுற றனபல - தன்னையடைநத பல துனபங்களை

௯௯ சீதது - நீககி

௧௦௧ உடமபிட்டு "தமமுடம பிடாஅது" (பொருந ௯௯)

௧௦௨ தனனுற பசி தணிககபபடாத நிலைபெறற உயிரைப பாதுகாக குமஎணணததுடன

க0ரு தாள - முயறசி வேநதன - பூமிசநதிரன

க0௬ ஆஙகவன - ஆபுததிரன.

க0ரு - ௬ ஆபுததிரனைபபெறற பசு மணமுகனென்னும முனிவனிடதத தாயினும பூமிசநதிரனுடைய நாடடகததாதலின, 'வேநதன்' எனபபடடது

க0உ - ௬ உயிா உடமபினீஙகுங காலதது அதனல யாதொனறு பாவிககபபடடது அஃது அதுவாயத தோனறுமெனபது எலலா நூலகளுககும ஒதத துணிபாகலின, ' மனனுயிா தாஙகுங கருதகொடு, ஆவயிற றுதித தனன ' எனரூா , குறள், ருடு அ, ! ரிமேல்

க - க0௬ உழநதோா மலைககுமெனறலும, இலலோன அஞரெயத, சிநதாவிளககுத தோனறிப பாததிரங்கொடுததலும, ஆபுததிரன ஓமபலின, வீடாவாயலிலிப,இநதிரனகொளகென,உரைசெயவோன,' யாவையீஙகளிப டின தேவாகோன' எனறலும, ஆயிரஙகணணேன உலகோாககளிததலும, பாணடிநனனுடு பானமைததாகலின, பீடிகை முறைமையதாக, ஆபுததிரன நீஙகி உணபோரைவினவி எனபாரினமையின வருவோனறனமுன வநதோா மடிநதெனறலும, வஙகமேறி இழிநதனன , வஙகம வலலிருட்போதலும துயரெயதி விடுவோன புகுவாயெனறு

உயிபதிபபெயாபபுழிசசென்றேன , கேட்ப உரைததனன ,
அவன ஆவயிறறுதிததனனென வினைமுடிவுசெயக

(பி . ம்) கஅ ' தனனுறறுதுனபம ' கக
'காரிருள தீததது' கoரு. ' தலைத
தாரவேநதன ' * ' அமுதசுரபியெனனும பாததிரமரபு கூறிய
காதை முறறும '

பதினைந்தாவது

பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை

[பதினைந்தாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைக்குப் பெருந்தெருப்போய பாட்டு]

இன்னுங் கேளா யிளங்கொடி மாதே
அநநா ளவனை யோமபிய நலலாத

தணணென் சாவகத தவள மாலவரை
மணமுக னெனனு மாமுனி யிடவயிற்
பொனனின கோட்டது பொற்குளம
புடையது
தனனலம பிறாதொழத தான்சென்
றெய்தி
ஈனறு முனன மின்னுயிர்க கெலலாம
தானமுலை சுரநது தனபா லூட்டலும
மூனறு காலமுந தோனறநன குணாநத
ஆனற முனிவ னதனவயிற றகதது
மறைவளரு சுரபயவு மனனுயி ரோமபவும்
உயிரகக வலனவந தொருவன றேனறும
குடாததொடா மாலை பூணபா னலலன்
அடாபபொன முடடை யகவையி
னெனப

உ. அநநாள - சாலியெனபவள ஈனறு போகடடுப போனநாளில்; மணி ௧௩ ௧௦ அவனை - ஆபுததிரனை

௩ சாவகம - சாவகநாடு ௫ கோட்டது - கொம்பையுடையது

உ-அ நலலா, மாமுனியிடததிற் கோட்டதாய்க குளமபுடையதாய்ச செனறெயதி உயிரகலெகலலாம தன பாலூட்டலுமெனக

௧௦ முனிவன - மணமுகன அதன வயிறறகதது - அபபசு வயிற்றில.

௧௨ உயிாகாவலனுகிய ஒருவன் வநது தோனறுவான

௧௦ - ௧௨ அதன வயிறறகததுத தோனறுமெனக

௧௪ பொன அடாமுட்டை அகவையினுன் - பொற்றகட்டாலாகிய முட்டையின உள்ளிடததுளளான என - எனறு மணமுகமுனிவன சொலல

௧௩ - ௪ அஙஙனந தோனறுவோன்குடா மாலை பூணபானல்லன் ;

(பி - ம்) ௪ 'மனமுகனென்னு' அ 'நான்முலை சுரநதுநன்பா லூட்ட லும' ௧௦ 'ஆன்வயிற்றகதது' ௧௪ 'ஆவயிற்ருன' 'அகவையிற்ருன்'

பிணிநோ யின்றியும பிறநதறஞ செயய
மணிபல லவததிடை மனனுயிா நீததோன்
தற்காத் தளிதத தகையா வதனை
ஒறகா வுளளத தொழியா னுதலின
ஆஙகவ வாவயிற றமராகண முவபபத
தீஙகனி நாவ லோஙகுமித தீவினுக

கொருதா
ஞகி யுலகுதொழத தோன்றினன
பெரியோன் பிறநத பெற்றியைக் கேணீ
இருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத
தொருபதின் மேலு மொருமூன் று
சென்றபின
மீனத திடைநிலை மீனத தகவையிற்
போதித தலைவனொடு பொருந்திய
போழதது
மண்ணக மெலலா மாாரி யினறியும
புணணிய நன்னீா போதொடு சொரிநதது
போதி மாதவன பூமியிற றோன்றும
கால மன்றியுங் கணடன சிறபபெனச

முட்டை அகவையினனென, "குடாதொடா மாலை சூழா தாஙகோ, ரடாப
பொன முடடையு ளடஙகிய வணணமும" (௨௫ ௭௨-௩) எனபா பினனும

௧௫ பிணிநோயினறியும் - பிணியாலுளதாகும
வருததம இலலாமலும

௧௬ உயிா நீததோள - உயிரைத துறநதவனாகிய
ஆபுததிரன.

௧௫ - ௬ நோயினறியும அறஞசெயதறபொருடடு
உயிா நீததோ னெனக, "உணணு நோனபோ டுயிாபதிப
பெயாபபுழி" (௧௪ ௯௫) எனறு முனபு வநதிருததல

காணக

கஎ தகை - அழகு, தகுதியுமாம

கஅ ஒறகா - தளராத, இஃது ஒலகாவெனபதன்
விகாரம, "ஒலக லுளளமொ டொருபுடைத தழீஇ" (!
|றநா கூ௫)

கசு - உக நீதோன அவவாவயிற்றுத
தோன்றினன

உஉ பெறறி - பேறு உ௬ - சு, ழ மணி கக · ௪0

உக - சு போழததுத தோனறினனென

இயையும

உக போதிமாதவன - புததன

௩0 சிறபபுககள காணபபட்டன

உக - ௩0 புததன தோனறுஙகாலதது உளவாகுஞ
மணி. கஉ அசு - ஆம அடி முதலியவறறிற காணக
சிறபபுககளே,

(பி - ம்) கஎ 'தகையாததகுதி' உஉ
'எறிகதிரிடபத' உக 'போதி நாதன'
'பெறறியதுகேள' உ௩.

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு
பிச்சைபுக்க காதை கசுரு

சககர வாளக கோட்டம வாழும
மிகக மாதவா விருமபினா வியநது
கநதுடை நெடுநிலைக கடவு ளெழுதிய
அநதிற பாவை யருளு மாயிடின்
அறிகுவ மெனறே செறியிருட சேறலும்
மணிபல லவததிடை மனனுயிா நீததோன்
தணியா வுயிருயச சாவகத துதிததனன
ஆஙகவன றனறிற மறவண னறியுமென
நீஙகென ளுவை வருததிய திதுகேள
மணஞளா வேநதன மணமுக னென்னும
புணணிய முதலவன றிருநதடி வணஙகி
மககளை யிலலேன மாதவ னருளாற
பெறறேன புதலவனை யெனறவன வளாபப
அரைசாள செலவ மவனபா லுணமையின
நிரைதாா வேநத ளுயின னவனறன
துறகக வேநதன றுயபபிலன கொலலோ
அறககோல வேநத னருளிலன கொலலோ
சுரநது காவிரி புரநதுநீா பரககவும
நலததகை யினறி நலலுயிாக கெலலாம

---

௩௪ அநதில - அவவிடதது, "அநதி வயின" (சிலப் கக சு)

லரஙகத தகன்பொழி லக

உஅ - ஈடு நீா சொாிநததது,
சிறபபுககணடனவெனறு மாதவா வியநது
அறிகுவமெனறு பாவைபாற செறியிருளிற
செலலுதலுமெனக

ஈக ஏனனுவை வருததியதெனறது,
முனிவாகளுககு ஆபுததிரன் வரலாறறை யான
சொலலுமபடி அபபாவை செயததெனறவாறு.

சO வேநதன - பூமிசநதிரன்

சடு நிரைதாா. வினைததொகை அவனறுன -
ஆபுததிரன்றுன்

இதுகாறும ஆபுததிரனதிறம கூறபபட்டது

சசு துறககவேநதன - இநதிரன் துயபபு
நுகாசசி இலனுயினனே

இலன்கொல்லோ - அவி

(பி - ம்) ஈக 'கோட்டகவாழு ' ஈஎ '
தணியாதுயருறு.சாவகததது ' சக 'திருநதடிபொருநதி'
சச 'அவன்வயினுணமையி ' சசு 'துபபிலன் கொலலோ
' சஅ 'புரிநது நீரககாக்கவும'

௫0 அலததற் காலை யாகிய தாயிழை
வெண்டிரை தநத வமுதை வானோ
உண்டொழி மிசசிலை யொழிததுவைத
தாங்கு
வறனோ டுலகின வான்றுயா கெடுககும
அறனோ டொழிதத லாயிழை தகாதென
௫௫ மாதவ னுரைததலு மணிமேகலைதான்
தாயா தமமொடு தாழ்நதுபல வேததிக
கைககொண டெடுதத கடவுட கடி
ஞைஎ,பொ ற்
பிககுணிக கோலததுப பெருநதெரு
விடைதலும
ஒலிததொருங கீணடிய வூரகளுற
மாககளும
௬0 மெலிததுகு நெஞசின விடருந தூாததரும

---

௫0 அலததறகாலை ஆகியது - வறுமைககாலம உணடாயிறறு. ஆயிழை - விளி

௪௬ - ௫0 இபபடியே, "செஙகோல கோடியோ அறியேன" (உஅ : கஅஅ - கக) எனறு பினவருதல

காணக.

௫௨ மிசசில - மிகுதி ஒழிததது வைததாங்கு - பயனபடுததாது வைத தாற்போல

௫௩ வறன ஒடு உலகு - வறகடமான காலம பரநதவுலகம, "வற ளேடின வையகததது வான்றருங கறபிஞள" (கலி ௧௬.)

௫௪ அறன ஒடு ஒழிததல - அமுதசுரபியைப பயனபடுததாது வைததல

௫௩ - ௪, மணி ௨௧. ௧டுள - அ

௫௫ மாதவன - அறவணவடிகள

௫௬ தாயா - மாதவி, சுதமதி டுள கடிஞை - பிசசைபபாததிரம

௫௮ பிககுணிககோலதது - பிககுணிக கோலததுடன, துறநதோர் களில ஆணபாலாரைப பிக்ஷுககளெனறும, பெணபாலாரைப் பிக்ஷுணிக ளெனறும கூறுதல பெளத்தசமய மரபு கோலம - வேடம

௫௫ - அ மணிமேகலை ஏததிக கடிஞையொடு கோலததோடு தெருவடைதலுமெனக

பெருந

இனிப பெருநதெருவிற பிசசைககுப போநத மணிமேகலையின் பிக் குணிக கோலததைக கணடோருடைய மனவருததததைக கூறுவா

௫௬ குறுமாககள - அறிவிலலாத சிறியா, "அடாககுறு மாககள்" (கூ. ௪0) எனறா முனனும, "ஊாககுறு மாககள" புறநா (கூ௪)

௬0 மெலிநது, மெலிதலெனறுயது விகாரம மணி. க௪. ௬௧

விடருந தூாததரும:

௬0

(பி - ம்) ௫௨ 'ஒளிததுவைததாஙகு' ௫௯. 'ஒளிதலொருஙகீண்டிய' 'விடமருநதூாததரும'

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை ௧௬௭

கொடிககோ சமபிக கோமக னாகிய
வடிததோத தானை வத்தவன் றன்னை
வஞசஞ செயதுழி வானறகை விடூஇய
உஞசையிற றோனறிய யூகி யநதணன
௬௫ உருவுக கொவவா வுறுநோய கணடு
பரிவுறு மாககளிற றுமபரி வெயதி
உதயண குமர னுளஙகொண டொளிதத

மதுமலா ந குழலாள வந்து தோனறிய
பிசைய பாததிரங கையி னேநதியது
எO திபபிய மெனறே சிநதைநோய கூர
மனமனே மறுகின மாதவி யீனற

கூந. கோசமபி - கௌசாமபிநகரம, இது, முதலிற குசாமபனெனப

வனால் நறுவபபடடதாதலின இபபெயா பெறறதெனபா, இது பாகதம, "கொடியணி நெடுமதிற கொடிககோ சமபி" (பெருங் க ருச எக)

கோமகனாகிய - அரசனாகிய

கூஉ வடி - திருததம, "வானுடகும வடிநீணமதில" (புறநா

கஅ) வததவன - வகஸதேசததானாகிய உதயணன, வததவற குரைபப" (பெருங் க சந அந)

"வயநதக குமரன

கூஉ - ந. வததவனறனனை வஞசஞ செயதுழி - (தனககுத திறை கொடாததுப பறறிச் சினநது சாலஙகாயனனெனனுந தனமநதிரியால யநதிர

யானையைககாடடி வஞசகமாகப
பிடிபபிததுப பிரசசோதனனெனனுமரசன) உதயணனைச
சிறைபபடுததியபொழுது
௯௭ உஞசையில - உசசயினிநகரததில,
இஃது அவநதிநாடடி லுளளது, பிரசசோதனனுடைய
இராசதானி, இதையே அவநதியெனறும வழஙகுவா
௯௮ தானறிய - வேறறுருவஙகொணடு தோனறிய
யூகியநதணன- பிரமசுநதர யோகியெனபவருடைய குமாரன
, உதயணனுடைய மநதிரிகள நாலவருளொருவன
௯௯ பரிவுறுமாகநளில - துனபமுறற
சனஙகளைபபோல
௯௭ - ௯ பிரசசோதனன உதயணனை வஞசிததுச
சிறைபபடுததிய பொழுது அவனைச சிறைமீடடறகு
யூகியெனபவன மாறுவடிவஙகொணடு உசசயினி
நகரபபெருநதெருவை யடைநததும, அதனைக
கணடோர பலரும பரிவுறறுச சூழநததுமாகிய இவறறை
உதயணகுமாரகாவியததுளள உஞ சைக
காணடததாலுணாக
௭0 திபபியம - ஈணடு ஆசசரியமென்னும
பொருளைததநது நினறது

சிநதைநோயகூர - மனவருததம மிக, சிநதை - சிநதாகுலம, “ எனறுண
டாஙகொலவினிக் கடபடு நாளெனுஞ சிநதையே ” (சீவக ககஙக)
௩௧ - ௭0 குறுமாககளும விடரும தூாததரும,
மாதகளிற் பரிவெயதி, குழலாள தோனறி எநதியது
திபபியமெனறு நோயகூரவெனக.

அணிமலர்ப் பூங்கொம் பகமலி யுவகையிற்
பத்தினிப் பெண்டிர் பண்புட னிடூஉம்
பிச்சையேற்றல் பெருந்தக வுடைத்தெனக்
௭௫ குளனணி தாமரைக் கொழுமலர் நாப்பண்
ஒருதனி யோங்கிய திருமலர் போன்று
வான்றரு கற்பின் மனையுறை மகளிரிற்
றான்றனி யோங்கிய தகைமைய ளான்றோ
ஆதிரை நல்லா ளவண்மனை யிம்மனை
௮௦ நீபுகல் வேண்டு நேரிழை யென்றனள்
வடதிசை விஞ்சை மாநகர்த் தோன்றித்
தென்றிசைப் பொதியிலோர் சிற்றியாற்
றடைகரை
மாதவன் றன்னால் வல்வினை யுருப்பச்
சாவம் பட்டுத் தனித்துய ருழூஉம்

எ௨. பூங்கொம்பு - மணிமேகலை

எ௨ - ௪ பூங்கொம்பு பத்தினிப்பெண்டிர் இடும் பிச்சையேற்றல் பெருந்தகவுடைத்தெனக் கூற.

எரு - சு மணி ௭ அ - ௯, பெருங் க ௬௬ ௧௭

எள வானறருகறபு - மழையைப பெயவிககுங கறபு, (மணி கக சக - ௫௦, "ஆஙகவை யொழிகுவை யாயி ஞயிழை, ஓஙகிரு வானததி மழையுநின மொழியது" (உஉ கூஅ - க) எனறு பினவருதல காணக, "தெயவந தொழாஅள கொழுநற றொழுதெழுவாள, பெயயெனப பெயயு மழை" (குறள், ௫௫), "வறனோடின வையகத்து வானறருங கறபினாள்" (கலி. கக)

எகூ - க திருமலாபோனறு ஆதிரைநலலாள தான தனியோஙகிய தகைமையள அனறோவெனக

அக வடதிசை விஞசைமாநகா - வடதிசையிலுள்ள விததியாதர நகர மாகிய காஞசனபுரததில

அஉ. பொதியில - பொதியினமலை

அரு. வலவினையுருபப - வலியதீவினையழல, உருபப - தோனற வெனறுமாம

அரு - ௪ மாதவனறனறை சாவமபடடு.

(பி - ம்.) எஉ 'பூஙகொடியகமலி' எள. 'வானறருசிறபபின' எஅ. 'தனிபோகியதகைமை' எக 'நலலாளகனமனை' அஉ. 'தெனறிசை மருஙகினோர' அரு. 'மாதவனறனமுன'

கசு.—ஆதிரைபிச்சையிட்ட காதை
கசுரு

அரு வினில வெம்பசி வேட்கையொடு திரிதரும
காயசண டிகையெனுங காரிகை தானென

கரு —பாததிரங்கொண்டு பிசசைபுகக காதை
முற்றிறறு

அசு காரிகை - பெண

அக - சு தோனறி அடைகரையில மாதவனற சாபமபட்டுத திரி
தருங காயசணடிகையெனுங காரிகையெனக, மணி கள உக - எசு, உ0
உஉ - சு

அ0 அசு என்றனள காபசணடிகையெனுங
காரிகையெனக

க - அசு "மாதே, கேளாய, நலலா
சென்றெய்தி ஊட்டலும,

முனிவன, 'ஒருவனதோனறும, அவன பூணபானலலன, அகவையி
னன' - என, நீதோன ஒழியானதலின, ஒருதானகிப போழததுத
தோனறினன, அபபோழததது ந்னனீா போதொடு சொரிநதது, மாதவா
வியநது அறிகுவமெனறு பாவைபாற்சேறலும அஃது, '
அறவணனறியும'

எனறு எனனுவை வருததிறறு, இதுகேள, மணணுளவேநதன வணஙகிப பெறறேனெனறு வளாபப, உணமையின, அவன வேநதனுயினன, அலத தறகாலே ஆகியது, ஒழிததல தகாது" என மாதவனுரைததலும, மணி மேகலே தாயரொடு தாழநதேததிக கடிஞைபொடு கோலததோடு பெருந தெருவடைதலும, மாககளும விடரும தூாததரும பரிவெயதித திபபிய மெனறு நோயகூா, பூஙகொமபு, 'பெருநதகவுடைதது' என அதுகேட்டுக காரிகை, 'நீ புகலவேணடும' எனறனளென வினைமுடிவு செயக

பதினுருவது

ஆதிரைபிச்சையிட்ட காதை

[பதினுருவது மணிமேகலேககு ஆதிரை பெணணும பததினிபபெணடிா பாததூணீதத பாடடு]

ஈஙகிவள செயதி கேளென விஞசையா
பூஙகொடி மாதாககுப புகுநததை
யுரைபபோன

க. ஈஙகிவள ஒருசொல (திருச்சிற் கக.) இவள - ஆதிரை

க - உ விஞ்சையாபூங்கொடி - காயசண்டிகை மாதாகு - மணிமேகலைகு, ஆதிரைக்கென்றுமாம மாதாகு உரைப்போள்க, புகுந்ததை- ஆதிரைக்குச் சமப்வித்ததை

(பி - ம்.) க. 'ஈங்கெனசெய்தி'

22

ஆதிரை கணவ னாயிழை கேளாய்
சாதுவ னென்போன் றகவில னாகி
அணியிழை தன்னை யகன்றனன் போகிக்
கணிகை யொருத்தி கைத்தூ ணல்க
வட்டினுஞ் சூதினும் வான்பொரு
வழங்கிக்
கெட்ட பொருளின் கிளைகேடு றுதலிற்
பேணிய கணிகையும் பிறர்நலங் காட்டிக்
காண மிலியெனக் கையுதிர்க் கோடலும்
வங்கம் போகும் வாணிகர் தம்முடன்
தங்கா வேட்கையிற் றனையுஞ் சென்றவ்வழி
நளியிரு முந்நீர் வளிகலன் வௌவ
ஓடிமரம் பற்றி யூர்திரை யுதைப்ப

௯ - ௬, கணவன சாதுவனெனபோன

௫. ஆதிரையைப பிரிநதுசென்று.

௬. கணிகை - வேசை. கைததூண - தீய ஒழுககததால் வநத உணவு,

கை - ஒழுககம, "கடவ தனறுநின கைததுண வாழ்ககை" (சிலப் கரு, ௩ள) நலகவெனபதனபின, 'உணடு' எனறு ஒருசொல வருவிகக.

எ வட்டினும சூதினும - வடடாடலிலும சூதாடலிலும, மணி கச ௬௯. வழஙகி - கொடுததது.

அ கணிகைககும வடடிறகும சூதிறகும கொடுககபபடுதல்பற்றி, 'கெட்டபொருள' எனறா பொருளினகிளை - பொருளினபகுதிகள

௧௦. காணமிலி - பொன்னிலலாதவன கையுதிரககோடலும், உம

உடனிகழச்சி, "நீயெனப பேசலோடும மயஙகி வீழ்நதான" (சீவக. ௯அ௯) எனபுழிபபோல கையுதிரககோடல மணி. ௯ ௪௦௪, ௫ ௫௫ அ - ௧௦ கேடுறுதலிற கையுதிரககோடலுமென்க

௧௧. வாணிகா - வியாபாரிகள

௧௨ தஙகா வேட்கை - பலவிடததும செலல வேணடுமெனற விருபபம தானெனறது சாதுவனை

௧௩ வளி - காறறு கலன - கபபல காறறால கபபல கவிழ

கச ஓடிமரம் - பாய்மரத்தின் ஓடிந்ததுண்டம், "கூடம்பிற்ற துண்டந் தழுவிக் கிடந்தான்" (சீவக. ுகா.) உதைப்ப - செலுத்த, "ஓடுந் திரைக ளுதைப்ப வுருண்டுருண்டு" (சீவக. ுகசு)

கடு ழ மணி கசு நக நாகரெனபதன

பொருளே, மணி அ ுச - ஆம அடியின குறிபபிற பாாகக.

உடையிலலாமற் சஞசரிபபவராதலின்

நாகா, 'நககசாரணா' எனபபடடாா, நககம = நகநம - நிருவாணம ராகிய நாகா,

சாரண

கசு.—ஆதிரைபிச்சையிட்ட காதை

களக

பககஞ சாரநதவா பானமையு ளுபினன
நாவாய கேடுற நனமரம பற்றிப
போயினன றனனே டுபிருயா
போகேதா
இடையிருவ யாமத் தெநதிரைப
பெருஙகடல
உ௦ உடைகலப படடாங கொழிநதோா
தமமுடன

ராதுவன ரானுஞ சாவுற றனனா
ஆதிரை நல்லா ளாஙகது தானகேட
டூரேயோ வொரளைழ வீபம
கா கோவெனச சாறறினள கழறி
உரு படலைக கானிற பெருங்குழிப் படுத்து
முடலை விறகின முளிஎரி பொத்தி
மிக்கவெனா கணவனை விழுப்பப ஞயப்பப
புக்குழிப் புகுவே னெனறவள புகுதலும

கக பானமை - பகுதிததனமை, மணி ரூ ரூக

ரு - கக கணவன சாதுவனெனப்போன, ஆகிய போகி உணடு வழஙகிச செலவழி வெளவுதலாற பறறிச சாரநது அவாபானமையனுயினனெனக

சாதுவன கடலில இறநதானெனறு

இனிக கூறுவார

கேடட ஆதிரையின் செயதியை

கஅ. போயினன - சாதுவன உயய - பிழைகக

கக இடையிருளயாமதது - இருளையுடைய இடையாமததில, யாமம - இரவு, "யாம முமபக லுமமறு யாமையால" (சீவக கருடு)

உ0 மணி கஅ சுச, சிலப் கடு உஅ - கூ

உடை கலபபடடு

உடைநத கபபலில் அகபபடடு ஒழிநதோா - இறநதோா.

உக என - எனறு சொலல

கஅ - உக போநதோா சாவுறருனென

உரு. ஈமம - பிணஞசுடுதறகு அடுககும

உச. தாரீா - தருவீா.

விறகடுககு, மயானமுமாம.

உ௫. சுடலைககான - மயானம படுதது - செயது

தல மணி. சு சுசு.

தொடுகுழிபபடுத

உசு முடலைவிறகு - முறுககுணட விறகு, "முடலை யாககை முழு வலி மாககள" (பெரும்பாண். சுக) பொததி - மூட்டி, "தீயழறபொததி" (உ இரு) என்றாா முனனும

உஎ உயபப - செலுதத

உஅ புககுழி - புககவிடததது. அவள - ஆதிரை

கஅ - உஅ போநதோா, ஒழிநதோா தமமுடன சாதலவனும சாவுற்ருனென, நலலாள் அதுகேட்டுக கழறிப படுததுப பொததி அதிற் புகுதலு மென்க.

படுத்துடன் வைத்த பாயற் பள்ளியும்
உடுத்த கூறையும் பொன்னொளி புரூஅ
தாழிய சாந்தமு மணிந்த கூந்தலிற்
சூடிய மாலையுந் தொன்னிற மழுங்கு
விரைமலர்த் தாமரை யொருதனி யிருந்த
திருவின செய்யோள் போன்றினி திருப்பத்
தீதுங் கொல்லாத் தீவினை யாட்டியேன்
யாது செய்தே னென்றவ ளேங்கலும்
ஆதிரை கேளுன் னரும்பெறற் கணவனை
ஊர்திரை கொண்டாங் குய்யப் போகி
நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்
பக்கஞ் சேர்ந்தனன் பல்லியாண் டுபராஅன்
சந்திர தத்த னெனுமோர் வாணிகன்
வங்கந் தன்னொடும் வந்தனன் றோன்றி
நின்பெருந் துன்பம் ஒழிவாய் நீயென
அந்தரத் தோன்றி அசரீரி யறைதலும்
மையறி யுள்ளக் கழுத்துயர் நீங்கிப்
பொய்கைக் காட்டுப் போதுவாள் போன்று
மனக்கவல் வின்றி மனையகம் புகுந்தென
கண்மணி யனையான் கடிதீங் குறுகெனப்
பண்ணிய புட்டாள் பொழிமழை தரூஉம்

உக பாயறபளளி - படுகையிடம

௱௦ உருது - உருமல ௱௧ ஆடிய - பூசிய

௲௨ வழாது - வழுவாமல, ௱௩ தாமரை - தாமரை மலரில

௲௪ திருவின செயயோள - திருமகள, மணி ௫

௲௬

௲௭

யாதுசெயகேன - எனன செயவேன அவள - ஆதிரை அருமபெறற கணவன - பெறுதறகரிய கணவன

௬௪ அநதரம - ஆகாயம அசரீரி - அருவமாய எஙகும நிறைநதுளள முதறதெயவம ௬௬ போதுவாள - வருவாள

௬௭ கவலவு - கவலையடைதல மனையகம - மனையிடம

௬௮ கணமணியனையான - கணவன, சிலப் ௧௬ எ௫ உறுக எனறு

௬௯ முடடாள - வழுவாளாய, "புணணியமுடடா" (பட்டினப் ௨௦௪)

(வி - ம்) ௨௧ 'படுததுடனமைததபாவனைபபளளியும' ௱௮ 'கொணடாங்குயிருயபபோகி' ௬௪ 'அநதரதொனறி' ௬௫ 'அழியாது நீஙகி'

'அழிதயா நீஙகி', கசு — ஆதிரைபிச்சையிட்ட
காதை களகூ

ருப அருமபெறன மரபிற ப,கதினிப பெணடி
ருடீ
திருமபினா தொழூடம விபயபின வி
டயினவ
ஆஙகுவா கணவனு மலநீ ரடைகளா
ஓஙகுயர பிறஙக லொருபா ரீழல
மஞ்சுடை மாலகட லழுநதிரப கூ ரந்து
ருடு துஞசு துயில கொவளவச சூமலை வரபூம
நகக சாரணா நயமில தோனறி
பககதே சோநது பபிபலம பினனிவா
காவே நமியன வநதவ னவியவ
ஊனுடை யிவவுடம புணவெவ ரெழு
டபதும
கூப பறறவா பாடை மபநகஞ் மரபிற
கறறனா ணுதவிற நடநதொழினா பாகக
நறயு நீஙகித தொழுதுரைாயாா
ஆஙகவ ருநரைபோபா யருநதிறல கேளா
ஈஙகெந குருடா கவிருநதோ னவனபாற

௫௦ பெணடிரும, உமமை உயாவு சிறபபு

சக-௫௦ மணி, கடு எள

௫க வியபபு-ஆசசரியம ஆதிரை

வியபபினளாயினள

மேலே சாதுவன செயதி கூறுவாா

௫உ கணவனும-சாதுவனும

௫௩ பிறஙகல-மலை நீழல-நிழலில

௫௪ நோய கூாநது-வருததம மிகுநது

௫௫ துஞசுதுயிலகொளள-(சாதுவன) மிகக

நிததிரைகொளள சூர்-அசசம் ௫௬ நயமிலா-

இனிமையிலலாதவா

௫எ பரிபுலமபினன-இவன மிகவும வருநதினன, "பகக நீஙகு மின பரிபுலம பினரென" (சிலப் கo உஉசு), "பரிபுலம பலைததநும வருததம வீட" (மலைபடு சகஎ,)

௫அ எழுபபலும-சாதுவனை எழுபபலும

௬௦ அவாபாடை-நாகாகளுககுரிய பாஷையை

௬க கடுநதொழினமாககள-நாகா

௬௩ அருநதிறல-பெறுதறகரிய திறலையுடையாய

௬௪ இருநதோன முறறு ௬௫ என-எனறு

நாகாசொலல

(பி - ம்) ௩௯ 'ஓங்கியபிறங்கல்' ௩௪ 'மாக்கடலிழந்த' ௬0 யினமயக்கற', 'மயக்குறு' ௬௨ 'தொழுதுரையாடலும்' 'பாடை

கலமாடு குழிசிப்பாற் கழிமுடை நாற்றுப்
வெள்ளென் புனைகதூஉம் விரவிய
விருந்தினாகியில
மண்குத்தன் பிள்ளைவா யுந்து போவா
பெண்பிட்ட ளிருந்த பெற்றிக் கொக்கிய
௭0 பரண்டப்பி யுமிழ்ந்தன பானமையுடைத்
தோற்றப் பசுந்தழல் குளிர்ந்த பின்னவன்
சுவக்குடி வந்த காரண மென்னென
ஆங்கவற் கன்னை யிற்றைநாட் பாற்றூஉய
அருந்துதல் விருப்பிற் கடவுந் தொண்டு
விருந்தின் வலியவை படப்பொன் பாத்தை
காப்பின் கிழவிப் பிள்ளைப் பங்கயக் கொடித்து
வெண்பக் குருதி வெண்டுமல் தொழில்டென
அவ்வழி யொழு முதல் வயந்து

[illegible]
[illegible]

---

௬௬ குழிசி - பானை கழிமுடை நாற்றமும் - மிக்க புலால் நாற்றமும்

௬௭ உணங்கல் - வற்றல்

௬௮ எண்கு - கரடி பிணவு - பெண்கரடி, "பன்றி புல்வாய்" (தொல். மரபு ௫௮) என்னும் சூத்திரத்தில், 'ஒன்றிய' என்றதனால், பிணவென்பது கரடிக்கும் கொள்ளப்பட்டது

௬௯ பெண்டு - மனைவி

௭0 பாடையிற்பிணித்து - பாஷையினாலே வயமாக்கி

௭௧ கோடு - கிளை, நீழல் - நிழலில், அவன் - நாகர்களுடைய குருமகன்.

௭௨ வந்தகாரணமென்னென - வந்தது வந்தகாரணம் சிலப். க0 ககுகு யாதுகருதியென்று கேட்ப

௭௩ அவற்கு - குருமகனுக்கு

௭௫ அளியன் - அளிக்கத்தக்கான், "அளியன் உலன்" (முருகு. ௨௮௪.)

ருனே முதுவா யிர

௭௭ என - என்று குருமகன சொலலல

௭௯ - எ. மாககாள், நமபிககு வேணடுவகொடுமென

௭அ அயாநது - கலஙகிப்புறறு.

௮௦ உணடி - உணவு இன்றெனின் - இலலையாயின

(பி. ம்.) ௭௪ 'குளிாநதவன்பினன' ௭௬ 'நஙகையைக கொடுமின' ௭௬ 'கெட்டேன' 'ஆஙகவனலைகட்' ௭௯.

ருசா.—ஆதிரைபிச்சையிட்ட காதை

சுஎ௫

குணடோ ஒரலக் துறுபாப ஞனாம ணிற
காணகுவம யாககளுக காடடுவா
யாமெனக
தூஙகிய சினத்தினன சொலமெனச
சொலலும
பயபபகுக கவளுடு பனனாயிர கோறலும
அநத நயபபுறு பாககல் கடிநதனா கோளாய

பிறந்தவ ரிறத்தலு மிறந்தவர் பிறத்தலும்
உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற
துணைமையின்
நல்லறஞ் செய்வோர் நல்லுல கடைதலும்
அல்லறஞ் செய்வோர் நரகர் கடைதலும்
௬0 உண்டென வுணர்தலி னுரவோர் களைந்த
கண்டனை யாமெனக் கடந்தனை யெய்தி
உடம்புவிட் டோடு முயிருருக்
கொண்டோர்
இடம்புகு மென்றே யெடுத்தங் குரைத்தாய்
அவ்வுயி ரெவ்வணம் போய்ப்புகு மவ்வகை
௬௫ செவ்வன முரைமையனச் சினவா திதுகேள்
உற்றதைப் புணரு முடலுயிர் வாழ்வழி

அக உறுபயனுண்டோ அ௨ காணகுவம் - அறிவேம்

அ௩ சினத்தினன் சொல்லென - கோபமுடையவனாய்ச் சொல்வா யென்று நாகருடைய குருமகன் கேட்ப, சொல்லும் - சாதுவன் சொல்லுவான்.

அரு முன்னும்,

கயககு - கலஙகுதல, "கயககற நலலறம" (கக கூஅ)
பு வெ. கஅஅ, உஉ௩
எனறார

அச - ரு கள்ளையும கொலையையும அறிவுடையோர
நீககினார.

அசு - எ. இவவடிகள, "உறஙகுவது போலுஞ சாககாடுறஙகி, விழிப பது போலும பிறபபு" (௩௩௯) எனனும நூலின் பொருளைததழுவி வந திருததல காணக

அகூ அலலறம - பாவம, அறமலலாததெனறபடி.

௯௦ உரவோர - அறிவுடையோர

அஎ - ௯௦ உணமையின, உணாதலின உரவோர த ஊாநதனா

௯௧ கணடனையாக - அறிநதாயாகுக. என - எனறு சாதுவன சொலல கநகை - பெருஞசிரிபபு.

௯௫. செவவனம - நேரே, "திருவிரி பூமபொழிற சோநது" (சீவக ௫௧௫.) என - எனறு குருமகன சொலல செவவனஞ

௯௬. உயிாவாழவுழி உடல உறறதையுணரும.

(பி - ம்) அக 'உணடோமாககட்குறுபய' அ௯ - ச, 'சொலலலு மயககும'

மறைப்பு வுடம்பிட் டனையுயிர் நீங்கிய
றழிந்தெரி யூட்டு மூக் காலுணரா தெளின
உடம்பிடைப் போனதொன் றுண்டென

வுணர்நீ

௧௦௦ போனார் தமக்கோர் புகலிடங் ...
கியாதை யறிவை யியாவரு முணர்குவர்
உடம்பி னொழிய வுயிர்பல் காவதம்
கடந்துசேர் சேறல் கனவிலு முண்டு

காணுதல்

பாங்குடை யோகி யவவுயிர் செயலினை
௧௦௫ பூண்ட யாக்கையிற் புகுவது தெளிந்
தான நாவுணர்கத் தெட்பிற் தாதலும்
தனிற் றெட்டுச் சலதவ விழுந்து
தள்ளு மைவரு மைத்தைவி நீவ்வுடா
புள்ளுறை யாழியிற் போம் புகாரறிந்தேன்
௧௧௦ தமக்கொழி மரபிற் றாவுறு காப்பு

படக்கா நலற மெடுத்துரை யென றும
என்று சொனனா நனனெறிப பட்டாங்குரைய
உனறனக் கோதலு நெறியற முறைக்கேன
உடைக்கல பாகக ஞூபிருப தீவகுமன
கருகு அந்தொழி லொழிந்தவ ராருயி ரோமபி

கஅ தடிந்து - வெட்டி கOO. புகலில - புகுமிடம்.
கOஉ நாவந்த - நாதம கOக சேண - நெடுந்தூரம

கOஉ - ங உயிர்சேறல கனவிலுங காணகுவை
கOச - ரு. உயிா புகுவது.
கOசு.
ககO
புடைய.
அவன - சாதுவன கOள நன்று - தருமம
தமக்கொழிமாபின - தமக்கேனறே ஜீரந்த
முறைமையினை

ககO - கக மாபினை புடைய நலலறமெனக.
கOஅ - கக. நாகனும எடுத்துரையென றலும

ககஉ படாகுவை - செலவாய

ககங ஓலலும நெறி - இயலும வழி, இவவடி, "ஓலலும வகையான் றவினை யோவாதே, செலலுமவா யெலலாஞ செயல" (கூங) என்ற குறளின் கருததைதத தழுவி வநதவாறு காணக

ககஙி அடுதொழில் - கொலலுநதொழில

(பி ம்) கOஎ 'நனனெறிசசெட்டி தன்னடி' ககO - கக 'எனறெனக கொழிய தேமுறு மேககாநனறிகலலற' ககஉ 'நனறிது சொன்னைய'

கசு.—ஆதிரைபிச்சையிட்ட காதை

களஎ

மூததுவிளி மாவொழித தெவவுயிர
மாட்டும
நீததிற மொழிகென ச சிறுமக
னுரைபபோன
ஈஙஙெநமந காகு பிவவறஞ செயகேம
ஆஙகுனந காகு மறுமபொருள நோன
றெனப
ச௨௦ பணடுபப பணடுங கலஙகவிழ மாககளை
உணடே மவாத முறுபொரு ளீஙகிவை
விளாரமர மெனறுகில விழுந்திந
குபபைபோ
டு வைபிலை கொணடுசென வெடுததனன

கொணாநது
ரநதிர தநத னெனறும வாணிநா
ஸமநதெ சோநநதில வநதுட னேறி
இநநா புகுநதீம விலொடு வாழநது
நவபனே நனபல தாணமுழு செயகனா
ஆமநா பாகிப வாதிரை கையாற
பூநகொரய நதைபய பிரரை பெறுனெனா
பனேபநம புகுநது பணிமே நலதான
புணைபா வோவியம போல நிறறலும
தொழுதுவலம கொணடு துயரறு
கிளவிபோ
டமுத நாபிபி னாநனகரை ஙீறைதரப

ககூ மூததுவிளிமா - முதுமையுறறு இறககும விலஙகுகள

ககஎ நீததிறம - கொலை என - எனறு சாதுவன சொலல

கஉஉ விரைமரம - சநதனம அகில முதலியன, விரை - வாசனை

கஉரு என - எனறு நாகன சொலல

ககஎ - உரு உரைபபோன இவையிவை கொளகெனவெனக

கஉரு வங்கஞ்சோந்திவ - சோந்த கபபவில
கஉஅ ஆங்கனமாகிய - அத்தனமையை
உடையளாகிய
உ - கஉகூ உரைபபோள, பிசசை
பெறுகெனவெனக
கரு.க பிசசை வாங்குமபொழுது துறவறததினா மௌனமாக நிறக வேணடுமெனபது விதியாதலின, 'புனையா வோவியம போல நிறறலும' எனறூா, புனையா வோவியம - வணணங்களைக
கொணடெழுதாத வடிவைக கோட்டின சிததிரம, மணி
உஉ அஅ, நெடுநல் கசஎ, ந
கரு.ரு அகனசுரை மணி கக. ககஎ
(பி - ம்) கஉ0 'பணடுபணடிஙகுககலங' கஉஅ
கரு.ரு 'சுரபியினகனசுனை'
'ஆயிழைகையாற'

23

களஅ மணிமேகலை

பாரக மடஙகலுமபசிபபிணி யறுகென கரு.ரு
ஆதிரை யிட்டன ளாருயிர் மருநதென

கரு.—ஆதிரைபிச்சையிட்ட காதை முற்றி

ற்று

கஙுடு ஆருயிர்மருந்து - அன்னம
ககரு - டு நிறைதர இட்டனளென்க
உ - கஙுடு உரைப்போள, 'ஆங்கனமாகிய
ஆதிரைகையாற பிசசை பெறுக' என்று சொலல,
மணிமேகலை மனையகம புகுந்து நிற்றலும, ஆதிரை தொழுத
வலஙகொண்டு ஆருயிர மருந்திட்டனளென முடிக்க.

பதினேழாவது

உலகவறவி புக்க காதை

[பதினேழாவது மணிமேகலை காயசண்டிகையென்னும் விச்சாதரிவயிற்று யானைத்தீ பவித்து அம்பலம்புகக்பாட்டு]

பகுதினிப பெணடிர பாததுணைறற
பிரசைப பாததிரப பெருஞசோற றமலை
அறததி னீடடிய வொணபொரு ளறவோன
திறதது வழிபபடூஉஞ செயகை போல

க பததினிபபெணடிா - ஆதிரை பாததாண - (இயலபுடைய மூவா

முதலாயினாககும தெனபுலததாா முதலிய நாலவாககும) பகுததுக கொடுதது உணணபபடுமெ உணவு, பாததல - பகுததல இஃதுலை, ஆதிரையின இல வாழககைநலம கூறபபடடது, "பழியஞசிப பாததூ ணுடைததாயின வாழககை, வழியெஞச லெஞஞானறு மில" (குறள், சச) பெணடிரது பாததூணை

உ அமுதசுரபியிலுள்ள பெரிய சோற றுததிரளை, அமலை - திரளை "அமலைக கொழுஞசோறு" (புறநா கூச)

க - உ ஏற்ற பாததிரம

ங அறததின ஈடடிய - நலவழியே சமபாதிதத ஒணபொருள குறள், எகூ0

ங - ச அறவோன திறதது வழிபபடூஉம செயகைபோல - அறவோ னிடததுப பெருகுதலுறுஞ செயகையைபபோல, அறவோன - சறபாததி

(பி - ம்) க 'பாததூணியதத'

கஎ.—உலகவறவி புக்க காதை

ரு வாஙகுகை வநநத பனனுயிாக களிநதுக
கானமுறுலை விலலாத தகைசடை நோககி
பாலைத தீநோ யகவயிற றடஙகிய
காயசண டிகையெனுங காரிகை வணஙகி
நெடியோன மயஙகி நிலமிசைத தோனறி
அடலரு முநநீ ரடைத்த ஞானறு
குரஙகுகொணாந தெறிநத நெடுமலை யெலலாம
அணஙகுடை யளககா வயிறு புககாங
கிட்ட காறறுக கடடுறறு கிடப்பப
பட்டே னெனறன பழவினைப பயததால

ரம தானபபொருள, பாததிரததின பெருமைககுததககபடி பெருகுதலுறு மெனபதை, "விருநதின, துணைததுணை வேளவிப பயன" (குறள், அஎ), "அறபபயனும, தானசிறி தாயினுந தககாரகைப படடககால, வானசிறிதாப போதது விடும" (நாலடி ௬அ) என வருவனவறறாலுணாக

௬ தகைமையை (காயசணடிகை) நோககி

௨-௬ ஒணபொருள வழிபபடூஉஞசெயகைபோலப பெருஞசோறற மலைதான தொலைவிலலாததகைமையை நோககியெனக

ஏ யானைத தீநோய - பஸமகவியாதி

அ காரிகை மணிமேகலையை வணஙகி

கூ நெடியோன - திருமால மயஙகி - பருவதமுனிவரும நாரதமுனி வரும அமபரீடனுககிடட சாபமாகிய அநதகாரததைதத தான ஏறறுககொணட மையால மயககமுறறு தோனறி - இராமனுக அவதரிதது நெடியோன நிலமிசைத தோனறிமயஙகியென மாறறுக திருமால இராமனுக அவதரிதத பொழுது, முறகூறிய சாபாநதகாரததால மயககமுறறிருநதாரெனபதைப பினவருஞ செயயுளாலுணாக " கனனியநதுழாயக கமலலோ சனனறய ரதறகு, மனனு நனமக னுகியே வநதன னுதிதது, முனனை யநதகா ரதநி ஞன மூடிடப படடுத, தனனை மாயனென றறிநதிடா துறைநதனன சாநதே " (இலிங்க உததர அமபரீடனை ஆழிகாதத அரு)

கO முநநீா - ஆககல முதலிய மூனறுநீாமையையுடைய அடைதத ஞானறு - இலஙகாநகரஞசெலல அடைததநாளில கடல

கஉ அணஙகு - வருததம , தெயவததனமையுமாம அளககா - கடல புககாஙகு - புகுநதாறபோல

கக - உ மலையெலலாம அளககா வயிறுபுககாஙகெனக

கரு இடடது ஆறறு - இடடபொருளால தணியாத

கச படடேன - அடைநதேன வினைபபயததாற படடேனெனக

(பீ - ம்) ரு - சு 'அளிககததான' சு 'நெடுமானமயஙகி'

மணிமேகலை

அனனை கேளா யாருயிர மருநதுவி
துனனிய வெனனுேய துடைபபா

யெனறலும

எடுதத பாததிரத தேநதிய வமுதம
பிழுததவள கைபிற பேணினள பெயததும
வயிறுகாய பெருமபசி நீஙகி மறறவள
துயர நீஙகித தொழுதன ளுரைககும
பாசில வாலொளி வட திசைச சேரநத
காசிலநாஞ சனபுரக காயநக குளமேன
விஞசையன றனனெடை வெவவினை

யுருபபத

தெனறிசைப பொதியில காணிய வநதேன
கடுவர லருவிக கடமபுனல தொழிதத
விடுமணற கானியாற றியைகதொருவ

கிருநதேன

கடு ஆருயிர் மருத்துவி - அரிய உயிரைப் பாதுகாக்கும் மருந்தை யுடையாய், ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்

கக துன்னிய - நெருங்கிய என்னோய் - எனது

பஸ்மக வியாதியை என்றலும் - என்று காயசண்டிகை

சொல்லலும்

கூ - கக

றலு மெனக

காரிகை, நோக்கி வணங்கி, 'என்னோப் துடைப்பாய்'

என

கஎ. அமுதம் - அன்னத்தை

கஅ அவள்கையில்-காயசண்டிகையின்கையில் பி

டித்துப்பெய்தலும்

கக. அவள் - காயசண்டிகை உ0. தொழுது உ

ரைப்பாள்

கக-உ0. அவள் நீங்கி நீங்கித் தொழுது உரைக்கும்.

உக வாலொளி - வெள்ளிய ஒளி சேடி - வித்தியாதரருலகு சேடி வெள்ளிமலைக்கண் உள்ளதாதலின், அதற்கு வாலொளி கூறப்பட்டது, "வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ் சேடி" (சிலப். கூ க)

உஉ காசு - குற்றம் காஞ்சனபுரமாகிய

காவலையுடைய நகரம்.

உங. விஞ்சையன் - கணவனாகிய வித்தியாதரன்

அழுலவென்றுமாம

உருப்ப - தோற்ற,

உச. பொதியில - பொதியினமலை காணிய - காணுதற்கு

உரு - எ விஞையெனொடு வந்தேன.

உ௬. கடுவரல - விரைந்துவருதல கொழித்த - தெளளிய

உகூ. கானயாறு - காட்டாறு.

ஒருங்கிருந்தேன - கணவனுடனிருந்தேன

உச - கூ வந்தேன கானயாற்றிருந்தேனெனக

(பி - ம்.) கசு. 'துனனியவெந்தோய' உஉ. 'காஞ்சனபுறநகர' உச 'காணியவருவேன' 'காஞசனககடிநகர',

கஎ.—உலகவறவி புக்க காதை

கஅக

புரிநூன மார்பிற திரிபுரி வார்சடை
மரவுரி யுடையன விருசிக னெனபோன
பெருந்தவ முனிவனிருந்தவம் புரிந்தோன
பயந்தோர

ரு௦ இருங்கனி காவற பழமொன றெந்தித்
தெக்கில் வைந்தாச சேணு பராபிற
புகைபழ பொருமை யாட பெசானரோன
நின்னை யருந்தலிற் பெருகமொரி
பொனருறை

காலா வெந்த கருங்கனி சிவைத்தேன
கரு உடைவ கோடைகாபின வெரூஉப
விருசிகன

கணடன பெனனை க கருங்கனிப சிவைத்து
டன

சிதிகழ காவலிற் பிரியபாவ
நோர யுணடு விளருங்கனி தருவ
தக்கனி யுணடோ ராடிரானி
௩௦ பகக வியாதகைபின வருடபாறி நினருவா
பனனி ராணடு வொருகா னவ

உ௫. புரிநூல - முறுக்கிய பூணுநூல
திரிபுரிவாாசடை - திரிந்தது முறுக்கிய நீண்டசடை
உ௬ மரவுரியுடையன - வற்கலையாகிய
ஆடையையுடையன உடை யணிகிய
விருசசிகனெனபோன
உ௭ பெணணே - பனை கருஙகனி - காியகனி,
பெரியகனி யெனறு மாம

௯௰ இருமை - பெருமை நாவல - சமபுமரம

௯க - உ. சேணநாறுபூ , சேண - நெடுந்தூரம பரபபிணை புடைய பொயகை ஆட - நீராட

உஅ - ௯உ விருசசிகனெனபோன, நாவறபழமொனறைமீயநதி வைத துப பொயகையாடச சென்றேனுகவெனக

௯௯ உருததலின - பயனகொடுபபத தோறறுதலினுல செருககு - களிபபு

௯௯ - ௪ உருததலிற் சென று காலால அநதககனியைச சிதைதேதன

௯௫. வேடகை - விருபபம.

௯௬ கருஙகனிசசிதைவுடன எனனைக கணடனன. மேலவருவன விருசசிகன கூறறு

௯எ திபபியம - தெயவலோகததிலிருநது உணடாயது , இசசொல திவயமெனனும வடமொழிசசிதைவு , திவ - தெயவலோகம , யணி எ கள .

௯அ. ஆணடு - வருடம ௯௯ - ௪௦ உணடோா பசியை நீககுவா (பீ - ம்) ௯க மாகிய வீராறு '

' வைததுசசெனறுறறுபபரபபிற ' ௯எ - அ. ' திபபிய

உண்ணு நோன்பினே னுண்கனி
சிதைத்தாய்
அந்தரஞ் செல்லு மந்திர மிழந்து
தந்தித் தீயாற் றனித்துய ருழந்து
முந்நா லாண்டின் முதிர்கனி நானீங்
குண்ணு நாளுன் னுறுபசி களைகென
அந்நா ளாங்கவ னிட்ட சாபம்
இந்நாள் போலு மிளங்கொடி கெடுத்தனை
வான்பசி யுழந்து மாமுனி போயபின்
பாடுமி ழருவிப் பயமலை பொழிந்தென
அவ்வரைச் செய்திக் கஞ்சின னாகன்று
விளங்கொளி விஞ்சையன் விழுப்போ ரெட்ட
த்தி
ஆலனங் காதிய வருந்தவன் றன்னுற
காரண மின்றியுங் கடுநோ யுழந்தனை
வானூ டெழுகென மந்திர மறந்தனை

---

௪௨ நோன்பு - விரதம். சிதைத்தாய - அழித்தாய
௪௩ மந்திரத்தை இழந்து

சச   தநதிதசீ - பஸமகவியாதியெனறு வழஙகுகிற
யானைததீயென னும நோய, சீவக. ௲ககூ தனிததுயா -
ஒபபறற துனபம

சரு   மூநநாலாணடு - பனனிரணடு வருடம

சசு.   உறுபசி - மிககபசியை கைளகென -
நீஙகுகவெனறு

சஎ.   அவன - விருசசிகன   சாபம - சாபததை,
சாபததின மூடி வெலலையாகிய நாளெனறுமாம,
ஆகுபெயா

சஎ - அ   இளஙகொடி, சாபததைக கெடுததனை

சகூ

ருO

உ-ழநது - வருநதி   முனி - விருசசிகன
ஒலி முழஙகுகினற   அருவியாலுணடாகிய
பரயோசனததை
புடைய பொதியினமலையை   பாடிமிழ **புறநா** சகூ

ருக   அலவலைசசெயதிககு - மனததிறசேறறியதை
ஆராயாது செயத

என செயகைககு, "அலவலைவா தபபூசசி காட்டுகினருன" (உ க உ), "பலபல நாழஞ் சொலலிப பழிதத சிசுபாலன றனனை, அலவலைமைதவிாதத வழகன" (ச ரு ௬) எனப **பெரியாழ்வார் திருமொழியில்** வருதல காணக
இஃது அலைவலைமையெனறும வழஙகும

ருஉ   விழுமம - துனபம

ருரு   ஆரணஙகு - அரியதெயவததனமை

ருரு - ச   அருநதவனறனனுற கடுநோயுழநதனை

ருரு   வானூடு எழுக என - வானிடத்து
எழுவாயெனறு விதநதியாதான சொலல

(பி - ம்) சசு ' உறுதுயா ' சக ' உழநதமாமுனி '
ருo - ருஉ ' ஒழித தே, னவலககவலை செயவினையஞசி,
யிலகொளி '

கஎ.—உலகவறவி புக்க காதை

கஅரு

ஊனுயிர் நீங்கு முருபபொடு தோன்றி
வயிறுகாய பெருமபசி வருத்துமென றேற்குந
தீங்கனி கிழங்கு செழுங்காய நல்லன
ஆங்கவன் கொணரவு மாற்றே னாக
நீங்கா வாழ்க் கெடுந்துய ரெய்தி
ஆங்கவ னுங்கெனக் கருளொடு முரைப்போன
ஏப்பத் தீவினுட் படிழக யருங்கிற
மப்ப மிலலாக் கழிபெருஞ் செல்வ
ஆற்றா மாக்கட் காற்றுந் துணையாகி மடு
நோற்றோ ருறைவதோர் நோனக் குருடடாய
பலநா ளாயினு நின்னொடி போச

அப்பதிப்புக்குரிய றவனம்ப்ர ஏபப
இப்பதிப்புருந்தீவ கியா வறை கினறேன
இந்நா சோட்ணை மிழவணி வழுநால

---

௫௬ உடமபினினறம உயிா்நீஙகுதறகுக்
காரணமாகிய வெப்பத நோடு

௫எ வயிறுகாய பெருமபசி மணி கச ௬
வருததுமென்ற எனபொருட்டு
வருததுமென்றேறகு -

௫அ தீஙகனி - இனியபழம நலலனவெனபதை
ஒவவொனறேரும
கூட்டுக

௫௯ ஆறறேனுக - பசிதணியேனுக
௬௧ அவன - விததியாதரன
௬௨ தமிழகமருஙகில - தமிழநாட்டில,
ழக மறிய" (சிலப் ௯ ௯எ)
" இமிழகடல வரைபபிறறமி

௬௩ கமபம - நடுககம கழிபெருஞசெலவா -
மிகபபெரிய செலவததை யுடையாா
௬௪ ழ மணி ௧௯ ௯௫ ஆறறுமாககள - வறிஞா

சுடு நோற்ரோ - முற்பிறபபில தவஞசெயதோா நோன நகா - வலி மையயுடையநகா, நோனமை - வலி, "சாப நோனஞாண" (புறநா கசு) நகா - காவிரிபபூமபட்டினம

சுரு - ரு செலவா நோறறூா, ஆகி உறைவதோா நகரெனக

சுசு பலநாள ஆயினும - ஆகாயவழியே செலலககூடாமையாற பல நாள ஆகுமாயினும நிலனொடுபோகி - பூமியில நடநதுசெனறு

சுஎ. அவன - விததியாதரன

(பி - ம்) ருஎ 'எனறேறகவன்' சுசு 'அருநதுணையாகிய' சுசு 'நிலனொடுபோகி'

எ0 வநது தோனறியிம மாநகா மருஙகே
எனனுழு பெருமபசி கணடன னிரஙகிப
பினவரும பாணடவ னெனினை ஒ
கழியும
ச னிவில வெபபசி தவிாததனை வனா
பகினேன்
மணிமே கலையென வானபதிப பட்டேனை

எ௫ துககந துடைககுந துகளறு மாதவா
சககர வாளக கோட்டமுண டாஙகதிற
பலாபுகத திறநத பகுவாய வாயில
உலக வறவி யெனறுண டதனிடை
ஊரூ ராஙக ணுறுபசி யுழநதோா
அ௦ ஆரு மினமையி னருமபிணி யுறறோா
இடுவோாத தோநதாங கிருபபோா பலரால
வடிவாழ கூநதல ளதனபாற போகென
முஙகவள போகிய பினனை ராயிழை
ஓஙகிய வீதியி னொருபுடை யொதுஙகி
அ௫ வலமுறை மும்முறை வநதனை செயதவ
உலக வறவியி னொருதனி யேறிப
பதியோா தமபொடு பலாதொழு தேததும
முதியோள கோட்டம் முனனையின
வணஙகி

எ௦ இமமாநகா மருஙகே வநதுதோனறியெனக

எ௨ கழியும - நீஙகுவான

எ௪ மணிமேகலை விளி

வானபதிபபடாகேன - சிறநத ஊராகிய

காஞசனபுரததிறகுச செலவேன

எ௫ துககம - பிறபபு முதலியன, நாலவகைச

சததியஙகளுள துககம எஎ - அ ழ மணி எ

கூஉ - கூ அதனிடை - அவவுலகவறவியில

எகூ - அ ஆஙகதில ஒனறுணடு

அO ஆருமினமையின - பாதுகாபபோா ஒருவரும இலலாமையினுலே

எஅ - அக அதனிடை இருபபோா பலா

அஉ வடு - வகிா, 'வடுவாழ கூநதல' எனறது

மணிமேகலையை

அகூ ஆயிழை - மணிமேகலை

அரு வலமுறையாக மூனறுமுறை வநது பணிநது,

'வநது' எனறு ஒரு சொல வருவிகக

அஅ முதியோளகோடடம - சமபாபதிகோயில மும்மையின வணஙகி - மனம வாககுக காயஙகளால வணஙகி, மூனறுமுறைவணஙகி யெனறுமாம

(பி - ம்) அசு. 'ஒருபடைபோகி' அஅ '

முறைமையின வணஙகி'

கஎ—உலகவறவி புக்க காதை

கஅரு

கநதுடை நெடுநிலைக காரணங் காடடிய கூO

கநதினை பாவையைக கானெழு தேகதி

வெயிலசுட வெமபியப் பேயகரி கானததூ

ஏட்டுப் பாரமாடிழை சோலை யிய தென்னா
பசிதின வருந்திய வைதனை மாநகட
எழுந்த சுரபியோ டாயிழை தோன்றி
ஆட்டுத் திணைகை யமுதச் சுரபியில்
றிபாரவரும வருக வெனறோ தாமென
ணெஞ்சி பரவத சொலியெழுந் தன்றே
யானைப் பசியெ நமபல மருங்கெனன

கஎ—உலகவறவிபுகக காதை முற்றிற்று

கo மணிமேகலையொடு மறறையோரையும உளபபடுத்தி, 'தந் ...பாவை' எனறார பாவையை - கநதிறபாவையை

கக வேயகரிகானம - மூஙகில கரிநதகாடு

கரு டைப்தல - துனபம.

கசு ஏறபோராகிய யாவரும வருகவென்று மணிமேகலை சொலல

கஎ எழுநதனறு - எழுநதது கஅ யாணா -

௧எ - அ அமபலமருஙகு ஒலியெழுநதனறெனக

௬ - ௧அ காயசணடிகை நயெனனுஙகாரிகை ...நி

வணஙகி, ' எனன மீளுய துடைபபாய' எனறலும,
மணிமேகலை பெயபதலும, அவள பசி நீஙகித தொழுது உணை
ரகசும, அஙஙனம உரைபபவள, ' அதனபாற போக '
எனறு கூறிப போகியபினனா, ஆயிழை ஒதுஙகி வநது
வநதனை செயது ஏறி வணஙகித தொழுது எதிரத
தோனறி, ' எறபோராயாவரும வருக ' என, அமபல
மருஙகு ஒலியெழுநதன்றென வினைமுடிவு செயக

(பி - ரை) ௬0 ' தனனினைப பாவை ' ௧௬ ' ...
யாதாமென '

— -0 — ---

24

பதினெட்டாவது

உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை.

[பதினேட்டாவது மணிமேகலை அம்பலமடைந்தமை

சித்திராபதி
உதயகுமரனுக்குச்சொல்ல அவன் அம்பலம்புக்க
பாட்டு]

ஆஙகது கேட்டாங கருமபுண ணகவயிற்
றீததுறு செஙகோல சென றுசுட டாஙகுக
கொதிதத வுளளமொடு குரமபுகொண
டேறி
விதுமபுறு நெஞசினள் வெயதுயிாததுக
கலஙகித
தீாபபலிவ வறமெனச சிததிரா பதிதான்
கூததியன மடநதையாக கெலலாங கூறும
கோவல னிறநதபின கொடுநதுய ரெயதி
மாதவி மாதவா பளளியு ளடைநதது

க. ஆஙகதுகேட்டு - மணிமேகலை பிககுணிககோலம பூண்டு பிசசை யேற்று யாவருககும உணவு கொடுததலைககேட்டு ஆஙகு - அபபொழுதே

உ. தீததுறுசெஙகோல - தீயினகண் பழுககக் காயதலுறற செநநிறத்தையுடைய நாராசம சுட்டாஙகு - சுட்டாறபோல

௩ குரம்பு கொண்டு ஏறி - வரம்பைத் தாண்டியெழுந்து, என்றது வரம்பு கடந்தென்றபடி, "குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண்டேறா" (நாலடி கஉ௩)

௪ விதுப்புறு - நடுக்கமுற்ற,
விரைதலுற்றவென்றுமாம்

௫ தீர்ப்பல இவ்வறமென - மணிமேகலைகொண்ட இவ்வறத்தைத் தீர்த்து விடுவேனென்று எண்ணி
சித்திராபதி - மாதவியின் தாய்

௬ எல்லா நாடகக் கணிகைகளுக்கும் சொல்லுவாள்

௧ - ௬ அதுகேட்டு ஏறி நெஞ்சினளாய்
வெய்துயிர்த்துக் கலங்கி இவ்வறத்தைத் தீர்ப்பலென்று
கும் சித்திராபதி கூறுவாள்

எண்ணிக் கூத்தியன் மடந்தையர் எல்லாருக்

மேல்வருவன சித்திராபதி கூற்று
அ
விட்டது,

மாதவர் பள்ளியுள் - சங்கத்தாரான அறவணவடிகளுடைய உறை பள்ளி - முனிவர் உறைவிடம்; சிலப் ௫ கஎ௬

எ - அ கோவலன் இறந்தமைகேட்டு மாதவி அறவணவடிகளிடம் புகுந்து துறவுபூண்டமையை, "ஈங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன், மற

(பி - ம்) ௧ 'புணர்க்கையிற' ௩
'குரம்பு கொண்டெழுந்த' எ 'நிறைந்தபின'

‘ குரவகொணடெழுநது ’,

கஅ.—உதயகுமரன்

அம்பலம்புக்க காதை கஅள

நகுதகக கனறே நன்னெடும பேருா
இதுதக கென்போாக கெளளுரை யாயது
காதலன வீபக கடுநதுய ரெயதிப
போதல செயயா வுயிரொடு புலநது
நளியிரும பொய்கை யாடுநர் போல
முளியெரிப புகூஉ முதுகுடிப பிறநத
பததினிப பெணடி ரலலேம பலாதம
கைததுணை வாழகைகை கடவிய மனறே
பாணமகன் படடுழிப படூஉம பான்மையில்
யாழினம போலு மியல்பின மனறியும

வண டீதத மாசறு கேளவி, அறவண வடிக ளடிமிசை
வீழ்நது உரவோ னருளினன" (உ : ருக - சுக)
என வயநதமாலைககு மாதவி கூறிய
தாக இநநூலிலும், "மறறதுகேடடு மாதவி மடநதை,
தாமங குழலொடு களைநது, போதித தானம புரிநதறங்
கோதைத
கொளளவும்"
(உஎ கoகூ-அ), "போதியினகீழ மாதவாமுன

புண்ணியதா னமபுரிநத,

மாதவி தனறுறவுங கேடடாயோ தோழீ" (உக·
சிலப்'·'ீ ஈாரததும வருவனவறறுளுணாக

'காதலனறன') எனச

க நகுதககனறு - சிரிககததககது பேரூா -
பேரூரில

அ - க அடைநதது நகுதககனறு.

சO இது தககு எனபோாககு - இசசெயகை
தகுதியுளளதெனறு சொலலும அறிஞாககு, தககது
விகாரம எள்ளுரை - இகழசசியுரை

கஉ போதலசெயயா - நீஙகாத புலாநது -
வெறுதது

சங - உ மணி உ ஙஅ - ங

நஙு நளி இருமபொயகை - குளிாநத பெரிய குளம
ஆடுநா - ஆடுவோா

சங - ச மணி உ சடு

கச - டு காதலனவீயத துயரொயதிப புலநது
எரிபுகும பததினிப பெணடிரலலேம யாம

கடு - சு பலருடைய கையதாகிய உணவை உ
ணடுவாழதலில உரி மையையுடையேம்

கஎ பாணமகன - பாணன படடுழி -

இறநதவிடடது

கஅ இயலபினம - இயலபைபுடையேம

களஅ பாணமகனேயும யாழையும உவமை கூறினள, நாடககணிகையாதலின

(பி-ம்) கO 'தககெனறவாககெள்ளுரை' கஉ வுயிரொடுபுலாநது' கள 'பானமையின'

'போதலசெலலா

நறுநதா துணடு நயனில காலை
வறுமபூத துறககும வண்டு போலப்புவம
வினையொழி காலைத திருவின செலவி
அனையேய மாகி யாடவாத துறபபோம
தாபதக கோலந தாஙகின மெனப
தியாவரு நகூஉ மியலபின தனறே
மாதவி யீனற மணிமேகலைவலலி
போதவிழ செவவி பொருநதுதல விருமபிய
உடைபுய குமரனு புலகான வணடின
சிறையுயா வாவரசு செவவிதி னருநதா

ணை யொண்டொ டாங்கவ ளேந்திய கழு
வைருளையா

௩௰ பிச்சை மாத்திரம் பிறர்கைக் காட்டி
மற்றவன் றலைவன் மணிமே கலைதனைப்
பொற்றேர்ச் செண்டு போந்த ழுற

---

௧௯ நயன் - பகை, என்றது செல்வத்தை

௨௦ வறும்பூ - காய்கனியில்லாதபூ பாத்திரத்திற்கு வண்டு உவமையாதல் "வண்டிற் றுறக்குங் கொண்டி மகளிரை" (மணி ௧௮ : ௧௦௯), **மதுரைக்** ௬௨௪-௫ உக

வினை - நல்வினை

௨௧-௨ "தவந்தீர் மருங்கிற் றிருமகள் போலப், பயந்தீர் மருங்கிற் பறநவிட டொரீஇ, இட்டதை யுண்ணு நீலம் போல, ஒட்டிடத் தொட்டு

முறுதி வாழ்க்கையுடம் பதிமை கொள்ளார்" (பெருங் க ௬
"புண்ணிய முலந்தபின் பொருளி லாகளைக், கண்ணிலா கா௬-௫௪),
துறந்திடும்

வண்ணமே" (சூளா முத்தி ௧௫)

௨௩ தாபதக்கோலம் - விதவைக் கோலம், பிக்குணிக் கோலமுமாம்

௨௪ நகூஉம் இயல்பினது - பழிக்கும்

இயலலையுடையது

உ௯ செவவி - சமயம

உஎ உதயகுமானை இஙகே வணடாகக கூறியதுபோல, "உதய

குமரனெனு மொருவண ணிஇய, விரைவொடு வநதேன" (௬௦-௬௧) எனறு சிததிராபதி கூறியதாக இககாதையிலேயே பினனும கூறுவர,
"வெணடிா நலமவெளவித தணசாற ருதுண ணும,
வணடிற றுறபபான மலை" (கலி ௬௦) எனறு
நலமகனை வணடாகக கூறியிருததல காணக

உஅ சிதையாவுளளம - வேறெனறல அழி

பாதவுளளம

உ௯ கடிஞை - பிசசைபபாததிரம ௩௩ அவன -
உதயகுமான

௩உ போகிதனுகின - வாரேனுயின

(பி - ம்) ௨௪ 'விலைவொழிகாலை' ௨௯ '
செவவினபொருநதல' ௧௮.—உதயகுமரன்

அம்பலம்புக்க காதை ௧௮௬

சுடுமண் ணேற்றி யரஙகுசூழ் போகி
வடுவொடு வாழு மடநதையா தமமோா
௩௫ அனையே னெனி யாககை கூததியா
பழனுகம புகு அ மாானை னெனறே

வஞசினஞ சாறறி நெஞசுபுகை யுயிாதது
அனுக்க கிளவி மாணபொடு தோநது
செறிவளை நல்லார் சிலாபுறஞ் சூழக
௨௦ குடிவியா பொடிதத கோலவாண
முகததகள

நீங்கோ ருநி காவிற போகி
பூமாலைகோ கோநத விருபபிடங் குறுகி
அரவ வணையொடு தேனின மாாககும
கருபபணன தொரிரிய திருநா ரொருசிறைப

---

௯௯ சுடுமண - செஙகல ௯௪ வடு - குறறம

௯௪ - ரு மடநதையா

(பெ) கி, [illegible] நுடைசசொல

தமமோர ணேயனுகி - மடநதையரை ஓடடப

௯௯ - ரு பதியிலாரிற குடிககுறறபபடடாரை எழு செஙகறசுமததி

அாஙகு குபு [illegible] கதுப புறததுவிடுதல மாபாதவின சிததிராபதி இஙஙனம ப[illegible]ஞசெயவாளாயினள, இதனை, "சுடும ணேறற வடுநீஙகு சிறபபின" (சிலப ௯௪ ௯௪௯) எனபதனுலும, அதன விசேடவுரைகளாலும உணாக

௯ள வஞசினம - சபதம நெஞசுபுகை யுயிாதது - மனஙகொதிதது, 'செஙகண சிவநது நெஞசுபுகை யுயிாதது" (அ [illegible]) முனனும

ரு - ௯ள சிததிராபதி கூறும ' மாதவி பா ரி

புனைந்து நலங்கண்டு, அந்த ஏனைய பாடல்,
யாம பாகி றி , பொ மா ர ந ந ய , வாழகமாக
கடவியமன்றே, இயலபினம, அன்றியும் வேமா மெபா வ
நல , துறபம்பம, தாஙகினமெனபது நகுமியலபினது,
ஆத வா வ, மணிமேகலை யைப பொ ற்கோகமொண்டு
போதுமேவன , அங்கனம போகேறையின யா பின ன'
என வருகின்ற சாற்றியெனக
௩அ கிளவியைத தோந்து
௫௦ வியா - வோவை பொடித்த - தோனறிய
௫௨ இளங்கோ வேந்தன - உதயகுமாரன
௫௩ வண்டு மதேனுண ந லமணதகே
செலவனவாதலின், இங்கே சோததுக கூறபபடடன,
இதனை, "மஙகைநலலவா" (சிவக அகஉ) என்றும் செ
பபுநரையா லுணாக
௫௫ தாமணல வெஙமரிய - வொணடுவந்திடட
மணலபரந்த, "தரு
(பி - ம்) ௩௫ 'மடநதையா தமமோடு' ௩௫ '
ஆடறகூததியா' ௩௬ 'மரபினளனறேன' ௫௫ '
திருமணனெஙமரிய'

சரு பவழத் தூணததுப பசுமபொற் செஞசுவர்த்
திகழொளி நிததிலச சிததிர விதானதது
விளஙகொளி பரநத பளிஙகுசெய்
மண்டபததுத
துளஙகுமா ஞாதித தூமலாப பளளி
வெணடிரை விரிநத வெணணிறச சாமரை
ருO கொணடிரு மருஙகுங கோதையா வீச
இருநதோன றிருநதடி பொருநதினி
றேததிக்
திருநதெயி றிலஙகச செவவியி னககவன
மாதவி மணிமே கலையுட னெயதிய
தாபதக கோலந தவறின றேவென
ருரு வரிஞ்பெறு சிறபபிற குருககரு வுயிரபப

மணன ஞெமிரிய திருநகா முற்றததது" (நெடுநல் சுO, பெரங் க சள' ககள) ஒருசிறை - ஒருபககம

சரு பவழததூணம - பவளததாலாகிய தூண, சிலப் ரு கசஅ

சக நிததிலம - முதது, எனறது, முததாலாகிய சலவியையும தூசுகினையும சிததிர விதானம - சிததிரஙகளையுடைய மேறகட்டி, மணி கக ககஉ - ரு, "ஓவிய விதானத துரைபெறு நிததிலதது, மாலைத தாமம

வளையுட னூறி" (சிலப் ரு. ககக-உ)

சரு-எ தூணததினையும சுவரினையும விதானததினையுமுடைய மண டபமெனக

சஅ துளஙகும மான ஊாதி-ஒளி அசைதலையுடைய சிஙகா தனம ஊாதி-ஏறுதறகிடமாகவுளள ஆசனமெனனும்பொருளது பளளி-இடம

சகூ தெணடிரை விரிநத-வெளளிய அலைகள போலே விரிநத

ருசு இருநதோன-உதயகுமரன ஏததி-ஏதத

சஎ-ருக மணடபததுப பள்ளியில இருநதோனெனக.

ருஉ, நகது-சிரிதது. அவன-உதயகுமரன்

ருச தாபதககோலம-தவவேடம, எனறது பிககுணிக கோலததை தாபதா-தவமுடையவா. என-என்று உதயகுமரன கேடப

ருஉ-ச அவன நகுத தாபதககோலம தவறினறேவென.

மேலவருவன சிததிராபதிகூற்று, உதயகுமரன இருநதவிடம் அவைக களமாதலின மணிமேகலை செயதியைச சிலேடையாற் கூறுவாள

ருரு குருகு கருவுயிாபப-குருககததிபெற,

மாதவிபெற, குருகு - குநககததி, குருககததி மாதவியென வழஙகபபெறும பின்னாக காஞசி கூறப டுதலின பறவைகள ஈனவெனவும ஒருபொருள கொள்ளலாம

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம் புக்ககாதை ககூக

ஒருதனி யோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி
பாடலசால சிறபபிற் பரதத தோஙகிய
நாடகம விருமப நனனலங கவினிக
காமா செவவிக கடிமல ரவிழ்நத
துதைய குமரனெனு மொருவன் டுணீஇய
விரைவொடு வநதேன் வியனபெரு மூதூர்ப
பாழமம பறநதலை யமபலத தாயது
வாழகநின கணணி வாய்வாள வேநதென
ஓங்கிய பௌவத துடைகலப படடோன

ருசு. திருமணிககாஞசி யெனபதறகு அழகிய கரிய காஞ்சிமரமென றும, அழகிய மணிமேகலையென்றும பொருளகொளக மேகலைகக் காஞசி யெனறு பெயா உளதாதல, "எதிரூன றுதலு நிலையின் மையுமா, மணிமேகலையு மொருமரப பெயரும, கருதுங காஞசி யெனனுங கடடுரை" எனனும திவாகரச்சூததிரததாலும, "ஒருமரப பெயரு மோரிசைப பெயரும, கசசிப பதியுமே கலையுங காஞசி" எனனும பிங்கலச்சூததிரததாலும் துணியபபடும்.

இஎ பாதமெனபதறகுப பாதகணடமெனறும நாடகனூலென்றும பொருளகொளக ழ பதிகம, உஉ

௫அ நாடகம - நாடுகளின இடமும, ஆடலும நாடகம இவளாற சிறப படயதுமாகலின், "நாடகம விருமப" எனறூா, "நாடக மேதது நாடகக கணிகை" (சிலப் பதி கரு) எனறுவருதல காணக

கூ௦. 'உதயகுமரனெனு மொருவணடு' எனறது முனனிலைபபுறம ; அஃதாவது முனனே நிறகினறவரை நோககிப பிறரைக கூறுமாறு போலக கூறுதல, உணீஇய - உணணும பொருட்டு, உணணுதல - மிசைதலும அனுபவிசதலும

கூஉ பாழும பறநதலை அமபலதது - பாழிடமாகிய புறஙகாட்டைச சாாநத உலகவறவியினிடதது, பறநதலை - புறஙகாடு, "களளியம பறநதலை யொருசிறை யலகி" (புறநா உச௦)

௫௫ கூஉ குருககருவுயிாபப ஓஙகிய காஞசி, நலஙகவினிக கடிமலா

விழநதது, அதனை உதயகுமாஞகிய வணடு

அககாஞசி அமபலத்தாயதெனக

உணணுமபொருடடு வநதேன,

கூரு கணணி - தலைமாலை, "கணணி காாநறுங கொனறை" (புறநா க) நினகணணி வாழ்கவெனறல்

மரபு, புறநா கக௯அ, "தாமரை யுறை
யுஞ செயயாள, வழுவினா தமமைப புலலாள வாழகநுங
(சீவக கஅகூ0) என - என று சிததிராபதி சொலல
கணணி மாதோ"
புறநா எள . சு;
பு. வெ கரு

சுச. வெளவம - கடல, உடைகலபபட்டோன் - கபபல உடையப
படடோன, "உடைகலப பட்டாங கொழிநதோா தமமுடன"
என்றுா முனனும, ("உடைகலப படட வெஙகோண" (சிலப்
(கக · ௨0)
கறி . ௨க)

(பி - ம்) ஙிஅ 'நனனயம' சுஉ 'பாஅழ்ம'

கரு௨ மணிமேகலை

சுரு வானபூண பெறமறண மறறவட
குறைபபோ வ
மேவிய பளிஙகின விருநதிற பாவையில
தோவியப செயதிபெனா றெழிதோன்
முனனாக
காநதளங கெஙகைக தளிபிணி விடாது

ஏந்திள வனமுலை யிறைநெரித் தூட்ட
ஒத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த
முத்துக்கூர்த் தன்ன முள்ளெயிற் றமுதம்
அருந்தே மாந்த வாருயிர்த் துணைவி
விருந்தின் பாணி யாங்குமயி தூஉம்
மாயிருஞ் ஞாலத்து மலர்புறந் தோற்றுத்
காயவேல் வென்ற கருங்கய னெடுங்கண்

கூ௫ வானபூணை - சிறந்தசெப்பம் அவட்கு - சித்திராபதிக்கு மேலவருவன உதயகுமரன கூறறு

சுசு பளிங்கின - பளிககறையினகண உள்ள விருநதிற பாவை இஃது - புதுமையினையுடைய பாவையாகிய இது

சுஎ ஓவியசெய்தியெனறு - சித்திரச செயகையெனறு

சுகூ - எ மணிமேகலை தனனைககண்டு அஞ்சிப பொழுது அவளைச சித்திரமெனறு பளிககறையிற புகுநத கூறினன, " தாழொளி மணடபம தான எணணியிருநததாக உதயகுமரன . எததிறத தாளவள விளமபெனக்கு யுரையென " (ரு கூ - கஉ) எனறு முனபு வநதிருததல காணக

௬அ தளைபிணி - கட்டியகட்டு, தளைதல் - கட்டுதல் விடா - விடாவாய்

௬அ - ௬ செங்கைகள் பிணிவிடாவாய் முகையை இறையளவு நெரித்த செய்கையும், இறை - சிறிது

௭0 பவளம்போன்ற வாயை

௭௧ முத்துக்கூர்த்தனன - முத்துக்கள் கூர்மையுற்றாலொத்த எயிறு - பல்

௭௨ அருந்த ஏமாந்த - உண்ணுதற்கு ஆசைப்பட்ட, "அருநதேமாந்த வாருயிர் முதல்வனை" (௧௪. ௬அ) என்றார் முன்னும்.

௭௧ - ௨ "முள்வா யெயிற்றூ றமுதம் முனியாது மாந்திக், கொள்ளாத வின்பங் கடற்பட்டனன" (சீவக. ௪௩௧)

௭௩ விருந்தின்மூரல் - புதிய இளநகை அரும்புதல் - தோற்றுதல்

௭௧ - ௩ எயிற்றமுதத்தைத்துண்ண ஆசைப்பற்ற என்துயிர் மயங்கிப்புலம்ப வண்ணம் புன்முறுவல் செய்ததும்

௭௪ மாயிதழ் - கரிய இதழ்

(பி - ம்) ௭௩ 'முல்லையிற்றெறிந்த ...'

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை கககூ

அறிவுபிறி தாகிய தாயிழை தனக்கௌச
செவியகம புகூஉச சென்ற சேவடியும
பளிங்குபுறத தெறிநத பவளப

பாவையென்

உளங்கொண் டொளிததா ளுயிரககாப

பிட்டென

அப றிடையிருள் யாமத திருநதேன

முனனாப்

பொன்றிகழ் மேனி யொருததி

தோனறிச

செங்கோல காட்டிச செய்தவம புரிநத
அங்கவ டன்றிற மயாப்பா யொனறனள்
செய்வா கொலலோ திபபியன் கொல்லோ

அரு ளய்யா மையலேன் யானென்

றவன்சொலப

சிததிரா பதிதான சிறுநகை யெய்தி
அததிறம் விடுவா யரசிளங குருசில

எசு பிறிதாகியது - வேறுபட்டது ஆயிழை

தனாக க - மணிமேகலைகரு

எஎ புகூஉ - புகுந்து செவவி - அழகு

எசு - எ ஒட்டி வென்ற கண்கள் ஆயிழைநகரு அறிவு பிறிதாகியதென்று குறிப்பித்துச செவிககணனே சென்ற செவவியும

எஅ மணி. ச கஉகூ பளிஙகு - உவவனததிலு ளள பளிககறைப பாவை - மணிமேகலை

எகூ. கொணடு - நெரிதத னஉம் அருமபியனூஉம செவவியும ஆகிய இவறறைககொணடு உயிககாபபிட்டு - உயிரைக காததலசெயது

எஅ - கூ பாவை கொணடு உயிககாபபிட்டு என்னுளததுப் புகுந்தானெனக.

அ0 இருநதேன முன்னா - துயிலாதிருநதேனுடைய முனபு "பொஙகுமெல லமளியிற பொருநதா திருநதோன, முனனாத தோனறி " (எ கூ - எ) என்று முனபு வாந்திருததல காணக

அக ஒருததியென்றது மணிமேகலா தெயவததை

அக. அயாபபாய - மறப்பாய. அஉ - கூ மணி. எ அ - கசு

அ0 - அக. இருநதேன் முனனா ஒருததி தோனறிக காட்டி அவளதிறம அயாபபாயென்றனளெனக.

அக - சு என்றனள, தெயவமோ? தெயவ லோகதது நின்றெனறிய பொருளோ?

அகு எய்யா மையலேன் - குறையாத

மயககமுடையேன

அவ அதநிறம விடுவாய - 'அஙகவ டனறிற மயாப்பா' என றா ஙள கனவிற ஞேனறிய ஒருதநி கூறிய அதனை விடுவாயாக

(மி - ம்.) எள - அ 'செவிகுறுக குறாஉச செனற செவ வியும பசு - பொற்'

25

காமக் கள்ளாட் டிடைமயக் குற்றன
தேவாக் காயினுஞ சிலவோ செப்பின்
கூ0 மாதவன் மடநதைககு வருநதுதுய ரெய்தி
ஆயிரஞ செஙக ணமராகோன் பெறறது
மேருக் குன்றத தூருநீாச சரவணத்
தருநதிறன் முனிவர்க காரணங் காகிய
பெருமபெயாப பெண்டிா பின்புளம போக்கிய
கூரு அஙகி மனையா ளவரவா வடிவாய்த
தஙகா வேட்கை தனையவட் டணிததுாஉம
கேடடு மறிதியோ வாட்டிறற் குருசில்

அஅ மயக்குற்றன - மயங்கிச்செய்த செய்திகள்.

அகூ செப்பிற் சிலவோ? பலவுள்ளன வென்றபடி

உதயகுமரனுக்குத் துணிவு பிறத்தற்பொருட்டு இந்திரன் அகலிகையை விரும்பியது முதலியவற்றைச் சித்திராபதி கூறுவாள்

கூ0 மாதவன் மடந்தை - கௌதமன் மனைவியாகிய அகலிகை

கூ0 - கக இந்திரன் கௌதமமுனிவர் மனைவியாகிய அகலிகையை விரும்பிச் சோர்ந்து அம்முனிவர் சாபத்தால் ஆயிரங்கண் பெற்றானென்பது புராணகதை

கூஉ மேருக்குன்றத்து - இமயமலையினிடத்து, "இமையவில் வாங்கிய" (கலி. ௩அ.) ஊரும் நீர்ச் சரவணத்து - பரந்த நீரையுடைய சரவணத்தில், சரவணம் - தருப்பைக் காட்டினை யுடையதொரு பொய்கை.

கூந முனிவர் - ஸப்தரிஷிகள்

கூச பெரும்பெயர்ப்பெண்டிர் - பெரிய புகழையுடைய மனைவியர்

கூ௫. அங்கி மனையாள் - அக்கினிதேவன் மனைவியாகிய ஸ்வாஹா தேவி. அவரவர்வடிவாய - அவ்வம்முனி பத்தினிகளின் வடிவமாய.

கூசு. வேட்கை - விருப்பம். அவண் - அவ்விடத்து

௯௨ - ௬. முனனொரு காலததில்
அககினிதேவன் ஸபதரிஷிகளு டைய மனைவிகளை
விருமபி அநதச சநதாபம பொறுககமாட்டாமற் காட
டுக்குப் போனபொழுது அவன எணணததையறிநத ஸவாஹாதேவி அம
முனிவரெழுவா மனைவிகளுள அருநததி யொழிநதோருடைய வடிவததை
முறையே யெடுதது வேறுவேறு காலஙகளிற சேர்நது அவன வேட்கை
யைத தணிததாளென்று ஸ்ரீ வியாஸபாரதத்திலுள்ள ஆரணிய பர்வததில
௨௨௪ - ௬ ஆம அததியாயஙகளால் தெரிகினறது

(பி - ம்.) ௮௮. 'உற்றென' ௮௯. 'செபபுவனன' ௯௨
தொரு நீரசசரவணத' ௯௬. 'வேட்கையவன் றணிததாளும'
'குனறு;

௧௮.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை ௧௬௫

கன்னிக் காவலுங கடியிற் காவலும
தன்னுறு கணவன் சாவுறிற் காவலும
நிறையிற் காத்துப பிறர்பிறர்க காணாது
கொண்டோ னல்லது தெய்வமும பேணாப
பெண்டிர்தங் குடியிற் பிறநதா ளல்லள்
நாடவர் காண நலலரங கேறி

ஆடலும பாடலு மழகுங் காட்டிச் ௬0௩
சுருப்புநாண் கருபபுவி லருப்புக்கணை தூவச
செருககய னெடுஙகட் சுருக்குவலைப் படுத
ஆக

கண்டோா நெஞ்சுங கொண்டகம் புகுப
பணமோ ரொழியிற பயன்பல வாஙகி

௬அ கன்னி - கன்னிபபருவம கடி - கலயாணம

௧00 நிறை - நெஞ்சைக கறபுநெறியில நிறுததல, "சிறைகாககுங் காப்பெவன செயயு மகளிர், நிறைகாககுங காபபே தலை" (குறள், ௫௭) என்று வருதலகாணக பிறாககாணுது - அயலாரைப பாராமல

௧0௧. கொணடோன - கணவன், மணி. ௧௩ ௬

௧0௨ பெண்டிா - குலமகளிர்.

௧0௧ - ௨ "தெயவந தொழாஅள கொழுநற றொழுதெழுவாள" (குறள், ௫௫.)

௧0௩ நல்லரஙகு - எழுகோல அகலததினையும எணகோல நீளத தினையும ஒரு கோல் குறட்டுயரததினையும வாயதலிரண்டினையுமுடைய அரஙகு (சிலப். ௩. ௧0௧ - ௫.)

௧0௪ கூததும பாட்டும அழகும ஆகிய இவறறைப் புலபபடுததி

" ஆடலும் பாடலு மழகு மென்றிக, கூறிய மூனறி ஞெனறுகுறை படா மல " (சிலப். ௩ அ - ௯), " அழகிகூத் தாடு கினறுள " (சீவக. ௪௨௫௪)

௪0௫ சுரும்பு - வண்டு. விகாரம அருப்புகக‌ணை - மொட்டரு மல ராகிய அம்பு, அரும்பு விகாரம " கருப்பு விலவியை யருப்புகக‌ணை மைந‌தனை " (௨0 ௯௨), " கருப்பு விலவி யருபபுகக‌ணை தூவ ' (௨௫ ௯௰) என இந்நூலுளளே பினபும வருதல காணக

௪0௬ சுருககுவலை - ஒருவகைவலை படுதது - அகப்படுததிககொணடு

௪0௭ அகம் - வீடு

௪0௮ பயனபல - பொருள் அணிகலம் ஆடை முதலியன

(பி - ம்.) ௪0௫ - ௯. ' க‌ணைதூஉயச செருககி ' ௪0௮ ' பணடொடா மொழியின '

வெண்டிற றுறககுங கொணடி மகளிரைப
௪௧0 பானமையிற் பிணிதது படிறறுரை

யடக்குதல்

கோனமுறை யன்றோ குமரற

கென்றலும்

உடையை குமர னுள்ளம் பிறழ்ந்து
விரைபரி நெடுநகோ மேறசென் றேறி
ஆயிழை யிருந்த வமபல மெய்திக்
ககடு காட்டமா செலவி கடிபடாசி களைய
ஒடுகைக கொண்டுகின றாட்டுகள

போலத

நீபபசி மாககட்குச செழுஞசோ றீததுப

பாத்திர மேநதிய பாவையைக்

காண்டலும

இடஙகழி காமமொ டடஙகா னாகி

கபகூ வண்டினை - தேனைககொண்டு
மலரைததுறககும வணடுபோல வணடு,
பாதஸதையாககுவமை, "நறுநதா துணடு நயனில காலை,
வறுமபூக்
துறககும வணடு போலகுவம" (கக-உ0) என்று இககாதையிலும், "பருகு
வாரிற் புலவிப் பயஙகண மாறத துறககு, முருகு விமமு குழலார போல
மொயகொ டுமபி, உருப்ப பூஙகொம பொசியப புலவித
தீநதேன பருகி அருகு வாயவிட் டாபப வணணன
மெல்லச சென்றன" (கசகஞ) என்று
சீவகசிந்தாமணியிலும வநதிருததல காணக கொணடி

மகளிர் - பொருள் கொள்ளுதலையுடைய பரத்தையர், கொண்டி - கொள்ளையுமாம், "நெஞ்சு நடுக்குறூஉக் கொண்டி மகளிர்" (மதுரைக். ௫௮௩)

௧௧0 படிற்றுரை - பொய்யவார்த்தை

௧௧௧ கோன்முறை - செங்கோன்முறை. என்றலும் - என்று சுதமதி கூறலும்

௧௧௨. உள்ளம் பிறழ்ந்து - மனம் வேறுபட்டு

௧௧௩ விரைபரி வினைத்தொகை.

௧௧௪ ஆயிழை - மணிமேகலை அம்பலம் - உலகவறவி

௧௧௫ காட்டமர்செல்வி - துர்க்கை, "காட்டமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டமும்" (௬ ௫௩) என்றார் முன்னும், அமர்தல் - விரும்பியுறைதல் கடிப்பசி களைய - பேய்களின் பசியைத் தணிவித்தற் பொருட்டு

௧௧௫ - ௬. ஊட்டுநளாகிய காட்டமர் செல்விபோலவென இயைக்க

௧௧௭ - ௮ பாத்திரமேந்தி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோறீத்த பாவை - மணிமேகலை காண்டலும் - உதயகுமரன் கண்டவுடன்

௧௧௯ இடங்கழிகாமம் - வரம்பின்றிப் பெருகியகாமம். இராகவேக மென்பாரு முளர் (மணி. ௧0 ௨௨), "இடங்கழி நெஞ்சத்திளமை யானை" (சிலப். ௨௫ ௩௭.)

(பி - ம்.) ௧௧௨ 'உள்ளகம் பிறழ்ந்து' ௧௧௫ 'களைஇய' ௧௧௬ - ௭.

ஊட்டுவளபோல . தீப்பலிமாககட்கு'

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை ககஉ

கஉ0 உடமபோ டென்ற னுள்ளகம
புகுநதென்
நெஞ்சங கவர்நத வஞசக களவி
நோறறாண் வாழ்க்கையி னெசிதவந
தாஙகி
ஏற்றாண் விருமபிய காரணா
மென்னெனத்
தானே தமியி ணின்றோணா முனனா
கஉரு யானே கேட்ட வியலபெனச சென்று
நல்லா யென்கொ னறறவம புரிநதது
சொல்லா யென்று துணிநதுடன் கேட்ப
என்னமா காதல னிராகுல னீஙகிவன்
தன்னடி தொழுதலுந தகவென வணஙகி
கங0 அறைபோய் நெஞச மவன்பா
லணுகினும்

இறைவனே முன்கை யீங்கிவன் பற்றினும்
தொன்று காதலன் சொல்லெதிர்
மறுத்தல்
நன்றி யன்றென நடுங்கினள் மயங்கிக்
கேட்டது மொழிவேன் கேள்வி யாளரிற்

கஉக கள்வி - மணிமேகலை.

கஉஉ நோற்றூண் வாழ்க்கை

- விரதங்களாற் பட்டினி விட்டு உணவு
கொள்ளுதலையுடைய வாழ்க்கை, வாழ்க்கை தவத்திற்கு
அடை. நோசித்தவம் -
புண்ணிய தவம், "நோற்றுணல் யாக்கை
நொசிதவத்தீர்" (சிலப். கம உஉங.)

கஉங ஏற்றூண் - இரந்துண்ணும்முணவு

கஉரு - கு என்னெனக் கேட்டல் இயல்பென்று
உட்பட்டதாரா
ச்சென்று.

கஉசு. நற்றவம் புரிந்தது எனக்கொல

கஉஎ கேட்ப - உதயகுமரன் கேட்ப.

கஉஅ என்னமா காதலன் இராகுலன் - இவன் என்னை விரும்பிய
கணவனாகிய இராகுலனுவான, என்றது பழம்பிறப்பின் செய்தி கூறியபடி

கஉகூ வணங்கி - மணிமேகலை வணங்கி.

கநுO அறைபோய் - ஓட்டைபோய
பால அணுகினுமெனக.

நெஞ்சம அறைபோய அவ.ன

கநுஉ தொனறு - பழமை
கநுந நனறியுனறு - நனமையன்று.
கடுச கேட்டது மொழிவேன் - நீ கேட்டதறகு விடை கூறுவே ன

(பி - ம்.) கஉக 'வஞ்சககிளவி' கஉந 'காரணம் யாதெனை' கஉசு 'நல்லா மயனககோ நறறவம புரிநதது' கஉஎ. 'துனைநதுடன் கேடப'

கககூஅ மணிமேகலை

கநுரு ரோட்ட செவியைநீ யாகுவை யாமெனிற்
பிறத்தலு மூததலும பிணிபபட்
டிரஙகலும்
இறததலு முடைய திடுமபைக்
கொள்கலம

மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்
மண்டமர் முருக்குங் களிறனை யார்க்குப்
பெண்டிர் கூறும் பேரறி வுண்டோ
கேட்டனை யாயின் வேட்டது செய்கென
வாட்டிறற் குரிசிலை மடக்கொடி நீங்கி
முத்தை முதல்வி முதியா ளிருந்த

—— அவன் கேட்டது, முன்பு, 'நல்லா யென்கோ
னற்றவம் புரிந்தது' (கஅ கஉகூ)
என்பதனாலுணரப்படும் கேள்வியாளரின் -
கேள்வியாளர்களால்.

கஙரு. நீ துளைக்கப்பட்ட செவியை
யுடையாயாயின.

கஙச - ரு. எனின்மொழிவேனென இயையும்
இதில, "கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்,
றோட்கப் படாத செவி" (சகஅ) என்னும் குறளின்
பொருள் அமைந்திருத்தல் காண்க

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று

கஙஎ இம்மை - இன்பம் கஙஅ.
யாக்கையாகிய இது.

கஙகூ - அ. இஃது உடையது
கொள்கலமெனக். இவ்வடிகளிற் போலவே, "வினையின்
வந்தது வினைக்குவிளை வாயது, . . . மிக்கோ யிதனைப்

புறமறிப் பாராய'' (௪ ௧௧௩ - ௨௧) என்று
இநூலுளளே முன னும மககள் யாககையை இழிததுக
கூறியிருததல காண்க.

௧௩௯ நலலறம - தயாதருமம

௧௪0. மணடு அமா முருககும் களிறு - மிககுச
செலலுகினற போரை அழிககும யானை

௧௪௧. உணடோ - இல்லை யெனறபடி.

௧௪0 - ௪௧. 'களிறனை யாககுப், பெணடிா கூறும
பேரறிவுணடோ' என்றது முனனிலைப்புறம, இப்படியே,
"இளமை நாணி முதுமை யெய்தி,
. .. .. செறிவளை மகளிா செப்பலு முணடோ" (௪
௧0எ - ௧0) என்ற உதயகுமரனை நோககிச சுதமதி
கூறியதாக இநூலில முன்பு நீதி கூறி யிருததல் காண்க.

௧௪௨. வேடடது - விருமபியது.

௧௪௩. குருசிலை - உதயகுமரனை மடகொடி -
மணிமேகலை,

௧௪௪. முநதை - முதலை, வலிததல் விகாரம்
மூதியாள் - சமபாபதி.

(பி - ம்.) ௧௪0. 'மணடலமாகெகளிறு', '
மண்டமரஉேஙகளிறு,' ௧அ.—உதயகுமரன்
அம்பலம்புக்க காதை ௧௯௯

குச்சரக் குடிகை தன்னகம் புக்காங்
காடவர் செய்தி யறிகுநர் யாரெனத்
தோடலர் கோதையைத் தொழுதன
ளேத்தி
மாய விஞ்சை மந்திர மோதிக்
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை
வடிவாய்
மணிமே கலைதான் வந்து தோன்ற
அணிமலர்த் தாரோ னவள்பாற் புக்குக்
குச்சரக் குடிகைக் குமரியை மரீஇப்
பிச்சைப் பாத்திரம் பெரும்பசி யுழந்த
காயசண் டிகைதன் கையிற் காட்டி
மாயையி னொளித்த மணிமே கலைதனை
ஈங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணர்கேன்
ஆங்கவ ளிவளென் றருளா யாயிடிற்
பன்னா ளாயினும் பாடு கிடப்பேன்

கசரு குச்சரக்குடிகை = கூர்ச்சரகுடிகா - கூர்ச்சரதேசத்துப் பணியமைந்த சிறிய கோயில்

கூாசசரதேசம சிறபததிற பெயா பெற்றதெனபா,
"குசசரக குடிகைக குமரியை மரீஇ" (கஙுஉ) என்று
இககாதையி லேயே பினனும வரும,
கூாசசரமென்பது குஜ்ஜரமென்று கன்னட பாஷையில்
வழஙகப்படுகினறது

கசுகூ அறிகுா - அறிவோா கசுஎ கோதை - சம்பாபதி

கசுஅ மநதிரம் - மணிமேகலாதெயவம் உபதேசிதத
வேறறுரு எயது விககும் மநதிரம, மணி. க0 அ0

கசுகூ. காரிகை - பெண்.

கசுகூ - ஙு0 மணிமேகலை காரிகைவடிவாய வநது
தோனறவெனக.

கஙுக. தாரோன - உதயகுமரன.
வடிவுகொணடு நினற மணிமேகலையை
அவனெனறது, காயசணடிகை

கஙுஉ. குமரி - சம்பாபதி.
மேலவருவன உதயகுமரன் கூற்று

கஙுங - ச பாததிரததைக கையிற் காட்டியென்க

கஙுசு மணணீடு - சுதையாற் செயயப்பட்ட பாவை
, மணி. சு சுஎ மண்ணீடுகளுளென் எழுலுருபுவிரிகக

கஙுஅ பாடு - படுகைகை, பாடுகிடபபேன -

வரங்கிடப்பேனென்று பொருள் கூறுவா அடியார்க்கு நல்லார், "பாசண்ட சாத்தற்குப் பாடு கிடந்தாளுக்கு", "பாசண்டன்பாற் பாடு கிடந்தாட்கு" (சிலப். கூ கரு ௯0 எஅ.)

(பி-ம்.) கசஇ. 'குஞ்சக்குண்டிகை' கசக. 'காயசண்டிகைவடிவாக காரிகை'

இன்னுங் கேளா யிமையோர் பாவாய்
பவளச் செவ்வாய்த் தவளவா ணகையும்
அஞ்சனஞ் சேராச் செங்கயல் நெடுங்
கணணும
முரிந்துகடை நெரிய வரிந்தசிலைப்
புருவமும
குனிமுட் கருவியுங் கோணமுங்
கூடாநினைக்
கவைமுட் கருவியு மாகிக் கடிகொளக்
கல்விப் பாகரிற் காப்புவலை யோட்டி
வல்வா யாழின் மெல்லிதின் விளங்க
முழுக்குறை முதுமொழி புரிந்து தாக்க கொட
-ழ..

கஞுக பூமையோா பாவாய - தேவாகளுடைய தலைவி, "பவயஉ விதத வானோ பாவாய" (உடு கசள) எனறு இநநூலிற சிநதா தே 'யைப் பினபு கூறுதல காணக

இனி, உதயகுமரன மணிமேகலையின நகைமுதலியவறறால ரான வ'ர்' யழிநது அவளுககு வயமாயினமை கூறுவான, தனனை யானையாக்,ம அவ ளது நகைமுதலியவறறை யானையையடககி வயமாககுங கருவிகளாகவும உருவகஞ்செயது கூறுகினறான

கஞுக 'அஞசனஞ சேரா' எனறதனற கணணுககு மையெழுதாமை துணியப்படும்.

கசுரு. கோணம - தோட்டியெனனுஙகருவி, "கோணந் தினற வடு வாழ முகதத" (மதுரைக். கூஉ)

கசுச கவைமுட்கருவி - கவைதத முளளையுடைய பரிககோல

"கவைமுட கருவியின வடமொழி பயிறறிக, கலலா விளைஞா கவளா கைபப" (முல்லை. ருகு - சு) கடிகொள - காவலகொளள

கசுரு - ச. குவிமுட கருவி முதலிய மூனறும யானையையடககும கருவி விசேடஙகள், "அஙகுசமதி யிருமபொடு கவைமுட் கரிஇ, டீலி சுறறிய வேணு வெணகாழ, யானை" (பெருங். க ருஉ கசு - அ)

கசுO - கசுச நகை குவிமுட்கருவியும, கண கோணமும, புருவம கவைமுட் கருவியுமாகிக

கடிகொளவென இயைகக , இ ஏ ஙிரணிறை

கசுு கலவியாகிய பாகாகளாற காததலாகிய வலையைபபோககி , ' மடஙகெழு நோககின மதிமுகந திறபபுண, டிடஙகழி நெஞசந திளமை யானை, கலவிப பாகன கையகப படாஅது, தொல்கா வுளளத தோடு மாயி னும " (சிலப். உங ஙசு - ங) எனறதிற் கலவியைப பாகனக உருவகஞ் செயதிருததல காணக.

கசுஎ. முதுககுறைமுதுமொழி - பேரறிவைப் புலப்படுததிய மொழி , எனபது, ' பிறததலு மூததலும் ' எனறது முதலியவறறை

கசுசு - எ யாழோசைபோல இனிமையாக மொழிகளை எடுததுக காட்டி , யானை யாழிற்கு வயமாகுமாதலின், இஙஙனம் கூறினன , இதனை, " காழவரை நிலலாக கடுஙகளிற றொருததல, யாழவரைத் தஙகி யாஙகு "

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்காதை

உ0க

புதககோள் ...

ஒழியாப் போகே னுனனாடி கொடோன

இதுகுறை யென்றன னிறைமகனை வொன்ன

... உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை முற்றிற்று

(தனி. ...)

அணியிழை மகளிரும யானையும வணககு, மணிமேகலை ...

(திருவ. க ...) "இசைபிரி விவட்கு தோரணம யானை யால் வேறு வெனனின, இசைவலி ..." (... எசஅ) ... புல வேந்தின் வெகதொழில ... தமிழ்' (... கடை ... மதகப புகமுகக ... வேண்டுமந்திர ... கஅ புகைபடுமிக்கொண்டுப்பட்டுடோ யானை ...

ககக முடங்கு ...

களக அடிதொடுதல ... பின வரு ... "சமமு ... (கலி. கஅ) ... அடிதொடு படு ...

களஉ இதுகுறை - இங்ஙனம் எனககு ... குறை - காரியம "... வேண்டுமென ... வேணடினாக கருவின் (...) இறைமகன் - உதய குமரன.

[illegible] திருப்ப[illegible] அந்தணப [illegible] போகின்றபோ [illegible] பொருந்தி[illegible] [illegible] வேந்தே [illegible] அவனுக்கு [illegible] என்று சொல்ல [illegible] [illegible] கொண்டு [illegible] குடிநாடு [illegible] என்றலும, [illegible] [illegible] காணும் அடைந் [illegible] காணுகிச்சென்று துணிந்து [illegible] அவன் வணங்கி [illegible] மயங்கி, வேட [illegible] டதுசெய்க ' என்று கூற [illegible] காயசண் [illegible] [illegible] என்றனன் [illegible]

(பி-ம்.) புதுக்கோட்டி [illegible] ' (க-உ)

பத்தொன்பதாவது

சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய காதை

[பத்தொன்பதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகை வடிவாய்ச்
சிறைக்கோட்டம்புக்குச் சிறைவீடு செய்து சிறைக்
கோட்டம் அறக்கோட்டமாகிய பாட்டு]

முதியா டிருந்தபடி முழமையின் வணங்கி
மதுமலர்த் தாரோன் வஞ்சினங் கூற
ஏடவிழ் தாரோ யெங்கோ மகன்முன்
நாடாது துணிந்து நாநல்கூர்ந் தனையென
வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திர மொன்று தெய்வங் கூறலும்
உதய குமர னுள்ளங் கலங்கிப்
பொதியறைப் பட்டோர் போன்றுமெய் வருந்தி

க முதியாள் - சம்பாபதி. முழமை - மனம் வாக்குக் காயங்கள், மூன்றுமுறை யென்றுமாம்.
உ தாரோன் - உதயகுமரன். வஞ்சினம் - சூளுறவு. அஃது, "உன்னடி தொட்டேன" (மணி. ௧௮ களக) என்றது.

மேல்வருவன செயவததின கூறறு

௬ நாடாது துணிநது - ஆராயாது துணிவுறறு நா நலகூாநானே - நாவறுமையுறறுய் என்றது, "எணணித துணிக கருமம துணிநதபின, எண்ணுவ மெனப திழுககு" (௪௬௭) எனனும நூறளின் பொருளைத தழுவி வநதவாறு காணக மணி. ௧௦ ௩௪.

. இ விததகா - சிறபாசாரிகள், "விததக ரியற்றிய, கணகவ ரோவி யம" (௩ ௧௩௦ - ௩௧) "விததக ரியற்றிய விளஙகிய கைவினைச, சித திரச செயகை" (௩ ௧௬௭ - ௮) என முனபு வநதிருததல காணக, "விததக ரியறறிய விளஙகிய கோலதது" (சிலப். ௨௮ ௨௨௬)

௬ ஒன்றுதெய்வம் - பொருநதிய தெயவம

௪ - ௬ நல்கூாநதனே யெனக கூறலுமெனக.

௮ பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை, மணி. ௪ ௧௦௩ "போதாா பிறவிப் பொதியறையோர்" (சிலப். ௧௦ ௧௬௧)

(பி - ம்) ௧ 'முறைமையின வணஙகி'

௧௬.—சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்டமாக்கியகாதை௨௦௩

அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யெனறே

௧௦ செஙகோல காட்டிய தெய்வமுந திப்பியம

பையர வலகுல பலாபசி களையக்

கையி லேந்திய பாத்திரந் திப்பிய

முத்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயெனச
சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பியம
கரு இந்நிலை யெல்லா மிளங்கொடி செய்தியிற்
பின்னறி வாமெனப் பெயர்வோன் றன்னை
அகல்வாய் ஞால மாரிரு ளுண்ணப்
பகலர சோட்டிப் பணையெழுந் தார்ப்ப
மாலை நெற்றி வான்பிறைக் கோட்டு

க அவள் - மணிமேகலை அயாப்பாய - மறப்பாய
கO செஙகோல காட்டிய - செஙகோன்முறையை எடுத்துக காட்டிய தெயவமுமென்றது மணிமேகலா தெயவததை, உமமை எதிரது தழீஇயது திப்பியம மணி. எ கஎ

க - கO உதயகுமரனுககு மணிமேகலாதெயவம செஙகோன முறையை எடுததுக்காட்டி, மணிமேகலை திறததை மறப்பாயென்று கூறியதனை, "கோனிலை திரிந்திடிற கோணிலை திரியும . அவன வயி னுரைததபின" (எ அ - கச), "பொனறிகழ மேனி யொருததி தோனறி . அஙகவ டனறிற மயர்ப்பா யென்றனள" (கஅ அக - கூ) என இந்நூலுளளே முனபுவநதவாற்றாலுணாக
கக - உ கலைய ஏந்திய பாததிரம

கரு முததைமுதலவி மணி. கஅ கூஉஉ செயததாய.

பிழைததாய - தவறு

கச இதாஉம - இதுவும்

கடு இநநிலையெலலாம - செஙகோல காட்டிய தெய்வமுதலிய மூன றன வரலாறறையும இளஙகொடி - மணிமேகலை

கசு பெயாவோனறனனை - பெயாநது செலலும உதயகுமரனை இனி இராததிரியை யானையாக உருவகிததுக கூறுவாா

கஅ பகல அரசு - சூரியனுகிய அரசனை பனை - பறை, யானை செலலுஙகால அதனவரவை எலலாாககும தெரிவிததறகுப பனைம முழஙகும, "வெரூஉபபறை நுவலும பரூஉபபெருந தடககை, வெருவரு செலவின வெகுளி வேழம" (பொருந. கஎக - உ)

கக மாலை நெறறி - அநதிககாலமாகிய நெறறி பிறையாகிய தநதம

பிறைககோடு -

(பி-ம்.) கக. 'பசிகெடுபப' கடு 'உளனிலை செய்தியாயிற்'

யெலலாயிளஙகொடி

[illegible]
உ0 நில பானை மேலோ ரினறிக

காபா செஙகை [illegible]

[illegible]

பூநாறு கட[illegible] [illegible] கொலை[illegible]
நிறையழி தோற்றப் [illegible]

நகர நம்பியா வளை [illegible]

[illegible]

உரு மகர வீணையின் [illegible]
விளிபுண ரினசீ [illegible]
பொருஅ [illegible]

உ0 நீலயானை - [illegible] நிறத்தையுடைய இராகசிரியாகிய யானை
மேலோர் - பாகர், "மேலோ [illegible] நடு) என்றார் முன்னும
"மேலோர் வீசி" (மதுரைக்காஞ்சி) [illegible]
உக காமர்செங்கை - விருப்பமா [illegible]

உ௩.—புகாதுகடாம - எழிலைப்பாலை மலரின்து [illegible]

மதம், இதனை, "பாதத யானையிற் [illegible] படுமத நாறக் [illegible]

[illegible] தோய்ப் பூத்த வேழிலைப் பாலையும் [illegible]

பொடி [illegible] நிலத்தோன் [illegible]

(கம்ப. வரை ௬) என்னுஞ் செய்யுளானுணர்க, வேங்கை மலரின் மணமு [illegible]

மென்றுமாம், "விலக்கருங் [illegible] வேங்கை நாறுக" (கம்ப. [illegible])

செருக்கி [illegible] காவலினிருந்து - [illegible]

ளொாக [illegible] (முருகு. ௮௨)

உ௪.— 'வேயர்போனதீனை' [illegible]

இரவுவரினெனற்றடி" [illegible]

உ௫. நமபியா - காதலனுசெலவா, [illegible] தகலுந்து [illegible] - ௧௧

(சிலப். ௧௪ ௬௦௦) வளையோா - மகளிா

உ௬. "மகரவீணை - மகரயாழ்", இது நாலவகை யாழ்களுள [illegible]

பதினேழு நரமபுகளை யுடையது. கிளைநரமபு - குரல், துத்தம், விளரி, [illegible]

கைக்கிளை யெனனும ஐநதுமாம, இதனை, "இளியெனப்படுவது [illegible]

காலக, குரலே யிளியே துத்தம விளரி கைக்கிளை [illegible]

மெனப" (சிலப். அ ௩௩ - ௬, மேற்) எனப் [illegible] - ௩௪

சுட்டு விரலும பெருவிரலுங கூட்டி நரமபை [illegible]

(சிலப். எ. ௧௨) எனபா அரும்பத உரையாசிரியா. [illegible] 'உருவுகல' ௩௪

(பொருந. ௫௩) எனபா ஆசிரியா நச்சினார்க்கினியா. [illegible]

உ௭. "இளி" - இசை, ஏழுநரம்பினுள் ஒன்றாகிய [illegible] யாழ

லாப்பணவிற்கும் இசைத் அடிமணியாதலின, [illegible]

னறது சோ - தாளவறுதி, எஃகு - வேல [illegible]

கிழிப்ப உ௭. எரிபொதி - (காமமாகிய) தீ மூட்டப்பட்டு [illegible]

(பி - ம்.) உ௪ 'நகரம பிரியாவிளையேது,' 'பட்டுகசெப' ௩௩ (.வ் - ப)

'[illegible]'

௧௧.—சிறைக்கோட்ட டிதக்கிலாடமிகைாக்கியகாதைஉ௦௫

[illegible] குருகி [illegible] தகவன் [illegible]
உறையுட் குடி [illegible]
மறுவில செய்கை [illegible] தான் [illegible]
மாதவி மகளாய் [illegible]
காவலன் மக[illegible]
காய்பசி யாட்டு [illegible]
ஊழ்முழு தறி[illegible]
ஆற்று மாகக் [illegible]
ஏறறது மிடுத[illegible]
மேறசென் ற[illegible]
நாற்பொரு ளுணா[illegible]
முதியாள் கோட்டத் தகவ[illegible]
அமுத சுரபியை [illegible]
பதியகந் திரிதரும் பைந்தொடி நங்கை

[illegible]

௩-௮ புறஅகருநின் ...

புயிர்தத் பெறு அக்குருகு வெளிப்படை, வஞ்சிநகரைப் பூவாவஞ்சியென

றும, குதிரைமலையை ஊராகுதிரையென றும ...

யாக ... மலையை ... என்றும் ...

கயில வழங்குதல காணக "ஊர்திலக குருகி னுயிர்தத்" (உ ...)

என்றார் முன்னும்

௧௬-உ௮ பெயருஞ்சிலை ...

எஃகு உளங்கிழிபப எரிபொதத் உயிர்தத அவன் போயபின் ... ௦௯

இவ் ... குமரனுக்கு அஞ்சிக் காயசண்டிகை வடிவத ...

துடன பிச்சையிடுதற்கு வெளிப்பட்டு வந்தமை கூறுவார் ... ௰௯ - ௩௬

௨௬ ... இருப்பிடமாகிய சிறிய கோயிலில ...

டிரிகொண்ட - வேறுருவங்கொண்ட, உளவரிப்பிரிந்து பிரண்டவர் வீராட

நகாநுதப பிறிதுருவங் கொண்டு ...

லாய் (சிலப். ௮ ௮௫ - ௬), கொருதநிமழ்வேட்டு எனறும் ...

லென றும் ... சிலப்பதிகாரம் அரும்பத வுரையாசிரியர் ...

௮ அடி - ௯

௩௧ 'மாதவிமகளாய்' ...

கோள் மன்றம் - உலகவறவி ...

௩௨ காவலனமகன் - உதயகுமரன் ...

௩௫ மு. மணி. ...

௩௬-௮ வாங்குதலும் தொடுத்தலும் ...

அவர் எவ்விடத்திலும் வலிந்து சென்று கொடுத்தல் ...

அறபொருளை ... *

௪0. வாளை - ...

(பி - ம்.) ௪௬ 'பைந்தொடி ...' ... (ப - உ)

அதிகழல் வேந்த னடிபிழைத்த தாரை

ஒறுக்குந தண்டத துறுசிறைக கோட்டம்
விருபபொடும புகுநது வெயதுயிரததுப்
புலம்பி
௪௫ ஆஙகுப பசியுறு மாருயிர மாக்களை
வாஙகு கையகம வருநதின றாட்டலும
ஊட்டிய பாததிர மொனறென வியநது
கோட்டங காவலர கோமகன றனக்கிப
பாததிர தானமும பைநதொடி
செய்தியும
௫௦ யாபபுடைத தாக விசைததுமென றேகி
நெடியோன் குறளுரு வாகி நிமிரநதுதன்
அடியிற் படியை யடககிய வநநாள்
நீரிற் பெய்த மூரி வாரசிலை
மாவலி மருமான சீரகெழு திருமகள

௪௨. பிழைததாரை - பிழை செயதாரை
௪௩ தணடதது - தணடததினையுடைய
சிறைககோட்டம - சிறைச சாலை
௩௦ - ௪௬ மணிமேகலை துணிததனராமென
வாஙகிப புகுநது நினற மாககளை ஊட்டலுமெனக
இவள பலரையும உணபிததலைக கணட
கோட்டஙகாவலா வியபபுறறுசசென்று அரசனுககுத
தெரிவிததல இனிக கூறபபடும

௰. யாபபுடைததாக - உறுதியுடைததாக

இசைததுட - சொலலு வேம

௬௭ - ௰ கோட்டஙகாலா வியசக தானமும

செயதியும கோமக ளுக்கு இசைததுமெனறேகியெனக

௰௧. திருமால வாமனனுகிப பேருருவஙகொணடு

௰௨ அடககிய - அடகக அநநாளில

அடககிய அநநாளென இயைததுப் பெயரெசசத

தொடராககினுமமையும

௰௩. நீரிற பெயத - நீருடன பூமியைககொடுதத,

பூமியைத தாரை வாாததுக கொடுததவெனறபடி

௰௨ - ௩. அடககிய நீரிற பெயதவெனவியைகக

௰௪ மாவலி மருமான மகள - மகாபலியின

வழிததோனறலாகிய அரசனுடைய மகள, அரசன பெயா

புலபபடவில்லை *

---

* மகாபலியின பரமபரையரசா யாரெனறு விஞவியபொழுது அர சாஙகததுச சிலாசாதன பரிசோதகாகளுள ஒருவராக இருநத, ஸ்ரீ வி.

(பி - ம்.) ௰௨ - ௩. 'அனனுளாஙகது பெயதி'

௫௫ சீாதகி யென்னுந் திருத்தகு தேவியொடு
போதவிழ் பூம்பொழில் புகுநதனன்
புக்குக
கொமபாத் தமபி குழலிசை காட்டப
பொஙகா வண்டினை நலலியாழ் செயய
வரிககுயில பாட மாமயி லாடும

௫௫ சீாத்தியென்று பெயா கூறப்படுமெ செலவமிகக தேவியுடன

௫௬. போது - மலருமெ பருவமுளள அருமபு

௫௭ குழல - வேயஙகுழல் ௫௮ பொஙகா - சோலை

௫௭ - ௮ இவவடிகளிற போலவே, " குழலிசை தமபி கொளுததிக காட்ட, மழலை வணடினை நல்லியாழ செயய" (௪ ௩ - ௪) என்று முனபு வந்திருததல காணக

௫௯ வரி - வரிப்பாட்டு கீற்றுமாம்

ரங்கையாவர்கள் அனுப்புடன் எழுதியனுப்பியவிடை வருமாறு 'பாண வம்சத்து அரசர்கள் மகாபலியின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர், அவர்களின் கல்வெட்டுக்கள், வட ஆற்காடு ஜில்லா வேலூருக்கடுத்த திருவல்லமென்கிற கிராமத்திலும், மைஸூர் ஸமஸ்தானத்தில் கொல்கான்போடே என்கிற ஊரிலும் கிடைத்திருக்கின்றன, 'மூவுலகிலும் தொழப்பட்டவனும் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் தலைவனுமிருக்கின்ற பரமேசுவரனுக்கு வாயில் காக்கும்படியாக நியமிக்கப்பட்ட மகாபலி குலத்தைச் சேர்ந்தவன்' என்று சில பாணவரசர்கள், தங்களுக்குரிய கல்வெட்டுக்களிற் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் பாணகுலத்தைச் சேர்ந்த செப்புப் பட்டயங்கள் இரண்டு உண்டு அவற்றில் ஒன்று, சிதம்பரம் கனகஸபையின் முகட்டைப் பொன்வேய்ந்த பராந்தகனென்று சொல்லப்பட்ட வீரநாராயணச்சோழன் பாணவம்சத்தை நிர்மூலஞ்செய்து அவர்களின் நாட்டைக் கங்கவம்சத்தைச் சேர்ந்த அத்திமல்லனென்ற அரசனுக்குக் கொடுத்ததாகச் சொல்லுகின்றது இந்த வீரநாராயணன் கி பி 10-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியிற் சீவித்திருந்தான் மற்றொரு செப்புப்பட்டயத்திற் கீழே எழுதப்பட்டிருக்கும் வம்சாவலி கிடைத்தது பலி, அவன் மகன் பாணன், அவன் குலத்திற் பிறந்தவன் பாணாதிராசன், இவ்வம்சத்தைச் சேர்ந்த அநேக அரசர்கள் மரித்தபிறகு இருந்தோன ஜயநந்தி வர்மன் (இவன் ஆந்திரதேசத்திற்கு மேற்கிலிருந்த நாட்டை ஆண்டவன்), அவன் மகன் முதலாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் ஜகதேக மல்லனென்கிற மல்லதேவன், அவன்மகன் பாணவித்தியாதரன், அவன்மகன் பிரபு மேருசேவன், அவன் மகன் முதலாம் விக்கிரமாதித்தன், அவன் மகன் புகழ்விப்பவர் கண்டனென்கிற இரண்டாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் விசயபாகுவென்று கூறப்பட்ட இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தன் (இவன் கிருஷ்ணராஜனென்ற அரசனுக்கு நேசன்) இந்த அரசர்களின் காலம் தெரியவில்லை"

(பி-ம்.) ௧௬ 'சீதரத்தையெனும்', 'சீதாதிகையெனும்' ௯௬. 'பொருந்தினள்புக்கு', 'புகுந்தனள்புக்கு' ௭௭. 'கொம்பலாத்து குழவிசைகாட்ட'

[illegible]

௬0 விரைபிறழ் பெருந்திர் ... சிறந்தும்
புள்ளிருங்கண் ... பெரியங்கையின் மேர்
மடமயிற் பெண்டிர் ... கூடி
இருசிறைப் ... யெழுந்த கொடிபன
ஒருசிறைக் கண்டிங் குண்மகிழ் வெய்தி

௬௫ மாமணி வண்ணனுந் தம்முனும் பிஞ்ஞையும்
ஆடிய குரவையிஃ தாமென நோக்கியும்
கோங்கலர் சேர்ந்த மாங்கனி தன்னைப்
பாங்குற விருந்த பல்பொறி மஞ்ஞையைச்
செம்பொற் றட்டிற் றீம்பா லேந்திப்
பைங்கிளி யூட்டுமோர் பாவையா மெனவும்

இ-ள் - ௬0 காட்சச் செய்யுமளவுங் ... உணர்ந்திறந்தா
மெனக

[illegible]

குக கிளியும, மயிலுககுப் பெண்ணும் உவமைகள்

[illegible]

கக. 'குரவையதாமென' எ0 'ஊட்டுமோபாவை'

மணிமலர்ப் பூம்பொழி லகவயி னிருந்த
பிணவுக் குரங்கேற்றிய பெருமரா
மழைக்கண்
மடவோர்க் கியற்றிய மாமணி யூசல்
கடுவ னாகக் குவந்து கண்டுநகை யெய்தியும்
பாசிலை செறிந்த பசுங்காற் கழையொடு
வால்வீ செறிந்த மராஅங் கண்டு
நெடியோன் முன்னொடு நின்றன
னெனா
தொடிசேர் செங்கையிற் றொழுதுநின்
றேத்தியும்
ஆடற் கூத்தினோ டவிநயந் தெரிவோர்
நாடகக் காப்பிய நன்னூ னுனிப்போர்
பண்ணியாழ் நரம்பிற் பண்ணுமுறை
நிறுப்போர்

---

௭௨. பிணவுக்குரங்கு - பெண்குரங்கு; "பன்றி புல்வாய் நாயென மூன்றும் ஒன்றிய வென்ப பிணவென் பெயர்க்கொடை" (தொல். மர. ௫அ) என்னும் சூத்திரத்தில், 'ஒன்றிய' என்றதனால், பிண வென்பது குரங்குக்கும் கொள்ளப்பட்டது.

௭௩. மடவோர்க்கு - மகளிர்க்கு

௭௪. கடுவன் - ஆண்குரங்கு; "குரங்கி

னேறறினைக கடுவ லே ா ாலும" (தொல். மரபு கூ கூஅ) வைக்குவது - செலுத்துநீல

எஉ - ச கடுவன, பிணவுககுாஙகை யேறறி ைமசலை ஊககுடு டி கணடு நகையெயதியுமெனக எகு

கழை - மூங்கில

எகூ வாலவீ - வெளளியமலா மராம - வெணகடமபு எஎ நெடியோன - கணணன ஃ வரை

முன - தமையன, எனறது பா

எகு - எ கழைககுக கணணனும வெணகடமபிறகுப பலதேவருககு வமைகள மராததிறகுப பலதேவா நூலி. உகூ க, நூா். ககூ

எஅ தொடி - வீரவளை, "தொடிததோட்கை" (மதுரை. ரு ச)

எகூ அவிநயம - கதைதழுவாதே பாட்டுககளின பொருளதோனறக கைகாட்டி அபிநயிபபது

அ0 நாடகம - கதைதழுவி வருங்கூதது காபபியம - காவயம நாடக காப்பியமாகிய நனனூலெனக நுனிபபோா - கூாநது ஆராயவோா நூறபொருளுணாநதோா நுனிததனா' (ருஅ) என இககாதையிலேயே முனபு வநதிருததல காணக

அக பணகளையுடைய வீணைநரமபுகளிற பணகளை

முறையே நிறு,ᵃ து ீவொா

(பி – ம்.) எஉ. ‘ பெருநதாமரைககண ’ எச ‘ கணடு மகிழுவெயதியும எகு ’ காவிககுனையொடு ’

27

கண்ணுமைக கருவிக கண்ணெறி
தெரிவோா
குழலொடு கண்டங கொளசசீர்
நிறுபபோா
பாழ்சிய பாடல் பலரொடு மகிழ்வோா
அகி ஆரம பரிநத முத்தங கோப்போா
ஈரம புலாநத சாநதங திமிர்வோர்
குஙகும வருணங கொஙகைபி
னிழைபபோா
அஞசெங கழுநீ ராயிதழ் பிணைபபோா
நன்னெடுங கூநத னறுவிரை குடைவோா
பொனனணி ஞெடியிற் பொருநதுபு
திறபோா
ஆங்கவா தமமோ டகலிரு வானதது
தேவாதளிற் சென்று விளையாட் டயாநது

அஉ தண ணுமைககருவி - மாதளம, இதனை உத்தமததோற கருவி யெனபா கணணெறி தெரிவோா - அதன முகததில அடிததலை ஆராய்வோா கண - வாததியஙகளின முகம. "பணணமை முழவின் கண ணெறி யறிந்து" (சிலப். ந. சுக)

அங குழலொடு கணடம கொள - வேயங்குழலோடு மிடறறுபபாடல பொருநதும வணணம சீா - தாளவறுதி

அச பழுகிய பாடல - முறறுபபெறற இசைபபாடல மகிழ்வோா - மகிழ்நது பாடுவோா

அரு ஆரம பரிநதமுததம - ஆரம அறுபடுதலாற சிதறியமுததுககள்

அசு புலாநத சாநதம - உலாநத சநதனம

அள குஙகுமவருணம - சிவநத தொயயிறகுழம்பு இழைபபோா - எழுதுவோா

அஅ ஆயிதழ பிணைபபோா அழகிய இதழ்த தொடுபபோா

கூ0. ஆடி - கணணடி

எகூ - கூக தெரிவோரும, நுணிப்போரும, நிறுபபோரும, தெரிவோரும, நிறுபபோரும, மகிழ்வோரும, கோப்போரும், திமிர்வோரும இழைபபோரும, பிணைபபோரும, குடைவோரும, நிறபோருமாகிய அவாகளோடெனக

கூக - உ வானதது வேநதனில - இநதிரனபோல

, “வேநதன்மேய தீமபுன லுலகமும” (தொல். அகத சூ ௫), “வோதனும வோது கெடும`
நூுல், அகக) என வருதலால, வேநதனெனறதறகே 'இநதிரனெனறு
பொருளகூறினும இழுககாது விளையாட்டு அயாநது - விளையாட்டை
விருமபிசசெயது
(பி-ம்.) அச 'பழனிபபாடல் பலவொடு
மகிழவோா' அடு - அ
கோபபோா, செஙகழுநீராற சேயிதழ பிணிப்போா'
அக. 'கூநதனு ன்ரை கூ(). பொனனனியாடி', '
பொனனணி யாடியின'
கக.--சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மாக்கிய காதை உகக

குருந்தும் தளவுந திருநதுமலாச
செருநதியும
முருகுவிரி முல்லையுங கருவிளம
பொஙகரும
கூறு பொருநதுபு நின்று திருந்துநகை செய்து
குறுங்கா னகுலமு நெடுஞசெவி முயலும
பிறழ்நதுபாய் மானு மிருமபகலா
வெறியும
வமமெனக கூஉய் மகிழ்துணை யொடுதன்

செமமலாச செங்கை காட்டுப் நின்று
கா00 மன்னவன் ருனு மலாககணை மைநதனும்
இன்னிள வேனிலு மிளங்காற செல்வனும
எநதிரக் கிணறு மிடுஙகற குன்றமும
வநதுவீ ழருவியு மலாபபூம பநதரும்
பரபபுநீாப் பொய்கையுங கரபபுநீாக
கேணியும
கா0௫ ஒளிநதுறை யிடஙகளும பளிககறைப
பளளியும்
யாஙகணுங திரிநது தாழநதுவிளை யாடி

கூங தளவு செம்முல்லை செருநதி - ஒருமரம்,
இது செருநதெனவும வழஙகும

கூச முருகு - வாசனை கருவிளை - ஒருமரம, "அநதண ணகிலுஞ் சநதனக குழையும, கருவிளங கோடும" (பெருங். க சக டூஉ - ங.) பொஙகா - சோலை, கிளையுமாம

கூரு நகுலம - கீரி கூஎ இறும்பு - குறுஙகாடு
வெறி - ஆடு

கூஅ வம்மெனககூஉய - வாருமென்று கூவி வாருமென்றது ... என நினறது, "கதுமெனக கரைநது வமமெனக கூஉய" (பொரு,ந. கoக) மகிழ துணை - இராசமாதேவி

கூகூ காட்டுபு - காட்டி க00 மலாககணை
மைநதன - மனமதன

௧0௧ இனனிள வேனில - இனிய இளவேனிறபருவம, அஃதாவது சித்திரை வைகாசி மாதங்கள், 'சிலப். அ' இள இளங்காற செலவன - தென்றறகாற்றாகிய செலவன, "சிறுகாற செலவன மறுகிற ..." (சிலப். ௪ ௧அ)

௧0௨ எந்திரககிணறு - நீரை நிறைகக வேணடுமாயின நிறைத்துப போககவேணடுமாயிற போககுதறகுரிய கிணறு. இடுககறகுனறம - செய குனறு

௧0௪ கரப்பு நீககேணி - மறைதலையுடைய இதனை அநதககேணி யெனபா ...ரையுடைய கிணறு

௧0௫ பளிககறை - பளிஙகறை பள்ளி - இடம

௧0௬. யாஙகணும - கிணறும் குனறமும் அருவியும பந்தருமபொ...

(பி - ம்.) ௯௯ 'குருகுந்தளவு திருமலா சொரிந்து', 'குருந்தளவு திருமலாச செருந்தியும' ௧௭. 'விருமபுகயாவெறியும', 'இருமபுகயாவெறி' ௧0௨ 'இடுதறகுனறமும்' ௧0௪ 'கரப்பு நீககணியு'

உ௧உ மணிமேகலை

மகத வினைஞரு மராட்டக கமமரும
அவநதிக கொலலரும யவனத் தசசரும
தண்டமிழ் வினைஞா தமமொடு கூடிக

கசுO கொண்டினி தியற்றிய கண்கவா
செயவினைப

பவளத் திரளகாற பணமணிப
போதிகைத

தவள நிததிலத தாமந தாழநத
கோணச சநதி மாண்வினை விதானத்துக
தமனியமம வேய்நத வகைபெறு வனப்பிற
நகரு மைஎனசேறு மெழுகாப பசுமபொனா ||
ணாட்டப்

... செயும கேணியும இடஙகளுமம பளளியுமாகிய ஏவவிடததுமம
மன்னவனருளுடை மைநதனும வேனிலும செலவததுமம ...ரிநது
திரி...

கOஉ - கூ இவவடிகளிற போலவே, 'அநதக கேணியு மெநதிர
கிணறுந, தணபூங காவுந தலைததோன றருவிய, வெணசுதைக குனறும
...ணடுவ பிறவு, மிளையோாக இயறறிய விளையாட் டிடததுச் சிதகிரபபூமி
... சோ..கி" (பெருங். க ... ...- எ), 'பளிககறைப பூட்டியும
பசெறி களததுப, மணிககயிற றாசன மறவிய விடததும, கொயயமலாச
...வும பொயகைக கரையுப், மநதக கேணியும வாநதும்பயா கூவி" (பெருங
... ... ககூ - அ) என வருதல் காணக

கOஎ மகதவினைஞா - மகதநாடடுப்பிறநத இ
ரத்தின வேலைககாரா மாடடம - மகாராஷடிர தேசம

கOஅ அவநதி - அவநதிதேசம யவனம -
யவனதேசம

கOஎ - அ மகததேசசதுப பிறந்த இத்தின வேலைககாரா முதலி 'யாா தொழிலிற பெயா பெறறவரெனடவு;' 'யவனத் தச்சரு மவநதிக் கொலலரு, மக்தததுப பிறநத மணிவினைக காரரும, பாடலிப பிறந்த புசுமபொன வினைஞரும, கோசலத் தியனற வோவியத தொழிலரும வசுத நாடடு வணணக கமமரும" (பெருங். க இஅ சO - சச) எனபதனுலுணாக

கOஎ - கூ மேறகூறிய மகதவினைஞா முதலியோா தணணிய தமிழ்நாட்டிற்பிறநத தொழில செயவாருடனேகூடி

கக உ நிதிலததாமம - முததுமாலை

ககந கோணசசநதி - கோணமாகிய சநதி, "சநதிக கோணமும் ... வாணியும" (பெருங். க இஅ ருக) விதானம - மேறகட்டி

ககச தமனியம - பொன.

ககரு பைஞசேறு மெழுகா - ஆபபியால மெழுகபபடாத, 'பைஞ சேறு மெழுகிய படிவ நனனகா" (பெரும்பாண். உகஅ), சாதனததால மெழுகிய வெனறபடி, "மஙகல வெளளை வழிததுமுத தீாததபின" (சீவக. கசஎஎ) எனவருதல காணக

(பி - ம்.) கOஎ 'மாடடககமமரும்' ககரு 'செமபொன மணடபத்து' கக௯.--சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட டமாக்கியகாதை உகரு

திருசிர திருவன் செனறினி தேறறுமு

வாயிலுக கிசைத்து மன்னவ னருளாற
சேய்வலத தனறியும செவவியின
வநதாஙகு
எனாா மனைணைசை யிகலுளந துரப
௩௨0 வஞசிய னிருநது வஞசி சூடி
முறசெவி யானையுந தேரு மாவும
பறநதெழு நெடுவாள் வயவரு மிடைநத
தலைககாா சேனையொடு மலைக்குககலை வ
நதோா

கக௬ இநதிரதிருவன - இநதிரச செலவமுடையா
அரசன
ககக - கக௯ இநதிரதிருவன, தேவியொடுபுககருந
தவாடு மணடபத
ர நோககியும பாவையாமெனறும நகைக யையசியும
எதிரியும அவாதம
மோடு சென்று ஆயாநது பொருநதுபு னறு நகைசெய்து கூடி அக காடடுபு
நற யாஙகணும திரிநது விளையாடி மணடபத்து அவன சென்று இனிது
எறலுமெனக
ககஎ வாயிலுககு இசைதது - வாயில
காவலாக்குத் தெரிவிதது அருளால - கடடளையால
கக௮ சேயவிலததனறியும - தூரமான இடததே
யும் சனறு தலைநாளும செவவியின - சமயததில

௬அ - கஅ௰ கோட்டங்காவலர் நிலைத்துமென் று
எதி ஆமலசரது வணங்கியெனக் கூட்டுக.

௧௧௯ குறையாத மன்னவரை நிரப்பி, மாறுபாடு
உள்ளத்தைச் செலுத்தி

௧௨0 வஞ்சியின் இருந்து ... ருழிஞிலிருந்து வஞ்சி சூடி - வஞ்சிப் பூமாலையைச்சூடி "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி, வாய்வாள் ... மணிமுடிக் கணிந்து" (உகூ ... - இக) என்று சிலப்பதிகாரத்தும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

௧௧௯ - ௧௨0 இதனை, "எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்தன், அஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே" (தொல். புறத். சூ ...), வாடா வஞ்சி தலைமலைந்து, கூடார்மண் கொளல்குறித் தன்று', வஞ்சி வண்ணப் ... வணங்கிய வண்டார்பைங் குஞ்சி மலைந்தானெம் கோ" (பு - வெ ... சு) என வருவனவற்று லுணர்க

௧௨௧ முறஞ்செவி யானை - முறம் போலும் காதுகளையுடைய யானை 'முறஞ்செவி வாரணம்" (சிலப். ௧0 ௨௪௭)

௧௨௨ மறம் - ஆண்மை வயவர் - வீரர்

௧௨௩ தலைத்தார்ச் சேனையொடு -
முதன்மையாகிய ... ஸிப்படையோடு, சிலப். ௨௬ ௮0
மலைத்து - மாறுபட்டு தலைமயக்கினரென்று

(டீ - ம்.) ௧௧௯ 'இறைவனேறின னென்றலும்' ௧௧௯ எஞ்சா மண்ணசை மேலுலகத்தருப்ப' ௧௨௧-௨ 'மாவுந் தேருங் கெழுகொடுப்ப மறவரும் '

சிலைக்கய னெடுங்கொடி செருவேற்
றடக்கை
ஆர்புனை தெரிய லிளங்கோன் றன்னால
காரியாற்றுக் கொண்ட காவல
வெண்குடை
வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
ஒளியொடு வாழி யூழிதோ றூழி
வாழி யெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
கேளிது மன்னோ கெடுகநின் பகைஞர்
யானைத் தீநோய்க் கயாந்துமெய் வாடியிம்
மாநகாத் திரியுமோர் வம்ப மாதர்
அருஞ்சிறைக் கோட்டத் தகவயிற்
புகுந்து
பெரும்பெயர் மன்ன நின்பெயர் வாழ்கதி
ஐயப் பாத்திர மொன்றுகொண் டாங்கு

சேர பாண்டியர்களை, பின், "சிலைக்கய
லால் இங்ஙனங் கொள்ளப்பட்டது
னெடுங்கொடி" என்று வருத

கஉசு சிலைக் கயல் நெடுங்கொடி -
சேரனுடைய விற்கொடியையும், பாண்டியனுடைய

கயற்கொடியையும

கஉகூ ஆா - ஆதநி, இது சோழாகளுககு உரிய அடையாள மாலே இளஙகோன - தமபி, இவன யுவராசாவாக இருததலின, 'இளஙகோன' என்றா போலும

கஉகூ காரியாறு - ஒருநதியின பெயா இதனே, 'காரியாறறுத துஞ்சிய நெடுஙகிள்ளி' (புறநா. சஎ), 'செலகதிமுன னளிபபாா தநதிருக காரிக கரைபணிநது" (பெரிய. திருநா கூ.சகூ) என வருவனவறறு ணுணாக பெரும போாபுரிவோா ஆறறிடையே அது செயதல இயலபு, "உடனறுமேல வநத வாரிய மனனரைக, கடுமபுணற கஙகைப போயாறறு வெனறோய" (சிலப். உஅ கஉ0 - உக)

கஉஎ. மாவணகிள்ளி விளி, இஃது அரசன பெயா

கஉகூ - எ வநதோருடைய கொடிகளே இளஙகோனற காரியாறறுக கொணட மாவணகிள்ளி யென்க.

கஉஅ ஒளி - உறஙகாநிற்கவும உலகஙகாககினற அரசாிடததுள்ள கடவுட்டனமை, 'இளைய ரினமுறைய ரெனறிகழாா னினற வொளியோ டொழுகப் படும' (குறள், கூகஅ), 'உறஙகு மாயினுமனனவன் றன ஒளி, கறஙகு தெண்டிரை வையகங காககுமால' (சீவக. உசஅ)

கூகூக அயாநது - கவலேயுற்று.

கூகூஉ வம்பமாதா - காயசணடிகை, வம்பு - புதுமை.

கூகூச. பெரும்பெயா - மிககபுகழ, (சிலப். கூகூ: கூகூஅ.)

'பெருமபெயா மன்னவன்'

(பி - ம்.) கஉஅ. 'ஒலியொடு வழாஅதுழி' கஉக. 'வாழியெஙகோ வாழிய பெருநதகை'

௧௯.-சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்டமாக்கியகாதை
௨௧௫

மொய்கொண் மாக்கண் மொசிக்கவூண்
சுரந்தனள்
ஊழிதோ றூழி யுலகங் காத்து
வாழி யெங்கோ மன்னவ வென்றலும்
வருக வருக மடக்கொடி தானென்
றருள் புரி நெஞ்சமொ டரசன் கூறலின்
வாயி லாளரின் மடக்கொடி தான்சென்
றாய்கழல் வேந்த னருள்வா ழியவெனத்
தாங்கருந் தன்மைத் தவத்தோய் நீயார்
யாங்கா கியதிவ் வேந்திய கடிஞையென்
றரசன் கூறலு மாயிழை யுரைக்கும்
விரைத்தார் வேந்தே நீநீடு வாழி
விஞ்சை மகள்யான் விழவணி மூதூர்
வஞ்சந் திரிந்தேன் வாழிய பெருந்தகை
வானம் வாய்க்க மணவளம் பெருகுக
தீதின் றாக கோமகற் கிங்கீ
தையக் கடிஞை யம்பல மருங்கோர்

கரு௬ மொய - நெருக்கம் மொசிக்க - உண்ண, மொசித்த வொக்கலொடு" (புறநா. ௯௬.)

" மையூன்

கரு௨ - ௬ மாதா புகுந்து வாழ்த்திக் கொண்டு ஊட்ணசுரந்தனள்

கரு௮ என்றலும - என்று கோட்டங்காவலா கூறலும கருஎ - ௮ சிலப். ௧௧· ௧௫ - ௬, உ௫· ௬0, உ௮ ௧௮௫ - ௬.

க௮௧ - ௨, ௨எ கரு௯ -

கரு௯ மடக்கொடி வருக வருகவென்று.

க௬௧. வாயிலாளரின - வாயிலாளாக்ளால்

க௬௨. வாழியவென - வாழ்கவென்று மணிமேகலை சொலல

மேலவருவது அரசன கூற்று.

க௬௬ நீ ஏந்திய இப்பாத்திரம் எங்கே கிடைத்தது.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

க௬எ. விஞ்சை மகளென்பதற்கு மந்திரத்தால உருமாறிய மகளென றும வித்தியாதர மகளெனறும இருபொருள கொளக, விஞ்சை - மந்திரம பினவருவனவும இப்படியே ஏறபபொருள கொள்ளுதறகுரியவை.

க௬௯. வானம - மழை. ௧௫0. கோமகறகுத தீதினறுக

௧௫0 - ௫௧ ஈது ஐயக்கடிஞை - இது

பிசைபபாததிரம

(ஏ - ம்.) கஙக 'முசிகக', 'பொசிகக' கசஉ 'தாள் வாழிய' கசங 'தவததீாரீ' கசடு. 'அரசுகூறலும' கசசு. 'விரைதாா வேநதேநீ ம்டுழி' கஞ0 - இசு. 'கோமகன்றனகரிய, கைய கடிவைரு'

தெயவந தநதது திப்பிய மாயது
யானை த தீரோ யருமபசி கெடுதத
ஆனுடை மாககட குபிரமருந திதுவெ ன
நிறி யானசெயற பாலதென விளஙகொடிக வெ
ன று

வேநதன கூற மெலலிய லுரைககும
சிறையோா கோட்டம, சீததரு ளைசந
தறவோாக காககு மநவா ழியரென
அஙஙனசிறை விட்டாங காயிழை யுரைதத
தபெருநதவா தமமாற பெருமபொருளெய்தக

கறையோா ரிலலாச சிறையோா கோட்டம
அறவோாக காககினனாசாள வேநதென.

கக —சிறைகசோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை முற்றிற்று

கரு௨ திபபியமாவது - தெயவலோகத்திருநது உணடாகிய பொரு

ளாகவுள்ளது

கருச உடமபு மெலிநதவாகளுககு உயிரைககொடுககும மருநது என - எனறு மணிமேகலை சொலல. கய்ெ மு யணி ௨0 கக

கருஎ - அ சிறைசசாலையை யொழிததுத் தூயமைசெயது அவவிடததை அருளபொருநதிய மனததையுடைய முனிவாகளுககு உரிய இடமாகச செயயும நவே நீ செயறபாலதெனறு மணிமேகலை சொலல

கரு0 பெருமபொருள - அறம . ஞானமுமாம

கருக சிறையோா - கடடிம கொடுபபோா பூலலாத கோடட மெனக எனறதனுல, அரசன கறைவீடுசெயத செஙகோன முறைமை உடையனெனற வாறறியறறு, இதனை, "சிறைபபடு கோடடஞ் சீபபின யாரும, கறைபபடு மாககள கறைவீடு செயயபபடின, ஙிதிபொருளாயினும பல பொருளாயினும, உறறவாக குறுகி பெறறவாக காமெண, யானை யெருததத் தணிமுரசறைக, கோனமுறை யறைநத கொறறவேநதன", 'சிறையோா கோடடஞ் சீமின யாககணுங கறைகெழு நாடு கறைவீடு செயமமெனை' (சிலப். ௨௩ கஉரு - ருக, ௨அ ௨0௬ - ௪), "தமபியை முகதது ஞெகிழ பாபிணி கோடடஞ் சீபபித துரநதவனுணடகாட்டைப், பாாபிணி கறைவீ யீஙகப் படாமுர சறைவி யெனறனா" (சீவக. ௨௩எ௨) எனபனவறறு னறிக

க - கரு௨ தாரோன வணஙகிக கூறத தெயவங கூறலும, உள்ளங கலஙகி வருநதி அறிவாமெனப பெயாவோனறனை நிலையானை தொடர

(பி - ம்.) கரு௨ 'தெயவநதநது திபபியமாயது'

கஙச 'மாணிட

மாகக ளுயிாமருநதிது' கஙசு. 'வேநதன கூறி' கஙஎ 'கோட்டஞ சிதைதது' கஙஅ 'அறவோா காககும,ிவாழிய' கஙகூ 'அருஞசிறை ி'பு ஏதாயிஸ'ம ாானென' கசுஉ 'மறவோா நகாககினளாசாள'

௨௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை உகஎ

எஃகு உளஙகிழிபப அவன பொதலி உயிாத்துப் போயபின, மணிமேகலை துணிதுதனரெனறு கருதி வாஙகிக கோட்டபபுகுநது மாககளை ஊட்டலும, காவலா வியநது கோமகனுககு இசைததுமெனறேகி, திருவளா செனறு ஏறலும, வாயிலுககிசைதது வணஙகி, 'மனனவ, வமபமாதா ஊண சுரநதனள' எனறலும, 'வருகவருக' எனறு அரசன் கூறலின, மடகொடி வாயிலாளரிற் சென்று, 'நின் அருளவாழிய' என, 'யாஙகாகியது' என்று அரசன கூறலும, ஆயிழையுரைககும அஙஙன முரைப்பவள், 'உயிாமருநது இது' என, 'யான செயதறபாலது என' எனறு வேநதன்கூற, மெலலியல உரைககும, அஙஙனம உரைபபவள், 'நீ செயறபாலது அறவோாககு ஆககுமது' என, வேநது பெருமபொருளெயதுதறகுக கோட்டததை அறவோாககு ஆககினனென வினைமுடிவு செயக

இருபதாவது

உதயகுமரனைக் காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை.

[இருபதாவது மணிமேகலை
காயசண்டிகைவடிவெய்தக் காயசண்
டிகை கணவனுகிய காஞ்சனனென்னும்
விச்சாதரன் வந்து
காயசண்டிகையாமெனக்கருதி அவள்
பின்னிலைவிடா
உதயகுமரனைப் புதையிருட்கண்
உலகவறவியில்
வாளாலெறிந்துபோன பாட்டு.]

அரச னாணையி னாபிழை யருளால்
நிரயக கொடுஞ்சிறை நீக்கிய கோட்டம
தீபபிறப புழந்தோர் செவ்வினைப
பயததான்
யாப்புடை நற்பிறப பெய்தினா போலப
ரு பொருளபுரி நெஞ்சிற் புலவோன்
கோயிலும் __

உ நிரயக கொடுஞ்சிறை - நரகவேதனையைச
செய்யும் கொடிய சிறை கோட்டம - அறை

௫ தீபபிறப்புழநதோா - கொடிய பிறவியிற்பிறந்து வருநதினோ

௪ யாப்பு - பொருத்தம்

இ. பொருள் புரிநெஞ்சிற் புலவோன் - சத்தியம் நான்கினையும் விரும்பிய நெஞ்சினையுடைய புத்தன், பொருள் - சததியம

(பி - ம்.) ௫ 'செயதவம் பயநததால்', 'செயத
௪ 'எதிய்னபோல'
தவப்பயததால'

38

அருள்புரி நெஞ்சத் தறவோர் பள்ளியும்
அட்டிற் சாலையு மருநதுநா சாலையும
கட்டுடைச செலவக் காபபுடைத தாக
ஆயிழை சென்றநூஉ மாங்கவ டனகரு
வீயா விழுசசீா வேந்தன் பணித்ததூஉம
கிறையோர் கோட்டஞ் சீததரு
ணெஞசத்
தறவோா கோட்ட மாககிய வண்ணமும
கேட்டன ளாகியத தோடடாா குழலிவை
மதியோ ரெளளினு மன்னவன் காயினும
பொதியி னீஙகிய பொழுதிற செனறு

பறறினன் கொணடென பொற்றே ரேற்றிக்
கற்ற்றி விசையுங கேட்டவ ரூரைக்கும்
முதுகருறை முதுமொழி கேடகுவ
னென்றே________________

கூ அறவோா - பௌரதமுனிவா "அறவோா பளளியு மறனேும் படையும' (சிலப். ரு களகூ), "அருணெருசந, தறவோா கோட்டம'' (கக - உ) எனறு இககாதையிற பினபு கூறுதல காணக

எ அடடிறசாலே - மடைபபளளி அருநதுநாசாலே - போசனசாலே

அ கடடு - உறுதி காபபு உடைததாக - காவலே யுடையதாக.

உ - அ கோடடம காபபுடைததாகவென இயைகக

கூ ஆயிழை - மணிமேகலே

கo வீயாவிழுச்சீா - மாறுத சிறநத சீாததி பணிபபது - சொலலியது அது, "யானசெயற பாலதெ ணிளஙகொடிககு' (மணி. கக கரு) எனறது

கக - உ அருணெஞசத தறவோர் மணி உo கூ

கங கேடடனளுகி - (உதயகுமரன) கேடடு

தோடாாகுழலி தோட் டாா குழலியென விகாரம, சிலப் கரு 198

கச மதியோா எளளினும - அறிவுடையோா

இகழவாராயினும காயினும - கோபிததாலும

கரு. பொதியில = பொது இல - அமபலம

கரு பறறினனகொணடு - பிடிததுக கொணடு

கஎ விசசை - விததை, உமமை இறநதது தழீஇயது.

கஅ முதுககுறை முதுமொழி மணி கஅ கசுஎ, உ0 எசு

(பி - ம்.) எ 'அருநதினா' கூ 'செனறதுமாங'
கக - உ 'சிறை யோா நீஙகிச சிறையோாகோட்ட, மறவோா கோட்ட' கரு 'தோடடலா குழலியை' கு 'நீஙகிப பொழுதிற' கஎ.'கறறறி விஞசையும' கஅ 'முதுககுறை மொழியுங கேடகுவன'

உ0.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை உகக

மதுககமழ் தாரோன் மனங்கொண் டெழுநது

பலாபசி கனியப பாவைதா ஞெதுங்கிய
உலக வறவியி னூடுசென் றேறலும
மழைசூழ குடுமிப பொதியிற் குனறததுக்
கழைவளா கானயாற்றுப பழவினைப
பயததால்
மாதவன மாதாக கிட்ட சாபம
ஈராறுண்டு வநதது வாராள்
காயசண் டிகையெனக கையற வெயதிக்
காஞசன னென்னு மவடன் கணவன
ஓஙகிய மூதூா ருளவந திழிநது
பூத சதுககமும பூமலர்ச சோலையும
மாதவா ரிடஙகளு மனறமும பொதியிலும

கக தாரோன - உதயகுமரன் ௨0 ஒதுஙகிய - சென்ற

௨க ஊடு - உள்ளே

௬ - ௨க சென்றனுஉம பணிததனுஉம வணணமும் கேட்டு எளளி னும காயினும சென்று குழலியைப பறறிககொணடு எறறிக கேடுக கேட ருவனென்று மனஙகொணடு தாரோன எழுநது சென்று எறலுமெனக

மேலே, காஞசனன காயசணடிகையைத தேடிபபோநததும, உதய குமரனைக கொனறதும கூறபபடும

௨௨ பொதியிறகுனறம - பொதியின் மலை

உங கழை - மூஙகில யாறறு - ஆறறில

உச மாதவன் - விருசசிகன. மாதாகரு - காயசணடிகைககரு

உரு ஈராறுணடு - பனனிரணடாவது வருடம

உசு கையறவு - செயலறுதல உரு - சு காயசணடிகை வாராள

உஅ மூதூா - காவிரிபபூமபட்டினம இழிநது - இறஙகி, எனறத னால, காஞசனன ஆகாய கமனமுடையனெனபது பெறபபட்டது, "விஞ சையன போயினன விலஙகுவிண படாஙதென" (கஉகூ) எனறு இககாதை யிற பினவருதல காணக

உகூ பூதசதுககம - தவவேடததில மறைநதுநினறு அததவததிறகு இழுககானவறறினைகண ஒழுகும பொயவேடததா முதலிய அறுவகை யோரையும பாசததாற கட்டி அடிததுணணும பூதம நிறறறகிடமாகிய சதுககம, சதுககம - நாறசநதி, "தவமறைந தொழுகும பூதம புடைததுணணும பூத சதுககமும" (ரு, கஉஅ - ஙச) எனறு சிலப்பதி காரந்து வருதல காணக பூ - பொலிவு

ங0 மனறம - ஊருககு நவோய எலலாருமிருககும மரததடி, "மனற மும பொதியிலும" (முநது உகசு)

(பி - ம்.) உ0 'கனைஇயபாவை தாஙனெஙகிய' உச 'மாதவனமாற கிட்ட' உஅ. 'வநதுபுகுநது' உகூ 'பூதச சதுககமும பூமரச சோலையும'

தோர்தனன் றிரிவோ னேநதிள வனமுலை

மாநதா பசிநோய் மாற்றக கண்டாங
கின்றுநின் கையி னேந்திய பாததிரம
ஒன்றே யாயினு முண்போா பலரால
ஆனைத தீநோ யருமபசி களைய
வான வாழ்ககைய ருளினர்
கொலலெனப
பழைமைக கட்டுரை பலபா ராட்டவும
விழையா வுளளமொ டவன்பா னீஙகி
உதைய குமரன் றன்பாற் சென்று
நரைமூ தாட்டி யொருததியைக் காட்டித
தண்ணறல வணணந் திரிநதுவே றாகி
வெண்மணலாகிய கூநதல காணாய்
பிறைநுதல் வண்ணங் காணா யோநீ
நரைமையிற றிரைதோற றகையின்
றுயது
விறலவிற் புருவ மிவையுங காணாய
இறவி னுணஙகல போனறுவே றாயின
கழுநீரக கண்காண் வழுநீர் சுமந்தன
குமிழ்மூக் கிவைகா ணுமிழ்சி
யொழுகுவ
நிரைமுத் தனைய நகையுங காணாய்

---

௫௧ திரியோன - காஞ்சனன

௩௨ கணடு - காஞசனன் கணடு

மேலவருவன காஞசனன கூறறு

௩௫ நோய - பஸமகவியாதி ௩௬

வானவாழகைகையா - தேவா

௩௫ - ௬ களைய அருளினாகோல

௩௭ பலபாராட்ட - பலவறறைக்கூறிப பாராட்ட.

௩௮ அவன - காஞசனன

௪0 கரைமூதாட்டி - நரையையும முதுமையையு

முடையவள

௪௧ 'தணணறல வணணம' எனபது முதலியன

மணிமேகலை கூறறு அறல - கருமணல்

௪௪ நரைவ ம - வெணமை

௪௬ இறவின உணஙகல் - இறால்மீனின வற்றல்

௪௯. நகை - பல்

(பி - ம்.) ௪௧ 'தண்ணல வண்ணாதிரிந்து வேறாகிய' ௪௨. 'கூந்த லுங காணாய' ௪௪ 'நறைமயிற்றினா தோறறோகையின' ௪௮ 'ஒழுகுவ', 'ஒழுகுவன' ௪௯. 'பல்லுஙகாணாய'

௨௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை ௨௨௧

சுரைவித தேய்பபப் பிறழ்நதுவே றுயின
இலவிதழ்ச செவ்வாய் காணா யோநீ
புலவுப புண்போற புலாலபுறத திடுவது
வள்ளைத் தாள்போல வடிகா திவைகாண்
உள்ளூன் வாடிய வுணஙகல் போனறன
இறுமபூது சான்ற முலையுங காணாய்
வெறுமபை போல வீழ்நதுவே றுயின
தாழ்நதொசி தெஙகின மடல்போற றிரஙகி
வீழ்நதன விளவேய்த் தோளுங காணாய
நரமபொடு விடுதோ லுகிரததொடா கழன்று
திரஙகிய விரலக ளிவையுங காணாய்
வாழைத தண்டே போன்ற குறஙகிணை
தாழைத் தண்டி னுணஙகல காணாய்
ஆவக கணைக்கால காணா யோநீ
மேவிய நரமபோ டென்புபுறங காட்டுவ
தளிரடி வண்ணங காணா யோநீ
முளிமுதிர தெஙகி னுதிரகா யுணஙகல
பூவினுஞ சாநதினும புலான்மறைத தியாத்துத
தூசினு மணியினுந தொலலோர் வகுதத

ருo சுரைப்பழததின விதை பலலுககு உவமையாதலே, "சுரைவித துப் போலுநதம பல" (நாலடி. ௩கரு) எனபதனுலுமுணாக

ருஉ புலவு - புலாலநாறறம

ருங வளளேததான - வளளேததணடு வடிகாது - வடிநதகாது ருரு இறுமபூது - அதிசயம, "இறுமபூது போலுமஃ தறிநதருணீ யென" (சிலப். பதி கூ)

ருஎ திரஙகி - திரைநது.

ருக உகிாதெதாடா - நகததின தொடாசசி

கூக குறஙகு - துடை, இணே - இரணடு கூங ஆவம - அமபுககூடு

கூகூ முளிமுதிாதெஙகு - உலாநத முதிாநத தெனனே

கூஎ. "புனேவன நீஙகிற புலால்புறத திடுவது" (சு ககசு) எனறுா முன்னும

கூக தெரியாய் - தெரிநதுகொள்வாய

(பி-ம்.) ருங. 'வடிந்தகாது' ருரு 'சான்றனமுலேயிவை காணுய' ருஅ 'தோளிவைகாணுய' ருக. 'உகிரொடு கழன்று' கூங. 'காலிவையுங காணுய' கூஎ 'புலான் மறுததியாாதது'

விஞ்சை மகளாய மெல்லிய லுரைத்தலும்
தற்பா ராட்டுமென் சொற்பயன்
கொள்ளாள்
பிறன்பின் செல்லும் பிறன்போ
னோக்கும்
மனக்கம் பூண்டன மன்னவன் மகற்கு
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்துக்
காட்டிப்
பவளச் கடிகையிற் றவளவா ணகையும்
குவளைச் செங்கணுங் குறிப்பொடு
வழாஅள்
ஈங்கிவன் காதல னாதலி னேந்திழை
ஈங்கொழிந் தனளென விஞ்சை பொருந்தி
மற்றவ ளிருந்த மன்றப் பொதியினுட்
புற்றடங் கரவிற் புக்கொளித் தடங்கினன்

---

௭௦ விஞ்சைமகளாய - காயசண்டிகையாய. மெல்லியல் - மணிமேகலை
மேல்வருவது காஞ்சனன் செய்தி.

௭௨ பிறனென்றது உதயகுமரனை. இங்கே பிறன்பின் செல்லு மென்றதுபோல, "எண்ணிப்பத

தஙகை யிடடா விநதிரன மகளுமாஙகே,
வெணணெயகுன றெரியுற ரூறபோன மெலிநதுபின
னிறகுமனறே" (௩கிகூள) என்று சீவகசிந்தாமணியிலும
வநதிருததல காணக.

௪௪ ழு. மணி. ௧அ ௧௬௭

௭௫ பவளககடிகை - பவளத துணடம என்றது உதட்டினை

௭௬ குறிபபு - இஙகிதம

௭௫ - ௬ இவவடிகளின பொருளோடு, "ஒதநொளிா பவளததுள ளொளி சிறநத . . . உளஙகொண டொளிததா ளுயிாககாபபிடடு" (௧அ ௭0 - ௭௬) என்று உதயகுமரன கூறியவாககியம ஒபபுநோககறபாலது

௭௭ இவனென்றது உதயகுமரனை காதலன - ஆசைநாயகன

௭அ ஈஙகு ஒழிநதனள - இவவிடததிலேயே தஙகிவிடடாள, என னை நீ கவிரநதாளெனறுயாம, ஈஙகு, தனமையை யுணாததுதலே, "ஈஙக ெவிபபன" (மணி. ௧௪ ௪அ) எனபதிறகாணக. ழுகல - மாறுபாடு

௭௯ மனறபபொதியில - மனறமாகிய பொதியில, இருபெயரொடடு இபபடியே, "மனறப் பொதியிற, கநதுடை நெடுநிலைக கடவுட் பாவை" (உக ௬ - ௭) என்று பின்னுமவருமி

அ0 இஙகே காஞசனனுககுப பாமபை உவமை

கூறியதறகேறப,

'வேக வெநதீ நாகங கிடநத, போகுயா புறறீஊ
புகுவான போல",

'வெஞசின வுரவ ஈஞசெயி நருமபத, தனபெரு
வெகுளியி னெழுநதுபை

(பி - ம்.) எ0. 'மெலலியலுரைககத' எஉ. 'பிறாபின செலலினும பிறாபோல' எச '
எடுததுககாட்டப' எரு 'பவளக கடிகையும' எஅ.'
ஆஙகொழிநதனளென வகையெரி' எகூ. 'பொதியிற்'

உ0.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை உஉ௩

காஞசன னெனனுங கதிர்வாள
விஞசையன்
ஆஙகவ ளுரைத்த வரசிளங் குமரனும
கனையா வேடகை கையுதிக
கொள்ளான்
வளைசோ செஙகை மணிமே கலையே
அநி காயசண டிகையாய்க கடிஞை யேநதி
மாய விஞசையின் மனமயக

குறுத்தனள
அமபல மருஙகி லயாநதறி வுரைததனிவ
வமபலன் றனவெுடிவ வைகிரு
வொழியாள
இஙகிவள் செயதி யிடையிருள யாமதது
வநதறி குவனென மனஙகொண்
டெழுநது
வான்றோய பாகனை மீனமிகழ்
கொடியனைக
கருபபு வில்லிமைப யருமபுககணை
மைநதனை
உயாவுத துணையாக வயாவொடுமெ போகி
ஊாதுஞ சியாமத தொருதனி யெழுநது
வேழம வேட்டெழும வெமபுலி போலக
கோயில கழிநது வாயி லீஙகி
ஆயிழை யிருநத வமபல மணைநது

விரிதரென, விருநதோ னெழுநது" (கூஅ - கூ, கoச - கூ) என இககாதை யிலேயே கூறுதல் காண்க

அஉ அவள - மணிமேகலை அங
கையுதிாகொள்ளான - நீககான
மேலவருவன உதயகுமரன உட்கோள்
அசு. மாயவிஞசையின - மாயவித்தையினால
அஎ அயாநது - வருநதி, மறநதெனறுமாம

அறிவுரைகத - பழமைகட்டுரை பல பாராட்டிய

அஅ வமபலன - அயலான வைகிருள -

வைகறைபபொழுது

கக வானதோ - ஆகாயததில உலவும

தெனறறகாறறுகிய தோ

கஉ மணி. கஅ கபகு, உகு கப, "மைதுழா

ரெடுஙகணா மனத ூ'ட காமஞ, ரைதுலாங கவாகணை

யருமபு வைததவே" (சூளா. குமார கு)

கங. உயாவுத துணையாக - வினைவுநதுணையாக,

கொணடெனறு ஒருசொல வருவிகக, தனியே

சென்றுனெனறபடி வயா - வேட்கை

பிகுதி, "வயாவென கிளவி வேட்கைப

கு எங)

பெருககம" (தொல். உரி

கச போயவன நடுஇரவில மீட்டும எழுநது

வநதான

(பி - ம்.) அஉ - ங 'உரைதத வலாதாா வேநதனும, கனையாவேட்கைபிற கைவிதிற கொளளா' அஅ 'வமபலனறனனேட்டவை இருளொளியான்' அக 'ஈஙகிவைசெயதி' கக 'பாகனமீன' கங 'உயிாத

துணையாக வயாபபொமே', 'உறறணையாக வயாவொமே'

வேக வெநதீ நாகங கிடநத
போகுயர் புறறளை புகுவான் போல
ஆகந தோய்நத சாநதல ருறுதத
ஊழடி யிட்டத னுள்ளகம புகுதலும
ஆஙகுமுன் னிருநத வலாதரா
விஞைசயன்
ஈஙகிவன் வநதன னிவள்பா லென்றே
வெஞசின வரவ நஞசெயி றருமபத
தனபெரு வெகுளியி னெழுநதுடை
விரிதலெதன
இருநதோ னெழுநது பெருமபின்
சென்றவன
சுருமபறை மணிதது தோ டணிய வீசிக
காயசண டிகையைக கைககொண்
டந்தரம
போகுவ லெனறே யவளபாற புகுதலும
நெடுநிலைக கநதி னிடவயின விளஙகக
கடவு ளெழுதிய பாவையாங குரைக்கும

கூஅ தீ - விடம

சுக போகுயா புறறனெ - மிகவுயாநத புற்றின துவாரம

கூஅ - கூ மணி. உ0 அ0, க0ச - ஞ

க00 சாநது - சநதனம அல்ருறுதத - பலாறியசசெயய

க0க ஊடூ அடியிட்டு - முறையே அடிவைதது, "ஊழடிமுட்டம்" (குறிஞ்சி. உருஅ) அதன உளளகம - அமபலததின உளளிடம

க0௩ எனறு - எனறு கருதி

க0ச நஞசு எயிறு அரும்ப - விடததைப் பல வெளிபபடுதத, விடததையுடைய பலதோனற வென்றுமாம

க0ரு பை - படம க0ச - ஞ மணி. உ0' அ0, கூஅ - கூ

க0சு இருநதோன் - காஞ்சனன

க0எ சுருமபு அவிழ மணித தோள - மலையை யொதத அழகிய தோள். சுருமபு - மலை, அறை உவமவுருபு.

க0கூ போகுவல - போவேன

க0௨ - கூ விளுசையன இருநதோன, இவன் இவள்பால வந்தா னென்று எழுநது சென்று வீசிப் போகுவலென்று புகுதலுமெனக

கக0 கநது - தூண.

ககக கடவுள் எழுதிய - மயனுற
பண்ணப்பட்ட, "மயனெனக் கொபபா வகுதத
பாவையி, னீங்கேன" (மணி. உக கந-உ - ந) என்று
பின்வருதல் காணக

(பி - ம்.) கூகூ 'போயபுற்' க0ந 'ஈஙகுவாதனன' க0எ 'தோள் வீச' கக0 'கநதனிடவயின' ககக. 'பாவயாககுரை'

உ0.—உதயகுமரனைவாளாலெறிந்தகாதை

உஉரு

அணுக லணுகல் விஞ்சைக் காஞ்சன
னணிமே கலையவண் மறைந்துரு
வெய்தினள்
காயசண் டிகைதன் கடும்பசி நீங்கி
வானம போவுழி வந்தது கேளாய்
அந்தர ஞ் செல்வோ ரந்தரி யிருநத
விந்த மாலவரை மீமிசைப் போகார்
போவா ருளரெனிற் பொங்கிய சினததள்
சாயையின் வாங்கித் தன்வயிற் றிடூஉம்
விந்தங் காக்கும விநதா கடிகை

அமமலை மிசைப்போ யவள்வயிற்
றடங்கினள்

கைமமை கொள்வோல் காருரை விதுகேள
ஊழ்வினை வந்திங் குதய குமரனை
ஆருயி ருண்ட தாயினு மறியாய

மேலவருவன கநதிறபாவை காஞசனனை நோககிக
கூறும கூற்று

கக௨ அணுகல் அணுகல் - அணுகாதே
அணுகாதே

ககச - இ தனபசி நீஙகிக் காயசணடிகை வானமபோவுழி அவளுககு
வநத துனபததைககேள்

ககரு. அநதரஞ் செல்வோர் - தேவா அநதரி -
துர்கை க

ககள விந்தமாலவரை - விநதியமலை

ககரு - எ விநதிய மலையிலிருததல் பறறிச துாககைககு விநதாஸனி
யெனறும ஒரு பெயருண்டு, “ விநதா சனிகொணகன் ” (ஙங்கர் கோவை)

ககஅ - ௨0 விநதமலையைப பாதுகாககும விநதாகடிகை யெனபவள்,
யாரேனும அமமலைமேறபோனால் மிகக கோபததை புடையளாயச சாயை
யினால அவாகளை இழுததுத தனவயிறறிலிடுவள பிரமதேவரிடம வரம
பெற்ற ஸிஹ்மிகை யெனனுமரககி இலஙகைககுச சென்ற அநுமானை
நிழலாவிழுததுத தடைபபடுததியதாக ஸ்ரீமத வாலமீகிராமாயணம், சுநதர
காணடததால தெரிகினறது

ககச - உக காயசணடிகை விநதாகடிகையின வயிற்றிலடஙகினள

கஉஉ கைமமை கொள்ளேல்-சிறுமையைக கொள்ளாதே, சிறுமை யெனறது ஆராயாது செயதலை இனி, உதயகுமரன மணிமேகலையுடைய பழமபிறபபின நாயகனெனபதனை ஞானததால அறிநத கநதிறபாவை அவன இறநதது பறறி, மணிமேகலையை அமஙகலையாக நினைநது அவளைக கொளளாதேயென று கூறிறறெனனலுமாம, கைமமை - அமஙகலை

கஉங - ச. மனடதமொழில் செயவோனை

முற்பிறபபில வெட்

(பி - ம்.) ககஉ. 'விஞ்சையா காஞச' ககங. 'மறறுருவெய்தினள' ககஎ 'மீமிசைசசெலலாா' ககஅ. 'சினததாள்' ககக - உ0. 'சாகை யின .. தகைவயிற்றழுஉ, மக்தய'

29

கஉரு வெவ்வினை செய்தாய் விஞசைக காஞசன
அவ்வினை நின்னையு மகலா தாஙகுறும
எனறிவை தெயவங கூறலு மெழுநது
கனறிய நெஞசிற் கடுவினை யுருததெழ
விஞசையன போயினன விலஙகுவிண

படாஙதென் உ0 — உதயகுமரனைககாஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை முற்றிற்று.

டியபாவம் உதயகுமரன் வெட்டுண்ணச் செய்தது, அஃதுலும் ஆராயாது செய்தலின் நீ அறியாய் இவ்வரலாற்றை, மணி. உக - ஆம் காதை, சஎ - ஆம் அடி முதலியவற்றாலும், உ௩ - ஆம் காதை, அஉ - ஆம் அடி முதலியவற்றாலும் உணர்க

கஉஅ கடுவினை - உதயகுமரனைக் கொன்றபாவம்
கஉகூ விலங்கு - குறுக்காக

க - கஉகூ கோட்டம் காப்புடைத்தாக, தாரோன் கேட்டு மனங் கொண்டு எழுந்து சென்று ஏறலும், கணவன், கையறவெய்தி வந்து இழிந்து தோந்து திரிவோனாகக் கண்டு பலபாராட்டவும் நீங்கிச்சென்று காட்டி மெலவியல் உரைத்தலும், விஞ்சையன் புக்கு ஒளித்து அடங்கினன் அர சிளங்குமரனும் கொள்ளான் மனங்கொண்டு எழுந்து போகி எழுந்து கழிந்து நீங்கி அணைந்து புகுதலும், விஞ்சையன், எழுந்து சென்று புக்கு புகுதலும், பாவை உரைக்கும் அங்ஙனம் உரைப்பது கூறலும், விஞ்சை யன் எழுந்து படர்ந்து போயினனென்ன வினைமுடிவு செய்க

(பி - ம்) கஉகூ 'விளங்குவிண'

இருபத்தொன்றாவது

கந்திற்பாவை

வருவதுரைத்தகாதை

[இருபத்தொன்றாவது மணிமேகலை
உதயகுமரன்மடிந்ததுகண்டு

உறுதுயரேயத, நெடுநிலைக்கந்தின் நின்ற பாவை

வருவதுரைத்து அவள் மயக்கொழித்தபாட்டு]

கடவு ளெழுதிய நெடுநிலைக கந்தின்
குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின்

க கடவுள் எழுதிய - த்வதிகளையொதத ணின, "கடவுட் பாவை" (எ) என்பா பினனும

பாவையை மயனபண

உ குடவயின் - மேற்றிசை யிடததே
(பி - ம்.) உ. 'அமைநத நெடுநிலை'

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உஉஎ

முதியாள கோட்டத தகவயிற் கிடநத
மதுமலாக குழலி மயங்கின ளெழுநது
ரு விஞசையன் செய்தியும் வென்வேல வேநதன்
மைநதற குறறது மன்றப பொதியிற

கந் தடை நெடுநிலைக் கடவுட் பாவை
அங்கவற் குரைத்த வற்புதக் கிளவியும்
கேட்டன ளெழுந்து கெடுக்கிவ ளுருவென்த்
௧0 தோட்டலர்க் குழலி யுள்வரி நீங்கித்
திட்டி விடமுண நின்னுயிர் போநாள்
கட்டழ லீமத் தென்னுயிர் சுட்டேன
உவ்வன மருங்கி னின்பா லுள்ளம்
தவிர்விலே ஞதலிற் றலைமகத் தோன்றி சுடு
மணிப்பல்லவத்திடை யென்னையாங் குய்த்ததுப்

---

௫ மூதியாள் கோட்டம் - சம்பாபதி கோயில்
க - ௫ இவ்வடிகளால் சம்பாபதி கோயில்,
றிசையிலுள்ளதென்று தெரிகின்றது
கந்திற்பாவைக்கு மேற்

௪ குழவி - மணிமேகலை
இ விஞ்சையன் - காஞ்சனன் வென - வென்றி
ஷன" (பு - வெ. ௫௧)
"வென்வே லாட

௬ மைந்தற்கு - உதயகுமரனுக்கு மன்றப்பொதியில்
மணி ௨0 எ௧
எ கந்திற்பாவை

அ அங்கவற்கு - காஞ்சனனுக்கு அற்புதம் - ஆச்சரியம்

கூ இவ்வுருக் கெடுகவென்று.

க0 குழலி சுட்டு உள்வரிகோலி - மறைந்த வேடமொழிந்து, என்றது காயசண்டிகையின் வடிவமொழிந்தென்றபடி

இனி, உதயகுமரனைக் குறித்து மணிமேகலை புலம்புதல் கூறப்படும்

கூ

கக. நட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதொரு சகூ, இதனைப் பாம்புகளுக்கு அரசென்றுங் கூறுவர் பாம்பு, மணி.

கஉ கட்டழல் - மிக்கநெருப்பு ஈமம் - மயானம்

கக - உ இவ்வடிகளாற் போனபிறப்பின் செய்தி கூறினள்

கச தலைமகள் - மணிமேகலாதெய்வம்

கரு - ச உவவனத்திற் கண்டபொழுது உதயகுமரன்பால் மணிமேகலைக்குக் காதலிருந்ததென்பதை, "புதுவோன் பின்றைப் போனதென் னெஞ்சம், இதுவோ வன்னாய் காமத் தியற்கை" (ரு அகூ - க0), "அவன்பா லுள்ள, நீங்காத தன்மை நினக்குமுண் டாகலின்" (க0 சச - ரு) என முன்வந்திருத்தலாலுணர்க

(பி - ம்.) ரு 'வெள்வேல்' குழலி' கக. 'விடமுண்டு'

க0. 'தோட்டக்குழலி', 'தோட்டலா

பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காட்டி
என்பிறப் புணர்ந்த வென்முற் றோன்றி
உன்பிறப் பெல்லா மொழியின் றுரைத்தலிற்
பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலும்
அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
யானினக் குரைத்துநின் னிடர்வினை யொழிக்கக்
காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல
வைவாள் விஞ்சையன் மயக்குறு வெகுளியின்
வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்தனை யோவென
விழுமக் கிளவியின் வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
அழுதன ளேங்கி யயாவுயிர்த் தெழுதலும்
செல்லல் செல்லல் சேயரி நெடுங்கண்
அல்லியந் தாரோன் றன்பாற் செல்லல்
நினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉம்
மனக்கினி யாற்குநீ மகளா யதூஉம்

---

௧௬ பிணிப்பறு மாதவன் - புத்தன் பிணிப்பு - பற்று, "பிணிப் பறுத்தோர்தம் பெற்றி யெய்தவும்" (சிலப். ௧௫ ௧௦௦)

௧௭ - ௮ தலைமகள் தோன்றி உய்த்துக் காட்டித்

ரோனறி உரைத தலினெனக

உ0 சால்பு - அமைதி, இன்பமுமாம மறம் - பாவம.

கக - உ0, மணி. உக ககஅ சிலப். ௩0 க௩அ - க.

உச உருபப - கோபிகக விளிநதனையோ - இறநதாயோ.

உ௩ - ச உருபப வெகுளியின விளிநதனையோ.

உ௬ விழுமகிளவி - துனபததைப புலபபடுத தும் சொறகள்.

உ௬. அயாவுயிாதது - நெட்டுயிாப்புகசொணடு எழுதலும - மணி மேகலை எழுதலும

மேல, மணிமேகலையை நோககிக கநிறபாவை கூறுதலைச சொல்லு வாா

உஎ. செல்லல் செலலல் - போகாதே போகாதே. சேயரிநெடுங கண விளி.

உஅ அல்லி - அகவிதழ தாரோன் - உதயகுமரன்.

உக மகன - கணவனுக, "நோதக வுணடோ நுமமக ளூர்ககு" (சிலப். கக கஎ) எனக கணவனை மகனெனறு கூறியிருததல் காணக.

௩0 மனககினியாாககு - உதயகுமரனுககு மகளாவதூஉம் - மனைவி யானதும

(பி - ம்.) கக. 'பிணிப்புமாதவன்' உஉ. '

உக.—கந்திற்பாவை
வருவதுரைத்தகாதை உஉகூ

பண்டும பண்டும பல்பிறப் புளவால்
கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை
தடுமாறு பிறவித் தாழ்தரு தோற்றம
விடுமாறு முயல்வோய் விழுமங
கொளளேல
கூரு என்றிவை சொல்லி யிருநதெய்வ
முரைததலும
பொனறிகழ் மேனிப பூஙகொடி
பொருநதிப
பொய்யா நாவொடிப பொதியிலிற்
பொருநதிய
தெய்வ நீயோ திருவடி தொழுதேன்
விட்ட பிறபபின் வெய்துயிரத தீஙகிவன்
௪0 திட்டி விடமுணச செலலுயிர போயது
நெஞசு நடுஙகி நெடுநதுயா கூரயான்
வினையைன் வாளி னிவன்விளிந ததூஉம
அறிதலு மறிதியோ வறிநதனை யாயிற
பெறுவே னலலனின் பேரரு ளீஙகென

௩௨ நீ அறிந்துகொண்ட முற்பிறப்பில் மட்டுமேயல்ல, காணுதல் - அறிதல்

௨௯ - ௩௨ தோன்றியதூஉம் ஆயதூஉம் கண்ட பிறவியேயல்ல பண்டும் பண்டும் பலபிறப்புள்வாலென இயைக்க

௩௩ தாழ்தரு - தங்குகின்ற, அழுந்துகின்ற வென்றுமாம்

௩௪ விழுமம் - துன்பம்

௩௫ சொலவியுரைத்தல் - கூறிவிளக்குதல், "அன்றைத்தனை சாற்றும்" (சிலப். ௧௦ ௧௩) எனபுழிப்போல

௩௬ பூங்கொடி - மணிமேகலை

மேல், மணிமேகலையின் வினாவும், காந்திற்பாவை கூறும் விடையும் கூறப்படும்

௩௭ விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. இவன் - உதயகுமரன்

௩௮ - ௪௦. இவன் உயிர்போதற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்

௪௧ யான் நெடுந்துயர் கூர, கூர - மிக

௪௨ விளிந்ததூஉம் - இறந்ததற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்

௪௩ அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ, இஃது, "உண்ணலு முண்ணேன் வாழலும் வாழேன்

’’ (கலி. ௨௩) எனபனபோல நின்றது.

௪௪. நல்ல நினது பெருஙகருணையை யான் இவவிடததுப் பெறு வேன், என்றது, நீ கூறும் விடையைககேட்கும விருப்பமுடையே னெனற வாறு என - என்று மணிமேகலை சொலல.

(பி - ம்.) ௩௨ ‘பிறவை யெல்லாங காரிகை’ ௩௭ ‘பொதியிற ரோன்றிய’ ௪௪. ‘பெறுவேனறில்லநின’, ‘பெறுவனேன்’

ஐயரி நெடுஙக ணாயிழை கேளெனத்
தெய்வக கிளவியிற றெயவங கூறும
காயஙகரையெனும பேரியாற றடைகரை
மாயமின மாதவன வருபொரு ளுரைதது
மருளுடை மாககண மனமாசு கழூஉம
பிரம தருமனைப பேணினி ராகி
அடிசிற சிறப்பியா மடிகளுக காககுதல
விடியல வேலை வேண்டினெ மெனறலும
மாலை நீஙக மனமகிழ வெய்திக
காலை தோன்ற வேலையின வநதுஉ

சாறு ஆயிழை விளி சகூ தெயவம -

கநதிறபாவை

சஎ அடைகரை - அடைகரையில

சஅ மாதவன வருபொருள - புததன அவதரிததலை உலகததிற பாவஙகள அதிகரிககும காலநதோறும அபபாவஙகளைப போககி அறததை நிலைநிறுததி உயிரகளை நிருவாண மடைவிததற பொருட்டுப புததாவதார மெணடெனபது பௌததநூறறுணிபு, 'ஈரெண ணூறறோ டீரெட டாணடிற, பேரறி வாளன றோனறும' (கஉ எஎ - அ), "மற விரு ளிரிய மனனுயிர ரேமுற, அறவெயில விரிததாங களபபி லிருததி யொடு, புதத ஞாயிறு தோனறுங காறும" (உக கசுூ - எ) 'புலவன முழுதும பொயயின றுணாநதோன, உலகுயக கோடற கொருவன றோனறும அநநா ளவனறங கேட்டோ ரலல தினபப பிறவி யிழுககுநரிலலை" (உகூ சகூ - அ), "காவரும பெருமைக கபிலையம பதியின அளபபரும பாரமிதை யளவினறு நிறைததுத, துளககமிலபுதத ஞாயிறு தோனறி" (உசு சஉ - சு) என இநநூலுளளே பலவிடததும வருதல காணக

சகூ மருளுடை மாககள - மயககததையுடைய மனிதா மனமாசு - காம வெகுளி மயககஙகள, 'வெகுளல வெகுளல பொலலாத காட்சி யென, றுளளந தனனி லுருபபன மூன்றும" (கூ0 எ0 - எக) எனபதனு லுணாக கழூஉம - கழுவும

ருக அடிகளுககு அடிசிறசிறபபு ஆககுதலெனக

ருஉ விடியல வேலை - நாளவெயிறகாலம, வைகறைப பொழுதெனினும பொருநதும

ருக - உ அடிகளுககு அடிசிற சிறபபு விடியல வேணடினமெனறு மடையனை நோககிக கூறுதலும

வேலையாககுரல

சஎ - ருஉ அடைகரையில உரைததுக கழூஉம பிரமதருமனைப பேணி விடியலவேலையில ஆககுதலை வேணடினமெனறலுமெனக.

ருங மாலை - இரவு

௫௪ காலே - நாளவெயிற காலம் வரூஉ - வநது
(பி-ம்.) ௪அ 'ஆயமனமாதவன' ௫க
காக குதல' ௫௩ 'மாலேநீஙகி'
'அடிசிற் சிறபியாடுதலுக்

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உ௩க

௫௫ நடைததிறத திழுகக நலலடி தளாநது
மடைககலஞ சிதைய வீழ்நத
மடையனை ச
சீலை நீஙகாச செய்தவத தோாககு
வேலை பிழைகக வெகுளி தோனறத
தோளுந தலையுந துணிநதுவே றாக
௬௰ வாளிற் றபபிய வலவினை யன்றே
விராமலோக நூநதன் மெலலிய னின்ஞே
டிராகுலன றனனை யிட்டக லாதது
தலைவன் காககுந தமபொருட டாகிய

---

௫௫ நடைததிறத து இழுகக - நடைவகையால வழுகக
௫௬ மடைக கலம - சோறறுபபாததிரம
மடையன - சமையறகாரன

இள சீலம் - பஞ்சசீலம், தசசீலமுமாம் கொல்லாமை (அஹிம்சை), பொய்சொல்லாமை (ஸத்தியம்), கள்வினமை (அஸ்தேயம்), காமமின்மை (பிரமசரியம்), இரவாமை (அஸங்கிரஹம்) என்னும் இவை பஞ்சசீலம், இவவைந்தனேடு உயர்ந்த ஆசனத்து இருத்தல் கிடத்தலின்மை, சந்தனம் மாலை முதலியன தரியாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தீண்டாமை, பாட்டாடல் விரும்பாமை, உதயத்திற்கு முன்பு புசியாமை என்னும் ஐந்தும் சேர்த்த தசசீலமாம் பஞ்சசீலத்துள், இரவாமை நின்ற நிலைகளாய்த் தினகண் களுணணாமையைச் சேர்த்துக் கூறுவாருமுளர். நீல சமயம். கொல்லாமை, திருடாமை, வியபசரியாமை, பொய்கூறாமை, கள்ளுண்ணாமை யென்னுமிவை பஞ்சசீலமென்றும், இவை இல்லறத்தார் எல்லோர்க்கும் உரியனவென்றும், இவவைந்தனேடு இரவில் ஆயமையில்லார் உணவைப்புசியாமை சந்தனம் முதலிய மணமுள்ள பொருள்களை உபயோகியாமை, தரையிற் பாயமேலே படுத்தல் என்னும் மூன்றுஞ்சேர அஷ்டாங்கசீலமென்றும், இவை இல்லறத்தாரில் விசேடமானவர்களுக்கே உரியனவென்றும், இவவெட்டனேடு நாட்டியம் கானம் முதலியவற்றை விரும்பாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தொடாமை யென்னும் இரண்டும் சேர்த்த தசசீலமென்றும், இப்பத்தும் துறவிகளுக்கே உரியனவென்றும், இப்பத்தில் வியபிசரியாமை நின்றவிடத்திற் பிரமசரியம் கூறப்படுமென்றும் தார்மிக் சூத்திரமென்னும் பௌத்தநூல் கூறும்

இஅ பிழைத்தவெகுளி - தவறினமையால் வந்த கோபம்

சு0 தப்பிய - வெட்டிய சுக மெல்லியல் விளி

•

இசு - சுஉ இப்படியே, "மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை உடற்றுணி செய்தாங் குருத்தெழும் வல்வினை, நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி, விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே" (உகூ அஉ - இ) என்று இராசமாதேவியை நோக்கி மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்பு வருதல் காண்க

சுங உலேவன் - கடவுள். காக்கும் - காப்பான், தடுப்பானென்றபடி,

(பி - ம்.) இள 'நீங்காத தேசத்தோர்க்கு' சுக 'விராககூந்தல'

அவல வெவ்வினை யென்போ ரறியார்
அறஞ்செய் காத லன்பினி ணாயினும்
மறஞ்செய் துளதெனின் வல்வினை யொழியா
தாங்கவ் வினைவந் தணுகுங் காலைத்
தீங்குறு முயிரே செய்வினை மருங்கின்
மீண்டுவரு பிறப்பின் மீளினு மீளும்
ஆங்கவ் வினைகா ணாயிழை கணவனை
ஈங்கு வந்திவ் விடர்செய் தொழிந்த
தின்னுங் கேளா யிளங்கொடி நல்லாய்
மன்னவன் மகற்கு வருந்துதுய ரெய்தி
மாதவ ருணர்த்திய வாய்மொழி கேட்டுக்
காவல னின்னையுங் காவல்செய் தாங்கிடும்
ஈடுசிறை நீக்கி யிராசமா தேவி
கூட வைக்குங் கோட்பின ளாகி
மாதணி மாதவன் மலரடி வணங்கித்

௫௫ - ௪. வினையைத் தலைவன

காககுமெனபோா அறியாரென இயைகக . செயதவன் நுகாநதாலனறி வினே தொலேயாதெனறவாறு

சுகூ மறம செயதுளதெனின - பாவம செயயபபட்டிருப்பின வல விஜன சுடடு சுஅ தீயகு - துனபம.

எ0 அவவினே - மடையனே வெட்டியபாவம. கணவனே - உதய குமரனே

எ0 - எக அவவினே ஈயகுவநது உன கணவனே இவவிடா செய தொழிநததெனக

இனி, மணிமேகலேககுப பின வருவனவற்றைக காதிறபாவைத தெய வம் கூறுதல் கூறப்படும

எங மகற்கு வருநது - உதயகுமரன இறநததற்காக வருநதும்

எச உணாததியவன் ஒருவனுயினும உரைக்க வநதோா பலராத லின, 'மாதவருணாததிய' எனருா. வாய - உண்மை

எரு காவல செயதாஙகிடும - சிறையில் வைப்பான

எசு இராசமாதேவி - பட்டததுததேவி

எஎ கொட்பு - கொளகை. எஅ. மாதவன - அறவணவடிகள்

(பி - ம்.) சுகு 'அறஞ்செயத காதலனனபின' சுஎ 'ஆஙகவெவ
விஜன வநதென நுஙகாத' எங. 'வருதுயரெயதி' எச '

மாதவருரைதத',
'மாதவருணாதத' எஙி. 'காதலிநினையுங காவல்செய்
நீஙகிடும்' உக.—கந்திற்பாவை
வருவதுரைத்தகாதை உரு ரு

தீது கூறவவ டன்னொடுஞ சோரநது
மாதவ னுரைதத வாய்மொழி கேடடுக
காதலி நினையுங காவ னீக்குவள
அரசாள் செலவத தாபுத திரன்பாற
புரையோரப பேணிப போகலும
போகுவை
போனு லவனொடும பொருளுரை
பொருநதி
மாநீர வஙகத தவனொடு மெழுநது
மாயமில செயதி மணிபல லவமெனும
தீவகத தின்னுஞ சேறலு முணடாற்-
றீவ திலகையிற றன்றிறங கேட்டுச
சாவக மனனன் றனனு டடைநதபின

எகூ தீது - மணிமேகலை சிறைபில வைககபபட்டி
ருததல
அ0 வாயமொழி - உணமைமொழி, சிலப். க0

எகூ - அக இராசமாதேவி நீக்கி
ன்னைக காவல நீககுவளெனக

வைசகுஙகொடபினளாகிககேட்டு

அஉ. ஆபுததிரனெனறது புணணியராசனை, இது, "நாக புரந்து னனைக ராளவோன. பூமிசந திரனமகன புணணியராசன" (உச கசுக - எ0) எனறு தருமசாவகன மணிமேகலைககுக கூறியவாறறு லுணரப படும, புணணியராசனை ஆபுததிரனெனறே இநநூலிற பெருமபாலும வழஙகுவா

அங. புரையோா - சஙகததாா, போகுவை - போதலையுஞ செயவை புரை - உயாசசி. போக லும

அச பொருளுரை - தருமபதம, "பொயயில புலவன் பொருளுரை" (மணி. உஉ கக) எனறது, நாகபுரததின பககதததாகிய சோலையிலுள்ள தருமசாவகன ஆபுததிரனுககுக கூறும உபதேசமொழிகளைக குறிததது னறது பொருநதி - கேட்டு அமமொழிகளாவன, "அறனு மறனு மனிததமு, நிததத, திறனுந துககமுஞ செலவுயிாப புககினும, சாாபிற றோறறமுஞ சாாபறுத துயதியும, ஆரிய னமைதியும" (உடு ந - கூ) என பவைகள

அடு - எ மணிமேகலை நாகபுரததிலிருநது ஆகாயவழியே போநது மணிபலலவததை யடைநதாளெனறும, ஆபுததிரன கபபலவழியே வநது அததீவததை அடைநதானெனறும், இநநூல, உடு உக - ஆம அடி முதலிய வறறுலும, கஉச - ஆம அடிமுதலியவறறுலும விளஙகுதலால, 'வஙகததவ ளெடுமெழுநது' எனபதறகுப பினபு கபபலேறி மணிபலலவததை யடை வோனுகிய ஆபுததிரனிடததினினறு நீஙகி ஆகாயவழியே யெழுநதெனப பொருளகொணடு எழுநது சேறலுமுணடெனவியைகக வஙகததவளெனும மெனபது ஐநதாவதன மயககம.

அகூ சாவகமனனன - சாவக நாட்டரசனுகிய

ஆபுததிரன (பி - ம்.) அங. 'போககலும
அசி 'அவனெடுமேறி'

போகும்' 'போகினும போகுவை'

30

ஆஙகுத தீவமவிட டருநதவன் வடிவாயப
பூஙகொடி வஞசி மாநகா புகுவை
ஆஙகந நகரத தறிபொருள் வினவும
ஓஙகிய கேள்வி யுயாநதோா பலரால
இறைவ னெஙகோ னெவவுயி ரனைததும
முறைமையிற படைதத முதலவனென் போர்களும
தனனுரு விலலோன பிறவுருப படைபபோன்
அனனோ னிறைவ னுகுமென போாகளும
தனப தோனறித தொடாபபா டறுததாங
கினப வுலகுசசி யிருததுமென போாகளும
பூத விகாரப புணாபபென் போாகளும

பலவேறு சமயப படிற்றுரை யெலலாம
மலலியங கோதை கேடகுறு மநநாள
இறைவனு மிலலை யிறநதோர பிறவார
அறனே டென்னையென றறைநதோன
றனனடி
௯௫ பிறவிய மறவியும பெறறியி னுணாநத
நறுமலாக கோதை யெளளிலை நகுதி

---

௯௦ தீவம - மணிபலலவம

௯௧ வஞசிமாநகா - சோாகளுடைய இராசதானி, மலைநாட்டிலுளளது

௯௨ - ௩ படைதத முதலவனே இறைவன எஙகோன எனபோா களுமெனக, இவாகள பிரமமவாதிகள, "பேருல கெலலாம பிரமவாதி யோா, தேவ னிட்ட முட்டை யெனறனன" (௨௭ ௯௬ - ௭) எனறு வருதல காணக இவாகளை ஏகானிய கருபபவாதிகளெனறும கூறுவா

௯௬ - ௭ எனபோாகள - அததுவைத வாதிகள

௯௮ நோனபு - கனமஙகள இதனொடாபபாடு - இநதப பநதஙகள

௯௮ - ௯ நோனபு அறுாநது இருநதுமெனபோாகள - காமபபிரமவாதிகள

௧௦௦ புணாபபெனபோாகள - பூதவாதிகள

௯௪ - ௧௦௦ இவவடிகளிறகூறிய சமய இலககணஙகளுட சிலவும, இன னும பலவும இநநூல ௨௭ - ஆம காதையால விளஙக வுணாபபடும

௧௦௧ படிறறுரை - பொயமமொழி

க0ச. அறனெடு எனனே - தருமததால வரும பயனயாது? அறைந தோன - பூதவாதி

க0ரு அறவி - தருமததோடு பொருநதியவழி

கOசு எளளினே நகுதி - இகழநது சிரிப்பாய.

(பி-ம்.) கக 'சானுருவில்லோன்' கஅ. 'நோனபிறரொடாப்பாடு' கOஎ 'இலலேபிறவிருநதோா பிறவாா'

உக.—கந்திற்பாவை

வருவதுரைத்தகாதை உஎ ரு

எள்ளினை போது மிவ்வுரை கேட்டிங
கொளளிய துரையென வுன்பிறப ।

|ணா ா தகுணவ
ஆஙகுமிற ெ ாணா ாக வருநதெயவ

மயககக
ககO காமபண தோளி கணுமயக குறறனே
எனறவ ளுரைகரு மிளாஙொாடி நல்லாய்
அன்றென் றவன்முன் னயாநதொழி

வாயலே
தீவினே புறுசலுஞு செதுதோா பிறத்தலும

வாயே யென்று மயக்கொழி யடைவாய
கசுரு வழுவறு மரனு மணனுங கலனும
எழுதிய பாவையும பேசா வென்ப
தறிதனு மறிதியோ வறியாய கொலலோ
அறியா யாயி னாஙக ணேவாய
முடிதநுவரு சிறபபின் மூதா
யாஙகணும
கஉ0 கொடிதம்தா விதியுந தேவா கோட்டமும
முதுமர விடஙகளு முதாநீத
துறைகளும
பொதியிலு மனறமும பொருநதுபு
நாடிக்
காபபுடை மாநகாக காவலுங கணணி
யாபபுடைத தாக வறிநதோா வலிதது
கஉரு மண்ணினுங கலலினு மரததினுஞ
சுவரினும
கண்ணிய தெயவதஙகாடடுநா வகுகக
ஆஙகத தெய்வத மவவிட நீஙகா

கOச - எ அனறநதோன றனனை இவவுரைகேடடு எளளினை நகுதி போலும

ககஉ ஆயாநதொழி வாயலை - மறநதொழியாய
ககந மணி. உக கக - உ0

ககச வாயே - உணமையே ககு - சு மணி.

உக கஉகு - சு

கஎ அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும செயதியோ

கஉ0 தேவா கோடடம - தேவா கோயில.

கஉக முதுமரம - பழையமரம

கஉந. காவலுஙகணணி - காவலையுங கருதி

கஉச யாபபுடைததாக - உறுதியுடைததாக

வலித்து - எணணி

கஉரு தெயவதஙகாட்டுநா - தெயவதகதை

நிறுததுவோா

(பி - ம்.) க0எ 'போலுமெனனுரை கேட்டீஙகு' க0அ 'பிறப புரைககுவை' கக0 'காமபிணைததோளி' ககஉ 'அனறவனறனமுன' ககந 'செனறோா' ககச 'மடகொடி மடவாய' ககரு 'வருமபிறப பின' கஉச 'அறிநதோரியறறி' கஉரு 'கணணியபுருவங காடடுநா வகுதத'

உநரு மணிமேகலை

ஊன்கணி ஞாகட் குற்றதை யுரைக்கும்
என்றிறங கேட்டியோ விளஙகொடி
நலலாய்

சந0 மன்பெருந தெயவ கணஙகளி னுள்ளேன
துவதிக னெனபேன் றென்றுமுதிா
கநதின்

மயனெனக கொபபா வருதத
பாவையின்
நீஙகேன் யானென் னிலையது கேளாய்
மாநத ரறிவது வானவ ரறியார்
கஙூ ஒவியச சேனனென் னுறுதுணைத
தோழன
ஆவதை யிநநகாக காருரைத் தனரோ
அவனுடன் யான்சென முடிட மெலலாம
உடனுறைந தாரபோ லொழியா
தெழுதிப
பூவும புகையும் பொருநதுபு புணாநது
கச0 நாநனி வருநதவென னலமபா
ராட்டலின
மணிமே கலையான் வருபொரு ளெலலாம
துணிவுட னுரைததே னெனசொற்
றேறெனத
தேறே னலலேன றெய்வக கிளவிகள்
ஈறுகடை போக வெனககரு ளென்றலும

கஉஅ ஊனகணினாகடகு - மானிடாகளுககு, சீவக. ௫௪
மேலவருவன, மணிமேகலைககுத தனது வரலாறறைக காதிறபாலவ

கூறுங கூறறு

கஙக தவதிகனெனபேன - தமதிகனெனறு பெயா கூறப்படுவேன்
தொனறு முதிராகநது - பழமை முதிாநத அணை

கஙஉ. மயன - தெயவததசசன, அஃரதநசசனெனறுங கூறுவா கநதிறபாவை இருதத றகிட்டமாகிய சககரவாளக கோட்டமும மயனறெ செய யபபட்டதெனறு இநநூல, சு கஙஉ - ஆம அடி முதலியவறறுல தெரிகின றது கஙகு ஓவியசசேனன - சிததிரசேனன

கஙஎ அவனுடன - சிததிரசேனனுடன. ஆடிடம - விளையாடுமிடம கசஉ தேறெண - தெளிவாயெனறு கநதிறபாவை சொலல.

மேலவருவன மணிமேகலை கூறறு

கசங தெயவககிளவிகளைத தேறேனல்லேன, தெளிவேனெனற படி.

கசச, ஈறு கடைபோக - மரணம இறுதியாக "கடைபோகச செலவ முயதர தார" (நாலடி. கககூ) எனறலும - என்று மணிமேகலை சொலல லும

மேலவருவன கநதிற்பாவை கூற்று.

(பி-ம்.) கஙஉ 'பாவையை' கஙகு 'ஓவிய சேனன்' கஙக 'பொருநதுவகொணாநது' கச0. 'நாநலம் வருநதவென்னலம்' கசக 'மணிமேகலைககு வரு' கசச. 'ஈறுயிர கடைகொளெனக குறையெனற லும'

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உஙஎ

கசஙு துவதிகனுரைககுஞ் சொல்லலுஞ் சொலலுவேன

வருவது கேளாய் மடககொடி நலலாய
மனனுயிர் நீஙக மழைவளங கரந்து

பொனனெயிற் காஞசி நகாகவி னழிய
ஆஙகது கேடடே யாருயிா மருநதாய
ஈஙகிம மூதியா ளிடவயின வைதத
தெய்வப பாததிரஞ செவவிதின் வாஙகித
தையனிற பயநதோா தமமொடு போகி
அறவணன் றனு மாஙகுள ளுதலிற
செறிதொடி காஞசி மாநகா சோகுவை
அறவண னருளா லாயதொடி யவவூாப
பிறவண மொழிநதுஙின பெறறியை யாகி
வறனோ டுலகின மழைவளந தரூஉம்
அறனோ டேநதி யாருயி ரோமபுவை
ஆய்தொடிக கவவூ ரறனொடு தோன்றும
ஏது நிகழசசி யாவும பலவுள
பிறவற மூரைததோா பெறறிமை
யெல்லாம
அறவணன றனககுநீ யுரைதத வஙநாள
தவமுந சருமமுஞ சாாபிற றோறறமும

கசரு உரைககும முறறு சொலலலுஞ
சொலலுதலையுஞ செயவேன

சொலலுவேன - யான

கசள மணி. கக அங, உகு கoஉ நீஙகக

மறைந்து
கரநது - நீஙகுமபடி கசஎ - அ மணி. உஅ
கடுகூ - எ கடுO முதியாள - சமபாபதி

கடுஉ நிறபயநதோா - மாதவியும சுதமதியும

கடுங ஆஙகு - காஞசிநகாில கடுச செறிதொடி விளி.

கடுங - ச ஆஙகு உளளுதலிற சோகுவை.

கசகூ - டுச அதுகேட்டு வாஙகிக காஞசிமாநகா சோகுவை யெனக

கடுசு பிறவணமொழிநது - வேறறுமதப் பற்றொழிநது.

கடுஎ வறன ஓடு உலகில - வரட்காலம் பரநத உலகததில

கடுஅ அறஞேடு - அமுதசுரபி கடுஎ - அ மணி.
கடு டுங - ச

கசுக பிறவற முரைத்தோா - வஞசி மஙகளைச சொனஞேருடைய
நகரததில மற்றைச சமயதரு

கசுங சாாபு - துவாதசநிதானம. அவை, "பேதைமை செயகை புணாவே யருவுரு, வாயி லூறே நுகாவே வேட்கை, பறறே பவமே

(பி - ம்.) கடுடு. 'அருளவாய் கொடி'
கசுO, 'ஏதுககு நிகழசசி'

கஙெ. 'மறஞேடலகின'

பலாமறு மாரககபூம பானமைமபி
லுரைததி காஈநி மறவிரு ளிரிய மனனுபி ரேமுற
அறவெயில விரிததாங காபபி
விருததியொடு
புததக ஞாயிறு தோனறுங காறும
செததுமா பிறநதுஞ செமபொருள காவா
இததல நீஙகே ளிளஙகொடி யானும
களப தாயரு நீயுந தவறின் றூக
வாயவை தாசுகின மனமபாட டறமென
ஆஙகவ னுரைததறு மவனமொழி
பிழையாய்
பாஙகிய னலலறம பலவுஞ செய்கபின
கசபி முறறததுச நினனுயிா சடைகொள
களநி உததர மகததத துறுபிறப பெலலாம
மாணபிறப பாகி யருளற மொழியாய

——— சோறறம விணபபய, னிறறென
வருதத வியலபீ ராறும" (மணி. உச கபநி - அ, நப
சநி - அ) னபன

கஅ௪ பவம் - கருமங்களின் கூட்டம், "பவமெனப் படுவது கரும க்கூட்டம்" (ர ௦ கஅ௯) என வருதல் காண்க

கஅ௫ மறவிருள் - பாவமாகிய இருட்டு இன்பத்தை அடையுமபடி ஏமம் - இன்பம்

ஏமுற - நிருவாணமாகிய

கஅ௬ ஓருததி - அணிமாதி யாா சித்திகளெட்டும் "எத்திறத் தாககு மிருத்தியுஞ் செயக்கும்" (உ௩ கக) என்று பின்னும் வருதல் காணக, சித்தி எணபடுவோனபடுதென்று கூறுதலுமுண்டு, "எணபத ரோன பதுசித்தி யியலபின் ஓளவென்று, பணபொருத் நுணபொருளைப பாறிப பகாகசனையே" எனபது வீர யாப்பு. கக, உதாரணம

கஅ௭ தோனறுங்காறும் - தோனறுமளவும்

கஅ௮ செமபொருள் - தருமம், மெயயுணாநதாா நெஞ்சிறகெலலாம செமமை யுடைத்தாயத் தோனறலின், இப்பெயாபெறறது, "செமபொருள் கணடாாவாயச் சொல" (குறள், கக) காவா - காத்து

கஅ௯ இதலம் - இக்காஞ்சி நகரத்தை களக அறம் வாயவதாக

க௯௨ அவன் - அறவணன் பிழையாய - தபபாயாய

கஅ௪ - ௯௨ உரைததலும

அவன் உரைதது நின மனப்பாட்டறம வாயவதாகவென

க௯௩ நலலறம் - காருணியம

க௯௪ கசசிமுறறம் - காஞ்சி நகரிடம், உ௫ கூ, ௩௪) கடை - முடிவு

"வஞ்சிமுற்றம்" (சிலப்.

கஎ0 உத்தரமகற்ம - வடமகத்நாடு
கஎக ஒழியாய - நீங்காயாய
(மு - ம்.) கசுச 'வேமறு மாராககமும்' கசுஅ 'செம்பொருளிக வாய' கசுகூ 'இதகிற நீஙகேன' கஎந 'வாஙகிய நலலறம பலவுஞ கஎகு 'புத்தமலலகத்துனபிறப'

உக.—கந்திற்பாவை

வருவதுரைத்தகாதை உநகூ

மாண்பொடு தோன்றி மயக்கங் களைந்து
பிறாககற மருளுமபெரியோன றனககுத்
சலைசசா லாறாய்ப்பசசாரபறாத காய்த்தி கஅ0
இன்னுங கேட்டியோ நனனுதல மடந்தை
ஊஙக ணோங்கிய வுரவோன றன்னை
வாஙகுதிரை யெடுத்த மணிமே
கலாதெய்வம
ஏதுச் சககரற காரமு நீதசோய்
ஈது நின்பிறப பென்பது தெளிந்தே கஅரு
உவவன மருஙகி னவபாற றோனறி
மணிபல லவததிடைக கொணாநதது
கேளைனத
தவதிக னுரைததுஙக தியாககட னீஙகி
அவதி யறிநத வணிழிழை நலலாள

வலையொழி மாருமைஞயின மனமயக

கொழிதலும

கசுய உகருதுயி லெழுபபின்ன மலாகதி

ரோனென.

கநதிறபாவை வருவதுரைத்தகாதை

முறறிறறு

கஎகூ தலைசசாட்கஞய - முதலமாணுககஞய, சாவகன = ஶ்ராவ கன - கேடபவன, "தரும சாவகன றனனடி வணஙகி" (உ-(ு உ) எனபா பின ரூம சாாபு - பணணிருநிதானம, மணி. ௩ப சகு - அ உயிரி - பிழைபபாய

கஅக உன குலததில முாபு அறச தால பயாசசிபபறிருநத அறி வுடையோனுகிய ஒருவனை ஊஙகண - முனபு "பாஙகெயி லெறிாகி கிள ஞாஙகஞோ நினைபபின" (புறநா. ௩க) 'போாறறுதக கண +சின ஞாங கஞோ மருஙகிற, கடறகடம பெறிநத காவலன" (சிலப். உஅ கங-ச-(ு)
கஅஉ திரை எடுதத - அழுநதி இறவாவணணம கடலினின்றும எடுதத எடுதத கதையை, சிலபபதிகாரம், கடு உஅ-ஆம அடி முதலிய வறறிற காணக
கஅங சாதுசககாறகு - சாதுசககாரனெனனும முனிவனுககு
கஅச ௱து - ஶ்ரீததனமையை யுடையது
கஅஅ அவதி - எலலை கசுப மலாகதிரோன விளைதவொகை

க - கசுய குழலி எழுநது கேடடு எழுநது நீஙகி வெயதுயிாததுப புலமபி அழுதேஙகி அயாயுயிாததெழுதலும, ஶ்ருநதெயவம உரைததலும, பூஙகொடி பொருநதி, 'நினபொருள பெறுவேன' என, தெயவங கூறும, அஙஙனஙகூறுந தெயவம, 'எனசொறதேறு' என, மணிமேகலை, 'எனககு அருள' என்றலும துவதிகனுரைககும, அஙஙனமுரைககுந துவதிகன உரைததலும, நலலாள நீஙகி மயககொழிதலும, கதிரோன துயிலெழுபபின னென விளைமுடிவு செயக

(பி - ம்.) கஎஅ. 'அறமொழியும் பெரியோன' கஎக 'சாவறுத துயதி'

இருபத்திரண்டாவது

சிறைசெய் காதை

[இருபத்திரண்டாவது மணிமேகலை பொருட்டால் மடிந்தான்
உதயகுமரனென்பது மாதவர்வாயக்கேட்ட மன்னவன்
மணிமேகலையை மந்திரியாகிய சோழிகவேனதியாற
காவல்கொண்ட பாட்டு]

க -வ்ண மணடிலங் காரிருள சீபப
நெடுநிலைக கநதி ணின்ற பாவையொடு
முதியோள கோட்டம வழிபடல புரிநதோா
உதய குமரற குறறதை யுரைப்பச
ரு சாதுயா கேட்டுச சககர வாளதது
மாதவ ரெலலா மணிமே கலைதனை
இளஙகொடி யறிவது முணடோ

விதுவென த

துளஙகா தாஙகவ ஞறறறைத யுரைததகலும
ஆஙகவ டன்னே யாருயிா நீஙகிய
கப வேநதன் சிறுவனொடு வேறிடத

தொளித்து

மாபெருங கோயில வாயிலுக கிசைதது க
கோயின மனனனைக குறுகினா சென்றீங
குயாநதோங குசசி யுவாமதி போல

க கடவுணமணடிலம - சூரியா ந முதியோள

- சமபாபதி

உ - ச பாவையொடு கோட்டததை வழிபடல புரிநதோா உறறதை முனிவாககு உரைபப

ரு சாதுயா - உதயகுமரனிறநத துனபம, மணி. கூ

சுரு

சு. மணிமேகலையை நோககி

எ இளஙகொடி - மணிமேகலே, விளி

என - என்று முனிவா கேட்ப

இது - உதயகுமரனிறநதது

ங - எ மாதவரெலலாம மணிமேகலேயை நோககி இதனே நீ அறிவது முணடோவென

அ. துளஙகாது - நடுஙகாது

இனி, சககரவாளக கோட்டததுளள முனிவா அரசனையடைநது உதயகுமரன காஞசனனுல இறநதது மொழிதல கூறபபடும

கக வாயில - வாயில காபபோா கஉ சிலப்.
உ0 சஎ
கரு உவாமதி - பூாணசநதிரன, புறநா ரு 1.

உஉ.—சிறைசெய்காதை

உ௫க

நிவந்தோஙகு வெண்குடை மண்ணக
கிழற்செய
கரு வேலுங் கோலு மருட்கண் விழிகக
தீதின் றருள்கநீ யோதிய திகிரி
கினக்கென வரைந்த வாண்டுக ளெல்லாம்
மனக்கினி தாக வாழிய வேநதே
இன்றே யல்ல விபபதி மருஙகிற்
உ0 கன்றிய காமக் கள்ளாட். டயர்நது
பதினிப் பெண்டிர் பாற்சென்

றணுகிபும
நற்றவப் பெண்டிா பின்னு ாம
போககியும
தீவினை யுருப்ப வுயிரீறு செய்தோா
பாராள் வேநதே பண்டும பலரால்

உ௬ மன்மருங் கறுத்த மழுவா ணெடியோன்
தன்முன் றோன்ற றகாதொளி நீயெனக்
கன்னி யேவலிற் காந்த மன்னவன்
இங்கா காப்போ யாரென நினைஇ

---

௧௪ செய வியங்கோள்

௧௬ திகிரி தீதின் றுருள்க, தீது - இடையூறு

௧௭ மதுரைக் எஅஉ வரைந்த - எல்லையிட்ட

௧அ இனிது பன்மையெ ருமை மயக்கம

காமமிகுதியாற கொலையுண்ட உதயகுமரன்
பொருட்டு வருந்தா வண்ணம், முற்கால்தது
அந்நகரத்திற் காம மிகுதியால தீங்கிழைத்துக்
கொலையுண்ட இருவருடைய சரிததிரங்களை
அமமுனிவாகளுள் ஒருவா அரசனுக்குக் கூறுதல
மேறகூறபபடும

௨௦ கனறிய - அடிபபட்ட, "காமமே கனறி நின்ற
" (சீவக உ௧௦) அயாந்து - செயது காமககளளாட்டு
மணி ௧அ அஅ, ௨௯ ௬௧

௨௨ நற்றவப் பெண்டிா - நலல
தவஞ்செயயுமகளிா, நறறவம - வீடு பெறுதற்குச் செயயுந
தவமுமாம, "நறறவஞ்செய வாாக்கிடந் தவஞ்
செயவாாககு மஃதிடம" (சீவக ௭௭)

௨௪. பணடும உமமை எதிரது தழீஇய
எச்சப்பொருளது

௨௫ மனமருங்கறுத்த - இராசகுலத்தலைத்
தலையாக்கின, 'சூரமருங் கறுத்த மொய்ம்பின
மதவலி" (முந்து ௨எ௫) மழுவாணெடியோன் -
பரசுராமன், மதுரைக் ௪௫௫, மு அகநா ௨௨௦ ௫

௨௭ கன்னி - துர்க்கை, சம்பாபதியுமாம்
காந்தமன்னவன் - காந்த னென்னும் பெயரையுடைய
அரசன்.

௨௮ இறந்த்கரெனறது, காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை
நினைஇ - நினைந்து

(பி - ம்) ௨௯. 'தகாதொழி'

நாவலந் தண்பொழி லண்ணூர் நடுக்குறக்
காவற் கணிகை தனக்காங் காதலன்
இகழ்ந்தோர் காயினு மெஞ்சுத லிலோன்
ககந்த னென்னக் காதலிற் கூஉய்
அரசா ளுரிமை நின்பா லின்மையிற்
பரசு ராமனின் பாலவந் தணுகான்
அமர முனிவ னகத்தியன் றனாது

துயாநீஙகு கிளவியின் யான்ஞேன் றளவும
கசநதன காததல காகநதி யென்றே
இயைநத நாம மீபபதிக கிட்டீங
குளவரிக் கொண்டவ வுரவோன்
பெயாநாட்
௪௦ டேளுநீாக காவிரி யாடினள வருஉம
பார்பபனி மருதியைப பாஙகோ
ரின்மையின்

உக சிலப் உ௫ களங நாவலநதணபொழில - சமபுததீவில

நணுா - பகைவா

௩௦ காவறகணிகை - களததாடிய கூததி, இராககலட வேசை யெனபா அரும்பதவுரையாசிரியர் (சிலப் ௫ ௫0), இவள அரசன காமக கிழததிபோலும

காதலன - மகன

௩௧ எஞசதல - குறைதல

உகூ - ௩க நணுா இகழநதோராய தலிலலோன

நடுககுறககாயினும் எஞசு

-

௩௨ ககநதனுமென-ககநதன காததறகுரியனுவானெனறு நினைநது. கூஉய - அழைதது

௩௦ - ௩௨ காதலனும எஞசுதலிலலோனுமாகிய

ககநதனெனக

மேலவருவது, ககநதனை நோககி அரசன கூறும

கூறறு நந ககநதன கணிகைமகனுதலின,

இலதாயிறறு.

அவனபால அரசவுரிமை

நடு அமரமுனிவனகிய அகததியன

நடு - எ இமமனனவன அகததிய முனிவாபாற

பததிமையுடைய னுதலே, "கஞச வேட்கையிற காநதமன

வேண்ட, அமர முனிவ னகத தியன றனுது, கரகங

கவிழதத காவிரிப பாவை" (மணி பதி. கo - கஉ).

எனபதனுலுணாக

நஎ ககநதன அண்மைவிளி காததல

வியஙகோள் 'எனறு கூறி' என வருவிககக

நக உள்வரிககொணடு - வேறுருவஙகொண்டு

நாள் - நாளில

இனிக் கூறபபடுவது, பததினிப்பெணடிாபாற

சென்றணுகித தீங்கு குர்ரேன கதை

(பி - ம்) நக 'ஓக்கவேோ எகாயினும' நஎ

'ககநதன காததலின்'

உஉ.—சிறைசெய்காதை

உசாந

யாப்பறை யென்றே யெண்ணின னாகிக்
காவிரி வாயிலிற் ககந்தன் சிறுவன்
நீவா வென்ன நேரிழை கலங்கி
மண்டிணி ஞாலத்து மழைவளந் தரூஉம்
பெண்டி ராயிற் பிறர்நெஞ்சு புகாஅர்
புகவேன் பிறனுளம் புரிநூல் மார்பன்
முதறிப் பேணு முறையெனக் கில்லென
மாதுய ரெவ்வமொடு மனையகம் புகாஅள்
பூத சதுக்கம் புக்கனள் மயங்கிக்
கொண்டோற் பிழைத்த குற்றந்
தானிலேன
கண்டோ னெஞ்சிற் கரப்பெளி தாயினென
வானுறு கறபின் மனைபுறம் பட்டேன
யான்செய குற்றம யானறி கிலேன்
பொய்பினை சொலலோர் பூத சதுக்கத்து
செயவ நீயெனச சேயிழை யரறறலும
மாபெரும பூதந் தோன்றி மடக்கொடி

---

௪௨ யாப்பறை - உறுதியற்றவள்

௪௩ காவிரி வாயில - காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைகழிகின்ற வாயிலில, "காவிரி வாயிற கடைமுகங் கழிந்து" (சிலப் ௧௦ ௩௩)

௪௪ என்ன - என்றுகூற நேரிழை – மருதி ௪௫ புறநா உ

௪௭ பிறனுளமபுகவேனெனக

இககருததைததழுவி, "தீதிலா வடமீன" (சிலப. க உஎ) எனபதில, 'தீது' எனபதறகு, 'பிறாநெஞசு புகுதல' எனறு அடியார்ககு நல்லார் பொருள செயதிருததல காணக புரிநுன மாாபனெனறது, தன கணவனுகிய அநதணனை

சகூ மாதுயரெவவம - மிகக துனபம, மணி கம சுட புகாஅள - புகாளாய

ருO பூதசதுககம - தவமறைநதொழுகும தனமையிலாளா முதலிய அறுவகையினரைப பாசததாறகடிப புடைததுணணும் பூதம நிறறலை யுடைய சதுககம, சதுககம - நாறசநதி, பூதசதுககததின வரலாறறைச சிலப்பதிகாரம், ரு கஉஅ - ஆம அடிமுதலியவறறாலுணாக

ருக. கொணடோன - கணவன ருஉ. கரபபு - ஒளிததல

ருங வானறருகறபு - மழையைததரும கறபு. மனையறம பட்டேன - இலலறததிறகுத துணையாக நிறறலை ஒழிநதேன.

ருச யானறிகிலேன - யானறியேன.

ருரு பொயயினைகொலலோ - பொயமமையை யுடையாயோ

ருரு - சூ நீ இலலையாயினையோ ருஎ. பூதம் - சதுககபபூதம

(பி - ம்.) சஉ 'எளளினனுகி' ருஎ. 'மாபெருநதெயவம'

நீகே ளென்றே நேரிழைக் குரைக்கும்
தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற்
றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை
யென்றவப்
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்
பிசியு நொடியும் பிறர்வாய்க் கேட்டு
விசிபிணி முழவின் விழாக்கோள் விரும்பிக்
கடவுட் பேணல் கடவியை யாகலின்
மடவர லேவ மழையும் பெய்யாது
நிறையுடைப் பெண்டிர் தம்மே போலப்
பிறர்நெஞ்சு சுடூஉம் பெற்றியு மிலலை
ஆங்கவை யொழிகுவை யாயி னாயிழை
ஓங்கிரு வானத்து மழையுநின
மொழியது
பெட்டாங் கொழுகும் பெண்டிரைப்
போலக்

கடடா துன்னையென் கடுநதொழிற
பாசம
மன்முறை யெழுநாள் வைததவன
வழூஉம
பின்முறை யலல தென்முறை யிலலை

---

௫௬ - ௬0 குறள், ௫௫.

௬௧ பொயயிலபுலவன - திருவளளுவா
பொருளுரை - பொருளை யுடைய சொல, தருமவாாதனதயுமாம தேறுய - தெளியாயாய, சிலப். உ௮ ௧௬௮.

௬௨, பிசி - பிதிா (புதிா), பொயயுமாம நொடி - விடுகதை

௬௩ விசிபிணிமுழவின விழா - கடடபபடட கட்டினையுடைய முழ வினையுடைய விழா.

௬௪ கடவியையாகலின - கடப்பாடாக வுடையையாகலின.

௬௫ படவால முனனிலைபபெயா

௬௬ நிறை - நிறுததல பெணடிா தமமேபோல - பெணடிரைப் போல

௬௭ பெற்றியுமிலலை - தனமையுமில்லை.

௬௫ - ௭ மணி உஉ சுரு - ௬

௬௮ அவை - பிசியையுட நொடியையும

கேட்டலும, விழாககோள் விருமபலும, கடவுடபேணலும்.

எ0 பெட்டாஙகு - விருமபியவணணம

பெணடிரைபபோல - பெண் டிரைக கடடுவதுபோல,

எஉ எழுநாள - எழுநாளாம. வைதது.

சொன்னடை, அரசன முறையாக எழுநாள் பொறுததுவைததிருநது எனறலுமாம. வழு உம - தவறும

(பி - ம்.) இக. 'தொழுமவள்' சுஉ 'கேட்டும்' சுந. 'விருமபியும்'

உஉ.—சிறைசெய்காதை

உசரு

ஈங்கெழு நாளி லிளஙகொடி நின்பால்
வாஙகா நெஞசின் மயரியை வாளாற்
ககந்தன் கேட்டுக் சடிதலு முண்டெண
இகநத பூத மெடுத்துரை செய்ததப
பூத முரைதத நாளா லாஙகவன்
தாதை வாளாற் றடியவும பட்டனன்
இன்னுங கேளா யிருஙகட லுடுத்த
டண்ணுள் செலவதது மன்னவ ரேறே
சரும தத்தனுங தன்மா மன்மகள.

பெருமதா மழைக்கண் விசாகையும்
பேணித்
தெய்வங் காட்டுந திபபிய வோவியக
அறு கைவினை கடந்த சண்கவா வனப்பினா
மைதுனன முறைமையால யாழோர
மணவினைக்
கொத்தன ளென்றே யூரமுழு தலரெழப
புனையா வோவியம புறமபோந தெனன
மனையக நீங்கி வாணுதல் விசாகை
கூ0 உலக வறவியி னூடுசென் றேறி
இலகொளிக கநதி னெழுதிய பாவாய்
உலகா பெருமபழி யொழிபபாய
நீயென
மாநக ருள்ளீா மழைதரு மிவளென·

எகு மயரி – மயககமுடையான்
எசு – கூ எழுநாளிற கடிததலுமுண்டு
எஎ இகநதபூதம – தீமையைக கடநதபூதம
எஅ நாளால – நாளில் அ0 – அக. புறநா நூசுந
இனிககூறப்படுவது, நறறவப்பெண்டா
பினனுளமபோககித தீயகுற் றேன் கதை
அஉ – கு தருமதத்தனும விசாகையும வனப்பினா
அசு. யாழோா மணவினககு –

காநதருவவிவாகததிற்கு.

அஎ ஒததனா - இயைநதனா

அஅ புனையாவோவியம - வண்ணஙகளைக் கொண்டெழுதாமல் வடிவைமாத்திரம கோட்டினசித்திரம, மணி கக கடக செயற்கையழகு யாதொனறும இனமையின, இஙஙனஙகூறினா

கூO ஊடு - உளளே கூஉ. என - என்று விசாகைவேண்ட.

கூ௩. இவள மழையைத தருவாளெனறு.

(பி - ம்) அஎ. 'ஒதத்னரெனறே' கூO. 'ஊடுவநதேறி'

நாவுடைப் பாவை கங்கையை யெடுத்தலும்
செய்வங் காட்டித் தெளித்திலே னாயின்
மைய லாரோ மனமா சொழியாது
மைசதுனன் மனையாண் மறுபிறப் பாகுவேன்
இபபிறப் பிவனொடுங் கூடே னென்றே
நற்றாய் தனக்கு நற்றிறஞ் சாற்றி
மற்றவள் சன்னி மாடத தடைந்தபின்
தரும தத்தனுந தநதையுந் தாயரும

பெருநகா தன்னைப பிறகிட் டேகித
தாழ்தரு துன்பந தலையெடுத தாயென
நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேததி
மிககோ ருறையும் விழுபபெருஞ் செலவததுத்
தககண மதுரை தான்சென் றடைநதபின
தரும தத்தனுந தன்மா மனமகள
விரிதரு பூஙகுழல் விசாகையை யல்லது
பெண்டிரைப பேணே னிபபிறப் பொழிகெனக
கொண்ட விரதந தன்னுட கூறி
வாணிக மரபின் வருபொரு ளீட்டி
நீணிதிச செல்வனுய நீணில வேநதனின
எட்டிப பூபபெற றிருமுப பதிற்றியாண்

கூச நாவுடைபபாவை - கந்திறபானவ, மணி உக நூள - அ எடுத
தல - உயாததல.

கூள மறுபிறப்பில் மைததுனன மனைவியாவேன
மைததுனனென றது தருமததனை

கூகூ நறறிறம - விரதம கூ00 அவள் - விசாகை

க0உ பெருநகா - காவிரிப்பூமபட்டினம பிறகிடடு
- பினவைதது

க0ங தலையெடுததாய - நீககினுய

க0கூ தககணமதுரை - கூடல, மணி உஉ கஉக, தககணம பாகதசசிதைவு
க0எ தருமததடனும உம்மை இறநததுதழீஇயது.

கக0 கொணட - மேறகொண

ககக வாணிகமரபு - கொளவது மிகையும் மாகாமல ஒப்பகாடிச செயதல

கொடுபபது குறையு

ககரு எட்டிப்பூப்பெற்று - அரசனாற் கொடுககபபடும எட்டிப் பட்டத திறகுரிய பூவைபபெறறு, இதன வரலாறறை இநநூல, ச ருஅ - ஆம அடியினகுறிபபிற பாாகக. இருமுபபதிறறியாணடு - அறுபதுவருடம, எனறது அவன பிராயததை, 'ஆறைந திரட்டி யாணடினககாயது" (கஉக) எனறு பினபு விசாகை கூறுதல காணக.

உஉ.—சிறைசெய்காதை

உசஎ

டொடிய செல்வத துயாநதோ
னுயினன்
ககரு அநத ளைா னொருவுன் சென்றீங
கென்செய் தனையோ விருநிதிச செலவ
பததினி யிலலோர் பலவறஞ் செய்யினும்
புததே ளுலசம புகாஅ ரென்பது
கேட்டு மறிதியோ கேட்டனை யாயின்
கஉ0 நீடித திராது நினனக ரடைகெனத

தககண மதுரை தான்வழி தாக
இபபதிப் புகுநதன னிருநில வேநதே
மநறவ னிவலூா வநதமை கேட்டுப்
பொறசெழி விசாகைபு மணைப்புறம்
போநது
ாலலா ஞுஞுள பல்லோா நாபபண
அல்லவை கடிநத வவன்பாற சென்று
நமமு ஞு மறிநதில நமமை முனனுள்
மமமா செய்த வனபபியாங கொளிததன
ஆறைந் திரட்டி யாணடுனக காயதென
நாறைங கூநதலு நரைவிரா வுறறன
இளமையுங காமமும யாஙகொளித
தனவோ
உளனில் லாள வெனக்கிங குரையாய்
இபபிறப் பாயினியா னின்னடி
படையேன
அபபிறப பியானின் னடிதொழில
கேடகுவன்

ககச ஒட்டிய - தீராத

க0எ - கச தருமததனும கூறி ஈட்டிப்
பெறறு உயாநதோனு யினனெனக

கஉ0 அவடக என - ஆடைவாயென று அ ந தணளன கூற

கஉஉ புகுந தனன - தருமததத ன புகுந தனன

கஉகூ அலலவை - பொயமுதலியன மேலவருவ து விசாகைகூறறு

கஉஅ மமமா - மயககம உனபபெனறது இருவருடைய அழகையும

கங0 நான றங கூநதல சிலப் க0 சங.

கஉக - ந0 என கூநதலும - எனது கூநதலும கூநதல - மயிா மாததிரையாய ஐவகையுமுணாததலின, 'நரைவிரா வுறறன' என று பனசம கூறினா, "வண்ணபபோ தருசசிதது மகிழவாளுத தகையவே" (சீவக. கசுச)

கங. அப்பிறப்பு - மறுபிறப்பு.

(பி - ம்) கஙக 'யாஙகுகுததனவோ.'

கஙு இளமையு நில்லா யாக்கையு நிலையா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா
புதலே ளுலகம் புதல்வருந் தாரார்
மிக்க வறமே விழுத்துணை யாவது

தானஞ் செய்யெனத் தரும தத்தனும
மாமன் மகள்பால் வான்பொருள் காட்டி
ஆங்கவ னவளுடன் செய்த நல்லறம்
ஓங்கிரு வானத்து மீனினும் பலவாற்
குமரி மூத்தவக் கொடுங்குழை நல்லாள்
அமர னருளா லகனக ரீடூஉம்
படுபழி நீங்கிப் பல்லோர் நாப்பட்
கொடிமிடை வீதியின் வருவோள் குழன்மேல்
மருதி பொருட்டான் மடிந்தோன் றம்முன்
கருகிய நெஞ்சினன் காமங் காழ்கொளச
சுரியிரும் பித்தை சூழ்ந்துபுறந் தாழ்ந்த
விரிபூ மாலை விருமபினன் வாங்கித

கநடு - சு "இளமையுஞ் செல்வமும யாக்கையு நிலலா" (சிலப் நO ககக) கநஎ புத்தேளுலகம - தேவருலகம

கநடு - அ மணி உஅ கூஅ - க00

கநகூ தானஞ்செயயென - தானஞ்செயயென்று விசாகைசொலல

கசO மாமனமகள - விசாகை, மணி உஉ கஅசு

கசந குமரிமூத்த - கன்னிபபெண்ணாகவிருந்து

வறிதே மூப்புறற, "குமரி மூததவென பாததிரம்" (கச எள) என ஆபுததிரன கூறியதாக மூனனுமட கூறியிருததல் காணக நலலாள - விசாகை

கசச அமரன் அருளால் - கநதிற்பாவையிலுளள துவதிகனென னும தேவனுடைய கருணையால

கசடு படுபழி - மைததுனன முறையால் யாமேழாா மணவினைககு ஒததனரென்று ஊாகூறிய பொயப்பழி

கசடு - கூ நாப்பணவருவோள் - விசாகை

கசஎ மருதி - முறகூறிய பாாப்பனி மருதி தமமுன் - தமையன

கசஅ கருகிய நெஞசு - இருண்ட நெஞ்சு. தாழகொள - வயிரங கொள்ள, மணி ® உ0 காழகொளக கருகிய நெஞ்சினனெனக

கசகூ சுரியிரும்பித்தை - சுரிநத கரிய தன குடுமியில, "சுரியிரும பிதததை பொலியசசூட்டி" (பொருந கக0)

கடு0 மாலையை விருமபி வாஙகி

(பி - ம்) கநடு 'நில்லாது'

உஉ.—சிறைசெய்காதை

உசகூ

தொல்லோர் கூறிய மணமீ தாமென
எல்லவிழ் தார்ரோ னிடுவான் வேண்டி
பாலை வாங்க வேறிய செங்கை
நீலக் குஞ்சி நீங்கா தாகலின
ஏறிய செங்கை யிழிந்தில திங்கக
காரிகை பொருட்டெனக் கங்கசன்
கேட்டிக
கடுஞ்சினந் திருந்தி மகன் முயர் நோக்கான
னந்தன தன்னை வாளா லெறிந்தனன
ஊழிதொ றாழி யுலக காத்தது
வாழிய வெங்கோ மன்னவ வென்று
மாதவர் தமமுளோர் மாதவன கூறும
வியா விழுச்சீர் வேந்தன் கேட்டனன்
இனறே யல்ல வெனறெடுத் துரைத்த
நனறறி மாதவிர நலமபல காட்டினீர
இன்று முளதோ விவ்வினை யுரைமோ வ
வென்றி நெடுவேல வேந்தன் கேட்ப்ந
தித்தின ழுக செங்கோல் வேந்தென
மாதவா தமமுளோா மாதவ் னுரைக்கும
முடிபொரு ளுணாந்தோா முதாீ
ருலகிற

கடுஉ எல - விளக்கம இடுவான வேண்டி - இடவிருமபி
கடுந வாஙக - கொளளுதறபொருட்டு

கடுச நிலககுஞசி - கருமையையுடைய குடுமி
"நில யானை மனனவன" (சீவக. கசஅ)
நீலம - கருமை

கடுரு - சு ஙக நீஙகாதாகலின

கடுகு - கூ விசாகைககுச சூட்டுதறபொருட்டு மாலைவாஙகுதறகு எறிய கை குஞசியினினறும இழிந்திலதெனறு கக்ந்தன கேட்டு

கடுஎ சினந்திருகி - கோபமமுறுகி, "காயசினந திருகிய கடுந்திறல வேனில" (பெரும்பாண். ரு) நோககான - நோககாளுய இது நோக்கல நோககம.

கடுகூ - கூ0 மூ. மணி ருகூ கந எ - அ கசுஉ
வீயா - மாறுத கசுரு
யிறகாணக

'இனறேயலல' எனபதனை இககாதையில
ககூ - ஆம அடி

கசுகு உரைமென = உரையுமென - சொலலுமெனறு
கசுஎ வேந்தே, செஙகோல் நினறுகவெனறு
கசுஅ உரைககும - உரைபபான.
கசுகூ
கஎ0
முடிபொருள உணாநதோா - பரமாாத்த தததுவஞானிகள
கடியபபட்டன - விலககபபட்டன ஜநதாவன, கள, பொய,

சள்ளும் பொய்யுங் களவுங் கொலையும்
தளளா தாகுங் காமங தம்பால
ஆங்கது கடிநதோ ரலலவை
கடிநதோரெண
நீஙகின ரன்றே நிறைதவ மாக்கள்
நீஙகா ரன்றே நீணில வேநதே
தாஙகா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர்
சேயரி நெடுஙகட் சிததிரா பதிமகள
காதல னுற்ற கடுந்துயர் பொருஅள
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைநதனள
மற்றவள் பெற்ற மணிமே கலைதான்
முற்ரு முலையினள் முதிராக கிளவியள்
செய்குவள் றவமெனச சிற்றிலும
பேரிலும்
ஐயங கொண்டுண் டம்பல மடைநதனள்
ஆஙகவ ளவ்வியல பினளே யாயினும்
நீஙகா னவளை நிழலபோல் யாஙகணும்
காரிகை பொருட்டாற் காமங

களவு, கொலை, காமமெனபன, "களளுமபொயயுங காமமுங கொலையு முளளக களவமென றரவோா துறநதவை" (உச எஎ - அ) எனபா யினனும் அவறறின - அவவைநதனுள்ளே

களக - உ காமம, கள்முதலிய நான்கினையும நீககாது என்றது, காமமுடையோா மரனற நானகு குற்றஙகளையும உடையராவரெனறபடி

களந ஆஙகது - அததன்மையதாகிய காமததை தோா - அல்லாத களமுதலியவறறையுங கடிநதோராவா அலலவை கடிந

களசு. நீஙகினரனறே - அககாமததை நீஙகினோரே.

களரு உழப்போா - வருநதுவோா

களகு - கு நீஙகாரே நரகததில துனபமனுபவிபபோராவாா.

மேல உதயகுமரன செயதி கூறப்படும.

களஅ. காதலனுறற கடுநதுயா - கோவலன் கொலையுணடிறநதது

களக மாதவாபளளியுள - பௌதத சஙகததாரான அறவணவடிக ளுடைய உறைவிடததில.

களஅ - க மணி உ இக - ககக, கஅ எ - அ

களஎ - க. மகளாகிய மாதவி பள்ளியுள் அடைநதனள்

கஅO. அவள - மாதவி. கஅஉ. தவம

செயகுவனெனறு

கஅந. ஐயம - பிசசை. அமபலம - உலகவறவி

கஅரு. அவளை நிழலபோல யாஙகணும் நீஙகாளுய

கஅசு காரிகைபொருட்டு - மணிமேகலைபொருடடு

முற்ற. மணி உஉ கசஅ.

காழகொள -

(பி - ம்.) களந. 'அவைகடிநதோரென' சுஎகூ. 'அடைதலும்'

·உஉ.—சிறைசெய்காதை

உருக

ஆரிரு ளஞசா னமபல மடைந்தனன்
காயசண் டிகைவடி வாயினள் காரிகை
காயசண் டிகையு மாங்குள ளாதலிற
கசுO காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞசைய னொருவன் றோன்றி
ஈஙகிவள் பொருட்டால வநதன
னிவனென

ஆங்கவன் றீவினை யுருத்த தாகலின்
மதிமருள் வெண்குடை மன்ன நின்மகன்
௧௯௫ உதய குமர னொழியா னாக
ஆங்கவ டன்னை யம்பலத் தேற்றி
ஓங்கிருள் யாமத் திவளையாங் குய்த்துக்
காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாயவாள் விஞ்சையன் றன்னையுங் கூஉய்
௨௦௦ விஞ்சை மகள்பா லிவன்வந் தனனென
வஞ்ச விஞ்சையன் மனத்தையுங் கலக்கி
ஆங்கவன் றன்கை வாளா லம்பலத்
தீங்கிவன் றன்னை யெறிந்ததென் றேத்தி
மாதவர் தம்முளோர் மாதவ
னுரைத்தலும்
௨௦௫ சோழிக வேனாதி தன்முக நோக்கி

---

௧௮௭. அஞ்சானுகி அம்பலமடைந்தனன

·௧௮௮ காரிகை - மணிமேகலை ௧௮௯· உள்ள - உள்ளான்.

௧௯௧ வாயவாள் - தப்பாத வாள்

௧௯௨ இவள்பொருட்டு - காயசண்டிகையின்

பொருட்டு

௧௯௩ அவன் - உதயகுமரன், காஞ்சனனுமாம்

௧௯௪. மருள் - உவமவுருபு, மணி. ௪ ௨௭

௧௯௬ அவள் தன்னை - மணிமேகலையை

௧௯௭ இவனை - உதயகுமரனை

௨௦௦ விஞ்சைமகள் - காயசண்டிகை

௨௦௫. எறிந்தது - அத்தீவினை வெட்டியது

௨௦௯ ஏனாதியென்பது வேந்தனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்களுளொன்று, இதனை, "மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்" (தொல். புறத். சூ. அ) என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியவுரையாலும், அதில், "போர்க்கட லாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக், கார்க்கடல் பெற்ற கரையன்றோ - போர்க்கெல்லாம், தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சேர், ஏனாதிப் பட்டத் திவன்" என்று அவர் எடுத்துக்காட்டிய பழம்பாட்டாலுமுணர்க, பெரியபுராணத்துக் கூறப்பட்டுள்ள திருத்தொண்டர்களுள் ஒருவர்க்கு ஏனாதிநாதநாயனாரென்ற திருநாமம் இது

(பி - ம்.) ௧௯௪ 'மதிமருணெடுங்குடை'

யானேயற் பால திளங்கோன் றன்னைத்
தானேய தக்கற்ற தகவிலன்

விஞ்சையன்

மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்பும்
காவலன் காவ லின்றெனி னின்றால்
மகனை முறைசெய்த மன்னவன் வழியோர்
துயர்வினை யாளன் றோன்றினன் என்பது

வேநதா தலைரெவி யுருவதன முனனம
ஈஙகிவன் றனனையு மீரத சோறறிக
சணிகை மதனையுநா காவலசெய
சென்றனன்

உகறு அணிகிளா நெடுமுடி யரசாள்
வேநதென்

உஉ —சிறைசெயகாதை முறறிறறு

பரறியே வசர குடிபபெயாபோலும் "ஆழிதொடடான" எனபதறகு 'ஞெவிமோதிரஞ செறிதத சேனுபதி' (சீவக. உககூஎ) என்று ஆசிரியா நச்சினார்க்கினியரெழுதியிருககினறனா மேற கூறியவாற்றலும இக காதையின தலைபபில 'மநதிரியாகிய சோழிகயேனுதி' எனறிருததலா லும 'சோழிகவேனுதி' எனபதறகுச சோழனுடைய ஞெவிமோதிரஞ செறிதத சேனுபதியும மாதிரியுமாகிய ஒருவனெனறு பொருளகொளளு தல பொருததமுடைததது

உ0எ காஞசனன, தகுதியிலலாதவனுயினுன.

உ0கூ - எ

உ0அ - கூ

யான் செயறபாலதைத தான செயததனுலெனக காவலினறெனின, நோனபுமின்று, கறபுமினறு "அருந திற லரசா முறைசெயி னலலது, பெருமபெயாப பெணடிாககுக கறபுச சிறவாது" (சிலப். உஅ உ0எ - அ.)

உக0 மகனை முறைசெயத மனனவன் -

கனறைபிபுகுத பசுவின துயரைாத தீாததறகுத தன மகனை கிடததி அவன மாாபில உருளைசெல லுமபடி தேரையூாநத மநுவேநதன இதனை, "மேலோக, கறவைககன றூாநதானைத தாவைதயு மூாநதான" (பழ. சு ௭), "வாயிற கடைமணி நடுநா நடுஙக, வாவின கடைமணி யுகுநீா நெஞசுசுடத தானறன, அருமபெற றபுதலவனை யாழியின மடிததோன, பெருமபெயாப புகாரென பதியே" (சிலப். உ0 இ௩ - ௬), "கறவை முறைசெயத காவலனகா ணமமானை" (சிலப் உக 'புறவுநறை'), "மருளுமப சுவொன றின மமமாநோய தீர, உருளுந திருததே ரூாவோன" (குலோத்துங்கசோழனுலா) எனபன வறறாலும, பெரிய புராணத்திலுள்ள திருவாரூாச சிறபபாலுமுணாக.

உகக துயாவினை - தீவினை உகஉ - ௩ முனனம ஏறறி

உகச கணிகைமகள - மணிமேகலை

௧ - உகரு மணடிலம் சீபபப புரிநதோா உரைப்பகேட்டு மாதவ ரெலலாம மணிமேகலையை நோககி, 'இதனை நீயறிவதுமுணடோ' என,

(பி - ம்.) உ0க 'காவலனறித தஙகாவலான'

உ௩.—சிறைவிடுகாதை

உரு௩

ஏவள உரைததலும, அவளை சிறவனெடு வேறிடததொளிதது இசைத
த.ச சென்று குறுகி ஒரு மாதவனுரைததலும, கேட்டு வேநதன, 'உரை
யும' என, ஒரு மாதவனுரைககும, அஙஙனமுரைககுமாதவன ஏததி
உரைததலும, வேநது காவல செயகென்றனனென வினைமுடிவு செயக

இருபத்து மூன்றுவது

சிறைவிடு காதை

— [இருபத்து மூன்றுவது மணிமேகலை
சிறைவீடுசெயத இராசமா
தேவி குறைகொணடிரபபச
சீலஙகோடுதத பாடடு]

பன்னவ அருளால வாசந தவையெனும
நன்னெடுங கூநத னரைமுத தாடடி
அரசாக காயினுங குமரற காயினும
திருநிலக் கிழமைத தேவியாக காயினும
சட்டுரை விரிததுங கறறவை பகாநதும
பட்டவை துடைககும பயஙகெழு
மொழியினள

இலங்கரி நெடுங்க ணிராசமா தேவி
கலங்கஞ ரொழியக் கடிதுசென் றெய்தி
அழுதடி வீழா தாயிழை தன்னைத்
தொழுதமுன் னின்று தோன்ற வாழ்த்திக்
கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காத்துச

---

௨ நரைக்கூந்தல் - வெண்மையையுடைய கூந்தல்

௩ - ௪ ஆயினுமெனபது விகறபபபொருளைத தருவதோரிடைச சொல எணணிடைச சொலலுமாம

௫ கட்டுரை - பொருள பொதிநத சொல

௬ பட்டவை - உணடான துனபஙகள பயம - பிரயோசனம

௫ - ௬ வீரிததும் பகாநதும துடைககும மொழியினள

௮ கலஙகஞா - கலஙகுதறகுக காரணமாகிய சென்று - விரைவாகச சென்று துனபம கடிது

௧ - ௮ வாசநதவை யெனுமூதாட்டி, மொழியினள, தேவியது அஞ ரொழிய மனனவனருளாற கடிதுசென்றெயதி யெனக

௧௦. தொழுது - அஞசலிசெயது

௧௧

கொணடு

கொறறஙகொணடு - அரசவுரிமையைக்கொணடு, "கொறறங கோலினி தோசசென" (பெருங். ௨ ௯ ௭௩) குடிபுறங

(பி - ம்) ௬. 'படடதுதுடைககும' ௧ '

அழுதனளடிவீழ்ந்து’

செற்ற தெவ்வர் தேஎந்தம தாக்கியும்
தருப்பையிற் கிடத்தி வாளிற் போழ்ந்து
செருப்புகன் மன்னர் செல்வுழிச
செல்கென
கடு மூதது விளிதலிக் குடிப்பிறந் தோக்கு
நாப்புடை பெயராது நாணுததக
வுடைததே
தன்மண் காததன்று பிறமண்
கொண்டன்
றென்னெனப் படுமோ நின்மகன்
மடிநதது
மன்பதை காககு மன்னவன் றனமுன்

காத்து - குடிகளைப் பிறா நலியாமற் பாதுகாத்து, “குடிபுறங காத
தோமபி” (குறள், ௫௪௯.)

௧௨. செற்றம - பகைமை நெடுங்காலம நிகழ்வது
தெவவா - பகைவா

௧௩. தருப்பையிறகிடதரி - பரப்பிய தருப்பைபபுல்லிற்
போழநது - பிளந்து

கிடந்தி

கசு செருப்புகல மன்னா - போரின்கணணே புகருப் போாசெய து வீழதலையுடைய அரசா செல்வுழிச செலக என - செலலுமுலகததிலே செல்கவென று அநதணா கூறும வண்ணம

கஞ மூதது விளிதல - மூபபுறறு இறததல இககுடி - சோழபரம் பரை

கரு - கூ. போரிலிறவாமல் முதுமையுற்று நோயால் இறநத அரச ருடமபை அநதணா தருபபைப்புல்லிற்கிடததி, தமது ஆணமையே பறறுக கோடாக யுததததிலேயிறநத அரசாசெலலும உலகததிலே இவா செலக வென்று அவவுடம்பை வாளாற பிளநது அடககுதல மரமாதலின இஙஙனங கூறினா இப்படியே, "ஓடன மரீஇய பீடின மனனா, . . திறமபுரி பசுமபுற் பரப்பினா கிடப்பி, மறஙகந தாக நலலமா வீழநத, நீளகழன மறவா செல்வுழிச செல்கென, வாளபோழ்ந் தடககலு முயநதனா" (புறநா கரு),

"மூப்பினும் பிணியினும் இறவாது அமாககளதது வீழநதோரே துறககம பெறுவா" (தோல். அகத கூ சச, ந) என வநதிருநதல காணக, அகநா

௧௬ காப்புடை பெயராது - இதனைக் கூறுதற்கு எனது நாவானது புடைபெயர மாட்டாது
நாணுத்தகவுடைத்து - நாணுந்தகுதியையுடைத்து, "மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே" (புறநா. ௩௬)

௧௨ - ௬ தமதாக்கியும மூதூவிளிதல் இக்குடிப்பிறந்தோர்க்கு நாணுத்தகவுடைத்து

௧எ - அ நின்மகன மடிந்தது, தன மண காத்தமையாலன்று, பிறா மண கொண்டமையாலுமன்று, காமத்தால, அவவிறப்பு யாதெனறு கூறப படும.

௧௧ மன்பதை - உயிாப்பன்மை

(பி - ம்.) ௧௨. 'செறறதெவவாதேயந்மது' ௧௬ 'நாணுத்தக வுடைத்தென'

உ௩.—சிறைவிடுகாதை

உ௫

௨0 துன்பங் கொள்ளே லென்றவள் போயபின்
கையாற முள்ளங் கரந்தகத் தடக்கிப்
பொய்யாற் றொழுக்கங் கொண்டுபுற மறைத்து

வஞ்சஞ் செய்குவன் மணிமே
கலையையென
றஞ்சி லோதி யரசனுக் கொருநாட்
பிறர்பின் செல்லாப் பிக்குணிக் கோலத்
தறிவு திரிந்தோ னரசிய னிலன்
கருமப்புடைத்த தடக்கைக் காமன் கையற
அருமபெற விளமை பெருமபிறி தாக்கும
அறிவு தலைப்பட்ட வாயிழை தனக்குச
சிறைதக கன்று செங்கோல் வேந்தெனச்

உ0 கொளளேல் - கொள்ளாதே அவன் - வாசநதவை

இராசமாதேவி, அரசனை யடைநது மணிமேகலையைச சிறைமீட்டு உடனகொணடு சென்று தன காவலிலவைதது வஞ்சிததல இனிககூறப படும

உக கையாறறுளளங்கரநது - செயலறவினையுடைய உள்ளததைத மறைதது, என்றது புததிரசோகததை வெளிபபடுததாமலென்றபடி

உஉ பொயயாற்றொழுககங் கொணடு - பொயவழிககணே ஒழுகு தலைக கொணடு புறமறைதது - புறததே தோனறுமல மறைதது ; என்றது மணி மேகலையை வஞ்சிததறகெண்ணிய தனது தீயவெணணததை ஒருவாறறு னும்

வெளிபபடுததாமலெனறபடி

உரு மணிமேகலையை வஞசஞ செயகுவேனென்று கருதி.

உச அஞசிலோதி - இராசமா தேவி

உரு. கோலதது - வேடததைககணடு

உசு அறிவுதிரிநதோன - அறிவு வேறுபட்ட உதயகுமரன்

உஎ கையற - செயலற

உஅ இளமை - இளமையை பெருமபிறிதாககும - பயன்படாது கெடசசெயயும.

உஎ - அ. கையறப் பெருமபிறிதாககுமெனக.

உகூ. தலைபபட்ட - கோபட்ட, முதனமைப்பட்ட வெனறுமாம.

௩0 தககனறு - தககதன்று, விகாரம. வேநது அணமை விளி என - என்று இராசமாதேவி சொலல

உச - ௩0. அஞசிலோதி ஒருநாள அரசனுககுச சிறை தககனறெனச் சொலலவெனக.

(பி - ம்.) உசு. 'அறவியறிரிநதோன'

சிறப்பின் பாலார் மக்க ளல்லார்
மறப்பின் பாலார் மன்னர்க் கென்பது
அறிந்தனை யாயினிவ் வாயிழை தன்னைச்
செறிந்த சிறைநோய் தீர்க்கென் றிறைசொல
என்றே னிருப்பினு மிருக்கவிவ் விளங்கொடி
தன்னொ டிருப்பினுந் தகைக்குந ரில்லென
றங்கவ டன்னைக் கூஉ யவடன் னொடு
கொங்கவிழ் குழலாள் கோயிலுட் புக்காங்
கறிவு திரித்திவ் வகனக ரெல்லாம்
எறிதரு கோலம்யான் செய்குவ லென்றே
மயற்பகை யூட்டி மறுபிறப் புணர்ந்தாள்
அயர்ப்பது செய்யா மறிவின ளாக்க

௩௧-௨. சிறப்பின்பாலார் மக்கள் - கல்வி முதலிய விசேடமுடைய ராய புதல்வர்; அல்லார் மறப்பின்பாலார் - அல்லாதவர் மறத்தற்குரியவர்

என்பது - என்று பெரியோர் கூறுதலை இவ்வடிகளின் கருத்து "உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும் ... ஒரு குடிப்பிறந்த பல்லோ ருள்ளும், மூத்தோன் வருக வென்னா தவருள், அறிவுடையோ னாறர சுஞ் செல் லும், வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும், கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின், மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே' (புறநா. ௧௮௩) என்பதன் பொருளையும், "அரம்போலும்" (குறள், ௯௯௭) என்பதன் பொருளையும் ஒருவாறு தழுவி வந்திருத்தல் காண்க.

௩௩ ஆயிழை - மணிமேகலை

௩௪ சிறைநோய் - சிறைத் துன்பம் தீர்க்கென்று - தீர்க்கவென்று இறை - அரசன்

௩௫ தன் ஓடு எடுப்பினும் - தனக்குரிய ஓட்டை யேந்திப் பிச்சைக்குப் புகுவாளாயினும் தகைக்குநர் இல் - தடுப்பவா ரில்லை, 'அண்ணல் தகை யுடம்பு" (சீவக. ௧௧௭௨.) என்று - என்று கூறி

௩௭ அவட்கண்டு கூறிய - மணிமேகலையை யழைத்து.

௩௮ குழலாள் - இராசமாதேவி

௩௭ - ௮ குழலாள் அவளோடு கோயிலுட்புக்கு

௩௯ அறிவு திரித்து - அறிவைமருந்தால் வேறுபடச்செய்து, பித்தாக்கி யென்றபடி

௪0 எறிதருகோலம் - அடிக்குங்கோலத்தை, கலவெறியுங் கோலத்தை யென்றுமாம் செய்குவலென்று - இவளுக்குச் செய்வேனென்று கருதி

௪௧ மயற்பகையூட்ட - பித்தேறுதற்குக் காரணமாகிய மருந்தை யூட்ட, "வஞ்ச முண்டு மயற்பகை யுற்றோர்" (சிலப். ௫ ௧௭௨) உணர்ந்தாள் - மணிமேகலை

௪௨ அயாப்பது - மறப்பது

௪௧ - ௨. "மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தே, னயாப்பது

௨௩.—சிறைவிடுகாதை

கல்லா விளைஞ னொருவனைக் கூஉய்
வல்லாங்குச் செய்து மணிமே கலைதன்
இணைவள ரிளமுலை யேந்தெழி லாகத்துப்
புணர்குறி செய்து பொருந்தின ளென்னும்
பரணமைக் கட்டுரை பலர்க்குரை யென்றே
காணம் பலவுங் கைந்நிறை கொடுப்ப
ஆங்கவன் சென்றவ் வாயிலை யிருந்த
பாங்கி லொருசிறைப் பாடுசென் றணைதலும்
தேவி வஞ்ச மிதுவெனத் தெளிந்து
நாவியல் மந்திர நடுங்கா தோதி
ஆண்மைக் கோலத் தாயிழை யிருப்பக்
காணம் பெற்றோன் கடுந்துயரெய்தி
அரச னுரிமையி லாடவ ரணுகார

செயயா வறிவினே ஞயினேன " (கூஉ - ந) எனறு பின்பு வருதல் காணக உணாாதாள் அறிவினளாக

௪௯ வலலாஙகுசசெயது - வலலபடி செயது, லாஙகுப் பாடி " (புறநா. ௪எ)

" வடியா நாவின வல

௫அ காணம - பழஙகாசு, சீவக. ககஎ, ந கைநிறை கொடுப்ப - கைநிறையக கொடுபப, நிறை விகாரம, "நிலநெளிபாநத வனறே" (சீவக. ௫நந) எனபதில, 'நெளி' எனபதுபோல

௫ந - அ ஒருவனைககூடிய, 'வலலாஙகுசசெயது புணாகுறிசெயது பொருநதினனென னுங கட்டுரையைப பலாககும உரை' எனறு கூறிக காணமபலவும கொடுபபவெனக

௫கூ ஆயிழை - மணிமேகலை

௫0 பாஙகு இல ஒரு சிறைபாடு - அழகில்லாத ளிடததே, பககததுளள ஒரு காவலிடததென்றுமாம ஒரு பககததி

௬கூ - ௫0 அவனசெனறு

பாடுசெனறணைதலுமெனக

௫௧ தேவி - இராசமாதேவி இது - இவவிளைஞன வநதது

௫௨ நாவியல மநதிரம - நாப புடைபெயருமளவிலே உசசரிககபபடும மநதிரம, எனறது வேறறுருவெயதுவிககும மநதிரததை; " ஆறெழுத தடஙகிய வருமறைக கேளவி, நாவியன மருஙகி னவிலப பாடி " (முருகு. ௧அகூ - எ)

௫௪ - ௫௫ ஆயிழை, இது தேவிவஞ்சமெனததெளிநது ஒதிக கோலததுடனிருபபவெனக

மாநதிரததை

௯௯ அரசருரிமையில ஆடவரணுகாா - அரசருடைய தேவிமாரிருக கும அநதபபுரததில ஆணமககள குறுகாா, "ஆடவா குறுகாவருஙகடி வரைபபின" (நெடுநல். ௧௦௭), அநதபபுரததை, "குழைமுகப புரிசை" (சீவக. ௨௭௯) எனபா திருத்தக்கதேவர்

(பி - ம்.) ௯௫, 'ஆணமைக'

93

நீரபக கொடுமைக, ணினைபபழி யெனவென்
றகாசா னைசவிட் டாஙகவள போயபின்
மசனைநோய செயதானை யைபப
தெனனென்
றுயயா நோயி னாமெனழிந் தனவெனப
௬௦ பெயாநநோய காட்டிய, புழுக்கறை
யடைபப
ஊனெனழி மநதிர முடைமையி னநத
வாணுதன பேணி வருநதா திருபபா

ஐயென விமமி யாயிழை நடுஙகிச
செயதவத தாடடிமையச சிறுமை
செயதேன்

௬௫ எனடகற குற்ற விடுககண பொருநது
பொனனே ரனையாய பொறுககெனறு
றவடொழ

௬௪ ஈரகததை யடைததருசிய கொடுமையையுடைய இவளது சீய வெணணததை ஈானறிநதிலேனெனக கருதி இராசமாதேவி வியபிசரிக குங கருததுடையாளென்று அவவிளைஞன கருதினனபோலும

௬௭ அகாககா – அநதபபுரம

௬௯ - எ காணபபெறமீரென, துயரெயதி

அறியேனென்று கைவிட்டுப்போயபினெனக ௬௫

– ௬௭ மணி. உ௫ ௬௪ – ௬

௬௮ உரயகுமானுககுக காமநோயை உணடாககிக கொலலுவிககு இவளை யுனி உயிருடன வைததல ஈமுதனபிறகு யாதுபயனென்று இராசமா தேவி கருதி

௬௯ உயயாநோயின -
உயிரைத்தாஙகியியாமைககுக காரணமாகிய நோயினால,
மருநதாற போககவொணணாத நோயினாலென்றுமாம

௭௦ புழுககறை - புழுஙகசசெயயும அறை,
"புழுககறைப படடோர போனறு" (௫ ௬௫), என்ற

புனலூரும்

இஅ - சு0 (இராசமாதேவி) வைப்பத்தெனன்னென்று காட்டி அடைப்ப வெனக

சுஉ வாணுதல - மணிமேகலை இஅ - சுஉ. மணி. உரு. கக - எ.

சுங ஐயெனவிமமி-விரையபபொருமி "ஐயென வீழைப்ப' (சீவ ந. சசஅ), 'மோதிரதொட் டையென்ன நோககினள" (சீவக. கு0ச0) ஆயிழை - இராசமாதேவி

சுச செயதவததாட்டினைய - மணிமேகலைககு, ஐ உருபு மயககம சிறுமை - குறறம் என்றது மயறபகையூட்டியது முதலிய மூனறனையும

சுசா - ரு பொரூநு செயதேனனெனக

சுசு பொனனேரனையாய - திருமகளின மறுதலைபோலவாய, திருமகளுககு நேராகிய அத்தன்மையை யுடையாயெனினுமைமையும (மணி. உ கசு), "கோளரிகுந நிகரனனா" (திருச்சிற். உஉ௯) அவள - இராசமாதேவி

மேலவருவன மணிமேகலை கூறறு.

(பி - ம்.) இசு 'நினைபபதறியெனனனறு', சுசு. 'பொறுகனெனறின டொழு'

உரு.—சிறைவிடுகாதை

உ௫௧

நீல பதிதன் வயிற்றிற் றோன்றிய
ஏலங் கமழ்தா ரிராகுலன் றன்னை
அழற்க ணாக மாருயி ருண்ண
விழித்தல னாற்றே னென்னுயிர் சுடுநாள்
யாங்கிருந் தழுதனை யிளங்கோன்
றன்கைப்
பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தா து
செய்தனை
உடற்கழு தனையோ வுயிர்க்கழு தனையோ
உடற்கழு தனையே லுன்மகன் றன்னை
எடுத்துப் புறங்காட் டிட்டனர் யாரே
உயிர்க்கழு தனையே லுயிர்புகும் புக்கில்
செயப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணர் வ
ரிய
தவ்வுயிர்க் கன்பினை யாயி னாய்தொடி
எவ்வுயிர்க் காயினு மிரங்கல் வேண்டும்
மற்றுன் மகனை மாபெருந் தேவி
செற்ற கள்வன் செய்தது கேளாய்
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை
உடறுணி செய்தாங் குருத்தெழும்
வல்வினை

சுஎ - அ தோன்றிய இராகுலனறன்னை

சுகூ அ ர றகண நாகம -திட்டிவிடமெனனும பாம்பு , அ்புல் -விடம , " ஜநதலே யாவின ச்றறத தாரழல குளிகக ஹுர்றா " (சீவந். எசசு) , " அழலவாய நாகத் தாரொயி றழுநதினா " (சிலப். ரு கஉசு)

எ0 விழிததல - உயிா வாழதல , நாகததின தொாழிலாககினுமமையும

எக இளஙகோனறனககு யாஙகிருநதழுதலே , அழுதிலாயெனறபடி

எரு புறஙகாடு - மயானம

எசு. புககில - புகுமிடமாகிய உடமபு , தோா புககிலே " (நாலடி சக)

" சோககாரஒா ஞெயய

எஎ விலேயெனறது, நலவிலே தீவிலேயெனனும இரணடையும,

எசு - எ விலேயால உயிாபுகுமபுககில் தெரிநதுணாவரியதெனக

எஅ அனபிலேயாயின - அனபையுடையாயாயின ஆயதொடி விளி

எகூ எவவுயிாககாயினும - எல்லாவுயிாககும

அ0 மாபெருநதேவி - இராசமாதேவி , விளி

அக கோபிதத காஞசனன கொலசெயதறகுக காரணமான தீவிலே யைககேள அஉ மு. மணி உக இசு

அரு உடமபைத துணடமாக வெட்டினமையால தோனறி யெழுநத வலிய தீவினை

(௰௪ - ம.) எ0 'இழிதலாறறேன' எ௫ 'ரமபபுறஙகாடு' எஏ 'செயற பாடடுவினை' அ௩ 'உருததெழும்வவினை', 'உருததெழுப்பாவம்'

நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி
விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே
யாஙகறிந தனையோ வீஙகிது நீயெனிற்
பூஙகொடி நல்லாய் புகுந்த திதுவென
மொய்மமலாப் பூமபொழில புக்கது முதலாத்
தெய்வக கட்டுரை தெளிநதை யீறா
உற்றதை யெலலா மொழியின் றுரைதது
பற்று முரைசெயு மணிமே கலைதான
மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்நதேன்
அயாபபது செய்யா வறிவினே னாயினேன்
சலலாக கயவன் காரிருட் டான்வர
எலலா யானுரு நான்கொண டிருநதேன்
ஊனொழி மந்திர முடைமையி னன்றோ

டாணிமை செய்த வஞ்சம பிழைதத
சநதரஞ சேறலு பயனுருக கோடலும்

அச. அரவின - அரவிஞல நலனுயிா வாஙகியெனறது, முறபிறப் பின செயதியை

அகு வீட்டியது - கொன்றது, வீழததியதெனபதன மரூஉவுமாம.

அரு - கு வினை, முறபிறபபில உயிரை அரவின வாஙகி இபபிறப் பில விஞைசயன வாளால வீட்டியது

அசு இது - இசசெய்தியை அள புகுநதது - சபபவிததது

அஅ பொழில - உவவனம்

அகூ தெயவககட்டுரை - காதிறபாவைதெயவங கூறிய பொருள பொதிநத சொல

கூ0 ஒழிவின்று - விடாமல அள - கூ0 இதுவென வுரைதெனக

கூக. மணிமேகலை பினனும சொலலுவாள்

கூஉ அயாபபது - மறபபது

கூச கயவன - கீழமகன, கொடியவனுமாம இருள - இருளில

கூகு நான ஆணுருககொணடிருநதேன

கூச - கு. மணி. உங சங - குள

கஎ வஞ்சம - ஊடனெழிந்தனளென்று
பொய்ந்நோய் காட்டிப் புழுக்கறை யடைத்தது
பிழைத்தது - தப்பியது

கக - எ. மந்திரமுடைமையினன்றோ வஞ்சம
பிழைத்தது

கஅ அயலுருக்கோடல - வேற்றுருவங் கொள்ளல்.

(பி - ம்.) கக. 'உடைமையினன்றே'

உரு.—சிறைவிடுகாதை

உதூக

சிந்தையிற் கொண்டினை சென்ற
பிறவியிற்
௪00 காதலற் பயந்தோய் கடுந்துயர் களைந்து
தீதுறு வெவ்வினை தீர்ப்பது
பொருட்டால்
தையா லுன்றன் றடுமாற் றவலத்
தெய்யா மையதீரந் தின்னுரை கேளாய்
ஆளபவர் கலக்குற மயங்கிய நன்னாட்டுக்
௪0௫ காருக மடந்தை கணவனுங் கைவிட
ஈன்ற குழவியொடு தான்வே றாகி

மானமேறா திசைபோய் வரையாள் வாழ்வுழிப்
புதல்வன் றன்னையோா புரிநூன் மார்பன்
பதியோ ரறியாப பானமையின் வளாகக

கூஅ - க0க போனபிறப்பில எனககுக கணவனுயிருநதோனே இப பிறபபில மகனுகப பெறற உனது துயரைககளைநது வினையைத தீாதகற பொருட்டே சேறலும கோடலும சிநதையிற கொணடிலே னெனக

க0உ தையால் விளி.

க0உ - ந தமொறறு அவலதது எயயா மையல் - தமொழுதறகுக காரணமாகிய வருததததைச செயயும அறியாமையாகிய மயககம, மையல - செலவச செருககுமாம, "மையனமத யானைநிரை மன்னன" (சீவக. ௩அக)

மேல, காமம், கொலை, கள, பொய, களவு ஆகிய இவவைநதும் நீககற் பாலனவெனறு இராசமாதேவிககு மணிமேகலை உபதேசிததல முதலியன கூறப்படும

க0ச அரசா கொடுஙகோல செலுததுதலால, யாவரும் தததம நிலை தமொறிய நலல நாட்டில, கலி. ௩

க0௫ காருகமடநதை - இலலறவொழுககினளாகிய ஒருததி, செய்வோா குலததுப பிறநத ஒருததியெனறுமாம கைவிட - துறகக.

க0௬ குழவியும தானும வெவவேறிடததுப பிரிவுற்று.

க0௭ மானறு - மயஙகி வரையாள் - தனனலம விலைகொடுப்பாா யாவாககும விறபதல்லது அதறகு ஆவாா ஆகாதாரெனனும வரைய்றை யிலலாளாய

கப௪ - எ நாட்டிற் காருகமடநதை கணவன கைவிடுதலால், வேறுகி மானறு போய உரையாளாய வாழவுழியெனக இலலறவொழுககின ளாகிய இவள கறபொழிநது வரைவினறி வாழதற்கு அரசனது கொடுங கோனமை காரணமாதலின, 'ஆளபவா கலககுற' எனபது கூறப்படடது, 'மாதவா நோனபு மடவாா கறபும, காவலன் காவ லினறெனி னின்றால" (உஉ உ௦அ - கூ) என்று இககருதது முனபு வநதிருததல் காணக

கப௮ - கூ. புரிநூன் மாாபன புதலவனறனை வளாக்க.

ககo ஆஙகப் புதலவ னவடிற மறியான
தானபுணர்ந் தறிநதுபின றனனுயிா

நீத்தது

நீாநசை வேட்கையி னெடுஙகாடு முழலும
சூனமுதிா மடமான் வயிறுகிழித

தோடக

கான வேட்டுவன் கடுங்கணை துரப்ப
ககரு மானமறி விழுந்தது கண்டுமன மயஙகிப
பயிாககுரல கேடடுதன் பான்மைய னாகி
உயிாபபொடு செங்க ணுகுதக நீர்கண்
டோடடி யெயதோ னோருயிா

துறநததும்

கேடடு மறிதியோ வாட்டடங கண்ணி
கஉ0 கடாஅ யானைமுன கட்கா முறறோ
விடாஅது சென்றதன வெண்கோடடு
விழவ
துணட களளி னுறுசெருக காவது
கண்டு மறிதியோ காரிகை நலலாய்

ககO ஆஙகசபபுதலவன் - அஙஙனம வளாககபபடட புதலவன அவள திறம - அவள தனனுடைய தாயெனனுந தனமையை

ககக பினனறிநதெனக

ககஉ நீ நகை வேடகையின - நீரைநசசிய விருபபததால, நகை வேடகை வினைததொகை, "நினனசை வேடகையி னிரவலா வநதனை" (புறநா. ௩), "நீரநசைஇ வேட்கையின மானின்று விளிககும" (சிலப். கக எஅ) கடம - காடு

ககங சூல - கருப்பம ககச துரபப - செலுதத

ககரு மானமறி - பெணமான, மானகுட்டியுமாம

ககசு பயிாககுரல - பயிராகிய குரல, பயிா - விலஙகுகளுள ஒன்றை மறறொன்று அழைககும ஓசைககுறிபபு, "மடமா னுகு பிணைபயி ரழைப பின" (புறநா. ௨௩)

கக அ ஓட்டியெயதோன - வேட்டுவன , சுடடு

ககக - கூ நீததலும துறநதலும கேட்டும அறிதியோ , இதனுல காமததையும கொலையையும நீததல வேணடுமெனபது கூறபபடடது

கஉ0 கட்டாஅயானை - மதயானை , "கடா அக களிறறின்மேல" (குறள், க0அஎ) கட்காமுறறோா - களளை விரும்பியுணடு களிததோா

கஉகூ கோடு - கொமபு

கஉ0 - உரு கட்காமுற்றோா இஙஙனமாதலை, "புதுககோள யானை முன் போற்றுது சென்று, மதுக்களி மயககதது வீரை மாயநத அஉம" (மணி. கஉ சுஙு - கூ) எனறதனுலுமுணர்க

(பி - ம்.) ககஅ "ஒட்டியெயதோன"

உரு.—சிறைவிடுகாதை

உசுரு

பொயயாறறெழுகசும பொருளைக

கொண்டோா

சஉரு மகயாற றவலங கடநதது புணடோா

கவவோா வாழககைய ரூறாஉங

கடுநதுயா

இளவேயத தோளாயக கிதுவென
வேணடா
பனபே ருலகதது வாழ்வோாக கிஙகிவை
துனபந தருவன துறததல வேண்டும
கரு0 கறற கலவி யனுற காரிகை
செறறஞ செறுததோா முறற
வுணாநதோா
பலலனமா ஞாலதது வாழவோ
ரெளபோா
அலலன மாககட கிலலது நிரபபுநா
திருநதே ரெலவளி ரெலஹுல கறிநதோா
கரு௫ வருநதி வநதோா ரருமபசி களைநதோா
துனப மறுககுந துணிபொரு
ளுணர்நதோா
மனபதைக கெலலா மன்பொழி யாரென
ஞான நனனீா நனகனந தெளிதது

கஉச பொயயாறறொழுககம -
பொயவழிககொழுகுதல பொருளாக
கொணடோா - காரியமாகக கொணடோா
கஉ௬ கையாறறவலம - செயலறவாகிய தனபம
கஉகூ களவோ வாழககையா - களவே
உழவுபோலும இலவாழக கைப பொருளாக வுடையோா,
“ கைபபொருள வெளவுங களவோ வாழக கைக,

கொடியோர்" (பெருமபாண். ௨0 - ௨௧) கடுந்துயர் -
மிக்க துன்பம்

௧௨அ இவை - காமமுதலிய இவ்வைந்தும்

௧௩0 கல்வி காரிகை அன்று - கல்வி
அழகுடைத்தன்று, என்றது பின்பு கூறப்படும் நற்குணங்
களில்லாதவழிக் கல்வி அழகுடையதன்றென்ற வாறு
இவ்வடியை முன்னுள்ள அடியோடு கூட்டித் துன்பம்
தருவனவற்றைத் துறவாவழிக் கல்வி
அழகுடைத்தன்றென்று பொருள் கூறினும்
பொருந்தும்

௧௩௧. "மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோர்"
(சிலப். ௩0 ௨0௨)

௧௩௩ அல்லன்மாக்கட்கு - வறுமைத்
துன்பமுடையார்க்கு

௧௩௨ - ௩ நீரப்புகுமே வாழ்வோரென்போர்

௧௩௪ எல்லவன் விளி

௧௩௪ - ௫ அரும்பசி களைந்தோரே
செல்லுலகறிந்தோர்

௧௩௬ துணிபொருள் - பரமார்த்த தத்துவஞானம்

௧௩௬ - எ அன்பொழியாரே துணிபொரு
ளுணர்ந்தோர்.

௧௩அ ஞானநன்னீர் - ஞானமாகிய நல்லநீரை
நன்கனம் - நன்றாக.

தேனு ரோதி செவிமுதல் வாரத்து கசo
மகன்றுயா நெருபபா மனமகிற காக
அகஞ்சுடு வெநதீ யாயிழை யவிப்பத்
தேற்படு சின்னீர் போலத் தெளிந்து
மாறுகொண் டோரா மனத்தின ளாகி
ஆங்கவ டொழுதலு மாயிழை பொறுஅள
கசடு தான்றொழு தேத்தித தகுதி செய்திலே
காதலா பயந்தோ யன்றியுங் காவலன்
மாபெருந் தேவியென் றெதிரவணங
கினளென்

உரு —சிறைவிடுகாதை முற்றிற்று.

கருரு தேனுரோதி - இராசமாதேவி செவிமுதல - செவியிடம
கசo மகன்றுயா - புதல்வனிறநத துயரம, புததிரசோகம

கசக அகம் - உளளிடம் ஆயிழை - மணிமேகலை

கடூஅ - சக, ஞானநீரைத தெளிதது வாராதது வெநதீயை அவிபப
வெனக

கசஉ தேறு - தேற்றுஙகொட்டை

கசங மாறுகொணடு - பகைமைகொணடு

கசச ஆஙகவள - இராசமாதேவி ஆயிழை - மணிமேகலை

கசகூ காதலற பயநதோயனறியும - எனது முறபிறபபின நாயகனை
இப்பிறபபிற பெறறதலலாமலும

கசகூ - எ காவலன மாபெருநதேவியெனறு - அரசன பட்டததுத தேவியாகவு முள்ளாயெனறு

க - கசஎ வாசநதவையெனனும மூதாட்டி, மொழியினள், அவள்
மன்னவனருளாற் சென்றெயதித தொழுது முன்னின்று வாழ்தது, ' மனன
வனறனமுன துனபஙகொளளேல ' எனற போயபின, அஞ்சிலோதி கரநது
அடககிக கொணடு மறைதது, ' மணிமேகலையை வஞசஞ் செயகுவல ' - எனறு ஒருநாள் அரசனுக்கு, ' சிறை தககன்று ' என, ' தீாகக ' எனறு
இறைசொல, குழலாள அவளைக்கூஉய்ப புககு, '

செயகுவல' எனறு ஊட்டட,
அறிவினளாக, கொடுபப அணைதலும, இருபப, போயபின, அடைப்ப,
இருப்ப, அவள் தொழ மணிமேகலை ஒழிவினறுரைதது மறறும உரைசெய
யும , அஙஙனமுரைசெயபவள் அவிபப, அவள தொழுதலும, ஆயிழை
பொருஅளாய, ' மாபெருஙதேவி ' என்று எதிா வணஙகினளென வினை
மூடிவு செயக

இருபத்துநான்காவது

ஆபுத்திரனுடைந்த காதை

[இருபத்துநான்காவது மணிமேகலை மாநகரொழிநது
ஆபுததிரனுடைநத பாட்டு]

மன்ன குமரனை வஞ்சம் புணர்த்த
தொன்முது கணிகைதன் சூழ்ச்சியிற்
போயவன்
விஞ்சையன் வாளின் விளிந்தோ
னைப்பற்றி
நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுமெய் வருந்தி
நூ மாதவி மகளை வான்சிறை நீக்கக்
காவலன் றேவி காதலின் வீழ்ந்தாங்
கரவே ரல்கு வருந்தவப் படிவர
உரவோ றளித்த வொருபாத் திரவல
ம்பி
ஆயிரங் கண்ணோ னவிநயம் வ
ழுஉக்கொள
கம் மாயிரு ஞாலத் தோன்றிய வைவரும
ஆங்கவன் புகல்வனோ டருந்தவன்
முனிந்த
ஓங்கிய சிறப்பி னொருநூற் றுநாலவரும
திருக்கிளர் மணிமுடித் தேவர்கோன்
றனமுன்
உருப்பசி முனிந்த வென்குலத்
தொருத்தியும
கந்தெ ஒனறு கடைநின்ற வாதிரு பதின்பரித

க மனனகுமரனை - உதயகுமரனை புணாதத - சோதிப்ப

உ முதுகணிகை - சிததிராபதி, எழுவாய ெ பாணமுது, ஒரு பொருட பனமொழி போயவன - உதயகுமான

ங. விளிநதோன - இறநதான.

ரு மாதவிமகளதனை - மணிமேகலையை நீக்க - நீககுதற்பொருட்டு

சு காவலனறேவி - இராசமாதேவி ரு - சு நீக்க வீழநது

உ - சு கணிகை, விளிநதோனெனபதைக கேட்டு வருநதி வீழநது

எ 'அரவோ' எனபது முதலியன சிததிராபதிகூறறு

கக புதலவன - சயநதன கரு நூறறிருபதசெ ாருவா

(பி - ம்.) ரு - சு 'சிறைதவிாதத, காதலனறேவி' கரு ஒன றுடைக யிட்ட'

34

தொன்றுபடு மாநகாத் தோன்றிய
நாண்முதல்
யானுறு துன்ப மியாவரும பட்டிலா
மாபெருந தேவி மாதா யாரினும
பூவிலை யீத்தவன் பொன்றின னென்றி
மாதவி மாதவா பள்ளியு ளடைந்ததும
பரந்துபடு மனைதொறும பாததிர வோங்கி
அரங்கக கூத்திசென் றையங கொணடது
நருக லலலது நாடகக் கணிகையா
தகுதி யெனனா தன்மை யன்மையின்
பன்னவன் மகளே யனறியு மாதரால்
இநநக ருறாஉ மிடுககணு மூண்டால
உமபளந தழீஇப வுயர்மண
னெடுங்கோட்டுப
பொஙகுதிரை யுலாவும புன்னைபங
கானற
இளமணி நெடுமுடிக இளளி முன்னு
இளவேனி லிறுப்ப விறுமபூது சானற

கரு தொன்று - பழமை

கஅ மாபெருநதேவி விளி மாதா -
நாடககணிகைகள

கஎ - அ மாதரெல்லாருளளும யானுறுதுனபம

யாவரும படடில வென இனயகக

கசு பூவிலை - அறறைபபரிசம, “பூவிலை மடநதைய ரேவற சிலதியா” (சிலப் ரு ருக) ாததவன - கோவலன

உ0 மாதவாபள்ளி - அறவணவடிகள் உறையுமிடம

உஉ அரஙககூததி - மணிமேகலை

உக - உ அரஙககூததி, பாததிரமேநதிச சென்று மனைதொறும ஐயஙகொணடதும

உ0 - உச அடைநததும கொணடதும நகுதற்குக காரணமாவனவே யனறி நாடகக கணிகையாகளுடைய இயலபனமையால அவறறை அவாக குத தகுதியெனறு கூறுா, இனி, ‘நாடகககணிகையா’ எனபதை எழுவா யாககொணடு அவா தகுதியெனறு ரெனினுமமையும

உரு மனனவன மகனேயனறியும - உதயகுமரனுககு இடுககணல்லாமலும மாதரால் - மணிமேகலையால உண்டான

உசு இடுககண - துன்பம

உஎ உம்பளம - உபபளம, லிகாரம கோடு - கரை

உஅ கானல் - கடற்கரைசசோலை

உகூ. நெடுமுடிகிள்ளி - ஓா அரசன் முனனு - முன்னுக

ந0 இறுப்ப - தஙகுதலால. இறுமபூது - அதிசயம இறுப்பச சான்ற

(பி - ம்.) கஅ. 'மாதாயாவரும', 'மாதவாயாவளாயினும'

உசு.—ஆபுத்திரனுடைந்தகாதை

உகாஎ

பூநாறு சோலை யாருமி லொருசிறைத்
தானே தமிய ளொருத்தி தோன்ற
இன்ன ளார்கொ லீங்கிவ ளென்று
மன்னவ னறியான் மயககமெய்தாக்
ரு கண்ட கண்ணினுங் கேட்ட செவியினும
உண்ட வாயினு முயிர்த்த மூக்கினும
உற்றுண ருடம்பினும வெற்றிச்சிலைக

காமன்

மயிலைபுள, செயலை, மாவுந குவளையும்
பயில்இதழ்க கமலமும் பருவத் தலாநத
சய மலர்வா யம்பின் வாசங் கமழப
பலர்புறங கண்டோன் பணிநதுதொழில

கேட்ப

ஒருமதி யெல்லை கழிப்பினு முரையாள்
பொருவரு பூஙகொடி போயின வநநாள
யாஙகொளித தனளவ் விளங்கொடி

வுளறே

சநி வேநதரை யடடோன் மெலலியற

றோவுழி————————

நக சோலே - சோலேயில ஒநசிறை - ஒருபககததில

நஉ தானேதமியள - தான்தனிததவளாய

உக - நஉ மூனஞத தோனறவெனக

நந ஈஙகுளளாகிய இததனமையையுடையாள யாவ(ளோ)வெனறு

நச அறியான - அறியாஞய மனனவன மயககமெயதி

நரு வாயெனறது நாவினே உயிாதத - மோநத

நஎ உறறுணருடமபு - தீண்டியுணருமுடமபு

நஅ மயிலே - மலலிகைவிசேடம செயலே - அசோகு

நகூ பயிலிதழ - செறிநத இதழ சூ0 கமழ - கம ழதலால

நஅ - சூ0 மயிலே முதலியனவாகிய அமபெனக

நகூ - சூ0 கணணினும செவியினும வாயினும மூககினும உடமபினும காமனுடைய மலரமபின வாசஙகமழதவால ாணடிககூறிய, 'கணட கண' முதலியன அரசனுடைய பொறிகள , எனறது,

வேறுவேறு காலங்களில் வேறு வேறு பொருள்களால் அனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து அவள்கண்ணே அனுபவிக்கப்பட்டன வென்பதாம்

௲க பலர் புறங்கண்டோன் - அரசன்

௲உ மதி - மாதம் கழிப்பினும் -

கழித்தாளாயினும் உரையாள் - சொல்லாளாய ௲௩.

அந்நாள் - அந்நாளில்

௲௫ தோவுழி - தேடும்பொழுது

(பி - ம்.) ௩௩ 'இன்னளோயாகொல' ௲உ 'கழிப்ப வுரையாள்'

உ௬அ மணிமேகலை

நிலத்திற் குளித்து நெடுவிசும் பேறிச்
சலத்திற் றிரிதரு சாரணன் றோன்றப்
பன்னவ னவனை வணங்கி முன்னின்
றென்னுயி ரனையா ளீங்கொளித்

தாளுளள்

௩ப அன்னா ளொருத்தியைக் கண்டீரோ

வடிகள்

சொல்லுமி னென்று தொழுதவ

னுரைப்பான்

சவையிலே ஞயினுங காரிகை தன்னைப
டண்டறி வுடையேன் பாரதிப கோளாய
நாக நாடு நடுககின் ருள்பவன்
ருடு வாகை வேலோன் வளைவணன் றேவி
வாச மயிலை வயிறறுட் டோன்றிய
பீலிவளை யென்போள பிறநத வநநாள்
இரவிகுலத தொருவ னிணைமுலை தோயக
கருவொடு வருமெனக கணியெடுத
துரைததனன்

சகூ நிலததிறகுளிதது - நீரிறபுகுவதுபோல நிலததிறபுகுநது வெடு

விசுமபேறி - சநதிரசூரியாகளை எட்டிபபிடிததறகுச
செலவதுபோல நீணட ஆகாயததிறசெனறு

சஎ சலததில திரியும - பூமிமேல நடபபது போல
நீாமேலே நடநது திரியும

சகூ - எ குளிதது வறிப திரியும ஒருசாரணன தோனறவெனக
நிலததிற குளிததல முதலியன அறபுத சததியாகிய இருததியெனபபடும.
தன சநதையாகிய சுததோதனனுககு ஞானமுணடாகுதறபொருட்டு
நிலததிற குளிததல முதலிய பலவறபுதஙகளைப புததன காட்டினனெனறு
அசுவகோஷபோதி சத்துவரெனபவரால செயயபபட்டுளள புததசரிதத
ததின கூ-ஆம வாககததால தெரிகினறது, "நீரினிற பூவில வானி னினைத
தழி யொதுஙகு கினற, சாரண ரெணம ராவார சமணரி விருததி பெற
றோா" .உ ச) எனறா சூடாமணி நிகண்டுடையாரும், "வானூ டிழிக
கோளை ' (கப நகந) எனறு இநநூலில முன வநதிருததல காணக,
பெருங. ந. ச அகு - கூ, பாாகக

சஅ அவனை - அச்சாரணனை கு௦ அனனுள - அததனமையாள

சஅ - இக. அவனை வணங்கி நின்று சொல்லு பின்னன்று மன்னவன் றொழவெனக.

ருக. அறிவுடையேன - அறிதலுடையேன இஉ வாகை - வெற்றி

ருரு - கூ தேவியாகிய வாசமயிலே. இஎ அந்நாள - அந்நாளில

ருகூ கரு - கருப்பம வரும - வருவாள கணி - நூலவலல நிமித்திகன. ருஎ - கூ அந்நாளிற கணியெடுத்துரைத்தனன.

(பி - ம்.) சஎ 'திரியுஞ் சாரணன சென்ற' சஅ - கூ. 'முனசெனறேன் யென்னுயிர' இ0 'காணிரோ வடிகள'

உசு.—ஆபுத்திரனுடைந்தகாதை

உகூகூ

கூ0 ஆங்கப புதல்வன் வளூஉ மலலது
பூங்கொடி வாராள புலமப லிதுகேள
தீவகச சாந்தி செயயா நாளுன
காவன மாநகா கடல்வயிறு புகூஉம
மணிமே கலைதன் வாயமொழி யாலது
கூரு தணியா திந்திர சாபமுண் டாகலின
ஆங்குபபதி யழிதலு மீங்குபபதி
கெடுதலும

வேநதரை யட்டோய மெயயெனக

கொணடு க

காசின மாநகா கடல்வயிறு புகாமல-
வாசவன விழாககோண மறவே லெனறு
எ௦ மாதவன போயின வநநாட டொட்டுமிக
காவன மாநகா கலககொழி யாதாற்
றனபெயா மடநதை துயருறு மாயின

மனபெருந தெயவம வருதலு முணடென
அஞசினே னரசன றேவியென றேததி
எரு நனமனம பிறநத நாடகக கணிகையை
என்மனைத தருகென விராசமா தேவி
கள்ளும பொயயுங காமமுங கொலையும

கூ௦ வரூஉமலலது - வருவானேயனறி

கூக பூஙகொடி - பீலிவளை புலமபல -

வருநதாமை

கூஉ தீவககசாநதி - இநதிரவிழவு

கூந நகா - காவிரிபபூமபடடினம

கூச மணிமேகலை - மணிமேகலா தெயவம

அ௲ - நகா கடல வயிறு புகுதல

கூஉ - ச செயயாநாளில வாயமொழியால நகா கடலவயிறுபுகூஉ மெனக கூச - இ. இநதிரசாபமுணடாதலின, அது தணியாது

கூகூ. ஆஙகு - அககாலததே பதியிரணடில, முனனது நகரம, பினனது அரசன கூஅ காசு - குறறம கூகூ மறவேல - மறவாதே.

எ0 மாதவன - சாரணன. எக கலககு - கலஙகுதல

எஉ மடநதை - மணிமேகலை

எ௩. தெயவம - மணிமேகலா தெயவம

எ௪. நாடககணிகை - மணிமேகலை

எ௬. தருகென - தருவாயென்று சிததிராபதி கேட்ப

எஎ 'களளும்பொயயும' எனபது முதலியன இராசமாதேவி கூறறு

(பி - ம்.) ௬௬. 'அழிதலுமுஙகுப பதிபுகுதலும' எ0. 'மாதவனுரைதத வஙநாட்' எஉ. 'துயருமாயின' எ௪ 'நஞசுணையிறநத நாடக கணிகை'

உள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறநதவை
தலைமையாக கொண்டுநின் றலைமையில வாழக்கைக
புலைமையென் றஞசிப போநத பூஙகொடி
நின்னொடு போந்து நின்மனைப் புகுதாள
என்னொ டிருக்குமென் றீங்கிவை சொல்வுழி
மணிமே கலைதிற மாதவி கேட்டுத
துணிகயந் துகள்பட்த் துளங்கிய வ

தபோற

அரு றெளியாச சிந்தையள் சுதமதிக்
குரைதது
வளியெறி கொம்பின் வருந்திமெய்ந
நடுஙகி
அறவண ரடிவீழ்ந் தாஙகவா தமமுடன
மறவேன் மன்னவன் றேவிதன்
பாலவரத
தேவியு மாயமுஞ சிததிரா பதியும
௩௦ மாதவி மகளு மாதவாக காண்டலும
எழுநதெதிர் சென்றாங கிணைவளைக
கையால

௭அ உரவோா - அறிவுடையோா துறநதவை - நீக்கியவை

௭௭ - அ மணி. ௨௨ க௭0 - ௭௨.

௭௯ தலைமையில் வாழககை - கடையான பரததைமைத தொழில, "மேலோ ராயினு நூலோ ராயினும், பாலவகை தெரிநத பகுதியோ ராயி னும, பிணியெனக கொணடு பிறககிட டொழியும, கணிகையா வாழககை கடையே" (௧௧ ௧அ0 - அ௩) எனறாா சிலப்பதிகாரததும

௭௭ - ௯ மணி ௨ ௩௭

அ0 புலமை - அசுததமுடையது பூஙகொடி - மணிமேகலே

அ உ இருககும - இருபபாள ஈஙகிவை சொலவுழி - இவறறை இராசமாதேவி சொலலுமபொழுது

இனி மணிமேகலேயின செயதிகேட்ட மாதவி அறவணவடிகளுடன இராசமாதேவிபால வருதல கூறபபடும்

அங திறம - காவலிவிருததல திறததைக கேடடு

அச. துணிகயம - தெளிநத நீரிலே துளஙகுதல - கலஙகுதல.

அ இ சிநதையள் - சிநதையளாய.

அ க வளியெறிகொம்பின - காற்றலலேககபபட்ட பூஙகொம்புபோல

அ உ - அ ஈஙகிவை சொல்வுழி மாதவி கேட்டுத தெளியாசசிநதை யளாய உரைதது வருநதி நடுஙகி வீழ்ந்து அவருடன இராசமாதேவிபால வரவென்க.

அ க ழ மணி. உச. கசக ஆயம் - சிலதியா கூட்டம.

(பி - ம்.) எக 'தலேமையாகினற தன்மையில்'

உச.—ஆபுத்திரனுடைந்தகாதை

தொழுநதொகை மாதவன் றிணையடி
வணஙக
அறிவுண் டாகவென் றங்கவன் கூறலும
இணைவளை நல்லா ளிராசமா தேவி
அருநதவாக கமைநத வாசனங காட்டித்
திருநதடி விளககிச சிறபபுச செய்தபின்
யாண்டுபல புககதும மிணையடி
வருநதவென்
காண்டகு நல்வினை நுமமையீங்
கழைததது
நாததொலை விலலை யாயினுந தளாநது
மூத்ததிவ யாககை வாழ்கபல
லாண்டெனத
தேவி கேளாய் செயதவ யாககையின
மேவினே ஞயினும வீழ்கதிர்
போன்றேன்
பிறநதா மூததா பிணிநோ யுறறூர்
இறநதா ரெனகை யியலபே யிதுகேள்
பேதைமை செயகை யுணாவே யருவுரு

கூச - கூ நலலாளாகிய தேவி ஆசனங
செயதபினனைக

காட்டி விளககிச சிறபபுச

கூஎ. ' யாணடு பலபுகக ' என்பது முதலியன
இராசமாதேவி கூறறு

கூஎ - அ எனா நல்வினை இணையடி வருநத நுமமை
ாஙகவழததது

கூகூ நாதசொலலவிலலையாயினும - நுமது நா
மெலிதலிலலையாயி னும , சொல்வனமை
குறைநதிலதெனறபடி.

க00 இவயாககையெனறது, அறவணவடிகளுடடபைை.
இராசமாதேவி சொலல

என - என்று

கூகூ - க00 " நணரமுதிா யாககை நடுஙகா நாவி,
னுரைமூ தாளன " (கஉ ந - ச) என்று முனனும்
வநதிருததல காணக

க0க ' தேவிகேளாய ' எனபது முதலியன

அறவணவடிகளா கூறறு தவயாகசை - தவவுடமபு

க0உ. வீழகதி - அததமிககுஞ ஞுரியன. மரணததிறகுச ஞுரியன அததமிததலை உவமை கூறுதல பௌததனுனமரபு "சாககாடெனப தருவுருத தனமை, யாககை வீழகதி ரெனமறைந திடுதல" (௩0 க0உ-௩) என இநநூலிற் பினபு வருதல காண்க

க0௩ - ச பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புகள் உடலுககு இயறகை யெனறபடி.

க0௫ - அ பேதைமை மூதலிய பனனிரணடும துவாதச நிதான

(பி - ம்.) கூ௫ 'காட்டத' கள 'புககினுமிணையடிவருநதக' ககூ 'நாதெதொலைவில்லா யாயினுஙகிளாநது' க00 'மூததயாககை', மூதத விவயாககை' க0ச. 'இதுகெடப'

பற்றே பவமே தோற்றம் வினைபபயன்
இற்றென வகுதத வியலபீ ராறும
பிறநதோ ரறியிற பெருமபே றறிகுவா
ககக0 அறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவா
பேதைமை யென்ப தியாதெனை
வினவின்

ஓதிய விவறறை யுணராது மயஙகி
இயற்படு பொருளாற் கண்டது மறநது
முயறகோ டுணடெனக கேட்டது

தெளிதல

உலக மூனறினு முயிரா முலகம
அலகில பலவுயி ரறுவகைத தாகும
மககளுந தேவரும பிரமரு நரகரும
தொகக விலஙகும் பேயு மென்றே
நலவினை தீவினை யெனறிரு வகையாற
சொலலப பட்ட கருவினுட டோன்றி
வினைபபயன விளையுங காலை யுயிரகட்கு
மனபபே ரின்பமுங கவலையுங காட்டும
தீவினை யெனபது யாதென வினவின்
ஆயதொடி நலலா யாஙகது கேளாய
கொலையே களவே காமத தீவிழை
வுலையா வுடமபிற றோனறுவ மூன்றும

மெனபபடும, இவறறினியலபை, இநநூல, ௩0 - ஆம காதையால உணாக. ககக பேதைமை - அவிசசை

ககஉ இவறறை - துவாதச நிதானஙகளை. ககச கோடு - கொமபு
ககக - ச பேதைமையெனபது மயஙகிக கணடது மறநது கேட்டது தெளிதலெனக

௧௧௫ 'உலகமூன றினும' என்பதுமூதற செயகை கூறபபடும

௧௧௫-௬ உயிராமுலகம அலகில - உயிராகிய உலகம அளவிலலா தன செயகை கூறுதறகு அஙகமாக ஈணடு அறுவகை யுயிாகளும கூறபபட்டன ௧௧௬-அ பேயுமெனறே அறுவகைத தாகுமெனக

௧௨0 சொலலப்பட்ட கரு-மேறகூறிய மககடகருமுதலிய ஆறும, "தெயவக கருவுந திசைமுகக கருவும" (பதி. உஅ) என்று முனபு வந திருததல காணக

௧௧௯-௨௨. செயகை, இருவகையால் தோற்றிக காட்டுமெனக

௧௨௫ காமததீவிழைவு - காமமாகிய கொடிய விழைவு.

௧௨௫-௬. கொலையும களவும காமமுமென உடமபிறறோ னறுவன மூனறும

(ப்ர-ம்.) ௧0அ 'இவவீராறும' ௧௧0 'நரகடைகுவா' ௧௨0 'பட்ட பிறப்பினுட்டோனறி' ௧௨௫ 'தீவழககு'

உ௪.—ஆபுத்திரனுடனடைந்தகாதை

உ௭௩.

பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில
சொல்லெனச சொலலிற் றோன்றுவ நானகு'ம
வெஃகல வெகுளல் பொல்லாக காட்சியென
௧௩0 றுளளந தனனி னுருப்பன

மூனறுமெனப

பதது வகையாற பயன்றெரி புலவா
இசதிரம படரா படாகுவ ராயின
விலஙகும பேபு நரகரு மாகிக
கலஙகிய வுளளக சவலையிற றேனறுவா
கரு நலவினை யெனப தியாதென வினவிற
சொலலிய பததின் றெருகுதியி னீஙகிச
சினை தாஙகித தானந தலைநினறு
மேலென வகுதத வொருமூனறு

திறததுத

தேவரு மககளும பிரமரு மாகி
சசப பேவிய மகிழசசி விளைபபய னுண்குவா
அரைசன றேவியோ டாயிழை நலலீா

கஉஎ குறளை - கோள

கஉஎ - அ பயனில சொல - அறம்
பயவாத சொல

பொருளினபஙகளுள ஒனறும

கஉக வெஃகல - விருமபல, வெகுளல - கோபிததல, வெஃகல முதலிய மூனறும முறையே காமம வெகுளி மயககமெனபபடும

கஙூ0 உருப்பன - தோனறுவன

கஉ௩ - ௩க தீவினையெனபது, மூனறுட
பத்து வகைபபடுமே
நானகும மூனறுமெனப

க௩உ இததிறம - கொலை முதலிய தீயவழிகளில படரா - செலலா
க௩உ - ச நீல மோக்கல செய கக0, சமய மேற இககருதது,
"விலஙகு நரகரும பேயகளு மாகும, கலஙகளுாத தீவினை கடியின'
(உ௫ சக - உ) எனப் பினனும வருதல காணக

க௩௬ சொலலியபதது - கொலை, களவு, காமம, பொய,
கடுஞசொல, பயனில்சொல, வெஃகல, வெகுளல, பொலலாக
யெனபன

குறளை,
காட்சி

க௩எ சீலம - பஞசசீல முதலியன க௩௬ மணி
உச ககஎ
க௩எ - ௬ நீல மோக்கல செய க௬0, சமய
மேற
கஉ௩ - ௩௬ நீல புத்த செய உஅ, ௬௫, சமய
மேற
கச0 மகிழ்சசிவினை - நலவினை
க0௫ - ச0 மணி ௩0 ச௫ - அக
கசக ஆயிழை நலலீரொனறது,
தையும
மாதவியையும சுதமதியையும ஆயந

(பி - ம்.) ௬௨௭ 'பயமில' ௬௨௯ 'வெருடல' ௬௩௦-௩௧ 'மூன்றும, பததுவகையெனப்' ௬௩௬ 'நீகெ' ௬௪௪ 'அரசன'

புரைதீர் நல்லறம் போற்றிக் கேண்மின்
மறுபிறப் புணர்ந்த மணிமே கலைநீ
பிறவறங் கேட்ட பின்னாள் வந்துனக்
கித்திறம பலவு மிவற்றின பகுதியும
முத்தேர் நகையாய் முன்னுறக் கூறுவல
என்றவ னெழுதலு மிளங்கொடி யெழுந்து

பூங்கா

நன்றறி மாதவ னல்லடி வணங்கித்
தேவியு மாயமு மத்திரா பதியும
பாதவா நன்மொழி மறவா தயமமின்
இந்திரர் மருங்கின்யா னுறைவே னென
மன்னவன் மகளிவள் வருங்கூற் றென்குவர்
அருந்திற லடைந்ததற பின்னாள்
மாசின் மணிபல வென்றொழு தேத்தி
வஞ்சியுட் புகுந்து மாதவ திருந்த
சென்றா நல்லறம் யாங்கணு ளென,

செய்யுவல

ஊனகிட ருணமிடன திர' சல

வேண்டா

ரனகினி யிரென் றவரைபும வணஙகி
வெந்துறு பொன்போல விழ்ந்திர

மனறந்த

கரு அநதி மாலை யாயிழை போகி
உகை வறவிர புதியாள குடிகையும
இகொளிக கநதமு மேத்தி

வலஙகொண்டான்

கசஉ புரை - குரறம நலலறம - அருளறம

கசச பிறவறம - மறறைச சமயதருமம

ரெ ண

கசடு - கூ இதிறம பகஉறறையும இவறறின பகுதிகளையும கூறு

கசள இளஙகொடி - மணிமேகலை கசக மணி உசு அக

கசஅ

கஞரு

கடு அ

நனறறிபாசன "நனறறி செட்டி" (மணி கரு கUசு)

கணணகியைத தரிசித்தறபொருட்டு வஞசிநகரத்திற புகுநது அவ்வையும உம இறநததுதபுயிஇயத

கரு அநதிமாலையில

கருக முதியாள குடிகை - சமபாபதி கோவில

கறிகூ - கூ0 "வெந்துறு பொனனி ணநதி பூபப" (அகநா எக)
கசுஉ காதம - அண, எனறது காதிறபாவையை, ஆகுபெயா, "கலிகெழு கடவுள காதன ஏகவிட' (புறநா இஉ)

(பி - ம்) கசஉ 'சலவினை போறறிக' கசச-நி 'பிணைஞளனனை சகு' கசசு 'புதுதொனகயாக முன்னாக கூறுவன்' கறு0 'பறகாதயபினன' கறிஉ. 'இவள் கூறறெனவரைகுவா' கறிஈ. 'அவடாநயபினனுள' கறிகூ 'வெநதாறு பொன்' கசுக 'முதியாள் கோட்டமும'

உச.—ஆபுத்திரனுடைந்தகாதை

உஎநி

டநதர மாருப் பறநது சென் றாயிழை
இந்திரன் மருமா னிருமபதிப புறத்தோா
கூ0ரு பூம்பொழி லகவபி னிழிந்து
பொறையுயிர்க்
சாவகுவாழ் மாதவ னடியிணை வணஙகி
இந்நகாப் பேயா திந்நக ராளும
மன்னவன் யாரென மாதவன் கூறும
நாக புரமி_து நனனக ராளவோன
கூ0 பூமிசந திரனமகன் புணணிய ராசன
ஈஙகிவன பிறநத வநநாட டொட்டும
ஓஙகுயா வானததுப பெயலபிழை பறியாது

பண்டைப் பிறப்பும் வாய்ப்பப் பகர்ந்துடன்
உணர்வின் றுருக்கு நோயுயிர்க
கில்லென்று
சாற்றித் தன்னாட்டுத் தானேதான் றன்றிறங்
கூறினான்
அங்கையகப் பூம்பொழி லிருந்தவன்
ருனென்

உச—ஆபுத்திரனடைந்தகாதை
முற்றிற்று.

கசங அந்தரம் ஆறா - ஆகாயமேவழியாக, மணி
௬ உ௩௩

கசச. இந்திரன் மருமான் - புண்ணியராசன்,
மருமான் - வழித்தோன்றல் பதி - நாகபுரம்

கசரு அகவயின் - உள்ளிடத்தே

கசசு மாதவன் - தருமசாவகன்
[கோன்

கசஅ யாரென - யாரென்று மணிமேகலைகேட்ப
கூறும் - சொல்லு

கஎக தொட்டு - தொடங்கியும், மணி கங
௬ங

கஎஉ பெயல் - மழை பிழைப்பு அறியாது -
தவறுதலையறியாது

கஎ௩ தஞ்சம - கொடுக்கும கஎ௫ உயிர்களுக்கு
கோயிலாய

கஎ௬ தகை - கட்டிய தாமரான றன -
புண்ணியராசனது

கஎ௯ அலைமலா - மலாநதமலா, "அலகமதகம
" (௩௩ ௯அ) அருநதவன - தருமசாவகன

க - கஎ௯ தொனமுறைகணிகை கேட்டு வருநதி
வீழநது, எதிதி, 'தருக' என, இராசமாதேவி ரஙகிலைய
சொலவழி, மாதவி அறவணவடி

ரொடன வர, காணடலும, எதிரசெனறு துணையடி வணஙக, அவன,
'அறிவுணடாக' எனறு கூறலும, இராசமாதேவி காட்டி விளககிச செயத
பின, 'வாழக' என, 'தேவி கேளாய, கலவீா கேணமின, மணிமேகலை,
முனனுறக கூறுவல' எனறு அவனெழுதலும, இளஙகொடி எழுநது
வணஙகி எனறு வணஙகிப போகி எதிதி வலஙகொணடு செனறு இழிநது
பொறையுயிாதது வணஙகி, "யாது" யாா" என மாதவன கூறும,
அஙஙனம கூறுமருநதவன கூறினனென வினைமுடிவு செயக

இருபத்தைந்தாவது

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை

[இருபத்தைந்தாவது மணிமேகலை ஆபுத்திரனை மணிபல்லவத்
திடையழைத்துப் புத்தபீடிகைகாட்டிப் பிறப்புணர்த்தி
வஞ்சிமாநகர்புக்கபாட்டு]

அரச னுரிமையோ டப்பொழில் புகுந்து
தரும சாவகன் றனனடி வணங்கி
அறனு மறனு மநித்தமு நித்தத
திறனுந துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலும
5 சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியும
ஆரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டுப
பெண்ணிணை யில்லாப பெருவனப
புற்றாள்
கண்ணிணை யியக்கமுங் காமனோ டியங்கா
அங்கையிற் பாத்திரங் கொண்டறஞ்
செய்யும

க அரசன - புண்ணியராசன். உரிமை - மனைவி, "உரிமைமுன

போகி யலலா லொளியுடை மன்னா போகார்" (சீவக

உஎ௨)

உ தருமசாங்கனெனபது, அப்பொழிவில்
நோறறுவதியும ஒரு
மூனிவன பெயா இபபெயாககுத தருமங
கேட்பவனெனபது பொருள்

௩ மறன - பாவம அறிததம் -
அறிததியப்பொருளின வகை

௩ - ௪ நிததததிறன - நிததியப் பொருளின் வகை
துககம - பிறப்பு,
பிணி, மூபபு, சாககாடு, விருமபியன பெறுமை,
வேணடாதன பெறுதல
எனனும ஆறும புகலில் - புகுமிடம்.

ரு சாாபிறறோற்றம - பேதைமை முதலிய
பன்னிரண்டு நிதானத
தினது தோறறம உயதி - பிழைததல், "செயதி
கொனறோாக குயதி
யில" (புறநா ௩௪), "உயதிக கால முறையீ
ரோவென" (சிலப்
௧0 ௨௪0)

௬ ஆரியன் - ஆசிரியன், என்றது புத்தனை.
எ பெருவனப்பு - பேரழகு
அ இயககம - இயஙகுதல் இவவடியோடு, "உருவி
லாளனொருவம்
பெயாபப" (ரு ௬) என்று மூன்லாநதது
ஒப்புநோககற்பாலது.

(ஞ - ம்) ௬ 'அறிவுறககேட்டு' க 'அஙகைப்

பாதநீரவ'

இங்கிவை யில்லா ளிவள்யா ரென்னக
காவலற் றொழுது கஞ்சுக னுரைப்போன்
காவலன் றீவின் நங்கையை யொப்பார்
யாவரு மில்லை யிவடிற மெல்லாம்
கிள்ளி வளவனொடு கெழுதகை வேண்டிக்
கள்ளவிழ் தாரோய் கலத்தொடும் போகிக்
காவிரிப் படப்பை நன்னகர் புக்கேன்
மாதவ னறவண னிவள்பிறப் புணர்ந்தாங்
கோதின னென்றியா னன்றே யுரைத்தேன்
ஆங்கவ ளிவளவ் வகனகர் நீங்கி
ஈங்கு வந்தன ளென்றலு மிளங்கொடி
நின்னைப் பாத்திர மென்னைப் புகுந்தது
மன்பெருஞ் செல்வத்து மயங்கினை யறியாய்
அப்பிறப் பறிந்திலை யாயினு மாவயிற்

கo யாரென்ன - யாரென்று அரசன் கேட்ப [வெனக

க - க0 அரசன புகுந்து வணஙகிக் கேட்டு,, ‘இவள் யாா’ என்ன

கந கஞ்சுகன - சட்டையிட்ட பிரதானி.

கஞ்சுகன மணிமேகலையின் வரலாறறை அரசனுக்குக் கூறுதல இனிக கூறபடுமெ

கங இவள் திறமெல்லாம் - இவளுடைய வரலாறு முழுதும்

கச இளவிவளவனெனறது, உதயகுமரன் தநதையை. கெழுதகை - உரிமை, எனறது நட்பை

கரு காவிரிபபடப்பை நகனகர் - காவிரியைத் தோட்டக் கூற்றிற்கு எலலையாகவுடைய காவிரிப்பூம் பட்டினம, படபபை - பககமுமாம,

காவிரிப படபபைப் பட்டினம்” (சிலப் கஙு· கஙக)

கஅ அனறே - யான போயவந்த அககாலததே

கங - அ இவள திறமெல்லாம் அன்றே யுரைததேன.

உ0 இளஙகொடி - மணிமேகலை.

கக - உ0. உரைப்போனாகிய கஞ்சுகன், ‘ சஙகுவந்தனள்’ என்றலும்

உக. ‘பின்கைப் பாததிரம்’ என்பது முதலியன, புண்ணியராசனை நோககி மணிமேகலை கூறுங்கூறறு பாததிரம - அமுதசுரபி

உஉ. செலவதது - செலவத்தால.

உக அப்பிறப்பு - போனபிறப்பு, என்றது, சாலிவயிற்றிற் பிறந்த பிறப்பை

(பி - ம்) கஅ 'ஓதினனெறியானன்றே' கக 'ஆங்கவனாவவ ளகா'

றிப்பிறப் பறிந்திலை யென்செய் தனையோ
துமணிப்பல் லவமவலங் கொண்டா லல்ல
பிணிப்புறு பிறவியின் பெற்றியை யறியாய்
ஆங்கு வருவா யரசநீ யென்றப்
பூங்கமழ் தாரோன் முன்னர்ப் புகன்று
மையறு விசும்பின் மடக்கொடி யெழுந்து
வெய்யவன் குடபால் வீழா முன்னர்
வானின் றிழிந்து மறிதிரை யுலாவும்
பூநா றடைகரை யெங்கணும் போகி
மணிப்பல் லவமவலங் கொண்டு மடக்கொடி
பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காண்டலும்
தொழுதுவலங் கொள்ளவத் தூமணிப்

பீடிகைப

பழுதில காட்சி தன்பிறப புணாததக
காயங கரையெனும பேரியாற றடைகரை
மாயமின மாதவன றனனடி பணிநது
தருமங கேட்டுத தாடொழு தேததிப
௪0 பெருமகன றன்னொடும பெயாவோாக கெலலாம
விலஙகு நரகருமம பேயகளு மாகுகும

உசு பிணிப்பு - பறறு பெறறி - தனமை

உஎ ஆஙகு - மணிபலலவததிறகு நீ ஆஙகு வநதாயெனறு

உஅ தாரோான - புணணியராசன

உ0 - உஅ இளஙகொடி புகனறு

உகூ மடக்கொடி - மணிமேகலை

ஙக இழிநது - இறஙகி ஙச மாதவன - புததன

உகூ - ஙஃ மடக்கொடி எழுநது இழிநது போகி வலஙகொணடு காணடலுமெனக

ஙகூ பழுது - குறறம ஙரு - கூ பீடிகைககாட்சி உணாததி

ஙஎ அடைகரை - அணடகரையிலுளள.

ஙஅ மாதவன - பிரமதருமன

ஙகூ 'தருமஙகேட்டு' எனபது முதலியன,

பிரமதருமனே மூனாபிலே யாகக மணிமேகலே கூறுஙகூறறு
௪0 பெருமகன - அரசன, எனறது அததிபதியை
பெயாவோாக கெலலாம - அவநதி நகாததிறகுச
செலவோரெலலோருககும
(பி - ம்) உக 'பெறறிமையுணராய்' உ௯ '
முனனாப்பொருநதி' ௩ரு 'கொள்ளததுமணிப' ௩௪
- எ 'பிறபபுணாநத,, சாயஙகரை'
உரு. ஆபுத்திரனேடுமணிபல்லவமடைந்தகாதைஉ௭௬

சுடைஙகளாத் தீவிளே சடிடமின் கழநதால
சேவரு மகசளும பிரமரு மாகுதா
ஆகலி னல்விளே யயரா தோமபுமின்
௪ரு ! புலவன் முழுதும பொய்யின்
றுணாநதோன்
உலகுயக கோடற் கொருவன் ருேன்றும
அநநா ளவனறங கேட்டோ ரலல
தின்னுப் பிறவி யிழுககுந ரில்லே
மாறறருங கூறறம வருவதன் முன்னம
ரு0 போறறுமி னறமெனச சாறறிக் காட்டி
நாககடிப பாக வாய்பபறை யறைநதா
அவவுரை கேட்டுநம மடிதொழு தேதத
வெவவுரை பொஙகடகு விளமபினி

சஉ கலஙகளுாதிவினை - கலஙகுதறகுக காரணமாகிய துனபத ைதயுணடாககும கொலை முதலிய பததுவகையினதாகிய பாவததை

சச நலவினை - கொல்லாமை முதலிய பதது வகையினதாகிய புணணியததை அயராது ஒமபுமின - மறவாது பாதுகாததிடுமின

சரு புலவன - ஞானி, புததனெனபது இபபொருடடு பொயயினறுணாநதோன - ஸாவஞ்ஞன

முழுதும

சசூ உலகுயக கோடறகு - உலகைப் பிழைபபிககற பொருடடு ஏகதேவனெனபது புததன பெயாகளுள ஒனறாதலின இஙகே, 'ஒருவன' எனறா

சரு - சூ புலவனும உணாநதோனுமாகிய கோடறகுத தோனறுமெனக ஒருவன உலகை உயக

சஎ அவனறம - அவனுற கூறபபடும அறம

சஅ இனனு - துனபம இழுககுாரிலலை - த பபுவோரிலலை

சஎ - அ மணி கஉ கூகூ - க00

சகூ மாறறருங கூற்றம - பிறரால தடுததறகரிய இயமன, "மாற றருங கூறறம" (தொல் புறததிணை சூ உச), "மருநதில கூறறம" (புறநா ந)

(கு) அறம போற்றுமினெனறு சொலலிப பொருளை விளஙகச செயது, சாறறி - நிறைததெனறுமாம, "நிவநதுசெ ன்றிததஙகுளங கொளசசாறறி" (மதுரைக உசகூ)

டுக நாவே கடிபபாக வாயாகிய பறையை அறைநதா, கடிபபு-
பறையடிககுங குறுந்தடி, "நாககடிப பாக வாயபபறை யறையினும"
(சிலப் கச உகூ)

சப - டுக பெயாவோாககெல்லாம
இயைகக

சாற்றிக காட்டி அறைநதீரென

டுரு
பாமபால

வெவவுரை - பதினறுநாளில இராகுலன இட்டிவிடமெனனும'
இறபபானெனறும, நீ அவனோடு தயில மூழகுவையெனறும்

(பி - ய்) சசு 'உலகுயக கேட்டாகு'

உஅ௦ மணிமேகலை

பெரியவன் றோன்று முன்னரிப் பிடிகை
டுகு சரியவ னிட்டா காரணந தானும
மன்பெரும் பீடிகை மாய்ந்துயிர் நீங்கிய
சான்பிறப் புணாதலு மென்னென்
றியான்றொழ
முற்ற வுணர்நத முதல்வனை யல்லது
மற்றப் பீடிகை தன்மிசைப பொறாஅது

கூ0 பீடிகை பொறுசத பின்ன ரல்லது
வானவன் வணங்கான் மற்றவ் வானவன்
பெருமகற் கமைத்துப பிறநதார
பிறவியைத
தரும பீடிகை சாற்றுக வென்றே
அருளின னாதலி னாயிழை பிறவியும
கூரு இருளறக் காட்டு மென்றெடுத் துரைதத
தன்றே போன்ற தருநதவர் வாய்மொழி
இன்றெனக் கென்றே யேசதி
வலநகொணா
உருகிவ ளின்னண மாக விறைவனும

சொன்ன சொற்கள், இதனை இந்நூல் கூ-ஆம காதை, சஅ - ஆம அடி முதலியவற்றாலுணாக

இச. பெரியவன - புததன் பீடிகை - பீடிகையை

இ௫ கரியவன் - இந்திரன், "தேவாகோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை" (அ இஉ) என்று மூன்பு வநதிருததல காணக

இ௬ - எ காரணநாலும உணாததறகு காரணமும் என்னவென று யான்தொழ.

இஅ. முற்றவுணாந்தமுதல்வன் - எலலாமறிநதமுதல்வன், ஸாவஜ்ஞன், மணி இ கoக இக பொறுஅது - சுமவாது, முறறு

கக. வானவன் - இந்திரன்.

௩௨. பெருமகர்கமைதது - புத்தனை அறிநதுகோடற பொருட்டு இயறறி பிறநதார் பிறவியை - பிறநதோருடைய பழமபிறப்பின் செயதி

கரு. சாற்றுக - உணாததுக [யை

கூச. அருளினன் - ஆணைதநதான். ஆயிழை வியையும்.

பிறவியும - உன் பிற

கூக - ச. அவவானவன் அமைததுச சாற்றுகவென்று அருளின
கூ௫ இருளற - மயககமற. [னெனட.
கூகூ. அருநதவா. முனனிலைக கணவநதது.

கூ௫ - கூ அன்று உரைதததாகிய வாயமொழி
கூகூ - எ. எனக்கு வாயமொழி் ஞினறைககுரைததது போனற தென்று.
கூஅ. இவள் - மணிமேகலை. இன்னணமாக - இப்படி இஙகேயிருக்க. இறைவன - புண்ணியராசன்

(பி - ம்) இக. 'பீடிகை தன்மமிசைப் பெருஅப்' கூ௫ - கூ. 'மருளறக காட்டுதுமென் றெடுததுரைதத, வன்றே'

உ௫. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்த காதை ௳ஃ௫'

ஆஙகப பொழிலவிட் டகநகர் புக்குத்
எ0 தநதை முனியாத தாய்பசு வாக
வநத பிறவியு மாமுனி யருளாற
குடாததொடா மாலை சூழா தாஙகோா
அடாபபொன முடடையு ளடஙகிய வணணமும்
மாமுனி யருளான மககளை யிலலோன்

பூமிசந் திரனகொடு போந்த வணணமும
ஆயதொடி யரிவை யமரசுந தரியெனும
தாயவாயக கேட்டுத தாழதுய ரெய்தி -
இறநத பிறவியின் யாயசெய ததூஉம
பிறநத பிறவியின பெறறியு நினைநது
செருவேன மனனா செவவிபாாத துணஙக
அரைசுவீற றிருநது புரையோாப பேணி
நாடகங கணடு பாடற பானமையிற
கேளவி யினனிசை கேடடுத தேவியா
ஊடற செவ்வி பாாததுநீ டாது

எ0 முனி - மணமுகமுனிவன , மணி கடு · ச.

எரு அடா - தகடு எஉ - ரு. மணி. கடு கரு - ச

எக - ரு அருளால அடஙகியவணணமும.

எடு. பூமிசநதிரன - நாகபுரததரசன

எச - ரு இலலோஙகிய பூமிசநதிரன

எசு அமரசுநதரி - பூமிசநதிரன மனைவி.

சுஅ - எஎ இறைவனும விடடுப புககுப பிறவியும அடங்கியவணண மும போநதவணணமும கேட்டுத துயரெயதியெனக

எஅ இறநதபிறவி - போனபிறபபு யாய - தாய, எனறது சாலியை இறநதபிறபபின செயதியை மணிமேகலையாலுணாநதான போலும

எகூ.

அO

பெறறி-பேறு, எனறது பசுவயிறறிறபிறநதது முதலியவற்றை. செவவி - தம குறைகூறுதறகேறற மனமொழிமெய்கள இனி யஞுஙகாலம உணஙக - வாட

அக. வீறறிருநது - வருததமின்றியிருநது; செமமாநதிருநதென்றுமாம்;

ஓரந்து எO, ந புரையோரபபேணி - பெரியோரை வழிபடடு, அமைச்சர் களையும புரோகிதாகளையும விருமபித துணைக்கொணடெனறுமாம

அஉ - ரூ. பட்டினப் ககரூ

அச ஊடல - பிணஙகல, 'வழககாட்டு' என்பா உரையாசிரியா. நீடாது - தாமதியாமல

வெண்பாமாலை

(பி - ம்) எஉ

யெனுந'

36

'மாலை சூடியாந கோா' எசு. 'அரிவையாசுந்தரி

உஅஉ மணிமேகலை

அஙு பாடகத் தாமரைச சீறடி பணிநது
தேமரு கொங்கையிற் குஙகும மெழுதி
அஙகையிற றுறுமலா சுரிகுழற சூடடி
நறுமுகை யமிழ்துறாஉங திருநகை யருநதி

மதிமுகக கருஙகட செஙகடை கலககக
௬௦ கருபபு விலலி யருபபுககணை தூவத
தருககிய காமக் களளாட டிகழநது
தூவறத துறதத னனறெனச சாறறித
தெளிநத நாதனென செவிமுத லிட்டவித
தேத மினரு யினறு விளைநதது
௬௫ மணிமே கலைதான காரண மாகவென்
றணிமணி நீணமுடி யரசன கூற
மனமவே ருயினன மனனென மநதிரி

அ௫ பாடகம - ஒருவகைக காலணி

அ௬ குஙகுமம - குஙகுமச சாநது

அ௭ அஙகையின - அகஙகையினலே துறுமலா - நெருஙகியமலர் அஙகையிற சூடடி

அஅ

௬௦.

முகை - அரும்பு. நறுமுகைபோலுந திருநகை
கருபபுவிலலி - மனமதன அருபபுககணை - மொட்டருமலாகிய அமபு விலலி கணையைததூவ

௬௧ காமககளளாடடு - காமமாகிய களளையுணடு விளையாடும விளை யாட்டு மணி ௨௨ ௨௦; "காமக களளாட டடஙகினா மயஙக" (சிலப் ௨௨ க௨௭)

அ௨ - ௬௧ 'நாடகஙகணடு' எனபது முதலியன காமககளளாட்டிறகு அடை.

கூஉ தூவறததிறததல - பறறுககோட்டறததுறததல

, கலி ககஅ

கூரு நாதன - தருமசாவகன. முதல - இடம

விதது - அவன கூறிய

உபதேசமொழி கூச ஏதமின்ருய - குறறமிலலாமல.

கூசு. நீணமுடி - தொனறுதொட்டுவநதமுடி, குலததின் பெருமை கூறியவாறு, "நெடுமுடிக குருசில" (சீவக உசுச.) அரசன் - புணணிய ராசன

கூரு - சு. விதது, மணிமேகலை காரணமாக இனறு விளைநததெனறு அரசன கூற

எஎ - கூசு அரசன், துயரெயதி நினைநது இரஙகிச் சாறறிக கூற

கூஎ. மன - அரசன

மேலவருவன, சனமிததிரனெனனும மநதிரி கூறறு.

(பி - ம்) அரு. 'சிறடிபிடித்து' அஅ 'அமிழதாறு திருநகை' கூo 'கருபபுவிலஙகன்' கூஉ 'துவாததுறததல'

,

உ௫.—ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை உ௮௬

சனமித் திரனவன் ருெடொழு தேததி

எஙகோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி
நுங்கோ னுனனைப பெறுவதன் முன்னாட்
பனனீ ராணடிப பதிகெழு நன்னாடு
மனனுயிா மடிய மழைவளங் கரநதீங
கினமுள குழவிக கிரங்கா ளாகித
தானறனி தினனுந தகைமைய தாயது
காயவெங கோடையிற காாதோன் றியதெனா
நீதோன றினையே நிரைததா ரணணல்
தோன்றிய பின்னாத தோனறிய வுயிாகட்கு
வானம பொய்யாது மணவளம பிழையா
தூனுடை யுயிாக ளுறுபசி யறியா
நீயொழி காலை நினனா டெல்லாம
தாயொழி குழவி போலக கூஉம
துயாகிலை யுலகங காததலின் றிநீ
உயாநிலை யுலகம வேட டனை யாயின
இறுதி யுயிாக ளெயதவு மிறைவ
பெறுதி விருமபினை யாகுவை யனறே

கக. கேணமதி - கேள , மதி முனனிலையசை

கOO. நுஙகோன - பூமிசநதிரன

கOக. இபபதிகெழுநனனாடு - இநநகரததினையுடைய நலலசாவகநாடு.

௧0௨. கரந்து - மறைந்து ௧0௪ - ௨ மணி. ௧௪ ௫௫ - ௬.

௧0௬. ஈன்றுள - தாய. ௧0௪ - ௪. நாடு தலைமையதாயது.

௧0௬ - ௪ "தந்தையை மக்கள் முகம்பா ராமல, வெந்த சாகம வெவ்வே றருந்தி" (தமிழ்நா ௧௮)

௧0௮ பிழையாது - தப்பாமல். ௧0௯ உயிர்கள் அறியா

௧௧0 ஒழிகாலை - நீங்கியபொழுது

௧௧௧ கூடும - கூப்பிடும, முறறு

௧௧0 - ௧௧ "தாயி றூவாக் குழவி போல, வோவாது கூடும" (புறநா ௪), மணி ௨௫ ௨௬௬ - ள

௧௧௬. உயர்நிலையுலகம - முததியுலகம, "உயர்நிலையுலகமுஞ சிறிது" (நறுந் ௬௬௧ ௨) வேட்டனை யாயின - விருமபினையாயின.

௧௧௪ இறுதி - மரணம உயிர்கள் இறுதியெயதவும

௧௧௫ பெறுதி - இலாபம்

௧௧௬ - ௫ வேட்டனையாயின விருமபினையாகுவை

(பி - ம்.) ௧00. 'துஙகோனினனை' ௧0௨ - ௬ 'வளஙகரநத, தீன்றுள' ௧௧௨ 'காககவொன்றுநீ' ௧௧௪ 'இறுதியுலகமெயதவு மிறைவன'

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோமபும
மன்னுயிா முதலவ னறமுமீ தன்றால
மதிமா ரோாநதனை மனனவ வென்றே
முதுமொழி கூற முதலவன் கேட்டு
கஉ௦ மணிபல் லவமவலங் கொளவதற கெழுநத
தணியா வேட்கை தணிததற கரிதால
அரசு முரிமையு மகநகாச சுறறமும
ஒருமதி யெலலை காததனின கடனெனக்
கலஞசெய கமமியா வருகெனக கூஉய
கஉ௫ இலஙகுநீாப புணரி யெறிகரை யெயதி
வஙக மேறினன் மணிபல லவததிடைத்
தஙகா தககலஞ சென்றுசாாந திறுததலும
புரைதீா காட்சிப பூஙகொடி பொருநதி
அரைசன கலமென றகமகிழ வெயதிக
கஙூ௦ காவலன றனனொடுங கடறறிரை யுலாவும
தேமலாச சோலைத தீவகம வலஞசெயது

ககசு தனனுயிாககு - தன உயிா வருநதுதறகு ஓமபும-பாதுகாககும.

ககஎ மனனுயிா முதலவன - புததன அறம-காருணியம ஈது - நீ துறநது முததியடைதறகெணணியது

ஈது முதலவனது அறமுமனறு

கககூ - எ புததனை, 'பாதுககதுககி' (நீலகேசி) எனறு கூறியிருதத தல காண்க

ககஅ. மதி மாறோரநதனையெனறுன, பிறவுயிாகளின வருததததை நீககககருதாது தனபயனைக கருதித துறததறகு எணணினமையால

ககக முதுமொழி-அறிவுவாயநத மொழி. முதலவன-புணணியராசன

கூஎ - ககக. சனமிததிரன், மன மனமவேறுயினனெனறு தொழுது எததி முதுமொழி கூற

கஉகூ மதி - மாதம

கஉச கலஞசெயகமமியா - கபபலில தொழிலசெயவோா, " கலம புணர் கமமியா " (மணி எ · எO) கஉரு புணரி - கடல

கககூ - உகூ. முதலவன அமமொழியைக கேட்டு நாததல நினகடனெனக கூறிக கூஉய் எயதி எறினனெனக

கஉஎ தஙகாது - இடையே தஙகாமல இறுததலும் - தஙசலும

கஉஅ. புரை - குறறம, காட்சி - அறிவு பூஙகொடி - மணிமேகலை.

கஙO - ஙக காவலனறனனெடுமை வலஞசெயது

உரு.-ஆபுத்திரனேடுமணிபல்லவமடைந்த காதை உ௫ரு

பெருமகன் காணுய் பிறப்புணா விகரும
தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட
வலஙகொண் டேததினன் மன்னவன்
மனனவற ககூரு குலநத பிறவியை யுயர்மணிப
பீடிகை
கையகத தெடுததுக காண்போா முகததை
மையறு மணடிலம போலக காடட
எனபிறப பறிநதே னெனனிடா தீாநதேன்
தெனறமிழ் மதுரைச செழுஙகலைப பாவாய்
கச௦ மாரி நடுநாள வயிறுகாய பசியால
ஆரிரு ளஞசா தமபல மணைநதாங
கிரநதூண் வாழககை யெனபால வநதோாக
கருநதூண காணு தழுஙகுவேன கையில
நாடுவறங கூரினுமிவ வோடுவறங கூரா
கச௫ தேடா வழிய லெழுநதிது கொளகென
அமுத சுரபி யஙகையிற றநதெனை

பவமறு விதத வாஞோ பாவாய
உணாவிற ரோனறி புரைபபொரு

ளுணா ததும

கடூ உ பெருமகன - அரசன, அணமைவிளி

கஉஅ - கடூ பூஙகொடி பொருநதி மகிழ்வெயதி வலஞசெய்து காட்ட
கடூரு உலநதபிறவி - போனபிறபபில நிகழ்நத செயதியை

கடூஎ மையறுமணடிலம - குறறமறற கணணடி,
டிலம" (கலி உரு.)

" வயககுறுமண்

கடூரு - எ. மணடிலமபோலப பீடிகை உலநத

பிறவியைக காட்ட.

மேலவருவன, பழமபிறபபுணாநத புணணியராசன

கூற்று

கடூகூ

கசா0

தமிழ்மதுரை சிறு ார் ஸ் கூகூ - எ கலே - விதைத
மாரிநடுநாள - மழையையுடைய நளளிரவில

கசாஉ. இராநதுணஞுமுணவையே வாழககைப
எனபாலவநதோா பொருட்டு.

பொருளாகவுடைய

கசரு அழுஙகுவேன - வருநதுவேன , பெயா
கசச - ரு மணி கச கஉ - ரு.
கசசு அஙகையின - அழகிய கையினுல.
கசஎ, பவம - கருமக கூட்டம
கருக - சஎ இவவடிகளிற கூறபபட்டுள்ள சரிததிர ததை, இந்நூலில
கச - ஆம காதை, ரு - ஆம் அடி முதலியவற்ருல உணாக
கசஅ உரைபபொருள - சொற்பொருள,
(பி - ம்) கருஅ - கூ 'எனனிடா தீாதத, தென்'
வேன்' கசகு 'ஏடாபரியல'
கசரு 'காணுதமு

உ அசு மணிமேகலை

மணிதிக ழவிரொளி மடநதை நினனடி
கருo தேவ ராயினும பிரம ராயினும
நாமாசு கழூஉ நலஙகிளா திருநதடி
பிறந்த பிறவிகள் பேணுத லலல து
மறநது வாழேன மடநதையென றேததி
மன்ன வன மணிமே கலையுட னெழுந து
கருரு தென்மேற் காகச சென் று திரையுலாம
கோமுகி யெனனும் பொயகையின
கரையோர்

தூமலாப புனலைத துறைநிழ லிருபப
ஆபுத திரனே டாயிழை யிருந்தது
காவற றெயவதங கண்டுவந தெயதி
கஅ௦ அருநதுயிா மருநதுமுன் னஙகையிற
கொண்டு
பெருநதுயா தீாததவப பெரியோய வநதனை
அநநா ணின்னை யயாததுப போயினா
பின்னுள வநதுநின் பெறறிமை நோககி

கசக மணி - பளிஙகு, "மணிமரு டெணணீா" (மலைபடு உ௫௦); முததுமாம
கருக
கருஉ
நா மாசு - நாககுறறம கழூஉம - போககும
பிறவிகள - பிறவிகளதோறும பேணுதல - உடகொணடு வழி
படுதல கரு௩ மடநதை விளி
கசக - ௫௩ நினனடிகளைப பிறவிகளதோறும
பேணுதலலலது மற வேன.
கருரு உலாம - உலாவும. கரு௬. கரை - கரையில
கரு௩ - எ மனனவன எதநி எழுநது செனறு
கரையில நிழலில இருபபவெனக
கருக தெயவதம - தீவதிலகை
கஅ௦ 'அருநதுயிா மருநது' எனபது முதலியன,
தீவதிலகை புண ணியராசனை நோககிக கூறும கூறறு

உயிர்மருந்து - சோறு

கசுக பெருந்துயர் - பசித்துயர் வந்தனை - வந்தாய

கசுஉ அந்நாள் - போனபிறப்பில

மதுரையிலிருந்து கப்பலவழியே வந்து இத்தீவத்தை அடைந்த அந்நாளில அயாந்து-மறந்து போயினா: பெயா.

கசுரு பெற்றிமை - தன்மை, என்றது, "உணணு நோனபோடுயிா பதிப பெயாததமை" (மணி கசு கூ)

(பி - ம்) கடுக 'நாமுறைபுகழ்நத நலந்திகழதிருநதடி' கடுஅ. 'ஆயிழைதன்னைக' கசுO 'மருநதுனனஙகையிற' கசுக. 'வருநதுயிா நீக கிய மறவோன'

உரு.-ஆபுத்திரனேடுமணிபல்லவமடைந்த காதை-உஅள

நின்குறி யிருந்து தமமுயிா நீததோா
கசுரு ஒன்பது செட்டிக ளுடலென் பிவைகாண்
ஆஙகவ ரிடவுண டவருடன வநதோா
ஏஙகிமெய் வைததோ ரென்பு மிவைகாண்
ஊா திரை தொகுதத வுயாமணல புதைபப
வாயமலாப புனனை யணிநிழற கீழால
களO அன்புடை யாருயி ரரசற கருளிய
எனபுடை யாககை யிருநதது காணாய்
நினனுயிா கொனறாய நின்னுயிாக கிரஙகிப

பினனுள வநத பிறருயிா கொன்றுய
கொலைவ னலலேயோ கொறறவ னுயிரை
களறு பலாதொழு பாததிரங கையி னேநதிய
மடவர னலலாய நின்றன மாநகா
கடல்வயிறு புககது காரணங கேளாய

கஅ௪ நினகுறியிருநது - நீ இறநதவிடதது உணணோனபுடனிருநது, குறி - இடம

கஅ௬ ஆஙகவரிடவுணடு - அவவொனபது செட்டிகளும் உணவளிகக உணடு.

கஅ௭ மெயவைததோா - உயிாநீஙகினோா, மணி ௬ ககூக.

கஅ௮ ஊாதிரை தொகுதத - பரநத அலைகள திரட்டிய

கஅ௯ ஆயமலா - அழகியமலா கீழால - கீழிடததே, உருபு மயக்கம்.

கள௦ அனபையுடைய அரியவுயிரை உனககுக கொடுதத. ஆருயி ரெனறது, ஈணடு விஞஞானஸகநததை களக காணுய - பாராய.

கஅ௮ - எக. புதைபபக கீழால யாககையிருநதது காணுயெனக

கள௦ - எக இவவடிகளோடு, " அனபோ டியைநத வழககெனப வாரு யிரக, கெனபோ டியைநத தொடாபு"

(குறள், எரு) எனபது ஒப்புநோககறபாலது

களச கொலைவன - கொலலுதலைச செயபவன,
"கொலைவன் யார கொலோ கொலைவன மற்றிவன"
(புறநா கஙிஉ)

களஉ - ச 'நின்னுயிர கொனருய' என்பது
முதலியன வஞசப புகழசசி

களஙி 'பலாதொழுபாததிரம' எனபது
முதலியன தீவதிலகை மணிமேகலையை நோக்கிக
கூறுஙகூற்று

களசு நகா - காவிரிபபூமபட்டினம
களசு - எ நகா கடலில அழுநதிறறு

(பி. ம்) கசுசு 'ஆங்கவா மடவாரவருடன்வநதோா' கசுஅ யீட்டிய வுயிாமணல' களசு 'மடவரலாய'

'ஊதை

உஅஅ மணிமேகலை

நாக நன்னு டாள்வோன றன்மகள்
பீலிவளை யென்பாள பெணடிரின
மிக்கோள்

கஅ௦ பனிபபகை வானவன் வழியிற ஞேன் றிய
புனிறறிளங் குழவியொடு பூங்கொடி பொருந்தியித்
தீவகம வலஞசெயது தேவர்கோ னிட்ட
மாபெருமபீடிகை வலஙகொண
டேததுழிக்
கமபளச செட்டி கலமவந திறுபப
கஅ௫ அங்கவன பாற்சென் றவன்றிற மறிநது
கொறறவன மகனிவன் கொளகெனக
கொடுககலும
பெறற வுவகையன் பெருமகிழ வெயதிப
பழுதில காடசிப பைநதொடி புதல்வனை த
தொழுதனன வாஙகித துறைபிறக்
கொழியக
கசு௦ கலங்கொண்டு பெயாநத வனறே காரிருள
இலஙகுநீ ரடைகரை யககலங கெட்டது
கெடுகல மாககள புதலவனைக கெடுத,ா து
வடிவேற கிளளி மனனறுக குரைபப

கஎஅ நாகநனனாடாளவோன - வளைவணன
கஅ௦ பனிபபகைவானவன - சூரியன.
வழி - பரமபரை

கஅக பூஙகொடி - பீலிவளை

கஅ0 - அக பூஙகொடி பொருநதியதனை இநநால, உச - ஆம காதை, உக - ஆம அடி முதலியவற்றாலுணாக

கஅக - உ இதநீவ நமெனறது மணிபலலவததை

கஅங பீடிகை - புததபீடிகை எததுழி - துகிககுமபொழுது

களஅ - அங மகள எனபாள மிககோள பூஙகொடி குழவியொடு பொருநதி வலஞசெயது வலஙகொணடு எததுழியெனக.

கஅச இறுபப - தஙக

[தலை

கஅரு அவனதிறம - அவன காவிரிபபூமபட்டினததிறகுச செலலு

கஅசு கொடுததலும - பீலிவளை கொடுததலும.

கஅஎ தொழுதனனவாஙகி - தொழுதுவாஙகி, பிறகு ஒழிய - பினனொழிய.

மணி. கரு. உ0

ககூ0 இருள - இருளில ககூஉ கெடுததது - இழநதசெயதியை.

(பி - ம்) களஎ ' உகவையன ' கஅஅ '

தொழுதனன வணஙகி ' கக௦. 'கொணடுபோயவனன்றே '
ககஉ 'கெடுததமாககள புதலவனைக கெடுதது' உ௫.

ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்த காதை
உ-அகூ

மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொருஅன்
நன்மணி யிழநத நாகம போனறு
கானலுங கடலுங கரையுந தோவுழி
வானவன விழாககோண மாநக
ரொழிநதது
மணிமே கலாதெயவ மற்றது பொருஅள
அணிநகா தன்னை யலைகடல கொளகென
விட்டனள் சாபம பட்டது திதுவாற
கடவுண மாநகா கடலகொளப பெயாநத
வடிவேற றடககை வானவன போல
விரிதிரை வநது வியனகா விழுஙக
ஒருதனி போயின னுலக மனனவன
அருநதவன றனனுட னாயிழை தாயரும
வருநதா தேகி வஞசியுட புககனா
பரபபுநீாப பெளவம பலாதொழக
காபபோள

உரைததன கேடக வுறுகுவை யாயினின
மன னுயிா முதலவனே மணிமே

கலாதெய்வம

கக௯ உறறது

பொருஅன - உணடான துனபததைப பொருளுகி.

ககூ. மணி எ. கஙக கக௬ தோவுழி

-தேருமிடதது

கக௭ வானவன் விழாககோள -

இநதிரவிழாவெடுததலே.

கக௬ - எ. தோவுழி ஒழிநதது

உ00 பட்டது - உணடான செயதி

உ0௪ ஒருதனி - துணேயினறி மன்னவன -

நெடுமுடிககிள்ளி

உ0ரு அருநதவன - அறவணவடிகள.

எனறது மாதவியையும சுதமதியையும.

ஆயிழைதாயா - உன தாயா ,

உ0௭ பெளவம - கடல காபபோள -

மணிமேகலாதெயவம பலா தொழப பெளவததைக

காபபோளெனக

உ0அ உரைததன - சொலலபபடடன , முறறு

உ0௭ - அ மேறகூறிய செயதிகள காபபோளால

எனககு உரைககப படடனவெனக இனி, ‘ உரைததன ’ எனபதைப பெயராககி, ‘கேடக வுறுவையாயின’ எனபதனேடு கூடடிபபொருளுரைபபினும பொருநதும

உ0அ - கூ நினமனனுயிா முதலவனெனறது படடாளொரு வணிகனை கோவலன மரபில முற

(பி - ம்) ககூச - க ‘மனனது தெயவமறறது பொருஅளகனகா தனை’ ககூசு ‘கானலும் பொழிலும’ உ00 ‘விடடது சாபம’ உ0ச - ரு ‘போயினளருநதவன றனனுடன’ உ0சு ‘புககனள’ உ0எ. ‘பலா கொளக காபபாள’

37

முன்னா ளெடுத்தது மநநா ளாங்கவன்
அறவர சாண்டது மறவணன் றன்பால்
மறுபிறப பாட்டி வளுசியுட் கேட்பையென்
றநதரத தீவகத தருநதெய்வம போயபின
மன்னவ னிரஙகி மணிமேகலையுடன்
துன்னிய தூமண லகழத தோன்றி
ஊன்பிணி யவிழவு முடலென் பொடுங்கித

தான்பிணி யவிழாத தகைமைய தாகி
வெணசுதை வேயநதவ ணிருககையி
னிருநத
பணபுகொள யாககையின் படிவ நோககி
மனனவன மயங்க மணிமே கலையெழுந
தெனனுற றனையோ விலஙகிகழ்த தாரோய்
நின்னு டைைநதியா னின்னையீங
கழைததது
மன்னு நின்றன மறுபிறப புணாதகி
அநதாத தீவினு மகனபெருந தீவினும
நினபெயா் நிறுதத நீணில மாளும

உ௧௰. முனனுள மரககலமுடைநத அககாலததில

உ௧௧. அறவரசாணடது-புணணியதானஞசெயதது,
மணி உ௧· உஎ

உ௧௩ தெயவம - தீவதிலகை

இனி, மணலைததோணடித தன்பழைய
உடமபைககணடு புணணிய ராசன வருநததலும
மணிமேகலை அவனைததேற்றுதலும கூறபபடும

உ௧ரு தூ - தூயமை அகழ - தோண்ட

உ௧௬ ஊனபிணியவிழவும - தசையினபிணிபபு
நீஙகவும

உ௧எ தானெனறது யாககையை பிணியவிழா -
கடடவிழாத

உகஅ வெளளிய சுணணசசாநதால வேயபபடடு அவவிடதது இருத் தல போல இருநத.

உகக படிவம - வடிவம உஉஉ ஈஙகு - இததீவததிறகு

உஉரு மறுபிறபபு - பழமபிறபபு

உஉச அநதரததீவினும - இரணடாயிரம சிறுதீவுகளிலும அகன பெருநதீவினும - நானகு பெருநதீவுகளிலும, மணி சு ‧ தகடு - சு

உஉடு பெயா - புகழ

உஉஉ - டு நினனையீஙகழைததது உணாததி நிறுததற்பொருட்டே யெனக

(பி - ம்) உகக 'ஆஙகவன றனனே' உகஉ 'கேட்குவை' உகூ 'மனனவன வணஙகி' உகச - டு 'உடனுறனுனனியது வாமணலகழத தோனறின' உகஎ 'தகைமைததாகி' உகஅ 'வேநதவரிருககை' உககூ 'கொளாககை' உஉச 'அநதா தீவின'

உடு.—ஆபுத்திரனேடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை

உகூகி

அரசர் தாமே யருளறம பூண்டால்
பொருளு முண்டோ பிறபுரை தீாதகற்
கறமெனப படுவ தியாதெனக் கேடபின்
மறவா திதுகேண மனனுயிாக கெலலாம
உஙo உணடியு முடையு முறையுளு மலலது
கணட திலலெனக காவல னுரைககும
என்னுட் டாயினும பிறாநாட டாயினும
நனனுத லுரைதத நலலறஞ செய்கேன
எனபிறப புணாததி யென்னைநீ
படைததனை
உஙரு நினறிற நீஙக லாறறேன யானெனப
புனகண பொளளனீ போநததற்
கிரஙகிநின
மனபெரு நனனுடு வாயெடுத தழைககும

உஉஎ உலகததிற் குறறநதீாததறகுப
பொருளேயிராது, எலலா வுயிா களும
குறறமறறனவாமெனறபடி பிற இடைசசொல புரை - குற்றம்
உஉகூ - எ இவ்வடிகளினபொருள,
'மனனவனெபபடி மனனுயிரப படி' எனனும
பழமொழியின பொருளை விளககிறது.
உஙo உணடி முதலியவறறையலலாமல

உறையுள் - இருபபிடம,

“பகுததுணடு பலவுயி ரோமபுத லூலோா, தொகுததவ றறு ளெலலாந தலே” (குறள், ௩௨௨), “உணடி யுறையு ளுடுகைகை யிவையீநதா” (ஏலாதி ௧)

உ௩௧ கணடதிலலென - கணடதிலலையென று

சொலல

உ௨அ - ௩௧ அறமெனபபடுவது எலலாவுயிாகடகும

உணடி முதலிய வறறையீ தலையனறி வேறு

கணடதிலலையென று மணிமேகலை சொலல, உணடி

முதலியவறறை ஈதலே அறமெனறபடி

உ௩௨ ஆயினும எணணிடைசசொல

உ௩௩ நனனுதல உரைதத - நீ சொலலிய

செயகேன - செயவேன

உ௩௪ எனபிறபபு உணாததி - எனபழமபிறபபை அறிவிதது பழம பிறபபுணாநதது, நலலறம பூணுதறகுரிய விசேடவுணாவினனுதறகுக காரண மாயிருநததுபறறி, ‘எனனைநீ படைததனை’ எனறுன இது, “நானவன றன மகள” (சிலப் உ௧ ‘தெனனவன்’) எனறுற போனறது

உ௩௫ நினனிடததினினறும பிரியும வனமை

யிலலேனெனறு அர சன சொலல

உ௩௬ புனகண கொளளல நீ - நீ துனபங்கொளளாதே, போநததறகு இரங்கி - நீ இஙகுவநததறகு வருநதி

உ௩௭ நாடு உன்னையழைககும

உ௩௬-௭ மணி உரி ௧௪௦ - ௧௧

(பி - ம்.) ௨௨௭ ‘உணடோபுரைதீாதறகென’

௨௨அ, ‘கேட்ப’ ௨௩௦ ‘உணடியுமுறறியு

முறையுளுமவலலது’

வங்கத் தேகுதி வஞ்சியுட செலவனென்
றந்தரத் தெழுந்தன ளணியிழை தானென்.

உரு—ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை முற்றிற்று.

உகூஅ எகுதி - போவாய

உகூக. அந்தரத்து - ஆகாயத்தில அணியிழை - மணிமேகலை

க - உகூக அரசன, புகுந்து வணங்கிக்கேட்டு, 'இவள யார' என்னக கஞ்சுகன, 'ஈஙகுவந்தனள' எனறலும, 'இளங்கொடி, வருவாய' என்று புகன்று எழுந்து இருந்து போகி வலங்கொண்டு பீடிகையைக காணடலும, அதனைத்தொழுது அவள வலங்கொள்ள, அப்பீடிகை உணாத்த, பணிந்து, 'போன்றது' என்று ஏத்தி வலங்கொண்டு இன்னணமாக, இறைவனும விட்டுப் புகக்கேட்டு எயதி நினைந்து கள்ளாட்டிகழ்ந்து சாற்றி, 'விளங்ந்தது' என்று கூற, மந்திரி சனமித்திரன, தொழுதேத்தி, 'மன்னவ, மதிமா ரோரந்தனை' என்று

முதுமொழிகூற, முதலவன கேட்டு, ‘ காததல நின கடன ’ எனறு கூறிக கூஉயக கரையெயதி ஏறினன, அககலம சென்று சாரநதிருததலும, பூஙகொடி, பொருநதி மகிழவெயதி வலஞ்செயது, ‘ பீடிகை இது ’ எனக காடட, மனனவன வலஙகொணடு ஏததினன, அவனுககுப பீடிகை பிறவியைக காடட, மனனவன, ‘ மறநதுவாழேன ’ எனறு ஏததி மணிமேகலையுடன எழுநது சென்று இருபப, தெயவதம கணடு வநதெயதி, ‘ பெரியோய, வநதனை, உடலெனபு இவைகாண, எனபுமிவைகாண, காணுய, கொனருய, கொனருயாயினை மடவரனலலாய, நகா கடல வயிறு புககது, காரணஙகேளாய, மணிமேகலா தெயவம சாபமிடடனள, இதுபடடது, உலகமனனவன போயினன, தாயரும புககனா, கேடக உறுகுவையாயின, வஞ்சியுட கேடபை ’ எனறு தெயவம போயபின, மனன வன இரஙகிப படிவம நோககி மயஙக, மணிமேகலை எழுநது, ‘ கணடது இல ’ என, காவலன உரைககும, அஙஙனம உரைபபவன, ‘ நீஙகலாறறேன யான ’ என, அணியிழை, ‘ எகுதி, செலவன ’ எனறு எழுநதனளென வினை முடிவு செயக

இருபத்தாருவது

வஞ்சிமாநகர்புக்க காதை

[இருபத்தாறுவது மணிமேகலை
கண்ணகிகோட்டமடைந்து
வஞ்சிமாநகா புக்கபாட்டு]

அணியிழை யநதர மாறு வெழுநது
தணியாக காதற் றாய்கண் ணகியையும
கொடைகெழு தாதை கோவலன
றனனையும
கடவு ளெழுதிய படிமங காணிய
௫ வேடகை துரபபக கோடடம புகுநது
வணஙகி நினறு குணமபல வேததி
அறபுககட னிலலாது நறறவம படராது
கறபுககடன பூணடு நுஙகடன முடிதத

க அணியிழை - மணிமேகலை

உ தணியா - குறையாத தாயகணணகி - தாயாகிய கணணகி

௩ கொடைகெழுதாதை கோவலன - ஈதல பொருநதிய தாதையாகிய கோவலன, கோவலன கொடையிற சிறநதவனெனபது,

கீரிபபிளளையை

அறியாது கொனறு கணவனுல நீபபுணட

பாாபபனியின கொலைபபாவம

நீஙகுதறகுத தருமாசனததோருரைதத நூல வழியே

தானஞசெயது அப

பாாபபனியைக கணவனேடு கூடடிப பாதுகாததாளெனறறெருடககததுச சரிததிரஙகளால நனகு புலபபடும, இதனை, சிலப்பதிகாரததிற காணக, கஙு ஙச - எஙு

ச (இமயமலைசசிலையால) தெயவமாகப பணணிய

வடிவததைதத தரி

சிததறபொருடடு, "கைவினை முறறிய தெயவப படிமததது" (உஅ எனச சிலப்பதிகாரத்து வநதிருததல காணக

உஉஅ)

ஞ வேடகை தரபப - ஆசைசெலுததுதலால

கோடடம - கோயில, இது சேரன செஙகுடடுவனுற

கடடுவிககபபடடது

எ. 'அறபுககடன' எனபது முதலியன

மணிமேகலை கூறறு அற புககடன - காதலனிறபப

உடனிறததலும தீபபாயதலும நறறவம படா தல -

நலல தவவழியிற சேறல, அஃதாவது கைமமை

நோனபை நோறறு உடமபை வருததுதல

அ கறபுககடன பூணடு - கறபைககடனுக மேறகொணடு, "கற்புக் கடம் பூணட விததெயவ மலலது, பொறபுடைத தெயவம யாஙகணடில மால".

(பி - ம்) ச 'படிவஙகாணிய' ஞ '

கோட்டமபுகக ' எ - அ 'நிலலா வறறவஞ-சிறகக்க
கறபுககடமபூண்டு'

தருளல் வேண்டுமென் றழுதுமுன் னிற்ப
ஒருபெரும பததினிக் கடவுளாங குரைபபோள்
எமமிறைக் குறற விடுக்கண் பொருது
வெமமையின் மதுரை வெவவழற் படுநாள்
மதுரா பதியெனு மாபெருந தெய்வம
இதுநீ முன்செய் வினையின் பயனாற் கரு
காசில பூமபொழிற் கலிஙகநன் னாட்டுத

(சிலப் கரு கசாா-ச) எனவும், " கற்புக்கடம்
பின்போநத, பொறறொடி நஙகைககுத தோழிநான
பூண்டு காதலன்
கணடா " (சிலப்
உக·'தற்பயநதாள') எனவும கணணகியை முறையே கவுநதியடிகளும
அடிததோழியும சிறபபிததுப பாராட்டியிருததல காணக கணணகி கறபை
மறககறபெனறும சீறியகறபெனறுங கூறுவா
நுமகடன முடிததது - உம முடைய கடனை
நிறைவேறறியது, எனறது இஙகே மதுரையை அழற
படுததிச சிதைததுப பதினனகாம் நாளிற கோவலனைச

சென்று கூடியதை உணர்த்திற்று.

எ - அ இவ்வடிகளின் கருத்து இன்னதாதலே, " காதல ரிறப்பிற்கணை

யெரி பொத்தி, ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத்த டங்கா, தின்னுயிரீவ ரீயா ராயின், னன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புகுவர், நளியெரி புகாஅ ராயி

னன்பரோ, டுடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர், பத்தினிப் பெண் டிர் . மாபெரும் பத்தினி "

(உ சஉ- ௬௫) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தலாலுணர்க

க - கூ அணியிழை எழுந்து புகுந்து வணங்கி நின்று எதிரி அருளல் வேண்டுமென்று அழுது நிற்பவெனக்.

கO பத்தினிக்கடவுள் - கண்ணகி

கக ' எம்மிறைக்கு ' என்பது முதலியன, பத்தினிக்கடவுளாகிய கண் ணகி வார்த்தை இறை - கோவலன் இடுக்கண் - துன்பம், இங்கே கொலே

கஉ வெம்மையின் -கோபத்தால் மதுரை - மதுரையை படுநாள - படுத்துமநாளில, விகாரம

கூ, மதுராபதியென்பது மதுரையம்பதியின் அதிதேவதையினது பெயர், " மதுரா பதியென்னு மாது " (சிலப் உஉ 'மாமகளும') " மாபெருங்கூடன் மதுரா பதியென்பேன " (சிலப். உகூ உஉ)

கச ' இதுநீ ' என்பது முதலியன, மதுராபதி

தனககுக கூறியதைதக கொணடு கூறும பததினிககடவுள வாாதததை வினை - தீவினை. பயன - பிரயோசனம இது பயன் ஆல அசை

கரு. காசு - குறறம

(பி - ம்) கூ. 'என்றெழுநதனனிறப', 'என றழுதனணிற்ப' கங-ச 'தெய்வத, மதுநீாசெயதவினை'

உசு.—வஞ்சிமாநகர்புக்க காதை

உகூரு

தாய மன்னவா வசுவுங் குமரனும்
சிங்க புரமுஞ் செழுநீாக கபிலையும
அங்காள் கின்றோ ரடற்செரு வுறுநாள்
மூவிரு காவத முன்னூா ரினறி
யாவரும வழஙகா விடததிற
பொருளவேட்டுப
பல்கலன் கொணடு பலரறி யாமல்
எல்வளை யாளோ டரிபுர மெய்திப
பண்டக கலமபகா சஙகமன றனனைக
கண்டனா கூறத தையனின் கணவன்
பாாததிபன் றெழிலசெயும பரத னென்னும

தீததொழி லாளன றெறறெனப பறறி
ஒறற னிவனென வுரைதது மனனறகுக
குறறமி லோனைக கொலைபுரிந திடடனன
ஆஙகவன மனைவி யழுதன ளரறறி

கக ஞாதியராகிய வசுவும் குமானும களா
கபிலை - கபிலபுரம

கசு - எ சிஙகபுரம வசுவுககும, கபிலை குமானுககும
உரிய நகரஙகள்.

கஅ ஆளகினறோ. பெயா நாள - நாளில.

கக மூவிருகாவதம - ஆறுகாதம முனனுநா -
முறபடுவோா, அணுகு பவருமாம

௨௦ வழஙகா - செலலாத வேட்டு - விருமபி

௨க கலன - ஆபரணம

௨௨. எலவளை - ஒளிபொருநதிய,
வளையையுடையாள, என்றது நீலி யை, அரிபுரம -
சிஙகபுரம

௨௩ பணடககலம - பொனனுலாகிய அணிகலம,
பணடம - பொன; பணடமும கலமுமாம, பணடம -
சாககு பகா சஙகமனறனை - விறகும சஙகமனெனனும
வணிகனை

௨ச தையல - விளி

௨ரு. பாாததிபனெனறது வசுவை

பாதனெனறது கோவலனதி பழமபிறபபிலுள்ள பெயா
உசு தெறறென - விரைவாக.
உஎ ஒறறன் - வேயதது அறிபவன மனனாகரு உரைததது
உகூ. மனைவி - நீலியெனபவள அழுது அாறறி
(பி - ம்.) கஎ 'செழிநீாககயிலேயும' உ0. 'இடததுபபொருள்' உஉ 'எரிபுரமெய்தி' உங. 'படைககலமபகா' உச. 'கணடவாகூறததைய லென' உஎ. 'உரைததுமனனவனுற'

ங0 ஏங்கிமெய பெயாபபோ ளிறுவரை யேறி
இடட சாபங் கடடிய தாகும
உமமை வினைவந துருததலொழி யாதெனும்
மெயமமைக கிளவி விளமபிய பின்னும
சீறறங கொணடு செழுஙகா சிதைததேன்
ஙரு மேறசெயநல வினையின விணணவாச சென்றேம
அவவினை யிறுதியி னடுசினப பாவம
எவவகை யானு மெய்துத லொழியா
துமப ரிலவழி யிமபரிற பலபிறப

பியாஙகணு பிருவினை யுய்ததுமைப போல
௪0 ீஙகரும பிறவிக கடலிடை நீநதிப
பிறந்து மிறந்து முழலவோம பினனா
மறந்து மனைமறு மகதநன ணுடடுக

---

௯0 மெயபெயாபபோள - உயிாவிடுவோள
இறுவரை - பெரியமலை, "இறுவரை யிவாவதோ
ரிலஙகெயிற றரியென" (சீவக க௮௯௯.)

௯க கடடியதாகும - பநதிததாகும

௯௨ உமமைவினை - பழவினை உருததல - தோனறுதல, "ஊழ
வினை யுருததுவந தூடடு மெனபதூஉம" (சிலப். பதி ௫எ), "ஒளிபபினு
மூழவினை யூடடாது கழியாது" (இறை
௯௩ கிளவி - சொல
சூ. ௨, உரை)

க௯ - ௯௯ மாபெருந தெயவம
விளமபியபினனுமெனக

கடு - ௯௯ இசசாபவரலாறு, "கடிபொழி லுடுதத கலிஙகநனனாட்டு,
வடிவேற றடககை, வசுவுங குமரனும, வழுவில சாபம, படடனிா"
(சிலப் ௨௯ க௯௮ - ௭0) எனறு கணணகிககு மதுராபதிதெயவங
கூறியதாக **இளங்கோவடிகள்** கூறியிருததலாலும
விளஙகவுணரபபடும.

௯௨ நகா - மதுரை

௯௩ விணணவாசசெனறேம - கணவனும யானும தேவராயச சென ரோம

௯௪ அவவினை - மேறசெய நலலவினை அடுசினபபாவம - மதுரையை யழிதத கோபததாலுணடான பாவம

௯௪ - ௭ பாவம எயதுதலொழியாது

௯௮. உமபா இலவழி - தேவருலகததில விடதது நலவினை நுகாசசியிலலாத

௯௮ - ௯ பல்பிறபபியாஙகணும - எலலாபபிறவியின கணணும வினையுயதது - இருவினைகளாற செலுததபபடடு இரு

௪௨. மகதனனுடடுகெகு - மகதநாடடுகெகு

(பி - ம்) ௯0 'மெயவைபபோள' ௯௧ 'சாபஙகிடடிய' ௯௨. 'கொணடுதிருநகா' ௯௪ - ௭ 'பாவை வெமபகை' ௪௧. 'உறழ்வோம பின்' ௪௨ 'மழைவருமநதநன'

உ௬.— வஞ்சிமாநகர்ப்புக்க காதை

உ௬ள

கொருபெருந் திலகமென் றுரவோ

ருரைக்கும்

கரவரும பெருமைக் கபிலையம் பதியின்
சரு அளபபரும பாரமிதை யளவின்று

நிறைத்துத்

துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றிப
போதி மூலம பொருநதிவந தருளித
தீதறு நால்வகை வாய்மையுந தெரிநது
பனனிரு சார்பின் பகுதித தோற்றமும
ருo அநநிலை யெல்லா மழிவுறு வகையும
இறறெண வியமபிக குற்றவீ டெய்தி

சரு திலகம் - மேலாதல். கபிலை இராசதானியாதலின், இஙஙனம் கூறபபட்டது

சச காவு - மறைததல். கபிலையம்பதி - கபிலநகர்; இது, கபில ரென்று பெயருளள ஒரு முனிவா தவஞ்செயதற்கு முன்னம் இடமாயிருந் ததுபற்றி இபபெயா பெறறதென்பா, கபிலவஸதுவெனவும வழஙகும்

சஞ பாரமிதை - உடம்பு நோவும உறுபபு நோவும பொருள் நோவும தானமுதல் ஞானமீறுகவுள்ள பததும் பூரித்தல் (மணி. உக : உசு), (க) தானபாரமிதை, (உ) சீலபாரமிதை, (ங) க்ஷமாபாரமிதை, (ச) வீரிய பாரமிதை, (ஞ) தியானபாரமிதை, (சு) பாஜ்ஞாபாரமிதை, (எ) உபாயபார மிதை, (அ) தயாபாரமிதை, (கூ) பலபாரமிதை, (கo) ஞானபாரமிதையென பன. இவை தசபாரமிதையெனவும் தசாபாரமெனவும வழஙகும; இதனை "தானஞசீ லமபொறை தகக தாய வீரியம், ஊன மிஃறி யானமே யுணாச சியோ பொயமு, மானமில் லருளினை வைததலே வலிம்மையு, ஞான மீரைம் பாரமிதை நாடுங்கா விவைகளும்" (நீல. மொககல. அஅ), "இன்பஞசால் பெரும்பார மீரைநது முடனின்றதது, ஙனகன நிலைபெறற நாதன" (நீல மொககல அஅ, சமய), "தானமே முதலாகத தசபார நிறைத்தருளி, ஊன மொன நிலலாமை யொழிவினறி யியறறினையே" (வீர யாபபு. கக, உதா ரணம்) என வருவனவறறாலுணாக அளவினறு - அளவிலலாமல.

சசு. புததஞாயிறு - புததனுகிய ஞாயிறு

சஎ போதி - அரசமரம, எனறது மகாபோதியை.

சஅ நாலவகைவாயமை - துகக முதலியன

சகூ. பனனிருசாாபு - பேதைமைமுதலிய துவாதச நிதானங்கள்.

ஞo. பனனிருசாாபின அழிவும

சகூ - ஞo "சாபிற் றோற்றமுஞ் சாாபறுத துயதியும்" (உஞ. ஞ) என்று முனபு வநதிருததல காணக

ஞக. இற்று - இததன்மைதது, இதனைத தோற்றதோடும் வகை யோடும் தனிததனியே கூட்டுக குற்றவீடெயதி - காமம்முதலிய குற்றங களினின்றும் விடுதல்பெற்று, "குற்றவீ டாாக மாதிக குணஙகளைக குறைதத லாகும்" (சிவ - சிந்தி. பரபககம, சௌததிராநதிகனமதம், சு.)

(பி - ம்) சச. 'கயிலையம்' சஞ. 'அளவின்று நிறைநது' சஎ. 'பொதிநதுவர்தருளி'

எண்ணருஞ் சக்கர வாள மெங்கணும்
அண்ண லறக்கதிர் விரிக்குங் காலைப்
பைந்தொடி தந்தை யுடனே பகவன்
இந்திர விகார மேழுமேத் துதலின்
துன்பக் கதியிற் றோற்றர வின்றி
அன்புறு மனத்தோ டவனறங் கேட்டுத்
துறவி யுள்ளந் தோன்றித் தொடரும்
பிறவி நீத்த பெற்றிய மாகுவம்
அந்திற மாயினு மநேக காலம்

---

௫௩. அண்ணல் - தலைமை. முன்பு புத்தனை ஞாயிறாக உருவகித்ததற்கேற்ப ஈண்டு அவனாலுபதேசிக்கப்படும் அறங்களைக் கதிராக உருவகஞ் செய்தார்.

௪௨-௫௩. மகதநாட்டிற் கபிலையம்பதியில் நிறைந்து தோன்றி வந்தருளித் தெரிந்து இயம்பி எய்தி விரிக்குங்காலையெனக்

௫௪. பைந்தொடி : முன்னிலைப்பெயர்.

௫௫. இந்திரவிகாரம் ஏழும் - இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்குகள் ஏழையும்; இவை காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ளவை, ஆகாயசாரிகளாகிய சாரணர் இருந்து பௌத்தாகமத்தின் பொருளை யாவர்க்கும் விளங்க உணர்த்துவதற்கு இடமாக இருப்பவை, இதனை, "பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி, அணிதிகழ் நீழ லறவோன் திருமொழி, அந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்றும், இந்திர விகார மேழுடன் போகி" (சிலப். ௧௦. ௧௧-௪) என்பதனாலுணர்க. ஏத்துதலின் - ஏத்திய புண்ணியத்தால், இதனால், கோவலனும் கண்ணகியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்தபொழுது இவற்றை ஏத்தி வழிபட்டார்களென்பது பெறப்பட்டது.

௬௬ துனபககதி - துனபததைசசெயயும இழிநதபிறபபு தோற நாவு - தோன்றுதல 'இனறி' எனறதனுல், நறகதியிறபிறததல் கூறப பட்டது

௬௭. அவனறம - அவன்செயயும தருமோபதேச மொழிகளை.

௬௫ - ௭. காலையிற கேட்டெனக

௬௮ துறவி - துறததல உளளததே துறவி தோனறியெனக,

"மாதவி துறவிககு" (உ ௯0) எனறு இநநூலில முனபு வநதிருததல காணக, திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரில், "அளவியை" எனனும ௯0 - ஆம செயயுளின விசேட வுரையில, 'துறவு துறவியென நினறுறபோல அளவு அளவியென நினறது' எனறு பேராசிரியர் எழுதியிருககினறனா

௬௯ பெற்றி - நிருவாணம்

௬௯ - ௯ எததுதவின், இன்றிக கேடடுத தோனறி நீதத பெற்றிய மாகுவமென்க.

(பி - ம்.) ௬௫ 'விரிகரும்போது' ௬௪ 'பைநதொடிததநதை' ௬௯ 'விகாரமேழுந துதிததலிற' ௬௭ 'அன்பறுமனததோபறறறம'

உ௯.—வஞ்சிமாநகர்புக்க காதை

உ௯௯

எததிறத தாாககு பிருததியுஞ செய்குவ
நறைகமழ கூநத னஙகை நீயும
முறைமையி னிநத மூநா ரகததே

அவவவா சமயத தறிபொருள கேட்டு
கூரு மெயவகை யினமை நினககே விளஙகிய
பினனாப பெரியோன பிடகநெறி கடவாய்
இன னறிவ வியலபெனத தாயெடுத
துரைததலு

கூக. இந்ததி - விததி
கூஉ 'நறைகமழகூநதல' எனபது
முதலியவறறால மணிமேகலைக குபபின நிரழவன
கூறுவாள
கூரு இநத மூதூரெனறது வஞசி நகரததை
கூரு. மெயவகையினமை - உணமையிலலாமை
கூகூ பெரியோன பிடகநெறி - புததன
அருளிசசெயத ஆகமஙகளின் வழியை. புதத தனம
சஙகமெனனும மூனறு மணிகளும யாதோ ரிடை
யூறுமினறி இருததறகு இடமாயக கூடைபோலுதலின,
பௌததாகமஙகள பிடகமெனப படடனவெனபா,
பிடகம - கூடை பிடகம வினயபிடகம, ஸூததிரபிடகம,
அபிதாமபிடகமென மூனறு வகைபபடும, இவறறைததிரி
பிடகமெனறும, பிடகததிரயமெனறும வழஙகுவா,
இவறறுள முதலாவது வினயபிடகம், விபஙகம கணடகம
பரிவாரபாடமென மூனறு வகைபபடும இவ றறுள,
விபஙகம பாராஜிகாதி பிரதமபாகமெனறும (இது
சஙகததி விருநது விலககுதறகுரிய குறறஙகளைக கூறுவது),
பிராயசசிததாதி துவிதீய பாகமெனறும (இது
பிராயசசிதததால நிவிாததிததறகுரிய குறறஙகளைக

கூறுவது) இரண்டு பகுதியுடைத்து, கண்டகம் மஹாவக்கம், க்ஷுல்லவக்க
மென இரண்டுபகுதியுடைத்து இரண்டாவது ஸூத்திரபிடகம் தீர்க்க
நிகாயம், மத்தியமநிகாயம், ஸம்யுக்த நிகாயம், அங்கோத்தரநிகாயம், க்ஷுத்தி
ரக நிகாயமென ஐந்து வகையினையுடைத்து, [நிகாயம் -கூட்டம்] இவற்றுள் க்ஷுத்திரக நிகாயம் க்ஷுத்திரகபாடம், தருமபதம், உதானம், இத்தி யுக்தம், ஸுத்திரநிபாதம், விமானவத்து, பிரேதவத்து, ஸ்தேரகாதை,
ஸ்தேரீகாதை (ஸ்தேரரென்றும், ஸ்தவிரரென்றும் உத்தம பிக்ஷுக்களுக்குப் பெயர்), ஜாதகம், நிர்த்தேசம், பிரதிஸம்பிதா மார்க்கம், அபதானம், புத்த வம்சம், சரியாபிடகமெனப் பதினைந்து பகுதியுடைத்து மூன்றாவது அபிதர்மபிடகம் தருமசங்கினி, விபங்கம், கதாவஸ்துப்பிரகரணம், புத்கலப் பிரஜ்ஞப்தி, தாதுகதை, யமகம், பிரஸ்தானப் பிரகரணமென ஏழு வகையினை யுடைத்து, "ஆத்தனேயெனத் தெளிந்தவ ணமர்ந்திருந் தவாக்குச, சூத்திரமிது வினயமு மிதுவிது பிறிதாம், சாத்திரமிவை மூன்றென வன்றவத் தோன்றல், பாத்துரைக்குந்தன பதப்பொருள் பலவகைப் பட்டவே" (நீல புத்த கறு)

௬௭ தாய் - கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுள்

(பி-ம்) ௬௮ 'இந்திரதத்தாக்கு' ௬௯ - ௬ 'விளங்கிப்பின்னர்ப் பெரியான'

மிளையள் வளையோ ளென்றனக்

இயாவரும்
விளைபொரு ளுரையா வேற்றுருக்
கொள்கென
எ0 மையறு சிறபபிற றெயவதந தநத
மநதிர மோதியோா மாதவன் வடிவாயத
தேவ குலமுந தெறறியும பள்ளியும
பூமலாப பொழிலும பொயகையு
மிடைநது
நறறவ முனிவருங் கற்றடங் கினரும
எரு நன்னெறி காணிய தொனனூற புலவரும
ஈங்கணும விளங்கிய வெயிறபுற
விருக்கையிற
செங்குட டுவனெனுஞ செஙகோல வே
நதன
பூததவ வஞசி பூவா வஞசியிற
போாதகொழிற றுனை குஞசிபிற ।ளைய

இனி, மணிமேகலை வேறறுருககொணடு வஞசிநகாததுளளே செலலு தல கூறபபடும

கூஅ - கூ மணி கO ' எகூ - அO
எO தெயவதம - மணிமேகலாதெயவம.
எக மநதிரம - வேறறுருவெயதுவிககும மநதிரம

எஉ குலம் - கோயில, “தேவகுலநிழல” (ஆ ௧ ௱ ௲ ௬௨) தெறறி - வேதிகை, திணணையுமாம பளளி - சாலை, “ ஒதுககின றிஙளிபணற புதுப பூம பளளி” (புறநா. ௬௬)

எ௬ மிடைநது - நெருஙகி எடு காணிய - கணட

எஉ - ௬ தேவகுலம முதலியன மிடைநது முனிவா முதலியோா எங கணும விளஙகிய இருககையெனக

எஎ. செஙகுடடுவன - சேரன, இவன இளஙகோவடிகளின யன், கணணகியின படிவததைப பிரதிடடிபபிதம்தான தமை

எஅ. பூததவஞசி - வஞசிமலா, பகைவா நாடடைக கொளள நினைநது போாசெயதறகு அவாமேற செலவோா அதறகு அறிகுறியாக அணிநது கொளவது, இது முதலுககேறற அடையமைதது நினறது பூவாவஞசி- வஞசிநகா, வெளிபபடை, இநநகரை வாடாவஞசி யெனறுங கூறுவா, “ பூவா வஞசியிற பூதத வஞ்சி, வாயவா ணெடுநதகை மணிமுடிக கணிநது” (உ௬ இ௦ - ௯௧) எனச சிலப்பதிகாரத்தும் வருதல காணக

எ௬ - அ இருககையினையுடைய பூவா வஞசியெனக

எக. தானை - சேனை குஞசி - குடுமி

எஅ - க பூவாவஞசியிற பூததவஞசியைத தானை யெனக குஞசியிறபுனைய

(பி - ம்) ௬அ ‘ எனறுநீயுணர ’ ௬௬ ‘வேணடுருக கொளகென ’ எஉ ‘ தெயவகுலனும ’ எஅ ‘ பூவாவஞசியிற பூததவஞசி ’ எக - அ௦ ‘ புனைநது நிலைாடெலலை ’

நிலநா டெல்லைதன் மலைநா டென்னக்
கைமமலைக களிறறினந தமமுண மயஙகத
தேரு மாவுஞ செறிகழன மறவரும்
காரமயஙகு கடலிற கலிகொளக கடைஇக
கஙகையம பேரயாற றடைகரைத தஙகி
வஙக நாவியி னதனவடக் கிழிநது
கனக விசயா முதறபல வேநதா
அனைவரை வெனறவ ரமபொன
முடிமிசைச
சிமைய மோஙகிய விமைய மாலவரைத
தெயவக கலலுந தனறிரு முடிமிசைச
செயபொன வாகையுஞ சோததிய சேரன

அக கையையுடைய மலைபோலுங களிறறினம மயஙக - கலகக.

அ௦ - அக மலைநாடென்று சொலலுமவண்ணம களிறறினஙகள் மயஙக வென., செலலும நெறிகளுள்ள நாடுகள யானைகளின மிகுதியால மலை நாடென்று சொலலபபட்டன

அரு கலிகொள - முழஙக கடைஇ - செலுததி

அ௱ நாளி - மாககலவிசேடம, இமமொழி மலைநாட்டில வழஙகுகின் றது வஙகநாவி, இருபெயரொட்டுப பணபுததொகை இழிநது - இறஙகி

அ௬ கனகவிசயா - கனகனும விசயனும, இவா ஆரியவரசா பல வேநதா - உததரன, விசிததிரன, உருததிரன, பைரவன, சிததிரன, சிங கன, தனுததரன, சிவேதன முதலியோா, இதனை, சிலப்பதிகாரம், உசு - ஆம காதை, கஅ௨ - ஆம அடி முதலியவறறிற காணக.

அள அனைவரைவென்று - எலலோரையுமவென்று, உமமை விகார வகையால தொககது அவரெனறது கனகவிசயரை

அஅ சிமையம - உசசி

அ௯ தெயவககல - பததினிககடவுளாகிய கணணகிவடிவம அமைதற்குரிய கல

௯௰ வாகை - வாகைமலா, பகைவரை வெனறோா வெனறதறகு அறிகுறியாக அணிநதுகொளளுவது, அரசா அமமலரைப பொனனுற செயது அணிநதுகொளளுதல இயலபாதலின, 'செயபொன்வாகை' என றா, "பொலநதோட்டுப பைநதுமபை" (௨௨) எனவும, "பொலநதுமபை" (௯௭) எனவும புறநானூற்றிற் கூறியிருததல காணக

அள - ௯௰ அவா முடிமிசைக கலலும தன முடிமிசை வாகையுஞ் சேரததிய சேரனென இயைகக

எ௯ - ௯௰ புனைய மயஙகக கவிகொளக கடைஇத தங்கி இழிநது வெனறு சேரததிய சேரனென

(பி - ம்) அ௯ 'கஙகைப பேரியாறறடை' அ௱ 'வஙகநாவாயிதன வடககிழககிழிநது' அரு 'முதறசின

வேந்தர்' கூறு 'செம்பொன்'

விறறிறல வெயயோன் றன்புகழ விளஙகப
பொறகொடிப பெயாபபடூஉம பொனனகாப
பொலிநதன திருநதுநல லேது முதிாநதுள தாதலிற
[ள பொருநதுநால வாயமையும புலபபடுத
தறகென

உ௬.—வஞ்சிமாநகா புககககாதை முறறிற்று.

சேரன செஙகுடடுவன வடநாடு சென்று ஆரியவரசரை வென்று கற கொணடுமீணட வரலாறறை, சிலப்பதிகாரம், காலகோட காதை முதலிய வறருல உணாக

கூக விறறிறலவெயயோன - விலவலியை விருமபினேன, "வெம முனை வெறறி விறலவெயயோன" (பு - வெ ௬௮)

எஎ - கூக, வேநதன சேரன வெயயோன,

அவன றன புகழெனக

கஉ பொறகொடி - அழகியகொடி, என றது வஞசிககொடியை நகா - வஞசி, "பூஙகொடிப பெயாபபடூஉம, திருந்திய நனன ா" (உ அ கoக - உ) என று பினவருதல காணக

கக - உ விளஙகப பொலிநதனள

கங நலலேது - நலவினையாகிய காரணம

கஉ - ங ஆதலிற பொலிநதனள

கச நாலவாயமை - நானகுவகைபபடட சததியம, அவை திககம முதலியன, அவ றறை ஸததிய சதுஷடயமெனபா

கஉ - ச புலபபடுததறகுப பொலிநதனளெனக

க - கச அணியிழை எழுநது புகுநது நின று ஏததி, 'அருளல வேணடும' என று அழுதுநிறப, பததினிகடவுள உரைபபாள, அஙஙன முரைபபவளாகிய தாய, 'இனனதிவவியலபு' என எடுததுரைததலும, மணிமேகலை ஒதி வடிவாயப பொனனகாப பொலிநதனளென வினை முடிவு செயக

(பி - ம்) கஉ, 'கொடிபெயாப' கங 'திருநதநலலேது' கச 'நல வாயமை'

இருபத்தேழாவது

சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை

[இருபத்தேழாவது வஞ்சிமாநகர்ப்புறத்துச் சமயக்கணக்கர்
தந்திறங்கேட்ட பாட்டு]

நவையறு நன்பொரு ளுரைமி னோவெனச
சமயக கணககா தநதிறஞ சாாநது
வைதிக மாாககத தளவை வாதியை
எயதின ளெய்திரின் கடைபபிடி
யியமபென
ரு வேத வியாதனுங கிருத கோடியும —
ஏதமில சைமினி யெனுமிவ வாசிரியா
பதது மெட்டு மாறும பணபுறத
தததம வகையாற றுமபகாந திட்டனர்
காணடல கருத லுவம மாகம

க நவை - குறறம. பொருள - தததுவம

உ சமயககணககா - சமய நூலுணாநதவா;

தொகுதி , இடமுமாம

வாதிகள். திறம் -

க - உ மணி பதி அள - அ.

உரைமிஞெவெனசசாாநது

ங அளவைவாதி - பிரமாணவாதி

ச கடைபபிடி - சிததாநதம

மேகலே விஞவ

இயமபென - சொல்லெனறு மணி

ங - ச அளவைவாதியை எயதி இயம்பென

ரு ' வேதவியாதனும ' என்பது முதலியன

அளவை வாதியின்

சு எதம - குற்றம

[வாாததை.

௭ - அ வேதவியாதன பததளவையும் கிருதகோடி எட்டளவையும் சைமினி ஆறளவையும பகாநதிட்டனரெனக

கூ ' காணடல ' எனபது முதலியவற்றால்

பததளவைகளின பெய

ரும, அவறறினிலககணமுங கூறபபடும. காணடல - பிரததியககம

அனுமானம , இது கருதலெனவும வழஙகும.

கருதல-

௧0 இயலபு - ஸவபாவலிஙகம.
(பி - ம்.) ௬ 'அளவையாதியை' ௮ 'பகிரநதிட்டனா' ௯. 'காண் டலகருதலே' ௧0. 'ஆண்டவருததாபததியோடியையு'

வைதிக மபாவ மீட்சி யொழிவறி
வெய்தியுண் டாநெறி யென்றிவை தமமாற்
பொருளி னுண்மை புலங்கொளல்
வேண்டும —
மருளில் காட்சி யைவகை யாகும்
கண்ணால் வண்ணமுஞ செவியா
லோசையும்
நண்ணிய மூக்கா னாற்றமு நாவாற்
சுவையு மெய்யா னூறுமெனச சொன்ன
இவையிவை கண்டுகேட் டுயிாததுண
டுறறுத
துககமுஞ சுகமு மெனததுயக கறவறிந
துயிரும் வாயி னு மனமுமூ றினறிப
பயிலொளி யொடுபொரு ளிடம்பழு

தின்றிச

சுட்ட றிரிதல் கவாகோட ரேனரு து
கிட்டிய தேச நாம சாதி
குணக்கிரி யையி னறிவ தாகும்
உடு கருததள வாவது

கக. ஐதிகம - ஐதிஹ்யம அபாவம - இனமை.
மீட்சியொழிவறிவு - மீடசியிறைல ஒழிநத பொருளை
அறியுமளவை, எனறது பாரிசேடததை.

கஉ. உணடாநெறி - சமபவம இவை தமமால -
காணடல் முதலிய இந்தப பத்துப பிரமாணஙகளாலே

கங புலஙகொளல - அறிதல

கச. 'மருளில' என்பது முதலாகக
காட்சியளவையின இலககணம கூறபபடும் மருள -
மயககம காடசி - பிரததியககப பிரமாணம

கக துயககு - தடை

உ0. வாயில - இநதிரியம ஊறு - இடையூறு

உக. ஒளி - சோமசூரியாககினிகள

உஉ சுட்டல - பொருளுணமை மாததிரை
காணடல இரிதல - ஒன்றை மற்றொன்றாகக கருதல,
இது விபரீதமெனபபடும கவாகோடல - சந்தேகம்; "
கணட பொருளை யிரட்டுறவே கருத லையந

திரியவே, கொண்ட திரிவாம" (சிவ - சித்தி. சுபக்கம, அளவை ௯)

௨௫ 'கருத்தளவு' எனபது முதல அனுமானப பிரமாணம கூறப படும, கருததளவு - அனுமானப பிரமாணம

(பி - ம்.) ௧௧ 'மீட்சிமொழி' ௧௨ - ௩ 'உண்டாளெறியெனறிவை

தம்மாற்போ பொருளினுணமையுளங்' ௧௫ - ௬ 'ஓசையு, மூககாளுற்றமு நாககாறசுவையும' ௧௮ - ௯, 'உணயிரததுற்றுத், துக்க சுகமெனத் துயத தறவறிநது' ௨௦ - ௨௧ 'மனமுமூனறிப, பயிலொழியொடும் பொருள்'

௨௭.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை ௩௦௫

குறிககொ ளனு மானத தனு மேயத
தகைகமை யுணருந தனமைய தாகும
மூவகை யுறற து பொதுவெகச முதலாம
பொதுவெனப படுவது சாதன சாததியம
௩௦ இவையந றுவய மினறு யிருநதும
கடநதிகழ் யானைக கானவொலி
கேட்டோன

உடங்கெழில யானையுங குணடென
வுணர்தல

எசச மெனபது வெளளவே துவினல
நிசசயித ததததல மழைநிகழ் வுரைததல்

௬௫ முதலென மொழிவது கருககொண மூகிலகண
டிழுமழை பெய்யு மெனவியம பிடுசல

உக அனுமானததை - அனுமானததால, "அனுமானமாவது. சாத நியததையொழியச சமபவியாததாகிய சாதனததாற சாத்தியததைப பறறிய பிறககும ஞானமாகும" (நீல தரும செய கஉ, சமய) அனுமேயம - அனுமிதது உணரபபடுவது.

உஅ அது - அவவனுமானவளவை, அது பொதுவெனவும, எசச மெனவும, முதலெனவும மூனறு வகைபபடும

உக சாதனம - ஏது சாதநியம - துணிபொருள

௬௦ இவை - இவறறிறகு அநநுவயம - சோககை, அஃதாவது நியத மான உடனிகழ்சசி

௬க கடம - மதம், கானம - காடு ௬உ, உடஙகு - உடனே

உக - ௬உ பொதுவெனபபடுவது உணாதலெனக பொதுவைச சாமா னியானுமானமெனபா.

௬௩ - ௪ வெளள ஏதுவினல - வெளளமாகிய சாதனததால அத தலை - அவவிடம எசசமெனபது வெளளவேதுவினல அததலை மழை நிகழ்வு நிசசயிததுரைததல இதனைச சேஷானுமானமெனவும காரியானு மானமெனவும கூறுவா

௩௫ கரு - சூல முகில - மேகம ௩௬ இது - இம்மேகம்

௩௭ - ௬ முதலென மொழிவது சூற்கொண்ட மேகததைககண்டு இது மழை பெயயுமென்று நிசசயிததல. இதனைக காரணானுமானமெனவும், பூர்வானுமானமெனவும கூறுவா இது வாற்பாலதை முன்னமே அனுமிபபது

௩௩ - ௬. இவவடிகளிற் கூறபபட்டுள்ள அனுமானஙகளை, “இடிதது மினனி யிருண்டு மேக மெழுநத போதிது பெயயுமென, றடுதத துமமகில் சநத முநதி யலைதது வாரபுன லாறுகொண, டெடுதது வநதிட மால வரைகக ணிருநது கொணடல சொரிநததென்று, முடிதத துமமினை காட்சியனறனு மானமென்று மொழிநதிடே” (சிவ சிந்தி பரபககம், உலோகாயதனமதமறுதலை, ௨) எனபதனாலுமுணாக

(பி - ம்) ௨௬ ‘குறிகொள’ ௩0 ‘இவைதமொடநதுவய’

என்னு மேதுவி னென்றுமுக் காலம
தன்னி லொனறிற் சாாநதுள தாகி
மாண்ட வுயிரமுதன மாசின் றுகிக
காணடற் பொருளாற கண்டில துணாதல்
உவம மாவ தொபபுமை யளவை
கவய மாவாப போலுமெனக கருதல
ஆகம வளவை யறிவ னூலாற
போக புவன முணடெனப புலங்கொளல்
அருததா பததி யாயக்குடி கஙகை
இருககு மெனறுற கரையிலென றெணணல
இயலபி யானைமே லிருநதோன் றேட்டிக

கூஅ. தன் · பனமையொருமை மயககம

கூகூ. உயிர்முதல - உயிரும இந்திரியமும மனமும், " உயிரும் வாயிலு மனமுமூ றின்றி " (உஎ உ0) என்றூா முனனும

உவமவளவை —

சஉ கவயமா - ஒருவகை மிருகம ஆபபோலும - பசுவையொகும.

சக - உ " கண்ணன கருமுகில்போல வணணனெனக கேட்டவனை க, கண்ணுமுணா வொபபெனவே காண " என றும வரும

ஆகமவளவை ·—

சரு அறிவனூல - ஆபதன் வாககியமாகிய நூல்

சச போகபுவனம் - சுவாகக நரகஙகள புலஙகொளல - அறிதல்,

சரு - ச ஆகமவளவையாவது புலஙகொளலெனக சாததமெனறும, உரையளவையெனறும கூறுவா இதனைச

அருந்தாபத்தியளவை —

சடு ஆயககுடி - இடைசசேரி

சு௫ - சு இது பொருளளவையென்றும் கூறப்படும், "அடுத்தல் கோதும் பொருளருத் தாபத்தி யாமதுதா, னெடுத்த மொழியினஞ் செப புவ தாகுமிவ ஆரிலுளா, படைத்தவ ரெனனிற படையா தவருமுண டெனறுமிவன, கொடுப்பவ னெனனிற கொடாதாரு முணடெனறுங் கொள்வதுவே" என்றும வரும்

இயல்பளவை .—

சஎ. இருநதோன ஒன்றுதாவெனிலென வருவித்துக கொள்க தோட்டி - அங்குசம

சஎ - அ "மாமே லிருநதொரு கோரு வெனிற்சுள்ளிக் கோறா லும, சோமே லிருநதொரு கோரு வெனிறறா லேதுணிநது, பூமேவு (பி - ம்) சஎ 'இயைபிலியானை'

உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை' ௬0௭

ஐதிக மென்ப துலகுரை யிம்மாத்
௫0 தெய்திய தோபே யுணடெனத் தெளிதல்
அபாவ மெனப தின்மையோா பொருளைத
தவா தவ விடத்துத தானிலை யெனறல
மீட்சி யெனப திராமன்வென் றனென
மாட்சியி லிராவணன் றோற்றமை மதித்தல்
௫௫ உளளநெறி யெனபது நாராசத திரிவிற

கண்ணழுத தஙகோல கொடுததலும பூதலததே, நாமே வியலபெனறு கூறுவா நலலசொன ஞவலரே , சோ - மதில

ஐதீகவளவை —

௪௯ உலகுரை - உலோகவாதம் , அஃதாவது காணபரமபரை யால வரும வாககியம

௪௯ - ௫௦ "கொன்பயில வேலைக் கடலபுடை சூழுஙகு குவல யததோ, ரனபுட ஞவி லலகையுண் டென்பாக ளென்பதவு, மின்பயில் புறறில விடநாக முண்டெனப ரென்பதுவும, என்பர்க ஞவல ரொன்பது மைதிக மெனபாகளே " எனறும வரும.

அபாவவளவை :—

௫௧ - ௨. அபாவமாவது இன்மையாகும் , அஃது ஒரு பொருளே இலலையெனபது

மீட்சியளவை —

௫௪ மாடசிஇல - பெருமையில்லாத

௫௯ - ௪ இஃது ஒழிபெனவும பாரிசேடமெனவும கூறபபடும் ; " சீரா ரொழிபெனறு செபபப படுவது திணபுவிமேற, போராடி நினறு பொருதா ரிருவாதம போாககளததுப, பாரா ரிராகவன வெனறு னெனிறறன் பரிசழிநது, நேரா மிராவணன் றேறறசொல லாகி நிகழ் வதுவே " எனறும வரும மூனறு பெயரிலே இருவரைக களவரலல ரெனறுல நினறவொருவனைக களவனென றறிகையும அது

சம்பவவளவை —

௫௫ நாராசததிரிவின - இருபபுசசலாகையின்

சலனததால
௫௫ - சு உள்ளநெறியெனினும, உணடாநெறியெனினும, சம பவமெனினுமொகும, " தயககற வுணமை யெனநா வலாக ணேிந துரைபப, நியற்கைப பொருளினை யிறறென லாமிது தானுரைகின, வியககுறற காலசலிக குநதீச சுமெவிய னீாகுளிரும், வயககுறற மண வலி தெனறுபட டாஙகு வழங்குவதே " எனறும வரும , ஆயிாததில நூறுணடெனபதும, நூறறிலே தொணணூறுணடென்பதும அது.

மேல உவமை முதலிய அளவைகளுககுக காட்டிபபோநத, " கண ணன கருமுகிலபோல " எனறறரெுடககததுச செயயுட்கள, சிவஞான சிந்தியார், சுபககம, அளவை இலககணததிறகு மறைஞானதேசிகர் எழு திய உரையிற் காணபபட்டன

எட்டுள பிரமா ணுபா சங்கள்
சுட்டுணர் வொடுதிரி யக்கோட லையம் —
தேரா து தெளிதல கண்டுண ராமை
எய்து மிலவழக குணர்ந்ததை யுணாதல்
நினைபபென நிகழ்வுசுட் டுணர்வெனப படுவ
தெனைபபொரு ளுண்மை மாததிரை காண்டல்
திரியக கோட லொனறையொன றென்றல
விரிகதி ரிப்பியை வெள்ளியென் றுணாதல
ஐய மென்ப தொன்றைநிச சயியா
மையற் றறியோ மகனோ வென்றல்
தேரா து தெளிதல் செண்டு வெளியில

ஓராது தறியை மகனென வுணாதல
கண்டுண ராமை கடுமாப புலியொன்

௭௦ றண்டலே முதலிய கண்டுமறி யாமை
இல்வழக கென்பது முயறகோ டொபபன
சொலலின்மாத திரததாற் கருததிற

ரேுன றல்

உணாநதை யுணாத லுருபனிக குததீப
புணாநதிடன மருநதெனப புலங்கொள

நினைதல

௭௫ நினைபபெனப படுவது காரண நிகழாது
நினககிவா தாயுந தநதையு மெனறு
பிறாசொலக கருதலிப பெறறிய

வளவைகள் -

இதுகாறும காட்சிமுதலிய அளவைகள பததும
அவற்றினிலககணங

களும் முறையே கூறபபட்டன
இனி, சுடடுணாவு முதலிய பிரமாணபாசஙகளெட்டும

கணஙகளும முறையே கூறபபடும
அவற்றினிலக் பிரமாணபாசங்கள் எட்டு .—

௩௧ பிரமாணபாசஙகள - பிரமாணப போலிகள்.
௬௨. எனைபபொருள - எலலாபபொருள் ௬௪
இபபி - சிபபி

சுசு மையல - மயக்கம தறி கட்டை

சுஎ செண்டுவெளி - ஒருவகை முற்றம்

சுஅ ஓராது - உணராது

சுகூ கடுமாவாகிய புலி, கடுமை - சினம் கண்டுணராமையை உபேட்சாத்மக ஞானமென்பா

எ0 அண்டலே, ஐ: சாரியை எக. கோடு - கொம்பு

எச மருந்து - பரிகாரம்

எஎ இபபெற்றிய - இததன்மையயுடையன, முற்று.

(பி. ம்) சுரு 'நிசசயியாது' சுகூ 'கடுமருபபுலியிலோர்ந்து'

உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை

ரு0கூ

பாங்குறு முலோகா யதமே பௌத்தம்
சாங்கிய நைய்ா யிகமவை சேடிகம
அ0 மீமாஞ சகமாஞ சமயவா சிரியா
தாமபிரு கறபதி சினனே கபிலன்
அககபா தன் கணு தன சைமினி
மெயபபிரத தியமனு மானஞ சாததம

உவமான மருததா பததி யபாவம
அறு இவையே யிப்போ தியன றுள வளவைகள்
என்றவன் றன்னைவிட் டிறைவ னீசனென்ன
நின்ற சைவ வாதிநோ படுதலும
பரசுசின றெயவ மெயபடித தென்ன
இருசுட ரோடிய மானனைம பூதமென் ·
கூ௦ றெட்டு வகையு முயிருமயாக கையுமாய்க

எஅ. பாஙகு - பகுதி அக சினன் - புததன

அஉ அககபாதன - அக்ஷபாத முனிவா, இவருக்குக் கௌதம முனிவரொன்றும் பெயருணடு கணுதனென்பதறகு னொயயைப புசிப பவனெனறும பொருள, கணம - னொய, இவா இககாரணததாற் கணு சனரெனறும பெயா பெறுவா

அரு. பிரததியம - பிரததியககம சாததம - ஆகமம்

எஅ - அ௯. உலோகாயதம முதலிய அறுவகைச சமயங்கட்கும முறையே பிருகஸபதி முதலிய அறுவரும ஆசிரியரெனவும், மேற்கூறிய பததளவைகளுள அவாகளாற கைககொளளபபட்டு இபபொழுது வழஙகும அளவைகள பிரததியககமுதல அபாவமிறுதியாகிய ஆறுமேயெனவும கொள்க உலோகாயதம முதலிய அறுவகைச சமயஙகளுள, உலோகாய ததிறகுப பிரததியககமொனறும, பௌததததிறகுப பிரததியககதோடு

அனுமானமும, சாஙகியததிற்கு அவ்விரண்டனேடு ஆகமமும, நையாயிகத திறகு அமமூனறனேடு உவமானமும, வைசேடிகததிற்கு அநநான்கனேடு அருததாபத்தியும, மீமாஞசகததிறகு அவவைநதனேடு அபாவமும் பிர மாணமாமெனக கொள்க.

அசு எனறவன் - அளவைவாதி.

சைவவாதம் ·—

அசு இறைவன் - எபபொருளினுந் தங்குகின்ற கடவுள் ; இறை - தஙகுதல

அஅ திககப்படும் நினது தெய்வம எததன்மையயுடையதென்று மணிமேகலை வினவ.

அகூ இருசுடா - சநதிரசூரியா இயமானன - யாகத்தலைவன்.

கட்டிநிற் போனுங் கலையுருவி னோனும்
படைத்துவிளை யாடும் பண்பி னோனும்
துடைத்துத் துயர்தீர் தோற்றத் தோனும்
தன்னில் வேறு தானொன் றிலோனும்
அன்னோ னிறைவ னாகுமென் றுரைத்தனன்
பேருல கெல்லாம் பிரம வாதியோர்
தேவ னிட்ட முட்டை யென்றனன்
காதல் கொண்டு கடல்வண்ணன் புராணம்
ஓதினன் நாரணன் காப்பென் றுரைத்தனன்
கற்பங் கைசந் தங்கா லெண்கண்
டெற்றெ னிருத்தஞ் செவிசிக் கைமூக்
குற்ற வியாகர ணமுகம் பெற்றுச்

கக கலையுருவினோன் - கலைகளை உருவாகவுடையவன், “ஐயா றதன்மிசை யெட்டுத் தலையிட்ட, மையில் வான்கலை மெய்யுடன் பொருந்தி” என்றார்; திருச்சிற் க, பேர்

கக துடைத்து - சங்கரித்து. துயர்தீர்தோற்றத்தோன் - உயிர்களது இளைப்பொழிக்கும் பெருமையையுடையவன்.

பிரமவாதம் :—

ககூ - எ. உலகெல்லாம் ஒரு தேவனிட்ட
வாதி கூறினன

முட்டையென்று பிரம

வைணவவாதம் —
கஅ. கடலவணன - திருமால புராணம் - பழமை
கக ஓதினன - வைணவவாதி.
வேதவாதம் —

௧௦௦ 'கற்பம்' எனபது முதல வேதவாதி
சநதோ விசிதி எண - சோதிடம்
கூற்று சநதம் -

௧௦௧. நிருததம - நிருகதம சிகஷை - சிக்ஷை

௧௦௦ - ௧௦௨ கற்பம சநதோவிசிதி சோதிடம நிருததம் சிக்ஷை வியாகரணம என்னுமிவவாறும முறையே வேததிறகுக் கை கால கண காது மூககு முகம என்னும உறுபபுககளாகவுளளன, இதனை, "முகம வயாகரணக தஸய ஜயோதிஷந நேதரா முசயதே, நிருகதம சரோதர முததிஷ்டஞ் சநதஸாம விசிதி · பதே, சிக்ஷாகராணநது வேதஸய ஹஸ தௌ கல்பாநபரசக்ஷதே" எனனும சுலோகததாலுமறிநது கொளக, இது பாணினீயவயாகரணததைச சாநததும, பட்டோஜி தீக்ஷிதரால் செயயபபட்டதுமாகிய சப்தகௌஸ்துபமெனனும வடநூலின முதலி லுளளதாகிய பஸபசமெனனு மாநிகததில உதகரிககபபட்ட தெனபா. இதுபறறியே ஈறபம முதலியவாறும வேதாஙகமெனபபடும, "ஆறஙக மாவன : உலகியற சொலலை யொழிதது வைதிகச சொலலையாராயும நிருததமும, அவவிரணடையும உடனாராயநத ஐநதிரத தொடககதது வியாகரணமும், போதாயனீயம பாரத்துவாசம ஆபசதமபம ஆதநிரேயம முதலிய கறபஙகளும, நாராயணீயம வாராகம முதலிய கணிதஙகளும, எழுததாராயசசியாகிய பிரமமும, செயயுளிலககணமாகிய சநதமு

உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை

சாபிற ரேன்று வாரண வேதக்
காதி யநத மிலலைய து நெறியெனும
வேதிய னுரையின விதியுங் கேட்டு
மெயததிறம வழககென விளமபு கினற
எததிறத தினுமிசை யாதிவ ருரையென
ஆசீ வகநூ லறிநத புராணனைப
பேசுநின் னிறையார நூற்பொருள் யாதென
எலலையில பொருள்களி லெஙகுமெப பொழுதும்
புலபிக கிடநது புலபபடு கினற

மாம " (தோல் புறத. சூ உO ; கலி கடவுள்) என்பர் ஆசிரியா நச்சி னார்க்கினியர்

கOரு சாபிறரேன்று - ஓரிடத்திற்ரேன்றுத ; ஸவயம்புவென்ற படி. திருவள்ளுவமாலையில் வெள்ளிவீதியார் (சஉ) பாட்டில் வேதம, "செயயாமொழி" என்று கூறபபட்டிருததல காணக ; இககருததை, "நாததிக மலலது சொலலலை யாயினமு னுள்பயநத, சாததிரமாவது வேதமனறேவது தானசயமபு, சூததிரி நீயது வலலை யலாமையிற சொல லுகிலாய, போததநதி யோவதன றீமையென றனபொஙகிப பூதிகனே", "பூதிகன றனது சொலலலும யானது வலலனெலலாம், சாதிகண்டா யெனத தானறள ராதது சாறறுகெனறுட், காதியென றனுமொரநத மென றனுமுண டேலதறகு, நீதியி னுரை நீயினி யானது நோவ னெனறன" (நீல, வேத செய ஙஈ-ச) என வருவனவற்றாலுணாக வேதககு - வேதததிறகு கOகு வேதியன - வேதவாதி

கOசு மெயததிறம - நூலவகைகள், மெயயுணாததுவனவறறை மெயயெனறா, "மெயததிறம வழககு நனபொருள் வீடு" (க : கக) என முனபு வநதிருததல காணக "யாமெய்யாக கணடவற்றுள" (ஙOO) எனனும திருக்குறளில், 'மெய' எனபது இபபொருளதாதலறிக. வழக்கு- உலகியல

கOசு - எ இவவடிகளாற கூறபபடடுளளவை மணிமேகலையின உட்கோள

ஆசீவகவாதம் —

கOஅ ஆசீவகநூல - சமணசமயத்தின பாகுபாடு இரண்டனுள

ஒருவகைக்குரிய நூல, "அன்னதோர் வாய்மை யாசீ வகனம ணாகளிற கூறும" (சிவ சித்தி பரபக்கம, ஆசீவகமதம, க.) புராணன் - முதியோன். ஆசீவகமதம முறகாலத்துச சமநதண்டமென்று பெயருள்ள ஓரூரிற பரவியிருந்ததென்று நீலகேசியால தெரிகின்றது

கOகூ. இறை யார - கடவுள யாவன நூற்பொருள் யாதென - உனது நூலிற சொல்லப்படும

கேட்ப

பொருள என்னவென்று மணிமேகலை

கOஅ - கூ. "ஆத்தனு நூலும பொருளு நிகழ்ச்சியும, பாத்தன சொல்விற் பயமபெரி தாதலி, னோத்துரை யேயிங் குரையென றுரைத்தனன, சாத்திரம யாவையுந தன்னிக ரில்லான" (நீல ஆசீவக. செய. கஉ)
(பி - ம்) கOரு - ௬ 'வேதக, தாதியாந் மிலலை யதுவே நெறியெனும'

கூகஉ மணிமேகலை

வரம்பி லறிவ னிறைநூற் பொருள்களைந்
துரந்தரு முயிரோ டொருநால் வகையணு
அவ்வணு வுற்றுங் கண்டு முணர்ந்திடப
ககரு பெயவகை கூடிப பிரிவதுஞ் செய்யும
நிலநீர் தீக்காற் றெனநால் வகையின
மலைமர முடமபெனத திரள்வதுஞ

செய்யும்

வெவ்வே றாகி விரிவதுஞ் செய்யும்
அவ்வகை யறிவ துயிரெனப் படுமே —
கஉ௦ வற்ப மாகி யுறுநிலந் தாழ்ந்து
சொற்படு சீதத் தொடுசுவை யுடைத்தாய்
இழிந்தென நிலஞ்சேர்ந் தாழ்வது நீர்த்
தெறுதலு மேற்சே ரியல்பு முடைத்தாந்

கக௨. வாமபிலறிவன் இறை - அநந்த ஞானியாகிய மற்கலி தேவனே எமது கடவுள். நூற்பொருள்கள் ஐந்து - நவகதிரென்னும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்கள் ஐந்தாகும்.

கக௩. அப்பொருள்கள் உயிரும் நால்வகை அணுக்களுமாம்.

கக௨-௩. ஆசீவக மதத்தினர்க்குத் தெய்வம் மற்கலியென்பதும், நூல் நவகதிரென்பதும், அதிற் கூறப்பட்ட பொருள்கள் ஐந்தென்பதும் ஆகிய இவற்றை, "என்றலு மற்கலி தானே யிறைவனி, யென்பது வாங் கதிர் நூலவர் முடையன, மனப்பெறு ணபொரு ளைந்தியல் பாயவை, யினப் நிகழ்ச்சியுங் காழப்பா டெனச்சொல" (நீல. ஆசீவக செய. க௫) என்பதனாலறிந்துகொள்க, "மற்கலி நூலின் வகையிது" (கசுரு) என்று இக்காதையிலேயே பின்வருதல் காண்க.

கக௪. அவ்வணுவென்றது உயிரை

கக௫ கூடி - நிலவணு முதலிய நால்வகையணுக்களோடுங் கூடி.

கக௪-௫ இவ்வடிகள் உயிரணுவின் இலக்கணங் கூறின.

கககூ. மேறகூறிய நால்வகையணுககளும

இவையெனறபடி. ககஎ - அ.
வதுஞசெயயும

அநநாலவகையணுககளும திரளவதுஞசெயயும, விரி

ககசு - அ இவவடிகளால மேற்கூறிய
பொதுவிலககண.ம கூறபபட்டது
நாலவகையணுககளின

கஉ0. வறபம - வனமை. நிலம வறபமாகியுறும.
கஉ0 - உஉ தாழநது உடைததாயசசோநது
ஆழ்வது நீரெனக
க0ரு தெறுதல - சுடுதல
கஉஉ - ரு தீ, பெறுதலும மேறசேரியலபும
உடைததது.
(பி - ம்) ககரு - சு 'நாலவகையினு, மூவணு

, உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை
முடிந்தது

காறறு விலங்கி யசைததல கடனிவை
கஉ௫ வேற்றியல பெய்தும விபரீ தத்தால்
ஆதி யிலலாப பரமா ணுககள
தீதுற றியாவதுஞ சிதைவது செய்யா —
புதிதாய்ப் பிறநதொன் றென்றிற புகுதா
முதுநீ ரணுநில வணுவாய்த திரியா
கஙூ0 ஒன்றிரண டாகிப பிளபபதுஞ செய்யா
அன்றியு மவலபோற் பரபபதுஞ் செயயா —
உலாவுந தாழு முயாவதுஞ செய்யும
குலாமலை பிறவாக கூடும பலவும
பினனையும பிரிநதுதந தன்மைய வாகும
கஙூ௫ மன்னிய வயிரமாயச செறிநதுவற பழுமாம
வேயாயத துளைபடும பொருளா முளைககும
தேயா மதிபோற செழுநில வரைபபா
நிறைநதவிவ வணுககள பூதமாய நிகழ்ற
குறைநது மொததுங் கூடா வரிசையின்

கஉச. விலங்கி - குறுக்கிட்டு. இவை - இவவணுககள

கககூ - உச இவவடிகளாற கூறபபட்டுள்ள ஐநது பொருள்களின் இயலபைப பினவருஞ செய்யுட்களாலுமறிக. "நிலநீ ரெறிகாற் றுயிரின் னியலபும, பலநீ ரவறறின படிபா லவைதாம, புலமா கொலியொனறொழிய முதறகாம, சலமா யதுதண மையையே முதலாம", "எறிததன முதலா யினதீ யினவாம, செறிததல லொலியோ டிவைகாற் றினவா, மறிததல் லறிதல லவைதா முயிராம, குறிதத பொருளின குணமாலிவையே" (நீல. ஆசிவக. கஎ - அ)

கஉ௬ வேறறியலபு - வேறுதனமை

கஉஎ.

கஈ௩

யாவதும - சிறிதும சிதைவது - அழிதல

அவலபோல - அவலைபபோல கஈ௫ வறடம - வனமை

கஈ௬ வேய - மூஙகில கஈஎ தேயாமதி - முழுமதி.

கஈகூ. குறைநதும ஒததும கூடா - பின சொலலபபடுமளவிற குறைந தும அளவொததுங கூடுவனவலல

கஈ௯ - சக "ஒனறினை யொருவி மூனறவ குற்றிடா விரணடுவிட்டு, நினறிடா திரணடு கூடு நெறிநில நானகு நீமூன, றினறிரணடழல்கா லொனறு விசைநதிடும பூமி யிவவா, றெனறுநீ நீகா லாகி யீணடுவ தெனறி யமபும" (சிவ. சித்தி பரபககம, ஆசிவகனமதம, எ) எனவருதல காணக.

(பி - ம்) கஉச 'ஆறறுவிஙகே யசைததல கடிவை' கஉ௬ 'வேற றியலெயதும' கஉஎ. 'யாதுஞசிதைவது' கஉஅ 'புததாபபிறநதொனறு' கஈஈ 'பிறவாயக கூடுமெலையும' கஈச - ௫. 'தனமையதாக, வனனிய' கஈ௬ 'வேயிரதுளைபபடும' கஈஎ 'வரைபபால' கஈகூ 'கூடாவரியின்'

கசO ஒன று முககா லரைகா லாயுறும
துன்றுமிக கதனற பெயாசொலப படுமே
இககுணத தடைநதா லலலது நிலனுயச
சிககென் பதுவு நீரா யிழிவதும
தீயாயச சுடுவதுங காற்றாய வீசலும
கசரு ஆய தொழிலை யடைநதிட மாட்டா
ஒரணுத தெயவக கணணோ ருணாகுவா
தேராா பூதத திரட்சியு ளோர்
மாலைப போதி லொருமயி ரறியாா
சாலத திரணமயிா தோறறுதல சாலும

கருO கருமம பிறபபும கருநீலப பிறபபும
பசுமம பிறபபும் செமம பிறபபும
பொனன் பிறபபும வெணண பிறபபும
எனறிவ வாறு பிறபபினு மேவிப
பணபுறு வரிசையிற பாறபடடுப
பிறநதோா
கருரு கழிவெண பிறபபிற கலநதுவீ டணைகுவா

கசரு சிககெனபதுவும - வனமை யுறறிருததலும, "வறபமாகி யுறு நிலம" (கஉO) எனறு இககாதையில முனபு வநதிருததல காணக

கசசு தெயவககணணோா - கேவல ஞானிகள.

கசஎ தோரா - அறியார் ஏனோ - மறையோர்,
என்றது, கேவல ஞானிகளல்லாதாரை

கசகு - எ ஓர்ணுவை ஏனோ தோரெனக

கசஅ போது - காலம்

கசக சாலும் - மேற்கூறியதற்கு உவமையாக
அமையும்.

கடுO கருமபிறப்பென்றது நரக சனமத்தை

கடுடு கழிவெணபிறப்பு - மிகவெள்ளிய பிறப்பு.

கடுO - டுடு இவ்வடிகளிற் கூறிய கருமபிறப்பு
முதலியவைகள்

முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையவை, "வெண்மைநன பொன்மை செம்மை நீலகழி வெண்மை பசசை, உண்மையிவ வாறி னுள்ளுங் கழி
வெண்மை யோங்கு வீட்டின், வண்மைய தாகச சேரு
மற்றிவை யுருவம்

பற்றி, உண்மையவ வொட்டுத நீட்டுக கலப்பினி லுணரு மென்றுன"
(சிவ சிந்தீ பரபக்கம், ஆசீவகனமதம், அ) ஈணடுபெ பிறப்புகளை வகுத்துக

(பி - ம்) கசO 'அரைக்காலாபுந' கசக 'மி
கவ கனிற' கசரு 'சிக்கெனபதூஉ நீராயிழைவதுந'

கசச 'நியாசசுடுயதுங காற்றிய வீசு

வதும்' கசடு - சு 'மாட்டா, தோரணு' கசஎ 'நோலாபூதத திரட்டியுளா ஞோ' கசஅ 'மயிருமறியார' கடுO - டு 'பாறபடக கழிநத, கழிவேய பிறப்பிற கலநத வீட்டுணர்வா'

உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை

அழியல வேண்டா ரதுவுறற் பாலா
இதுசெம போககி னியலபி து தபபும
அதுமண டலமென் றறியல வேண்டும
— பெறுதலு மிழததலு மிடையூ றுறுதலும
௧௬௦ உறுமிடத தெயதலுந துககசுக முறுதலும
பெரிதவை நீங்கலும பிறததலுஞ சாதலும
கருவிற் படட பொழுதே கலககும
இனபமுந் துன்பமு மிவையுமனு வெனத்தகும்
முனனுள வூழே பின்னுமுறு விப்பது
௧௬௫ மறகலி நூலின் வகையிது வெனனச
சொறறடு மாற்றத தொடர்சசியை விட்டு

கூறியதுபோல, "மணியுயிா பொன்னுயிா மாணட வெளளியின, அணியுயிா செமபுயி ரிருமபு போலவாம, பிணியுயி ரிறுதியாப பேசினேனி னித, துணிமின மெனதொழு திறைஞசி வாழததினுா" (சீவக. ௩௧௧௧) என று உயிாகளை வகுததுக கூறியிருததல காணக

௧௫௬ 'அது' எனறது கழிவெணபிறபபினை.

௧௫௭ 'இது' எனறது கருமபிறபபுமுதல கழிவெண பிறபபு இறுதியாகவுளள பிறபபுகளில முறையே பிறநது வீடுபெறுதலை

௧௫௯-௬௨. பெறுதலமுதற சாதலீறுகவுளளவைகள கருவிற சோநத பொழுதே கலபபனவாம

கசுங. இனபதினபஙகளாகிய இவைகளும அணுவெனறு கூறபபடும

கருகூ - கசுச. இவவடிகளின் பொருளோடு, "பேறிழ விடையூ றின பம பிரிவிலா திருககை மற்றும, வேறொரு காட்டிற் சேறல விளைந்திடு மூப புச சாதல, கூறிய வெட்டு முனனே கருவினுட கொணட தாகும, தேறிய ஆழிற படடுச செலவதிவ வுலக மெனறூன", "புணணிய பாவமெனனு மிரணடனுப பொருநத வைததே, எணணிய விவ,றறினேடு மேழென வெஙகளோடு, நணணிய வொருவன கூறு ஞானமிவ வாற தெனறு, கண ணிய கருதநி ஞோகள கதியினைக காணப ரெனறூன" (நீல கேசி பர பககம, ஆசீவகன கூ-கO) என்னும செயயுடகளை ஒபபிடுக

கசுடு மறகலிதேவனது ஒனபது கதிரெனனும நாலிற கூறபபட் டுளள வகை இதுவாகுமெனறு ஆசீவகமததோன சொலல

கசுசு சொற்றமொறறதொடாசசி - தடுமாற்றச சொறறொடாசசி, எனறது பூாவோததா விரோதமுளள ஆசீவகமததோன கூறறை.

(பி - ம்) கருசு 'அழியலவேண்டா வதுவறறபலா' கருஅ 'வேண டுதலும' கருகூ 'இறததலும,' கசுO 'உடமிறுதலுதபதலுங துககமுஞ சுகமிறுறலும' கசுஉ 'பொழுதேபிறககு', 'பொழுதேயிறககும' கசுங 'இவையிவையெனததகு' கசுடு 'மறககவினனூலின வகையிதுவெனறு' கசுசு 'சொறறமாறறத'

நீகணட வாதியை நீயுரை நின்ஞல்
புகழ்ந சவவனயாா றூற்பொருள யாவை
அபபொரு ணிகழவுங் கட்டும வீடும்
மெயபபட விளமபென விளமப

னு றுவோன

இநதிரா தொழபபடு மிறைவனெம
மிறைவன

சுநத நூறபொரு டன்மாததி காயமு
மதன்மாததி காயமுங காலா காயமும
தீதில பிவனும பரமா ணுகசளும
கஎடு நலவினை புநதீ வினையுமல வினையாற
செய்வுறு பநதமும வீடுமித திறதத .
ஆனற பொருடன றனமைய தாயும் —
தோனறுசாா வொனறின றனமைய
தாயும

கஎO மெயபபட - உணமைபபட

கசுஎ - எO நிகணட வாதியை நோககி உஙகள்
தலைவன யாா? நூற் பொருளகள யாவை?
அபபொருளகளின நிகழசசியையும, பநததததையும,
வீடடினையும சொலலுவாயெனறு மணிமேகலை கேடட
நிகணடவாதி - சம ணா இருதிறததாரில ஒருவகையான,
இவன நிாககநதவாதியெனறும திகம பரவாதி யெனறுங
கூறபபடுவன இறைவன, நூல, பொருள, பொரு
ணிகழ்வு எனனும இநநானகினையும முறையே ஆபதன, ஆகமம, பதாாததம,
பிரவாததியெனபா

நிசண்டவாதம் —

களக சதேநதிராகளாலே வணஙகபபடும அருகனே எமது ஸவாமி , சதேநதிராவா பவணேநதிரா நாறபததிருவரும, வியநதரேநதிரா முப பததிருவரும, கறபேநதிரா இருபததிருவரும, திரனும மிருகேநதிரனுமெனபாா சநதிரனும சூரியனும நரேந

களஉ தநத நூறபொருள் - அருகன உணடுபணணிய அஙகாகமம பூாவாகமம பகுசுருதியாகமமெனனு மூனறு ஆகமஙகளிலும கூறபபடடுளள பொருளகள

களரு காலமும ஆகாசமும

களஉ - சு தநதநூறபொருள்கள தருமாததிகாயம முதல வீடு இறுதி யாகவுள்ள இநதப பததுப பகுதியின

களக - சு இவவடிகளாற கூறபபடடுளள இறைவனையும அவன கூறிய நூறபொருளகள பததையும, "எனககேடடாங கெடுததுரைபபா எிநதிராக டொழபபடுவான, தனககாய தருமமு மதருமமுங காலமு மணப

பாட்டி லாகாய முயிருவும புணணியமே, வினைககுஙகாற பாவமே கடடுவீ டெனறிறுதி" (நீல மொககல உஉ) எனனும செயயுளாலும அறிநது கொள்க

(பி - ம்) கசுஅ 'புகழ்ந்த தலைவனை'

உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை
ரு.கள

அநிததமு நிததமு மாகி நின்று
கஅ0 நனிசத குணசதோா கணசதின் கண்ணே
தோறறமு நிலையுங கேடு மெனறும
மாறறரு மூன்று மாககலு புரிநதா
நிமப முளொதது நிகழத னிததிய
நிமபத தபபொரு ளனமை யநிததியம
கஅடு பயற்றுத தன்மை கெடாதுகும மாயம்
இயறறி யபபய றழிதலு மேதுத
தருமாசதி காயங தானெஙகு முளதாயப
பொருளகளை நடததும பொருநத நிததியமா

களக-அ0 ஒருபொருள ஒரேகணததில அநிததியததன்மை நிததியத் தனமையெனனும் இரணடையும அடையுமெனபதை, "கல்வியானல லனே காமாதி யாறறீயன, செலவத துயாநதான குலததினிற ருழ்நதன ஞம, வலலுவா ளெனறெனறு வலலா னிதுவனரே, நிலலாமை நிதத் நிலை" (நீல மொககல ககந, சமய) எனபதனுலு முணாக. கணம= கூடிணம

கஅ0 - அஉ ஒருபொருள ஒரேகணததில உறப ததி ஸதிதி நாச மென்று மூனறையுமடையுமெனபதை, "உருவப பிழமபப பொருளென் றுரைபபனிப பாறயிாமோா, பருவசதி ஞமபரி யாயப பெயரென்பன்"

பாலழிநது, தருவித திரைதத தயிருரு வாயமுமமைத தனமையதாம, திரு
வததத தெனபொரு ளாதலைத தேர தெளியிதெனருன" (நீல மொககல
கஉஉ) எனனுஞ செயயுளாலும, 'உருவபபிழமபாகிய
புறகலததைப பொரு ளெனபேன, பாலதயிர முதலாயின
அதனது பரியாயமென்பேன , பாற் பரி யாயதது நினற
புறகல திரவியம தயிரபபரியாய மடைநது
பரிணமிததலின உறபததி ஸதிதி விநாசாதமகமாகித
தூஷிககபபடாத பெருமைததாம என
பொருளென்று தெளியென்று சொனனா' எனனும அதனுரையாலு மறிநது
கொளக

களஎ - அஉ பொருள உரிததாமெனக கஅரு

நிமபம - வேமபு

கஅரு - சு இவவடிகளாற கூறபபட்டுள்ள

திருஷடாநததின் இயலபை, "பெறறது தானுஙகும
மாயத திரிபு பயறறியலபே, இறறிது
வென திட்டமென பாயிவ விருமையினும, தெற்றெனத தீநதோர பொரு
ளெனனை தேறறினித தேறறலையேன, மறறது வாமை மயிரெனச சொலலு
வன் மனனுமெனருன" (நீல மொககல கஉரு) எனபதனுலுமுணாக
குமமாயம - புழுககிய பசசைபபயறறோடு சருககரை முதலியன கூட்டி ஆக
கபபடுவதொரு சிறறுணடி, இஃது இபபெயரோடு விஷணுவாலயஙகளில
இககாலததும வழஙகி வருகினறது, "குமமாயதொடு வெணணெய
விழுஙகி" (திவ் பெரியாழ்வார் ௩ ௩ · ௩) எனபதில, 'குமமாயம' என
பதறகு ஸ்ரீயவாளமாமுனிகள், 'குழையசசமைதத பருபபு' எனறு
பொருள செயதிருககினறனா, "பயறறது குமமாயம" (நன் சூ உகக,
மயிலை மேற)

கஅள - அ. தருமாததிகாயம் எங்குமுளதாகி எககாலததும் பொருள
கலை நடததுமெனக

அபபடிந் தாகி யந்கன்மாத திகாயமும
௧௯௦ எபபொருள களையு நிறுதத லியறறும
காலங கணிக மெனுஙகுறு நிகழசசியும
மேலுங கறபத தின்னெடு நிகழசசியும
ஆககுமா காய மெலலாப பொருடகும
பூசகுமிடங் கொடுககும புரிவிற றுகும்
௧௯௫ சிவ னுடமபோ டொததுக கூடித
தாளிலசுவை முதலிய புலன்களை நுகரும
ஓரறறு புறகலம புறவுரு வாகும

௧௮௧ - ௯௦ அதனமாததிகாயம எபபொருளகளையும் நிறகசசெயயும்.

கஅஎ - கூ0. இவவடிகளாற கூறபபடடுளள தருமாததிகாயம அதரு மாத்திகாயஙகளின இலககணஙகளைப பினவருபவைகள நனகு புலபபடுததும: "அத்தியா யமூாததியா யளவி றேசியாய, ஒததள வுலகிலே லெலக லோக மாம, தத்துவங தனிசசெயது தமமத தமமமா, மததிகள செலவொடு நிலையிற கேதுவாம", "அசசுநீா தேரொடு மீனை யீாததிடா, அசசுநீ ரனறியத தேரு மீனசெலா, அசசுநீா போலததம மததிசேறலை, இசசையு முயறசியு மினறி யாககுமே", "அநதாத தறபதது மூனற தாகிய, இநதிா படலமு கிரைய மேழகளு, மநதா மலைமணணு மறறு நினறிடா, அநதமி னிலையதம மததி யிலலைபேல", "பறவையின சிறகொடு பாத நினறுழி, நெறியினுற செலவொடு நிலையை யாககுமால, உறவிபுற கலமிவை யோட நிறறலைக, செறிவுறத தமமததம மததி செயயுமே" (மேருமநதா வைசயநதனமுததி அஅ, கூ0, ௯௯, ௯௯, "தருமாததிகாயம, குயவன திகிரிககும கீழிடடசிலை போலவும, தேருககு அசசுபபோலவும, கலததிறகுக கடலபோலவுமாம", "தருமாததியும அதரு மாததியும பக்ஷிககுச சிறகுங காலுமபோற சீவபுற கலஙகளுடைய கமனததிறகும ஸதிதிககும அபபிரோரகசாதனமாம" (நீல மொககல. உஎ - அ, சமய) கக்ஷக கணிகம = க்ஷணிகம

கக்ஷக - ௯ காலம குறுநிகழ்சசியையும நெடுநிகழசசியையுமாககுமெனக, "க்ஷணிகமெனபது வழூசெஙகழுநீரிதழை ஒரு குறடடிலடுககிப பலவாறு யினுளொருவன மிகவுங கூரியதோருளிவைததுக் குடமிடடுப புடைததால ஆருமபுரையறறு ஏழாமபுரையிற செலலுமளவாம, இனிககறபமாவது, ஒசனையகனறுயாநதோா வாசிரமலை கருபபிணி யுடுதத படடாடைத தோகை படடுக கையறததேயநததாம" (நீல, மொககல. ௯௧, சமய)

கக்ஷ௯ - ௯. ஆகாயம எலலாபபொருடகும இடஙகொடுககுஞ செயலை யுடையது, "பாநதிடங கொடுககும விசுமபுதோ யுளளம" (மலைபடு. இ௯அ)

கக௯ - ௯ சீவன உடமபோடொத்துககூடிய புலனகளை நுகருமு

கக௯ ஓரணு - பரமாணு, அவவணு புறகலமும புறவுருவுமாகும புத்கலமெனறது உடமபை, புறவுருவெனறது மறறை வடிவஙகளை

௨௭.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை
ருகக

சீாசா னலவினை தீவினை யவைசெயும
வருவழி யிரண்டையு மாற்றி முன்செய்
அருவினைப பயனனு பவிததறுத திடுதல
அதுவீ டாகு மென்றன னவனபின
இதுசாங கியமத மெனறெடுத
துரைபபோன
தனையறி வரிதாய்த தானமுக் குணமாய
மனநிகழ வின்றி மாணபமை பொதுவாய
எல்லாப பொருளுந தோன்றுதற
கிடமெனச்
சொலலுதன் மூலப பகுதிசித ததது —
மானென றுரைதத புததி வெளிபபட்
டதனகண ஆகாயம வெளிபபட டதன்கண
வாயு வெளிபபட் டதனக ணங்கி
ஆனது வெளிபபட டதனக ணபபின
ஈனமை வெளிபபட டதினமண்

வெளிபபட்

டவறறின கூடடக தினமணம வெளிபபட
டாா பபு மனததாங கார விகாரமும
ஆகா ய,நதிற செவியொலி விகாரமும

க௯அ நலவினை நலவினையையும, தீவினை தீவினையையும் உணடாக்கும, இனபதுனபஙகளை யுணடாககுமெனினும பொருநதும

பநதததினிலககணங கூறிறறிலா "அவவினையாற, செயவுறு பநத மும" (ரஎ௩ - கூ) எனறு முனனாக கூறினமையின

க௯௯ வருவழியிரணடு - நலவினை வருமவழியும தீவினைவருமவழியும் முனசெய - முறபிறபிற செயத

உ0௬ எனறனன - எனறு நிகணடவாதி கூறினன

கக௯ - உ0௬ வீடடிலககணம இவவடிகளாற கூறபபட்டது போல, "பெருமபாவ மறநதுயததுப பெறுதுமயாம வீடெனறே, மருமபாவ காரிகீ யாவாவா யதுகேடடாய, வருமபாவ மெநிாகாதது மனனுநதம பழவினையும, ஒருஙகாக வுதிாததநகா லுயிா தநாயமை வீடெனருள" (நீல மொககலசஎ) எனனும செயயுளில வநதிருததல காணக

சாங்கியவாதம் :—

உ0௯ சொலலுதல மூலபபகுதி - சொலலபபடுவது மூலபபகுதி சித தம - மூலபபகுதி

உ0எ மான - மகததததுவம. மககததததுவததிறகுப

புததியெனறும ஒரு பெயருணடு

உ0௧ அஙகி - அககினி உ௪0 அபபு - நீர

உ௪உ கூடடம - ஸமஷடி

வாயுவிற றுககு மூறெனும விகாரமும
அஙகியிற கணணு மொளியுமாம
விகாரமும்
தஙகிய வபபில்வாய் சுவையெனும
விகாரமும்
நிலககண மூககு நாற்ற விகாரமும
சொலலபபட் டிவற்றிற றுககு விகாரமாய
வாககுப பாணிபாத பாயு ருபஸதமென
ஆககிய விவைவெளிப படடிங் கறைநத
பூத விகாரத தானமலை மரமுதல
ஓதிய வெளிபபட் டுலகாய் நிகழநது
வநதவழியே யிவைசென் றடஙகி
அநதமில பிரளய மாயிறு மளவும
ஒன்று வெங்கும பரநதுநித தியமாம
அறிதற கெளிதாய் முசகுண மனறிப

பொறியுணா விக்கும பொதுவு மனறி
எபபொரு ளுநதோன றுதறகிட மனறி
உ௩௦ அபபொரு ளெலலா மறிநதிடற

குணாவாய

ஒன்று யெஙகும பரநதுநித தியமாய்
நினறுள வுணாவாய நிகழதரும புருடன
. புலமாா பொருளக ளிருபத தைநதுள
நிலநீா தீவளி யாகா யமமே
உ௩௫ மெயவாய கண்மூக குசசெவி தாமே
உறுசுவை யொளியூ றோசைநாற றமமே
வாககுப பாணிபாத பாயு ருபதத

உ௩௫

தொககு - துவககிநதிரியம ஊறு - பரிசம
உ௩௮ நிலககண - நிலததினகண
உ௪௧ இவையெனறது கருமேநதிரிய பஞசகததை
உ௪௩ ஒதிய வினையாலவிணையும பெயா
உ௪௭ - ௬௨ இவவடிகளாற புருஷ தததுவததின
இலககணம கூறபபட்டது, இதனை, "எததிறத
தினுஞசெய யானகுண மொனறிலன, றததுவ னினபி
னபேதன லேபக, னிததிய னெஙகு முளனெடுங
காட்சியன, றுய்தத லுடையனென றேன்றலு மெனறு

" (நீல சாங்கிய எ) என்பதனுலு மறிந்துகொள்க

(பி - ம்) உஉள 'முகக்குணமின்றி' உஉஅ 'பொருளுமின்றி'

உள.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டகாதை

௬௨௧

ஆக்கு மனேபுத்தி யாங்கார சித்தம்
உயிரெனு மானமா வொன்ருடு
மாமெனச
உ௪௦ செயிரறச செப்பிய திறமுங கேட்டு
வைசே டிகனின வழக்குரை யென்னப
பொய்தீா பொருளுங குணமுங கருமமும
சாமா னியமும விசேடமுங கூட்டமும
ஆமா றுகூறு மதிறபொரு ளென்பது
உ௪௫ குணமுந் தொழிலு முடைத்தா
யெதகொகைப்
பொருளுக்கு மேதுவா மப்பொரு
ளொன்பான்
ஞாலநீா தீவளி யாகா யந்திசை
கால மானமா மனமிவற றுண்ணிலம
ஒலியூ,று நிறஞசுவை நாறறமொ
டைநதும

உ௺௦ பயிலகுண முடைததது நினற நானகும
சுவைமுத லொரோகுண மவைகுறை
வுடைய

உ௩அ புதநி - மகததததுவம சிததம - பிரகிருதி

உ௩௩ - கூ இவவடிகளால இருபததைநது தததுவஙகளும கூறப படடன, இதனை, "மனனுயிர தெறறென விலலது மானசெருக, கென னவு மிநதிய மைநதைநதொருமனம, அனனதன மாததிரை யைநதைநது பூதமும, பனனிய வையம பதபபொரு ளெனறுன" (நீல. சாஙகிய கூ) எனபதனுலுமுணாக

தெறறெனவிலலது - பிரகிருதி செருககு - அகஙகாரம

உ௪௦ கேடடு - மணிமேகலை கேடடு

உ௪க உரையெனன - சொலவாயெனறு மணிமேகலை கேடப

வைசேடிகவாதம் —

உ௪௩ சாமானியம - பொதுமை விசேடம - சிறப்பு கூட்டம - சமவாயம, இதனை உடனபுணாபபென்றும கூறுவா.

உ௪௪ ஆறுகூறும - ஆறு பகுதியாகும

உ௪௫ அபபொருள ஒனபான் அநதப்பொருள் ஒன்பது வகைப் படும

உ௪௪ - கூ பொருளெனபது உடைததாய

எதுவாகும

உுப ீனறூானகு - நீா தீ காறறு ஆகாயமெனபன

உகை சததம் முதல நாற்றம இறுதியாகிய ஐநதனுள், நீா சத்தம முதலிய நானகு குணஙகளையும, தீ சததம முதலிய மூனறினையும் காறறுச சததம முதலிய இரணடினையும, ஆகாயம சததமொனறினையு முடையன

திசை முதலிய நானகின இலககணஙகளும ஒரு பிரதியிலும காணப படவிலலை, பின வருவனவறறுள்ளும சில இப்படியே யுளளன

41

ஓசை யூறு நிறநாற் றஞ்சுவை
மாசில பெருமை சிறுமை வனமை
மென்மை நீளமை நொயமமை வடிவம
உ௬௩ என்னு நீாமை பககமுத லனேகம
கணணிய பொருளின குணஙக ளாகும
பொருளுங குணமுங கருமமியறறற
குரிய வுண்மை தருமுதற் பொ நுகதான
போதலு நிற்றலும பொதுககுண

மாதவிற்

உகூ௦ சாதலு நிகழ்தலு மப்பொருட் டன்மை
ஒன்றனு கூட்டங் குணமுங் குறியுமெனா
றென்றிய வாதியு முரைத்தன னுடனே
பூத வாதியைப் புகனீ யென்னத்
தாதகிப் பூவுங் கட்டியு மிட்டு
உகூ௫ மற்றுங் கூட்ட மதுக்களி பிறந்தாங்

உகூஉ - கூ இவ்வடி ஆறு குணங்கள் பகுத்துக் கூறப்பட்டன

உகூஎ - அ பொருளும் குணமும் கருமத்தைச் செய்யும் உரிமையை யுடையன பொருள் தன்மையனாலும் இரண்டாலும் ... கருமமென்றபடி உண்மை - ஸத்துவம் ... பொது - பரசாமானியம், ... பொது உண்மை ...

உகூக ஒன்று - விசேடம் அணு - பிருதிவி முதலிய நான்கு பூத ... கூட்டம் - ஸமவாயம் ... விசேட ... இலக்கணமும், சமவாய ... இலக்கணமும் கூறிற்று

உகூஉ ... - விசேடவாதி

உசஉ - கூஉ ... வடிகளாற் கூறப்பட்டன ... இயல்பே "நெறி ... படுவது நின்ற மெய்ம்மைய பொருள்கள் ... ... கரிய ...

வாறு சொறபொருள, செறியயான சொல்றி நபடியா குணமொராழிய மொழியினுய பொதுசசிறப புடனபு ணாபபதே", 'பூதமங்கொடு திட்ட மணம பொழுதுயி, ரோனினப பொருளகடா மொனபதாமவை, ம், பிற குணம உற றியலபு செப்கையும, போதரும பொருடபுடை பெய -யாகுமே", 'பெரியதும பினனது மாய தபபொது, உரிதனிற பொருளகளைச செலுத்தது பொறறுமை, தெரிவுற வருவது சிறபப நாநகுணக, கிரியைக ளிதறகெனக கிளததல கூட்டமே' (நீல. வைசேடிக ம - ரு) என வருஞ செயயுட்களாலு முணாக

உகூரு புகல நீ எனன - நீ சொலவாயெனறு மணிமேகலை சொலல.

பூதவாதம் —

உகூசு பூ ராதகிபபூ - ஆததிபபூ கட்டி - கருபபுககட்டி

உகூஎ மறறுஙகூட்ட - கூட்டறகுரிய மறறைப பொருளகளையும கூட்ட மதுககளி பிறநதாஙகு - மதுவினிடததுளள மதசகதி தோனறி ஞறபோல

உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டகாதை

ரு௨ரு

குறறிடும பூதத துணாவு தோனறிடும
அவவுணா வவவப பூதக கழிவுகளின
வெவவேறு பிரியும பறையோ
சையிறகெடும
உயிரொடுங கூடிய வுணாவுடைப
பூதமும
உயிரில லாத வுணாவில பூதமும
அவவப பூத வழியவை பிறககும

மெயவகை யிதுவே வேறுரை விகறப மும
உணமைப பொருளுமலோ காயத
னுணாவே
கண்கூ டலலது கருததள வழியும
உ எரு இமமை‌ மிமமைப பயனுமிப பிறபபே
பொயமமை மறுமையுண டாயவினை
துயததல

உசுசு பிருதிவி முதலிய ஐநது தததுவஙகளின சமவாயததில அறிவு உதிககும, பூதஙகள ஐநது உணடெனபது பூதவாதியின கொளகை நிலம, நீர், தீ, வளியெனப பூதம நானகேயெனபது உலோகாயதன கொளகை

உசுஅ பறை - பேரிகை ஓசையின - ஓசையைபபோல

உசுச - அ 'பாமுதலாகிய ஐநது திரவியததின கூடடததில மத சததி பிறநதாறபோலப பிருதிவியாதி பஞசபூதசமவாயதது ஞானசகதி தோனறி அவை வளர வளாநது அநதப பூதஙகள பிரிநதால அவை தம மினமாகிய பூதஙகளிற சென்று சேரும' (நீல. பூத தி, சமய.)

உஎஉ வேறு உரைவிகறபமும - யானகூறும பஙகளும
வேறுளள சொல விகற உஎங
உணமைபபொருளும - தததுவஙகளும.
உ லோகாயத னுணாவே - உலோகாயத னுணாநதவைகளே, உலோகாயதன கொளகை யினை, சிவஞானசித்தியார் பாபககததுளள உலோகாயதன

மதந ,,ாலும, " காடசி்யே அளவை ட ாவதெனறும,
நிலம நீா தீ வளியெனப பூத ம ானகேயெனறும,
அவறறது புணாசசி விசேடததாறரூனறிப பிாிெ ால
மாயவ ாய உடமபினகணணே அறிவு மதுவினகட்
களிபபுபோல வெளிப படடழியு மெனறும, இறநதவுயிா
பின பிறவாதெனறும, இனபமும பொரு ளும ஒருவனுற
ெ சயயபபடுவனவெனறுஞ சொலலும உலோகாயதம "
(திறுள, உஅக) எனறு பரிமேலழக ரெழுதியவாறறுலு
முணாக

உஎஉ - ௩ உலோகாயதன கொளகைகளுள
பூதம நானகேயெனப தொழிநதவைகள தன
கொளகையா டொககுமாரலின. ' வேறுமை
விகறபமும உணமைபபொருளு முலோகாயதனுணாவே '
எனறுன

உஎச கணகூடு - பிரததியககப பிரமாணம
மானப பிரமாணம
கருததளவு - அனு

உஎரு இமபிறபபே - இபபிறபபிலே தானே
' கழிவன ' எனறு ஒருசொல வருவிகக.
க ழி வ ன ாணடு

உஎகூ துயததல - அனுபவிததல துயததல
பொயமை.

என்றலு மெலலா மாரககமுங் கேட்டு
நனறல வாயினு நான்மா றுரைககிலேன
பிறநதுழற பிறபபை யெயதப பெறுதலின
அறிநதோ ருண்டோ வென்றுநக கிடுதலும
தெய்வ மயககினுங கனவுறு திறத்தினும
மைய லுறுவா மனமவே றுமவகை
ஐய மனறி யில்லையென் றலுநின்
தந்தை தாயரை யனுமானத தாலல
திநத ஞாலத தெவவகை யறிவாய
மெய்யுணா வினறிமெய்ப பொருளுணா வரிய

---

௨௫௭ எனறலும - எனறு பூதவாதி சொலலலும கேட்டு - மணி மேகலை கேடடு

உகூ ௬ - ௭௭ இவவடிகளிற கூறப்பட்டுள்ளவறறைப் பினவருஞ் செய யுட்கள் நனகு புலப்படுத்தும் 'அணிகொ ளாரத தாசனைக் கேட்கெனப், பிணிகொண மூஞசிப பிசாசகன சொலலுவான, குணிகு ணமமெனு கூறறில லுலதென, றுணிவைம பூதகக ளேதொழில செலலுவேன'', "திணணெண் நீநில நீரவளி காயததாற, கணணு மூககொடு நாமெய செவி களாய, வணண நாறறுச சுவையிம டுறுவி, எணணுங காலெ யிவையவ துழி யெயதுமே', 'ஐந்துங்கூடி யறிவினபமா தியா, வநது தோனறி மது மயக காறறலி, னநதி நாளுங் குடஞசுடா நாடடமபோற சிநதி லுலனவு சென றினறு மேருமே'', 'உலகொ ராமவை யேயுயி ருணடெனச, சொல லாருரை சொறறெளிந தேநினறு, பலக லாங்களுஞ் செயப பயனிலை, புலவ ராவதன றேவேசகுப் போநததே'', 'சென்ற காலததுஞ், செலகினற காலதது, நினற காலததி லுமமிந நிகழசசியே, யெனறு மிக்குல கநதனை மைச தேயிது வனற தெனறுரைப பாரயாப பாரகளே' (நீல. பூத. ௩ - ௭)

உ௭௧. முறபிறபபை எயதபபெறுதலின - முறபிறப புணாசசியைப புததபீடிகையால நான அடையபபெறறதை சாரியைதிறக இரணடனுருப தொகதது 'நனறலவாயினும' (உ௭அ) எனபதுமுதல உண்டோ' (உஅ0) எனபது இறுதியாகவுளளவை மணிமேகலையின உட்கோள

உஅ0. எனறு நகைக்குதலும - எனறு மணிமேகலை உட்கொணடு மறு பிறபபிலலையெனற பூதவாதிகூறறைத் தினைநது நகைதது, நகைததலெனனெ யெனறு வினவிய அவனுககுத தான பழமபிறபபுணாநததைத தெரிவித தலும.

உஅக - ௩ பழமபிறப் புணாநதேனெனறது, மையலுறுவாா மனம, தெயவமயககினும் கனவுறுதிறததினும் வேறுபடும் விதமேயாகும், அது, பிரததியகக மனறாமயாற சநதேகமேயனறி வேறிலலையெனறு அவன கூறலும

உஅ௩ - ௫ இவவடிகள், பிரததியககமினறி அனுமான அளவை கொளளாத பூதவாதிககு அவவளவை யுணடெனறு மறுமை யுணடெனன மணிமேகலை சாதிததததைக கூறின கூறறுமுகததால

உஅ௬ மெயயுணாவு - சததியஞானம மெயப்பொருள் - பரமாாதத தததுவஙகள.

உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டகாதை

௯உ௫

ஐய மலலதிது சொலபெ பெருயென
உளவரிக கோலமோ டுனனிய

பொருளுரைத

சைவசைச சமயமு மறிநதன ளாஙகென்

உஎ.—சமயக்கணககாதநதிறங்கேட்டகாதை

முற்றிறறு.

உஅ௭ ஐயமலலது இது - இது சநதேகமனறு சொலலப்பெருய - சொலலாயே

உகூ௪ - அஎ இவவடிகளிற் கூறபபட்டுளள பூதவாதி கூறறுககளும அவறறிறகு மணிமேகலை கூறிய விடையுமாகிய இவை, "இறைவனு மிலலை யிறநதோா பிறவா, ரறனே டெனனையென றறைநதோன றனனைப், பிற வியு மறவியும பெறறியி லுணாநத, நறுமலாக கோதை யெளளினை நகுதி, யெள்ளினை போலு மிவவுரை கேட்டிங, கொளளிய துரையென வுனபிறப புணாததவை, யாஙகுஙிற கொணாநத வருநதெயவ மயககக, காமபன தோமிர் கனுமயக குறறனே, எனறவனுரைககு மிளஙகொடி நலலா, யன றெனறவனமு னயாஙதொழி வாயலை" (உக ௬௦ - ௬உ) எனக கநதிற பாவை மணிமேகலைககு வருவதுரைநததாக முனவநத தனெடு ஒபபுநோக கறபாலன

உஅஅ உளவரிககோலம - மறைநத வேடம

உஅக இகக ஷதயிற கூறியவை பரதுமதஙகளாக விருபப, இஙகே, 'ஐவகைசசமயம எனறது இழுககனரே'வெனின, அளவை வாதமுதலிய ஐநதும ஒருவகையிலும, ஆசீவகவாதம நிகணடவாத மெனனும இரணடும ஒருவகையிலும அடஙகுமெனபராதலின, அனறெனக, ' அவவுரு வெனன வைவகைச சமயமும, செவவி தனமையிற சிநதையின வைததிலன '' உகூ சஉ - ச) எனறு அறவணவடிகளுககு மணிமேகலை கூறியதாகப பினனும வருதல காணக. "ஐமபெருங சமயமு மறநதோற றனவென'' (பெருங. க ஙகூ உசகூ) ஆஙகு - வஞசி நகரததில

க - உஅக (மணிமேகலை) சாாநது அளவைவாதியை எயதி இயம பென, அவன அளவைகளெனறனன, எனறவள றனனைவிடடுச சைவ வாதியை நினவெயவம எபபடிததெனன, அவன இறைவனுகு மென றுரைததனன, பிரமவாதி முடடை யெனறனன, கடலவணன புராண மோதினன காபபெனறுரைததனன அவறறோடு வேதியனுரையின விதி யுஙகேடடு இவருரை இசையாவெனறு நினைநது, ஆசீவகனை நோககி, 'இறை யார? நுறபொருள யாது' என, அவன, 'வகையிது' எனன, நிகணடவாதியை நோககி, 'மெயபபடவிளமபு' என அவன அது வீடாகு மெனறனன, அவனபின சாஙகியன செபபியதிறமுங கேடடு, 'வைசேடிக! நின்வழக்கையுரை' எனன, அவனும உரைததனன, உடனே பூதவாதியை நோககி, 'நீபுகல' எனன அவன, 'வினைதுயததல பொயமமை' எனற லும, நகைததலும, அவன இலலையெனறலும, 'எவவனகயறிவாய, இது சொலலப பெறுய' என உரைதது ஐவகைச சமயமுமறிநதனளென வினை முடிவுசெயக.

இருபத்தேட்டாவது
கச்சிமாநகர்புக்ககாதை

[இருபததேடடாவது தாயரோடு

அறவணரடிகளையுந் தோந்து

கசசிமாநகாக்கடசென்றபாட்டு]

ஆஙகுத தாயரோ டறவணாத தோநது
வாஙகுவிற றூனை வானவன வஞசியின
வேறறு மன்னரு முழிஞைவெம

படையும்

போறபுறஞ சுறறிய புறககுடி கடநது
இருஙகைத தாமபின மனைவளா

தோகையா

கருஙகுழல கழீஇய கலவை நீருமெ
எநதிர வாவியி லிளைஞரு மகளிருமெ
தநதுவிளையாடிய சாநதுகழி நீருமெ

க ஆஙகு - வஞசி நகரததில தாயா - மாதவி சுதமதி

உ வாஙகுவில - வளைநதவில வானவன - சேரன

ங வேறறுமனனா - பகையரசா உழிஞைவெமபடை - உழிஞை மாலையைசசூடி அரணைககாககும வெவவியபடை உழிஞை புறமதிலை வளைபபோரும அரணைக காபபோருமாகிய இருதிறததினரும அணிதறகு உரியது

ச போறஉவமஉருபு புறககுடி - புறததே யிருததறகுரிய பல சேனை மாநதரும குடியிருககுமிடம, எனறது புறநகரததை, இது புறஞ சிறையெனறும புறபபடைவீடெனறும, புறஞசேரியெனறுங கூறபபடும

௩-௪ புறநகர் நால்வகைப் படைவீரரும் தங்குதற்கு இடமாதலின், ஆங்ஙனங் கூறப்பட்டது பிறருஞ் செறிந்திருந்த

௫ சுருங்கை - நீர்செல்லுதற்குக் கற்களாற் கட்டப்படுத்த அமைப்பு; சலதாரை சுருங்கையாகிய அமைப்பெனக், "நீணிலம் வகுத்து நீர் நிரந்து வந்திழிதரச், செவ்விலத் தியற்றிய சித்திரச் சுருங்கைசேர் கோணிலத்த வெய்யவாய கொல்கு சுற்றத் தடங்கிடங்கு" (சீவக. ௧௪௨), "சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகி" (சிலப். ௧௪ ௬௫), சுருங்கையின் இயல்பு இருபதாம் பரிபாடலாலு முணரப்படும்.

'சுருங்கைத் தாமப்பன' (௫) என்பது, 'பாய்தலின' (௬௭) என மேல் வருவதனோடு சென்றியையும்.

௬ கழீஇய - கழுவிய

௭ எந்திரவாவி - வேண்டும் பொழுது நீரை நிறைத்தற்கும் வேண்டாதபொழுது போக்குதற்கும் உரிய யந்திரங்களையுடைய நீர்நிலை, இஃது இலவந்திகையெனவுங் கூறப்படும். இளைஞர் - ஆடவர்

௮ ஆடிய - பூசிய. சாந்து - சந்தனம்

௨௮.—கச்சிமாநகர் புக்க காதை

௩௨௭

புவிகா வலன்றன் புண்ணிய நன்னாட்
சிவிறியுங் கொம்புஞ் சிதறுவிரை நீரும்
மேலை மாதவர் பாதம் விளக்கும்

சீல ஷ்பாசகா செஙகைநறு நீரும
அறஞெய் மாநக ளகினமுதல புகைதது
நிறைநத பநதற றசுமபுவா நீரும
கடு உறுபா||புர ஞுருமற கநதவுத திபிஞற
செறிததரைப் போா தஞு செழுமஜீன
நீரும
என்றிந நீரே யெஙகும பாயதலிற
கவறிய கராமு மிடஙகரு மீன்களும
ஒன்றிய புலவொழி யுடமபின வாகித

கூ காவலன - அரசன புணணியநனஞள - புணணியதமையுடைய நலல நடசததிரததில, எனறது, அரசனுடைய சனம நடசததிரத்தி லெனறவாறு
கo சிவிறி கொமபு எனனுமிரணடும நீரை வீசுங கருவிவிசேடஙகள, சிவிறியைப பெருா தருததியெனறு கூறுவா
கூ - கப ஒருவன பிறததிருககுமகாறும அவன பிறநத நடசததிரததிலும இறநத பினபு அவன இறநத நதியிலும சிறபபுச செயயவேணடுமெனப பது கருமநாறறணிபு பிறநதநாள விழவை வெளளணி நாளெனபா
கக மெலமாதவா - மேனமையையுடைய முனிவா ஐஐ சாரிஸ்ய

கஉ ஈவல பாசகா - பஞ்சசீலத்தையுடைய உ
பாசகா, பௌத்தரில் 'நல்லறம் கடைக் கொண்ட ஆடவரையும்
மகளிரையும் முறையே உபாஸகரென்றும்
உபாஸகைகளென்றும் கூறுதல் மரபு

சச பந்தல் தகும்பு - தண்ணீர்ப் பந்தலிலுள்ள
நீர்க்குடம் வார்சீர் - ஒழுகுகின்றநீர்

கரு உறுப்பு முரணுறாமல் - உறுப்புக்கள்
மாறுபடாமல் 'கோடி செசாதே ளிரியா சம
பசியில, ஆர மகிலுறுபபோ டாறு'' (சிலப். ரு கச,
அடியார். மேற்.) கநரவுத்தியினுல - சோதத்தற்குரிய
வாசனைப பண்டங்களால், உத்தி - சோதால், இது
யுகதியென்னும் வடமொழிச சிதைவு

ரு - கஎ சுருங்கைத் தூம்பிற பாய்தலினெனக

கஅ கனறிய - பகைமையிறறழும்பிய கராம
இடங்கா எனனும் இரணடும முதலைசசாதி விசேடங்கள
, "கொடுநதாண முதலையு மிடங்க கருங் கராமும்''
(குறிஞ்சிப். உஎரு)

கஎ - கூ பாயதலிற புலவொழிநதன

(பி-ம்.) கச 'தகும்பமாநீரும்' கரு '
காதபுநதியினுல' கஈ 'செறித் தமைப போதகு
செழுமணிநீரும்' கஎ 'எங்கும் பரததலின'

உ0 தாமரை குவளை கழுநீ ராம்பற
புமிசை பரந்து பொறிவண் டார்ப்ப
இந்திர தனுவென விலங்கக் கூடுத்து
வந்தெரி பொறிகள் வகைமாண் புடைய
கா மதி லோங்கிய விடைநிலை வரைப்பிற்

உ0 தாமரை முதலிய மூன்றும் கழுநீரும், ஆம்பல் இராம்பூ வென்றுங் கூறுவர் அடியார்க்கு நல்லார், இதனை, சிலப்பதிகாரம், உ-ஆம் காதை, கச-ஆம் அடிக்குரிய விசேடவுரையிற் காண்க

உக மிசைபரந்து - மேலேபரவப் பெற்று, இவ்வெச்சம் காரணப் பொருட்டு ஆப்பப் பரந்தெனக்

உஉ கலவைநீர் முதலியன பாயப்பெற்றுப் பலநிறப்பூக்களை யுடைமையின், அகழிக்கு வானவில் உவமையாயிற்று, "சந்த ரமம லாகவொண வணய சுண்ணந் தாது குங்குமம், சந்த னக்குழம்பு மேற்பரந்து பாடி சூழந் தகழ், அந்த ரத்த ருசக் னைய ணிந்து சூழ்கிடந்ததோ, இந்திரதனுவின் வண்ண மென்ன தன்ன தாகுமே" (மேருமந்தர. வைசயந்தன் முத்தி)

ஞு உஉ கலைநீரும் சாந்துகழிநீரும் விரைநீரும் நறுநீரும் வார் நீரும் மனைநீரும் ஆகிய இந்நீர் சுருங்கைத் தூம்பினால் எங்கும் பாய்தலின் உடம்பினவாகிப் பரத்தலான் இலங்கு அகழெனக்

௨௩ பொறிகள் - யந்திரங்கள்; அவற்றின் வகையைப் பின்வருவன வற்றாலுணர்க: "மாற்றவர் மறப்படை மலைந்து மதில் பற்றின், நூற்றுவரைக் கொல்லியொடு நூக்கியெறி பொறியும் தோற்றமுறு பேய்க்களிறு துற்றுப் பெரும் பாம்பும் கூற்றமனக் கழுகுதொடர் குந்தமொடு கோண்மா", "விற் பொறிகள் வெய்யவிடு குதிரையொடு தொடரயில்வாள், கற்பொறிகள் பாவை யன மாடமடு செந்தீக், கொற்புனைசெய் கொள்ளிபெருங் கொக்கெழில் செய் கூகை, நற்றலைக டிருக்குமலி நெருக்குமர நிலையே". "செம்புருக்கு வெங்களிக ளுமிழ்வ திரிந்தெங்கும், வெம்புருக்கு வட்டுமிழ்வ வெந்நெய்முகந் துமிழ்வ மெட்டுமிழ்வ வேலுமிழ்வ கல்லுமிழ்வ வாகித், தம்புலனைக் காலய னார் தாட்படுத்த பொறியே", "கரும்பொனியல் பன்றிகத நாகம்விடு சகடம், குரங்குபொரு தகரினொடு கூர்ந்தரிவ நுண்ணூல், பரந்தபசும் பொற்கொடி பதாகையொடு கொடிகளும், திருந்துமதி றெவ்வர்தலை பனிப்பத் திருந்தினவே" (சீவக. ௧௦௩ - ௪), "மிளைவிற் பொறியும், கருவிர லூகமுங் கல்லுமிழ் கவணும் பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியும், காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையும், தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்பும், கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையும், ஐயவித் துலாமுங் கைபெய ரூசியும், சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையும், எழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுங், கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவும்" (சிலப். ௧௫ ௨௦௭-௧௬)

௨௪ கடிமதில் - காவலாகியமதில்; என்றது, ஏணியெய்தா உயர்ச்சி யும் புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும் அகத்தோர்க்கு நின்று வினை செய்யலாந்தலை யகலமும் கல் இட்டிகைகளாற் செய்யப்பட்டிருத்தலிற் குத்தப்படாமையு முடையதென்றவாறு.

௨௩ - ௪ "உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கின், னமைவர

௨௮.—கச்சிமாநகர் புக்ககாதை

௩௨௯

௨௫ பசுமிளை பரந்து பஃறுளி னிறைந்த
வெள்ளிக் குன்ற முள்கிழிந் தன்ன
நெடுநிலை தோறு நிலாச்சுதை மலரும்
கொடிமிடை வாயில் குறுகினள் புகுதக்
கடைகாப் பமைந்த காவ லாளர்

மிடைகொண் டியங்கும் வியன்மலி மறுகும்
பன்மீன் விலைஞர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்
கண்ணொடை யாட்டியர் காழியர் கூவியர்
மைந்திணை விலைஞர் பாசவர் வாசவர்
எண்ணுநர் மறுகு மிருங்கோ வேட்களும்
செம்பு செய்குநருங் கஞ்ச காரரும்
பைம்பொன் செய்குநரும் பொன்செய் கொல்லரும்
மரங்கொஃ றச்சரு மண்ணீட் டாளரும்

—ணென்றுரைக்கு நூல்” (குறள், ௭௬௩)

௨௫ மிளை - காவற்காடு ௪ - ௨௮ கடந்து குறுகினன் புக்கென்க

௨௬ - ௮ உள் கிழிந்தன்ன வாயில் புக்கு - புகுந்து

௨௯ கண்டகாப்பமைந்த - வாயில் காத்தற்கமைந்த

௩௰ மிடைகொண்டு - நெருங்குதல் கொண்டு

௩௧ மீன்விலைஞர் - மீன்விலைப்பரதவர் உப்புப்பகருநர் - உப்பு விற்பார் ஆவார், உமணரும் உமட்டியரும், அளவருமாம், பகர்தல் - விற்றல்.

௩௨ கள் நொடையாட்டியர் - கள்ளைவிற்கும் வலைச்சியர், நொடை - விலை, “நறவுநொடை” (பெரும்பாண். ௧௪௨) காழியர் - பிட்டுவாணிகர் கூவியர் - அப்பவாணிகர், ‘காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த”

(பெரும் பாண். ௩எஎ)

௩௩ மைந்நிண விலைஞா - ஆடடுவாணிகா பாசவா - இலையமு திடுவாா , அனறி, கயிறுதிரிதது விறபாரும, பசசிறைசசி கூடடிறைசசி விறபாருமாம வாசவா - பஞசவாசம விறபாா , அவை, " தககோலந தீம் பூத தகைசா லிலவஙகம, கபபூரஞ சாதியோ டைநது " (சிலப். ௫ உசு, அடியார். மேற) எனபன

௩௪ கோவேடகள - குயவா , இபபெயா வேடகோவரெனவும வழஙகும

௩௫ செமபு செயஞ்ஞா - செமபு கொட்டிகள கலககனஞா

கஞ்சகாரா - வெண ௩௬ பைமபொன செயஞஞா - பொறபணி செயவோா பொன செய கொலலா - உருககுததட்டாா

௩௭ மரஙகொஃறசசா - மரததை வெட்டுநதசசா , கொல்லல - வெட்

(பி - ம்.) உஎ 'நெடுநிலைமனை தொறும' ௩௩ ' பைநநிணவிலைா ' ௩௫ 'செயநரும' ௩எ ' மறஙகொறசசா '

42

௩௩௦ மணிமேகலை

வரநதர வெழுதிய வோவிய மாககளும்

தோலின் றுன்னருந துன்ன விஜைருரும
மாலைக காரருங் கால்க கணிதரும
நலநதரு பணணுந திறனும வாய்பப
நிலங்கலங கணட நிகழுக காட்டும
பாண ரென்றிவர் பலவகை மறுகும
விலஙகரம பொரூஉம வெளவளை
போழ்நரோ
சங் டிலஙகுமணி விஜைஞ ரிரீஇய மறுகும
வேததியல பொ துவிய லெனறிவ
விரணடின
கூததியல பறிநத கூததியா மறுகும
பாலவே ருக வெணவகைப பட்ட
கூலங குவைஇய கூல மறுகும
மாகதா சூதாவே தாளிகா மறுகும

டல் மணணீட்டாளர் - சிறபாசாரிகள, அனறிச சுதையாற பாவையுள
ளிட்டன பணணுவாரெனறும குயவரெனறுமாம, மணி. கூ சஎ

நஅ ஓவியமாககள் - சிததிரகாரிகள

நகூ தோலின துனனா - செமமாா, உறைகாரரும,
லாயினருமாம துனன விஜைஞா - தையறகாரா

பறமபா மூ சo
நூலோா

மாலைககாரா - மாலை தொடுப்போா காலககணிதா - சோதிட
இவாகள கணிகளெனவுங கூறபபடுவா

சக பண - இசை, பாலை குறிஞசி மருதம செவவழியெனனும பெரும பணணுமாம திறம - அவறறின கிளைகள அவை இருபததொரு வகைபபடும

சஉ. நிலம - மூவகைததானம, அனவ எழுததும அசையும சீரும கலம - யாழ கணடம - குரல

சங பாணா - இசைககாரா, இசைபபாணரும, மணடைப பாணருமெனப பாணா பலவகையினராவா யாழபபாணரும,

சச விலஙகரம - வாளரம வளைபோழநா - சஙகறுபபாா

சரு மணிவினைஞா - முதது கோபபாா

சஎ கூததியலபு - கூததினிலககணம கூததியா - பதியிலாா

சஅ - எ மணி. உ கஅ - கூ. சஅ பால - பகுதி

சகூ குவைஇய - குவிதத கூலமறுகு - கூலககடைதெரு

சஅ - கூ எணவகைக கூலஙகளாவன "நெலலுப புலலு வரகு தினை சாமை, இறுங்கு தோரையொடு கழைவிளை நெலலே" (சிலப். டு உஉ, அடியார். மேற்.) எனபன, கூலம பதினெணவகைததெனபா கூத்த நூலார், சிலப். பதி 88 - 9, இ 22 - 3, கூ 83 - 6, உரை

இ0 மாகதா - இருநதேததுவாா, சூதா - வேதாளிகா - பலவகைத தாளததிலாடுவாா, "சூதா நினறேததுவாா,

வாழதத மாகதா
(பி-ம்.) ௩அ. 'வராநதரவெழுதும' ௩௯ 'தோலினரெழினரும்' ●

உ அ.—கச்சிமா நகர்புக்ககாதை

௩௩க

போகம புரககும பொ துவாபொலி
மறுகும
கண்ணுழை கல்லா நுண்ணூற கைவினை
வண்ண வறுவையா வளாநதிகழ் மறுகும்
பொன்னுரை காண்போா நன்மனை
மறுகும்
பனமணி பகாவோா மன்னிய மறுகும
மறையோ ரருநதொழில குறையா
மறுகும்
அரைசியன் மறுகு மமைச்சியன்
மறுகும
எனைபபெருந் தொழிலசெ யோ
மறுகும்
மனறமும பொதியிலு சந்தியு
சதுக்கமும்
புதுககோள யானையும பொற்றாப்

புரவியும

கதிகருற வடிபபோா கவினபெறு வீதியும
சேணுேங கருவி தாழ்நதசெய குன்றமும்

..வவல, வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைபப" (மதுரைக். கஎ0 - எக), ' சூதா மாகதா வேதா ளிகரொடு", "மாகதப புலவரும வைதா ளிகரும, சூதரும" (சிலப். ரு சஅ, உகூ எச - ரு)

ருக பொதுவா - பொதுமகளிா ருஉ

நுழைகலலா - நுழையாத

ருங வணணவறுவையா - பல நிறஙகளையுடைய உடை செய்வோா, புடைவை விறபாருமாம "நோககுநுழை கலலா நுணமைய . அறுவை" (பொருந. அஉ - ங)

ருச பொனனுரை காணபோா - பொனனை அறுதியிடும பொனவாணிகா உரைததவுரையை

ருரு வாணிகா

பனமணி பகாவோா - பலவகைபபட்ட இரததினஙகளை விறகும

ருகூ அநதணா வீதி

ருஎ இராசப பெருநதெருவும மநதிரிகள வீதியும

ருஅ எனை - எனை, விகாரம எனோா - யோா

சேனுதிபதிகள முதலி

இக. "மனறமும பொதியிலும" (மணி. உ0 ஙO) சநதி - முசசநதி யும ஐஞசநதியும சதுககம - நாறசநதி, "சதுககமுஞ சநதியும புதுப்பூங கடமபு, மனறமும பொதியிலும" (முருகு. உஉகு - சு)

கO புதுககோள யானை - புதிதாகப் பிடிககப்படடு வநத யானை, மணி. கஉ சகு, கஅ ககூஅ பொறறாபபுரவி - பொனனாலாகிய இணை இணி மாலையையணிநத குதிரை

கக கதிககுற - நடையில மேமபாடுற வடிபபோர - பயிறறும யானைப் பாகரும, வாசிவாரியரும, வடிததல - பயிறறல, "வடிகயிறாயநது" (சீவக. எகூச)

சுஉ. சேண - நெடுநதூரம செயகுனறம - கடடுமலை

(பி - ம்.) இக 'போகம புரககுமுழவா' இஉ 'ஒணணூறகைவினை' இக. 'மனறமுங கவலையும' சுக 'கவினகொள வீதியும'

வேணவா மிகுக்கும விரைமரக காவும
விண்ணவா தஙகள விசுமபிட மறநது
நண்ணுதற கொதத நனனீ ரிடஙகளும
சாலையுங கூடமுந தமனியப் பொதியிலும
கோலங குயினற கொளகை யிடஙகளும
கணடுமகிழ் வுற்றுக கொணட வேடமோ
டநதர சாரிக ளமாநதினி துறையும

சுரு வேணவா - வேடகையாலுணடாகிய அவா வேடகையாவது,

பொருளகணமேல தோனறும பறறுளளம, அவாவாவது, அபபொருளகளைப பெறவேணடுமெனறு மேனமேல நிகழும ஆசை "செயயுணமருங கினை வேடகை யெனனு, மையெ னிறுதி யவாமுன வரினே, மெயயொடுங கெடுத லெனமனா புலவா, டகார ஞகார மாதலவேணடும" (தொல். உயிா சூ உஅஅ) எனபதனால முடிததுககொளக

சுடு நீரிடஙகள - பொயகை முதலியவைகள்

சுசு சாலை - அறசசாலைகள தமனியப்பொதியில - பொனனாலாகிய அமபலம "பொனனமபலமு முணடு" (சிலப். பதி சo - சக) எனபா அடியார்க்கு நல்லார், "கணணொலாங கவாவன கனக கூடமும" (சூளா. நகர எ) எனறு வருதல காணக

சுஎ கோலஙகுயினற - சிததிர மெழுதபபெறற கொளகையிடங கள - விரதஙகளை அனுடடித திருததறகுரிய தவசசாலைகள, கொளகை - விரதம, "தாவில கொள்கைத தநதொழின முடிமாா" (முருகு. அக), "கோவலன சென்றக கொளகையி னிருநத, காவுநதி யையையைக கைதொழு தேததி" (சிலப். கச கடு - சு)

உக - சுஅ வியனமலி மறுகுமுதற கொறறை யிடஙகள இறுதியாக வுளள இடவிசேடஙகளை மணிமேகலை கணடெனக இவவடிகளிற போலப பறபல சாதியாருடைய குடியிருபபுககளையும இளங்கோவடிகள் கூறியிருததல காணக "வேயா மாடமும் வியனகல விருககையும பாடலசால சிறபபிற படடினப பாககமும" (சிலப். ரு எ - ருஅ)

சுக அந்தரசாரிகள - ஆகாயசாரிகள. அமாநது - விருமபி

௭0. ஆநதிரவிகாரம - புததஞலயததில ஞநதிரஞல நிருமிககபபட்ட அரஙகு 'விகாரய - கையாற கருவியாற பணணுது மனததால நிருமிததல' என்பா அடியார்க்கு நல்லார், சிலப். க0 கச

சுகூ - ௭0 இநதிர விகாரமெனறது காவிரிபபூமபட்டினததுப

புதத சைததியததுளள ஏழரஙகினையும, இஃது, 'அநதர சாரிக ளமாந தினிதுறைபும' எனபதனுற பெறபபட்டது, "அநதர சாரிக ளறைநதனா சாறறு, மிநதிர விகார மேழுடன் போகி" (க0 கந - ச), "இநதிர விகார மேழுடன புககாங, கநதர சாரிக ளாறைம் பதினமா" (உ௭ கூஉ - ௩) எனச சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காணக.

(பி-ம்.) சுச 'விசுமயிடை'

உ௮.—கசசிமா நகர்புக்ககாதை

௩௩௩

நவையறு நாத னலலறம பகாவோா
உறையும பளளிபுக கிறைவனை நலலாள
கோவலன ருதை மாதவம புரிநதோன்
பாதம பணிநதுதன பாததிர தானமும
௭௫ தானப பயததாற சாவக மன்னவன்
ஊனமொன றினறி யுலகாள செல்வமும
செலவற கொணாநதத தீவகப பீடிகை
ஒலகாது காட்டப பிறபபினை

யுணாநதும

உணாநதோன் முனன ருயாதெய்வா தோன்றி

எக நவை - குறறம நாதன - புததன நலலறம - அருளறம பகா வோா - சஙகததாா

எஉ பளளி - தவததோா உறைவிடம. "ஐயருறை பளளியிடம" (சீவக. கஎஅஉ)

எO - எஉ இநதிரவிகாரம பளளிககு உவமம

எங கோவலனருதை - மாசாததுவான, இவன, மதுரையிற கோவலன கொலேயுணடது முதலியவறறை மாடலனெனனும மறையவன கூறக கேட்டுத தனபொருளே யெலலாம தானஞ்செயதுவிடடுக காவிரிபபூமபட்டினததிற புததசைததியததுளள எழு விகாரஙகளிலுமிருநது நோறகும பௌதத முனிவாகளுககு முனனேசெனறு துறவுபூணடானாதலின, 'மாதவம புரிநதோன' எனறாா, இதனே, "மைநதற குறறது மடநதைக குறறதும, செஙகோல வேநதற குறறதுங கேட்டுக, கோவலன றாதை கொடுந்துய ரெயதி, மாபெரு தானமா வானபொரு ளீததாங, கிநதிர விகார மேழுடன புககாங, கநதர சாரிக ளாறைம பதினமா, பிறநத யாககைப பிறபபற முயனறு, துறநதோா தமமுன றுறவியெயதவும" (உஎஅ - கூகு), "மாசாததுவான றுறவுகேட்டு" (உகூ உரைபபாட்டுமடை) எனச சிலப்பதிகாரத்து வருதலாலும், இககாதையிற பினனே வரும, "தையலகேள" (கூரு) எனபது முதலியவறறாலும அறிநது கொளக

எச தன பாததிரதானம - தன கையிலுளள அமுதசுரபியெனனும பாததிரததாற செயயபபடும அனனதானம

எ௫ தானபபயம - முறபிறபபிற செயத அனனதானததாலுணடா கிய புணணியம , பயம - பிரமியாசனம சாவகமனனவன - சாவக நாட டரசனுகிய புணணியராசன

எ௬ - ௬ உலகாளுதறகுக காரணம தானபபயன

எஎ செலவற கொணாநது - புணணியராசனை அழைததுவநது பீடிகை - புததபீடிகை

எஅ. ஒலகாது - தளராது. எஎ - அ பீடிகையைக காட்ட.

எகூ. உணாந்தோன - புணணியராசன தெயவம - தீவதிலகை

(பி - ம்.), எசு 'பாததிரததாலனமுந' எஅ. 'ஒலலாது காட்ட'

அ௦ மனாஙகவல் கெடுததது மாநகா
கடல்கொள

அறவண ரடிகளுந தாயரு மாஙகுவிட்
டிறவா திபபதிப புகுநதது கேட்டதும
சாவக மனனன றன்னு டெய்தத
தீவகம் விட்டித திருநகா புகுநதும்

அடு புககபி னநதப பொயயுரு வுடனே
தக்க சமயிக டநதிறங கேட்டதும
அவவவா சமயத தறிபொரு ளெலலாம்
செவவி தனமையிற சிநதைவை யாதது
நாத னலலறங சேட்டலை விருமபி
கூ0 மாதவற றோநது வநத வணணமும
சொலலின ளாதலிற் றாயோய்
நினனையென
நலவினைப பயனகொ ளுன்கண
டதுவெனத
தையல கேணின ருதையுந தாயும
செயதீ வினையிற செழுநகா கேடுறத

அ0 மனஙகவல கெடுத்ததும - உளளம கவலைகொளளுதலைக் கெடுத்ததும கவல - கவலுதல, முதனிலைத தொழிறபெயா நகா - காவிரிபபூமபட்டினம

அஉ இபபதியெனறது வஞசியை கேட்டதும - (தீவதிலகையால) தான கேட்டதும

அச தீவகம - மணிபலலவம

அடு புககபின் - புகுநது கணணகி கோட்டம தொழுதபின பொய யுரு - மாதவன வடிவு

அரு சமயிகள - அளவைவாதி முதலியோா

அஅ செவவிது அனமையின - திருததமுடையன அலலாமையின, செவவிது பனமை யொருமை மயககம.

அகூ நாதன நலலறம - புததன கூறிய தருமஙகளை மணி. உஅ எக

கூ0 மாதவறறோநது - அறவண வடிகளைததேடி

கூக 'தூயோய' எனறது முதலியன கோவலனருதை வாாததை

கூங தையல விளி தாதையும தாயும - கோவலனுங கணணகியும

கூச. தீவினை - முறபிறபபிற சஙகமனைக கொலவிததத்தனலாகிய பாவம நகா - மதுரை

(பி - ம்.) அஉ 'புகுநததுங கேட்டதும' அங 'தனனேடெயத' அச. 'தீவகம விடஇததிரு' அடு. 'புக்கவளிநத' அஅ. 'செவவிததனமை' கூச 'திருநகா'

உஅ.—கச்சிமா நகர்புக்ககாதை

ஙஙரு

கூரு தூன்புற விளிநதமை கேட்டுச சுகதன்
அனபுகொ ளறததிற கருகனே ஞதலின்
மனைததிற வாழகககையை மாயமென

றுணாநது

திீனததீன யாயினுஞ செலவமும

யாகஙகையும

நிீலயா வெனறே நிீலபெற வுணாநதே

௧00 மீலயா வறததின மாதவம புரிநதேன்

புரிநத யானிப பூஙகொடிப

பெயாபபடூஉம

திருநதிய நனனகா சோநதது கேளாய்

குடககோச சேரலன குடடுவா

பெருநதகை

விடாசசிீல பொறிதத வேநதன முனனுள

௧டு விளிநதமை - இறநதமை சுகதன - புததன, நலல வருகையை யுடையவனெனறு பொருள, நலல நடையையுடையவ னெனறுமாம

௧௪ - நு தீவிீனயிற கொீலயுணடிறநதமையைக கேடடு

௧௯ அனபுகொள அறம - நலலறம அருகன - பகருவி

௧௭ மீனததிற வாழகைகை - இலவாழகைகை மாயம - பொய

௧அ திீனததீனயாயினும - திீனயளவாவது

௧அ - ௯ மணி. ௨௨ ௧௩டு - ௯

௧00 பௌததருமம பூாவோததர விரோதமிலலாததெனபராத லின, 'மீலயாவறததின'

என்றார், மலைதல் - மாறுபடல், "முரணுத திருவற மூர்த்தியை" (சு), "முனபின மலையா மஙகலமொழியின" (உசுக)
என இந்நூல், ௩௦ - ஆம காதையில வருதலுஙகாணக
தேன
புரிநதேன - செய

க0க கொடி - வஞசி க0உ நகா - வஞசிநகா
க0க - உ இநநகா, 'பொறகொடிப பெயாபபடூஉம பொனனகா" (உசு சு உ) என்று முனனும கூறபபட்டது

க0ரு குடககோசசேரலன - மேறகடிறகு அரசனுகிய சேரன, குடககு - மேறகு, கொஙகுதமிழநாடு பனனிரணடனுள ஒனருகிய குட நாட்டிறகு அரசனெனபதுபறறிக குடககோவெனரு ரெனினுமமையும, "குடககோ மூணிசேரன" (சிலப். சிறப்.) குடடுவா பெருநதகை - குட்ட நாட்டாாகது அரசன, குட்டமும கொஙகுதமிழ நாடுகளுள ஒனறு, "குடக கோக குடடுவன" (சிலப். உ௬ சுக), "இயறோக குடடுவன" (சிறு பாண். சக)

க0ச விடாசசிலை பொறித்த வேநதன - நெடுஞசேரலாதன, இவனவடநாட்டரசாகளை வென்று சென்று இமயமலையில தனது இலசசினையாகிய விறபொறியைப் பொறித்தமையால், இமயவரபபனெனவும, விடாசசிலை பொறித்த வேநதனெனவும பெயாபெறறுன, இவனை இமய

(பி - ம்.) கூ௰ - சு 'விளநதமை கேட்டுச சுநதத, ஙகொனறறத திற்கு' கூஅ 'தினைததனைததானும' கூகூ 'நிலையாதெனறே, விலைபெற வுணாநது' க0க - உ, 'பெயாபடு, இருநதிய'

துபபடு செவவாய்த துடியிடை யாரொடும
இபபொழில புகுநதாங கிருநத வெலலையுள
இலஙகா தீவததுச சமனொளி யெனனும
சிலமபினை யெய்தி வலஙகொண்டு மீளும
தரும சாரணா தஙகிய குணததோா
கருமுகிற் படலததுக ககனத தியஙகுவோர்
அரைசற் கேது வவவழி நிகழசசிற
புரையோா தாழுமப பூமபொழி லிழிநது
சறறலத திருநதுழிக காவலன் விருமபி
முறறவ முடைமையின் முனிகளை யேததிப்

வரமபன நெடுஞ்சேரலாதனெனவும கூறுவா இது, பதிற்றுப்பத்தில் இரணடாம பததாலுணரபபடும, "இமயஞ சூட்டிய வேம விறபொறி, மாணவினை நெடுநதோ வானவன" (௩௬) எனப

புறநானூற்றிலும, 'விடாசசிலை பொறிதத விறலோன'' (உஅ கங-சு) எனச சிலப்பதிகாரத்திலும் இவன கூறபபட்டிருததல காணக

க0ரு துபபு - பவளம துடி - உடுக்கை

க0௬ - சு சேரலனும பெருநதகையுமாகிய வேநதன முனனொரு காலதது துடியிலடயாரொடும இபபொழிலிற புகுநது இருநதவிடத தெனக

க0எ - கூ இலஙகைத தீவததுளள சமனொளியெனனும மலையை யடைநது வலஙகொணடு மீணட சாரணா இமமலை சமநதமெனறும, சமநத கூடமெனறும பெயா பெறும இதன வரலாறு இநநூல கக-ஆம காதை உஉ-ஆம அடியின குறிபபிற கூறபபட்டது தஙகிய குணததோா - குணஙகள தஙகபபெற்றோா

ககo முகிறபடலம - மேககக்கூட்டம ககனம - ஆகாயம ககனத தியஙகல இருததிகளில ஒனறு

ககக அரசறகு - இமயவரமபனுககு ஏது அவவழி நிகழதலின - நலவினையாகிய காரணம பயனளிததறகு அவவிடததே தோறறுதலினாலே

ககஉ புரையோா - மேறகூறிய தருமசாரணா

க0கூ - ககஉ சாரணரும குணததோரும இயஙகுவோருமாகிய புரை யோா

ககங கறறலதது - சிலாதலததில காவலன - சேரன

௧0௪ - ௧௫ வேநதன இருநதவெலலையுள
அவனுககு ஏது நிகழ தவிற புரையோரும இழிநது
அபபொழிலிற கறறலத திருநதபொழுது
௧௧௪ முனிகளை - தருமசாரணரை
(பி - ம்.) ௧0௫ 'துவாபடு செவவாய' ௧0௬ - ௧0
'தருமசாதனா, தன்னின மூததாாககு
முகிற்படலததிறககன' ௧௧௪. 'முனிகளையேவிப்'

உ அ.—கச்சிமா நகர்புக்ககாதை

௩௩௭

௧௧௫ பஙகயச சேவடி விளக்கிப பான்மையின்
அஙகவாக கறுசுவை நாலவகை யமிழ்தம
பாததிரத தளிததுப் பலபல சிறபபொடு
வேததவை யாரொடு மேததின
ளிறைஞசலிற
பிறபபிற றுன்பமும பிறவா வின்பமும்
௧௨0 அறாததை முதலவ னருளிய வாய்மை
இன்ப வாரமு திறைவன் செவிமுதல
துன்ப நீஙகச் சொரியு மநநாள்
நின்பெருந தாதைக் கொன்பது
வழிமுறை
முனனோன் சோவலன் மன்னவன்

றனககு
கஉ௬ நீஙகாக காதற பாஙக ளுதலிற்
ருஙகா ஙலலறங தானுங் கேட்டு
முன்னோர் முறைமையிற படைத்ததை
யன்றித்
தன்ன னியன்ற கனமபல கோடி
எழுநா ளெலலையு ளிரவலாக கீதததத
கங௦ தொழுதவம புரிநதோன் சுகதற்
கியற்றிய———

கக௬ அறுசுவையாவன, கைப்பு, காப்பு, புளிபபு, உவாபபு, துவாப்பு, திததிபபு எனபன குறள், ௨உஅ, பரிமேல். நாலவகையமிழத மாவன உணபன, தினபன, நககுவன, பருகுவன, மணி. உஅ உ௪க - உ அமிழ்தம - உணவு

ககங - அ காவலன, விருமபி எததி விளககி அளிதது எததி இறைஞ சலினெனக

க௨௦ அறததகை முதல்வன - புததன், தருமராசனெனறவாறு வாயமை - நாலவகைச சததியம

ககக - ௨௦ மணி, உ ௬௪ - எ, ங௦ கஅ௬ - அ

க௨க இறைவன செவிமுதல - அரசனுடைய செவியிடததே

க௨௦ - உக வாயமையாகிய அமுதை.

க௨ங நினபெருநதாதைககு - உன் தநதையாகிய கோவலனுககு

கஉஎ முறைமையின - நலவழியாலே முன
ஞோ தேடிவைதத பொருளேயலலாமல
கஉகூ எழுகாளெனறல் ஒருமரபு
கங0 புரிநதோன - முறகூறிய முன்ஞேஞகிய
கோவலன் சுக தற்கு - புததனுககு
(பி - ம்.) ககஙி 'விளககிய பானமைமின' ககச '
அமிாதம' ககஅ 'வேநதனிறைஞ்சலின' கஉஉ 'சொரியு
முனஞளில' கஉகூ 'எலலெயிர வலாககளிதது'

வாஞேஙகு சிமையததுவாலொளிச சயி
நத
மீஞேக கெலலா மிடாகெட வியனறநு
கண்டுதொழு தேதததுங காதலின் வநதித
தண்டாக காடசித தவததோ ரருளிக
கருடு காவிரிப படடினங கடலகொளு
மென்றவத
தூவுரை சேட்டுத துணிநதிவ ணிருநத
தின்ஞுங கேளாய் நன்னெறி மாதே
தீவினை யுருபபச சென்றபின் முதையும
தேவரிற ஞேறறிமுற செய்தவப

பயத்கால

கசO ஆங்கத கிளிவி யின்னுந் துய்த்துப
பூங்கொடி முனனவன போதியி
னலலறம

தாங்கிய தவத்தாற முனறவந தாங்கி
காதலி தன்னெடு கபிலேயம பதியில்

கங்க சிமையத்து - மலேயில வாலொளிச்சயித் தம - வெளபிய ஒளியையுடைய ஆலயம் சயிதத - சைத்தியமெனனும வடமொழிச சிதைவு, இது சேதியமெனவும வழங்கபபெறும மணி உஅ கஎடு

கஙஉ ஏனேரக்கு - இவவலநதோாக்கு, "ஏனோவடிவில (சிலப். பதி கூ, உங களசு), "ஏனேரக குரைபபாம பதிகஈகூ பியனற வாறே" (சீவக. உகூ)

கஙச. தணடாககாட்சி - நீஙகாத அறிவு

கஙங - சு பூ சதவ்தோனறது ஆணடுளள முனிவாகளே

கஙகூ யான இவவிடபிருநத தாவுரை கேட்டமையாலேயே யெனக

இதுகாறும, தான துறநததறகும வஞசிக்க யடைநததறகும ஆண்டே வதிவதறகும காரணங்கூறிய மாசாத்துவான, மேலே பெரியோர் தனககுக கூறிய செயதி முதலியன கூறுவான

கங அ சென்ற - கொலையுண்டிறந்த.

கங௬ முற்செய் தவப்பயத்தால் தேவரிற் ரோற்றியென்க

கசO ஆங்கத்தீவினை - முற்கூறிய தீவினையின் பயனை துய்த்து - அனுபவித்து

கசக பூங்கொடி வீளி முன்னவன் - புத்தன்

கசங காதலி - கண்ணகி

கபிலையம்பதி - கபிலநகர், இது புத்தன் பிறந்த இடம், கபிலவஸ்துவென்றுங் கூறப்படும்

(பி-ம்.) கஙக - உ 'வாலவளை சயிந்தம், மேனோக் கெல்லா மடா கெட' கஙங 'காதலனவந்து' கஙரு - ௬ 'மென்ற, தாழுரைகேட்டுத் துணிந்தியா னிருந்தேன்' கஙஅ. 'தீவினையிறுப்ப' கங௬. 'தோற்றமுன' கசக 'போதியா நல்லறம்'

உஅ.—கச்சிமா நகர்புக்ககாதை

ருருகூ

நாத னல்லறங் கேட்டுவீ டெய்துமென்
கசரு றறப்பக் கிளவி யறிந்தோர் கூறச்
சொற்பய னுணர்ந்தேன் றோகை யானும்
அந்நா ளாங்கவ னறநெறி கேட்குவன்
நின்னது தன்மையந் நெடுநிலைக்கந்திற்

றுன்னிய

துவதிக னுரையிற் றுணிநதனே யன்றே
கரு0 தவநெறி யறவணன் சாற்றக் கேட்டனன
ஆங்கவன் றூனுநின் னறத்திற் கேதுப
பூங்கொடி கச்சி மாநக ராதலின
மறறம மாநகா மாதவன பெயாநாட்
பொறறொடி சாயரு மபபதிப படாநதனர்
கருரு அனனதை யன்றியு மணியிவை கேளாய்
பொன்னெயிற காஞ்சி நாடுகவி னழிநது
மனனுயிா மடிய மழைவளங் கரததலின்
அநநகா மாதவாக கைய மிடுவோா

கசச. நாதன - புததன ஏயதும - அடைவான.

கசரு கிளவி - சொல

கசசு பயன - பிரயோசனம, தோகை விளி

கசஎ அவனறநெறி - புததன உபதேசிககும
அறவழிகளை

கசஎ - எ யானும அறநெறி கேடகுவன

கசஅ நினனது தலைமை - உனது பிறகாலச
செயதியை

கசஅ - கூ. நினது தனமையைத
துவதிகனுரையால தெளிநதா யனறே

கருட (கநதிறபாவையால நீ அறிநதாயெனபதை)
அறவணவடிகள் சொலலககேடடேன

கருக அவனருனும - அறவணவடிகளும ஏது - ஏதுநிகழசசிககுரிய இடம

கருஉ பூஙகொடி விளி

கருச பொறமெருடி தாயரும - உன்னுடைய தாயராகிய மாதவியும் சுத மதியும

கருரு - ச பெயாநாளில தாயரும உடனசெனரூா

கருசு காஞசிநாடு - காஞசி நகரததையுடைய நாடு

கருஎ மூ. மணி. கக அரு மடிய - இறகக கருஅ ஐயம - பிசசை,

கருகு - எ மணி. உக கசஎ - அ.

(பி - ம்.) கசகு - சு 'கழறசசொறபய' கசஎ 'அறநெறிகடவேன்' கசஅ 'துணிநதனெ தவநெறி' கருச. பொறமெருடிததாயரும" கருகு 'அனனதனறியும'

இன்மையி னிநநக ரெய்தினர் காணுய்

கசுo ஆருயிா மருநதே யந்நாட் டகவயிற்

காமொனத தோன்றிக் காத்தனின்

கடனென

அருநதவ னருள வாயிழை வணஙகித
திருநதிய பாததிரள, செங்கையி னேந்திக
கொடிமதின் மூதூாக குடககணின்
றோஙகி
வடதிசை மருஙகின் வானத் தியங்கித்
தேவா கோமான் காவன் மாநகா
மண்மிசைக கிடநதென வளநதலை
மயஙகிய
பொன்னகர் வறிதாப புலலென் றுயது
கண்டுளங கசிநத வொண்டொடி நஙகை
பொறகொடி மூதூாப புரிசை
வலஙகொணடு
நடுநக ரெலலை நணணின ளிழிநது
தொடுகழற் கிள்ளி துணையிளங கிள்ளி
செமபொன மாசசிலைத திருமணிப்
பாசடைப
பைமபூம போதிப பகவற கியறறிய

கடுகூ எயதினா - (அமமாதவா) வநதாா கசு0
மருநதே வீயி
கசு0 - கக மணி. உக கடுஎ - அ
கசுக காரை உவமைகூறினா, இவள கைமமாறு

கருதாமல அூிசகினறமையின "கைமமாறு வேணடா கடபபாடு மாரிமாட், டெனறூற றுங கொலலோ - லகு" (குறள, உகக), "வநது தோனறினண மாமழை போலென" (உஅ கஅங) எனபாபின

கசுஉ மாசாஅதுவாளை 'அருநதவன' எனறா, துறவு பூணடமை யின்

கசுச மூதாககுடககண - பழைமையாகிய ..ஞ்சி நகாததின் மேற திசைக கணணே கசுசு மாநகா - அமராவதி.

கசுஅ பொனனகா - காஞசிநகா வறிதாப புலலெனறுயது - செலவமின்றிப பொலிவிழநதிருநததை

கசுகூ நஙகை - மணிமேகலை களO புரிசை - மதில்

களஉ தொடுகழற கிள்ளியின தமபியாகிய இளஙகிளளி, கிளயரி - சோழன

களங சினை - கிளை. திருமணி - அழகிய மரகதமணி பாசடை - பசிய இலை

களங - ச. இவவடிகளிற் கூறியது போலவே, "பவளச செழுஞ

(பி - ம்.) கடுகூ - சுO 'காணுவாருயிா' கசுஉ 'அருநதவரருள' கசுள 'மிசைகிடநதன வளநதலை மயகிப்' கசுஅ 'வறிதாயப்புல்' களO - எக 'புரிசை புலஙகொணடு, நடுகரெலலை நணணாள்ளிழிந்து'

சேதியந் தொழுது தென்மேற் காகத்
தாதணி பூம்பொழி லொன்சென் றெய்தலும்
வையங் காவலன் றனபாற் சென்று
கைதொழு திறைஞ்சிக் கஞ்சுக
னுரைப்போன்
கோவலன் மடந்தை குணவதம்
புரிந்தோள்
நாவலந் தீவிற் றானனி மிக்கோள்
அங்கையி னேந்திய வமுத சுரபியொடு
தங்கா நிப்பதித் தருமத வனத்தே
வந்து தோன்றினள் மாமழை போலென
மந்திரச் சுற்றமொடு மன்னனும் விரும்பிக்
கந்திற் பாவை கட்டுரை யெல்லாம்
வாயா கின்றென வந்தித் தேத்தி
ஆய்வளை நல்லா டன்னுழைச் சென்று
செங்கோல் கோடியோ செய்தவம்
பிழைத்தோ

சுடா மரகதப் பாசடைப், பசும்பொன் மாச்சினை
விசும்பகம் புதைக்கும், போதி” (வீர. யாப்பு ௧௧,

உதாரணம) எனறு மகாபோதியை இஙஙனம
சிறபபிததுக கூறியிருததல காணக மகாபோதி
பொனமயமாயிருநத தெனபதுபறறிய பௌததா
இககாலததும அரசமரததைப பொறறகட டால
அலஙகரிதது வழிபடுவா

கள௬ சேதியம - கோயில

களஉ - ௫ துணையிள ஙகிளளி பகவ றகிய றறி
பொழுது
ய சேதியததைத களள
வையஙகாவலன - துணையிளஙகிளளி

களஅ கஞசுகன - சடடையிடட பிரதானி

கள௯ 'கோவலன மடநதை' எனபது முதலியன
கஞசுகனகூறறு மடநதை - மகள

கஅஉ தருமதவனம - தருமததைக கொடுககும
வனம

கஅ௩ மழைபோல் வநது தோனறினளெனறு
கஞசுகன கூற

கஅ௪ மநதிரசசுறறம - மநதிரிகள

கஅ௫ கநதிறபாவையெனறது காஞசியில ஒரு
தெயவததை
தூணில உலறயும கஅ௬ வாயாகினறென -
உணமையாகினறதெனறு வாநதிடடுதத தியது
மேறகூறிய கநதிறபாவையை

கஅஎ. நலலாள தனனுழை - மணிமேகலையிடதது

கஅஅ. 'செஙகோல' எனபதுமுதல
துணையிளங்கிளி கூற்று

கஅஅ. மணி. எ அ - கo.

(பி - ம்.) களகு 'சேதிமஙதொழுது' கஅஉ. 'தருமதாவனததே 'தருமசாாவனததே' கஅஅ 'தெயவம் பிழைததோ'

மணிமேகலை

கொங்கவிழ் குழலார் கற்புக்குறை பட்டோர்
நலததகை நல்லாய் நன்னு டெல்லாம
அலதததற் காலை யாகிய தறியேன்
மயஙகுவேன முன்னரோா மாதெய்வந் தோன்றி
உயஙகா தொழிநின் னுயாதலத தாலோா
காரிகை தோன்று மவளபெருங
கடிஞையின் கஙகு ஆருயிா மருநதா லகனில முய்யும

ஆங்கவ ளருளா லமராகோ னேவலில
தாஙகா மாரியுந தானனி பொழியும
அன்று ளிந்த வகனகா புகுந்த
பினறு ணிகழும பேரறம பலவாற
உ00 காாவறங கூரினு நீாவறங கூராது
பாரக வீதியிற் பண்டையோ ரிழைதத
கோமுகி யென்னுங கொழுநீ ரிலஞ்சியொடு
மாமணி பலலவம வநத தீஙகெனப
பொயகையும பொழிலும புணாமினென்
றறைநதத் உபஙு தெய்வதம போயபிற செய்தியா
மமைதத
திவவிட மெனறே யவவிடங காட்டவத

கஙக அலததறகாலே - வறுமைககாலம அறியேன - அறியேனுகி
கஅஅ - சு மணி. கஙு சசு - ௰
கஙரு உயஙகாதொழி - வருநதவேணடா
கஙச தோனறும - தோன்றுவான கடிஞை - பிசசைபபாததிரம
கஙஉ ஆருயிாமருநது - சோறு கஙஎ. மாரி - மேகம
கஙசு - எ அவளருளால கோன ஏவலிற

பொழியும

கஅ அன்னாள் - அம்மங்கை கசுக பின்னாள் - பிற்காலத்து

உ00 காவற்றெய்வம் கூறினும் - மழைபெய்யாதொழியினும் கூறாது

உ0க பண்டையோரிழைத்த - முன்னோர் செய்த. (முற்று

உ0உ இலஞ்சி - பொய்கை

உ0ச புனைமின் - அலங்கரித்துச் செய்மின், பிறவையும் உளப்படுத்திக் கூறியது இது

உ0சு (துணையிளங்கிள்ளி) காட்ட

(பி - ம்.) ககஉ 'முன்னரோமா தெய்வம்' உ0ச - கு 'பொதியிலும் புனைமினென்றறைந்த, தெய்வதம்'

உஅ.—கச்சிமா நகர்புக்ககாதை

ரு சரு

தீவகம் போன்ற காவகம் பொருந்திக்
கண்டுளஞ் சிறந்த காரிகை நல்லாள்
பண்டையெம் பிறப்பினைப் பான்மையிற்
காட்டிய

உ௩0 அங்கப் பீடிகை யிதுவென வறவோன்
பங்கய பீடிகை பானமையின்
வகுத்தத
தீவ திலகையுந திருமணி மேகலா
மாபெருந் செய்வமும வநதித் தேகதுதற
கொ,கூ கோயி லுள்த்தகப் புனைநது
௨௩௫ விழவுஞ சிறப்பும வேநத னியற்றத
தொழுதகை மாதர் தொழுதன ளேத்திப்
பங்கய பீடிகைப பசிபபிணி
மருநதெனும
அங்கையி னேநதிய வமுத சுரபியை
வைத்தனின றெலலா வுயிரும
வருகெனப
௨௪0 பைததர வலகுற பாவைதன கிளவியின
மொய்த்த மூவறு பாடை மாககளிற்
காணா கேளா கான்முட மாணோ
பேஞு மாககள பேசா பிணிததோா
படிவ நோனபியா பசிநோ யுற்றோர்

---

௨0௫ தீவகம - மணிபலலவம, காவகம -
சோலையினுள்ளே
௨க0 அஙகபீடிகை - மணிபலலவததிருநத

புதத பீடிகை. அற வோன - புத்தன

உகக வகுத்தது - செய்தது.

உகச உளத்தக - நினைத்தற்குத்தக உகரு

மாசா - மணிமேகலை

உகஎ பங்கயபபீடிகை - பாதபீடிகையில்,

உகஅ வருகென - வருகவென்று மணிமேகலை

சொலல

உகஎ - அ பீடிகையில அமுதசுரபியை

வைததெனக

உஉஉ காணா - குருடா கேளாா - செவிடா

அவயவஹீனாககு இரஙகுதலைப பதது நிஷடைகளுள

ஒனறெனபா

உஉங பேணுமாககள் - பாதுகாககப்

படாதமாககள் எனறது அகதிகளை

உஉஉ - ங மணி. கங ககக - உ.

உஉச. படிவநோன்பியா - தவவேடததையும்

நோனபையுமுடைய வா.

(பி - ம்.) உகங. 'மாதெயவந்தனனையும' உகரு.

'துதித்தனளேததி' உகஅ 'எல்லாவகையிரும' உஉ0. '

தன்மையின்'

உஉரு மடிநல் கூர்நத மாககள் யாவரும
பன்னூ றுயிரம் விலங்கின் றெருகுதியும
மன்னுபி ரடஙகலும வநதொருங கீண்டி
அருநதியோாக கெலலா மாருயிா

மருநதாயப
பெருநதவா கைப்பெய் பிசசையின

பயனும உநுo நீரு நிலமுங காலமுங கருவியும
சீாபெற விததிய விததின் விளைவும
பெருகிய தெனனப பெருவளஞ சுரபப
வசிதெொழி லுதவி வளநதந தனவெனப்
பசிபபிணி தீாதத பாவையை யேததிச

உநுடு செல்லுங காலேத தாயா தம்முடன
அலலவை கடிநத வறவண வடிகளும
மலலன மூதூா மன்னுயிா முதலவி
நலலறச சாலை நண்ணினா சேறலும

உஉடு மடிநல்கூாந்த மாக்கள - உடுததறகு ஆடையுமினறி வறுமை யுறறமாககள சோமபுதலால வறுமையுற்ற மாககளெனினுமமையும

உஉகூ பெருநதவா கைபபெய பிசசையின பயன பெருகுதலை,' அறபபயனும, தானசிறி தாயினுந தககாாகைப பட்டககால, வானசிறி தாப போாதது

விடும" (நாலடி. ௯அ) எனபதனுலுணாக மணி. கஎ ॥ - ௬

௨௯௧ வித்திய விதது - விதைததவிதை

௨௯௨ (அபபாததிரம) சுரபப

௨௨௯ - ௩௨ பிசைசயின பயனும விததின விளைவும பெருகிய தென்னச சுரபப

௨௯௩ வசி - மழை; மணி. க எக

௨௯௪ பாவையை - மணிமேகலையை. எதி - மேறகூறிய காணா முதலியோா துதிதது

௨௯௫ காலே - காலததில தாயா தமமுடன - மாதவி சுதமதி யெனனும இருவருடன

௨௯௬ அலலவைகடிந்த - அறமல்லாதவறறை நீககிய

௨௯௭ உயிாமுதல்வி - மணிமேகலே.

௨௯௮ அறசசாலே - தரும சாலேயை.

௨௯௫ - அ தாயா தமமுடன அறவணவடிகளும உயிாமுதலவியின் அறசசாலேயை நணணுதலும

(பி - ம்.) ௨௨௫. 'நலகூாதலமக;ளயாவரும'

௨௨அ - ௯ 'மருநதீ, பெருங' ௨௯௯ 'தொழிலுதவி வநததுவெனன'

சென்றவர் தம்மைத் திருவடி வணங்கி
நன்றென விரும்பி நல்லடி கழீஇ
ஆசனத் தேற்றி யறுசுவை நால்வகைப்
போனக மேந்திய பொழுதினிற்
கொண்டபின்
பாசிலைத் திரையலும் பளிதமும் படைத்து
வாயவ தாகவென் மனப்பாட் டறமென
மாயையிட் டிறைஞ்சினள் மணிமே
கலையென்.

உஅ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை முற்றிற்று.

உ௩௯ சென்று வணங்கி உ௪௦ கழுவி - விளக்கி.

உ௪௨ பொழுதினில - காலமபெற.

உ௩௯ - ௪௨ மணி. உஅ ௧௧௪ - எ

உசங திரையல - வெற்றிலை பளிதம் - பசைசுக கருப்பூரம்

உசச வாயவதாக - தபபாது பலிததிடுக

உசடு மாயை - மாய உருவம . எனறது அவள் கொணட ஆடவர் உருவததை

க - உசடு மணிமேகலை, போநது கடநது வாயில குறுகினள புகுக் கண்டு மகிழ புறறு பள்ளிபுககுப பணிந்து சொல்லினளாதலின், அருந்த வன, 'நின்னை நணடது என நலவினைப் பயனகொல்' எனறுகூறி, 'காத்தல நினகடன' என அருள, ஆயிழை வணஙகி ஏநதி ஓஙகி இயஙகி வலங கொணடு இழிநது தொழுது சென்றெயதலும, கஞசுகனுரைபபோன, 'வநது தோனறினள்' என, மனனனும விருமபி ஏததிசசெனறு காட்ட நல்லாள் பொருநதி வகுததுப புணைநது ஏததி வைததது, 'வருக' என, காஞ்சா முதலியோரும விலஙகின தொகுதியும மனனுயிரடஙகலும வநது ஈணடி ஏததிச செல்லுஙகாலையில தாயா தமமுடன அறவணவடிகளும ஈணணினா சேறலும மணிமேகலை வணஙகி விருமபிக கழுவி ஏறறி ஏநதிய படைததது விட்டு இறைஞசினளென வினைமுடிவு செயக

(பி - ம்.) உகசு. 'திருவடிதொழுது' உசO. 'நலலடி விளககி', 'நல லடிதமுவி' உசஉ 'ஏநதப்'

இருபத்தோன்பதாவது
தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட
காதை

[இருபத்தோன்பதாவது மணிமேகலை,
காஞ்சிமாநகர்க்கட்சென்று
பின்னர் அறவணரடிகளும் தாயருஞ்செல்ல
அவரைக்கண்டு
இறைஞ்சித் தருமங்கேட்ட பாட்டு]

இறைஞ்சிய விளங்கொடி தனனை வாழ்ததி
அறநதிகழ நாவி னறவண னுரைப்போன்
வெனவேற் கிள்ளிககு நாகநா டாள்வோன்
தன்மகள பீலி வளை தான் பயநத
ரு புனிற்றிளங குழவியைத திவகம
பொருநதித

தனிககலக கமபளச செட்டிகைத தரலும்
வணஙகிக கொணடவன் வஙக மேறறிக
கொணாநதிடு மநநாட் கூரிரு ளியாமத
தடைகரைக கணிததா வமபி கெடுதலும
மரக்கலங கெடுததோன் மைநதனைக காணு

---

௧ இளஙகொடி தனனை - மணிமேகலையை

௨ வென் - வெனறி கிளளி - நெடுமுடிககிளளி நாகநாடாள வோன - வளைவணன

௪ மகளாகிய பீலிவளை பயநத - பெறற

௫ குழவியை - குழநதையை தீவகம - மணிபல்லவம

௬ தனிககலம - ஒறறைககப்பல

௨ - ௬ பீலிவளை, தான கிளளிககுப் பயநத குழவியைத் தீவநதைப் பொருநதிக கமபளச செட்டியின கையில தரலும

௭ அவன - கமபளசசெட்டி.

௮ கூரிருள யாமதது - மிகக இருளையுடைய இடையிரவில்

௯ அணிததா - சமீபமாக அமபி - கப்பல்.

௧0 கெடுததோன் - கமபளசசெட்டி மைநதனை - குழந்தையை

(பி - ம்.) ௧. 'இறைஞ்சிய நினறவிளங' ௫.

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை

கூசஎ

தரைசற் குணாத்தலு மவனயர் வுற்று
விரைவனன் றேடி விழாக்கோண் மறப்பத்
சுளவிழாத தவிர்தலின் வானவா தலைவன்
நினனுயிாத தந்தை நெடுஙகுலத் துதித்த
மன்னுயிா முதலவன் மகர வேலையுள
முனனிய வஙக முஙகிக் கேடுறப
பொன்னி னூசி பசுஙகம பளத்துத
துன்னிய தென்னத தொடுகட லூழநதுழி
எழுநா ளெலலை யிடுக்கண்வந தெய்தா
வழுவாச சீலம வாயமைமயிற கொண்ட
பானமையிற றனது பாண்டு கமபளம
தானுறக் குறற தன்மை நோககி

ஆதி முதலவன் போதி மூலதது
நாத னுவோ னளிநீர்ப பரபபின்

கக அரைசறகு - நெடுமுடிக்கிளளிககு

அயாவுறறு - வருநதி

கஉ விரைவனன - விரைபவனாகி தேடி -

குழநதையைததேடுத லால விழாககோள -
இநதிரவிழாக கொளளுதலே

கந வானவாதலேவன - இநதிரன

கச நினனுயிா ததநதை - கோவலன்

கரு மன றுயிா முதலவனெனஞா, அருள றம் பூண்டோனுதலின.

கசு முஙகி - முழுகி

கஎ ஊசி வணிகனுககும், பசுஙகம்பளம் கடலுககும் உவமம்

கஅ உழநதுழி - வருநதி நீநதியபொழுது

கரு - கூ எழுநாளெலலே உயிா முதலவன் தொடுகடலுழந்துழி யெனக (மணி. உஅ கஉந - நO), "நணணுவழி யின்றி நாளசில நீநத" (கரு நக) எனஞா சிலப்பதிகாரத்தும்.

'எழுநாள' (ககூ) எனபதைப பினவரும் 'கொணட' (உO) என்பத னேடு கூட்டினும பொருநதும்

உO சீலததை நால்வகை வாய்மையுடன் கொண்ட.

உக பாணடு கமபளம - வெளளேக கமபளமாகிய ஆசனம

உக - உ மணி. கச உஅ - கூ

உந - ச ஆதி முதலவனுகிய நாதனு கற்பாலோன, என்றது, முற் கூறிய வணிகனே, இஙஙனம் புததனுகற பாலோரைப் போதிசததுவரென பா நளி - பெருமை

(பி - ம்.) ௧௧ 'அரசாககுரைததலும' ௧௬. 'முருஙகிக சேடுற' ௧௮. 'கடனீகதழி' ௧௯. 'எலலேயுருவகதெயத' ௨௧ - ௨ 'கம்பளத தானடுகே குறற' ௨௩ 'அதிரமுதல்வன' ௨௪ - ௫. 'காதநாவான , ... நீா பரபபி, யெவவம்'

எவ்வமுற் றான்றன தெவ்வந் தீரெனப்
பலவகை தெடுத்துப் பாரமிதை முற்றவும்
அறவர சாளவு மறவாழி யுருட்டவும்
பிறவிதோ றுதவும் பெற்றிய னென்றே
சாரண ரறிந்தோர் காரணங் கூற
அந்த வுதவிக் காங்கவள் பெயரைத்
தந்தையிட் டனனீங்கத் தையனின்
றுறவியும்
அன்றே கனவி னனவென வுறைந்த
மென்பூங் கோனிமணி மேகலா தெய்வம்
என்பவட் கொப்ப வவனிடு சாபத்து

௨௪ - ௫ நாகனுவோன் கடலில் துன்பமுற்றான், அவனது துன பததைத தீாப்பாயென்று மணிமேகலா தெய்வத்திற்கு இநதிரன் சொல்ல

௨௯ பாரமிதை, மணி. ௨௯ : ௪௫. பாரமிதைபத்தும் உயிருறுப்புப் பொருளென மூவகையான முப்பதாமென்பர், "அருணெறியாற் பாரமிதை யாறைந்து முட்டடக்கிப், பொருண்முழுதும் போதியினிழ் முழுதுணர்ந்த முனிவரனற் அருண்மொழியா னல்வாய்மை யறிந்தவரே பிறப்பறுப்பார், மருணெறியாம் பிறநூலு மயக்கறுக்கு மாறுளவோ" (சிந்தாந்தத்தொகை சிவ சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதம் ௨, நூற்பா) பாரமிதை யென்பதற்குக் கரையை யடைவதென்று பொருள் ; இங்ஙனங் கூறிய தானமுதலியபத்தும் நிரம்பப்பெற்ற தன்மையின் புத்தன் தசபல னென்று வழங்கப்படுவன் ; அப்பத்தினுள், தானபாரமிதையை விளங்கக் கூறுவதாகிய தானபாரமிதை யென்னும் நூலொன்று வடமொழியிலிருப்பதாகத் தெரிகின்றது. இது ஸ்ரீ ஹர்ஷகவி செய்த ஸம்ஸ்கிருத நைஷதம், ௫-ஆம் ஸர்க்கத்துள்ள க௨-ஆவது சுலோகத்தாலும் அதற்கு ஸ்ரீ மல்லிநாதஸூரி செய்த வியாக்கியானத்தாலும் உணரப்படுமென்பர். முற்றவும் - பூரிக்கவும்.

க௪ - ௨௯ மணி. ௨௪ க௮க - ௨. ௨௭ அறவாழி - தருமசக்கரம்.

௨௯ - ௮ எடுத்துப் பிறவிதோறும் உதவும்பெற்றியள்.

௨௮ - ௯ பெற்றியளென்று கூற.

௩0 அந்தவுதவிக்கு - மேற்கூறிய வண்ணம் கரையேற்றிய அவ்வுபகாரத்திற்கு ; தான் மறவாதிருந்தமை புலப்படுத்தற் பொருட்டு.

௩௧ தந்தை - கோவலன். நினை - நினக்கு. துறவியும் - துறந்தமையும்.

க௪ - ௩௧ சிலப். க௫ : ௨௮ - ௩௭.

௩0 - ௩௩ மணி. ௭ : ௩௩ - ௮.

௩௪. என்பவட்கொப்ப அவணிடுசாபத்து என்றதனால், மணிமேகலா தெய்வம் சாபமிட்டமை பெறப்பட்டது ; அது ௨௫ : க௯௮ - ௨00 - ஆம்

அடிகளால் உணரப்படும்

(பி - ம்.) உக 'அறிநதோராரணஙகூற' நக. 'தாதையிட்டனன்' நச 'எனபவட்குரைப்பவ வளிசொபதது'

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை

நஉசகூ

நஎ ரரகடல் கொள்ளமின் ருயரும் யானும
பகருநின் பொருட்டா லிப்பதிப்

படர்ந்தனம்

என்றறா றறவணன் ருளிணை பிறைஞ்சிப
பொனறிகழ் புதத பீடிகை போற்றும்
தீவ திலகைய மித்திறஞ் செபபினள்

சுய ஆதரி னன்ன வணிநகர் மருஙகே
வேற்ருருக கொண்டு வெவ்வே றுரைக்கும
நூற றுறைச் சமய நுண்பொருள் கேட்டே
அவவுரு வென்ன வைவகைச் சமயமும
செவவி தன்மையிற் சிநதையின்

வைத்திலேன்

சந அடிகளா மெய்பபொரு ளருளுக வென்ன
னொடி துவெ னஙகாய் நுண்ணிதிற் கேணீ
ஆதி பிளேநதிர னளவை யிரணடே
ஏதமில பிரகதியஙகாட்சிதா வெனனச

ந௬ நகா - காவிரிப்பூமபட்டினம்

கய - ந௬ தனவிழாநாவிதலின, மணிமேகலா தெயவநிற
கொபப வானவா தலைவனுகிய அவன இட்ட சாபததால நகரைக கடல
கொளளவெனக

ந நடி உசா மணி. உசா உ௯ - அ௧ நடு௯

பரு - ௮ மணி. உ௮ கரு௧ - ௭

பதி - காஞசிநகரம

நள றொறறுமெ - பளாறு அறவணவடிகள் கூறறும

நஅ - ௯ புதத டிமைச போறறுமநீவபிலகை,

மணி. ௧௧ உள - ௯

ந - நக மணி. உ௫ கஎ௮ - உகந ௪0

நகா - வஞசிநகரம

சஉ சமயம - அளவைவாதமுதல பூதவாத

மிறுதியாகிய சமயஙகளா

௪ந மணி. உ௭ உ௮௧

௪௪ செவவிது பனமையொருமை மயக்கம்

௬ரு அடிகள் வியாி என்ன - என்று மணிமேகலை கேட்ப

௬௬ நொடிகுவென - சொல்லுவேன.
'நொடிகுவென' என்பது முதலியன அறவணவடிகளுடைய கூற்று
௬௭ இனேன்ிறன் - புத்தன

௬அ ஏதம் - குற்றம் பிரத்தியம் - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம், மணி. உ௭ அ௩ கருத்தளவு - அனுமானப் பிரமாணம்

௬௭ - அ என்ன இரண்டேயென்க

(மே - ம்) ௩௭. 'அறவணனடியிணை' ௩அ 'திகழ்பவுத்த பீடிகை' ௩௯. 'தீவலதிலகையும்' ௪0. 'ஆதிலினாதவணி' ௪உ. 'நூற்றியசமய நூல்'

௩௫0 மணிமேகலை

* சுட்டுணா வைப்பிரத்தியக்க மெனசசொலி

௫0 விட்டுணா நாம சாதிகுணக் கிரியைகள்
மற்றவை யனுமா னத்துமடை யும்மெனக
காரண காரிய சாமா னியககருத்
தோரிற் பிழைக்கையு முண்டுபிழை யாதது

கனலிற் புகைபோற் காரியக் கருதலே
௫௫ ஏனை யளவைக ளெல்லாங் கருதலின்
ஆன முறைமையி னனுமான மாமபிற
பக்க மேதுத் திட்டாந்த முபநய
நிகமன மென்ன வைந்துள வவற்றிற்
பக்க மிமமலை நெருப்புடைத் தென்றல

---

* இவ்வடி முதலியவற்றால் இக்காதையிற் கூறப்பட்டுள்ள பிரத்தியக்கம் அனுமானமென்னும் இரண்டளவையிலக்கணங்களும், அவற்றின் பாகுபாடுகளும் இன்ன நூலின் கருத்தைத் தழுவி வந்தனவென்று விளங் காமையாலும், தமிழிலுள்ள தருக்கசங்கிரகம், அன்னம்பட்டீயம் முதலிய வற்றிலும், சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத் துள்ள அளவையிலக்கணத்திற்குப் பலரெழுதிய உரைகளிலும் வந்துள்ள குறியீடு முதலியவைகள் வேறு முறையாக இருத்தலாலும், இயன்றவளவு விசாரித்தும் இந்த முறையுள்ள பழைய நூல்கள் இக்காலத்து வழங்கவில்லை யென்று வடமொழித் தருக்க நூல்கள் பலவற்றிலும் மிக்க பாண்டித்திய முள்ளவரும், முன்பு கும்ப கோணத்தில் வசித்தவருமாகிய குறிச்சி மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீ ரங்காசாரியாவர்கள் முதலிய மஹா வித்துவான்கள் பலரும் சொல்லி விட்டமை யாலும், இவற்றைப்பற்றி இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதய

பாடசாலைத் தலைவரும் பௌத்தமதாசாரியருமாகிய ஸ்ரீ ஸுமங்களரை விசாரிக்கும்படி செய்தத்தறு அவர் பிரத்தியக்கம் அனுமேயம் ஸ்ரௌதம் என்பன பிரமாணம் மூன்று வகைப்படுமென்றும், அவற்றுட் பிரத்தியக்கத்தினிலக்கணம் அங்குத்தர நிகாயமென்னும் நூலிலுள்ள காலாம சூத்திரத்திலும் மத்திய மநிகாயமென்னும் நூலிலுள்ள மஹாஹஸ்தி பதோபம சூத்திரத்திலும் அனுமேயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய நூல்களிலுள்ள அனுமான சூத்திரங்களிலும் ஸ்ரௌதத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய நூலிலுள்ள மஹாஸிஹ்மநாத சூத்திரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளன வென்றுமட்டுமே தெரிவித்தமையாலும், அந்நூல்களும் அவற்றைப் புலப்படுத்துவோரும் கிடைக்காமையாலும், இந்தப் பாகத்திற்குக் குறிப்புரை எழுதப்படவில்லை, ஆயினும் முதலிற் கூறிய வித்துவான்களுடைய முன்னிலையிற் பலமுறை ஆராய்ச்சி செய்து ஏட்டில் இருந்தவாறே மூலம் மாத்திரம் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(பி - ம்) சக ‘வைகப் பிரத்தியக்கம்’ இக. ‘மானத்தடையுமெனக’ இஉ ‘காரியஞ்சாமானிய’ இச. ‘கனலியிற் புகைபோல்’ இஇ ‘ஏனையரளவைகள்’ இஎ - அ ‘திருட்டாந்தமுபனபளிக மெனவைந்து’

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை

கூ.நிக

கூ0 புகையுடைத் தாதலா லெனலபொருந்

தேது

வகையமை யடுக்களை போற்றிட் டாநதம
உபநய மலைபும புகையுடைத தென்றல
நிகமனம புகையுடைத தேநெருப

புடைததெனல்

நெருபபுடைத தலலா தியாதொன்

றதுபுகைப

௬௫ பொருத்த மினறு புனலபோ லெனறல
மேவிய பக்கதது மீட்சி மொழியாய்
வைதன் மியதிட் டாநத மாகும
தூய காரிய வேது சுபாவ
மாயிற் சத்த மநித்த மென்றல
௭0 பககம பண்ணப் படுத லாலெனல
பகக தன்ம வசன மாகும்
யாதொன்று யாதொன்று பண்ணப் படுவ
தநிததங கடமபோ லென்றல சபககத
தொடாசசி யாதொன றநிததமல லாதது
௭௫ பண்ணப் படாத தாகாசம போலெனல
விபககத தொடாசசி மீட்சிமொழி யெனக
அநன்னு வயததிற பிரமாண மாவ
திவவெள் ளிடைககட குடமிலை யென்றல
செவவிய பககந தோனறுமை யிலலெனல

பகக தன்ம வசன மாகும
இனமையிற் கணடில முயறகோ டென்றல
அநநெறிச சபககம யாதொன் றுண்டது
தோறறர வடுகருங கைநெல்லி போலெனல
ஏற்ற விபககத துரையென லாகும்
இவ்வகை யேதுப பொருள்சா திபபன
என்னை கா ரியமபுகை சா தித தெனனில

(பி - ம்) கூஉ - கூ. 'முபாயமு மலையுடை புகையுடைத தெனனி கமனம்' கூங - ச 'நெருப்புடைததன நெருப்புடைததலலா தியாது' கூஇ 'புலன்போலெனறல' கூகூ. 'மேயவிப்பக்கத்து' எக - உ. 'பககங தன்ம வசனமாகும், யாதொன மியாதொனறு' எங - ரு. 'அங்ததியங கடமபோலெனறல் சகபககத, தொடாசசியாதொனறணிதத மலலாது, பணணையிலாகாதா காசமபோலெனறல' எஎ. 'அனுபவயததிற' அ0 'பககநதன்ம' அஇ 'எயதுபபொருன்' அகூ - எ. 'புகைசாதிததல் புகையுள்ள விடததிது நெருப்பு'

புகையுள விடத்து நெருப்புண் டென்னும்
அன்னுவயத் தானு நெருப்பிலா விடத்துப
புகையிலலை யென்னும் வெதிரேகத் தானும்
புகைஇ நெருப்பைச் சாதித்த தொன்னில
நேரிய புகையி னிகழ்ந்துண் டான
ஊனந்தாச சாமங் கௌடிலச சாமம
வாய்தல நெருப்பின்வரு காரிய மாதலின்
மேனோக் கிக்கறுத் திருப்பதைத் திருப்ப
தாமே நெருப்பைச் சாதிக்க வேண்டும்
அனறு வயஞசா திக்கின் முனனும
எழுமாந் தையயுங் கணிகை யையும்
குமபி லொருகா லதமதோ ரிடத்தே
அன்னு வயங்கண் டானபிற காலத்துக்
கழுதை யைக்கண்ட விடத்தே கணிகையை
அனுமிக்க வேண்டு மதுகூ டாநெருப
பிலா விடத் துப் புகை யிலையென னேரத
நிருத்த வெதிரேக சாதிக்கு மென்னில
நாயவா லிலலாக கழுதையின் பிடரின
நிவாறு மிலையாக காணப பட்ட
அதனைபே கொண்டு பிறிதோ ரிடத்து

நரிவாலி ஞுய வாலேபனு மிதுதல
அரிசா ா தஞு லநுவ மாகா
தொடடிய வுபநய நிகமன மிரண்டும
கசுய திடடாந தததி லேசென் றடஙகும
பககு மேதுத திட்டாந தஙகள்
ஒககு நலலவுந றியவ முளவதில
வெளிபபட் டுளள தனமி யினையும்

(பி - ம்) ஃஃ 'அன்னியததாலு' கஉ - ரு. 'ஊர்திநதிசசாம வண ணாலெகளட்ச சாயம, வாயதத நெருபபினவரு காரியஙகளபிரதறின மேஞெகிறுத திருபபகான நெருபபை' கக 'அனனுவயசாதிககின' கக - கயக 'எனனுவயஙகலிறக காலததுங, கணிகையைக கண்டவிடத்தே கபூனத, யனுபவிகக வேணுமேறவேணடா' கOக - ந 'நெருப், பிலலாத விடததுப புகையில்லை யெனறு நெருதிருததரு' கOரு - அ 'பட்டத ரனையே' கOஎ - அ 'வாலேயனு மிககவரிதாமனனுனதுவ' கOக 'ஒட் டிய வுபாயமிகமன' கக்க 'பககமேதுந திருட்டான நதஙகள'

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை

நடுரு

வெளிப்பட் டுளசாத் தியதன் மததிறம
பிறிதில் வேறும் வேறுபாட் டிணயும
தன்கட் சாததிய நயநதருத லுடையது
நன்கென் பக்கமென நாட்டுக வதுதான்
சத்த மநிதத நித்தமென் றென்றைப
பறறி நாட்டப் படுவது தன்மி
சததனு சாததிய தன்ம மாவது
நித்தா நிதத நிகழுநல் லேது
மூன்றாய்த தோன்று மொழிந்த பக்கத்
தூன்றி நிற்றலுஞ சபக்கத்துண் டாதலும்
விபககத் தின்றியே விடுதலுஞ சபக்கம்
சாதிக கிறபொரு டன்னுற் பக்கத்
தோதிய பொதுவகை யொனறி யிருத்தல்
சத்த வநித்தனு சாத்திய மாயின்
ஒத்த வநிததங் கடாதி போலெனல்
விபக்கம விளமபில யாதொன்
றியாதொன்
றநித்தமல் லாதது பண்ணப் படாத
தாஅ காசம் போலென் றுகும்
பண்ணப் படுதலுஞ செயலிடைத்
தோன்றலும

நண்ணிய பககளு சபக்கத் திலுமாய்
விபக்கத தினறி யகித்தத திலுக்கு
கரு௫ ,பிகததரு மேதுவாய் விளஙகிற் றென்க
ஏதமி றிட்டாங் தம்மிரு வகைய
சாதன் மியம்வை தனமி யமமெனச
சாதன் மியமெனப படுவது தானே
அநித்தங கடாதி யன்னுவயத் தென்கை
கசo வைதன மியதிட் டாநதஞ சாததியம்
எய்தா விடத்தி லேதுவு மின்மை
இததிற நலல சாதனத் தொத்தன

(பி - ம்.) ககரு 'இனைவுந' ககஎ 'சாததியயாதருதலு' கக௮ 'மனிததமென் றுனறை' ககக 'பற்றநாட்ட' ககக - உo 'தனமிரததஞ சாததிய' கஉஉ 'தோனறிமொழிந்த' கஉரு. 'சாதிக்க பொருடன்றுற' கடo 'அனிததமொன றுபண்ண' கடo - கடக. 'பணணப்படா தாகாசம்' கடஉ. 'செயதலுடைத தோன்றலும்' கடச 'அணிததிலுகது மிததகு' கடஅ - ௯, 'இருவகைசாதன'

45

தீய பக்கமுங தீய வேதுவும்
தீய வெடுததுக காட்டு மாவன

கசரு பக்கப போலியு மேதுப போலியும
திட்டாநதப போலியு மாஅ யிவற்றுட
பக்கப போலி யொன்பது வகைபபடும்
பிரததி யகக விருதத மனுமான
விருததஞ சுவசன விருதத முலோக

கநிo விருதத மாகம விருதத மபபிர
சித்த விசேடண மபபிர சிதத
விசேடிய மப்பிர சித்த வுபயம
அபபிர சித்த சம்பங தம்மென
எண்ணிய விவற்றுட் பிரததியக்க

விருத,நம்

கருரு கண்ணிய காட்சி மாறுகொள லாகும்
சததஞ செவிகபுப புலனன் றென்றல்
மற்றனு மான விருத்த மாவது
கருத்தள வையைமா றுகக கூறல்
அநிததியக கடததை நிததிய மென்றல

கசா0 சுவசன விருததநதன சொன்மாறி
யியமபல்

என்றாய் மலடி யெனறே யியமபல்
உலக விருதத முலகின்மா றுமுரை
இலகுபதி சநதிர னலல வென்றல
ஆகம விருத்தந்தன் னூன்மா றறைதல
௧௩௫ அநிதத வாதியா யுள்ளவை சேடிகன்
அநித்தி யதனைநித் தியமென றுவறல
அபபிர சிதத விசேடண மாவது
நுத்த மெதிரிகருச சாத்தியந் தெரியாமை
பெளத்தன் மாறாய் நின்றசாங கியனைக்
௧௪௦ குறித்துச சததம விநாசி யெனறால்
அவனவி நாச வாதி யாதலிற்
சாத்திய விநாசமப பிரசித்த மாகும்

(பி - ம்) ௧௩௩-௪. 'ஏதுவு ரடுதநிய வேதுககாட்' ௧௩௬ 'போலியு மென விவந்' ௧௩௮.௯. 'பிரத்தியககமனுமான, விருததஞ்சுவன விருத்த முதலோத' ௧௩௯-௨. 'சிததசேடணமாகப் பிரசித்திய விசேடிய' ௧௩௮. 'அளவை மாறுகூறல' ௧௩௯ 'அநிததக' ௧௩௨ - ௩. 'உலகவுரையிலகு மதிசந்திர' ௧௩௪. 'தன்னூதைமாறறைதத'

௨௯.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை ௩௫௫

அபபிர சித்த விசேடிய மாவ
தெதிரிகருதத தன்மி பிரசிதத மின்றி
௧௪௫ இருததல் சாங்கியன் மாறாய் நின்ற

பௌததனைக் குறித்தான் மாசசை
தனியவான்
என்று லவன நான்ம வாதி
ஆசிற றன்மி யப்பிர சிததம்
அபபிர சிதத வுபய மாவது
௬௮௰ மாறு னோக்குத் தன்மி சாத்தியம்
ஏறு தப்பிர சித்தமா யிருததல்
பகாவை சேடிகன் பௌத்தனைக குறித்துச்
௬௨௰௯ ௬யதொகைப் பொருட்குக
காரணம்
ஆன்மா வென்றுற் சுகமுமான் மாவும்
௬௮௱ தாமிரை யாமையி லபபிரசித் தோபயம
அப்பிர சிதத சமபந்த மாவ
தெதிரிக கிசைநத பொருள்சா திததல
மாறும பௌததறகுச சத்த வநிததம
கூறி லவன்ன கொளகையஃ தாகலில
௬௪௰ வேறுசா திகக வேணடா தாகும
ஏதுப போலி யோதின மூன் றாகும்
அசித்த மனைகாந திகமவிருத தமமென
உபயா சிதத மனனியதா சிததம
சிததா சிதத மாசிரயா சிததம

௬௯௫ எனநான் கசித்த முபயா சித்தம்
சாதன வேது விருவாக்கு மினறிச
சதத மசிததங கட்புலத தெனறல
அனனியதா சிதத மாருய நினருற
குன்னிய வேது வன்று யொழிதல
௨00 சததளு செயலுற லசிதத மென்னிற
சிதத வெப்பா டல்லது செயலுறல

(பி - ம்.) ௧௭௩ - ௪. 'யாவது தனமி யெதிரிகருத தன்மமாசித்த மின்றி' ௧௭௭ 'எனருலவனுறமவாதி' ௧௮௫ - ௬. 'அப்பிரசிதத, மப்பிர சிதத சமபநத' ௧௮௭ 'எதிரிகருதியிருநத பொருளசாதிகளை' ௧௮௮-௯ 'அனிததங கூடுலவன' ௧௯௧ - ௨. 'எனருகுஞ்சிததம' ௧௯௪ - ௫. 'சித்த மாசசியாசிததமுமன' ௧௯௫ - ௬ 'சிததமாவது சாதன' ௨00. 'செய லுறுதலினிதத' ௨0௧ 'கதத வெளிப்பாடு'

உய்த்த சாங்கியனுக கசிதத மாகும்
சிததா சிதத மாவ

தேதுச சஙகய மாய்சசா திததல
ஆவி பனியென வையுஞ் நின்றே
தூய புகைநெருப புண்டெனத துணிதல்
ஆசிரயா சித்த மாறு னவனுக்
கேற்ற தன்மி யின்மை காட்டுதல்
ஆகாசம், சதத குணததாற பொருளா
மென்னின்
ஆகா சமபொரு ளலவென் பாற்குத
தன்மி யசித்த மனைகாந திகழும
சாதா ரணமசா தாரணஞ் சபககைக
தேச விருததி விபகக வியாபி
விபககைக தேச விருததி சபகக
வியாபி யுபயைக தேச விருததி
விருத்த வியபி சாரியென் றுறு
சாதா ரணஞ்சபகக விபககத துக்கும
ஏதுப் பொதுவா யிருத்தல சததம
அநிதத மறியப் படுதலி னென்றால்
அறியப படுதனித தாநிதத மிரண்டுக்கும்
செறியுங் கடமபோ லநித்தத் தறிவோ
ஆகாசம போல நிததத தறிவோ
என்ன லசாதா ரணமா வதுதான்
உன்னிய பக்கத துண்டா மேதுச

சபக்க விபக்கந் தம்மிலின் றாதல
சத்த நித்தங் கேட்கப் படுதலின்
என்னிற் கேட்கப் படலென மேதுப
பக்கத் துள்ள தாயி னல்லது
சபக்க விபக்கத்து மீட்சித் தாதலிற்
சங்கய மெய்தி யநேகாந் திகமாம்
சபக்கைக தேச விருத்தி விபக்க

(பி - ம்) ௨0௪ 'ஏதுசங்கயமாயநிச்சயி' ௨0௬ 'உண்டெனதெதசி தல்' ௨௧௨ - இ. 'சாதாரணவபசகனகதெருவிதவிபகக்விபாபிவிபகக தெசவிருததி' ௨௧௬ 'விருததாவியாபிசாரி' மிடததாதலிற், சபகக தேசவிருததி' ௨௨௬ - ௩௧. 'பககதது

௨௯.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை

௩௫௭

வியாபி யாவ தேதுச சபக்கத்
தோரிடத் தெய்தி விபக்கத் தெங்கும
உண்டாத லாகுஞ் சத்தஞ் செயலிடைத்
தோன்றா தாகு மநித்த மாகலின்
என்றா லநித்த மென்ற வேதுச

செயலிடைத் தோன்று மைக்குச் சபக்கம
மின்னினு மாகா சத்தினு மின்னின்
நிகழ்ந்தா காசத்திற் காணு தாகலின்
அநித்தங் கடாதியி னுத்தலிற் கடம்போல
அழிந்து செயலிற் றோன்றுமோ மின்போல்
அழிந்து செயலிற் றோன்றுதோவெனல
விபக்கைக தேச விருத்தி சபக்க

வியாபி யாவ தேது விபக்கத
தோரிடத் துறழுஞ் சபக்கத்தொத்த தியறல
சத்தனு, செயலிடைத் தோன்று மநித்தமா தலினெனின்
அநித்த வேதுச் செயலிடைத் தோன்றற்கு
விபக்க வாகா யத்தினு மின்னினும
மின்னி னிகழ்ந்தா காரத்துக் காணுது
சபக்கக் கடாதிக டம்மில

எங்குமா யேகாந்த மல்ல மின்போல
அநித்தமாயச் செயலிடைத் தோன்றுதோ கடம்போல
அநித்தமாய்ச் செயலிடைத் தோன்று மோவெனல
உபயைக தேச விருத்தி யேதுச்
சபக்கத் தினுமவிபக் கத்தினு மாகி
ஓதே சத்து வாத்தித்தல சத்தம
நித்த மமூர்த்த மாதலி னென்னின்

அழிாதத வேது நிததத் தினுககுச
சபககவா காச பரமா ணுககளின்
ஆகா சத்து நிகழ்தது மூர்த்தமாம்

(பி - ம்) உ௩௪ 'உணடாதலாம்' உ௩௫ 'ஆகுநிதத மாதலின' உ௩௬ 'எனருந்தத' உ௩௮ - ௪௰ 'மினனி' நிகழாகாசததாதலினததுகடாதியின்' உ௪௩ 'விபககவறதேசவிருததி' உ௪௫ - ௭ 'இயறல, செயலிடைத தோனறலிற் சொலலனிதத மெனனிதத வேறுச' உ௫௰. 'கடநிகடனினளேுகுமா' உ௫௩ - ௪. 'தோன்றுமோ வென்று, மூபுயத தேசவிருததி'

பரமா ணுவினிக ழாமை யாணும
விபக்க மான கடசுகா திகளிற்
சுசுதது நிகழ்ந்து கடதொழிந
தமையினும்
ஏகதே சத்து நிகழ்வதே காநதமன்
றழிாததி மாகாசம் போல நித்தமோ
அழிாத்த சுகமபோ லநிதத மோவெனல்
இருதத வியபிசாரி திருந்தா வேதுவாய்
விருதத வேதுவிற் குமமிடங் கொடுததல
சததூ மநிதததது செயலிடைத தோன்றலின்
ஒருக சனினச செயலிடைத

தோனறறகுச்

சபககமா யுளள கடாதி நிற்கச
சதக நிதகவ கேடகப் படுதலிற்
சதநக துவமபோ லெனசசாற றிடுதல்
இரணடினுஞ சஙகயமா யேகாநத மலல
விருத்சந தன்னை த திருததக விளமபின்
தனமச சொரூப விபரீத சாதனம
தனம விசேட விபரீத சாதனம
தன்மிச சொரூப விபரீதசாதனம
தனமி விசேட விபரீத சாதனம
என்ன நான்கு வகைய தாகுமத
தன்மச சொரூப விபரீத சாதனம
சொனன வேதுவிற சாதிய தன்மத்
துருவங கெடுதல சதத நித்தம
பணணப படுதலி னென்றுற் பணணப்
படுவ தநிததமா தலிறபணணப் பட்ட
வேதுச சாதிய தனமநித் தத்தைவிட்
டநிததத, சாதிகத லான்விப ரீதம
தன்ம விசேட விபரீத சாதனம்

(15 - ம்) உசஙு 'சகததிங்கழநது' உசுகு 'ஆகாசமபோனிததமோ' உசுசு 'அழாதமோச சுகமம போலநிததமோ' உசுஎ 'வியாபிசாரி

யாவது விருத்தவேதுவவிற' உசு அ - எ0 'கொடுத்த, மணித்தஞ் செய விடைத் தோனற, லொததெரினசெயலிடை' உஎ0 - எக 'தோனறறகு, சனைசுபக்கமா' உஎ௩ - ச 'சாடுத, லிரணடிவஙகய' உஎகூ - அ௩ 'தன மசசருமவிபரீத சாதனஞ், சொனனவிசற சாகதியதனமத, தருவ'ஙகெடல' உஅஅ - க 'விபரீதஞ் சொன்ன'

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை ௩௫௧

சொன்ன வேதுச சாததிய தன்மம
கன்னிடை விசேடங கெடசசா தித்தல்
கண்முத லோாகரு மிநதிரி யஙகள
எண்ணிற பராாததா தொககுநிற் றலினல்
சயனு சனஙகள போல வெனருல
தொககு நிறறலி னென்கின்ற வேதுச
சயனு சனததின பராாததமபோற் கண்முதல
இநதியங களையும பராாதகுததிற சாதிததுச
சயனு சனவா னைப்போ லாகிக
கணமுக லிநதியத துககும பரனுய்ச
சாதிக கிறநிர வயவமா யுள்ள
ஆன்மா வைசசா வயவ மாகச
சாதித ஞசசாத தியதன் மததின்

விசேடங கெடுதத லின்விப ரீதம
தன்மிச சொரூப விபரீத சாதனம
தன்மி யுடைய சொருபமாத திரததினை
ஏதுத தானே விபரீதப படுததல
பாவந திரவியங கன்ம மன்று
குணமு மனறெத திரவிய மாமெக
குணங மதது ணை மையினவே றுதலாற
சாமா னியவிசே டமபோ லென்றுற்
பொருளுங குணமுங கருமமு மொனறாய்
நின்றவற றனனிடை யுண்மைவே றுதலா
லென்று
காடடப படட வேது முனறி னுடை
உண்மை யேதுப படுத்தும பொதுவாம
உண்மை சாதியத தில்லா மையினும
திடடாந தததிற சாமானிய விசேடம

(பி - ம்) உ௮௯ - ௯௦. 'ஏதுசசாதினைய, தமைநதனனிடை' உ௯௧ 'கண்ணறிவோாககு மிநதிரி' உ௯௨ 'தொகுதது நிறறலினாற்' உ௯௩ - ௪. 'போலவெனறூற், றொகுததுநிற்றலி னெனனிறை' உ௯௫ - ௮ 'சாதிசசயனப்பாரீன, போறகண' உ௯௮ - ௯ 'பாயனுக, சாகஇனிாவயவ' ௩௦௦ 'சாமயமாகச' ௩௦௨ 'விசேடஙகொடுததவின' ௩௦௩ - ௪ 'விபாதந,

தனமிசசரூபரித த தானந' ந0எ
'குணமனறெதிரவியாமாமெக' நகக 'நினறவயிறறிடை'
நகஉ - ச 'ஏதுமனறினுடை, யுணமைபேதுட
படுத துமபொருளா, முண்மை சாததிய சததியத திலிலவா'
-

போக்கிப பிறிதொன் றில்லாமை யானும
பாவ மென்று பகாந்ததன் மியினே
அபாவ மாககுத லான்விப ரீதம்
தனமி விசேட விபரீத சாதனம்
தன்மி விசேட வபாவஞ சாதித்தல்
முன்னங காட்டப் பட்ட வேதுவே
பாவமா கினறது கருததா வுடைய
கிரியையுங குணமுமா மதனை விபரீதம
ஆககிய தாதலாற றன்மி விசேடம
கெடுத்தது தீய வெடுத்துக்காட் டாவன
தாமே திட்டாந்த வாபா சஙகள்
திட்டாந தம்மிரு வகைபபடு மென்றுமுற்
கூறப பட்டன விங்க ணவற்றுட்
சாதன மியதிட டாநதவா பாசம

௩௩௦ ஒதி லைந்து வகையுள தாகும்
சாதன தன்ம விகலமுஞ சாத்திய
தனம விகலமு முபய தன்ம
விகலமு மநனனு வயமவிப ரீதான்
னுவய மெனன வைதன் மியதிட்
௩௩௫ டாந்த வாபா சமுமை வகைய
சாதகி யாவி யாவி ருதகி
சாத னுவி யாவி ருதகி
உபயாவி யாவிருதகி யவ்வெதி ரேகம்
விபரீத வெதிரேக மென்ன விவற்றுட்
௩௪௦ சாதன தனம விகல மாவது
திடடாந தததிற் சாதனங குறைவது
சதத நிதத மூாதத மாதலான்
யாதொன றியாதொன் றமூர்ததமது நிதத
மாதலாற் காணபுற்றது பரமாணு
விலெனிற்

(பி - ம்) ௩௧௬ - எ 'யானு, மயவாபமென்று பகர்நததன்' ௩௨௩ - ௪ 'கிரிகையாகுமதனைவிபரீத, மாதலாலதன்விசேட' ௩௩௧ - ௩ 'தன் மியமிகலஞ் சாததிக, மகனம விகலவுபைய விகவ மனனனுவையம் விபரீ தானனு' ௩௩௪ - ௫ 'எனமதனினமிய திருட்,

டார்தமுமையவகைய ' ௩௩௯ - ௯ 'சாத்தியாலியா
..விருதலி, யவவிதிரேகவிபரீதவிதிரேக மிவற்றுட்'
௩௪௪ 'காணவுற்றது'

௨௯.—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட காதை ௩௯௯

௩௪௫ நிட்டாந தபபர மாணு
நிதகத தோடு மூாதத மாதலாற
சாரதிய தனம நிததததுவ நிரம்பிச
சாதன தனமவமூாத ததுவங் குறையும்
சாததிய தனம விகல மாவது
௩௫௦ காடடப படட திட்டாந ததகிற்
சாததிய தனமங் குறைவு படுதல
சதத நிதத மமூாதக மாதலால
யாதொன றியாதொன றமூாததமது
நிததம்
புததிபோ லென்றுற்
௩௫௫ றிட்டாநத மாகக காடடப படட
புரதி யமூாதக மாகி நினறே
அநிதத மாதலாற சாதன வமூாததததுவம்
நிரம்பிச சாதநிய நிததததுவங குறையும

உபய தனம விகல மாவது
௲௯௦ காடடப படட திட்டாந் தத்திலே
சாத்திய சாதன மிரண்டுங் குறைதல்
அன்றியு மதுதான சனனு மசனனும்
என றிரு வகையா மிவற றுட்சன னுவுள
உபய தனம விகல மாவ
௲௯௫ துள்ள பொருட்கட சாதஇிய சாதனம்
கொளளு மிரண்டுங் குறையக காட்டுதல
சதந நிதத மமூரத்த மாதலான
யாதொன றியாதொன றமூர்த்தமது
நிததம
கட்டமபோ லெனிறுறிட டாநத மாகக
௲௭௦ ராட்டப பட்டகடந் தானுண டாகிச
சாத்திய மாயுள நிததத துவமும
சாதன மாயுள வமூர்த்த துவமுங்
குறையும்
அசன்னு ளுளள வுபயத்னம விகலம
இலலாப பொருட்கட சாதஇிய சாதனம
௲௭௫ என்னு மிரண்டுங் குறையக காட்டுதல
———
(பி-ம்)
———
௲௬௮ - ௯௦ 'அமூர்த்தங் குறையும, சோத்தியனம விக

வு, காட்டபபட்ட' ௯௬௪ - ௯ 'குறைத,
லினறியுமதுதான சனன சனனு,
மெனறிருவகையாமவற்றுட' ௯௬௯ 'கடமபோலெனத
திருட்டாநதம'
௯௭௪ - ௫ 'சாதன, வெலலையிரண்டுங் காட்டுதல'

சத்த மநித்த மூாதத மாதலான்
யாதொன் றியாதொன்று மூாததம
தநித்தம
ஆகாசம போலெனுந திட்டாந தததுச
சாததிய தனமமா யுளள வநிததமும
சாதன தனமமா யுளள மூாததமும
இரணடு மாகாச மசதெதென் பானுக
கதனக ணினமை யானே குறையும
உணடென பானுக காகாச நிரத்
அமூாதத மாதலா லவனுக்குங் குறையும
அநனனுவய மாவது சாதன சாததியம
தம்மிற கூடட மாததிரனுசொல் லாகே

இரணட னுடைய வுணமையைய ௩
காடடுதல

சதத மஙிததங் கிருதத மாதலின
யாதொனறு யாதொன்று கிருததம
தஙிக்தமெனும் ௩௬௦ அன்னுவயஞ சொலலாது
குடதகின் கணோ

கிருதத வஙிததங காணப படட
என்று லன்னுவயங தெரியா தாகும
விபரீதான னுவயம வியாபகத் துடைய
அனனுவயத் தாலே வியாபபியம விதிததல
௩௬௧ சதத மஙிததங் கிருததத தாலெனின
யாதொனறு யாதொனறு கிருதத
மஙிததமென

வியாபகத தாலவியா பகததைக கருதா
தியாதொான றியாதொன றஙிததமது
கிருதநமென

வியாபகத தால்வியாப பியததைக கரு
துதல

௬௨ அபபடிக நருதின் வியாபகம்
வியாபபியத்தை

இன் றியு நிகழத லினவிப ரீதமாம
வைதன்மிய திடடாந ,ர,ர நாச
சாதகி யாவியா விருநதி ஙபாவது
சாதன கன்ம மீனாடு
சாதகிய தனம மீளா தொழிரல

(பீ - ம்) ௬அஉ - ௪ 'இனனமையான குறையு, நிததாவமூாதத முண டெனபாஹுக, காகாசசிததாவததமாதலா, லவஹுககுஙகுறையும' ௬அ௫ 'சாதியசாதனந' ௬அகூ - ௯௦. 'கிருததமநிதத, மனஹுவயஞ' ௬௯௩ - ௨. 'பட்ட, தொனருலனறு' ௬ ௯௪. 'வியாபியம்விபிததல' ௬ ௯௬ 'மணிததமே' ௯௯௭ - ௪௦௩ 'விபாபகததை, பிணிபு'

உகூ. — தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட காதை

சதத நிதத் மூர்த்தத் தென்றல்

யாதொன் றியர்தொன்று நித்தமு மன்றது
அமூா தததமு மன று பரமாணுப
போலெனின

அபபடிக, திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
பரமாணு நிததமாய் மூர்த்த மாதலிற்

சாதன வஸூாதத மீண்டு
சாததிய நிதத மீளா தொழிதல்
சாத னுவியா விருததி யாவது
சாத்திய தன்ம மீண்டு
சாதன தன்ம மீளா தொழிதல
சதத நிதத மஸூாத்தத தென்ருல்
யாதொன் றியாதொன் று நித்த மன்றஃ
தஸூாததமு மனறு கன்மம்போ லென்ருல்
வைதன் மியதிட டாந்த மாகக்
காடடப பட்ட கன்மம
அஸூாததமாய நினறே யநிதத மாதலிற்
சாததிய மான நிதநிய மீண்டு
சாதன மான வஸூாதத மீளா
துபயாவி யாவிருததி காட்டப பட்ட
வைதன் மியதிட் டாநததி னின் று
சாதன சாததியங்கண் மீளாமை யன்றியும்
உணமையி னுபயா வியாவி ருத்தி
இன்மையி னுபயா வியாவி ருததி
எனவிரு வகையுணமையின்
உபயாவி யாவிருததி யுளள பொருட்கட்

சாததிய சாதன மீளா தபடி
வைதன மியதிட் டாநதங் காட்டல
சதத நிகத மமூா தத மா தலின
என்ரூற கியாதொன் றியாதொன் று
நித்தமன்

(பி - ம்) சபஅ - க 'மனறறுபாமனுபபோலெனின, படிவைதன மிய திருட்டாநதம' சகக - உக. 'மாகாட்டபபட்டதனமமூாதத மாநினறேயனித தமாதவின' சஉஜ - ரு. 'காட்டபபட்ட, தனமிய திருட்டாந்த' சஉசு 'மீளா துமையினறியபு'

சஙரு றமூர்ததமு மன்று காசம்போ லென்றால்
வைதன்மிய திட்டாந்த மாகக் காட்டப்
பட்ட
ஆகா சம்பொரு ளென்பாற்
காகாச நிததமு மமூாத்தமு மாதலாற்
சாத்திய நித்தமுஞ் சாதனமா வுள்ள
சசo அமூாததமு மிரண்டு மீணடில
வின்மையின்

உபயாவி யாவிருததி யாவது
சதத மகிதத மூாத்த மாதலான்
என்றவிடத தியாதொன் றியாதொன் றகிதத
மூாத்தமு மன்ன் ரூகாசம போலென
வைதன் மியதிட் டாநதங் காட்டில
ஆகா சமபொரு ளல்லவென பானுக்
காகாசந தானே யுண்மையின மையிறைற்
சாததிய வகிததமுஞ சாதன மூா ததமும்
மீட்சியு மீளா மையுமிலே யாகும
அவ்வெதி ரேக மாவது சாத்தியம்
இல்லா விடத்துச் சாதன மின்மை
சொலலாதே விடுத லாகுஞ சதத
கித்தம பண்ணப் படாமையா லென்ருல்
யாதொன றியாதொன்று கிதத மன் று
பண்ணப படுவ தல்லா ததுவும்
அன்றெனு மிவ்வெதி ரேகந தெரியச
சொலலாது குடததின் கண்ணே பண்ணப
படுதலு மகிததமுங கணடே மாதலான்
என்னின் வெதிரே கநதெரி யாது
விபரீத வெதிரேக மாவது

பிரிவைத தலைதடு மாருச சொல்லுதல்
சத்த நிதத மூாதத யாதலின்
எனரு லென் று நினற விடகது
யாதோ ரிடத்து நித்தமு மிலலையவ

(பி - ம்) சஙசு 'திருடடாநதரமாகக காட்டபபட்ட' சஙஅ 'ஆகா சத்தின்கண்ணே நிததமும' சசக 'இன்மைபாயவிருதநி' சசக 'மீட்சியு மீனாமையுமாகும்' சஙஅ. 'படுதலுமநிதத மனிநதலைகணடே' சசு௦ 'விநிரா விநிரைக' சகங - ச 'இடதகாள, யாதொரிடத்து நிதநியமில்லை'

கூ௦.—பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை கூகூ

சசுடு விடத்து மூர்த்தமு மில்லை யெனுதே
யாதோ ரிடத்து மூாத்தமு மிலலையவ்
விடகது நித்தமு மில்லை யென்ருல்
வெதிரேக மாறு கொளளுமெனக கொள்க
நாடிய விபபடித நீயசா தனததாற்

சஎ௦ காட்டு மனுமான வாபா சததின்
மெய்யும் பொயயு மிததிற விதியால்
ஐய மின்றி யறிநதுகொ ளாயநதென.

உகூ—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட காதை முற்றிற்று.

முப்பதாவது

பவத்திறமறுகெனப்

பாவைநோற்றகாதை

[முப்பதாவது பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற
பாட்டு]

தானந் தாங்கிச சீலந தலைநின்று
போன பிறபபிற புகுநதவை யுணாந்தோள

க மணி ஈ0 எஅ. சீலம-பஞ்சசீலம, அஷடாஙகசீலம், தசசீலமென மூன்று வகைபபடும, இவற்றினியல்பை, இநநூல உக - ஆமகாதை, இஎ - ஆம அடியின குறிபபாலும அறிக, மணிமேகலை பிககுணி யாதலின், இவற்றுள, தசசீலமே ஈணடுககொள்ளற்பாலன, "எணணிகநத காலஙக ளெம பொருட்டான மிகவுழன், றெண்ணிகநத வுலகஙகளிருடா வொருஙகுணாந, தெணணிகநத தானமுஞ சீலமு மிவையாககி, யெணணிகநத குணத்திஞ னெமபெருமா னலலனே" (நீல சமய) எனறும, "தோடா ரிலஙகு மலாகோதி வணடு வரிபாட நீடு துணாசோ, வாடாத போதி நெறிநீழன மேய வாதன பயநத வறநூல, கோடாத சீல விதமேவி

வாயமை குணஞக
நாளு முயலவாா, வீடாத வினப நெறி சோவா தனப வினைசோத ஞளு மிலரே" (வீர. யாபபு ரு, மேற்) எனறும தானசீலஙகள் கூறபபட்டு வருதல காண்க.

உ. உணர்நதோன் - மணிமேகலை, பழம் பிறப்பில நிகழ்நதவற்றை
அறிதற்குரிய அறிவும் யோகவிததியைபபோனற இருததியும பககுவிகளுககு எபபடியேனும உணடாகுமென்பது பௌததநூறறுணிபு இப பழம்பிறபபுணாசசியையும் இருததியையும் முறையே மணிபல்லவததுளள

௬௮ மணிமேகலை

புதத தன்ம சங்க மென்னும்

முததிற மணியை மும்மையின வணங்கிச

ரு சரண கதியாய்ச் சரண்சென்

றடைந்தபின்

மூரணத திருவற மூாததியை மொழிவோன்

புததபீடிகைக காடசியாலும, மணிமேகலா தெயவததாலும மணிமேகலை அடைநதாளெனறு இநநூலிலுள்ள க, ௧௦-ஆம காதைகளிற் கூறுதல காணக. மஹாபோதிவிருக்ஷததினடியிலிருநத பொழுது வித்தார்ததனுககு முறபிறபபுககளில நிகழ்நத செய்திகள் மனததிற்றோற்றிய பின்னரே ஸதய சதுஷடயஞானம தோறறியதெனறு புததசரிததிரம கூறும

௧. புத்த தன்ம சங்கமென்னும் - புத்தனும் தருமமும் சங்கமுமென்கிற. புத்தன் - ஸர்வஜ்ஞன், பாளீபாஷையிலுள்ளதாகிய மகாவர்க்கமென்னும் நூலிலுள்ள மகாகண்டகமென்னும் பாகத்திலும், மஜ்ஜிமநிகாயத்துள்ள ஆரியபரியேஷண ஸூத்திரத்திலும், தீர்க்கநிகாயத்துள்ள மகாபரிநிர்வாணஸூத்திரத்திலும், மஹாபதான ஸூத்திரத்திலும் புத்த சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர். தருமம் - அவன் கூறிய அருளறங்கள், அவை அபிதருமம், ஸூத்திர தருமம், வினயதருமமென மூன்றுவகைப்படுமென்றும், அவற்றுள் அபிதருமவகைகள் அபிதர்மார்த்த ஸங்கிரகமென்னும் நூலிலும், ஸூத்திர தருமவகைகள் ஸாரஸங்கிரகமென்னும் நூலிலும், வினயதருமவகைகள் பிராதிமுக்தகவினயவினிச்சயமென்னும் நூலிலும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும், இம்மூன்றுவகைத் தருமங்களும் பிடகத்திரயத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும் கூறுவர். ஸங்கம் - பௌத்தரில் துறந்தோர்களின் கூட்டம், இதிலே துறந்த இருபாலாரும் கலப்பின்றி வேறுவேறிடங்களில் இருத்தல்வேண்டுமென்பதும், அவர்களில் பிக்ஷுக்களுக்குப் பிக்ஷுணிகள் வணங்கி நடத்தல்வேண்டுமென்பதும், பதின்மருக்குக் குறையாமலிருத்தல் வேண்டுமென்பதும் விதி.

௨. முத்திறமணி - தருமணி, மேற்கூறிய புத்த தரும சங்கத்தைத் தருமணியென்பர்; மும்மையின் வணங்கலாவது - "புத்தம் சரணங்கச்சாமி, தம்மம் சரணங்கச்சாமி, ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி" என்பனவற்றை மூன்றுமுறை ஜபித்து மூன்றுமுறை பணிதல், இனி, 'மும்மையின் வணங்கி' என்பதற்கு மனோவாக்குக்காயங்களென்னும் முக்கரணங்களால் வணங்கியெனினும் பொருந்தும்.

௩. சரணாகதி - அடைக்கலம் அடைதல்.

௨-௩. உணர்ந்தோர் வணங்கிச்சென்று அடைந்தபின் என்க, என்றது, மூன்று ரத்தினங்களையும் மணிமேகலை வணங்கியபின் என்றவாறு.

௪. முரணாத் திருவறமூர்த்தியை - பூர்வோத்தர விரோதமில்லாத தர்மஸ்வரூபத்தை, "மலையா அறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்" (உ௮ : ௪00), "முன்பின் மலையா மங்கல மொழி" (௩0 . உ௬௧) என இந்நூலுள்ளே வந்திருத்தல் காண்க, தங்கள் தருமத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் உத்தமமானதென்று கூறுவர் பௌத்தர்.

மேல்வருவன அறவணவடிகள் கூற்று.

(பி - ம்) ௪ 'முறைமையின் வாங்கிச'

௩௰.—பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை ௩௲ள்

அறிவு வறிதா யுயிர்நிறை காலத்து

முடிதயங் கமரா முறைமுறை யிரப்பத்
துடித லோக மொழியத தோன்றிப
போதி மூலம் பொருந்தி யிருந்து

---

௭ அறிவு வறிதாய - நிருவாண இலககணததை ஆராயநது அதனைப பெறுவதறகுரிய ஞானமினறி, காரணகாரியஞானமினறியென்றுமாம; மணி ௧௰ . ௭.

௮ அமரா - மஹாராஜிகலோகம முதலிய ஆறு உலகிலுமுள்ள தேவா கள, மணி பதி ௨௮ - ௯

௯ துடிதலோகம - துஷிதலோகம; கௌதம புததராக அவதரிதத பிரபாபாலரெனனும போதிஸததுவா இஙஙனம அவதரிபபதறகு முனபு இருநதவிடமெனபா, "தொழுமடிய ரிதயமல ரொருபொழுதும பிரிவரிய துணைவ னெனலா, மெழுமிரவி கிரணநிக ரிலகுதுகில புனைசெயதரு ளிறைவ னிடமாம, குழுவுமறை யவருமுனி வாருமரி பிரமரும கவனு மெவரும, தொழுதகைய விமையவரு மறமருவு துதிசெயதெழு துடித புரமே" (வீர யாபபு ௩௩, மேற) எனனுஞ செயயுள துடிதபுரமெனறு ஒரு புததஸதலம

பூமியிலிருந்ததாகத் தெரிவிக்கின்றது, துடிதவிமானமென்ற ஒரு விமான மிருப்பதாக நீலகேசியுரை (புத்த கசஉ) கூறுகின்றது தோன்றி - கோசல தேசத்திற் கபிலவாஸ்துவிற் சாக்கியசக்கரவர்த்தியாகிய சுத்தோதனனுடைய பட்டமகிஷியான மாயாதேவியின் வயிற்றிலிருந்து அவள் வலமருங்குல் வழியே உலும்பினிவனத்தில் அவதரித்து, இங்ஙனம் அவதரித்ததை, "உலும்பினி வனத்து ளொண்குழைத் தேவி, வலம்படு மருங்குல், வடுநோ யுறும, லான்றோ னவ்வழித் தோன்றின னுதலி, னீன்றோ ளேழுநா ளினனு யிர வைத்தாள்" (விம்பசாரகதை, சிவ சித்தி பரபக்கம், சௌத்தி ராந்திகன் மதமறுத்தல், ௯, நீல குண்டல சக) என்னும் செய்யுளாலுணர்க

அ - கூ ஈண்டுக் கூறியதுபோலவே, "சக்கர வாளத்துத் தேவரெல் லாம், தொக்கருங் கீண்டித் துடித லோகத்து, மிக்கோன் பாதம் விழுந்தன ரிரப்ப" (கஉ எஉ - ச) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

கo போதிமூலம் - இக்காலத்துப் புந்தகயையென்று வழங்கப்படுவதும் நைரஞ்சரா அல்லது பல்குனியென்று கூறப்படும் நதிக்கரையிலுள்ளது மாகிய இடத்தில் ஐந்து கிளையையுடைத்தாய் விளங்கிய அரசமரத்தின் அடியில், போதி - அரசமரம், இஃது ஐந்துகிளையையுடைத்தாதல், "பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி, யணிதிகழ் நீழ லறவோன்" (சிலப். கo கக - உ) என்பதனாற் பெறப்படுகின்றது. வித்தார்த்தன் உண்மையறிவை யடைதற்குத் துறவுபூண்டு பலவிடத்தும் சென்று பலவாறுமுயன்று முடி வில் இம்மரத்தடியில்வந்து சீலசமாதியிலிருந்து பழம்பிறப்புகளை யறிந்து தசபாரமிதையும் நிறையப்பெற்று (மணி. உகூ. உக) ஆராய்ந்தபொழுது ஸத்தியசதுஷ்டய ஞானமுழுதும் அவனுக்குத் தோற்றினமையால், இம்மரம் மஹாபோதிவிருக்ஷமென்று பௌத்தர்களால் மிகப்பாராட்டி, நெடுந்தூரத் திருந்தும்

திகருநோககி வணஙகபபடுவது பணடைககாலததில இதனென

(பி - ம்) எ ' அறிவுதோயவுயிாநினற ' கூ ' துடிசலோகரம '

நஅது மணிமேகலை

மாரனை வென்று வீர ஞகிக்
குறற மூன்றும் முறற வறுக்கும்
வாமன வாயமை யேமக கட்டுரை

ஞட்டிலிருநத பௌததாகள வடதிசைநோககி இதனைத தொழுது வநதாா கனெனறும தெரிகினறது, "போதிவிருட்சம வடககேயிருபபதெனறு புெளததன தொழுதலால திகருளதெனக" (சிவ. சித்தி சௌதராநதிகன மதமறுதலை, ௩௩, உரை) இமமரததினகீழிருநது ஞானமபெற்றமையால், புததன போதிவேநதனெனறு கூறபபடுவன

கக மாரன-நறகுணநறசெயலகைகளை நீககித தீககுணந தீசசெயலகைகளை விளைவிபபவனுகிய ஒரு தேவன, இவனுக்கு அறுவகைத தேவலோகஙகளி லும் அதிகாரமுணடு இவன புததனுககு ஞானமுணடாகாவணணம தன மகளிர மூவரும தானுமாகவநது பலவகையான இடையூறுகளைச செயது முடிவில தோலவியுறருன, "தாமநறுங குழன மஙைககட டளிரியலார தம முன்னர்க், காமனையே முனநதொலைததாற கணணுேடடம யாதாஙகொல" (வீர யாபபு. கக, மேற) மாரனைவென றமையால, புததனை மாரஜிதனென று கூறுவர, வீரியம தசபாரமிதைபுளொனருதலின. அதனையுடையா னெனபார 'வீரன்' எனருர, வீரியமெனறது, இஙஙே அறிவு பெறுநதுணை யும் பலவகையான இடையூறறினுககுமஞ்சாது மடிவினறி முயனற முயற சியை, அது, "விளைவாய போதியையுறுமளவும வினைமடியான, றளாவினறி யோடியதாளினனலலனே" (நீல மொககல. அஅ, சுய) எனபதனுற பெறபபடும், "காமற் கடநத வாமன" (கு எஎ, "மாரனை வெல்லும் வீர" (கக சுக) என்ருர முன்னும, இராமனை யுதத வீரனெனறும, கனனனைத தானவீரனெனறும, புததனைத தயாவீரனெனறும கூறுவர வடநூலார.

கஉ. குறறம மூனறு—காமம வெகுளி மயககஙகள, "காமம வெகுளி மயக்கங காரணம" (உகூ) எனறு இககாதையிற பினனுங கூறுவர, இம மூன்றையும தவாத திறநதமையின, புததன முககுறறங கடிநதோனென று கூறபபடுவன; மணி. கு: ௬00, அடிககுறிபபைப பாரகக, 'அறுககும' எனறதனுல, குறறமூனறையும கட்டெனருராயிறறு, "போயக குறற மூனறு மறுததான புகழ கூறுவேறகென, வாயகுறற சொலலின ஒ(?) வு(?) வழுவலலவனறே" (குண்டலகேசி, அவையடககம) இனி, பொய, கொலை, கள, காமம், களவு எனபனவறறை ஐஙகுறறமெனறு வழஙகுவது முணடு, "களளும பொயயும துறநதவை" (மணி உச எஎ-அ), "வீடு கொணட நலலறம பகாநது மனபதைக கெலாம விளஙகு திஙகணீரமையால விரிநதிலஙகு மனபினனை, மோடுகொணட வெணணுரைக கருஙகடற செழுஞசுடர மூளைததெழுநத தெனனலாய முகிழநதிலஙகு போதியி, னுடு நினற மூவகைப பவஙகடநது குறறமான வைநதொடஙகொர மூனறறுதத நாதன" (வீர யாபபு ரு, மேற) என வருதல காணக

கரு புததனது நாலவகைச சததியஙகளாகிய இனபததை விளைவிக் கும பொருள பொதிநத சொல

எ-கஙு. காலத்து இரப்பத் தோன்றி இருந்து வென்று வீரனுகி அறக்கும வாமனது வாய்மையாகிய கட்டுரையெனக், மணி கஉ ருஅ-எச (பி-ம்.) கஙு 'என் கட்டுரை'

௩0. பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற காதை [illegible]

இறந்த காலத் தெண்ணில் புத்தர்களும்
சிறந்தருள் கூர்ந்து திருவாய் மொழிந்த
தீதறு பொருளின் தந்நெறி யுடைத்தாய்ச்
சார்பிற் றோன்றித் தத்தமின் மீட்டும
இலக்கணத் தொடர்தலின்

கச. கௌதம புத்தருடைய காலத்திற்கு முன்பு தருமங்குறைந்த ஒவ்வொருகாலத்தும் ஒவ்வொருவராகப் புத்தர்கள் பலர் அவதரித்து உபதேசஞ்செய்து தருமஸ்தாபனஞ் செய்தாரென்பது பௌத்த நூற் றுணிபாதலின், 'இறந்த காலத் தெண்ணில்புத்தர்களும்' என்றார்; கௌதம புத்தருடைய சரித்திரத்திலும், புத்த ஜாதக கதைகளிலும் இக் கருத்து ஆங்காங்குப் பெறப்படும்; கௌதம புத்தருக்கு முன்பிருந்த புத்தர்களுள், இருபத்தெழுவர் பெயர்கள் மட்டும் இப்பொழுது தெரிகின்றன. அவை வருமாறு:—(க) தண்ஹங்காரர், (உ) மேதங்கரர், (௩) சரணங்கரர், (௪) தீபங்கரர், (ரு) கௌண்டின்னியர், (௬) மங்களர், (எ) ஸுமனர், (அ) இரேவதர், (௯) சோபிதர், (க0) அநோமதர்சி, (கக) பதுமர், (கஉ) நாரதர், (க௩) பதுமோத்தரர், (கச) ஸுமேதர், (கரு) ஸுஜாதர், (க௬) பிரியதர்சி, (கஎ) அர்த்ததர்சி, (கஅ) தர்மதர்சி, (க௯) ஸித்தார்த்தர், (உ0) திஷ்யர், (உக) புஷ்யர், (உஉ) விபச்சித், (உ௩) சிகி, (உச) விருஷபர், (உரு) ககுசந்தர், (உ௬) கோணாகமனர், (உஎ) கச்யபர். இவ்விருபத்தெழுவரும் கௌதமபுத்தரும் ஸாரஞ்சு புத்தரென்று கூறப்படுவர். இஃது, இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதய பாடசாலைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்களரால் தெரியவந்தது தண்ஹங்காரர்,

மஹாவீரன முதலிய இருபத்துமூன்று புத்தரெனபரும உளா.

கஈ - ரு யான்கூறுவது, எமககட்டுரையும திருவாய மொழிகத்துமுக்க வுளளதென்று அறவணவடிகள கூறிஞரென்க

கசு ஈராறு பொருளின - பனனிரணடு பொருளகளால ;

என்றது

பேதைமை முதலியவற்றை அவையாவன : பேதைமை, செயகை, உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு, வேட்கை, பற்று, பவம, தோற்றம், வினைப்பயன் (மணி. உச : க0ரு - அ) ; இவற்றை முறையே அவித்யை, கர்மம அல்லது ஸமஸ்காரம, விஞ்ஞானம், நாமரூபம அல்லது ரூபாரூபம், ஷடாயதனம், ஸ்பரிசம, வேதனை, த்ருஷ்ணை, உபாதானம், பவம், ஜாதி, ஜராமரணம் என்பா வடநூலா. இவை துவாதச நிதானமெனப்படும் ; சிவ. சித்தி சௌத்திராந்திகன்மதம், கக - உரை

'ஈராறுபொருளின்' (கசு) என்றது முதலியவற்றிற்குப் பின்வரும் 'பேதைமை' (சஇ) என்பது முதலியவற்றால விவரணம கூறப்படும்.

கஎ - அ சார்பிற்றோனறி - சமபந்ததால உண்டாகி ; சமபந்தமென் றது காரணகாரியத்தொடர்ச்சியை : "சார்பிறறோற்றம" (உஇ . இ) என்றுரைத்தலை யுநோக்குக. மேற்கூறிய பன்னிரண்டனுள் பேதைமை யிலிருந்து செய்கையும், அதிலிருந்து உணர்வும், அதிலிருந்து அருவுருவும், அதிலிருந்து வாயிலும், அதிலிருந்து ஊறும, அதிலிருந்து நுகர்வும், அதி (பி - ம்.) கஇ - க. 'மொழிந்த, ஈராறு பொருளினீர்மை புடைத் தாய்'

மண்டில வகையா யறியக் காட்டி
எதிர்முறை யொப்ப மீட்சியு மாகி
ஈங்கி தில்லா வழியில் லாகி
ஈங்கி துள்ள வழியுண் டாகலிற்
றக்க தகக சாாபிற் றோற்றமெனச்
சொற்றகப பட்டு மிலக்கணத தொடர்பாற்
கருதப பட்டுங் கண்டனான் குடைத்தாய்
மருவிய சந்தி வகைமூன் றுடைததாய்த்

விருநத வேட்கையும, அதிலிருநது பற்றும, அதிலிருந்து பவமும், அதிலிருநது தோற்றமும், அதிலிருந்து வினைபபயனும தோன்றுமெனக கொளக (மணி ௩0 : ௧0௪ - அ); இதனால முதனமுறைத் தோற்றம் கூறியவாறாயிற்று ததமில மீட்டும் இலககு அணணத தொடாதவின - அபபன்னிரணடனுள செயகை முதலிய ஒவவொன்றும தததமககு முனனுளளவற்றில நினறும தோனறியதுபோலப பன்னிரணடாவதாகிய வினைபயனினின்றும் எண்ணு முறையில் முதறகண்நின்றதாகிய பேதைமை தோன்ற அதனினின்று திரும்பவும் செயகை முதலியன முனதோனறியவாறே தோன்றுதலால ; மீட்டும் : உமமை இறநததுதழீஇயது பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டும தககட்டோனறுவன வறறைநோககப பகுதியாதலும, தமககு முதலானவறறை நோகக விகுதியாதலுமுடையனவெனபது பௌததா கொளகை. இலககு - குறி

கக மணடிலம - வட்டம ; “ ஊழின் மண் டிலமாச சூழுமிநநுகாசசி ” (ககஅ) என்பா பினனும.

௨0. எதிாமுறை ஒபப - தோனறும முறைமையைநீகக , எதிாதல - தோன்றுதல் , எனறது காரணததை இல்லை யாககவெனறபடி. பேதைமை மீளச்செய்கையும், அதுமீள உணாவும அதுமீள அருவுருவும, அதுமீள வாயிலும், அதுமீள ஊறும, அதுமீள நுகாவும, அதுமீள வேட்கையும, அதுமீளப் பற்றும், அதுமீளப பவமும், அதுமீளத தோறறமும, அதுமீளவினைபயனு மீளுமென்றவாறாயிற்று மீளுதல் : ஈணடு இனமைபபொருட்டு ; மணி. ௩0 : கக௯ - ௩௩

௨௪ இதுவென்றது காரணத்தை இலலாகி - காரியங்கள இல்லையாகி

௨௫ மேறகூறிய பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டனுள், பேதைமை செயகை என்னும இநத இரணடும முதறகணடமென்றும, உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு என்னும இவவைநதும இரணடாங கணடமென்றும், வேடகை, பற்று, பவம எனனும இமமூனறும மூன்றாங கணடமெனறும், தோற்றமும் வினைபபயனும நானகாஙகணடமென்றுங கூறப்படும, மணி ௩௦ : ௧௩௫ - ௪௭.

௨௬ செய்கையும் உணாவுஞ்சோதலை முதற்சநதியெனறும, நுகர் [illegible] (பி - டு.) [illegible] 'மீட்டே,' தொடாதலினமனமவகையறிய' ௨௦. 'முறைபிறபபமீட்சி' ௨௨ - ௩. 'ஈஙகில்லவழியுண்டாதலாறறகக கசாகிற்' ௨௪ 'சொற்றகப்படுமிலக்கணத்'

௩௦. பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை [illegible]

தோற்றம் பார்க்கின் மூன்று வகையாய்த்
தோற்றக் கேதுக் காலமூன் றுடைத்தாய்க்
குற்றமும வினையும பயனும் விளைந்து
நிலையில வறிய துன்பமென் நோக்க
உலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி
நால்வகை வாய்மைக்குச் சார்பிடனாகி
ஐந்துவகைக் கந்தத் தமைதி யாகி
மெயவகை யாறு வழக்குமுக மெய்தி
நயங்க ணான்காற் பயன்க ளெய்தி

இயன்றநால் வகையால வினாவிடை
யுடைத்தாய்
நினமதி யினறி யூழ்பா டின்றிப
பின்போக் கலலது பொன்றக கெடாதாயப

வும வேட்கையுஞசோதலே இரண்டாளுசகதியென்றும், பவமும் தோற்ற முஞ சோதலே மூனறுஞசகதியெனறும கூறுவா, மணி. ௩௦ : ௧௭அ - ௰௨.

௨௭. தோறறம - பிறபபு, மணி ௩௦ ௧௰௩ - அ

௨அ. மணி ௩௦ : ௧௰௩ - ௯அ

௨௯. மணி ௩௦ ௧௧௯ - ௭௫.

௩௦ - ௩௧ மணி ௩௦ : ௧௭௫ - அ.

௩௨. நாலவகை வாயமைககு - நான்குவகைபபட்ட சத்தியங்களுக்கு; மணி. ௨ : ௬௫ - ௭, ௩௦ ௧அ௯ - அ.

௩௩. ஐநதுவகைககநதம - பஞசஸகநதம்; ஸ்கந்தம் - கூட்டம்; மணி. ௩௦ : ௧அ௯ - ௯௦.

௩௫. ஆறுவழக்காவன . உணமைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளது சாரந்த உண்மைவழக்கு, இலலதுசார்ந்த இன்மைவழக்கு, உள்ளதுசாரந்த இனமைவழககு, இலலதுசார்ந்த உண்மைவழக்கு ; மணி. ௩௦ : ௧௯௧ - ௨௦௯.

௩௬. நயங்கள்நான்கு - ஒற்றுமைநயம், வேற்றுமைநயம், பிரிவின்மை நயம, இயலபுநயம, மணி. ௩௦ : ௨௧௭ - ௨அ பயனகள் - பிரயோசனங்கள்; அவை நான்குவகைபபடுமெ மணி. ௩௦ : ௨௨௯ - ௩௫

௩௭. நாலவகையால் வினாவிடையுண்டமை - துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டு மொழிதல், வினாவின்விடுத்தல, வாய்வாளாமை; மணி. ௩௦ : ௨௩௬ - ௫௩

௩௭. நின்மிதி - நிர்மாணம், உண்டாக்குதல். ஒழ்பாடு - முடிவு படுதல். தொடக்கமும் ஈறுமின்றியென்பதாம்.

௩௮. பின்போக்கு - தொடர்ச்சி ; இதனை ஸந்தானமென்பர் ; அது வாய்ஸந்தானம், தீபஸந்தானம், தாராஸந்தானம், பிரவிகாஸந்தானம் என

(பி - ம்) ௩௭ - ௯ 'குன்றுவகையாத,' 'தோன்றமூன்றடைத்தாய் விளையும் பயனுங்குற்றமும்விளைந்து' ௩௮ - அ 'நின்மதனினறிமூழ்பாடின பேபினபோகலலது'

பண்ணுந ரின்றிப பண்ணப் படாதாய்
யானு மின்றி யென்னது மின்றிப்
போனது மின்றி வநதது மின்றி
முடிததலு மின்றி முடிவு மின்றி
வினையும பயனும பிறபபும வீடும்
இனையன வெல்லாந தானே யாகிய
பேதைமை செய்கை யுணாவே யருவுரு
வாயி லூறே நுகாவே வேட்கை
பற்றே பவமே தோற்றம வினைபபயன்
இற்றென வகுதத வியலபீ ராறும

பிறந்தோ ரறியிற் பெருமபே றறிகுவா
அறியா ராயி னழ்நர கறிகுவர்
பேதைமை யென்ப தியாதென வினவின்
ஓதிய விவற்றை யுணரா து மயங்கி
இயற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
முயற்கோ டுணடெனக் கேட்டது தெளிதல

நான்குவகைபபடும பொன்றககெடாதாய - முற்றக்கெடாததாகி.
கூஅ - சச. மணி கூ௦ உ௯௦ - ௯க.

இனிப பேதைமைமுதலிய பனனிரண்டுசாபும அவறறின இலக்கணங்களும முறையே கூறபபடும.

சஇ செயகை - காமம் உணாவு - விஞ்ஞானம, அருவுரு - நாமரூபம, " அருவுருத தனமை, யாககை " (க௦உ கூ) எனபாபின

சரு. வாயில - ஷடாயதனம, ஆவது, ஞானேநதிரியஙகள ஐநதும மனமும், ஊறு - ஸபரிசம், அஃதாவது இநதிரியவிஷயசம்பநதம. நுகாவு - வேதனை, அஃதாவது சுகதுக்க அனுபவம். வேட்கை - தருஷ்ணை, அஃதாவது இனபததை அடையவேண்டுமென்றும் துனபத்தைப போககவேண்டுமென்றும உணடாகுமாசை.

சஎ பறறு - உபாதானம, அஃதாவது இன்பத்தைக கொடுக்கும் பொருள்களோடு ஓட்டிக கொளளுதல வினைபபயன - கரமபலம்

சஅ இயலபு - ஸவபாவம். சகூ. பெருமபேறு - நிரவாணம்.

௯உ. இவறறையென்றது நானகு சததியஙகளையும் அவற்றை நன்கு விளககுந துவாதச நிதானஙகளையும,

இக - ச. பேதைமையென்பது மயங்கிக கண்டதுமறந்து கேட்டது தெளிதலென்க, "பேய்மை யாக்குமிப் பேதைமைக் கள்வனேடொனுயக, (பி - ம்.) சக 'போனது மின்றி முடிதலுமின்றி' சஅ. 'வருதத வீராறும், ௫௦ - இக. 'நாகமிகுவாபேதையெனப' இஉ - ௩. 'மயக்கவியற்படும்'

௩௦.

பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை

௩௭௩

உலக மூன்றினு முயிரா முலகம்
அலகில பலனுயி ாறுவகைத் தாகும்
மக்களுந தேவரும் பிரமரு நரகருமத
தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
சொலலப் பட்ட கருவிற் சார்தலும
கருவிற் பட்ட பொழுதினுட் டோற்றி
வினைபபயன் விளையுங காலை யுயிர்கட்கு
மனபபே ரின்பமுங் கவலையுங காட்டும
தீவினை யென்ப தியாதென வினவின்
ஆய்தொடி நல்லா யாஙகது கேளாய்
கொலையே களவே காமத தீவிழை

காமமுற ருமதன பயத்தினிற் காமனைக கடந்து, நாம ரூஉம் புகழ்கொபேப தோா நனனெறி நண்ணும், வாமன் வாயமொழி மறநதிட்டு மறந்தொழி கின்றும" (வீர. யாபபு. கு, மேற) எனறு கூறபபட்டிருததல் காண்க.

இவ்வடிகளாற பேணதமையது இலககணம கூறபபட்டது.

௧௫. உலகமூனறினும் - மூன்றுலகஙகளுளளும; உலகம முபபத்தொனறென்பாரெனின மஹாராஜிகலோக முதலிய உலகம் இருபததாறினையும மேலுலகெனறும், நாகலோக முதலிய உலகமநான்கினையும கீழுலகெனறுஙகொண்டு அவற்றை நடுநின்ற மனுஷ்யலோகததுடன் கூட்டி, இநநூலாசிரியா உலகம மூனறெனஉ கொணடாா போலுமெனக, "திருமேவு பதுமஞ்சோ திசைமுகனே முதலாக, உருமேவியவதரிதத வுயிரனைததுமுயககொளவான், இவ்வுலகுங் கீழுலகு மிசையுலகு மிருணீஙக, எவவுலகுந தொழுதேத்த வெழுந்தெழுஞ் சுடரென்ன, பெரியோயநீ" (வீர. யாப்பு கக, மேற்) என்பதில் உலகஙகள் மூன்றாகக் கூறபபட்டிருததல் காண்க உயிராமுலகம - சேதனபபிரபஞ்சம்.

௧௬. அலகில - அளவிலலாதன.

௧௬ - அ. மககளும தேவரும பிரமரும நாகரும விலஙகும பேயுமென்று பல்லுயிா அறுவகைததாகும, இவ்வறுவகைபபிறபபும ஷட்கதியெனபபடும்.

௬உ. "விளைவினகண, வீயா விழுமந தரும"

(குறள் உ௪௪)

௬௦ - ௬௬, (செயகை) சாதலேயும

இன்பததையும் கவலையையுங் காட்டும்.

௬௬. காமத்தீவிழைவு ' இருபெயரொட்டு

(பி -ம்) ௧௫. 'உயிராகுலமு' ௧௬ - எ. 'வகைத்தாளுந் தேவரும ௧௭ - அ. 'நாகரும, விலங்குமபேயுமன்றே' ௧௯ - ௬௧ 'என்றிருபயத்தாற் சொலலபபட்டபிறபபினுட் போனறி'

உலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும்
பொய்யே குறளை கடுஞ்சொற் பயனில்
சொல்லெனச் சொலலிற் றோன்றுவ
நான்கும்
௭௦ வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்
றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவர்
இத்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக்
௭௫ கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றோன்றுவர்
நல்வினை யென்பது யாதென வினவிற்
சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச்
சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று
மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
௮௦ தேவரு மக்களும் பிரமரு மாகி
மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குவர்

---

௬௮. கடுஞ்சொல் - வன்சொல்.
௭௦. பொல்லாக்காட்சி - மயக்கம்; அஃதாவது

உணமையையறி யுடைமை.

கச - எ௪. இவ்வடிகளிற கூறிய பத்தாக

குற்றங்களையும தசதோஷங்க ளென்பது பௌத்தநூல

வழக்கு

எஎ. சொல்லியபதது, "மருட்கு மனம்வாய மெயயிற கொலை முதல வினைபத் தாமே" (சித்தாந்தத்தொகை, நீல புதத. கடு, சமய.) நீங்க லாவது, இபபததினின்றும் நீங்கி கொல்லாமை முதலிய பததினையும பெறு

தல்; 'பளளிவலம்புரிதல் தவஞ்செய்தல தானஞ்செய்தல் எனனும காயத தின்குணம மூன்றும், மெயயுரை, நலவார்த்தை, இனியனகூறல, பயன்படு சொற்கூறல எனனும வாககின்குணம நான்கும், அருணினைவு, ஆசையறுத தல, தவபபற்று எனனும மனததின்குணம மூன்றும் ஆகிய நறகுணம பதது' எனறு கூறுவாருமுளர, சிவ. சித்தி. சௌததிராந்திகனமதம, ௩௦, உரை.

எஅ. சீலத்தின் வகைகளை இநநூல் உக - ஆம காதை, ௯ - ஆம் அடிககுறிபபிற காண்க

அக. மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் - இனபம்.

மகிழ்சசிவினை - புணணியம்.

கூ - அக இவ்வடிகளிற் கூறியதுபோலவே, "விலஙகு நரகரும் பேய்களு மாகும, கலஙகளுாத தீவினை கடியின் கடிநதாற், றேவருமககளும

(பி - ம்.) க அ - க. 'பயமில, சொலலே சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும்' எக - உ. 'மூனறும்புததுவகை' எ௩. 'இததிறப படாஅர்'. எஎ. 'தொகுதிநீங்கி'

பவத்திறமறுகெனப்பாவைதோற்றகாதை
௲எ௫

உணர்வெனப் படுவ தூறஙகுவோ ருணாவிற்
புரிவின் ருகிப் புலன்கொளா ததுவே
அருவுரு வென்பதவ் வுணாவு சாாந்த
அறு உயிரு முடமபு மாகு மென்ப
வாயி லாறு மாயுங் காலே
உள்ள முறுவிக்க வுறுமிட னுரும
ஒஙறெனு வுரைபப துள்ளமும் வாயிலும
வேறு புலனகளை மேவுத லென்ப
௬0 நுகாவே யுணர்வு புலன்களை நுகர்தல்

பிரமரு மாகுதி, ராகலி னலவினை யயரா தோமபுயின "
(உ௫ ௭௧ - ௭)
எனறு முனபு வநதிருததல் காணக.
௭௫ - அக ழ. மணி உ௭. ௧0௫ - ௭0.

அஉ உணாவு ' இது பஞ்சஸகநததுள்
ஒன்ருகவும் கூறபபடும உறஙகுவோருணாவின் -
தூஙகுவோருடைய உளளம் காதருதவமும போகத்
ருதவமுமினறி ஸாக்ஷிமாததிரமாக நிறறலபோல,

அரு. புரிவு இனருகி - செயயுநதொழில யாதொனறுமினறி, புலன கொளாதது - விஷயஙகளை அனுபவியாது ஸாக்ஷிமாததிரையாயிருததலை யடையது

அஉ - ரு உணாவு, உளளம, விஞ்ஞானமெனபன ஒரு பொருட்

சொறகள, இதுவே கருமததொகுதியோடுகூடிய வியவகாரதசையில உயி ரெனறு வழஙகபபடுமெனபதும, முடிவில ஆன்மாவெனறு ஒனறு இலலை யெனபதும பௌததாகொளகை, நீல பு.நத ரூரு - சு, சமய ஆனமா இலலை யெனபதனுல இவாகள்
அநானமவாதிகளெனறு கூறபபடுவா, இநத
இரணடடிகளாலும உணாவின இலககணம கூறபபட்டது

அச - ரு, இவவிரணடடிகளாலும அருவுருவின இலககணம கூறப் பட்டது

அரு வாயில, துவாரம, வழி, ஆயதனம,
இடமென்பன ஒருபொருட்சொறகள

அஎ. உளளமுறுவிக்கு - விஞ்ஞானததில்
விஷயஙகளையடைவிததறகு, உறும இடனுகும - உறற
இடஙகளாகும, இடஙகள மெய வாய கண் மூககுச
செவியெனனும இநதிரியமைநதும மனமொனறும.

அரு - எ இவவிரணடடிகளாலும
வாயிலினிலககணம கூறபபட்டது.

அஅ. ஊறு - ஸ்பரிசம அரு புலனகளை -
விஷயஙகளை.

அஅ - ரு. ஷடாயதனஙகள் விஷயஙகளை

ஸபரிசித்தல் ஊறெனபபடு மென்பா ;
இவ்விரணடடிகளாலும ஊறறின இலககணம
கூறபபட்டது

௯௦ இதனல் நுகாவினிலககணம் கூறபபட்டது.
(பி - ம்) அச - ஞ

மருவுணாவென்பதவவுருவுசாாந்துயிரு' அசு '
வாயிலூறுமாயுங' அஅ ' ஊறமென்றுரைபபது' அக - ௯௦.
' வேவுதலென் பது நுகாவெனப்படுவதுணாவு
புலனுகாநதல'

௯௱ங மண்பேற்கல்

வேட்கை விரும்பி நுகர்ச்சியா ராமைம்
பற்றெனப படுவது பனச்சிய வீறீவே
பவமெனப படுவது கரும வீட்டம்
தருமுறை யிதுவெனத் தோர்ந்தாஞ்

சார்தல்
௯௫ பிறபபெனப படுவதக் கரும்ப
பெற்றியின்
உறபபுனா ருளளஞ் சார்பொடு கதிகளிற்
காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல்
பிணியெனப படுவது சார்பிற் பிறிதாய்

இயற்கையிற் றிரிந்துடம் பிடுமஃப

புரிதல்

கூ00 மூபபென மொழிவ தந்தத் தளவும

தாகருகிலெ யாமையிற் முநதளர்ந் திடுதல்

கக. வேட்கை - தருஷ்ணை ; ஆராமை - திரமபாமை, "ஆராவியற்
யவா" (குறள். ஙஎ0.) திரம்பாமையாவது - தாமேயன்றித தமபயனும தி
யாமையின், வேண்டாதனவாகிய பொருள்களை வேணடி மேனமேல வ
தல் ; இதனால் வேட்கையதிலககணம கூறபபட்டது

ககஉ. பழைஇய - ஒட்டிககொணட, இதனுற
கூறபபட்டது

பற்றின இலககன

கங ஈட்டம் - கூட்டம், ஈணடுக்கூறியதுபோலப பவதைதக கரு
தொகுதியென்று பினனும கூறுவா, கககூ, கசஉ.

கஙு - ச. இநத இரணடடிகளாலும பவததின

இலககணம கூறபட்டது

கரு கருமபபெறறியின - கருமஙகளின

இயலபோடு,

கசு உறபபுணருளளம - மிகபபுணாநத விஞ்ஞானம, சாரபொடு
களில - சமபநதததோடு கூடிய பிறப்புவகைகளில.

கஎ. இஙகே, 'காரண காரிய வுருககளிற ரோன்றல' எனப,
தேற்ப, "அன்புடை யாருயி ராசற் கருளிய, வெண்புடை யாககை" (உ
கஎ0 - எக) எனறு முனனும் கூறியிருததல் காண்க.

ககூ - எ. உளளம தோன்றலெனக.

கூ - எ இவவடிகளால தோற்றத்தின் இலககணம் கூறபபட்டது
கூஅ பிணி - வியாதி பிறிதாய - வேருகி.

கூகூ. இயற்கை - ஸ்வபாவம். திரிநது - வேறுபட்டு. இம்மை - தன்

கூஅ - கூ. இவவடிகளாற பிணியின இலககணம கூறபபட்டது.

௪00 - ௪0க. அநதம - மரணம இவ்வடிகளால் மூபபின் இலக்கண கூறபபட்டது.

(பி - ம்.) கூச. 'தருவதுமுறையென' கூகூ - எ. 'உறப்புளுஞ் பொருகெதிர்களிற ரோனறல' கூஅ. 'சாரபிறபிறகாய்' கூகூ 'திரிநு வியெமையுறுதன' ௪00 - ௪0உ. 'மூபபெனப் படுவ .தளவுதாக்கு தெளிவுறுதல் சர்காடெனப'

௩0. பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை ௩௭௭

சாககா டென்ப கருவுருத் தனமை
யாககை வீழகதி ரெனமறைந திடுதல
பேதைமை சாரவாச செயகை யாகும்
௧0௫ செயகை சாரவா வுணர்சசி யாகும
உணாசசி சாரவா வருவுரு வாகும
அருவுருச சாரவா வாயி லாகும்
வாயில சாரவா வூரு குமமே
ஊறு சாாநது நுகாசசி யாகும
௧௧0 நுகாசசி சாாநது வேட்கை யாகும
வேடகை சாாநது பறறு குமமே

பறறிற ரேனறுங் கருமத தொகுதி
கருமத தொகுதி காரண மாக
வருமே யேனை வழிமுறைத தோறறம்
கக௫ தோறறஞ சாபின மூபபுபபிணி சாககா
டவல மரறறுக கவலைகை யாறெனத
தவலி றுனபந தலைவரு மெனப
ஊழினடண் டிலமாச் சூழுமின் நுகாசசி
பேதைமை மீளச செயகை மீளுமம
க௨0 செயகை மீள வுணாசசி மீளுா
உணாசசி மீள வருவுரு மீளுமம

கo௨ - ௬ சாககாடு - மரணம

அருவுருததனமையினையுடைய உடமபு அததமிககுஞ சூரியனைபபோல மறைநதுபோதல, இநதவுவமைமேய இநநூலில முனபும (உச கoக - உ) கூறபபடடிருததல காணக, இவ

வடிகளாற சாககாடடின இலககணம கூறபபடடது

கூ அ - கo௬ இவவடிகளாற பிணி மூபபுச சாககாடெனனும பயனகளுககு இலககணங கூறினா

வினைப ககசு. அவல முதலியவறறின இலககணஙகளை இபபுததகததின

௫ா௬ - ஆம பககததிற பாாகக

கக௫ - எ மூபபு முதலியன துககமெனவும கூறபபடுமாதலின,

அலைவகள, ' தவலிறுனபம ' எனபபடடன

கக அ ஊழ் இல மணடிலமா - முடிவிலலாத வடடமாக, ஊழ - முடிவு, "ஊழபாடினறி" (கO கள) என்றா முனனும, இநதுகாசசி சூழமெனக, ஊழின - முறைமையினையுடைய எனினுமாம.

கOச - கஅ இவ்வடிகளால துககமும துககோறபததியுமாகிய வாய

மைகளிரணடும கூறபபட்டனவெனபா

க கக மீள - நீஙக, இலலையாக வெனறுமாம

(பி - ம்) கOகூ 'மஙறநததிருதல' கOஎ '

அருவுருசாரவா' ககூ - ச

கானமாகி, வருமபாயானைவழி '

48

அருவுரு மீள வாயின மீளும
வாயின் மீள ஊறு மீளும்
ஊறு மீள நுகர்சசி மீளும
கஉ0 நுகாசசி மீள வேடகை மீளும்
வேடகை மீளப பற்று மீளும
பறறு மீள கருமத தொகுதி
மீளுங் கருமத தொகுதி மீளத
தோற்ற மீளுந தோற்ற மீளப

கஙூ0 பிறபபு மீளும பிறபபுப பிணிமூபபுச்
சாஙகா டவல மாற்றுக கவலை
கையா றென்றிங் கடையி றுன்பம
எலலா மீளுமிவ வகையான மீட்சி
ஆதிக் கண்ட மாகு மென்ப
கஙரு பேதைமை செயகை யெனறிவை யிரண்டும்
காரண வகைய வாத லானே
இரண்டாங் கண்ட மாகு மெனப
உணாசசி யருவுரு வாயி லூறே
நுகாசசி யென்று நோககப படுவன
கச0 முன்னவற் றிபயபாற் றுனனிய வாதலின
மூன்றுங் கணடம வேடகை பறறுக
கருமவீட்ட மெனககட டுரைககபபவை
மறறப பெறறி நுகாசசி யொழுககினுட்
குறறமும வினையு மாக லானே

கஙூ0. பிறபபு - ஈணடுப புனாஜனனம், இபபடியே பினனும வரும.

கஙூஙூ. மீடசி இவவகையினையுடைதது

கககூ - ஙூஙூ இவவடிகளால துககநிவாரணமாகிய மூனறுவதுவாயமை கூறபபடடதெனபா.

இனி, நான்கு கண்டங்களும் முறையே கூறபபடும்

கஙூச - சு பேதைமையும செயகையுமாகிய

இரணடும காரணங களாகவுளளனவாதலின, இவை முதற்கண்டமென்று கூறப்படும

௧௩௭ - ௪௦. உணாச்சி முதலிய ஐநதும,
பேதைமை செயகையென னும் இரணடாலும
வநதனவாதலின, இவை இரண்டாங் கண்டமென்று
கூறப்படும

௧௪௧ - ௪ வேட்கை முதலிய மூனறும் மேறகூறிய
நுகாச்சியொழுக

(பி - ம்) ௧௪௧ - ௨ 'பறறு, கருமவீட்டம' ௧௪௪.
'பற்று நுகாச்சி' ௩௦.

பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை
௩௭௬

௧௪௫ நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே
மூப்பே சாவென மொழிந்திடுந் துன்பம்
எனவிவை பிறப்பி லுழக்குப்ய ஞதலின்
பிறப்பின முதலுணா வாதிச் சநதி
நுகாச்சி யொழுககொடு விழைவின

கூட்டம

௧௫௦ புகாச்சியின் றறிவ திரணடாஞ் சநதி

கனமப கூடடத கொடுவரு பிறபபிடை
முனனிச செலவது மூனறெ சநதி
மூன்றுவகைப பிறபபு மொழியுங் காலை
ஆனறபிற மாககத தாய வுணாவே

கருநு தோனறல விடெனத துணிநது
தோன்றியும

உணாவுள ளடஙக வுருவாய்த
தோனறியும

உணாவு முருவு முடங்கத தோனறிப
புணாதரு மககட டெயவமவிலங் காகையும
கால மூனறுங் கருதுங காலை

கஙO இறநத கால மெனனல வேணடு
மறநத பேதைமை செயகை யா னவறறை
நிகழநத காலமென நேரப படுமெ
உணாவே யருவுரு வாயி லாறே

கனமென ஈண உணடாகிய குறறமும அதனுலுளதாகும வினையுமாக இருந
தலின, இவை முன்றுங் காணடமெனறும கூறபபடுமே, வேடகை முதலிய
மூ னறனுள் வேடகையும பறறும குறறமெனவும பவம
வினையெனவுங கொளக

கஙஎ - எ பிறபபும பிணிமுதலிய கனமபலனும
முறகூறிய வினைப பயனுக இருததலின, இவை நாலு
காணடமென்று கூறபபடும

கசுஅ பிறப்பின் முதல் - செய்கை
முதந்சந்தியாகும்

செய்கையும் உணர்வும் சேர்தல்

கசுக கூட்டம் - சேருதல்
கசுக - ருO நுகர்ச்சியும் வேட்கையும் கூடுதல்
இரண்டாஞ்சந்தியாகும்
கடுக - உ பவமும் தோற்றமும் சேர்தல் மூன்றாஞ்
சந்தியாகும்
கடுக - கஅ பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இவை இறந்தகாலத
(பி - ம்.) கசுகு - எ 'துன்ப, மிவை யிறப்பினூழ்க்குப்பயனுதலின்'
கசுஅ - ருO உணர்வாதியப் வினையினிடை முதற்சந்தி
நுகர்ச்சியினறிவ ரொண்டா' கடுக 'கனமடங்கூ தொடு'
கடுச 'ஆயுவுணர்வே' கடுசு 'உளடங்கியு முணர்வாய
' கடுள 'உடங்கித தோன்றி' கசுஉ - அ 'காலமென
விசைக்கப்படுமே மூப்பேசாவேபிணியே யவலமொறறுக'

கூஅO மணிமேகலை

நுகர்வே வேட்கை பற்றே பவமே
கசுரு தோற்ற மென்றிவை சொல்லுங் காலை
எதிர்கால மமென விசைக்கப் படுமே
பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே
அவல மாற்றுக் கவலைகை யாறுகள்

குலவிய குற்றமெனக் கூறப படுமே

கஎ௦ அவாவே பறறே பேதைமை யெனறிவை
புனையுமடை பவமும வினைசெய லாகும
உணாசசி யருவுரு வாயி லூறே
நுகாசசி பிறப்பு மூபபுபபிணி சாவிவை
நிகழ்சசிபபய னுங்கே நேருங் காலைக

கஎ௫ குற்றமும வினையும பயனுந தனபம
பெறற தோறறப பெறறிக ணிலையா
எபபொரு ளுரகு மானமா விலயென
இப்படி யுணாந மிவைவிட டியலபாம
உணாவே யருவுரு வாயி லூறே

கஅ௦ நுகாவே பிறபபே பிணிமூபபுச சாவே
அவல மரறறுக கவலைகை யாறென
நுவலப படுவன நோயா குபமே
அந்நோய தன நகுப

தனவென்றும், உணாவுமுதல தோறறமீருனவை நிகழகாலததனவென றும, தோறறமுதற கையாறிறுதியாகவுளளவை எதிாகாலததனவென றும கூறப படும

கசுகூ - எ௦ அவாவும பறறும பேதைமையுமாகிய இமமூனறும குற்ற மெனறு கூறபபடும

கஎக பவமும செயகையும வினையாகும

களஉ - ச உணாசசி முதலிய ஆறும மூபபுப பிணி சாககாடெனனும வினைபபயனெனறும ஆகிய எழும பயனுககக கூறபபடும

களசு. தோனறிய இயலபையுடைய பொருளகள நிலையா

களகி - அ இவவடிகள முனபு, "நிலையில வறிய துனபமென நோகக, உலையா வீட்டிற குறுதி யாகி" (௯௦ ௯௦ - ௯௧) எனறதனை விளககி நினறன.

களக - அஅ உணாவுமுதல் வினைபபயனீறுகவுளளவேழும துகக மெனறு கூறபபடும ; அதறகுப பேதைமை முதலிய ஐநதும காரணமாகும, ஆதலால தோனறுதல துனபம, அதறகுக காரணம பறறு ; வீடு இனபம,

(பி - ம்) களகி 'துனபமும' களஅ 'உணருமெனபிவை' கஅ௦ - அக 'பிறபபே மூபபேசாவேயவலவாறறு நவலைநகையாறெனன'

௯௦ பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை ௯அக

பேதைமை செயகை யுவாவே பறறுக

கஅ௫ கருமவீட்டமிவை காரண மாகும

துன்பந் தோறறம பறறே காரணம

இனபம வீடே பறறிலி காரணம

ஒனறிய வுரையே வாயமைநான காவ

தாருவு நகாசசி குறிபபே பாவனை

க௯௦ உளள வறிவினை யையநகந்த மாவன

அதறகுககாரணம பறறினமையே, எனகிற நானகுரைகளும நானகு வாய மைகளாகும, "பிறநதோ ருறுவது பெருகிய துனபம், பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரினபம, பறறின வருவது முனனது பினனதறறோ ருறுவது" (உ · கச - எ) எனறு முனபும வநதிருததலகாணக இவறறை ஸததிய சதுஷடயமெனபா நீலகேசியுரையாசிரியா, இககானகினுள துககங்கொரண

மாாககம எட்டுவகைபபடும, அஃது

அஷடாஙகமாாககமெனறும விசுதகி மாாககமெனறும

பழுதிலாவாழ்ககை யெனறும கூறபபடும. இவவெடடா

வன —நறகாட்சி, நலலூறறம், நலவாயமை,

நறசெயகை, நலவாழககை,

நனமுயறசி, நறகடைபபிடி, நலலுளததோா தலைபபாடு எனபன, "பழுத இடாப பழுதில வாழககை யெடடையும பாரிதது" (சிவ. சிந்தி பரபக

கம, சௌததிராநதிகன மதம, ககூ), "நறகாடசி

நலலொழுகக நலவாயமை நலவாழககை, நறசெயகை

யோடைநது காடு", "நனமுயறசி நனமாங கடைபபிடி

நலமேலாாதமபாற, செலகையுட னெட்டனேதது நதேறு" (!

!ரமத

தீமி!!!ா!!) என வருவனவறறாலறிக இவவெட்டும ஸமமியக திருஷடி, ஸமமியக ஸஙகறபம, ஸமமியக வாககு, ஸமமியககருமம, ஸமமியநாஜீவம,

ஸமமியக வியாயாமம, ஸமமியகஸமிருதி, ஸமமியக

ஸமாதியெனறு பெயா

பெறுமெனறும, இவைகளே ஜனனமரண துககததை மாறறுதறகுரிய வழி யெனறும அசுவகோஷபோதிஸத்துவரால் வடமொழியிற செயயப

படடுள்ள புத்தசரிதந்திரந்தின கரு - ஆம வாககததால்

தெரிகினறன

கஅகூ நுகாசசி - வேதனை கஙo உளளவறிவு - விஞஞானம

கஅகூ - கூo உருவம, வேதனை, குறிபபு, பாவனை, விஞஞானமென னும இவவைநதும பஞசஸகநதமெனபபடும (சிவ. சிந்தி பரபககம, சௌத திராநதிகனமதம, சு) அவறறுள உருவககநதம, பூதவுரு உபாதாயவுருவென இருவகைபபடும. பூதவுரு - பிருதிவி, அபபு, தேயு, வாயு எனனும நானகு மாம, உபாதாயவுரு - வலி, இரதம, வனனம, கநதமெனனு நானகுமாம, வேதனை - குசலவேதனை (சுகவறிவ), அகுசல வேதனை (துககவறிவு), குசலா குசலவேதனை (சுகதுககவறிவு) எனனு மூனறுமாம.

குறிபபு - மெய வாய

கண் மூககுச செவியென்னுமைநதும மனமொனறும ஆகிய ஆறுமாம பாவனையாவது - மனோவாக்குக காயஙகளினல் உணடாகும நலவினைபததும் தீவினைபததும ஆகிய இருபதுமாம "எட்டிவை யுருவ மூனறு வேதனை யாறு ஞான, மொட்டிய குறிபபோ ராறு செய்கையு மிருப தாகக, கட்டிய (பி - ம்.) கஅஇ 'காரணமாகும' கஅகூ 'குறிபபினை, யுள்ளமறி விவை'

கூஅஉ மணிமேகலை

அறுவகை வழககு மறுவினறு கிளபபிற

றொகைமேய தொடாசசி தன்மை மிகுத்துரை

இயைநதுரை யெனற நானகினு மியைநத

உணமை வழககு மின்மை வழககும

கசூடு உளளது சாநத வுணமை வழகரும

இலலது சாநத வினமை வழகரும

உளளது சாநத வினமை வழகரும

இலலது சாநத வுணமை வழகருமெனச
சொலலிய தொகைத்திற முடபபுநா நாடு

பஞச கநதங கணததினிற பஙகமாகும, தொடடநாற பதது மூனறுஞ சுத்த நாறறுணிவுதானே " (சிவ சித்தி பரபக்கம், சௌததிராநதிகனமதம், கூO, மேற)

என்று வருதல காணக இனனும இவறறினிலககணஙகளை, " ஒஙகுருவம வேதனை யுளககுறிபபுப பாவனைமெய, தாஙகுணாவெனறைந தாஙகந தம " எ-ம, " உருவமுடல பூத முபாதாய மெனனு, மிருவிததநி னுமெழு மென " எ-ம, " வேதனை துனபின பிவறறின விரவலுமென், றே ரதவொரு மூனறுமெ னறோர " எ-ம, " பொறிவிதமோ ரைநதும பொறியைப பொருநதி, அறிபமன முஙகுறிபபென றுய " எ-ம, " வாககு மன மாககையிவை பாவனையென றேமதியா, யாககுமிவை தாமறமபா வம " எ-ம, " இநநால வகையினுமேயந தையமற வெணணுமெணம, விஞஞான மெனறே விளம்பு " எ-ம, " இநதவித மைநதுஞச 5 தானத தெழுநதழிநை ந, பநதமென வேநதான பார " எ-ம, " அறகமெடுத லேபரம முததியிவை யைநது, மறகமெடுமோ நஙகூறு வாம " எ-ம வரும திருவாககாலும (ா ாப்மக தீபிரபாஜு) அறிநதுகொளக இநதப பஞசஸகநதககூட்டமே உயிரெனபா , அது, " கவைபொப பனை விரலை

தூகளு, மிசைப்பு படிகைப

பிடியென றதுபோலவையப படிகந தகசோ தூகளு, நவையையப பநெல லுபிரா மெனவும" (நீல புதர. ௩0) எனறும பாடலால நனகுணா ததப படுகின றது. இவவைநதினுள்ளே குறிபபினைக குறியெனறும, அது வட மொழியில ஸமஞ்ஞாஸநதமெ மன று பெயா பெறுமெனறும கூறுவாரும, இரணடொனறிறகு வேறு இலககணம கூறுவாருமுளா

ககக - அ அறுவகை வழககாவன தொகை, தொடாசசி, தனமை மிததுரை, இடைநதுரை யென்ற நானகொடுஞ்சோநத உணமை வழககு முதலிய ஆறுமாம. இயைநதுரையைத தொகையிலடககி மூனறெனபாருமுளா

ககக. தொகைததிறமாவது ' உடமபும் நீரும நாடுமென்க , எனறது பலதாதுககளின்கூட்டம உடமபெனறும பலதுளிகளினகூட்டம நீரெனறும பலவூாகளினகூடடம நாடெனறும வழங்கபபடுமாறு போலப பஞ்சஸ கந்தங்களினகூட்டமே ஆனமாவெனறு வழஙகபபடுவது தொகையெனற

(பி - ம்) ககக - அ ' சாநதவுணமைவழக்கு, வினமை சாநதவினமை வழககும்'

மில்லது சாநத

௩௦.

பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை

௩அ௩

உ௦௦ தொடாசசி விதது மூனோ ரா ளெனறிங
நிகழசசியி லெற்றை நெலலென வழஙகுதல்

இயலபு மிகுததுரை யீறுடைத தெனறும
தோன்றிற றெனறு மூதத தெனறு
மூன்றி ஞெனறி னியலபுமிகுத துரைததல
உ௫ இயைநதுரை யென்ப தெழுததுப பலகூடச

சொலலெனத தோறறும பலநாட கூடிய
எலலையைத திஙக ளென்று வழஙகுதல

வாறு,

இனி இததொகையினை உணமைவழககு இனமைவழககு எனப வறறேடுசேரதது 'சுவருமமரமும ஆககையும கறறையுஙகூடின சமுதா யததை வீடெனறு வழஙகுமாறுபோலவும பலவூருஙகூடின சமுதாயததை நாடெனறும பறறெனறும வழஙகுமாறுபோலவும பஞசஸகநதக கூட்டத தை ஆனமாவெனறு வழஙகுவது கறபனுநாமமெனககொளக' எனறும, 'மரம கறறை முதலியவறறைப பிரிததால வீடிலலையாதல போலவும ஊாகளைப பிரிககாற பறறும நாடுமிலலையாதற்போலவும ஐநது ஸகநதஙகளையும பிரிததுணாநதகால ஆனமா இலலையாமெனக கொளக' (சிவ சிந்தி பரபகக்ம, உரை) எனறும விளஙக அவறறிறகு உதாரணஙகாட்டி ஞருமுளா; "ஒருவனென ளுெதபபட்டா ஞருவாதி யையநதுங கூடி, வருபவ னெனறு ரைததசெரூகையுணமை வழககதாகு, முருவமங காதி யாய வைாதபு மொருவ னினறு,

தருவது தொகையினின்மை வழக்க தாகு சாற்று
காலே " (சிவ சித்தி பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன
மதம், எ)
உ00 - ௨0க தொடர்ச்சியாவது - வித்திலிருந்து
முளையும் முளையிலிருந்து காளுகே தாவும் நிகழ்ந்து
கெல்லெல்லாறு வழங்குமாறுபோல எல்லாம் காரணகாரிய
சம்பந்தமாகவுள்ளதென்பது , " காரண காரியத்தின்
ஒருடர் சசியாயக கால மூன்றின், சேர்வுறத
தோன்றுங் கெட்டு வழியென்கை தொடர்ச்சி யுண்மை,
யோர்க்கரி ஞெருவ னேயெக காலகது முளார் னென்று,
தோவது தொடர் சசி யின்மை வழக்கதாகு செப்புங
காலே " (சிவ சித்தி பரபக்கம்,
சௌத்திராந்திகனமதம், அ) என்று இத்தொடர்ச்சியை
உண்மை வழக்கு இன்மைவழக்கென்பவற்றோடு
சார்த்தி அவற்றிற்கு இலக்கணங் கூறியிருத்தல் காண்க.
உ0உ - ச. இயல்பு மிகுத்துரை -
தன்மைமிகுததுரை தன்மை மிகுத்துரையாவது - ஒரு
பொருளினுடைய இறப்புப்பிறப்பு மூப்பு என்
பவற்றுள் ஒன்றனியல்பை மிகுத்துச் சொல்லுதல். இதனை உண்மை
வழக்கு இன்மை வழக்கென்பனவற்றோடு சார்த்தி, "தோற்றிய பொரு
ளக ளெல்லா நாசமாமென்று சொல்லு, மாற்றமுன் னுரைத்தன் மற்றை
மிகுத்துரை வழக்கினுண்மை, போற்றிய
பொருள்கண்கட்குப் போனது போனமு திர்ந்து,
வேற்றுமைப்பட்ட தென்கை மிகுத்துரை யில்வழக்
கே" (சிவ சித்தி பரபக்கம், சௌத்திராந்திகனமதம், கூ) என்று
முறையே அவற்றிற்கு இலக்கணம் கூறியிருத்தல் காண்க
உ0டு - எ தொகுக்கும் இயைந்துரைக்கும் வேறுமையாதோ
(19 - ம்) உ0ரு 'நீகபு சரியில் ற்றை '

உள்வழக குணாவின வழக்கு முயறகோ
டுளளது சாநத வுளவழக காகும
சிததத துடனே யொதத நுகாசசி
உளளது சாநத விலவழக காகும
சிததமுற பவிததது மின்போ லென்னை
இலலது சாநத வுணமைவழக காகும
காரண மினறிக காரிய நோதல
இலலது சாநத விலவழக காகும்
முயற்கோ டின்மையிற் றோற்றமு
மிலலெனல
நான்கு நயமெனத் தோன்றப படுவன
ஒறறுமை வேறறுமை புரிவினமை
யியலபென்க

________ னின் பலபொருளகளின வரையறைப படாததொகுதி தொகையாமென்றும பலபொருளகளின வரையறைபபட்ட தொகுதி இயநதுரையாமென்றுங கூறுவா

கககூ - உ0எ இவ்வடிகளால் தொகை முதலிய நான்கனிலக்கணங் களும் கூறப்பட்டன

உ0அ - கசு இவ்வடிகளால் உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளது சார்ந்தவுண்மை வழக்கு, உள்ளதுசார்ந்தவின்மை வழக்கு, இல்லது சார்ந்தவுண்மை வழக்கு, இல்லது சார்ந்தவின்மை வழக்கெனனும் ஆறினிலக்கணங்களும் முறையே கூறப்பட்டன, "அறுவகை வழக்கு மெதிபட வுணர்ந்து" என்பது போலக்கூறியதால், இவ்வறுவகை வழக்கின் பெயரும் அவற்றிலக்கணங்களும் சங்கற்பநிராகரணம் முதலிய பிறவிடங்களிலும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க, "உளவழக்கில் வழக்குள ளதுசார்ந்த வுளவழக்கோ, டுள்ளது சார்ந்த வின்மை வழக்குட னின்மை சார்ந்த, வுளவழக் கின்மை சார்ந்த வில்வழக்கென்றே யாறு, முளவழக் குள்துணைடனவை முயறம்காடின நிலவ யூக்கே", "உணர்வு சார்ந்த துணர்வுநிகழ் யுள்ளது சார்ந்த வுண்மை, யுணர்வுபினின்று மெனகை யுள்ளது சார்ந்த வின்மை, யுணர்வு முனபினறித தோன்ற லில்லது சார்ந்த வுண்மை, யுணரிலில் லதுசா ரின்மை யுள்ளங்கை யுரோம நாணே" (சிவ சித்தி பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதம், கO, கக)

உகஎ - அ ஒற்றுமைநயம் வேற்றுமைநயம் புரிவின்மைநயம் இயல்புநயமென நயங்கள் நான்கு வகைப்படும்

(பி - ம்) உ0கூ - கO 'வழக்கேற்குமிகத்தித்துடனேபொருந்து நுகர்சி' உகஉ - அ 'உற்பவித்துமின்ன நான்குநயமென்த் தோன்றப் படுவதொற்றுமை' உகஅ - கூ, 'இயல்பென்க'

கூO. பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற

காதை கூஅ௩

காரண காரிய மாகிய பொருளகளை
உஉ௦ ஒன்ரு வுணர்த லொற்றுமை நயமாம
வீற்றுவீற் ருக வேதனை கொள்வது
வேறறுமை நயமென வேண்டல் வேண்டும
பொன்றக கெடாஅப பொருளவழிப்
பொருள்கஞக்

கொனறிய காரண் முதவ்கா ரியத்தைத்
உஉ௫ தருதற குவளாந தானிலை யென்றல
புரிவினமை நயமெனப புகறல வேண்டும
நெலவித தககது னைமுளை
தோறறுமெனல
நலவியலபுநய மிவற்றிஞங் கொளபயன்
தொகக பொருளல தொன்றிலலை
யென்றும உந௦ அபபொரு ளடைபபற ருகா
தென்றும

உகக - உ௦. இவவடிகளால ஒறறுமைநயததின இலக்கணம் கூறப்
படடது.

உஉக - உ.

உ௨௧. வேறுவேறாக அறிதல்.
இவ்வடிகளால் வேற்றுமை நயத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

௨௨௫ பொன்றக்கெடாப்பொருள் -
முற்றக்கெடாதபொருள். வழிப்
பொருள் - காரியப்பொருள்

௨௨௬. உள்ளம் - விஞ்ஞானம்.

௨௨௬ புரிவின்மை - செய்தலில்லாமை

௨௨௭ - ௬ "உணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணர்விற், புரிவின் ருகிப் புலன்கொளா ததுவே" (௩௦ அ௨ - ௬) என்றார் முன்னும்; விஞ் ஞானத்திலடங்கியிருக்கும் கன்மபீஜமே மறுபிறப்பிற்குக் காரணமெனபர்.

௨௦ ௩ - ௬. இந்த நான்கடிகளாலும் புரிவின்மை நயத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௨௨௭ - ௮ இவ்வடிகளால் இயல்புநயத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

௨௨௮ இவற்றின் நாம் கொள்பயன் - இந்த ஒற்றுமை நய முதலிய
நயங்கள் நான்காலும் நாம் கொள்ளும்பயன் யாதெனின்
௨௨௯ தொக்கபொருளலது - சேர்ந்தபொருள்களையல்லாமல். ஒன்று - வேறாகிய ஒன்று
இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது ஒற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனெனக.

௨௩௦
னெனக

இவ்வடி யாற கூறபபட்டது வேறறுமைநயததாறபோந்த பயய

(பி - ம்.) ௨௨௦ 'ஓவிலனுயொனரு' ௨௨௦-௨௩ 'நயம வீற்று வீற்ருதலைதனை கொளவது' ௨௨௫. 'பொனககொட..' ௨௨௬-௮. 'புகலலவேண்டுகென முனையினறு மெவலலவியலபு' ௨௨௮-௯. 'பயனுங் கொணபயன, ஒருமுககபொருளலொனறிலலை

49

செய்வா னெடுகோட் பாடிலை யென்றும்
எய்துகா ரணத்தாங் காரிய மென்றும்
அதுவு மன்றத லாதது மன்றென்றும
விதிமுறை தொகையினுல் விரிந்த நான்கும
வினவிடை நான்குள
துணிந்து சொல்லல் கூறிட்டு மொழிதல்
வினவின் விடுத்தல் வாய்வா ளாமையெனத்
தோனறியது கெடுமோ கெடாதோ வென்றாற்
கேடுண் டென்ற றுணிந்துசொல லாகும்
செத்தான் பிறபபா னேபிற வானே
என்று செப்பிற்
பற்றிறந தானே வன்மக னேவெனல்
மிகக்கூ றிட்டு மொழிதலென விளமபுவர்

உகக. செயவான் - கருத்தா. இவ்வடியாற் கூறபபட்டது புரிவின்மை நயததாற் போகத பயனெனக.

உகஉ - க. இவவடிகளாற் கூறப்பட்ட இரண்டும் இயலபுநயத்தாற் போந்த பயன்களெனக்கொள்க, இஙஙனஙகொளளாமல இநத இரணடு பயனையும் பிரித்து முன்னதை முனனதனேடு கூட்டினும் பொருந்தும.

உகச. விரிகத: முற்று நானகும விரிததனவெனக, நான்கும - நான்கு பயன்களும்.

உகரு விஞக்களுக்குரிய விடைகளென்க

உகசு. கூறிட்டுமொழிதல - பகுததுச் சொல்லல்

உகஎ வாய்வாளாமை - பேசாதிருததல; ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினி யர், "அறுவகைபபட்ட பாரபபனப பக்கமும" (தொல் புறத் உ0) என்னுஞ் சூத்திரததில், 'நாலிரு வழக்கிற் றாபதப பககமும' என்பத னுரையில், தவஞசெய்வோாககு உரியனவாக எடுததுக காட்டிய, 'ஊணசை யினமை, நீாநசையினமை, வெபபமபொறுத்தல, தடபம பொறுததல, இடம வரையறுததல், ஆசனமவரையறுததல, இடையிட்டு மொழிதல, வாய்வா ளாமை' என்னும் எட்டினுள் இது வநதிருததல காணக.

உகரு - எ துணிநதுசொலலல, கூறிட்டுமொழிதல, விஞவின விடுத் தல், வாயவாளாமையென நானகுவிடைகளுள்ளன.

உகஅ - க. தோனறியது - உணடான பொருள், தோன்றிய பொருள். செமமென்பது ஒருதலையாதலின், ஈணடுக்கேடுணடென்றல் துணிநது சொல்லலாயிறறு, துணிநது சொலலலெனனும விடையின் இயலபு கூறப் பட்டது.

உச0 - சக. கூறிட்டுமொழிதலென்னும் விடையின் இயல்பு கூறப பட்டது

(பி - ம்) உகக. 'தொடாபாடிலை யெனறும்'

௨௩௨ - ௩. 'காணத
தாங்காரியமெனறுமதவு மன்ற தாரதுவு மனறே' ௨௩௪ - ௫. 'முறை
றொகை விஞவிடை நான்குள்' ௨௩௬ 'உண்டென்னிற்றணிந்து'

௩௦. பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை ௩௮௭

விஞவின் விடுத்தன் முட்டைமுந் திற்றே
பனைமுந் திற்றே வெனக்கட் டுரைசெய்
என்று லெம்முட்டைக கெபபனை யென்றல்
வாய்வா ளாமை யாகா யபபூப்
பழைதோ புதிதோ வென் று புகல்வான்
உரைககு மாற்ற முரையா திருததல்
கட்டும வீடு மதன்கா ரணத்த
தொட்டித தருதற் குரியோ ரில்லை
யாமே லுரைத்த பொருள்கட் கெல்லாம்
காமம வெகுளி மயக்கங் காரணம்

---

௨௪௪ - ௫. இநதவடிகளால விஞவின விடுததலெனனும இயலபு கூறபபட்டது. ௨௪௮. பழைது - பழையது

விடையின

உசஎ - கூ. இந்தவடிகளால
தியலபு கூறபபட்டது.

வாயவாளாமையெனனும் விடையின

உகூ௫ - சக இவவடிகளிற் கூறிய விடைவகை நானகும தோல்காப்பிய உரையிற கூறபபட்டுளளன ; கிளவி ௬ கூ

உ௫௦ கட்டு - பந்தம 'அதன் காரணததது'
ளுடும வீட்டிளுடும தனிததனியே கூட்டுக.

என்பதனைக்கட்டி

உ௫கூ. காமமுதலிய மூனறும

முககுற்றமெனபபடும.

உ௫உ - கூ மேறகூறிய பொருளகளெல்லாவறறிறகும காமம வெகுளி மயககமெனனும இமமூனறுங காரணமாகும ; "காமம வெகுளி மயகக மிவைமூனற, னாமங கெடககெடு நோய" (குறள், கூசு௦) என்று வநதிருந

தல காணக

இனி, எலலாவறறிறகும காரணமாகிய காமவெகுளி முறையே நீககுதறகுரிய பாவனைகள் கூறுவார.

மயககஙகளை

மைததிரீபாவனை கருணாபாவனை முதிதபாவனை அசுபபாவனை க்ஷாபாவனையெனப பாவனை ஐநதுவகைபபடும , அவற்றுள,

உபே

க மைத்திரீபாவனை: ஒருதுறவி வசதியான ஓரிடத்தையடைந்து தக்க ஆஸனத்திலிருந்த பின்பு பின்வருமாறு தியானித்தலாம் 'உத்தம மான பிறப்பினையுடைய பிராணிகளெல்லாம் களிப்புற்று வாழ்வனவாகுக; அவையெல்லாம் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவைகளினின்றும் விடுபட்டனவாகுக, எல்லா மனிதர்களும் எல்லாத்தேவர்களும் நரகவாதை யினுற பீடிக்கப்படுகிற யாவரும் ஸந்தோஷமுடையவர்களாக ஆகுக, அவர் கள் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவற்றினின்றும் விடுபட்டவர்

(பி - ம்.) உசச. 'விஞவினவிடுத்தல விரிகதுஙகாலை முட்டை' உசரு - கு. 'கட்டுரையென்ருல' உசஅ - கூ. 'புகலவானுக்கு' உடுஉ. 'பொருளதனெல்லாம'

அவித்தந் துகக மகான்மா வசுமியெனத

களாக ஆகுக' மைத்ரம் ஸ்நேகம் அன்பு என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்; மைத்திரமெனபது குரோதத்திற்கு மாருனது; அவவிரணடுமே ஓரிடத்து நிகழா, மைத்திரமெனபது தருஷ்ணையென்னு மாசையன்று, அவித்தை அல்லது மோகம் காரணமாக தருஷ்ணை பிறக்கும்; அதனுல் துராசை பிறக குமம். மைத்திரமென்னும் ஸ்நேகத்திலிருந்து துராசை யுண்டாகாது ஒரு வனுக்குத் தன துணைவன விஷயமாக உண்டாகும் அன்புதான் மைத்திர மெனபது

உ கருணைபாவனை: 'வறியவர்கள் வறுமை நீங்கிச் செல்வமுடைய வர்களாக ஆகுக' என்று பாவித்தல கருணையாவது இரக்கமுள்ள எண்ணம். அஃது, ஒருபிராணி துன்பமுறுவதைக் காணின், மனக்கலக்கத்தையும் அத் துன்பத்தை நிவர்த்தி பண்ணவேண்டுமெனபதையும் ஒருவருக்கு உண்டாக

கும்

௩. முதிதபாவனை : 'ஆக்கமுடையவர்களுடைய நல்ல அதிர்ஷ்டமானது எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தல் வேண்டுமே, ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கு அமைந்துள்ள நல்வினைப்பயனை அடைக' என்று பாவித்தல் முதிதையெனப்படும். அதற்குச் சந்தோஷமென்பது பொருள், ஆனால் அஃது உலகப்பொருள் களையுண்டாமையால் உண்டாகுங்களிப்பன்று, அது மைத்திரி, கருணையென்னும் இரண்டு பாவனைகளுக்கும் சம்பந்தமானது. முற்கூறிய மூன்றுவகைப் பாவனைகளுள் எதாவதொன்றை அப்பியசிக்குந் துறவி, தான் கருதிய பாவனையை முதலில் சிலமக்களிடத்தும் அப்பால் ஒருதெருவில் வாழ்பவர்களிடத்தும் அப்பால் ஓரூராரிடத்தும் அப்பால் ஒரு தேயத்தாரிடத்தும் முறையே செலுத்திப் பயிலுதல் நலம்.

௪. அசுபபாவனை : அசுபமென்பதற்குப்பொருள் அமங்கலம்; நல்ல அதிர்ஷ்டமென்பதன் எதிர்மொழியாயிருப்பதோடு மகிழ்ச்சியின்மை வெறுப்பு என்பனவற்றையுண்டாக்குவதாகவுமுள்ளது. இதைப் பயிலும் ஒரு துறவி, சரீரமானது முப்பத்திரண்டு குற்றத்தாலாக்கப்பட்டதென்றும் சாணியின் குவியலில் தோன்றி வளரும் புழுக்கள்போலக் கருப்பப்பையில் உண்டாகின்றதென்றும் மலங்கழிக்குமிடத்தைப்போல அசுத்தத்தின் கொள்கலனாயிருப்பதென்றும் அருவருப்பான கசிவு அதிலுள்ள நவத்துவாரங்களின் வழியே ஓயாமற் பெருகுகின்றதென்றும் ஜலதாரையைப்போல் வெறுத்தற்குரிய நாற்றத்தை அது வெளிப்படுத்துகின்றதென்றும் பாவித்தல் 'சரீரத்தின் கால அளவை ஒரு நிமிஷமே, மின்னலையும் நுரையையும் நீரிற் போகட்ட உப்பையும் காய்ந்த புலவிற் பற்றிய நெருப்பையும் கடலின் அலையையும் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கிற ஜுவாலையையும் புன்னுனியிற்பட்ட பனித்துளியையும் போலப் பிறந்தபோதே அது நாசமாம்' என்று சரீரத்தின் நிலையின்மையைப் பாவித்தலும் அசுபபாவனையின்பாற்படும்

௪. உபேக்ஷாபாவனை எல்லாவுயிர்களையும் சமமாகப் பாவித்தலும் விருப்புவெறுப்பின்றி யிருத்தலுமாம். இது, மற்ற நான்கு பாவனைகளைக் காட்டினும் மிகவுயர்ந்தது, அருகத்துக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவது, இது சமசித்ததுவமென்றும் கூறப்படும்

(பி - ம்.) ௨௫௩ - ௪ 'காரண மனித்தத்து க்ஷயாற்புரக்கிடயென'

௩௦. பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை ௩௮௧

௨௫௫ தனித்துப் பார்த்துப் பற்றறுத் திடுதல்
மைத்திரி கருணை முதிதையென் றறிந்து
திருந்துநல் லுணர்வாற் செற்றமற் றிடுக
சுருதி சிந்தனை பாவனை தரிசனை
கருதி யுய்த்து மயக்கங் கடிக

மைத்திரி, கருணை, முதிதம், உபேக்ஷையென்னும் நான்கு பாவனைகளும் உயர்வுபற்றிப் பிரஹ்மவிகாரபாவனையென்று கூறப்படும்; இவை மஹாப் பிரஹ்மாக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவன

உ௩௯ பார்த்து - அசுபபாவனை பண்ணி பற்று - காமம்

உ௩௪ - ௫. அசுபபாவனையால் காமத்தையொழிக்கவென்றவாறு. உடம்பின் அநித்தியம் துக்கம் அநான்மா அசுசியென்று பாவித்தல் அசுபபாவனையென்பபடுவதன்றி ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையென்றுங் கூறப்படும். இதனைச் சிவஞானசித்தியார், பரபக்கம் சௌத்திராந்திகன்மதம், உ - ஆம் திருவிருத்தத்துரையிற் காண்க இவ்வசுபபாவனை, "நன்கென நாறுமி தென்றிவ் வுடம்பு நயக்கின்ற தாயி, னொன்பது வாயிலக்டோறு மூணணின் றழுக்குச் சொரியத், தின்பதொர் நாயு மிழுப்பத் திசைதொறுஞ் சீப்பிலகு போழத், தின்பகன் றூற்ற மிதனைக் ணெவ்வகையாற்கொள லாமே" எனவும், "உறுப்புக்க டாமுடன் கூடி யொன்றாயினந்த பெருமையை, மறைப்பில விழைவிற்குச் சாவாய மக்குவதேலிவ் வுறுப்புக, குறைத்தன போல வழுகித் தேய்ந்து குறைந்து சொரிய, வெறுப்பிற் கிடந்த பொழுதின் வேண்டப் படுவது முண்டோ" எனவும், "என்றெனச் சிந்தித்த லானமற் றிவ்வுடம் பின்பத் குக் காமற, றினைப்பயத் புன்கத்தைப் போலச் சிறியவு மூத்தவு மாகி, வினைப் புழுக்குத் தமாவி காணவும் வாழவும் பட்ட, வினைய வுடம்பினைப் பாவியாமென்ன தென்னலு மாமோ" எனவும் வருந் குண்டலகேசிச் செய்யுட்களாலுமுணாத்தப்பட்டது, "வினையின் வந்தது வினைக்கு விளைவாயது, மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய" (சூ: ககஙு - உக), "என்புந் தடியு முதிரமும் யாக்கையென . காயத்தபசி யெருவை கவர்ந்துணைதையும்" (சூ கoஎ - கஎ) என இந்நூலுள்ளே வந்தன அசுபபாவனையினபாற்படும்

உ௩௬ - எ மைத்திரிபாவனை முதலிய மூன்றாலும் கோபத்தைப் போக்குக

உ௩அ சுருதி - ஞான நூற்பொருளைக் கேட்டல் சிந்தனை - சிந்தனை, சிந்தித்தல் பாவனை - பாவனை, பாவித்தல், இது தெளிதலென்றுங் கூறப்படும் தரிசனை - அறிதல், மேற்கூறிய பாவனையந்தனுள் ஈண்டுக்கூறிய சுருதி முதலியன உபேக்ஷாபாவனையினபாற்படும்.

உ௩௯ உய்த்து - ஆராய்ந்து

உ௪அ - கூ உபேக்ஷாபாவனையால் மயக்கத்தைப் போக்குகவென்றவாறு

(பி - ம்) உருரு 'தமமிறபாாதது' உருகூ - அ 'மயிரிறறிரி திதையு பிகையென றிருதருறற செறறமறறிகெ சுருபசிநதவோபாவனே' உருஅ - கூ 'பாவனுறெதசசனே கருதியுயதலுமயகரு'

உசுo இநநால வகையான் மனத்திரு ணீங்கென்று
முன்பின் மலையா மங்கல மொழியின்
ஞான தீப நன்கனங் காட்டத்
தவததிறம பூண்டு தருமங் கேட்டுப
பவததிற மறுகெனப பாவைநோற்
றனளென்

நூo -பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற காதை முற்றிற்று.

உசுo இநாலவகையெனறது, மேறகூறிய சுருதிமுதலிய நானகினை யும். மனத்திருள - மயககம, 'இநநாலவகையான மனததிரு ணீஙகு' என றது அனுவாதம்.

உசுக. முன்பினமலையா - பூாவோததா விரோதமிலலாத, மணி உஅ : கoo, நூo : கூ.

உகக - ட   மொழியிறை காட்டவென்க.

உகூச   பவத்திறம் - பிறப்பின் வகைகள   பாவை - மணிமேகலை

க - உகூச.   உணாநதோள   வணஙகிச   சென்று அடைந்தபின   மொழி வோள் காட்டப பாவைகேட்டுப பூண்டு நோ ற றனளெனக

(பி - ம்.) உகூ௦ - கூஉ.   '
இருணீங்கனனமொழியின நீபானகனக'

மணிமேகலை முற்றுப்பெற்றது.

*

உ

மணிமேகலைப்பாட்டு

முதற்குறிப்பு அகராதி

காதை.   **பாட்டு.**

... ௧௦௭
... ௧௦௧
... ௧௮௯
... ௧௩௪
... ௧௫௨
... ௩௨௯
.. ௪
... ௫௪
... ௩௪௯
... ௧௯௩
... ௧௯௬
... ௬௯
... ௧௧
... ௨௪௦
... ௨௨௯
... ௩௯௫
... ௩௦௩
௧௬
. ௧௭௮
... ௪௨
... ௧௧௭
.. ௮௫
... ௨௯௫
... ௨௫௩
. ௧௪௨
... ௨௦௨
... ௨௭

மணிமேகலைப்
பிரயோகவிளக்கம்.

பழைய நூல்களின் உரைகளில் உரையாசிரியர்களால் மணிமேகலையிலிருந்து [illegible] மேற்கோள் காட்டப்பட்ட மூலங்களுள் இதுவரையிற் கிடைத்தவை வருமாறு —

இலக்கணக்கொத்து

சூத்திர உரை

மணிமேகலை

எண்

கூரு "மன்னகுமரன்" .. ௬

: ௬௫, உ ௬ க.

இலக்கண விளக்கவுரை.

எக "எட்டி குமர னிருந்தோன் றனைக்" .. ௬

. ௫௩

,, "எட்டிப்பூ" .

௨௨ . ககரு

உசச. "மாமறை மாககள வருகுலங கேணமோ"
" "முதுமறை யாதசன்ர முனனிபதுரைமோ"
கங சங.
கங. ருக

சிலப்பதிகாரம்,
அடியாரககுநல்லாருரை

பககம் உரைபபாயிரம்.
அ "நாடகக காபபிய நனனூ னுனிபபோா" ..
கக: அ0.
க "நாடகக காபபியம" ..
"
பதிகம.
கக "இறுமபூது சான்ற"
உ0. ருரு.
ச —அநதிமாலைச சிறபபுசசெயகாதை.
கஉக "எறவெகடுத திரஙகி"
ரு. கக
ரு —இநதிரவிழவூரெடுததகாதை
கக0. "வசிதசொழி லுதவ மாதிரககொழுபப" ..
கஎ ருள
சு —கடலாடுகாதை.
ககச. "சுரியற முடி பேடுகாண குநரும"
ங. ககக-உரு.
க —கனாததிறமுரைததகாதை.
உரு0 "காநதிரு வெய்திய கடவு ளாளரும"
க. கரு

,, "தேவருமககளும நாளினும" ...
க . சுகூ - எ

கo —நாங்கானை நாடை

உசுக. "நாலேழ நாளினும"
க அ

உஎக. "இலவந திகை யாஙகுளா"
ரு ௬௫ - சு,

கசு —கொலைககளககாதை

சஉசு, "நினககிவன மகளு... காரிகை" ..
உக ; உகூ - கூஉ,

கஎ —ஆயசசியாகுரவை

சருக "முதலை முதலவி யடிபிழைத தாயென" ...
கூ ; கரு

கக —ஊாசூழவரி.

சஎஎ. "ஊழவினை வநதிவ னுயிருணடு கழிநதது"
சு : கஙஉ.

மணிமேகலைப் பிரயோகவிளக்கம்

ருகூரு

சிவஞான சித்தியார் பரபக்கம்

செயயுள்
எண

திருவொற்றியூா ஞானப்பிரகாசருரை

சௌதராநதிகனமதம் மணிமேகலை

ரு "பேதைமை செயகை நரகிருபபா" உச ரு0

க0ரு - க0,
ச௫ - ரு

ரு0. "தீவினையெனபது ..பிரமரு மாகி" உச கஉரு - ருரு, ரு0 கூச - அ0

சீவகசிந்தாமணி, நச்சினாக்கினியருரை

உக0எ "வேததியல . நஙகை" உ
கஅ - ருக

திருக்குறள்,

௯சரு "மாதவா நோனபு
பரிமேலழகருரை
தஙகா" உஉ உ0அ - ரு, பி - ம்.

௬0சரு "குடிபபிறப பழிககும விழுபபங கொல லும"
கக எகூ

தொல்காப்பியம், இளம்பூரணருரை

சூததிர எண (எழுததிகாரம)
கறிச. "எட்டிப்பூ" . உ
க௯ரு

(பொருளதிகாரம.)

உ௫ா ரு "பாசஙடப கா௵ப" .. ச

அ - ௬ ௬.
செய ள

"பேதைமை . தெளிதல" ௬0
தொலகாப்பியம், நச்சினாக்கினியருரை
(ந)க - ௯

(எழுததததிகாரம)

கநிர "எட்டிப்பூ"
உஉ ௬௬
,, "எட்டி குமர னிருந்தோன றன்னை" ..
௯ ௫அ
(சொலலதிகாரம)
௫ள

௯௬
"ஈமம்பெருங குழுவு மெண்பே ராயமும" ..க ௬ள, உ௬ ' ௬அ
(சொலலதிகாரம, வேறுமை)
"கலைப்புற வலகுல கழுரு குடைந்துண்டு" .. ௬ ௬௬உ
௯௯௬. "குருகு

மணிககாஞ்சி" க அ ௫௫ - ௬
நன்னூல், சங்கரநமச்சிவாயருரை
௩௬௫ "எட்டிபபூ" ௨ ?
. க௬௬ கஅ௯ "கருபபுநாண"
. ந அ க0(௫)
,, "கருப்புவில" . க
அ ௩0௫ ௬௯௬. "மாமறை மாகாள் வருகுலந கேணமோ"
. ௬௬ ௬௬

,, "முதுமறை யநதணிர முனனிய துரைமோ"
கரு ரிக

நன்னூல, மயிலைநாதருரை

உரு அ

"வேணவா" பதி

நீலகேசி, சமயதிவாகரவாமனமுனிவருரை

க அ

செயயுள

எண

மொரபலல கஙO "இதகிறம தோண றுவா" உஅ

சுஉ - அ

,, ,, "சிலகாஙகி பிரமநமாகி" உஅ

SO

கருள - க.

ருகூச மணிமேகலை

புத்தவாத.

உஅ, கஙு. "தீவினை ..பிரமருமாகி" {உச : கஉரு ருக, ருO : கக - அO

மேற்கூறிய உரையாசிரியர்களுட் சிலரும் பிறரும் மணிமேகலையின் மூலவாக்கியங்களையே தமது உரைநடையாகவும் தழுவியெழுதிப் பாராட்டியிருக்கின்றனர் —

பரிமேலழகர்

குறள், ௨௰-ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகை - 'பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல்லென வாக்கின்கண் நிகழும்பாவம் நான்கனுள்' மணிமேகலை, ௨௪ ௧௨௭ - ௮, ௩௰. ௬௮ - ௯ "பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும்"

௨௰௮-ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'தன் காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப் பற்றிநின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினை' மணிமேகலை ௨௬ ௩௨ - "உம்மை வினைவந் துருத்தலொழியாது"

௩௬௨-ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புகளாற் றுன்பமுற்று', ௩௭௰-ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'பிறப்புப் பிணிமூப்பு இறப்புகள்' மணி ௩௰ ௧௫ - ௪௰௩ "பிறப் பெனப் படுவதக் கருமப் பெற்றியி, னுறப்புணர் குள்ளஞ் சார்பொடு கதிகளிற், காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல், பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதாய், இயற்கையிற் றிரிந்துடம் பிடும்பை புரிதல், மூப்பெனமொழிவ தந்தக் காலவும், தாக்குநிலை யாமையிற் றளர்ந்திடுதல், சாக்கா டெனப்படுவதுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி யிரனமறைந் திடுதல்", மணி. ௩௰ ௧௧௫ - ௮ - "தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப்பிணி சாக்கா, டவல மாற்றுக் கவலைகை யாறெனத், தவலிறுன்பந் தலைவருமென்ப", மணி ௩௰. ௧௩௰ - ௩௨ - "பிறப்பு மீளும் பிறப்புப்பிணி மூப்புச், சாக்காடவல மாற்றுக் கவலை, கையா றென்றிக் கடையில் துன்பம்", மணி. ௩௰ ௧௭௫ - ௬ - "நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே, மூப்பே சாவென மொழிந்திடு துன்பம்", மணி ௩௰, ௧௯௭ - ௮ - "பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே, அவல மாற்றுக் கவலை கையாறுகள்"

அடியார்க்கு நல்லார்

சிலப் க உஎ , தீது - பிறாசெஞசு புகுதல' மணி உஉ. சுசு -
" பெணடி ராயிற பிறா செஞசுபுகாா "

சிலப். கடு கூ - சுO " பசியும பிணியும பகையும " மணி. க எO

தேயவச்சிலேயாா

தோல் சொல் சூ கரு 'செபபு
நானகுவகைபபடுமே , துணிநது கூற லாவது தோனறியது
கெடுமோ எனறவழிக கெடுமெனறல .. .. வாய
வாளாமையாவது ஆகாயபபூ நனறோ தீதோ எனறாக
மணி ருO உருடு - சுகூ
குரையாடாமை"

வேறு உரையாசிரியா

தொல. சொல சூ கடு. 'குமமாயததிறகுபபயறு'

நச்சினாககினியா

மணி உஎ கஅடு.

சீவக கசுஉ௲. 'மணிமேகலையிறகூறிய கலைகள' மணி. உ
கஅ-ருக

மயிலேநாதா

நட் . சூ. உககூ 'பயறறதுகுமமாயம' மணி உஎ கஅடு

மணிமேகலையில் வந்துள்ள

வே று க தை க ள் .

அடி எண். பதிகம

க - அ சம்புத்தீவதெய்வமாகிய

சம்புவென்பவள், பூமிதேவிக்கு

அரக்கரால் வரும் துயரத்தைப் போக்குதற்கு நாவலமரத்தினகீழேநின்று தவஞ்செய்தது.

கo - கஉ காந்தனென்னுஞ் சோழனொருவனுடைய வேண்டுகோளால் அகத்தியமுனிவர், தமது கமண்டலத்திருந்த காவிரியைப் பெருக்கச்செய்தது

உகூ - நுக சம்பாபதி புகார்நகரத்திற்குக் காவிரிப்பூம்பட்டினமென்று பெயரளித்தது.

க - ஆவது காதை

க - கூ

அகத்தியமுனிவர் கட்டளையின்படி, தூங்கெயில்லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியனென்னுஞ் சோழனொருவன் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் இந்திரனுக்கு விழாச்செய்தது

உ - ஆவது காதை

சாகூ - நுநு கண்ணகி மதுரையம்பதியை அழித்தது.

ரு - ஆவது காதை

நுகூ - சா. சூரியனுடையகிரணத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாதி காவிரிப்

பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்த ஒருவனத்தில்

இருநதமையால

௫௫ - ௬

அவவனம, சமபாதிவனமெனறு பெயாபெறறதெனபது, காவிரியின தநதையாகிய கவேரமுனிவா இருநதமையால்,

காவிரிபபூமபட்டினததைசசாாநத மெனறு பெயாபெறறதெனபது.

ஒருவனம கவேரவன

௬௨ ௫ - ௪

பிரததியுமனன பேடிககோலமபூண்டுவாணசுரனுடையநகா வீதியிறசெனறு ஆடியது

௧௪௯ - ௭ அருசசுனன பேடிவடிவஙகொண்டு விராடநகரஞசெனறது

௪ - ஆவது காதை

௮()ள - அ கொற்பொருவளததான தீாததது.

முதுமைவேடம்பூணடு வழககுத

௧௧ - ஆவது காதை

௮௫ - ௯ வறடகாலமொனறில உணவுகிடையாமைபால கௌசிக முனிவா நாயூனைககவாநது தினனததொடஙகியபொழுது இநதிரனகட்டளையால

மழைபெயதகெனபது

கரு - ஆவது காதை

கா கூ அசலமுனிவா பசுவின் புதலவரெனபது

ஷை சிருஙகிமுனிவா சமீகமுனிவருககுப
பசுவினிடம பிறநதவ ரெனபது

கூ ச விரிஞசிமுனிவா புலியின புதல்வரென்பது

கூ ரு கேசகமபளரென்பவா நரியின
புதலவரெனபது.

நகூகூ மணிமேகலை

கூச - கூ. முனிவரிருவா பிரமதேவருடைய
முன்னிலையில தெயவ
கணிகை யொருததிபால
தோனறினரெனபது.

கரு - வது காதை

கூக - கூ

பிரசசோதனனுற சிறைவைககபபடட உதயணனைச சிறை
மீடடறகு யூகியென்பவன வேறுவடிவஙகொணடு சென
றது

கஎ - ஆவது காதை

கூ - கஉ அணைகட்டுதற்பொருட்டு வானரஙகள
மலைகளைககொணாநதது

கடலிற போகட்டது

கஅ - ஆவது காதை

கூ0 - கூக அகலிகையை விருமபிய இநதிரன

கௌதமமுனிவருடைய

கூஉ - கூ

சாபததால ஆயிரஙகணபெறறது

அககினிதேவன முனிவரெழுவாகளுடைய மனைவியரை

விருமபியதை அவனமனைவி அறிநது, அமமஙகையா

வேடததைத தனிதகனியே ஒவவொருகாலததுபபூணடு,

அவனவேட்கையைததணிததது

கக - ஆவது காதை

ஒக - உ

திருமால வாமனவடிவஙகொணடு மாவலிபாலிருநது

பேருருவெடுதது அடியிற படியை அடககியது

பினபு

உஉ - ஆவது காதை

உ௫. பாசுராமா அரசாகளுடைய பாமபரையை வேரறுததது.

உகO மனுவெனனுஞ சோழராசன, தனமகனமேலே தோககாலைச

செலுததி முறைசெயதது

கO௫ - கக

உ௬ - ஆவது காதை

காருகமடநதையொருததியின வரைவிலொழுககததால,

அவ

ளுடைய மகன மரணமுறறது
கசஉ - அ. வேடனெருவன, அறிவிலலாமல, சூலமுதிரககமானெனறை எயது, அதனவயிறறினினறும நழுவிய குட்டியைககணடு உயிர நீததது

உச - ஆவது காதை

எ - கக

தேவசணிகைபா நூறறிருபதெ,காருவா காவிரிபபூமபட்டினததில மாணிடககணிகையா மரபில முனபு பிறநதாக ளெனபது

உரு - ஆவது காதை

கரு - ௲க. கறபினமிகக நீலியெனபவளுடைய சாபததால, கோவலன கொலையுணடிறநதானெனபது
எஎ - ௲0 சேரனசெஙகுடடுவன, கண்ணகியின படிமம சமைததறகு வடநாட்டரசாகளை வெனறு இமயமலையிலிருநது கல கொணாநதது.

புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்.

சூ - சூடாமணிநிகணடு
தி - திவாகரம
நா - நாமலிஙகா நுசாஸனம

பி - பிஙகலம
ம - மணிமேகலை
வே - வேறு நூலகள்

[இபபெயர்களுள ஒருபொருட் பலபெயராய்

வருவனவுமுள.]

அகளஙகமூாததி, சூ

அகளஙகன ,கி.

அ,ணணல, ட ,நி

அதவயவாதி, நா

அநநதலோசனன, தி.

அாககபநது, நா

அரசுநிழலிருநதோன, சூ

அருஙகலைநாயகன, தி

அருணெறிகாககுஞசெலவன, தி

அறளறமபூணடோன, ம

அறததகைமுதலவன, ம

அறமபகாநதகோன, வே

அறவாழியாளவோன, ம

அறவியஙகிழவோன, ம

அறவோன, ம

அறிவன, பி

ஆதி, சூ. நி.

ஆதிதேவன, சூ

ஆதிபுஙகவன, பி

ஆதிமுதலவன, ம.

ஆதிமுனிவன, ம

ஆரியன, ம

இயலகுணன, ம

உரகாதுயரமொழிப்பிப்பான, ம
உலோகஜித, நா
எண்ணிலகணஞ்ஞுடையோன, சூ
எணபிறககொழியவிருநதோன, ம
ஏகதேவன, தி ம
ஒருவன, ம
கணபிறாககளிககுஙகணணேன, ம.
கநதன, வே
கலைகட்கெலலாம்நாதன், சூ
காமறகடநதோன, ம
கௌதமன, நா.
சாககியமுனி, நா

சாகக்கியன, சூ
சாக்கியவிஹமன, நா.
சாந்தன, சூ தி பி
சாஸதா, நா.
சினந தவிாநதோன், சூ
சினன, சூ தி பி
சினேநதிரன, ம.
செலவன, சூ.
சைனன, சூ தி
செள தநோதனி, நா.
தசபலன, நா.
ததாகதன, சூ நா
தயாவீரன, ம
தாமராஜன், சூ நா
தருமதலைவன, ம
தருமன, பி.
தன ஹுயிாககிரஙகான, ம.

நீமெநறிககடுமெபகைகடநதோன், ம.
நீமொழிககடைத்தசெவியோன, ம
துறககம்வேணடாததொலலோன,
நரகாதுயாகெடநடபோன, ம [ம.
நலலறமபகாநதோன, வே
நறறவமூாததி, நி

நாதன, ம
பகவ'ன, சூ தி பி ம
பகவான, நா
பஞசதாரைவிட்டவுணாககூட்டிய
பெருமான, சூ தி
பாதுககதுககன, வே.
பாாமிசைநடநதோன, பி
பாரினமிசையோன, தி.
பிடகன, பி
பிணிபபறுமாதவன, ம
பிறாககறமருளுமபெரியோன், ம

பிறாககறமுயலுமபெரியோன, ம.
பிறாககுரியாளன, ம
பிறவிபபிணிம ருத்துவன, ம

புகலவன, தி
புண்ணியமுதலவன, சூ தி.
புண்ணியமூர்த்தி, சூ. தி.
புத்தஞாயிறு, ம
புத்தன, தி நா.
புலவன், ம
புனிதன, தி பி
பூம்பைநடநந்தான, சூ நா
பெரியவன, ம
பெருந்தவமுனிவன, ம
பெருமகன, ம
பேரறிவாளன, ம [வன, ம
பொதுவறிவிகழ்ந்த புலமுறுமாத
போதித்தலைவன, ம
போதிநாதனே, ம
போதிப்பகவன, ம
போதிமாதவன, ம

போதிமூலத்துநாதன், ம
போதியுரவோன, ம.
போதிவேநதன், தி பி வே
பொனததன், வே.
மனுயிா முதலவன, ம
டபாதிவீசுதன, சூ நா.

மாரனைவென றவீரன, ம.
மாரஜித, நா
மிகவோன, ம

முககுறறங்கடிநதோன, தி

முககுற்றமிலலோன, தி

முததன, தி

முழுதுமுணாநதோன, ம

முறறவுணாநதமுதலவன, ம

முராணவன, ம

முனி, நா

முனீநதிரன, சூ நா

முனைவன, பி

வாதன, வே

வரம, சூ தி பி

வாமன, சூ தி பி ம

வாயமொழிசிறநதநாவோன, ம

விநாயகன, சூ நா

ஜினன, நா

ஸ்ரீ ஈணன, நா

ஷட்பிரஜ்ஞன, நா

ஸங்மாரககநாதன, வே

ஸமந்தபத்ரன, நா

ஸர்வஜ்ஞன, நா.

ஸர்வார்த்தஸித்தன, நா.

ஸித்தார்த்தன, வே.

ஸுபகத்ம், நா ம

இன்னும் பலவுள

மறுப்புக்கள்

புத்தர், பரத்தக்க தக்கியாகிய பிறாக்கே
உறுதிக்குழந்தாராயினும், ஈசனுண்டென்றுவது

ஆனமாககளுணடென ுவது யாதொன றும
ளிாஙககசுருமையாற பெரியோாகள, அவருடைய
கொள கைகளை எடுததெடுகதுகசுறிப
பலவகையாக மறுதது உரைபபா ராயினா,
அமமறுபபுககளுட சில வருமாறு,—

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
நாயனுர்

அருளிசசெயத

தேவாரங்கள்

திருசசிற றமபலம

கோயில்

பட்டைத துவராடைப படிமங

கொணடாடு

முட்டைக கட்டுரை மொழிவ கேளாதே
சிட்டா வாழ்திலலைச சிற்றம பலமேய
நட்டப் பெருமானை நாளுந

தொழுவோமே.

வெற்றரையுழலவாாதுவராடையவேடததாரவாகளுரைகொள்ளனமின
மறறவருலகிளெனவலமமவைமாறறிலலாா
கறறவாதொழுதேததுசிறறமபலஙகாதலாறகழறசேவடிகைதொழ
உறறவருலகினுறுநிகொளவலலவரே.

திருநெல்வாயில்

குணட மணடுவாக கூறை மூடாசொற்
பணட மாகவை யாத பணபினா
விணட யஙகுநெல வாயிலாா நஞசை
உணட கணடரெம முசசி யாரே

திருக்கழிப்பாலை

செயய நுணடுவ ராடையி ஞரொடு
மெயயின மாசு பிறஙகிய வீறிலாக
கையா கேணமைய ஞெகழிப பாலையெம
ஐயன சேவடி யேயடைந தயமடினே

ர'OO மணிமேகலை

திருமகேந்திரப்பள்ளி

உடைதுறந தவாகளு முடைதுவ
ருடையரும்
படுபழி யுடையவா பகாவன விடுமினீா
மடைவளாா வயலணி மகேநதிரப
பளளியுள
இடமுடை யீசனை யிணையடி
பணிமினே

திருவெண்காடு

போதியாகள பிணடியாகண மிணடுமொழி
மொருளெனனும
பேதையாக ளவாபபிறிமி னறிவுடைப்
பாதுமேகணமின
வேதியாகள விரமபியசா விபனறி சவேண
காட்டாலெனன
ஞேதியவா யாதுமொரு தீதிலொன
றுணருமினே.

திருவையாறு

குண்டாடு குறறுடுககைச சமணரொடு சாககியருங
குணமொன றில்லா மிணடாடு மிணடருரை கேளாதே
யாளாமின மேவித தொணடீா ளைணடோளா முககணண
ரெம்மீச ரிணநனகிளி நமருங கோயில செணடாடு
புனறபொனனி செழுமணிகள வநதலைககுந
திருவையாறே.

திருவாசகம்

[திருததோணோககம]

புததன முதலாய புலலறிவிற ப
லசமயந
தததம மதஙகளிற றடடுளுபபுப
பட்டுநிறகச
சிததஞ சிவமாககிச செயதனவே

தவமாக்கும

அதகன கருணையினாற் ஞேஞேஞக

மாட்டாமோ

திருச்சிறறமபலம

திவயபரபநதம

மூனறாயிரம—திருமாலை, எ

புலையற மாகி நின்ற புததொடு சமண

மெலலாம

கலையறக கற்ற மாநதா காணபரோ கேட்ப

ரோ தான

தலையறுப புணடுஞ சாவேன சததியங

காணமின ஐயா

சிலையினு லிலஙகை செறற தேவனே தேவ

னுவான

பெரியதிருமொழி—ரக-ஆம

பதிகம, ௫

பொஙகுபோதியுமபிணடியுமுடைபபுததாநோனபியாப

ளளியுளளுறை தஙகடேவருநதாஙகளுமேயாகவெனனெ

ஞசமெனபாய

எஙகுமவானவா தானவாநிறைநதேததுமவேஙகடமமேவிநினறரு

ள அஙகணையகறகினறடிமைதலைதாழவலதுணடாயே

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி முற்றும்

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சமஂநி

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி ௬௦௭

த்துள்ள ஒரு முனிவர், கோவலன் கொலையுண்டது கேட்டு வருந்தியடைந்த மாதவிக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்து துறவறத்துறவுபூணச் செய்தோர். பாதபங்கயமலையைத் தாம் தரிசித்ததன்றித் துச்சயனென்னும் அரசனையும் மனைவியரோடு சென்று தரிசிக்கும்படி செய்த

வா, மணிமேகலைக்கு ஆபுத்தி ரன் வரலாற்றையும் அமுத சுரபியின் பெருமையையும் உண ர்த்தலின் விசேடத்தையும் எடுத்துக்கூறிப் பலருடைய பசித் துன்பங்களையும் போக்கு மாறு செய்தத்தனறி அவளை வழிப் படுத்திய ஆசிரியரும் இவரே. தீவதிலகையாலும் கந்திற்பா வைத் தெய்வத்தாலும் நிரம்பப் புகழ்ப் பெற்றவர் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தைக் கடல்கொண்ட பின்பு வஞ்சி நகரத்தை யடைந் து அவ்விடத்தே துறவு பூண்டி ருந்த கோவலன் தந்தையோடு அளவளாவி அப்பால் காஞ்சி நக ரஞ் சென்று அங்கே தவம்புரிந் திருந்தார், தம்மை வணங்கு வோர்க்கு, 'அறிவுண்டாக' என றும், 'வாய்வதாக நினமனப் பாட்டறம்' என்றும் இவர் ஆசி கூறியவாற்றால் எல்லோரும் எப்பொழுதும் ஞானமுடையரா கவும் தருமமுடையராகவும் இ ருத்தல் வேண்டுமென்றெண்ணி யிருந்தாரென்றும், "நரைமுதி யாக்கை நடுங்கா நாவின் னுரைமூ தாளன்" என்றும், "நாத்தொலை வில்லை யாயினுந் தளர்ந்து, மூத்த தவிர்வ யாக்கை வாழ்கபல்லா ண்டு" என்றும் கூறப்பட்டிருத் தலால் இவர் மிக்க மூப்புற்றும் சிறிதும் சொல்வன்மை குன்று திருந்தாரென்றும் தெரிகிறது

என - ம, 'துணி பொருள் மாத
வன்' என - ம, 'கனறறி மாத
வன்' என - ம, 'மறவண ணீதத மா
சறு கேளவி, யறவணவடிகள்'
எ - ம, 'அல்லவை கடிநத வற
வணவடிகள்' என - ம, 'அறநதி
கழ காவி னறவணன' என - ம்,
இநநூலில ஆஙகாஙகுச சிறப்
பிததுக கூறப்பட்டிருததலால

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சூசக

தூயகெயிலெறிநத தொடித தோட் செமபியனுல விழாக கொள்ளுமபடி வேணடபபட் டான், மணிபல்லவததில் புதத பீடிகையை நிருமிததுத தரி சிததோருடைய பழம்பிறப்பைப் புலப்படுத்தும் பெருமையைய

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சுகடு

அருமபதமுதலியவற்றின்

அகராதி சூசகை

ல விருபபுறறுப் பலமுறை அவளிடஞசெனறு இரநது பினனினறேன, முடிவில அவள் காயசணடிகை யெனனும விததியாதரமஙகையின் வடிவஙகொண்டு நிறப அவவிடததுசசெனறு அவவிததியாதர மஙகையின கணவஞகிய காஞசனனென்பும் விததியாதரனுடைய வாளால வெட

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி ௪௧௯

௪௨௦ மணிமேகலை

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி ௪௨௧

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சூஉரு

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி ௬௨௭

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சூசுக

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சாடு

இவள் அவனோடுபொதியின்மலையின் வளங்காணச்சென்று உண்டவர்களுக்குப் பன்னிரண்டு வருடமளவும் பசியையொழிக்கும் ஒரு நாவற்கனியைக் காலாற் சிதைத்து அக்கனியை உண்ணுதற்கெண்ணிவந்த பட்டினிநோன்பியாகிய விருச்சிகனென்னும் ஒருமுனிவனுடைய சாபத்தாற்

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சூசிகை

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சாடக

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி முற்றும்

பெறமவலலாரு நததனயாமவன ருன, கொலேகளயு கட்காமம பொய யெனககூறினன" (நீல கேசி, பதி க-சமய) எனபதனு ணாக, 269-70, 368.
குறறம், 297
குறஙகு, 221
குறல், 195
குறள் - குறுகியவடிவம், 140, 206

தேவனாராலும, மறற 401-பாககள் திபபுததோனாா முதல அமமூவனாரிறுதியாகவுள்ள புலவா இருநூறறைவராலும இயறறபபட்டுள்ளன, இநநூல அகப்பொருட் பகுதிகளேயே பொருளாசவுடையது, இத்தொகை முடித்தான பூரிககோ, இஃது அளவால் தொகுககப்பட்டதெனபா.

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சசா௩

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி முற்றும்

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சுசுஎ

புறறு ஆந்காலத்தே சமபாபதி யெனறு பெயா பெறறிருநத நகரம், காவேரிநதியின சமபநதத தாற பினபு காவிரிப்பூம படடின மெனறு பெயாபெறறது, புததிர சோகமுறற கோதமைககு இநதச சககர வாளததுளள எலலாத தேவா களையும வருவிததுக காடடி அசசோ

[illegible]

சமணாகாள - சமணாகளே, 58

சமதணடம - ஒரூா, இதில ஆசிவக மதம பரவியிருநததாக நீலகேசி ஸமயதிவாகரததால தெரிகிறது, 311

சமநதகூடம - இலஙகைத்தீவினில உள்ளஒருமலை, சமனொளியென றும் - சமநதமெனறும பெயர்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுருக

மதுரைககாணடமுட, குன்றக்குர வை முதலிய எழு றுபபுககளை யுடைய வஞசிககாண்டமுமாகப பகுககபபட்டுள ளது, இதில இயற்றமிழின பாகுபாடான வெணபா அகவற்பா கலிபபாவெ னபவைகளும, இசைதத மிழின பாகுபாடான ஆறறுவரி முதலிய பாககளும, நாடகததமிழின பா

பண்டார முதலியோரும், சுப்பிர
கத்திற்கு மறை ஞானதேசிகர்
சிவாக்கிர யோகிகள் திருவண்
ணாமலையாதீனத்து ஞானப்பிர
காசமுனிவர் திருவாவடுதுறையா
தீனத்துச் சிவஞானமுனிவர் நிரம்
பவழகிய தேசிகர் முதலியோரும்
உரைசெய்திருக்கின்றனர், 297, 304 - 5, 307, 311, 313 - 5, 323, 343, 350, 367-9, 374, 381-4, 389

சிவபாதியன் - சிவபெருமானுடைய பாதத்திற்குரியவன், 111

சிவபெருமான் - இவர்பெயர் ஆலமர் செல்வன், நுதல்விழிநாட்டத்

பரிசில் பெற்றுள்ளொருவன் ஓய்மானாட்டு நல்லியக்கோடனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நல்லியக்கோடனை இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடியது. இது நல்லியக்கோடனது வளனையும் அவனுடைய நகரங்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆமூர் முதலியவற்றின் இயல்பையும் அவற்றிலுள்ளாருடைய நற்குண நற்செய்கைகளையும் அவனது அரண்மனையின் சிறப்பையும் பல திறத்தினரும் ஏத்தும்படி பல குண விசேடத்தோடு அவன் வீற்றிருத்தலையும் கூறுவதனித்

அகண் - கள், 40

சீனைததாவீழபு - கினைகளிலுள்ள செறிநத சுளளிகள், 36.

சிக்ஷை - தணடம, வேதாஙகமாற னுள ஒனறு, வேத இலககணத தைககூறுவது, ஒவவொருவேதத திறகும பலசிக்ஷைகளுளளன, ஒரு வேததநிற்குரியவை மறற வேதஙகளுக்கு ஆகா அவை வி

281, 300

சீலவுபாசகா, 327

சீவகசிநதாமணி - தமிழிலுள்ளபழை யகாபபியமைநதனுள ஒனறு, திருததகக தேவரொனனுமசைன முனிவரால இயறறபபட்டதும கஉ - இலம்பக வுறுப்பை யுடை கஉ௧௭ - கவிகளையு முடையது, சொலலழகும் பொருளழகும் நி

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி ௯௫௫

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சுறிள

காவாததியாகிய ஒட்டககூதத ரால இரணடாவது இராசராச சோழன காலததில செயயபபட்டது, 815- தாழிசைகள அடஙகியது, வீரபததிரதேவா தககனது யாகததைசசஙகரிததததைச சிறப பிததுப் பாடுவது. இதனுலகாளி யையபபறறிய பல செயதிகளும சோழாகள பெருமையும பிற

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சூநிகை

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சசுக

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சூசுக

எழு பிறப்பை யடைந்துபின் நிர்வாணமடைவான், இம்மார்க்கம் உச-பகுப்புடையது, இரண்டாவதாகிய ஸகிருதாகாமியென்ற மார்க்கத்தைப்பற்றியவன் இறந்தால் தேவனுகவேனும் மனிதனுகவேனும் ஒருபிறப்பை யடைந்து பின் நிருவாணமடைவான் இது கஉ-பகுப்புடையது மூன்றாவதாகிய அநாகாமி மார்க்கத்தைப் பற்றியவன் இறந்தால் ஸகாமலோகத்திற் பிறவாமல் நிஷ்காமலோகத்திற் பிறந்துபின்நிருவாணமடைவான் இது சஅ-பகுப்புடையது, நான்காவதாகிய அர்ஹத அல்லது ஆரியமார்க்கமென்பதைப் பற்றியவன் இறந்தால் துக்கங்களை யெல்லாந் துறந்து பின் நிருவாணமடைவான் இது கஉ-பகுப்புடையது, 81

திரங்கி - சுருண்டு, 221

திரயத்திரிம்சலோகம், 3

திரவியம், 359

திரிகடு - சங்கமருவிய பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று கடவுள் வாழ்த்துள்பட 101-வெண்பாக்களையுடையது விதியாகவேனும் விலக்காகவேனும் இரண்டும் விரவியேனுமுள்ள பொருள்கள் மும்மூன்றை இதிலுள்ள வெண்பாக்கள் புலப்படுத்தும், இதன் நூலாசிரியர் நல்லாதனார் இதற்குப் பழையவுரை யொன்றுண்டு, 43

திர்த்து - வேறுபடச்செய்து, 256

திரிதல், 304

திருக்காரிக்கரை - ஒருசிவஸ்தலம், 214

திருக்குறள் - தமிழ்ப் பாஷையிற்பிரசித்தமான நீதி நூல், பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுளொன்று தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் அருளிச்செய்தது. அறம்பொருளின்பமென்னும் மூன்றன் பகுதிகளை விரித்து விளங்கக் கூறுவது இதனால் இது முப்பாலென்று பெயர் பெற்றது ஒவ்வொரு பொருளையும் வற்புறுத்திக் கூறும் பப்பத்துக்குறள்வெண்பாக்களைத் தனித்தனியேயுடைய 133 - அதிகாரஉறுப்புக்களையுடையது, இதற்குப் பதின்மர் உரைசெய்தனரென்பர், அவ்வுரைகளுட் பரிமேலழகருரையே சிறந்தது, 31, 33, 59, 67, 70, 78, 86, 88, 106, 108, 114, 120, 127, 130-31, 147, 151, 156-60, 162 168, 175-6, 178-9, 195, 198, 202, 210, 214, 238, 244, 254, 256, 262, 287, 291, 311, 337, 340, 343, 373 376, 387.

திருகல் - முருகல், 249

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் - இது சைவசமயாசாரியரான ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ௪00 - கட்டளைக் கலித்துறைகளை யுடையது அகப்பொருட்பகுதிகளைப் பொருளாக வுடையது வேறு பொருளுண்டென்றும் பெரியோர் கூறுவர் இதற்கு மிகச் செவ்விதாகப் பேராசிரியரால் உரை செய்யப்பட

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சசூடு

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சூசிகை

ளையாற பாதுகாததிருநதவளான ஒரு தெயவமஙகை மணிபலல வததுத தனியேயிருநது வருநதிய மணிமேகலையை முதலிற கணடு அனவளாவியவள புணணியராசனுடைய பூாவசனமசீரம மணலிற புதைநது கிடநததனை அவனுககுக காடடியவள, 6, 117-20, 124, 126-7, 129, 131,

ருளானமது உணடாகுமாசையெனவும, மூனறாவது இநதிரியஙகளுககும மனததிறகும விஷயமாகாத பொருளகளின மீது உணடாகுமாசையெனவும, இம மூனறறகுங காரணம பேதைமையெனவுங கூறுவா, 25, 377

துகள, 43, 184

துகில, 39, 41, 96 177

அருப்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சகூக

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சூசுக

பௌமம்ரானும் கூறப்படுவர், ஹாரீத கோத்திரத்திற் பிறந்தவர். அஹோபிலமடம் ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப ஸ்வாமிகளுடைய சிஷ்யர், இவரது காலம் சற்றேறக்குறைய 500 - வருடங்களுக்கு முந்தியதென்பர், இவரது ஊர் மணற்பாக்கம். வடமொழியில் நூலியற்றுதலிலும்

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சஎடு

களையுடையது பதுமனுரெனப வா திருககுறளிறபோல இதன பொருளை அறமபொருளினப மெனனும முபபாற படுததி ஒவ வொரு பொருளை வறபுறுதது வனவாகிய பததுப பாடலக ளைத தனிததனியே தொகுதது 40-அதிகாரமாகப பகுததிருக கினறனா, இதறகு அபபதுமனு

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சுளள

வாரு மழ்வழககாற, பெருகுா திருநெறிப் பீடழிப பாருமிப பேருலகிற, பொருவினறி நினற தமிழபபுல வோரகிப பொரு ளையெலலாம இரிவினறிக கா டடுஞ சமய திவாகரஞ சேவிக கவே'' எனவும வரும பழைய செயயுட்களாலுணாக இநநூலு ம இவவுரையும சிவஞானசிததி

அருப்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சஎக

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி ௬அக

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி ௬ ௮ந-

31-குமரவேளுககும, 1-காடு கிழா ளுககும, 27-வையையாறறிறகும, 4-மதுரைககுமாகப பகுககபபட்டு ளளன, இநத 70-பாடலகளுள இப் போது கிடைததவை 24-முழுபபா டலகளும சில உறுபபுககளுமே, மறறவை பிரதிகளிற காணபப விடலலை. பரிமேலழகரால இயறற ப்பெறற உரையையுடையது இக

அருப்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி ச அரு

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி முற்றும்

ளாறரேனறிய பிஙகலமுனிவா இதிலுள்ள பாககளெலலாம நூறபாககளே , நனனூல உரிச சொலவியலில "இனனதினனுழி" எனனுஞசூததிரததில, "பிஙகல முதலா, நலலோருரிசசொலின யநதனாகொளலே" எனறு வநதிருததலால, இநநூலாசிரியா காலம பவணநதி முனிவரு

ள 228, 238, 256-ஆம பாடலகளாலும வெளியாகினறது , இததாழிககு முதுமககடடாழி யெனறு பெயா , சிலதாழிகள குமபகோணததைச சாாநத பட டீசசரம திருமேறறளி முதலிய ஊாகளைச சூழநத இடஙகளில தோணடபபபட்ட சிறசில விடத

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி. சு அக்ஷ

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. சுகூக

புட்கைவளை, பறவை, 74, 94
புளளலரயன, 126
புள்ளிருக்குவேளூா - வைத்தீசுவ ரன்கோயில், சமபாதி சடாயு வெனனும பறவைகள் பூசணடும வேதஙகளும், முருககககடவுளும சிவபெருமானைப பூசிதத ஸதல மாதலின் இப பெயா பெறறது, 31.

சரிததிரஙகளும, கடைச்சஙகப புலவா பலருடைய சரிததிரஙக ளும, அககாலத்துள்ளாருடைய நடை முதலியனவும, வேறு பல வும நனகு புலபபடும, இநநூற செயயுடகளாற பாடபபடடவா கள ஒரு காலததாரலலா, ஒரு குலததாரலலா, ஒரு சாதியாரல லா, ஓரிடததாருமலலா, பாடி

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி. முற்றும்

பிரண்டு திணைகளிற் புறத்தினி லக்கணமாகிய சூத்திரங்களையும், அவற்றிற்கிலக்கியமாகிய வெண்பாக்களையும், அவ்வெண்பாக்களின் கருத்தைத் தனித்தனியே புலப்படுத்திக்கொண்டு ஒவ்வொன்றன் முன்னும் நிற்பனவாகிய கொளுக்களையு முடையது இதில் வெட்சிப்படலமுதற் பெருந்திணைப

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

பெருங்கதை - சொற்சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்சிறந்த ஒரு தமிழ் நூல். வத்ஸ தேசத்தரசனாகிய உதயணனுடைய சரித்திரத்தை கிரமப்படச் செவ்வையாக விரித்துக் கூறுவது. நூலாசிரியர் பெயர் கொங்குவேளென்பது. சிந்தாமணி முதலிய காப்பியங்களினும் இதனை மிகமேலாக மதித்து அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். தனித் தனியே

மிகபபெரிய ஆசிரியபபா ஒ
ெவானருல இயறறபபட்டுள '
பல சிறறுறுபபுககள அமைநத
காணடமெனனும பேருறுபபுக
களையுடையது, அவறறுள (௧)
உஞசைககாணடம் ௫அ-பகுபபி
னையும, (௨) இலாவாணகாணடம
௨0 - பகுபபினையும, (௩) மகத
காணடம ௨எ-பகுபபினையும, (௪)
வததவ காணடம ௧எ-பகுபபினை
யும, (௫) நரவாணகாணடம ௯-பகு
பபினையுமுடையன இபபொழுது
கிடைதத கையெழுததுப பிரதி
யில முதலும கடையும பழுதுபட்
டுப போயிருககினறமையால உரு

சைக காணடத்தில நக - சிறறு
றுபபுககள காணபபடவிலலை,
நரவாண காணடததின மேலு
ளள காணடஙகள இவையெனப
தும அவறறின சிறறுறுபபுககள
இததுணை யெனபதும தெரிய
விலலை, வீரசோழியம, அலஙகா
ரப் படலததில "ஆககுதல கேட்
டவாககு" (௪) எனனுங கலித
துறை யுரையில குணடலகேசி
யும் உதயணன்கதையு முதலாக
வுடையவறறில் தெரியாத சொல
லும பொருளும வநதனவெனின,
அகலககவி செயவானுககு அப

படி யலலதாகாதெனபது, அனறி
யும அவை செயத காலதது அச
சொர்களும பொருள்களும விள
ஙகியிருககு மென்றாலும அவையு
மெனக கொளக, என்று பெருந
தேவனாரெழுதியிருததலால, இந
நூலில அவா காலததிலேயே
விளஙகாத சொலலும் பொரு
ளும வநதிருககினறனவென்று
தெரிகினறது “வியாஸ்தநகைகத
யாவஙிதம சருதிகணம ஜநமீந
வஸ்ரீகதோ நாபெளநாபவ மசசு
யுதவேபஸமகத பாஷயநசாபா

ஷில் ஸ்ரீகாராரததாம நபருஹூத
கா'ர'சக்தம ஸுசராமணி நாஸம
குரந! தேவதவத் குணபருநத
வாணா நமஹுமகாததும கதம சக
நுயார்" என்னும் சுலோகத
ால, பிருஹத்கதையின பெரு
மையும அந்நூலாசிரியராகிய
குணாட்டியரின உயர்வும நனகு
புலப்படும [இது, வடமொழிக
குவலயானநதத்தில பரிகராலங
காரததிறகு உதாஹரணமாக
ஸ்ரீமத அப்பைய தீக்ஷிதரால
எடுத்துககாட்டப் பட்டிருககின
றது. இதன பொருள் ஒனருக

லிருந்த தேவதைக்கூட்டத்தைப்
படைத்தேனல்லேன். புறத்திலிரு
ந்து பிறந்திலேன், திருமாலு
டைய உந்தியிலிருந்து ஜனித்தி
லேன், நல்லதாகிய மஹா பாஷ
யத்தைச் சொன்னேனல்லேன்
விசித்திரங்களான பொருள்களை
யுடைய பிருஹத்கதையைச் செய்
தேனல்லேன், இந்திரனுடைய
குருவாக இருந்தேனல்லேன்,
ஆதலால் ஸ்வாமீ! தேவரீரு
டைய குணங்களின் கூட்டத்தை
வர்ணிப்பதில் அடியேன் எப்படி

அனமாதுளளது , பரிசில பெறு தறகெணணிய பாணனொருவனை அது பெறறுனொருவன தோனண டைமா னிளந்திரைய னிடததே ஆறறுப்படுததியதாக அவவிளந திரையனைக கடியலூாருருத்திரங் கணணனுர் பாடியது . இதறகு அசிரியா நசசினாககினியா எழு

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ச்கள

68

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி சக்கை

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ஞoக

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. முற்றும்.

782 - அடிகளையுடையது, தலை யாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபேறு சித்தம் நிலையாமை யைச் செவியறிவுறுத்தி மாங்குடி மருதனார் பாடியது. அப்பாண்டி யனுடைய முன்னோர் பெருமை யையும் பாண்டிநாட்டின் ஐந் திணை வளங்களையும் மதுரையின்

ஆறறுப்படுத்தியதாக அநநன னேன இரணியமுட்டததுப பெ ருங் குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிக னர் பாடியது, கூத்தராற்றுப் படை யெனவும இது பெயா பெறும் மூதில அநநன்னனது பலவகைச் சிறப்பும, நவிரமெனனு மலைபிர காரியுணடிக கடவுளென னும திருநாமததோடு எழுந்தருளி

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி நி○நி

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி [illegible]

முக்திச்சருக்க முதல் ஸ்ரீவிகாரச் சருக்கம்பிறுதியாகிய 12-சருக்கங்களையுடையது இதன் கவித்தொகை 1106 சீதரங்கசரிற டினமூன்றுமவரான விமலதீர்த்தங்கரருடைய கணதரர்களாகிய மேரு மந்தரரென்னும் இருவருடைய சரித்திரங்களை விரித்துக் கூறுதல்பற்றி, இப்பெயா

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி நிக்க

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி ஞிகரு

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி நிகள

அரும்பதமுதலியவற்றின்

அகராதி ருகக